

**Theophanes Nonnus / Theophanes
Nonnos / Theophanes
Chrysobalantes / Bernard, Johann
Stephan (éd.). Theophanis Nonni
Epitome de curatione morborum
graece ac latine. Ope codicum
manuscriptorum recensuit notasque
adjecit I. O. Steph. Bernard / vol. 1**

Gothae : C. W. Ettinger, 1794.

5.326

32590

THEOPHANIS NONNI
EPITOME
DE
CVRATIONE MORBORVM

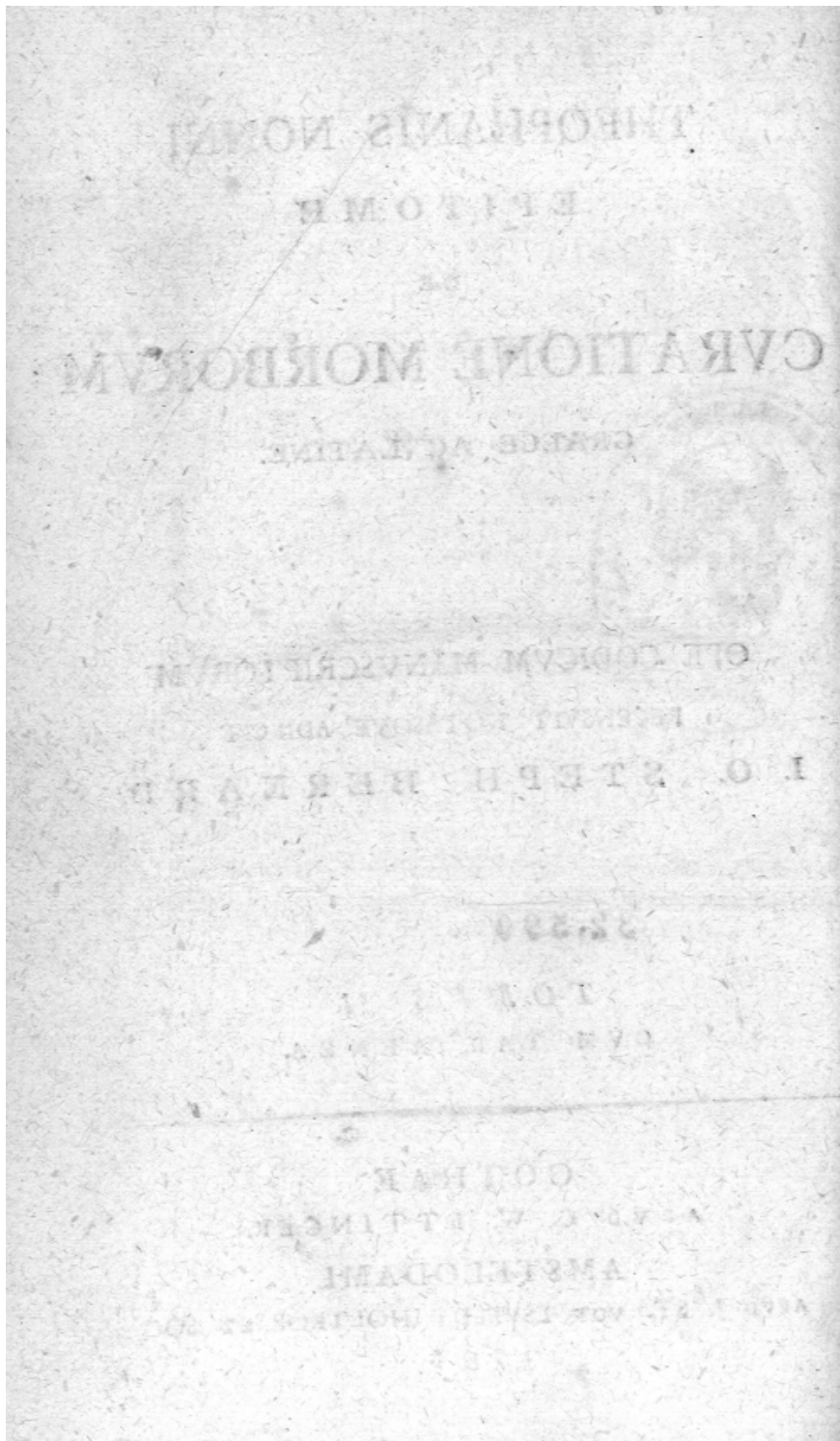
GRAECE AC LATINE.

OPE CODICVM MANVSRIPTORVM
RECENSVIT NOTASQVE ADIECIT
I. O. STEPH. BERNARD.

32.590

TOMVS I.
CVM TAB. AENEA.

GOTHAE
APVD C. W. ETTINGER.
AMSTELODAMI
APVD J. ST. VON ESVELDT HOLTROP ET SOC.
1794

MEDICIS NOBILIBVS

D. CHRIST. GOTHFR. GRVNER

SERENISSIMO DVCI SAXO - COBVRGENSI ET SAL-
FELDENSIS A CONSILII AVLAE SECRETIORIBVS ET
ARCHIATRO. SERENISSIMO DVCI SAXO - VINARIENSI
ET ISENACENSI A CONSILII AVLAE PROFESS. BO-
TANIC. ET THEORET. PVBL. ORDINAR. FACVLT.
MEDIC. ASSESS. ACADEMIAE IMPERIAL NAT. CV-
RIOS. REGIAE FLORENTINAE ET ELECTORAL. MO-
GVNT. SCIENT. VNIL. SOCIET. TIS REGIAE LONDI-
NENS. ET PARIS. MEDICAE. DVCAL. LATINAE ET
PHYSICAE IENENS. ACADEMIAE PRINCIPAL. HASSIA-
CAE ET OECONOM. BAVARIC. BVRGHVS HARLE-
MENS. VLISSINGENS. PHYS. EXPERIMENT. ROTERO-
DAMENS. ART. ET SCIENT. RHENO - TRAJECT. ET
MOSQVENS. EXCOLEND. LITER. ROSSIC. NEC NON
COLLEG. MED. NANCEIANI SODALI.

NEC NON

D. IO. MICHAELI BERNHOLD

COMITI PALATINO, CAESAREO PHIL. ET MED.
DOCT. SERENISSIMO MARCHIONI BRANDENBURGI-
CO-ONOLDINO CULMBACENSI A CONSILII AV-
LAE PHYSICO SUPREMARVM PRAEFECTVRARVM
VFFENHEMENSIS ET CREGLINGENSIS ACADEMIAE
IMPERIALI NATVRAE CVRIOSORVM
ADSCRIPTO.

D. D.

IO. STEPH. BERNARD.

DEDICATIO.

*Circumspicienti Ameloveenio, cuiam novam CELSI editionem nuncuparet, in mentem ei incidere nomina duorum ab arte medendi insignium virorum PETRI PETITI et MATTHAEI SLADI, quorum hic Amstelodami, ille vero Lutetiae Parisiorum medicinam profitebantur. Neque poterat vir egregius iudices eligere aut peritiores, aut aequiores, quorum eruditio ac candor singularis orbi erudito dudum notus atque perspectus erat. Nolite igitur mirari VIRI alti nominis, si Ameloveeniam imitari satagam, ac VOBIS inscribo NONNI editionem a me adornatam. Flagitat hoc VESTRA eruditio ac nominis celebritas; flagitat animus VESTER erga me prolixus, cuius monumentum publice exstare aequum duxi. Liceret hic mihi in laudes VESTRAS ubertim ex
a 3 spatium*

spatiari ac referre, quot quantisque nominibus
Vobis obstrictus sum, sed animadverto, fo-
re, ut verbis Valerii Maximi utar, ut ponde-
re laudis, quam meremini, obrutus,
magis imbecillitatem ingenii mei de-
tegam, quam VESTRAM virtutem, sicut
par est, repraesentem. Enixe vero Vos
oro atque obtestor, ut mihi, VESTRARVM dotium
cultori eximio, favorem VESTRVM, quem sane
maximi facio, perennare jubeatis:

perpetuusque animi debitor hujus ero

Dabam Arenaci postridie calend. Octobr.
CLOCCCLXXXI.

PRAE-

PRAEFATIO.

BENEVOLO
LECTORI

s.

Nonni nomine insignitam hanc epitomen vulgavit HIEREMIAS MARTIVS, medicus Augulianus, ex codice Ms. bibliothecae illius urbis, ex qua multi scriptores praeclari prodierunt, tanquam ex equo Trojano heroës. Nonni nomen haud dubie prae se fert codex ille, sed solus. Nam in tribus codicibus Vindobonensibus Oribasii nomen comparet, et praecipue prooemium ex hujus scriptis petatum est, ut ibi notavi. Codex Coislinianus anonymo tribuit hoc opusculum, quod perspicacissimus *Montfaucon* Nonni esse recte subolfecit, *Biblioth. Coislinianae* p. 448. Unus vero e codicibus Vindobonensibus diserte THEOPHANIS nomen auctori nostro vindicavit. Floruit utique Constantinopoli medicus

a 4

cus

cus quidam *Theophanes* dictus, cujus nomen ex codice Regio 3502 notum fecit *Du Cange* praefat. ad appendicem Glossarii p. 1. cum in cod. 3496. anonymi dicuntur libri hi de *Diaeta* inediti, quorum praefationes, quod ad sensum adtinet, satis conspirant cum prooemio hujus epitomes, et jussu Imperatoris Constantini Porphyrogeniti pariter conscripti fuerunt. Quaecum ita sint, suspicatus sum verum nomen auctoris esse vel **THEOPHANES NONNVS**, vel **NONNVS THEOPHANES**, quorum alterum dignitatis est, ut *Actuarius* Ioannis Zachariae, de quo scribit *Falckenburgius* epistola ad *Sambucium* praefixa *Nonni* Dionysiacis. „Neque praetereundum „existimavi, quod olim Aegyptii viros et vir- „gines pietate ac vitae sanctimonia insignes, „*Nonnos* et *Nonnas* appellaverint. Non enim „obscure quis inde divinaverit, nostro poëtae „propter sanctissimos et innocentissimos mores „illud nomen a suis popularibus fuisse indi- „tum.“ Hujus viri docti sententiam si sequamur, nec medico nostro hunc titulum precario datum esse fatebimur. Conf. *Du Cange* Glossar. med. et infim. Latinitatis T. II. p. 715. Elucet enim pietas ejus in cap. 259, ubi de fulmine arcendo agit, ac lauri ac ficus virtutem praedicat, addit: ἐν μὲν τοῖς Φυτοῖς δαΦνή καὶ συκὴ. καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα Φασὶν εἶναι, non vero Apollini aut Phoebos sacratas, ut *Phaedrus* lib. III. fab. 17. add. Jo. *Chrysofostomus* in Psalm. IV. p. 535. qua in re Christianorum pietatem sequitur. Nam ut scribit *Origenes* contra *Celsum* lib. IV. p. 196. καὶ διὰ ταῦτα δὴ ἡμεῖς, καὶ διὰ τοὺς τοιοῦτους μύθους καὶ ἄλλους μυθίους, οὐδὲ μέχρῃς ὀνόματος θέλομεν Δία καλεῖν τὸν ἐπὶ πᾶσι Θεόν, οὐδ'

οὐδ' Ἀπόλλωνα τὸν ἡλίον, οὐδ' Ἄρτεμιν τὴν σελήνην.
 ἀλλὰ καθαρὰν εὐσέβειαν εἰς τὸν δημιουργὸν ἀσκοῦντες,
 καὶ τὰ κατὰ αὐτοῦ δημιουργήματα εὐφημοῦντες, οὐδέ
 μέχρι ὀνόματος χραίνομεν τὰ θεῖα. *Origenis senten-*
tiam suo exemplo confirmat Theodorus apud Pho-
tium Biblioth. p. 692. Nolter c. 185. γυμνασία com-
 mendat, ubi Paulus Aeg. κοπταβισμόν laudat.
 Similiter circumlocutione uti maluit beatus
Chrysostomus T. I. p. 108. quam rhetorem di-
 cere cum Achille Tat. lib. III. p. 427. et Theo-
 phylacto Simoc. ep. XI. et κοινήν εὔρεσιν, quam
 κοινὸς ἐρμῆς in A. A. Serm. XXXVIII. p. 825.
 Cautius igitur egit nolter, quam theologus ille,
 qui *Scaligerum* eruditorum deum vocavit, quem
 eapropter reprehendit *Dominic. Baudius* Epist.
 Cent. II. ep. 27. p. 300. Poterit igitur in pos-
 terum nomen ejus inferi catalogo medicorum
 pietate insignium, quem concinnavit *J. Bernier*
Essais de Medecine P. I. c. 4. Sequitur vero
 ex his nostrum non *Nonum* vocandum esse,
 ut fecit *Martius*, praeunte codice Ms. sed *Non-*
nium, quod tanto magis mirum, quod literam
 N, in vocis medio geminari frequenter scribat
Strabo lib. XIII. p. 919, et doceat *Th. Reinesius*
syntagm. Inscript. CC. XX. n. 54. p. 910. Nu-
nus, Nunnus, et Nonnus scribi promiscue. Sic
 recentioribus *Nonae* dicuntur *Νόνας* et *Νόννας* auc-
 tore *Du Cange* Glossar. p. 1003. *Νόννας* dixit
Xiphilinus Domitian. p. 220. Sancti *Nonni*
 episcopi meminit *Sabnassius* ad *Tertullianum* de
 pallio p. 83. Sancti *Marcelli* uxorem *Nonnam*
 vocatam esse, jam non recordor, ubi legerim.
Scaliger *Scaligeran. Secund. p. 224. „Begni-*
 „nes. In Gallis vocantur des filles devotes ou
 „bigottes, a *Beguin* quem gestabant.“ (Aliam
 a 5 origi-

originationem adfert illustris Jo. in de Betouu
 Annal. Noviomag. p. 171.) „Nonnae vocan-
 „tur generali nomine; est vox Aegyptia, quae
 „virginem significat. Legi ante 40 annos apud
 „Hieronymum.“ Nonni cujusdam meminit
Synesius ep. XLIII. p. 19. Aliquando tamen
 librarii literas geminare negligunt in vocis me-
 dio. Glossae Jatricae Mss. v. ἀμυλος habent
 ἀλασσόμενος et σακίζόμενος. Auctor de ponder. et
 mensur. Ms. ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίσμητος σύνευσις. No-
 stis c. 70. κοριανόν pro κοριάννον. Sic γάνος et
 γάννος reperies exaratum. Mitto alia. Aut si
Nonnius significat *dominus*, ut docet *Du Cange*
Glossar. med. et infim. Latinit. l. c. neque no-
 stis hoc titulo defraudandus, cum *Theophylac-*
tus Bulg. ep. LV. p. 88. τῷ ἱατρῷ τοῦ Βασιλέως,
 κυρίῳ Νικήτῳ epistolam inscripserit, et in cod.
 Ms. Leidens. *Actuarii* de dignot. morb. legas
 τοῦ σοφώτατου Ἀκτουαρίου, κυρίου Ἰωάννου περὶ δια-
 γνώσεως πάθων λόγος πρῶτος. *Nonian* nostrum
 vocant praeter *Martium*, *G. H. Welschius* de
Vena Medinensi et *Dan. Clericus* *Hist. Medicin.*
 p. 768. *Nonian* alii, ut *Th. Reinesius* in *Var.*
Lect. Petr. Petitus ad *Aretaeum* p. 232. et
 249. *Jo. Georg. Schenckius* in praef. ad observ.
 et experiment. exotic. Cent. VII. *Montfaucon*
Biblioth. Coislin. p. 448. *Sallier* ad *Thomam*
Mag. p. 500. et *Eloy* *Dictionaire de Medecine*
T. II. p. 214. *Nonius* cluit *Barchusenio* de ori-
 gin. et progress. medicinae dissert. XVII. c. 9.
 p. 238. et *Jo. Jonstano* *Hist. Natur. de Quadru-*
ped. lib. IV. c. 10. p. 229. ac sic etiam vocatur
 in Opere Veneto de febribus p. 13. b. *Pfello*
 tribui hunc librum in nonnullis codicibus, no-
 tavit *Leo Allatius* diatribe de *Pfellis*, recusa in
 Bi-

Biblioth. Gr. Fabricii T. V. p. 50. sed vidit probe Pfelli foetum non esse, licet eum auctori suo vindicare nequiverit. Dubius haeret *Martius* in praefat. an noster *Romanus natione fuerit, an latino nomine praeditus*. Latino nomine insignitum quoque credidit *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. p. 685. ut patet ex illis, quae ibi loci de hoc nomine commentatus est.

Jussu Constantini Porphyrogeniti hanc epitomen a se concinnatam esse, testatur auctor in prooemio. Quem vero innuat, cum plures ejus nominis existerint Imperatores, adhuc sub judice lis est. Constantinum, Leonis filium, statuit indicari *Lambecius* apud Jo. *Freind* Hist. Medic. Part. I. p. 135. ac sic etiam censet *Renat. Moreau* apud *Merklinum* Linden. Renovat. p. 346. *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. et cel. Christoph. *Saxius* Onomast. Literar. P. II. p. 150. Constantini Ducae filium fuisse arbitratur *Martius* in praef. de qua opinione vid. cl. *Freind* l. c. Arridet mihi sententia *Lambecii* cum Constantini Ducae medicus fuerit *Nicetas*, ut testatur *Theophylactus* Bulg. ep. LV. p. 88. cujus etiam, ni fallor, meminit *Annius* Anthol. lib. II. c. 23. epigr. 3. nisi statuamus plures eum aluisse medicos. Plures enim habebant medicos Imperatores, qui in aula versabantur, vid. epist. 47. quorum unus tantum archiatri titulo superbiebat, ut docet *Aegid. Menagius* Amoenit. Juris Civil. p. 222. et patet abunde ex epistolis Archiepiscopi Bulgariae. Accedit, quod noster pauca admodum in hoc opusculo tradat, quae ad chirurgiam spectant, licet illa aetate medici nondum diversi erant a chirurgis,
qui

qui mos demum invaluit tempore *Avicennae*, teste *Guidone Cauliacensi* in praef. qui anno 1050 vita functus est, vid. *Eloy Dictionaire* T. I. p. 120. Sed nostri tempestate ars chirurgica negligebatur, ut patet ex jambis n. II. quos ante chirurgos veteres edidit doct. *Cocchi* p. 39. v. 20. ac sub Constantino Duca denuo vires sumfit, quod probat carmen III. v. 19. p. 40.

Insuper habuit *Martius* nos docere elenchum graecum, ut illum exhibet codex *Ms.* quem etiam addere supersevit *Montfaucon* in biblioth. *Coislin.* In codice *Pfelli* hunc invenit *Allatius*: Ἱατρικὸν πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα. σύνολις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἰατρικῆς ἀπάσης τέχνης, ac ita quoque inscribitur liber *Pfelli* ineditus, quo usus est *Jac. Goupylus.* Quae vero ex eo adfert ad *Alexandrum Trall.* p. 16. in Nonno non habentur. Veteres medici epitomas conficere operae pretium esse judicarunt, quod medicorum πολλὰ δόγματα esse viderent, ut testatur *Jo. Chrysofostomus* in A. A. Serm. XXXIII. p. 799. unde adparet, quot scriptis medicis carenius, quae interciderunt. Epitomas praeterea concinnarunt, ut lectorum ingenia exercerent, quo supplerent sedulitate sua ac cogitatione, quae omissa crederent: Quem morem tangit quoque *Chrysofostomus* l. c. Serm. LV. p. 917. De titulis, βασιλεύς et δεσπότης, Imperatoribus Constantinopolitanis tributis consul. *Du Cange Glossar.* p. 180. et 283. Additur praeterea in margine cod. A. Ὀριβασίου, quod librarius eum hujus epitomes auctorem esse crederet, nisi vouerit innuere prooemium ab *Oribasio*

basio mutuatum esse Nonnum, licet non ignorem libraros frequenter nomina permutasse. Vid. quae de carmine *Horatii* ad *Pilones* narrat *Scaliger* *Scaligeran. Secund.* p. 454. v. *Lucanus*. Antiquiores ipsi nomen suum adponebant, ut *Nicanor Ther.* vi. 957. de quo more vid. *Dio Chrysoft. Or. LIII.* p. 555. D. quem posteriores neglexerunt. Ex cod. C. exulat titulus. Codex D. autem Θεοφάνης πρὸς Κωνσταντῖνον δεσπότην τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα, qui mihi placet in primis. Nam veteres in indicandis lemmatibus argumentisque brevitati studebant, ut observat *Koehlerus* ad *Galenii* *Protrept.* p. 17. Addit praeterea codex ille ὁ χρυσοβαλάντης De qua voce rogatus a me erud. *Lolla*, sententiam suam schedula addita sic exposuit. „Non immerito „haeres in ὁ χρυσοβαλάντης, quod, quidnam sit, „haud facile quis divinet. Suspikor tamen viri „nomen esse, et si opinionem meam dicere liceret, librarium designari crederem. Saepius „enim horum hominum nomina, ita nude posita, in Mss. occurrere, me observasse memin. Est quidem apud *Georg. Lodinian* locus „Constantinopoli ob inventum ibi βαλάντιον, „χρυσοβάλανδον dictus: (vid. *Du Cange* *Gloss. m.* „et inf. Gr.) sed id huc nihil pertinere vix est, „quod dubitem. Verisimilius mihi videtur „illud a voce χρυσόβαλα vel χρυσοβάλανος derivandum esse, et sic fortasse medici alicujus nomen, ex re inditum esse possit. At superior „ratio magis placet. Aliud adhuc in mentem „mihi venit: Quid si hoc *Theophanis* nostri „cognomen fuisset, et postea ab alio adjectum „esse? Admonuit me praecedens comma.“
Ingeniose quidem haec prolata a viro doct. ego
vero

vero nihil definitio, licet clam me non sit hominem quendam fraudulentum βάλλαντα dictum fuisse, de quo vid. *Synesius* ep. 128. p. 77. cujusmodi fraudem ex *Augustino* protulit *Menagius* amoenit. juris civil. c. X. p. 55.

Licet *Martius* editionem suam non κατὰ τὸν νῦν κεκρατηρότα τύπον τῶν ἐκδοσέων adornaverit; tamen ἀνὴρ ἀξιόλογος habendus, et

Laus illi debetur, et a me gratia major,

quod eum a situ et oblivione vindicaverit. Nam, ut scribit *Seneca* Natur. Quaest. lib. VI. c. 5. de veterum opinionibus: *Nova omnia erant primo tentantibus, post eadem illa limata sunt: et si quid inventum est, illis nihilominus referri debet acceptum. Nulla res condemnata est, dum incipit.* Editionem *Nonni* moliebatur medicus itidem *Augustanus* doctissimus *G. H. Welschius*, ut testatur in opere erudito de *Vena Medinensi* c. X. p. 264. quam si absolvere potuisset, cultior omnino proditurus fuisset *Nonnus*. Auctorem hujus operis ex prooemio colligit *Leo Allatus* l. c. aetate provectum, experimentis celebrem artisque exercitio eruditum fuisse. Quod ejus judicium parum firmo nititur tibi-cine, cum cuncta illa, quae in eo admiratur, non nostrum agnoscunt auctorem, sed *Alexandro, Paulo* aliisque debentur, ut hoc jam observavit *cel. Freind*, ac post eum *doct. Ed. Milward* a letter to *Sir Hans Sloane* p. 9. Monuit me per literas vir admodum reverendus atque celeberrimus *C. C. Langhans*, de *Nonno Hambergerum* in notitia auctorum statuere, *breviarium*

rium ejus ex alio auctore, cujus nomen non constat excerptum esse, sed in aliena civitate peregrinatur vir doctus.

Caco nostrum nobis furaciorem depingit erud. *Freind*, cum sibi tribuat, quae aliis sublegit, nulla facta mentione eorum, per quos profecerit, nec faventius de eo judicant doct. *Cochius* praefat. ad chirurgos veteres p. X. et *Ed. Milward* l. c. Vellem omnino nobis indicasset, unde cuncta hauserit. Magno id mihi fuisset adjumento, quo lectiones a librariis depravatas detegere ac in integrum restituere licuisset, quod nunc non, nisi gravate ac multo cum taedio praestare quodammodo potui. Vere namque scribit *Theophylactus Simoc.* Quaest. Phys. XIX. οὐδὲν γὰρ ἔσθ' ὃ μὴ τοῖς πάλαι κατώρθωται, τὸ δὲ περιτυγχάνειν προχειρότατα, οὐ πάνυ τι ῥᾴδιον, vel ut *Pindarus* *Olymp. Od.* XIII. p. 42.

— ὅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.

conf. *Jo. Langius* *Epist. medicin. lib. II. ep. 57.* p. 758. Obtinuit mos apud recentiores, ut celatis antiquorum nominibus, eorum verbis, tanquam suis, uterentur. Qua de re jam questus est *Plinius* praef. ad *H. N.* p. 4. *Virgilium* versus integros ex *Lucretio* sumfisse observavit *A. Gellius* *N. A. lib. I. c. 21.* Taceo *Simeonem Sethi* et *Marcellum Empir.* quem *Scribonium Larg.* operi suo integrum inferuisse testatur, praeter viros doctos apud *Abneloveenium* syllabo plagiariorum p. 26. novissimus *Scribonii* editor. in praef. p. VIII. cl. *Jo. Mich. Bernhold.* Sic viri docti suspicantur *Gariopontum* methodicorum castra secutum esse, vid. *Kestneri Hist. Medic.*

Medic. p. 175. sed adfirmare ausim *Garioponto* methodicos ne quidem notos fuisse, ac ubi cum horum placitis congruit, id Theod. *Prisciano* sublegit omne. Neque obstat, quod noster ex *Alexandri* et *Pauli* hortulis plurima sumserit, licet ab eius aevo non longe remoti sint, cum *Cyprianus* quaedam iisdem verbis ex *Minutio* Fel. desumptis, tanquam sua, dederit, cum parum admodum temporis inter utrumque effluerit. Alia exempla adfert *Clemens* Alex. *Stromat.* lib. VI. p. 628. A. De Jo. Salisberienfi vid. *Pithoeus* *Pithoean.* p. 506. Alia exhibent *Chevraeana* T. I. p. 301. Potuisset nostri nomen inferere syllabo plagiariorum p. 30. *Alme-loveenius*, sed videtur ei Nonnus ignotus fuisse, saltem non lectus. Fortunam scaevam expertus est epitomator noster, adeo, ut medici, qui *Alexandri*, *Aëtii*, *Pauli*, aliorumque medicorum nostra tempestate meminerunt, ejus nomen praeterierint, ut Jo. *Langius*, qui tamen veteres Graeciae medicos bene triverat, et ejus exempla se oculis eruditorum subduxerint, ita, ut nob. de *Villoison* mihi significaverit Parisiis nullum praeter unum reperiri. Quod mihi non mirum accidit, cum *Winckelmannus* epistola ad Jo. Jac. *Reiske*, hujus commentario de rebus ad eum pertinentibus subjuncta p. 815. scribat Florentiae exemplar nullum typis descriptum exstare *Apollonii* Rhod. Sic dolet H. *Valesius* in epistola Mf. ad If. *Vossium*, quae inter alias bene multas adservatur in bibliotheca Remonstrantium Amstelodami, se *Photii* bibliothecam, excussis in hac civitate (Parisiis) bibliopolarum omnium officinis, reperire non potuisse. Conf. cel. *Sallier*, vel cel. *Sevin*, ut perhibet nob. de

humanissimi, quorum benevolentia adjutus collationes codicum Vindobonensium nactus sum. Celeb. GRVNERI commendatione aditus mihi patefactus est ad amicitiam doct. ac experientissimi medici, P. Josephi FERRO, cujus hortatu codices bibliothecae Caesareae cum editione Martii contulit ac ad me transmisit vir eruditissimus Jo. Bapt. BOLLA, cujus etiam indicio didici non duos tantum nunc codices adservari, ut, *Lambecio* duce, scripsit cl. *Freind* l. c. sed quatuor, quorum codicem XXVL. deligno in notis per literam B. codicem vero XXVII. per A. cod. XXXII. per C. et cod. L. per D. *Hos codices aetatis non multum diversae esse*, adjecta schedula, me monuit vir praestantissimus. In codicibus B. et D. epitome haec in libros divisa est, quod pariter ex *Lambecio* jam notaverat *Freindius*: at distinctio haec in codice Augustano observata non est, licet ejus vestigium supersit cap. 205. καὶ ὅσα — εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλῶν, intelligit autem caput praecedens 204. nisi quis πρώτῳ dictum velit pro προτέρῳ, vid. Jo. Henr. *Maji* observ. sacr. lib. III. p. 129. Noster prooemio: πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς ἀρξάμενοι, ubi cod. B. πρώτον exhibet. *Nonnus* Ev. *Joannis* c. XV. v. 74. πρώτον ἐμὲ συγγέσκει, ubi πρώτον per πρότερον exposuit *Soringius* in ora sui exemplaris. Neque praetereundus venit vir nobilissimus ac celeberrimus d'ANSSE DE VILLOISON, cujus humanitati ac amori erga literas elegantiores debemus codicis Sangermanensis collationem, notatam litera E. quam eo impulso adornavit medicus nobilis Parisinus, DIAMANTES CORES, natione Graecus, natus Smyrnae, quo labore inglorio ac taedioso ita functus est,

est, ut peritiae ejus in literis graecis ac sagacitatis inlignis vestigia ubique eluceant. Nam non variantes lectiones modo sedulo excerpfit, sed locis corruptis talem adtulit medicinam, ut eruditionem non proletariam prodant ejus conjecturae, quibus lectorem nolui defraudare easque inferui suis locis. Occupatur vir ille doctissimus in emaculando Hippocrate ac emendationes prelo subjiciendas premit, quas praeclaras fore ex hoc specimine colligere est facile. Codex Sangermanensis orbi erudito innotuit opera et studio B. *Montfaucon* in biblioth. Coisliniana p. 448. illum minutissimo caractere exaratum esse significavit mihi per literas erud. de *Villoison*.

In notis praecipue operam dedi, ut loca depravata in integrum restituerem, in quem finem recentiores quoque in consilium adhibui. Omnia tamen ad graecae linguae genium normamve refingere, foret oleum et operam perdere. Vnde se mihi non probat diligentia nimia viri doctissimi, Th. *Guidotii*, qui *Theophilum* de urinis vel invitis codd. Mss. bene graece loqui docuit. Verum ut apes in omnibus quaerunt, non ex omnibus carpunt; ita ego pauca decerpfi, multa praetermisi. Aliorum scriptorum loca minus sana tetigi quoque, ut hac ratione philologos ad Nonni lectionem adlicerem aut invitarem, sed aliorum opiniones refellere superfedi. Non enim mihi convenit cum *Seneca* Natur. Quaest. lib. VI. c. 16. qui *quae improbamus, damnare potius, quam praeterire* voluit. Placet magis sententia *Eveni* *Parii*. σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' εἶναι, ἐμοὶ δὲ τὰδε. Possum quoque me tueri

b 2

exem-

exemplo N. *Heinsii*, cujus verba vide ad A. *Sabini* epist. III. p. 863. Quod si vero evenerit, ut inscius emendatiunculas protulerim ab aliis occupatas, eodem viro summo defensore iterum utar, quem vide ad *Ovidii* Art. Amator. lib. II. vs. 660. Pauperis est, τὸ λεγόμενον, numerare pecus, neque mihi unquam mens fuit

— rāptoque excellere cultu.

Auscultavi semper priscae legi, NE QUID ALIENVM TOLLAS IN ARMVM. Antiquorum loca sedulo adnotavi, quo constaret, unde singula hauserit nolter. Hippocratis loca, quibus ei lux quaedam adfunditur, satis habui indicare, verbis ipsis omillis. Vix enim reperi arbitror medicum, ne inter ἀγγελίους quidem, in cujus supellectile libraria Coi lenis opera non exstant; aut si talis inveniatur, ita de eo statuo, ut *Alcibiades* de ludimagistro, apud quem frustra quaerebat Iliadem Homeri, quam historiam refert *Aelianus* V. H. lib. XIII. c. 38. aut illum ἰατρὸν γεγραμμένον reputabo, qualem describit *Aristoteles* de P. A. lib. I. c. 1. p. 1105. et *Jo. Chrysostramus* in Psalm. XI. p. 605.

Non latuit interpretem, Nonnum ex *Alexandro*, *Aëtio* et *Paulo* Aegin. sapere; Nam frequenter *Guinterii* Andern. versionem pro sua nobis obtrudit, neque tamen ausus est graeca, etiam ubi erant inquinata, ex *Paulo* aliisque emendare, unde suspicarer eum anxie codicis sui lectionem secutum esse, nisi adfirmaret *Welfschius* l. c. se Nonnum ad fidem ejusdem codicis emendatiorem daturum. Vnde vereor, ne idem acciderit *Martio*, quod exscriptori non satis attentō

fento *Malelae*, qui vitia quaedam nova creavit, ut observat *Hodius* in prolegomenis. Memorat *Mercklinus* l. c. nostri librum *de febribus* existare in opere Veneto de febribus p. 14. sed liber ille nihilo plus continet, quam capita, quae in hoc epitome de febribus leguntur ex versione *Martii* intemerata, nisi ubi excusoris oculus aberravit, ut hoc clare mihi constitit, postquam doct. *Bolla*, pro ea, qua me prosequitur, benevolentia apographum ad me transmisit, quod, ut Lectori pateat, ac ne quis me temere aliquid omisisse suspicetur, huic editioni subjunxi,

Compositionum farrago plurima apud nostrum, quod merito damnat Jo. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. LIV. p. 254. sed non nimia, si *Scribonium* Larg. audias, et *Asclepiadem* apud eum et apud *Celsium* epist. ad *Callistian* p. 749. Hinc *Isocrates* or. de pace p. 396. ὅτι τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων πολλὰ θεραπείαι καὶ παντοδαπαὶ τοῖς ἰατροῖς εὐρηγται. Ac *Isidorus* Pelus. ep. 251. οὐ γὰρ πάντες τοῖς αὐτοῖς χείρουσιν, οὐδὲ πάντες τοῖς αὐτοῖς θεραπεύονται βοηθήμασιν· ἀλλ' ὅσος τῶν παθῶν ὁ ἔσμος, τοσαῦτος καὶ ὁ τῶν θεραπειῶν. Rectius *Primerosius* de vulgi error. lib. I. c. 15. p. 45. Non remedium copia, sed utentium ratio medicum facit, quae totidem fere verbis tradit Jo. *Chryso-stomus* T. VII. p. 711. ed. Eton. et p. 902. quibus parum morigerum se gessit inter recentiores *Lazarus Riverius*, cujus praxin medicam, cum formularum copia redundaret, praxin empiricam vocitabant Parisienses, teste Th. *Bartholino* Epist. Medicin. Cent. I. ep. 9. p. 29. ut *Guidoni Patino* gratificarentur, qui eum oderat, ut colligo, ex illustr. *Halleri* commentario ad *Boerhaavii* method. p. 336. Laudandus noster, quod

membris orationis brevibus ac concisis cuncta exprefferit. Nam recte *Theophilus Corydaleus* Exprofit. Rhetor. apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. XIII. p. 696. κώλων δὲ τὰ μικρὰ καὶ κομματικά, μάλιστα συμβάλλεται πρὸς ἐναργείαν. Neque, quod de Augusto narrat *Suetonius* lib. II. p. 295. praepositiones verbis addere, neque conjunctiones saepius iterare dubitavit. TV vero, Lector benevole, vale ac hisce fruire. Ἡμῖν δὲ τὰ μὲν γραφέντα καλῶς, μὴ μετεχέτω Φθόνου· τὰ δὲ ἀγνωσθέντα τύχχανέτω διορθώσεως ὑπὸ τῶν δυνατοτέρων, ut ait *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 9. *)

*) *Noni medici clarissimi de omnium particularium morborum curatione*, sic ut febres quoque et tumores praeter naturam complectatur, *Liber*, nunc primum in lucem editus, et summa diligentia conversus per *Hieremiam Martium*, Medicum physicum Augustanum. Argentorati. Excudebat *Jofias Ribelius*. M. D. LXVIII.

TABV-

TABVLA
ORDINEM LIBRORVM IN CODICE VIN-
DOB. D. SISTENS.

Πίναξ *) ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου.

Πίναξ τοῦ α'. βιβλίου.

Περὶ τριχῶν ἑουσῶν Α'.
 Διαφυλακτικὰ τριχῶν Β'.
 Αὐξητικὰ τριχῶν Γ'.
 Μελάσματα τριχῶν Δ'.
 Περὶ τοῦ ποιῆσαι ξανθὰς τριχὰς Ε'.
 Περὶ πιτυριάσεως ς'.
 Περὶ φθειριάσεως ἐν τῇ κεφαλῇ Ζ'.
 Περὶ ἀχώρων καὶ κηρίων, ὃ λέγεται γλυκὺ Η'.
 Περὶ ἀλωπενίας καὶ ὀφιάσεως Θ'.
 Περὶ κεφαλαλγίας Ι'.
 Περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλγούντων ἤγουν ἐξ ἡλίου
 καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ ΙΑ'.

b 4

Περὶ

*) Πίναξ. De hac voce consul. *Berkelius ad Stephanum Byz.*
 de Urb. p. 66.

xxiv TABVLA ORDIN. LIBRORVM

- Περὶ τῶν ἐπὶ ψυχρᾷ δυσκρασίᾳ κεφαλαλούντων ΙΒ΄.
 Περὶ τῶν ἐξ ἀναθυμιάσεως τοῦ ζομάχου κεφαλαλούντων ΙΓ΄.
 Περὶ τῆς ἐξ οἴνου κεφαλαλγίας ΙΔ΄.
 Περὶ κεφαλαίας καὶ ἡμιεραιίας ΙΕ΄.
 Περὶ ἀποφλεγματισμῶν καθαιρόντων τὴν κεφαλὴν Ις΄.
 Ἐξήκονα καθαρτικὰ κεφαλὴν ΙΖ΄.
 Πταρμικὰ διὰ τῶν μυκτῆρων ΙΗ΄.
 Πρὸς τὸ παῦσαι πταρμούς ΙΘ΄.
 Ποτικὰ πρὸς ἡμιεραιίαν διὰ ψυχρὰν δυσκρασίαν Κ΄.
 Πρὸς τοὺς διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένους ΚΑ΄.
 Περὶ κατάρξεο καὶ κορύζης ΚΒ΄.
 Καταπότια πρὸς βῆχα καὶ πταρμούς ΚΓ.
 Πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικὰ ΚΔ΄.
 Περὶ Φρενίτιδος ΚΕ΄.
 Περὶ Φλεγμονῆς ἐγκεφάλου Κς΄.
 Περὶ ληθαργου ΚΖ΄.
 Περὶ κάρου ΚΗ΄.
 Περὶ κώματος ΚΘ΄.
 Περὶ κατόχου καὶ καταλήψεως Λ΄.
 Περὶ ἀγρύπνου κώματος ΛΑ΄.
 Περὶ ἀμυρώσεως καὶ ἀμβλυωπίας ΛΒ΄.
 Περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχύματος ΛΓ΄.
 Περὶ ὑπωπίων ΛΔ΄.
 Περὶ τῆς διὰ πλῆθος τῶν ὠτων ὀδύνης ΛΕ΄.
 Περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ παθῶν καὶ περὶ ὀδύνης ὠτων διαψύξιν Λς΄.
 Περὶ τῶν διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένων τὸ οὖς ΛΖ΄.
 Περὶ Φλεγμονῆς ὠτων. ΛΗ΄.
 Πρὸς ὠτα πυροροῦντα ΛΘ΄.
 Περὶ ὠτων ῥύπον ἔχόντων Μ΄.
 Πρὸς αἰμορρᾶ γοῦντα ὠτα ΜΑ΄.

Πρὸς

Πρὸς σιῶληκας ἐν ὠσίν ΜΒ'.
 Περί τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὸ οὖς ΜΓ'.
 Πρὸς ἤχους ἐν ὠσίν ΜΔ'.
 Πρὸς δυσηκσίας καὶ κωφώσεις ΜΕ'.
 Περί παρωτίδων Μς'.
 Περί τῶν ἐν τῇ ῥίνι παθῶν ΜΖ'.
 Περί ὀζάνης ΜΗ'.
 Περί πολύποδος ἐν τῇ ῥίνι ΜΘ'.
 Πρὸς τὰ τῆς ῥινὸς ἔλκη Ν'.
 Πρὸς τὰς ἐκ ῥινῶν αἰμορραγίας ΝΑ'.
 Πρὸς ἐφελγὸν καὶ φακούς ἐν προσώπῳ ΝΒ'.

Πίναξ τοῦ βιβλίου.

Περί ὀδόντων ὀδονομένων διὰ φλεγμονῆς Α'.
 Πρὸς σιομένους ὀδόντας καὶ ῥευματιζομένους Β'.
 Προφυλακτικὰ ὀδονταλγίας Γ'.
 Περί ὀδοντοφυσούντων βρεφῶν Δ'.
 Ὄδοντοτρίμματα λευκαντικὰ Ε'.
 Πρὸς αἰμασσομένα οὖλα ς'.
 Πρὸς οὖλα βιθρωσσομένα καὶ σηπώμεγα Ζ'.
 Πρὸς χεῖλη ἐρρωγότα Η'.
 Πρὸς γλώσσαν φλεγμαιίνουσαν Θ'.
 Περί τῶν ἐν τῇ γλώσσῃ βατράχων Ι'.
 Πρὸς αὐθας ΙΑ'.
 Περί τῶν ἐν παρισθμίσις φλεγμόνων ΙΒ'.
 Περί μανίας ΙΓ'.
 Περί μελαγχολίας ΙΔ'.
 Περί μνήμης ἀπωλείας ΙΕ'.
 Περί σκοτωματικῶν Ις'.
 Περί ἐπίληψίας Ιζ'.
 Περί ἀποπληξίας ΙΗ'.

xxvii TABVLA ORDIN. LIBRORVM

Ἄλλήματα παρέτοις ΙΘ'.
Πέματα παρέτοις Κ'.
Περὶ σπασμοῦ ΚΑ'.
Περὶ ἐμπροσθοτόνου καὶ ὀπισθοτόνου καὶ τετάνου ΚΒ'.
Περὶ τρόμου ΚΓ'.

Πίναξ τοῦ γον βιβλίου.

Περὶ διακοσμήσεως ὀφθαλμῶν καὶ αὐξητικὰ ὀφθαλμῶν Α'.
Ὅφθαλμῶν μελαντικὰ Β'.
Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις διπλᾶς τρίχας Γ'.
Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις κριθὰς καὶ χαλάζην Δ'.
Περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς παθῶν ἤτοι περὶ ἐκταράξεως
ὀφθαλμῶν Ε'.
Περὶ φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν ς'.
Διὰ τῶν καταπλασμάτων τοῦ μετώπου Ζ'.
Κροταφικὰ πρὸς ρεύματα ὀφθαλμῶν Η'.
Περὶ χειμώσεως Θ'.
Περὶ ὑποσφειμάτων Ι'.
Περὶ ἐμφυσήματος καὶ κνησμονῆς καὶ ψωροφθαλμίας
ΙΑ'.
Περὶ ἐκτροπίων ΙΒ'.
Περὶ ξηροφθαλμίας καὶ σκληροφθαλμίας ΙΓ'.
Περὶ αἰγύλωπος καὶ ἀγχίλωπος ΙΔ'.
Περὶ μιλφώσεως ἤτοι μαδαρώσεως ΙΕ'.
Περὶ ρυάδων Ις'.
Περὶ ἐλκῶν τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ΙΖ'.
Περὶ οὐλῶν καὶ λευκωμάτων ΙΗ'.
Πρὸς τὸ βάψαι λευκώματα ΙΘ'.
Περὶ πτερυγίων Κ'.
Περὶ ἀνθρακώσεως καὶ κερκινωμάτων ΚΑ'.
Περὶ λοιμωδῶν ἐλκῶν ΚΒ'.

Πρὸς

Πρὸς δυσωδίαν σώματος ΚΓ'.
 Περὶ τῶν τοῦ γαστρεῶνος παθῶν ΚΔ'.
 Περὶ συνάγκης καὶ κυνάγκης καὶ παρακυνάγκης ΚΕ.
 Πρὸς χοιράδας Κς'.
 Περὶ βηχῶς. ΚΖ'.
 Ἄλλο πρὸς χρονίαν βήχα ΚΗ'.
 Περὶ ἀρτηριακῶν ΚΘ'.
 Περὶ ὀρθοπνοίας καὶ δυσπνοίας καὶ ἄσθματος Λ'.
 Περὶ αἵματος πτύσεως ΛΑ'.
 Περὶ πλευρίτιδος ΛΒ'.
 Περὶ πνευμονίας ΛΓ'.
 Περὶ ἐμπυήματος ΛΔ'.
 Περὶ φθίσεως ΛΕ'.
 Περὶ τῆς τοῦ φωνητικοῦ ὄργανου παρέσεως Λς'.
 Πίμα πρὸς ὄζοχρῶτους καὶ ὄζοσώμους ΛΖ'.

Πίναξ τοῦ δ βιβλίου.

Περὶ τῶν τῆς καρδίας παθῶν Α'.
 Περὶ διαφορᾶς πυρετῶν Β'.
 Περὶ ἐφ' ἡμέρων πυρετῶν καὶ πολυημέρων Γ'.
 Περὶ συνεχοῦς πυρετοῦ καὶ συνόχου Δ'.
 Περὶ τριταίου Ε'.
 Περὶ νόθου τριταίου ς'.
 περὶ τεταρταίου Ζ'.
 περὶ ἀφημερινοῦ Η'.
 περὶ ἡμιτριταίου Θ'.
 περὶ λυμοῦ ἢ λυμώδους πυρετοῦ Ι'.
 περὶ ἐκτικῶν πυρετῶν ΙΑ'.
 περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνιῶν ΙΒ'.
 περὶ καταφορᾶς ΙΓ'.
 περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας ΙΔ'.

περὶ

XXVIII TABVLA ORDIN. LIBRORVM

- Περὶ τιθεμένων τοῖς σπλάγχνοις ἐν πυρετοῖς ΙΕ΄.
 Περὶ ὑδρώτων Ις΄.
 Περὶ τῶν κατὰ τὸν στόμαχον καὶ γαστέρα καὶ ὑποχονδρίων
 παθῶν.
 Περὶ ἀνορέξιᾳς ΙΖ΄.
 Περὶ βουλήμου ΙΗ΄.
 Περὶ κυνώδους ὀρέξεως ΙΘ΄.
 Πρὸς τοὺς ἐκλύτους στομάχους καὶ ἐμοῦντας τροφὰς Κ΄.
 Περὶ ἀσῆς καὶ σιλέρου ΚΑ΄.
 Περὶ λυγμοῦ ΚΒ΄.
 Περὶ ἀπεψίας ἐν γαστρὶ ΚΓ΄.
 Περὶ ἐμπνευματώσεως γαστρὸς ΚΔ΄.
 Περὶ χολέρας ΚΕ΄.
 Περὶ διαρροῖας Κς΄.
 Περὶ λειεντερίας ΚΖ΄.
 Περὶ δυσεντερίας ΚΗ΄.
 Περὶ αἱματηρᾶς δυσεντερίας ΚΘ΄.
 Περὶ τενισμοῦ ἤγουν βιασμοῦ Λ΄.
 Περὶ κωλιῆς διαθέσεως ΛΑ΄.
 Περὶ ἰλεοῦ ΛΒ΄.
 Περὶ ἐλμίνθων ΛΓ΄.
 Περὶ τῶν κατὰ τοὺς νεφρούς παθῶν.
 Περὶ λιθιάσεως νεφρῶν ΛΔ΄.
 Περὶ τῶν ἐν τῇ κύσῃ λίθων ΛΕ΄.
 Περὶ φλεγμονῆς νεφρῶν Λς΄.
 Περὶ ἐλιώσεως οὐρητικῶν ΛΖ΄.
 Περὶ τῶν αἵμα οὐρούντων ΛΗ΄.
 Περὶ διαβήτου ΛΘ΄.
 Περὶ στραγγουρίας καὶ δυσουρίας Μ΄.
 Περὶ τῶν ἐνουρούντων ΜΑ΄.
 Περὶ τῶν τοῦ ἥπατος παθῶν ΜΒ΄.
 Περὶ φλεγμονῆς.

Περὶ

Περὶ ἀποσάσεως ἥπατος ΜΓ'.
 Περὶ σκληρωθέντος ἥπατος ΜΔ'.
 Περὶ ἐμφράξεως ἥπατος ΜΕ'.
 Περὶ καχεξίας Μς'.
 Περὶ ὑδερῶν ΜΖ'.
 Περὶ σκληρωθέντος σπληνός ΜΗ'.
 Περὶ ἰντέρου ΜΘ'.
 Περὶ ἐξομφάλου Ν'.
 Περὶ βουβοκοκκῆς καὶ ἐντεροκοκκῆς καὶ ὑδροκοκκῆς ΝΑ'.
 Περὶ διδύμου καὶ ἴσχεις Φλεγμονῆς ΝΒ'.
 Περὶ γονορροίας καὶ ὄνχειστος ΝΓ'.
 Περὶ πριαπισμοῦ ΝΔ'.
 Πρὸς τὰ ἐν αἰδοίοις ἔλκη ΝΕ'.
 Πρὸς ῥαγάδα Νς'.
 Πρὸς θυμούς ἐν αἰδοίοις ΝΖ'.
 Πρὸς Φλεγμονὴν δακτυλίου ΝΗ'.
 Πρὸς ῥαγάδας ΝΘ'.
 Πρὸς ἐξοχάδας Ε'.
 Πρὸς αἰμορροαγίας ἐν ἔδρα ΕΑ'.
 Πρὸς ἔδρας προσιπτουσας ΕΒ'.

Πίναξ τοῦ ε βιβλίου.

*) περὶ ἰσχυάδος Ε'.
 περὶ ποδάγρας καὶ καρδιδος ς'.
 περὶ τῶν ἐπὶ χολώδη χυμῶν ρευματιζομένων Ζ'.
 περὶ ἐρυσιπελατώδους Φλεγμονῆς Η'.
 περὶ τῶν ἐπὶ πληθ χυμῶν ρευματιζομένων Θ'.
 περὶ τῶν ἐπὶ Φλέγματι ρευματιζομένων Ι'.
 περὶ τῶν ἐπὶ αἵματι ρευματιζομένων ΙΑ'.

περὶ

*) Evannille capita α, β, γ, δ, in codice antiquissimo notz.
 tavit doct. Bolla.

περὶ πόρων IB'.
 ἀντίδοτοι ποδαγρική II'.
 πρὸς χεῖμετλα ἐν δακτύλοις χειρῶν καὶ ποδῶν ID'.
 πρὸς τὰς τῶν δακτύλων ῥαγάδας IE'.
 πρὸς ἐντρίματα ἐν μακρᾷ κατακλίσει IΓ'.
 πρὸς τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρατρίματα IZ'.
 πρὸς ἤλους καὶ τήλους IH'.
 περὶ παρωνυχίας IO'.
 περὶ πτερυγίων K'.
 περὶ χαλιίτεως KA'.
 πρὸς τεθλασμένους ὄνυχας KB'.
 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος παθῶν.
 περὶ ἐλεφαντιάσεως KI'.
 περὶ λέπρας καὶ ψώρας KΔ'.
 περὶ λιχίνων KE'.
 περὶ κνισμονῆς Kς'.
 περὶ λεύκης KZ'.
 περὶ ἀλφῶν λευκῶν καὶ μελανῶν KH'.
 περὶ πυρικαύσεων KO'.
 περὶ φλεγμονῆς καὶ ὄγκου σκληροῦ Λ'.
 περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ σώματος ἀποσημάτων ΛΑ'.
 περὶ γαγγραινῆς σφακέλλου ΛΒ'.
 περὶ ἔρπητος καὶ ὀφίτου ΛΓ'.
 περὶ ἐρυσσιπέλατος καὶ πυρώματος ΛΔ'.
 περὶ βουβώνων καὶ φυμάτων καὶ φυγέτων ΛΕ'.
 περὶ δοθηίνων Λς'.
 περὶ ἀνθράκων ΛΖ'.
 περὶ καρίνου ΛΗ'.
 περὶ οἰδήματος ΛΘ'.
 περὶ ἐμφυσήματος Μ'.
 περὶ σαρκοθλασμάτων καὶ ἐκχυμωμάτων ΜΑ'.
 περὶ ῥήγματος καὶ σπασματος ΜΒ'.

περὶ

περὶ σιήρου ΜΓ'.
 περὶ ζεατωμάτων καὶ ἀθερωμάτων καὶ μελικηρίδων ΜΔ'.
 περὶ σιηρίου ΜΕ'.
 πρὸς οὐλὰς μέλανας Μς'.
 περὶ νευροτρώτων καὶ νυγμάτων ΜΖ'.

Πίναξ τοῦ ἕκτου βιβλίου.

περὶ κεραυνῶν Α'.
 προφυλακτικὰ τῶν ἰοθόλων Β'.
 προφυλακτικὰ ὑποσρωμάτων Γ'.
 περὶ θυμιαμάτων προφυλακτικῶν Δ'.
 συγχρίσματα προφυλακτικὰ Ε'.
 πρὸς δῆγματα ἔρπετων ς'.
 περὶ καταπλασμάτων Ζ'.
 περὶ σφηκιῶν καὶ μελισσῶν Η'.
 περὶ μηρμύκων Θ'.
 περὶ κωνόπων Ι'.
 πρὸς τὸ ἀπελάσαι μυίας ΙΑ'.
 πρὸς τὸ διῶξαι ψύλλους ΙΒ'.
 πρὸς τὸ ἀφανίσαι κόρυδας ΙΓ'.
 πρὸς σκορπιοπλήκτους ΙΔ'.
 περὶ Φαλαγγίων καὶ ἀραχνίων ΙΕ'.
 περὶ δαιμόνων θηρίων καὶ περὶ λυσσοδηιτῶν καὶ ὕδρε-
 Φόβων Ις'.
 περὶ σιολοπένδρας χερσαίας καὶ θαλαττίας ΙΖ'.
 περὶ ἔχσεων καὶ ἐχιδνῶν ΙΗ'.
 περὶ ἀσπίδων ΙΘ'.
 περὶ θαλασσίου τρυγόνος καὶ μυραίνης Κ'.
 περὶ δρακόντων θαλασσιῶν ΚΒ'.
 περὶ χαλιῆς σαύρας καὶ σαλαμάνδρας ΚΓ'.
 περὶ λαγῶου θαλασσιου ΚΔ'.

περὶ

περὶ βδελλῶν ΚΕ'.
 περὶ μυκίτων καὶ ἀμυκίτων Κς'.
 περὶ γάλακτος τυρωθέντος ἐν γαστρὶ ΚΖ'.
 περὶ τοῦ ποντίου μέλιτος ΚΗ'.
 πρὸς ἀνθρωποθήκτους καὶ κυνοθήκτους ΚΘ'.
 πρὸς δῆγμα μυογάλης Λ'.
 πρὸς πληγὴν κερύσου ΛΑ'.

Πίναξ τοῦ ἐβδόμου βιβλίου.

περὶ γυναικείων παθῶν Α'.
 πρὸς ἀνάβρωσιν μασθῶν Β'.
 πρὸς τοὺς ἐν μασθοῖς κερκινώδους ὄγκους Γ'.
 διαφυλακτικὰ μασθῶν Δ'.
 πρὸς τὰς τῶν μασχάλων δυσωδίας καὶ συνιδρώσεις Ε'.
 περὶ τῶν κατὰ τὴν μήτραν παθῶν καὶ πρῶτον περὶ ἐπο-
 χῆς ἐμμήνων ς'.
 περὶ ὑπερικαθάρσεως καὶ αἰμορραγίας Ζ'.
 περὶ γυναικείου ῥοῦ Η'.
 περὶ Φλεγμονῆς ὑστέρας καὶ παρεπιλήσεως Θ'.
 περὶ ἐλκώσεως ὑστέρας Ι'.
 περὶ καρκίνου ἐν μήτρᾳ ΙΑ'.
 περὶ σιήρῃου μήτρας καὶ σιριώματος ΙΒ'.
 περὶ ἐμπνευματώσεως μήτρας ΙΓ'.
 περὶ ὑσπερικῆς πνιγῆς ΙΔ'.
 περὶ προπτώσεως ὑστέρας ΙΕ'.
 περὶ μύλης Ις'.
 περὶ κίττης ΙΖ'.
 περὶ ξαγάδων καὶ κονδυλωμάτων ἐν μήτρᾳ ΙΗ'.

LECTVRIS

BIBLIOPOLA.

Dum operae ad finem properant, tristissimas mihi venit nuncius, BERNARDVM, editorem THEOPHANIS NONI clarissimum, mense Augusto anni praeteriti diem suum obiisse, senem annis bene maturum et venerabilem, meritis gravem, studio medicinae veteris praeclarum. Id quod et medicorum graecorum editione, et amore graecarum latinarumque litterarum satis superque probavit, eumque amorem non, nisi cum morte posuit. Sit ei terra lenis! Biennio ante mihi tradidit THEOPHANEM NONVM, medicum graecum adhucdum incultum temereque neglectum, sed eius opera ita laeuigatum et perpolitum, vt nouo cultu veluti iuuenescere videatur. Amabat hunc, vt filium, eumque ante obitum operis emissum iterum iterumque optabat exosculandum. Non licuit mihi per negotia fauere bono seni, non ei fatum fuit editioni superuiuere, sed hioce liber, cui tantam diligentiam impenderat, non permittet, vt gloriae suae superuixisse perhibeatur. Magni viri est intra magna facinora consistere, post labores bene ex-

antlatos

antlatos cedere fatis, et ad deum propitium bonorum largitorem redire. Suaue ac iucundum est suo demum die mori. Molliter ossa cubent!

Superaddenda editioni nouae cumuli loco existimarat ea, quae post frontem editionis Martianae leguntur, GASSERI versus, epistola nuncupatoria, in qua parum est, quod ad NONI aetatem pertineat, ZELII versiculi, notitia, quam Io. ALB. FABRICIVS Bibl. Graec. T. XII. p. 685. et Io. CONRAD. BARCHVSEN De Orig. et Progress. Medicinae Dissert. XVII. c. 9. p. 288. scripserant, sed haec partim non pertinent ad rem, partim copiosius et concinnius ab b. auctore disquisita videntur. Hinc istas reliquias, vt superfluas et alieno loco positas, exulare ab noua BERNARDI editione volui, quam iuuenes praecclare docti CHRIST. GOTTL. GVMPERT, M. D. et Io. GODOFR. AVG. SPARR omni, qua fieri potuit, accuratione ac diligentia ab operarum vitiiis expurgarunt. Indicem rerum memorabilium, quem ipse BERNARDVS, consignarat, alteri volumini subiiciam. Valete ac fauete Nonno. Scripsi Gothae III Calendar. April. **MDCCCLXXXIII.**

INDEX
CAPITVM.

	Pag.
Prooemium.	4
Cap. I. De capillis fluentibus.	8
— II. Quae capillos nigros reddant.	22
— III. Vt flauī fiant capilli.	27
— IIII. De porrigine.	28
— V. Ad scabiem, quae in capite oritur.	34
— VI. De morbo pediculari.	—
— VII. De manantibus capitis vlceribus, quae achores graece dicuntur, et fauis.	38
— VIII. De alopecia et ophiafi.	44
— IX. Ad pilos generandos.	48
— X. De dolore capitis.	52
— XI. De capitis dolore contracto ex ardore vel vini, vel folis, vel febris.	56
— XII. De dolore capitis ex frigida intemperie orto.	58
— XIII. De dolore capitis, qui fit ab eleuatis a ventri- culo vaporibus.	62
— XIV. De capitis dolore ex vino.	66
— XV. De remediis, quae aduersus ebrietatem adhi- bentur.	70

	Pag
Cap. XVI. De cephalaea seu vetusto capitis dolore et hemicrania.	72
— XVII. De medicamentis, quae saluam mouendo caput purgant.	78
— XVIII. Sternutatoria, quae naribus induntur ad purgandam caluariam.	80
— XVIII. Sternutatoria naribus excipienda.	82
— XX. De remediis, quae sternutamenta inhihent.	84
— XXI. Ad dolores capitis vetustos ex calida intemperie ortos.	86
— XXII. De destillatione et grauedine.	88
— XXIII. Catapotia ad tusses et destillationes.	92
— XXIV. Remedia, quae capiti insperguntur, quae calnariam exiccant.	95
— XXV. De phrenitide.	98
— XXVI. De inflammatione cerebri.	104
— XXVII. De lethargo.	107
— XXVIII. De caro.	112
— XXVIII. De comate.	114
— XXX. De catocho, id est, vigilantia sopore et catalepsi.	116
— XXXI. De vigili comate.	118
— XXXII. De infania.	120
— XXXIII. De melancholia.	128
— XXXIV. De memoriae iactura.	140
— XXXV. De vertiginosis.	142
— XXXVI. De morbo comitiali.	145
— XXXVII. De apoplexia.	164
— XXXVIII. De conuulsione.	174
— XXXVIII. De emprosthotono et opisthotono, et tetano.	176
— XL. De tremore.	182
— XLI. Quae pilos superciliorum nasci faciant eosdemque augeant.	186
— XLII. Quae supercilia denigrant.	188
— XLIII. Ad duplicatos pilos palpebrarum.	190
— XLIV. Ad pilos palpebrarum et chalazia, id est, humoris otiosi in palpebra colluuiem.	192
	Cap.

INDEX CAPITVM.

XXXXVII

Pag.

Cap. XLV. De oculorum morbis, perturbatione nimiorum et lippitudine.	195
— XLVI. De inflammatione.	196
— XLVII. De chemosi, hoc est, vtriusque palpebrae distortione ex inflammatione oborta.	205
— XLVIII. De hypophagmatis.	206
— XLVIII. De tumore oculi oedematoso seu inflatione et pruritu et scabiosa lippitudine.	208
— L. De sclerophthalmia et xerophthalmia seu de pruriginosa et arida lippitudine.	212
— LI. De ectropiis.	214
— LII. De aegilope, fistula oculorum, et anchilope.	216
— LIII. De milphosi et madrosi.	218
— LIV. Ad rhyadas.	220
— LV. De oculorum vlceribus.	224
— LVI. De trichiasi seu pilis palpebrarum oculum irritantibus.	226
— LVII. De staphylomate oculi et albuginibus.	—
— LVIII. De obscuritate et suffusione.	228
— LVIII. De glaucedine siue crySTALLINI in oculo humoris in album aquosumque colorem mutatione.	230
— LX. Ad dolores et defluxionis impetum, qui Graecis <i>επιόρα</i> dicitur.	232
— LXI. De collyriis.	234
— LXII. De cicatricibus et albuginibus.	236
— LXIII. De vngue oculorum, quod <i>πρεβύγιον</i> vocatur Graecis.	240
— LXIV. Quae ex sinigmati cicatrices exterunt.	242
— LXV. Puluis, cui nomen est a lumine, phos, ad oculorum hebetudinem et dolores dentium fluxionesque efficax.	—
— LXVI. Ad hebetudinem et incipientes oculorum suffusiones.	244
— LXVII. De nyctalope.	246
— LXVIII. Ad tingendas albugines.	—
— LXVIII. Ad staphylomata.	248
— LXX. De carbunculo et carcinomate.	250

e 5 Cap.

	Pag.
Cap. LXXI. De obscuritate et hebetudine seu offuscatione oculorum.	254
— LXXII. De glaucmate et suffusione.	258
— LXXIII. De sigillatione.	262
— LXXIV. De aurium morbis.	264
— LXXV. De dolore auris ex frigiditate.	268
— LXXVI. De dolore auris ex calida intemperie.	270
— LXXVII. De dolore ex repletione contracto.	272
— LXXVIII. Ad obstructions sine dolore.	274
— LXXIX. De dolore ex inflammatione oborto.	—
— LXXX. Ad aures purulentas.	278
— LXXXI. De auribus sordibus repletis.	280
— LXXXII. Ad aures cruorem fundentes.	282
— LXXXIII. Ad grauem auditum et dolores remedium compositum.	—
— LXXXIV. Ad aurium vlcera.	286
— LXXXV. Ad diurna aurium vlcera.	—
— LXXXVI. Ad vlcera valde sordida et depascentia.	288
— LXXXVII. Ad aurium vermes.	290
— LXXXVIII. Ad ea, quae in aures inciderunt.	292
— LXXXIX. Ad aurium sonitus.	294
— XC. Ad grauem auditum et surditatem.	296
— XCI. De parotidibus.	298
— XCII. De narium morbis.	302
— XCIII. De ozaena.	—
— XCIV. De polypo.	306
— XCV. Ad narium vlcera.	308
— XCVI. Ad sanguinis profusionem a naribus.	310
— XCVII. Ad ephelidem seu maculas ex mora in sole contractas et lenticulas.	314
— XCVIII. De varis.	316
— XCIX. De ficosis tumoribus.	318
— C. De lichenosis in mento tumoribus.	320
— CI. De menti pustulis.	—
— CII. De furunculo.	322
— CIII. Quae sternutamenta citent.	324
— CIV. Circumlitiones praeseruantes faciem, ne a sole vel vento exuratur.	326

Cap.

	Pag.
Cap. CV. Smegma faciei.	328
— CVI. Smegma faciei, quod et rubicundam ipsam reddit.	330
— CVII. De oris affectibus et dolore dentium ex inflammatione.	332
— CVIII. Ad dentes nigros et exesos.	334
— CIX. Ad dentes mobiles et fluxione tentatos.	336
— CX. Quae praeservant a dolore dentium.	338
— CXI. De dentium ortu in pueris.	340
— CXII. Dentifricia, quae dealbant dentes.	342
— CXIII. Ad dentes mobiles seu vacillantes et cruore suffusas gingivas.	344
— CXIV. Ad cruentas gingivas.	346
— CXV. Ad exesas et putrescentes gingivas.	350
— CXVI. Ad labra disrupta.	352
— CXVII. De linguae morbo, qui batrachus sine ranunculus appellatur.	354
— CXVIII. Ad linguam inflammata.	356
— CXIX. Ad oris ulcera serpentina, quae ἀφῆρες graece nominant,	—
— CXX. De tonsillarum inflammatione.	360
— CXXI. Ad tetrum oris odorem.	364
— CXXII. De columella.	366
— CXXIII. De angina et eius speciebus.	370
— CXXIV. Aduersus strumas.	378
— CXXV. De tussi.	380
— CXXVI. De arteriacis.	390
— CXXVII. De orthopnoea, suspirio et spirandi difficultate.	394
— CXXVIII. De sanguinis expuitione.	398
— CXXIX. De lateris dolore, quae pleuritis dicitur.	404
— CXXX. De peripneumonia.	410
— CXXXI. De puris illuue, quam Graeci ἐμπύημα vocant.	412
— CXXXII. De sanguinis sputo.	414
— CXXXIII. De tabe, quam Graeci φθίσις nominant.	419
— CXXXIV. De cordis affectibus.	422
	Cap.

	Pag.
Cap. CXXXV. De febrium differentia.	426
— CXXXVI. De febribus diariis et multorum dierum.	—
— CXXXVII. De febre continente et continua.	430
— CXXXVIII. De febre tertiana.	432
— CXXXIX. De tertiana spuria.	436
— CXL. De quartana.	438
— CXLI. De febre quotidiana.	442
— CXLII. De semitertiana.	444
— CXLIII. De peste seu pestilente febre.	446
— CXLIV. De febribus hecticis.	450
— CXLV. De vigiliis in febribus.	452
— CXLVI. De grani sopore, qui <i>καταφραξ</i> Graecis dicitur.	454
— CXLVII. Curatio doloris capitis in febribus.	456
— CXLVIII. De his, quae visceribus in febribus imponi solent.	458
— CXLIX. Quae sudorem mouent.	460
— CL. Ad intempestiuos sudores coercendos.	462

THEOPHANIS NONNI
E P I T O M E.

PARS PRIMA.

Thomas Bartholinus Epist. Medic. Cent. III, ep. LXII.
p. 248. Pessime studiis suis consulunt, qui ita recentiorum scri-
ptis se immergunt, ut veteres vel negligent, vel contemnant,
quum plerarumque rerum lux ex illis pendeat. Pleraque cer-
te recentiorum inventa apud veteres per nebulam adum-
brantur.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΟΝΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗ-
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

A D

CONSTANTINVM PORPHYRO-
GENITVM.

A 9

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΟΝΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΗΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὰς προσταχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς οἷης θεϊότητος, ἐκ Θεοῦ αὐτοκράτωρ, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων

τὰς προσταχθείσας] Initium proemii mutatus est Nonnus ab *Oribasio*: ita enim ille *Collect. Medicinalium* lib. I. p. 5. apud *Photium Biblioth.* p. 557. et apud nobilem medicum *Christ. Godofredum Grunertum* ex codice Bibliothecae *Mosquensis*. Τὰς προσταχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς οἷης θεϊότητος, αὐτοκράτωρ Ἰουλιανῆ. Pari modo *Diuchidas* Megaricus orationis initium ex *Hellanico* traduxit, ut refert *Clemens Alexandr. Stromat.* lib. VI. p. 629. A. Laudatur vero *Oribasius* a *Crinagora* propter illa collectanea, *Antholog.* lib. IV. c. 13. epigr. 8.

Ἔιχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφῶν ἰσόν, ἄλλοθεν ἄλλα
Ἰητρῶν προτέρων αἰδέει δρεψάμενος.

quod, an nostro quoque conveniat, indicet lector. Sed codex *A* Bibliothecae *Vindobonensis* ignorat vocem προοίμιον, ejus loco habet BIBΛΙΟΝ Α', et προσταχθείσας.

ἐπιτομὰς] Compendia requisivisse videntur veteres, ut illa in itinere secum haberentur. Habebant enim in vehiculis locum destinatum libris, cuius rei auctor mihi est ac testis locuples *Libanius* Ep. 938. p. 438. conf. *Plinius* Epist. lib. III. ep. 5. Nam volumina colligata ac recondita in capsis, quales exhibuit *Jac. Sponius* *Miscell. Erudit. Antiquit.* p. 216. facile erat secum vehere. Plures olim epitomas concinnarunt: *Metrodori* ἐπιτομὴν τῶν ἱστορομυθῶν laudat *Plinius* H. N. lib. XX. c. 20. Similem nostri concinnasse videtur *Aelius Promotus*, ut colligo ex relatione *Jo. Jac. Reiskii*, commentario de rebus ad eum pertinentibus germanico idiomate conscripto p. 113. diversa tamen esse declarat locus ab *Hieron. Mercuriali* Var. Lect. lib. III. c. 4. prolatus, ubi praeterea patet *Reiskium* non satis excussisse codicem, dum adfirmat nullum antiquum scriptorem deperditum

A D
CONSTANTINVM PORPHYRO:
GENITVM.

P R O O E M I V M.

Quod tuo iussu, Imperator Dive, compendium de praeceptionibus medicis collegi, maturayi, quantum in me fuit,

A 3

perditum laudari, cum ex *Theopompo* et *Euphrosione* quaedam proferat. Epitomas conficere operum sparsiorum antiquissimum institutum est, tam Graecis, quam et Latinis celebratum, scribit *Th. Reinesius* epist. 46. ad *Rupertum* p. 410.

Θεόφιλος] *Theophilus* ad *Institut.* p. 3. ὁ Θεόφιλος βασιλεύς. conf. lib. I. tit. 5. p. 39. et alibi. *Simeon Sethi* prooem. p. 1. προσαναγγεῖν τῷ ἐπιθῆναι κράτι τῆς βασιλείας σου. *Eusebius* H. E. lib. IX. c. 1. ἡ Θεότης τῶν δεσποτῶν ἡμῶν, Θεοτάτων ἀντοκρατόρων. *Heliodorus* lib. V. p. 213. *Manetho* Apotelesm. lib. I. vi. 280.

Γενῶσιν βασιλῆα θεῶν βροτῶν ἀνθερώποισιν. conf. *Dn Cange* Glossar. p. 48. De *Caro* illustr. *Cuperus* de *Elephant*. *Exercit.* II. c. 8. p. 197. quibus iunge *Jo. Rhodium* ad *Scribonium Larg.* p. 12. et p. 27. Solent autem recentiores gloriari se iustos ab imperatoribus vel ab aliis viris honorationibus, libros conscripisse, ita, ut noster, *Simeon Sethi* l. c. *Demetrius* *Pepagom.* p. 2. *Actnarius* de affect. spir. animal. lib. I. p. 1. *Scribonius Larg.* ep. p. 6. et *Cacl. Sedulius* carm. dedicat. ad *Theodosium*. In *Photii* Bibliotheca quamplurima existant exempla. Erant autem imperatores Romani artis medicae studiosi, vide, quae de *Manuele Comnen.* memorat *Cinnamus* *Hist.* lib. IV. p. 206. et de *Gratiano* *Ausonius* *Gratjar.* action. p. 203. Neque id displicebat medicis, nam ut ait *Plutarchus* T. III. p. 1390. καὶ γὰρ ὡς ἰατρὸς ἡ Φιλίκαλος, ἥδιον ἐσθλαμὸς ἰάσεται τὸν ὑπερ πολλῶν βλέποντα καὶ πολλοὺς φυλάσσοντα, quam sententiam etiam urget *Isocrates* ad *Nicocl.* p. 54. conf. *Synestus* de Regno. p. 2. et *Regis Antigoni* epist. ad *Zenonem* apud *Diogenem Laert.* lib. VII. p. 439. et *Origenes* contra *Celsum* lib. VII. p. 372. *Adrianum* medicinae peritum fuisse tradit *Caryophilus* de usu theriac. p. 35.

ἰατρικῶν] Cod. E. ἰατρῶν.

μῶτων συναγωγῆς, ἔσπευσα κατὰ τὸ δυνατόν διὰ συντομίας ἑμοῦ καὶ σαφηνείας πάσης τὴν ἰατρικὴν ἐπελθεῖν μηδὲν κατὰ δύναντιν τῶν ἀναγκαίων ὑπεροχῶν, ἕκαστον ἐκθέμενος τῶν παθημάτων, πρῶτον μὲν τὰς αἰτίας τούτων ὑπαγορεύων σαφῶς· δεύτερον δὲ τὰς σημειώσεις, δι' ὧν βραχίως γινώσκῃσονται, εἰδ' ἐξῆς τὴν θεραπείαν, δι' ἣν πάντα κατὰ τέχνην θεραπεύσωμεν, πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς

θερημάτων] Plutarchus T. III. p. 1746. βραχίως (ἰατροῖς) μὲν γὰρ ἐξαρκεῖ τὰ ἔσχατα τῶν αἰτίων θεωρήσει, κ. τ. λ.

συναγωγῆς] addit Cod. E. γράψαι βουλόμενος.

κατὰ τὸ δυνατόν] De hac locutione Graecis familiari vid. Schol. Theocriti ad Idyll. I. vl. 42. nosse mox κατὰ δύναντιν et c. 7. εἰ δυνατόν. eis τὸ δυνατόν Epist. Socrat. XIV. p. 37. πρὸς ὅσον δυνατόν Heliodorus lib. III. p. 157. Oribasius loc. cit. ὡς οἷός τε εἰμί. Eodem fere modo librum VI. contra Celsum inchoavit Origenes p. 332. Pari modestia Gregorius de Dialect. p. 297. κατὰ τὸ δυνατόν dixit. Chariton Aphrod. lib. IV. c. 6. p. 74. κατὰ τὸν δυνατόν τρόπον. ubi vid. Dorville p. 414. Medici Graeci antiquiores ab omni jactantia alieni fuerant, minus Romani, ut evincit locus Arriani in Epictetum lib. III. c. 23 = 126. verito autem quam potui, vid. N. Heinsius ad Ovidii Rem. Amor. vl. 325.

συντομίας] Brevitatem laudabant Stoici, vid. Diogenes Laert. lib. VII. p. 472. et Rhetores, ut refert Jo. Tzetzes Chil. xli. vl. 255. Synesius de Febr. c. 1. p. 16. Quam difficile sit perspicuitatem conjungere cum brevitate declarat Isidorus Pelus. epist. 95. p. 505. Cod. Ms. A. διὰ σαφηνείας ἑμοῦ καὶ συντομίας, conf. cel. Grunerus ad Hebenstreitii Palaeol. Therap. p. 4. Seneca Epist. 75. p. 221. Non quaerit asper medicum eloquentem, sed sanantem. De voce συντομία vide viros doctos ad Petronii Satyric. p. 13.

σαφηνείας] Theophilus Corydaeus Exposit. Rhetor. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XIII. p. 695. ἀπλοῦς μὲν οὖν εἶπει ἐπὶ παντός λόγον σαφηνείας ἐστὶ ποιμάντατος ὑπὲρ τι ἄλλο, ἀκριβολογία, καὶ τὸ μηδὲν παραλίπει τῶν τοῖς πράγμασι παρεχομένων. pro ὑπὲρ τι leg. ἢ ὑπὲρ τι. Similiter Isidorus Pelusiot. ep. 145. λόγον ἀετὰς μὲν ἀλλήθια, συντομία, σαφήνεια, εὐκαιρία. Nemesius de N. H. c. 34. p. 254. Dum vero Nonnus perspicuitatem adfectat, recentiorum scribilitatem sequi maluit, quam antiquorum loquendi rationem imitari, quod in eo laudaret forte Cerealius quidam, cujus vide epigramma Antholog. lib. II. c. 46. epigr. 3. et Synesius de Regno p. 18.

ἰατρικῆς] Sexus Empir. adv. Mathematic. c. 2. καὶ δὲ τὸν τρόπον ἰατρικῆς εἰρηται μὲν τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἰνι ἐξαιρέσεως, ἐπικρατοῦσιν δὲ ἰνι καὶ τῆς τῶν ἄλλων παθῶν ἀνισκουῆς, πολλῶν

fuit, et artem medicam omni, qua potui, et brevitate, et perspicuitate sum persecutus, neque quicquam, quod necesse esset, praetermisi, sed singulos affectus exposui, causas primum illorum dilucide enumerando, deinde signa, per quae facile cognosci poterunt, postremo curandi modum, quo singulis ex arte mederi poterimus, a capite

A 4 primum

τεχνικώτερας ούσης, et lib. X. p. 469. *ιατρική λέγεται ἐπιστήμη υγίαιών, καὶ νοσούντων, καὶ οὐδετέρων.* unde Ansonius Idyll. XI. v. 69. Et medicina triplex, servare, cavere, mederi.

πάσης] *Allatius πάσης*, ac sic cod. E. quod praefero. ita enim loqui amant recentiores. *Photius Biblioth. p. 5. ἐν ταύτοις, Φοσι, ταῖς παρηγορήσι, πᾶσαι ἀγρευοὶ εἰρήνη.* Πᾶσαι quoque apud nostrum agnoscit cod. A. *Propertius* vero lib. II. eleg. I. v. 57. Omnes humanos sanat medicina dolores.

κατὰ δύναμιν] *Heliodorus* lib. III. p. 143. *εἰς δύναμιν βοηθήσων.* *Julianus Or. II. p. 89. B. τοὺς μοχθηροὺς δὲ ἐς δύναμιν ἰατρῶν, καθάπερ ἰατρὸς ἀγαθός.* Hinc pater aegroti apud *Ev. Muretum* c. 9. 22. *ἀλλ' εἴ τι δύνασαι.* Cod. M. B. *μηδὲν τῶν ἀναγκαίων κατὰ δύναμιν.* Cod. A. *μηδὲ, plenius Athenagoras Legat. pro Christian. p. 35. κατὰ δύναμιν τῆν ἐμὴν.*

ὑπερορῶν] *Allatius ὑπερορῶν.*

ἴκατον] *Paraphr. Nicomacheorum* c. 9. p. 20. *ὡς περὶ ὁ ἰατρὸς, οὐ γὰρ τῆν καθόλου ὑγίαιαν σκοπεῖ, ἀλλὰ τῆν τοῦ αἰσθητοῦ· μάλλον δὲ, οὐδὲ τοῦ καθόλου αἰσθητοῦ, ἀλλὰ τῆν τοῦ αἰσθητοῦ· καθ' ἴκατον γὰρ ἰατρῶν.* conf. *Heliodorus* lib. IV. p. 171.

τούτων] aberat ab exemplari *Allatii*.

καθηκόντων] *Schol. Euripidis ad Orest. v. 1. καὶ πάθη μὲν ἔστι, τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσημάτων.*

δε] abest a cod. A.

δι' ὅτι ἰατρὶς γινώσκουσα] Defunt in Cod. E.

κατὰ] Delet Cod. A. Cod. B. κατὰ τέχνην πάντα.

κατὰ τέχνην] conf. c. 74. *Julianus Or. VII. p. 228. A. ὡς περὶ ὁ Φαύλοι τῶν ἰατρῶν ἐκ τῆς ἐμπειρίας μόνον ἰαμένοι τοὺς αἰσθητοῦς, ὅθεν καὶ διαφεύγει τὰ πολλὰ, τῶν νοσημάτων αὐτοῦς.* *Liberius Pelnisior. ep. 251. οὐδὲ πάντες νοῖς αὐτοῖς θεραπεύονται βοηθήμασι, ἀλλ' ὅσοι τῶν παθῶν ὁ ἴσμις, τοσαῦτος καὶ ὁ τῶν θεραπεύων.* De *Aureliano* plebs *Romana* apud *Coriscum* p. 467. *alii bonam quidem medicinam, sed mala ratione curantem.*

θεραπεύουσαι] *Democritus* apud *Clementem Alex. Paedagog. lib. I. c. 2. ἰατρική σώματος νόσους ἀκίερα.* Eo usque medicinam progredi notat *Aristoteles Problem. Sect. XXX. 8. De medici officio.* *Schol. Homeri ad Iliad. N. v. 43. καὶ γὰρ περὶ ἰατρῶν*

THEOPHANIS NONNI

κεφαλῆς ἀρξάμενοι, διὰ τὸ ἐκείσε ἰδρυσθὲν τὸ ἱερόν τῆς
λογικῆς ψυχῆς.

ΠΕΡΙ ΡΕΟΥΣΩΝ ΤΡΙΧΩΝ

Κ Ε Φ Α.

Ἀπορρέουσιν αἱ τρίχες, ἀραιότητι μὲν τοῦ δέρμα-
τος, ἐνδεία δὲ τῆς γεννώσης οὐσίας αὐτάς. ἀλόη σὺν οἴ-

143

ιατρὸν, δύο ἐστὶν ἡν χρη̄ προῖσασθαι, καὶ τὰ νεσερά διορθοῦσθαι,
καὶ τὰ ὕγιατα προφυλάσσειν. Aesculapius apud Maximium Tyr.
Differt. X. p. 103. ἰατρικῶ δ' ἂν ἀρκῡ ἐπομένη τῇ κρασί τῶν
σώματων κ. τ. λ. ita enim hunc locum leviter depravatam
refingo.

πρότερον] Cod. E. τὸ πρῶτον.

κεφαλῆς] Cod. E. τῆς κεφαλῆς. Scribonius Larg. Epist. ad Calli-
sum p. 7. Theodor. Priscianus lib. I. p. 8. Pythagoras apud
Porphyrium V. P. p. 43. Auctor Vitae Homeri p. 345. Cin-
namus Hist. lib. IV. p. 222. Euseb. Hier. lib. III. p. 86.
Palladius in Hippocr. de fractur. p. 199. conf. Rob. Kenche-
nius ad Q. Ser. Samonicum p. 82. Ceterum videtur nosse
aeque ac alii recentiores Dioctem Caryst. secutus esse, cujus episto-
lam recudi fecit Fabricius Biblioth. Gr. T. XII. p. 586.

ἰδρυσθὲν] Leo Allatius ἰδρυσθαι, quod magis placet: Cod. A.
tamen ut editum. Cod. E. ἰδρυσθαι. Jamblichus V. P. c. 9.
p. 34. συνέβουθεισαν ἰδρυσθαι Μουσῶν ἱερόν. Adde Antonin.
Liberalis c. 26. et 32. Herodianus lib. V. c. 13. Clemens
Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 181. B. οὐκ ἐπικαταδειν δο-
κοῦσι τὸν λόγον, ἐν ἐγκυκλίῳ τούτων ἰδρυσθαι. Musonius apud
Stobaeum Serm. I. XXVII. p. 458. ταύτην γὰρ μὴν (τὴν διακρίαν)
ἐν ἰσχυροτά τῶ ἰδρυσθαι ὁ θεός. Schol. Homeri ad Iliad. A. vs.
195. De anima quoque Aeschines Axiocho p. 122. Verbum
hoc de rebus sacris usurpari observat Hezelius ad Apollonii
Rhod. lib. IV. vs. 1549.

ἱερόν] Cod. E. τὸ ἱερόν. Caelius Aurelianus, morb. chron. lib. I.
c. 4. sive quod in capite fiat, quod multorum philosophorum judi-
cio sacrum templum est partis animae in corpore natae. conf.
Aristoteles Problem. Sect. XXXII. 7. Epist. Socrat. XXXI. p.
71. Plinius H. N. lib. XI. c. 37. Meletius de natur. homin.
p. 48. quibus omnibus praecivit Plato, ut patet ex Plutarchi T.
III. p. 1620. Bald. Roussens carmine Aperi inscripto p. 43.
Quod veteres cerebrum sacrum, templumque putarant
Esse animae, qua omnes reguntur moderamine certo.
conf. Carol. Paschalius de Coronis lib. V. c. 4. p. 293. An-
tholog. lib. II. c. 47. epigr. 41. Lactantius ad Statii Thebaid.
lib.

primum exorsit, quod in eo sedes animae rationalis sacra collocetur.

DE CAPILLIS FLVENTIBVS

CAPVT I.

Capilli defluunt, vel ex cutis raritate, vel ex materia ipsos procreantis inopia. Aloen ex vino austero

A 5

nigro,

lib. III. vl. 715. naturae ratione prudentia omnis in capite est. *Isidorus Pelus.* ep. 249. 30. *Langius Epist. Medic.* ep. 25. p. 105.

Ψυχῆ] addunt codd. A. D. et E. ὁ λογισμὸς καὶ ὅτι τοῦ. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* Γ. vl. 63. Νόος, τοῦ, Ψυχῆ. conf. *Iliad.* Π. vl. 35.

Cap. I.

κεφ.] Cod. E. κεφαλή. et in margine A.

ἀπορροῦσιν] ita Cod. B. ἀπορροῦσιν cod. A. In codice B. caput hoc notatur secundum. in cod. C. vero primum dicitur ut in edit. *Paulus Aegineta* lib. III. c. 2. *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 2. Remedia subjunctia *Moschioni* de morb. mulier. c. 2. p. 47. *Aelianus* V. H. lib. XI. c. 4. ἐπορροῦσιν αὐτῶ τῶν τριχῶν. Sic fluere apud Latinos. vid. *Rob. Kenchepnius* ad Q. Ser. *Samonium* p. 117. Cod. D. περὶ τριχῶν ῥεοῦσιν. Perperam legitur hoc verbum apud *Aethariu* lib. I. de affect. spir. animal. c. 6. p. 23. ἀποτροφεῖ δὲ αἶδε καὶ ἀπορροῦσιν τὸ σῶμα, ubi cod. L. B. ἀτροφεῖ habet, mall. leg. ἀπορροφεῖ δὲ αἶδε καὶ ἀπορροῦσιν τὸ σῶμα.

εἰδεία] Cod. A. εἰδεία. Substantivum non inusitatum medicis, ut testatur effectum eorum, quod adfert 30. *Chrysofostomus* in A. A. Sermon. XVI. p. 705. ἢ οὐκ ἀκούετε καὶ ἰατρῶν λογίται, ὅτι εἰδεία μέτρον υγιείας.

γενήσεως] *Aristoteles* Problem. Sect. IV. 19. οὐ λαμβάνουσαι δὲ τροφήν, ἐκρῶσιν καὶ τρίχες. *Galenus* sec. loc. lib. I. p. 160. Cod. B. γενήσεως.

ἀλόη] Codd. Mss. Vind. ἀλόη. Cod. E. ἀλόη. Frequenter in codicibus nostri * et o permutantur, quod etiam in nummis aliquando obtinere observat 30. *Dan. Major* Epistola] de nummis graece inscriptis p. 13.

ἀλόη] Oportebat ἀλόη scribi, ut habet Cod. E. propter sequens verbum ἐπιχρῆσι. Schol. *Aristophanis* ad *Nub.* vl. 295. ἐπαδὴ τῆν τεύγα χερσῶν. Sic codd. Mss. ἀλόη, vel quod λάβε vel λαβάν. sapientelligatur, vid. c. 57. noster c. 267. χολῆν βουίαν, μετ' ἐλαίου χρεῖ τῆν κλίσην. vid. remedia subjunctia c. 168. ex cod. A. Similis negligentia in inscriptione *Smyrnaeo*, συνέγραψε

νω μέλανι αἰσθητῶ ἐπίχρει, ἢ σμύρνα καὶ λαδάων σὺν οἴνω καὶ μυρσίνω ἐλαίῳ· ἢ σεύτλου χυλὸν μετὰ μυρσί-
νου ἐλαίου ἀλειψέ τὴν κεφαλὴν ἢ περισερεῶνος χυλῶ
μετὰ μυρσίνου ἐλαίου· ἢ λάδανον σὺν οἴνω αἰσθητῶ καὶ
σχινίνῳ ἐλαίῳ λεώσας κατὰ χρεῖ. Ἀρχιγένοῦς. Λαδά-
νου

συνέγραψε — πίναξ, pro πίνακα, ut observat L. Kusterus
Memoires des inscriptions etc. T. VI. p. 462. Cassius Quaest.
LVII, ἐπίσης τοῦ αἵματος θλίβει, ubi Andr. Rivinus ἐπίσης
vult legi, quod in literis ad me datis probabat, dum viveret mi-
hi amicissimus D. W. Trillerus, fretus auctoritate Pauli Aegi-
net. lib. VI. c. 110. p. 101. cui adde Casium Aurel. morb.
chron. lib. II. c. 10. p. 390. Justinus Mart. cohortat. ad Grae-
cos p. 52. μηδ' ἐν αἰσίοις τῆς ἀλλήλων φαιεσθαι δόξης, ubi
Sylburgius: Notetur nominativus cum verbo infinitivo, ἐπιπύσει
nempe pro ἐπιπύσει. Aristoteles Probl. Sect. v. 39. οἱ θιοτες
pro τοῖς θίοτας. conf. doct. Cores ad c. 224. Didymus Geo-
pon. lib. VII. c. 19. χρεὶ ἐπιπύσει τὰ παματα τίφρας ὑδατι
δέδουμένης ἐπιχρησθέντα, et lib. X. c. 84. τῆς παληπρέμου κα-
λουμένης βοτάνης τοῦ ὀποῦ τὸ πρῆμα χρίσαντες. conf. doct.
Koen ad Gregorium de Dialect. p. 290. Theophrastus Charact.
c. I. p. 11. ἀλλ' ὅρα μὴ σὺ θάπτοι πίσειας τοιαύτας φαίης,
καὶ πλοκάς καὶ παλλιλογίας. Apud poetas Latinos casuum
permutationem obtinere docuit Scaliger ad Priapeior. carm. 83.
p. 159. Sic absens pro absentis apud Statium Thebaid. lib. XI.
v. 64. ARA pro ARAM in inscriptione apud Seidenum de Diis
Syr. Synegm. II. c. I. p. 217. conf. Bynkershoek Obs. Jur.
Rom. lib. IV. c. 25. p. 445. Schol. Apollonii Rhod. lib. I.
v. 441. et ad lib. II. v. 107. Orpheus Argonaut. v. 1097.
καὶ ἀρχῆς δάκων ἐλεσθαι

Ἡρώσι.

quod cum Gesnero mutari nolim in Ἡρώσι, cum et subaudiri
possit χερσῶν, aut simile. Possit quoque apud nostrum legi
ἄλω, nam et librarii et grammatici nonnulli jota subscribere
negligunt, ut observavit jam Strabo lib. XIV. p. 959.

μέλαν] Agnoscit hanc vocem cod. B. quae omissa in cod. A. vino
hoc potissimum utebantur veteres pro medicamento, ut testatur
Diogenes Laert. lib. VII. p. 508. adde auctorem vitae Homeri
p. 394. Antiquissimis temporibus vinum album rarum admo-
dum fuisse scribit Moschopolus ad Iliad. A. v. 350.

ἐπίχρει] conf. c. 2. et 7. de faco dicitur Maximus Tyr. Diss. XX.
p. 233. ἢ δὲ δευτέρῃ θενκτικῇ, ἐπίχρειος. Tryphiodorus v.
III. Inscriptio apud Gruterum p. LXXI. 1.

ἢ σμύρνα] ἢ hic est vel, cujus particulae usum apud Latinos expo-
suit Jan. Broekhusius ad Tibulli lib. I. eleg. IX. v. 53.

σμύρνα] Cod. A. σμύρνα καὶ λαδάων. Cod. B. et E. σμύρνα καὶ
λάδανον, σὺν οἴνω. Ita solent recentiores casus variare,
quod

nigro, aut myrrham cum ladano ex vino et oleo myrtheo inungito, vel betae succo ex oleo myrtheo caput illinito, aut verbenacae succo ex oleo myrtheo, aut ladano ex vino austero et oleo lentifano trito. Aliud ex
Archi-

quod pluribus exemplis e nostro petitis confirmare licet; sic c. 229. ἢ Φοίνικας μετ' οἴνου, ἢ ῥόδους χλωρᾶς, ἢ Θέρμιοι ἀλευροῦ. Moschorulus ad Homeri Iliad. vi. 3. κατὰ παραγωγὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ. Theophrastus Char. c. 16. οὔτε ἐπὶ κεκρόν Ἰλθῆν, οὔτε ἐπὶ Ἀρχῆν. Arrianus de Exp. Alex. M. lib. VII. c. 6. 5. κατ' ἀΐψαι καὶ κάλλην. ubi vid. Gronovius. Procopius Hist. Aisan p. 37. τὰ μὲν οὖν ἀμφὶ Σαλομῶντι καὶ πηγαίῳ τῆδε ἐχώρησεν. Noster c. 128. εἰ δὲ κατὰ ἀνασῶμασι ἐκ λούτρων ἀμύτρων, καὶ θερμοῖς χωρίοις. Aristoteles H. A. lib. V. c. 10. Φέρουσι πρὸς τῆ κίον, ἢ τι τοιοῦτον τρώγλην ἔχον. conf. Comminus ad Heliodori lib. V. p. 23.

μυρσίνῃ] conf. Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 183. C. sed Cod. B. σχισίῃ. Plinius lib. XV. c. 7. et c. 29. Athenaeus lib. XV. c. II. p. 688. Derivata haec videntur ex Cithonis cosmeticis vid. Fabricii Biblioth. Gr. T. XIII. p. 690.

χυλῶν] max chylo. Heliodorus lib. II. p. 100. ἐπερὲξόφου ὁ μὲν τοῦ ὕδατος, οὗ δὲ καὶ οἴνου. Permutatio haec caluum librarum debetur, iudice doct. Fischeo ad Theophrasti Char. c. 23. p. 151. Nam libarii (inquit) Accusativos pro Dativis locis innumeris inculcarunt. De voce χυλῶν vid. Rob. Constantinus et Bedaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. I. c. 19. p. 60.

μυρσίνου] Cod. A. μυρσινολαίου. Cod. E. μυρσινολαίου.

ἀλιπτε] Veteres omni mane caput ungebant. Colloquia quotidiana I. p. 3. ἤλιψα τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἐκτίψα, quod etiam observavit cl. Ed. Milward a letter to Sir Hans Sloane p. 53. Meretricula apud Alciphronem lib. I. ep. 36. καὶ ἀρχμηρὰ μὲν ἔχῃ τὴν κεφαλὴν, μηδὲ ἰδοῦσα τὸν χυλῶν τούτου μύρον. Qui caput ungebant dicebantur aliptae, de quibus vid. daumviri magni Casaubonus atque Salmasius ad Vespiscum p. 720. ἐκ Κορίας antiq. inscript. T. III. p. 240. ex quo estypum hic addidi: quod etiam lucem accendit Aretaco cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 120. A.

περιερεῖται] Cod. A. περιερεῖται.

χυλῶν] Codd. A. et E. χυλῶν.

οἴνῃ] De vini hujus virtutibus eximilis vid. Oribasius de fractur. I. p. 78.

σχισίῃ] Cod. A. ἢ σχισίῃ. Cod. E. σχισίῃ. Editio Martii operatum incuria σχισίῃ.

λαίπας] Cod. A. λαίπας.

Ἀρχιγένοισ] Exulant haec usque ad πολυγέγον in codd. A. et E. Galenus sec. loc. lib. I. p. 161. De eo vid. doct. Jo. Henr. Jugleri Bibliotheca Ophthalmica p. 94.

νου καὶ ἀψινθίου ἴσα, ἀρκευθίδας δέκα λείας, ὄθονίω ἐν-
 δήσας, καὶ βρέξας ἐλαίῳ ἐφ' ἡμέρας πέντε, ἐκ τούτου
 ἄλειψε τὴν κεφαλὴν, καὶ οὔτε ῥέουσιν αἱ τρίχες, οὔτε
 πίτυρα ἔξει. Λινόσπερμα ξηρὸν κατὰ κνησον συν τῇ λινο-
 καλάμῃ

λαδάου] Dioscorides lib. I. c. 129. Celsus lib. VI. c. 1. Pli-
 nius lib. XII. c. 17. et lib. et lib. XXVI. c. 8. Simeon Sethi
 p. 64. Salmasius ad Solinum p. 361. Tournefort itiner. T. I.
 p. 29. C. H. Erndt itiner. p. 131. Praefantissimus medicus
 Schultze Toxicol. c. 25. p. 77. Ante has formulas subaudi-
 dum λάβε, ut monet Schol. Nicandri ad Ther. vs. 370. quod
 noster addidit c. 174. vel ἔσω quod idem, ut docuit Petr. Pe-
 titus ed. Avetacem cur. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 233.

ἴσα] nempe μέρη. c. 6. ἴσα ἐλαίῳ λιμάσαι. Jo. Malalas Chrono-
 graph. lib. IV. p. 143. ἐτοπώσαμεν δοθῆναι ὑμῖν χρυσίου τέ-
 λαγτα β'. καὶ πρὸς τούτοις ἴσα ἀγγύρου. Xiphilinus Augusto
 p. 69. ὅτι στρατηγῶν ἀρκετοὺς τε τριακοσίου, καὶ Διβρυκὰ ἔτερε
 θρηία ἴσα ἐν καινήνῃ τῷ ἀπέκτανε.

ὄθονίω] Pollux lib. IV. c. 25. segm. 180. Daemogero Geopon. lib.
 VII. c. 13. Eriphanus de XII gemmis p. 229. Schol. Ari-
 stophanis ad Acharn. vs. 1176. ὄθονια τὰ λεγόμενα πρὸς ἰα-
 τρῶν λυχνήματα. Glossae Mss. μωτώσι, ἰάσται ὄθονιος,
 ἦτοι μώται.

ἐλαίῳ] Subintelligendum ἐν. Statius Thebaid. lib. IV. vs. 677.
 illum, illum tendite campum.

ubi Laetantius deest in. Platonis est observatio Protogor. p.
 396. ed. Ald. ἐπεὶ καὶ τὸ ἐλαίον τοῖς μὲν φυτόις ἀπασὶν ἐστὶ
 πάγκαιον, καὶ τοῖς θηρίοις πολειμώτατον τὰς τῶν ἄλλων ζώων,
 πλὴν τοῖς τοῦ αἰθρώπου, τοῖς δὲ τοῦ αἰθρώπου ἀργύρον, καὶ
 τῷ ἄλλῳ σώματι. Conf. Casaubonus ad Persii Sat. II. p. 217.

βρέξας] inde oleo ita ut sub eo occultetur, quo sensu hoc verbo
 usus est Pindarus Olymp. Od. X. vs. 62. ubi vid. Schol. et
 Isthm. Od. V. vs. 65.

ἐφ' ἡμέρας] Noster mox omissa praepositione εἰς ἀγγύρος ἐλάου
 ἡμέρας κ. et c. 2. ἡμέρας δέκα. Amant recentiores praepo-
 sitionem addere. Glossae Jatr. Mss. ἀμυλος, ἀμυλλία ἐστὶν ἀλευ-
 ρος καθαρὸς, λεπτὸς ζυματῶν ὕδατι, καὶ καταπραῖ καὶ ἐσπέ-
 ρας ἀλασσόμενος ὅπερ ἔχει ὕδαρ καὶ ἄλλο τιθέμενον ἐπὶ ἡμέρας
 β. καὶ ἐπὶ λίνου ψιλοῦ σακχίζομενος. Caeterum medici ubi
 dies nominant comprehendunt simul noctes ut docet Galenus
 Method. Therap. lib. X. p. 139.

ῥέουσιν] Praesens pro futuro. Noster c. LVI. τρίχες τίλλων αἰ-
 ματι κέρως κατὰ χεῖρα καὶ οὐ φύονται. ubi Galenus φύονται.
 conf. c. 36. 57. et 113. Anonymus de V. S. p. 9. καὶ ἰάται ὁ
 πάσχων, id est sanabitur. Hesiodus Scut. Herc. vs. 101. ubi
 vid. Guetus. Coluthus vs. 85. Sophocles Trach. vs. 365. ἦκα
 dixit

Archigene. Ladani et absinthii par modus, grana funiperi decem trita in linteolum involvuntur, et per dies quinque macerantur, hisque tandem caput illinitur, et neque capilli defluent, neque furfures aderunt. Lini semen

dixit pro ἐλεύσεται, ut observat Scholiasta. conf. quae de verbo σημαίσι apud Hippocratem tradit Theophilus de Urinis c. 5. p. 80. Maximus Tyr. Diss. XXXIV. p. 407. ἢ σοι δοκεῖ ἀνδραποσ ὑγιαίνει τῆ ψυχῆ λόγον τινα ποιείσθαι προσπεσούσης οδύνης, ubi tamen summus Marklandus ποιείσθαι futuri secundū esse statuit. Theophrastus Char. c. I. p. 11. ἀλλὰ φησὶ βουλευέσθαι, ubi plurimi codices habent βουλεύεσθαι. Sic ἴεναι pro futuro apud Platonem accipiendum docet Thomas Mag. p. 478. v. τὸ ἴων. Theophilus ad Justic. lib. II. Tit. 7. §. I. ἀλλὰ νῦν τέλειον περὶ αὐτῆς ποιούμεθα διδασκαλίαν. Aelianus H. A. lib. XVI. c. 11. βόλλει γὰρ τις αὐτὸ βέλη πεφραμαγμένω, καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψει τὴν οὐράν. ubi ἀποκόπτει describi vult Gemenus, ut apud Apostolium legitur. Jo. Malalas Chronogr. lib. XVIII. p. 164. ὅτι ἐὰν κηῖτω Δίμωσι τὸν βασιλέα τῶν Ἀμερικῶν, χριστιανὸς γίνομαι. Africanus Geopon. lib. IX. c. 8. καὶ γενήσεται ἡ εἰλαία πολυχῆρος καὶ καλλιμαχίος, ubi codices Mss. γίνεται teste Needhamo quae lectio proba et vera. conf. Marklandus ad Euripid. Suppl. v. 154. et Georg. Raphaelus ad Matth. c. XVII. 11. p. 299. Berglerus ad Alciphronis lib. I ep. 39. p. 194. Hermias Iriphion. Gentil. Philosph. ἐστὶ δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ θάμωσι με ποιεῖ. ubi ποιεῖ est futurum secundum, sed leg. ἐστὶ δὲ ἐπ' Ἐμπεδοκλῆς. Iustinum Mart. agonistum pro futuro usurpare notat ad ejus Apolog. II. p. 3. Sylburgius. adde Schol. Homeri ad Iliad. Δ. v. 161. et ad Odyss. I. v. 379. ἔλονται. conf. tamen Sylburgius ad Iustini cohort. ad Graecos p. 62. ubi περῶμαι per crastin diastum vult pro περῶσμαι. et doct. Edm. Chishull ad Inscriptio-nem sig. p. 39. Petr. Moll ad Longi Pastoral. p. 97. H. Stephanus ad Homeri Iliad. II. v. 240.

ἴεναι] Chavito lib. VII. c. 1. p. 114. βραδύνα καὶ οὐκ ἀποσφάζω. Heliodorus lib. X. p. 482. οὐδὲ οκλόζω, οὐδὲ εἰς ἰκείαν τρέψομαι. ubi cod. Vatic. τρέπομαι exhibet, ut docet Dorville ad Chavit. p. 178. Maximus Tyr. Diss. VIII. p. 81. ἐν οἷς ἀνιμάττεται — ἀποθήσεται. ubi doct. Marklandus ἀνιμάττεται reponit, conf. idem ad Diss. XXIX. p. 707. et p. 713. Petronius c. 98. parem non habet aegro habebit.

ἴεναι] Malim legere ἴεναι. Transit σίγμα in σίγμα finale, vid. not. ad c. 17.

δινοκαλάμη] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 221. λίνον τὸ σπινθὸν αὐτῆ τῆ καλάμη. Schol. Theocriti ad Idyll. V. v. 6. Lex. Olfateuchi apud Fabricium Biblioth. Gr. T. X. p. 65. δινοκαλάμη, ξυλοκαλάμη. Schol. Aristophanis Lysistr. v. 736. τῆς ἀμύργιδος, τῆς δινοκαλάμης. De voce καλάμη vid. Salmonius ad Solinum p. 585. De Cange Glossar. p. 815.

καλάμη καὶ τρίψας μετ' ἐλαίου σήσαιμένου, καταχρῆς.
 Πολυτρίχου μέρος ἓν, λαδάνου μέρος δύο οἴνω καὶ μυρσίνω
 ἐλαίω ἀναλαβὼν χρῶ. ἄλλο. ἀνεμώνης τὸ ἄνθος, ὃ ἐστὶ
 ποτηροκλάσρα μετ' ἐλαίου καταχρῆς μυρσίνου· τοῦτο δὲ
 καὶ μελαίνης ἄλλο. περισερεῶνος βοτάνης ὄρθης λειώσας
 Φύλλα συν ἐλαίω μυρσίνω ἀπόθου, καὶ χρῆς τὴν κεφα-
 λήν· ἄλλο. μύρτων μελάνων συγγ. γ'. λαδάνου τὸ ἴσον
 τρίβε διαλύων ἀκακίας καρποῦ τῷ ἀφελήματι· τοῦτ' ἐστὶ
 τῶν λεγομένων ἀκάνθων κεραιῶν, ὅταν δὲ σχῆ γλοιῶ
 τὸ

μετ' ἐλαίου] Galenus σὺν ἐλαίω.

πολυτρίχου] Hic in codd. A. C. et E. novum caput numero III.
 cum hoc lemmate: Διαφυλακτικὰ τρίχων. at in margine Cod.
 E. adscriptum β. Plinius lib. XXI. c. 21. et lib. XXV. c. 17.

λαδάνου] Priscianus lib. I. c. 3.

ἄλλο] ignorant codd. Mss. Sic grammatici Latini aliter, ut La-
 bantius Placidus ad Statii Thebaid. lib. VI. vs. 364. aut aias
 ut idem l. c. vs. 391.

ἀνεμώνης] Cod. A. νεμώνης. in cod. C. haec desiderantur usque ad
 μελαίνην. conf. quae ad. c. 124. notavi. *Glossae Jatricae* Mss.
 ἀνεμόνη, παπαρίνα, ἢ τις ἀνθη ῥοδὰ λευκά. Dioscorides lib.
 II. c. 137. Plinius lib. XXI. c. 24. Herapollo Hierogl. lib. II.
 c. 8. et ibi *Merecyns*. Salmasius ad *Spartianum* p. 171. Bo-
 daeus ad *Theophrasti* H. Pl. lib. VI. c. 8. p. 502. *Matthiolus*
 ad *Dioscoridem* p. 565. Patet ex nostro cur anemones memi-
 nerit *Theocritus* Idyll. V vs. 95.

ποτηροκλάσρα] Cod. A. ποτηροκλάσρας. *Du Cange* Glossar. p.
 1210. Excidit apud nostrum τρίψας quod ex Galeno revo-
 candum.

μετ'] Cod. A. μετὰ.

μυρσίνου] Cod. E. μυρσίνη.

τοῦτο δὲ] Cod. A. δὴ. Galenus l. c. τὸ δ' αὐτὸ καί.

περισερεῶνος] Dioscorides lib. IV. c. 63. et lib. IX. c. 19. Plinius
 lib. XXV. c. 9. Theod. Priscianus lib. I. c. 3. *Poeta* de virib.
 herb. apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. II. p. 640.

βοτάνης] ita cod. B. codd. A. et E. βοτάνη.

ὄρθης] Cod. A. ὄρθης.

λειώσας] Cod. A. λυώσας, quod verbum cum praecedenti ὄρθης
 exulat ex cod. B.

Φύλλα] Codd. A. et E. τὰ Φύλλα.

ἐλαίω] Cod. A. σὺν μυρσίνω ἐλαίω. cod. B. ut editum. Cod. E.
 σμυρσινωελαίω.

men una cum cortice suo exurito, et siccum tritum cum oleo sesamino inungito. Ladani partes duae, polytrichi pars una, vino et oleo myrtheo excipiuntur, et in usum adhibentur. Aliud. Aneimonae florem, qui poteroclastra dicitur, ex oleo myrtheo inungito. Hoc autem nigros quoque capillos producit. Aliud. Folia verbenacae herbae rectae appellatae ex oleo myrtheo in laevorem detrita, reponito, eoque caput inungito. Aliud. Baccarum myrthi nigrarum quadrantem, ladani par pondus trita in acaciae

ἀπόθου] ita cod. A. cod. B. ἀπόθου καὶ χρῶν χρίων. Cod. E. ἀπόθετε.

ἄλλο] Omittā in codd. Mss. Vind. omnia usque ad sequens ἄλλο. in Cod. E. legitur post sequens σμήχου.

μύρτων] *Plinius* lib. XXIII. c. 9.

μελάων] A-nominativo singulari μέλων. *Du Cange* Glossar. p. 898. *Noster* c. 258. οὐλῆς μέλωνος αἴμα. *Moschorulus* ad *Iliad.* A. v. 349. ἐρῶν ἐπὶ τοῖς μέλωνος πόνοις, ita cod. M. quod perperam mutavit *Scherrezeelius*. *Theophrastus* H. Pl. lib. II. c. 3. ἀλλ' ἐξ ἐρυθροῦ καρποῦ γίνονται μέλωνος. *Xiphilinus* *Domitiano* p. 225. καὶ ἐπὶ αἵματος ἰππων μελάωνος.

οὐγί γ'] Solebant veteres ponderum numeros non literis, sed literarum notis exprimere, inquit *Colerus* ad *Valerii Maxim.* lib. II. c. 9. 4.

ἀκακίας] *Dioscorides* lib. I. c. 134. *Plinius* lib. XXIV. c. 12. *Isidorus* *Origin.* lib. XVI. c. 23. *Neophytus* apud *Salmasium* ad *Solinum* p. 923. τὸ τῆς ἀκακίας καρπός, ἀκακίης καρπός λέγεται. conf. *Boetius* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. IV. c. 3. p. 305. *Petr.* *Petrus* ad *Aretaeum* p. 249. *Salmasius* ad *Solinum* p. 172. Adfundit hic locus lucem *Petronii* verbis *Satyric.* c. 23. p. 79. persuadent per frontem sudantis acaciae rivi.

τοῦτ' ἐστὶ] Forte glossēma.

ἀκακίων] *Galenus* l. c. ἀκακίης.

καρπίων] *Strabo* lib. XVII. p. 1177. *Du Cange* Gloss. p. 637. *Laur.* *Valla* *Elegant.* lib. I. c. 5. *Casanonus* ad *Perfi* Sat. III. p. 264. *Joh.* *Rhodius* ad *Scriveronium* *Larg.* p. 191. *Gaugraeus* ad *Juvenalis* Sat. XI. v. 58.

γλοιῶν] Γλοιῶς dicuntur sordes olei crassae, quae in balneis colliguntur. *Glossae* *Jatricae* Mss. γλοιῶς τοῦ βαλάνου, κάπνος τοῦ λούτρου. conf. *Phavorinus* h. v. *Foefius* *Oeconom.* *Hippocr.* p. 85. *Valerius* *Maximi.* lib. IX. c. 6. 2. *Teles* apud *Stobaeum* *Serm.* 95. p. 522. εἰ ἀλείψασθαι χεῖρας ἔχοι, εἰσελθὼν εἰς τὸ βαλάνου, τῇ γλοιῇ ἀλείψασθαι καὶ βαδίσαις εἰσὶτε πρὸς τῆς

τὸ πᾶχος ἀναλαβῶν καρδίνω ἐλαίω ἢ ἄλλω τινὶ τῶν
ἡδυσμάτων· ἄλλο. σμῆγμα κεφαλῆς πυκνοτικὸν Βα-
λαυσίου L. ζ. σανδαράχης L. β. σιδίων Γο. γ. μινθίνης
Φύλλων Γο. γ. σαρκοκόλλης Γο. γ. κηκίδος Γο. γ. σά-
πωνος

τὴν κάμινον, οὗ τὰ χαλκία, τῶν μὲν εἰδῶν ἀποπυρῆ ποιήσας,
περιχέας αὖ ἐλαδίω, καθίστας ἤρῃσεν. Locum obicurum pro-
nuntiat in margine Gesnerus, ac idem magni Casauboni iudi-
cium, qui haec verba laudat ad Theophrasti Char. c. 9. p. 120.
corrigo τῶν μαινιδῶν ἀποπυρῆ ποιήσας. Ad balnea qui ten-
debant aut pisciculos emisse patet ex Apuleji Metamorph. lib.
1. p. 21. unde non audientius M. Raderus ad Martialis lib.
XII. epigr. 18. in balneis, inquit, sumere aliquid cibi non usi-
tatum priscis, nisi hoc de Romanis sit accipiendum. Simonides
apud Athenaeum lib. VII. c. 13. p. 299. et Arcestratus apud
eundem lib. IX. c. 14. p. 399. Ausonius Idyll. XII. vs. 95.

Tergora dic tlypeis accommoda quae faciat? glus.

Apud medicos aliquando mucilaginem denotat. Synesius de febr.
c. II. p. 88.

ἀναλαβῶν] Galenus ἀναλαμβάνει. Sed apud nostrum post ἡδυσ-
μάτων addendum, aut subaudiendum χρῶ, quo verbo saepe
utitur.

καρδίνω] Plinius lib. XII. c. 12. lib. XIII. c. 1. lib. XXI. c. 20.
Pollux lib. VI. c. 19. inscriptio apud Sponium miscell. erud.
antiquit. p. 237. conf. noster c. 46. Chevreana T. I. p. 15.
Georg. Wolfg. Wedelinus Exercit. Dec. IV. 1.

ἡδυσμάτων] Erotianus Lex. p. 27. Plinius lib. XIII. c. 1. ubi
vid. Harduinus.

ἄλλο] Cod. A. omissa haec voce, novum caput inchoat, quantum
nempe, cum hoc lemmate περὶ σμῆματος κεφαλῆς, supra scri-
bitur καθάρματος. Haud raro glossemata in textum intru-
runt, ut accedit apud Avetacum de caus. acut. lib. I. c. 6. p.
a. C. ῥάχης ἐλαίω ἐς εὐθύ· κορυφή, κεφαλὴ πενήης, leg. ῥάχης
ὅλη ἐς εὐθύ· κορυφή πενήης. Τὸ κεφαλὴ glossatori reddendum.
Hesychius κορυφή, κεφαλὴ. Eustathius Erot. p. 21. ἐπὶ τὴν κο-
ρυφήν. Maximus Tyr. Dissert. VIII. p. 3. Μόρον τούτο τῶν
ἐν γῆ σμμάτων ἀνατάνον τὴν κορυφήν ἐψόν, ubi vid. Davinius
et Marklandus. Vocis καθάρμα significaciones persecutus est L.
Bor Exercit. Philolog. in ep. I. ad Corinth. c. IV. 13. p. 86.

σμῆγμα] Cod. E. σμίγμα. Hadr. Junius de Coma c. IX. p. 398.
Harduinus ad Plinii H. N. lib. XX. c. 2. Athenaeus lib. IX.
c. 18. p. 409. Graece dicitur σμῆγμα, quicquid purgat inquit
Polyd. Vergilius de Rer. inventor. lib. III. c. 6. Moeris Acti-
cist. p. 101. Thomas Mag. p. 802. Schol. Aristophanis ad
Egyltr. vs. 377. 65 Theocriti, ad Idyll. III. vs. 17. adde Pory-
richius

acaciae fructus, hoc est, filiquarum ipsius spinæ appellatarum decocto dissolve, atque ubi limi crassitudinem habuerit, nardino aut aliquo alio condimento excipe. Aliud smegma densans caput Balauftiorum drachmæ 7, sandaracæ drachm. 2. malicorii quadrans, myrthi foliorum par pondus, sarcocollæ tantundem, gallarum unc. 3. saponis

vichum p. 108. Apud Galenum est *σμημα*, de qua voce vid. *Hemsterhuys* ad *Pollucis* lib. X. c. 29. segm. 128.

πυκνωτός] Recte Cod. E. *πυκνωτικός*.
βαλαυσίου] Cod. E. *βαλαυσίου*. 5°. *Plinius* H. N. lib. XIII. c. 19. *Scaligerana* prima p. 27. Codex A. *βαλαυσίου* τὸ ζ. Cod. B. vero *βαλαυσίου* οὐ γ. *Glossæ* Jaticæ Mss *βαλαυσία* τὰ μικρὰ ἰσθμια ὅτε ἀίφοῦσι. *Isidorus* Origin. lib. XVII. c. 2.

L. ζ.] Morem hunc doles designandi per characteres improbabas jam olim *Meneceutes*, de quo vid. *Dan. Clericus* Hist. Medicæ p. 578. et *Ammian* ad *Cæli* Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. p. 321. et *Pichlerus* method. conscrib. form. p. 19. cel. *Gaubius* de eodem argumento p. 15. *Jo. Rhodius* ad *Scribonium* Larg. p. 30. ne in errorem ridiculum incidamus cum medico illo, cujus meminit *Guido Patinus* in *Patinianis* p. 58. De ponderibus et mensuris conf. *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 34. *Celsus* epist. ad *Pullium* Natalem p. 752. pro nota *Græcæ* drachmæ quæ est figura talis Z. Excerpta Mss. e codice bibliothecæ D. Marci Venetiis scripto jussu Cardinalis *Bessarionis*, quæ mecum olim communicavit vir celeberrimus ac humanissimus *Jac. Phil. Dorville*. Ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίστικτος σίνευσις οὐσα δύειν λέξαι κατὰ τὸ πῆρας πρὸς ἀλλήλους Ἐ δὲ αὐτὴ τὴν δυναύμωσιν δραχμὴν προσαγορευομένην.

σινδάρωχης] Cod. B. *σινδάρωχης* οὐ γ. β°. Cod. A. *σιν. Γο. γ°*. Non est major varietas in Mss. quam in numeris, inquit *Casp. Hoffmannus* ad *Galenum* de Ossib. c. II. p. 20. adde *Phil. Rubenium* Elect. lib. I. c. 26. De *Sandaraca* vid. *Jo. Rhodius* ad *Scribonium* Larg. p. 120. *Dioscorides* lib. V. c. 113. *Strabo* lib. XII. p. 841. *Plinius* lib. XXXIV. c. 18.

σινδίων γο. γ°] Ita solent aliquando singulis speciebus dosim addere: ita *Damogeron* *Geopon.* lib. VII. c. 13. Hæc verba usque ad *σάπυρος* desiderantur in cod. A. Placeret nosse fortasse *Trimalchioni* apud *Petronium* c. 56. p. 275. qui medicos oderat eisque exprobat, quod sæpe τῶ ἀνά uterentur in formulis, id est sæpe *anaticam* juberent parari, ita enim legendum puto pro *anatinam*. Ridet eos etiam c. 42. *Medicus* enim, inquit, nihil aliud est quam animi consolatio, lego *græca* voce *anemia*, hoc est vana et frivola.

μερσίτης] Cod. B. *μερσίτης* Φύλλον.
κηκίδος] Cod. A. *κηκίδος*. *Dioscorides* lib. I. c. 149. *Plinius* lib. XXIV. c. 4.

B

πινος γαλλικοῦ λιτρ. α'. λουπίνων ἀπόζεμα σμήξας
 σμήχου. Λάδανον λειώσας μετὰ γλεύκους, ἢ γλυκέος
 οἴνου ὡς μέλιτος ἔχεν πάχος, χρεῖ προλουσαμένου.
 ἄλλο. ὕδωρ αὐξητικόν. ὕδατος ὀμβρίμου ξ ζ'. ῥοῦ ἀλε-
 ξανδρίνου γό γ'. πολυτρίχου γό δ'. βραθύος γό δ'. λα-
 δάνου οὐγ Γ. δ'. μυσίνης οὐγ Γ. α'. κολοκύνθης ξηρᾶς γό α'.
 ἔω

γαλλικοῦ] Plinius H. N. lib. XXVIII. c. 12. Cod. A. γαλλικοῦ,
 cum simplici λ. Aretaeus cur. morb. chron. lib. II. c. 13. p.
 135. B.

λιτρ.] cod. A. ἀνά. deest in Cod. E. et qui pro εἰ habet καὶ id
 est XXI.

λουπίνων] Nofter c. 215. Du Cange Gloss. p. 323. Glossae Jatri-
 cae Mff. θέρμινος, τὸ λουπιάνιον.

ἀπόζεμα] Cod. A. ἀπόζεμα. Cod. B. ἄμα λουπιανίων ἀπο-
 βεβήματι Cod. E. ἀποζέματα. quid differat ἀπόζεμα et
 ἀπόθεμα docuit Sebast. Aultrius ad Paulum Aeginet. p. 303.
 et ἀπόζεμα et ἀπόζέμα Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep.
 38. p. 667.

σμήξας] Leg. σμίξας. Nam σμίγω miscere dicunt recentiores.
 vid. Du Cange Glossar. p. 1404. Oribasius Collect. lib. I. p.
 12. πρὸς δὲ τοὺς δάκρυοις χυμοῦς, καὶ τὰ ἐκχυμώματα πίνει,
 μέλιτος σμίγεται. Cod. E. σμίξας σμίχου. Ubi doct. Cores
 haec observat: hactenec vocum alteram mendosam esse pro σμή-
 χου nullum est dubium; primam vero in sensu τοῦ μίξας miscens
 acceptam esse ab auctore verisimillimum mihi videtur; hodierni
 Graeci σμίγω misceo dicunt antiquiorum μίσγω.

σμήχου] Potissimum hoc verbum video usurpari ubi de mundan-
 do capite ejusque partibus fermo est, ut hic. De oculo c. 54.
 et c. 64. De facie proverbium σμήχων τὸν αἰθίπα quod ha-
 bet Nicetas Chron. Annual. p. 24.

μέλιτος] Tarentinus Geopon. lib. IV. c. 5. καὶ ποιήσας πάχος
 μέλιτος.

Λάδανον] Codex A. et E. novum iterum hic inchoat caput, nem-
 pe V. Cod. E. Γ. cum hac inscriptione αὐξητικὰ τριχών.

λειώσας] Codex A. λνώσας.

γλεύκους] Cod. B. γλεύκουσ ἤτοι μέσων ἢ ἐψήματος. Cod. A.
 γλεύκης. Glossae Jatricae Mff. γλεύκος, τὸ ἀπόσταγμα τῆς τα-
 φυλῆς. Martialis lib. XIII. epigr. 8.

γλυκέος] Recentiores γλυκὸν dicunt vinum dulce, ut docet Du
 Cange Glossar. p. 254. unde quis suspicetur τὸ οἶνον delendum,
 sed nofter c. 125. οἶνοι γλυκὸν, etiam maluis; γλυκὸν omisso
 οἶνοι

laponis gallici libra. Lupinorum decocto in pastillos rediguntur et sublinuntur. Ladanum ex passo, aut vino dulci laevigatum donec mellis crassitudinem habeat ante balneum illinito. Aliud. Aqua pilos augens. Aquae pluvialis sextarii sex. Rhu Alexandrini sextarii tres, polytrichi unciae quatuor, herbae sabinae tantundem, ladanani, myrthi, cucurbitae aridae singulae unc. Quae

B 2

mace-

δίον Alexis apud Athenaeum lib. III. c. 37. Cod. E. γλυκέον, mendose.

ἔχει] ita recte cod. B. Cod. A. ἔχει πάχει.

προλουσαμένη] Forte προλουσάμενος, subaud. τῆν κεφαλὴν. Cod. A. προλουσαμένηα. Cod. E. προλουσαμένη χεῖε. sic, ad foeminam referens. Cores.

ἄλλο] Omissum in cod. A. sed in cod. B. margo habet.

ἕδωρ κνήστικόν.] Verba haec cod. A. ante βραδύος collocat, hic vero omituntur. Vocem ἕδωρ delet cod. E.

ὄμβρινον] Codd. A. et E. ὄμβρινον.

ξ'ς.] hoc est sextarius unus cum semissae, vid. Casaubonus ad Theophrasti char. c. 6. de nota ξ' vid. Henslerhuyus ad Pollucis lib. IX. c. 6. segm. 61. adde Du Cange p. 8 sed codex B. ξξ agnoscit. ad Cod. E. scripturam haec notat erud. Cores. Prima harum notarum scribitur ξξςς, mendose pro ξξςς, altera ita obscurè est exarata, ut quid sit definire non auserim.

ξοῦ] Cod. E. ξοῦ. Ροῦς Ἀλεξανδρῶς idem qui Syriacus, qui per Alexandriam deportabatur in Graeciam, vid. Salmasius ad Solinum p. 747. et de Homonym. Hyles Jatr. c. 58. rhus vulgo sumach inquit Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. I. c. 9. p. 43. conf. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 272. Needham ad Geopon. lib. XVI. c. 9. Jac. Nicol. Loësis Epiphyl. Miscell. lib. IX. c. 15. Ammon ad Caesii Aureliani. morb. acut. lib. III. c. 4. p. 196. Matthioli ad Dioscoridis lib. I. c. 124. p. 194.

πολυτείχον] Apulejus de virib. herb. c. 52.

βραδύος] ita cod. B. βραδύονος cod. A. Martinus Etym. log. p. 141. βραδύ sive βραδύος, herba, quae Latinis dicitur sabina sive savina, a Sabinis. Dioscorides lib. I. c. 102. Plinius lib. XXIV. c. 11. Carel. Neapolis ad Ovidii lib. I. Fastor. vi. 343. Glossae Jatr. Mss. βραδύος, ἡ φεύγονσα αἷμα τὸ ἀφθαστοῖ. in- epte.

μυρσίνης] Cod. A. μυρσίου. vid. Moctis Atticista p. 77.

μυρσίνης οὐγγ' κ'] ignorat Cod. E.

ἔα ταῦτα βρέχεσθαι εἰς ἄγγος ὑέλινον ἡμέρας κ'. κινῶν
καθ' ἐκάζην αὐτὸ δις τῆς ἡμέρας καὶ καταβάπτων ἐν
αὐτῷ τὸ κτένιον, καθ' ἐκάζην κτένιζε.

ἔα] male cod. A. ἔαν. cod. B. ἔα. *Homerus* *Iliad* A. vi. 276.

Ἄλλ' ἔα ὡς οἱ πρῶτοι δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν.

ταῦτα] Delet Cod. E. Librarios pronos fuisse in subtrahendis vo-
cibus monet Jac. *Gronovius* ad *Arrianum* de Exped. Alex. M.
lib. IV. c. 25. p. 188. apud nostrum omissionum acervum ha-
bes sat magnum.

κολοκύνθης] ita noster iterum c. 79. ac huic lectioni patrocinan-
tur viii docti ad *Thomam* Mag p. 541. Cod. A. κολοκύνθης.

γῆ] in cod. E. ubique eadem sigla quae in codd. Vindobon.

ἄγγος] Cod. A. ἄγγος.

εἰς ἄγγος] conf. c. 2 et 3. *Anonymus* de V. S. p. 9. γίνεται
εἰς τὸ αἶμα, ὡσπερ σκώληκες. Inscriptio in marino. *Felsumis*
p. 550.

L. VIBIVS. FORTVNA
TVS. V. A. LX. IN HANC OLLA
M. CONDITVS.

et in Legati Papenbrockiani n. XIX.

IN. DACIAM

ubi vid. *Oudendorpius* et *Scaliger* *Scaligeran*. prim. p. 104.
conf. *Cratinus* apud *Pallucem* lib. VI. c. 10. segm. 69. *Geo-
ponic*. lib. VII. c. 13. *Pfellus* de Lapid. p. 36. *Cassius* *Probl*.
40. μένει εἰς αὐτοῦς, ubi *Sylburgius*, pro ἐν αὐτοῖς, adde sum-
mum *Hemsterhuisium* ad *Aristophanis* *Plutum* p. 456 et cl. *Bo-
ethium* ad *Xenophontis* *Ageil*. c. VI. p. 242. *Adr. Turnebus*
Advers. lib. IX. c. 23. *Dorville* ad *Chariton*. p. 390. et *Ernesti*
ad *Xenophont*. *Memorab.* lib. III. c. 2. p. 113. Noster c. 3.
Thermus ὡμοῦς ἐν ὕδατι ἀποβρέξας pro quo *Zeno* apud *Ste-
baucum* *Seriu*. 36. p. 216. τὴν γλώσσαν εἰς τὸν ἀποβρέξας.

MEAA-

macerari finito in vase vitreo ad dies 20 bis quotidie movens, et pectinem intingens, caput pectito quotidie.

ἕλιον] conf. c. 105. Succos et liquores in vasis vitreis servabant veteres. vid. Hippocrates epist. ad Cratenam p. 11. Plinius H. N. lib. XIII. c. 2. Epigramma apud Salmasium ad Solinum p. 753.

Νάρκωτον ὑπὸ γλαυκῆς κλειόμενος ἕλιον.

Suetonius lib. VI. p. 607. Rationem dat Apulejus Geoponic. lib. IX. c. 19. de veteram vitro vid. Thom. Garackerus ad Antonin. lib. IV. p. 133 et Palmerius et W. Selingius ad Dioscori Sicul. lib. II. p. 128. Jo. Chrysostomus de virginitate p. 112.

ἡμέρας κ'] Paulus ἡμέρας θ'.

καθ' ἑκάστη] nempe ἡμέραν, ut c. 3. et Xenophon Memorab. lib. IV. c. 2. p. 176. Plato Politic. p. 128.

αὐτό] Cod. A. αὐτῶ, sed supra scriptum τὸ.

δις] Ita semper numerus: solent autem Graeci particulam καὶ praefigere; exemplum ex Herodoto collegit Raphaelus ad epist. ad Philemon. c. IV. 16. p. 522. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. II. p. 63. δις δὲ καὶ τρις. conf. c. 38.

καταβάπτει] βάπτει est immergere, de qua significatione vid. Casaubonus ad Theophrasti Charact. c. 9. p. 122.

κτένει] Pollux lib. V. c. 16. segm. 96. ἐνταῦθα δὲ καὶ αὐτὸ κτένει εἰσὶν ἡμιζουσι. Cod. A. κτένει κτένει, omittit καθ' ἑκάστη. Cod. B. καὶ τὸ κτένει βάπτει.

κτένει] Simonides apud Stobaeum Serm. LXXI. p. 433. Antiphanes apud Clementem Alex. Paedag. lib. III. c. 2. p. 216. et apud Aelianum H. A. lib. XVI. c. 24. Strabo lib. X. p. 716. Pollux lib. II. c. 3. segm. 34.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ ΤΡΙΧΩΝ.

ΚΕΦ. Β΄.

Κηκιδων γό. α. ιού σιδηρού γό. α. ζυπτηρίας Γ. β΄.
 χαλκίδου γό. α. λείου σύν οίνω αύσηρῶ ἢ οὔρον παλαιόν ὡς
 μελιτος ἔχειν πάχος / καὶ προσμίξας νίτρον, τὰς τριχὰς
 ἀλειφε, καὶ ἔα δι' ὅλης τῆς νυκτός ἄλλο. σιδηροῦ ῥίνισμα-
 τα ἔμβαλε ὄξει, καὶ ζυπτηρίαν, καὶ ἔασον βρέχεσθαι ἡμέρας
 δέκα καὶ εἰς τοῦτο ἀποβάπτων τὴν κτέναν κτένιζε. ἄλλο.
 κάππιά-

Cap. II.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ] *Follux* lib. II. c. 3. segm. 35. μέλασμα τὸ τῆς
 κόμης βόσμα. *Codd.* B. et C. ignorant hanc epigraphem.
Cod. D. inter caput I. et II. duo alia lemmata inserit, vid. ta-
 bulae capitum. *Cod.* E. addit δ. in margine. *Medeum* inve-
 nisse artem tingendi capillos affirmat *Palaeophatus* c. 44.
conf. Ovidius Metamorph. lib. VII. v. 227. Sed recte *Petro-*
nianus c. 102. *Color arte compositus inquinat corpus, non mutat.*
Martialis lib. III. epigr. 32.

κηκιδων] *Cod.* E. κηκιδια. *Paulus* lib. III. c. 2. *Tibullus* Eleg.
 VIII. v. 44.

ut annos

Disimulet viridi cortice tincta nocis,

nam junioribus id aliquando eveniebat ut capilli cani reliquis
 intersparati essent, ut de se annum agente decimum sextum te-
 statur *Euphrius Proaeresio* p. 102.

σιδηροῦ γό α] addit *Cod.* A. ἦτοι ὄκου ρε. *Cod.* B. ἦτοις κουρε.
 Legend praecipit doctissimus *Balla* ἦτοι σκουρίας.

ζυπτηρίας] *Remedia Moschioni* de morb. mulier. addita c. 4. p.
 49. Τὸ ἀφεψημα τῆς βεβεργυμένης κηκιδος καὶ τοῦ χαλκίδου,
 καὶ τῆς σηπίας. Ex nostro leg. ζυπτηρίας. Migrant e
cod. E. verba ζυπτηρίας δραχμ. β΄ χαλκίδου γό. α΄.

χαλκίδου] *Schol. Nicandri* ad Ther. vi. 257. *Martilius Cagna-*
tus Var. Obs. lib. III. c. 14. *Salmasius* ad *Solinum* p. 814.
Boetius ad *Theophrasti* H. Pl. lib. IV. c. 4.

λείου σύν] *Cod.* A. λειώσας, omissa praepositione, quae subau-
 dienda. Apud Latinos idem obtinere notat *Munckerus* ad
Ovidii Metam. lib. XIV. p. 999.

αύσει] De casuum enallage vide quae notavi ad c. VI. sed *cod.* A.
 οἶνα αύσηρῶ παλαιῶ ἢ οὔρω. *Aetaeus* morb. chron. lib. I. c.
 15. p. 45. Α. ἤπιτερ εἰς πέψιν ἢ γαστῆρ καὶ τῶ κῶλον κακῶδῆ.
 ubi *Petius* rescribit καὶ τὸ κῶλον. malum σύν τῶ κῶλω. nam
 copula cum hac praepositione aliquando permutata fuit. postea
 c. 16. ἐρχέειν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ αἵου καὶ τῶ
 γυναικείῳ

QVAE CAPILLOS NIGROS

reddant.

C A P. II.

Gallarum, aeruginis ferri singulae unc. aluminis drachmae duae. atramenti futorii unc. cum vino austero tritis, aut urina antiqua, et nitro admixto, ita ut mellis crassitudinem habeant, pilos illine, et tota nocte relinquito. Aliud. Ferri rasuram, et alumen in acetum conijcito et per dies decem macerari finito, et in id pecti-

B 4 nem

γυναικείῳ γάλακτι, pro οὖν τῶν, nisi praepositionem quis velit subaudire.

ἔπισματῶν] Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 931. ἔστι γὰρ ἐργαλῆον τεκτονικόν, ὃ ἔπισσον. vid. Casaubonus ad Jul. Capitolinum p. 436. Cod. E. ἔπισμα.

ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Cod. A. βάλε εἰς ὄζον. Cod. E. ἐν ὄξει. Verbum nostro familiare in compositionibus. Achilles Tat. lib. IV. p. 263. τὰ δὲ ἐμβαλλόμενα κοινὰ καὶ πάντα ἐδώδιμα. Frequenter in codd. MS. hoc in verbo alterum λ a librariis omititur: exempla nosse suppeditat plurima. Polyaeus lib. I. p. 113. ἐμβαλλόντων αὐτοῖς, ubi cod. Cantabr. ἐμβαλόντων.

δέκα] Cod. A. β. Cod. E. δέκα ἡμέρας. Lectio vulgata patrocinatur sententiae cl. L. Bor. Observ. ad Marsi c. II. 1. Cod. E. favet opinioni Jac. Elsneri ad eundem locum p. 133.

εἰς τοῦτο] Εἰ pro εἰς peni observat Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1246. sed εἰς pro εἰ Berglerus ad Alciphronis lib. I. ep. 24. quod tamen displicet Gisb. Cuperi Observ. lib. II. c. 8. at vid. cl. de Villafon ad Longi lib. III. p. 173. Antiodus apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109. Heliodorus lib. I. p. 55. Plutarchus T. III. p. 1823. Eustathius Eiot. lib. II. p. 50. Hesalates lib. II. p. 46. Dodex A. καὶ βάπτων ἐκίσε τὸ κτένος.

εἰς τοῦτο ἀποβάπτων] ita solent auctores hoc verbum construere. Herodotus lib. IV. p. 313. καὶ ἐπειτα ἀποβάψαντες εἰς τὴν κύλιον ἀκινάκην. Diogenes Sicul. lib. IV. p. 257. εἰς τὴν χολὴν ἀπίψαπτε τὰς ἀκίδας. nosse c. 73. Aristoteles tamen H. A. lib. VIII. c. 29. ἐν οἴνῳ ἀποβάψαντες.

κτένας] Recentiores pro κτένων apud Du Cange Gloss. p. 760. E buxo fiebant pectines, Juvenalis Sat. XIV. vs. 194. et ex alia materia ut docuit Hadr. Junius de Coma L. VII. p. 391. et N. Heinsius ad Ovidii Fast. lib. VI. vs. 229. Cod. A. κτένας, et post κτένας addit τὴν κεφαλὴν. Cod. E. κτένα.

καππαρείως ρίζα συν γάλακτι γυναμείω, ἔνιοι ὄνειώ, μέχρι τὸ τρίτον λειψθῆ. ἐψήσας κατάπλασσε εἰς νύκτα ἄλλο. ἰτέας φύλλων χυλὸν μετ' ἐλαίου τρίβε· ἄκρω γὰρ μελαίνει. ἄλλο. μελαίνει πώγωνα Φελλὸς ἄβροχος, καὶ μόλυβδος κενκυμένος· στυλίου ὤμου χυλοῦ μέλιτος πάχος χρίσας ἕασον ἕως ἄρισου, εἶτα κλύζου. ἄλλο. ἢ σιορῖαν σιδήρου, καὶ μόλυβδον ἐν ὄξει ἐψήσας μέχρι τὸ τρίτον λειψθῆ ἐπίχριε ἐλαίου ἀπεχόμενος,

ΠΡΟΣ

καππαρείως] ex *Archiegese Galenus* sec. loc. lib. I. p. 162. Exulant ex codd. Mss. quae hic porro in edito leguntur.

ρίζα] Adiunt *Galenus* exemplaria *λειώ*.

γυναμεία] *Dioscorides* lib. II. c. 78. *Plinius* lib. XXVIII. c. 7. *Vulseriana* p. 205. Quodnam potillimum eligendum docet *Arctaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D.

όνειά] *Theod. Priscianus* lib. I. c. 2. *Plinius* lib. XI. c. 41. *Synesius* ad *Dioscorum* apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. VIII. p. 246. τὸ γὰρ ὄνειος γάλα ἐστὶν ἀποθήκη ἐν τόπῳ ἰκκῆς ἡμέρας, ἀφαιρούτα, quod confirmat *Plinius* lib. XXVIII. c. 10. conf. *Viguenil-Marville Melanges etc.* T. II. p. 129. et T. III. p. 232. et pondus addit emendationi docet. *Petiti* ad *Arctaei* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D. *Juvenalis* Sat. VI. v. 468.

atque illo lacte fovetur

Propter quod secum comites educit asellas.

nbi vems Scholiasta: Alimino lacte faciem linie, ut cutem tendat, et candorem eliciat.

κατάπλασσε] *Galenus* κατάπλαστοι.

εἰς νύκτα] conf. c. 23. in noctem vertit *Theod. Priscianus* lib. I. c. 12. p. 24. aliquando maluit εἰς κοίτην, ut c. 23. 50. et 125. unde *Marcellus Empir.* c. V. p. 44. cum dormitum ibit. Similiter Graeci εἰς ὄνη, εἰς τρίτην dicunt, de qua locutione vid. *Dorville* ad *Charitonem* p. 146. *Synesius* Dion. p. 38. οὐ μὴν δὲ καὶ εἰς νύκτα γέ κέσται, minus eleganter *Arrianus* Periopl. Ponti Euxini. p. 116. εἰς δὲ τῆν νύκτα βρονταί τε σκληραὶ καὶ ἀστραπαὶ κατὰχρη. et *Jamblichus* V. P. c. 35. p. 206. *Hippocrates* de prisca medicina. p. 12. ἐς τὴν νύκτα. *Aeschines* Axiocho p. 141. ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα. Eis pro ad usurpant observat *Marckhandus* ad *Euripidis* Suppl. v. 62. Spreverunt recentiores praecceptum *Antylli* quod ex eo nobis servavit *Stobaeus* Serin. XCIX, p. 544. τῆς δὲ νυκτὸς τὰ μὲν πρῶτα, καὶ τὰ περὶ τῆν ἑσπέραν ὁμοία τῇ δαίλῃ· ἐν τῇ δὲ οὐτε ὑπνοῦν ἐπιτρέπομεν τοῖς καινοῖσι περὶ τῆς αἰῆς, οὐτε ποτὶ προσφέρομεν, οὐτε ἀλλὰ προσάγομεν βελήθημα, εἰ μὴ τι ἕτερον προκαλοῖτο ὑφορῶμενοι τὸν καιρὸν τούτου, ὡς καὶ τὸν δαίλῃ. *Arctaeus* Carrad. morb. chron. lib. I. c. 2. C. ἢ ἀπὸ μεσημβρίας ἐς ἑσπέραν, ἢ ἐπίπεσοθεν ἐς νύκτα. *Longus* lib. II. p. 52. ἐς νύκτα ληγούσης.

nem intingito. Aliud. Radicem capparum cum muliebri lacte, aut, ut alii legunt, asinino, donec tertia pars supersit, decoquito, et ad noctem pro cataplasmate imposito. Aliud. Salicis foliorum succum cum oleo affricato; summe enim denigrat. Aliud. Denigrant barbam, suber aridum, et plumbum ustum cum betae crudae succo mellis spissitudine illita, finito usque ad prandium, deinde abluito. Aut ferri recrementum ac plumbum in aceto cocta ad tertias illine circa oleum.

B 5

VT

ἰτέλας φάλλων] Galenus l. c. p. 163. *ἰτέλας φλοιοῦ*. De salico vid. *Salmasius* de Homon. Hyl. Jatr. c. 75.

ἄλαίου] ad vim succi augendam oleum jubet addere, vid. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 115.

ἄκρας] Noster iterum cap. 109. et 113. *Julianus* ep. ad *Themistium* p. 261. D. *Musonius* epist. p. 458. *Eusebius* H. E. lib. VII. c. 26. p. 213. B.

πάγωνα] Galenus l. c. p. 163. Medicamenta quibus Graeci ac Turcae supercilia ac barbam tingunt recenset *Petr. Bellonius* Observ. lib. III. c. 35. p. 441. Veteres in primis capillos ac barbam tingebant, ut senium celarent, vid. *Aelianus* V. H. lib. VII. c. 20. et ad eum *Kühnius*. De Myrone cano *Ausonius* epigr. XVI. conf. *Horatius* carm. lib. I. od. 32. *Martialis* lib. III. epigr. 43. *Clemens* Alex. Paedag. lib. III. c. 3. p. 223. *Cassiodorus* ad *Theophr.* char. c. 2. p. 30.

φάλλος] noster c. 41. vid. *Harduinus* ad *Plinii* lib. XVI. c. 8. et *Salmasius* ad *Spartianum* p. 27.

ἀβροχός] Utitur hac voce *Nicander* Ther. v. 339. *Aelianus* H. A. lib. XII. c. 43. et *Musaeus* v. 214. pro qua *ἀβάπτιστος* *Pindarus* Pyth. Od. II. p. 58. dixit ut traditur in *Perronianis* p. 449. quod se mihi non probat. Bene *Martius* venit aridum. *Glossae Saticae* Mss. *τιταβήν* (i. *τίταρον*) *ἀσβέστην*, *ἀβροχόν*.

μόλυβδος] *Dioscorides* lib. V. c. 87.

σεντέλου] Galenus l. c. p. 163. *σεντέλου ὀμοῦ χυλῶν*. *Plinius* lib. XX. c. 9. *Trillerus* Observ. Crit. lib. IV. c. 13. p. 381.

μέλιτος] Leg. *ὡς ἔχει μέλιτος πάχος*, ut c. A. vel *μέλιτος πάχος ποιοῦ*, ut saepius apud *Galenum*.

ἔως αἰθέρος] ita recentiores pro *ἔως αἰθέρος*, vid. Schol. *Enripidis* ad *Hecub.* v. 559. *Longus* Pastor. lib. II. p. 64. *ὡς ἐπέλησαν ἔως νεκτὸς ἀλλήλους*.

σκαρίαν] Rectius *σκαρίαν* ut apud *Pollucem* lib. VII. c. 23. segm. 99. *Dioscorides* lib. V. c. 85. *Theod. Priscianus* lib. I. c. 2. *Isidorus* origin. lib. XVI. c. 20.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΞΑΝΘΑΣ

ποιῆσαι τρίχας.

ΚΕΦ. Γ.

Θέρμους ὠμούς ἐν ὕδατι ἀποβρέξας, καταχρίε, καὶ κτένιζε ἢ αἰγυπτίου ῥόδου ἀπόζεμα, οἴνου ἐρυθροῦ ζε. ζ'. κηκιδων ζε. ζ'. χελιδωναίας γό. β'. πολυτρίχου δεσμιδίου, ἀψινθίου δεσμιδίου, λουπίνων γό. β'. ὕδατος ζε. ζ', καὶ βαλεάν εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον ἕα βρέχεσθαι ἡμέρας ἐννέα, κινῶν

Cap. III.

Πρὸς τὸ] Cod. A. πρὸς τὸ ποιῆσαι ξάνθους, praetermissa voce τρίχας. De locutione hac vid. doct. Chishull de numo σακτι p. 130. Codd. D. et E. περὶ τοῦ ποιῆσαι ξάνθους τρίχας.

Θέρμους] *Panlus* Aegin. lib. III. c. 2. *Theod. Priscianus* lib. I. c. 2. *Moschio* de morb. mulier. c. 3. p. 48. *Mulieres* capillos tinxisse patet vel ex *Achillis* *Tar.* lib. II. p. 149. quod *Medeae* inventum perhibet *Clemens* *Alex. Stromat.* lib. I. p. 307. colorem flavum in primis probabant. *Manetho* lib. V. v. 287. De *Demetrio Phalereo* vid. *Athenaeus* lib. XII. c. 8. p. 542. De *Lucretia* *Ovidius* *Fast.* lib. II. v. 763. conf. *Adamantius* *physiogn.* lib. II. p. 102. *Juvenalis* *Sat.* VI. v. 354. *Casaubonus* ad *Jul. Capitolinum* p. 436. et *Hadr. Janius* de *Coma* c. VIII. p. 414. *Rob. Kenchenius* ad *Q. Ser. Semonium* p. 103. *Petr. Bostmannus* ad *Ovidii* *Art. Amator.* lib. III. v. 163. Ipse *Ovidius* *Medicam. Faciei* v. 19. *Vultus* odoratos positu variare capillos. conf. *Petronius* c. 110. et ad eum *viri docti* p. 506. et *Salmastus* ad *Tertullianum* de *pallio* p. 351. *Th. Reinesius* *Epist.* 35. ad *Reperitum* p. 260. Hinc ξανθίζεσθαι exprimitur κοσμησθαι τὰς τρίχας apud *Suidam*, *Phavorinum* et in *Lexico Biblioth. Coisl.* p. 474. et 504. Cod. A. addit ἢ λουπισοός.

ἀποβρέξας] *Suidas* v. *Ἀριστοτέλης*. Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως γραμματεὺς ἦν, τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς τοῦν. *Zeno* apud *Stobaeum* *Serm.* XXXVI. p. 216. τὴν γλῶσσαν εἰς τοῦν ἀποβρέξας.

καταχρίε] Cod. A. καταχρίων κτένιζε. Codd. D. et E. καταχρίε κτένιζον. conf. c. 33. *Frequens* hujus verbi usus apud nostrum, sed addito semper sive oleo, sive unguento, quod inungi oportet, quod recentiores negligunt et sole verbo καταχρίων hoc sensu utuntur, ut *Theodoritus* *H. E.* lib. V. c. 33. p. 176. C.

ἢ] Cod. A. ἄλλο.

αἰγυπτίου] *Rosae* has coronis quoque innectebant, vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* lib. VI. p. 561. Cod. A. αἰγυπτίων ῥόδων.

VT FLAVI FIANT

capilli.

C A P. III.

Lupinos crudos in aqua maceratos inungito, et caput peccito; aut rosae Aegyptiae decocto, vini rubri sextarii sex, gallarum tantundem, hirundinariae unciae duae, polytrichi absinthii singulorum fasciculus, lupinorum unciae duae, aquae sextarii sex; conjicito in vas vitreum,

οἶνου] Codd. A. et E. ἄλλο ῥοῦ. Cod. D. ἄλλο οἶνου.

ζε. ε'.] Cod. E. ζεαΓ. α'ε'. sic; quod mihi videtur esse compendium pro ζεῶγια ἐν καὶ ἡμισυ. *Cores.*

ζε. ε'.] *Marth. Hostus de numismat. T. II. p. 65. ζεῶτου nota fuit olim ζε et ζ cum cuncta intercisa. Excerpta Mill. de mensuris et ponderibus. ζ δὲ, εἰ μὲν ἔχει προσκείμενον ἔζε, ζεση· εἰ δὲ ὀζε, εζεβαδοι. I. ἔζυβαφοι. Cod. A. εΓ. α'ε'. Recentiores pelvini ita quoque vocabant, vid. Schol. Homeri ad Iliad. Ω. vf. 304, et ad Odyss. A. vf. 136.*

κικιδων] Cod. A. κικιδων εΓ. α'ε'. Cod. B. ζαΓ. α'ε'. et praeterea κικιδίων exhibet. Diminutiva non temper significationem minuere, praeter alios observavit quoque Th. *Remesius* apud Th. *Bartholinum* Epist. Med. Cent. II. ep. 89. p. 696.

χελιδονίας] *Theocritus* Idyll. XIII. vf. 41. ubi vid. Schol. *Plinius* lib. XXV. c. 12. *Pisides* de mundi opificio vf. 1291. *Apulejus* de virib. Herb. c. 75. *Antholog.* lib. II. c. 40. epigr. 3. Pro γο. β'. cod. A. et E. χελιδονίας γο. α'.

δεσμίδιον] Idem quod δεσμη, δράγμα, manipulus. vid. *Salmasius* ad *Solinum* p. 188. Scita est observatio Schol. *Homeri* ad Iliad. Δ. vf. 33. quem vide. Maluit interpres fasciculum vestere cum *Scribonio*, quam cum *Celfo* et *Plinio* manipulum. vid. *Hostus* de numismat. T. II. p. 201. Cod. A. δεσμίδιον.

ἀψιδίου δεσμίδιον] Desiderantur in Codd. Mill.

ζε. ε'.] Cod. E. ζαΓ. ε'. Forte pro ζεῶια, qua voce usus est *Synesius* Ep. 135. p. 84.

καὶ βάλαν] absque copula codd. Mill. Vindob. et redundat, ut apud *Homericum* Odyss. A. vf. 33. unde apud nostrum librarii videntur omisisse. conf. L. *Bois* Obs. Crit. c. 17. p. 80. *Isidorus* Pelus. ep. 457. τοῖς κηρύμασι ἐαυτὸν ὑπεθήσασιν τοῖς ὀλυμπικοῖς, καὶ τὰ περὶ ψυχῆς ὀλυμπια ἀγωνισάμενος, ubi καὶ commode abesse posset.

ἄγγιον] Cod. Mill. ἄγγος.

βάλαν] leg. βάλαν.

κινῶν αὐτὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ εἰς τοῦτο βρέχων
σπόγγον, ἀνάτριβε τὰς τριχάς.

ΠΕΡΙ ΠΙΤΥΡΙΑΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἡ πιτυρίασις λεπτῶν καὶ πιτυροειδῶν σωμάτων ἐκ
τῆς ἐπιφανείας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἄλλου σώματος
ἐστὶν ἀπότμηξις χωρὶς ἐλκώσεως. Γίνεται δὲ καὶ κακοχυ-
μίας ἀνεχθείσης παρὰ τὴν κεφαλὴν, ἢ φλέγματος ἀλ-
μυροῦ, ἢ χολώδους, καὶ μελαγχολικοῦ αἵματος. καὶ δὲ
κενοῦν

καὶ εἰς τοῦτο] Cod. A. καὶ βρέχων εἰς τοῦτο. Cod. E. ἐν αὐτῷ.

σπόγγον] *Aristoteles* H. A. lib. V. c. 16. *Plinius* lib. IX. c. 45.
Spongia potissimum veteres utebantur ad caput et faciem lavan-
dam, vid. *Joan. Gebhardus* ad *Propertii* lib. III. eleg. 9. vs. 13.
et *M. Raderus* ad *Martialis* lib. VI. epigr. 38.

τριχάς] Sequitur in Codd. Mss. caput integrum in editione priore
omissum.

Πρὸς τὸ ποιῆσαι λευκίαις.

Φλόμον λευκῆς τὸ αἶθος καῦσον, καὶ ἔξω δένδρας κατάχριε.
ἄλλο· φλόμου καρποῦ α. συπτηρίας α. φλαίου ραφαιαν α.
ταῦτα κόψον καὶ μίξας ταυροκόλλη, κατάχριε.

Cap. IV. Cod. E. ε.

σώματα] Apud medicos aliosque scriptores Graecos σώματα corpora
morboſa denotant, quemadmodum corpora apud Latinos.
Plinius Secund. Epist. lib. IV. ep. 22. *Utque in corporibus suo
in imperio gravissimus est morbus, quia capite diffunditur.*

πιτυρίασεως] πιτυρίασεως cod. A.

πιτυρίασις] *Galenus* fec. loc. lib. I. p. 165. *Celsus* lib. VI. c. 2.
Aetianus de dignot. morb. lib. II. c. 5. Caput hoc maxi-
mam partem sumit noster ex *Alexandri* lib. I. c. 3. et *Pauli*
lib. III. c. 3. Duo capita περὶ πιτυρίασεως habentur in codice
A. quae nil tamen plus continent, quam quae hoc capite in
edito leguntur, unum c. 5. alterum vero c. 6. est.

πιτυροειδῶν] Cod. A. πιτυροειδῶν.

κεφαλῆς καὶ] *Paulus* κεφαλῆς ἢ καὶ. ac ita quoque *Alexander*.
Sed noster cum sit epitomator, quae ei non necessaria visa sunt,
ea omisit more aliorum. *Oribasius* Anatom. p. 2. τῶν κατὰ
τὸν ἐγκέφαλον μορίων, ubi cl. *Dundaſs* ex *Galeno* ἐστὶ addendum
arbitratur.

treum, a dies novem finito commadescere. quotidie illud movens, et spongiam madefaciens, pilos confricato.

DE PORRIGINE.

C A P. IV.

Porrigo est ubi tenuia et furfuracea corpuscula, ex capitis summa parte, aut etiam ex reliquo corpore, citra exulcerationem resolvuntur. Fit etiam cum vitiatum humor sursum ad caput fertur, vel pituita salsa, vel biliosus, vel atrabilarius sanguis. Itaque primum un-

versum

arbitratur, frustra, cum sit subaudiendum, conf. van Bergen Critic. Observ. cap. 29. p. 61.

ἄλλον] hoc est λοιποῦ. Erotianus Lex. Hippocr. p. 11. Forſius Oecon. Hippocr. p. 20. Schol. Homeri ad Iliad. A. vi. 17. Cod. E. ὅλον, ac ita noster non semel, ut c. 10. et 94.

ἀπότῆσις] Cod. E. ἀπόταξις.

ἐλκώσεως] Saepius apud nostrum invenies hanc vocem, cujus exempla in vulgaribus lexicis non haberi observat cl. Sallier ad Thomiam Mag. p. 297. Exemplis ab eo allatis addo Samblichum V. P. c. 29. p. 139. αὐτῶν δὲ τούτων τοῖς πρὸς τὰς ἐλκώσεως μάστιγα χρῆσθαι. Aelianus H. A. lib. X. c. 4. ὡσεὶ ἀποσέγγυον τὴν ἔλκωσιν αὐταῖς. Cassius Quaest. Medic. 9.

ἀνεχθείσης] Leg. ἀνενεχθείσης. ac ita Mss. omnes. Diodorus Sicul. lib. XI. p. 423. πλείων δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἀνενεχθέντων.

παρὰ τὴν] Cod. A. ἐπὶ τὴν. Codd. D. et E. περὶ τὴν. Noster c. 135. πυρετός ἐστι παρὰ φύσιν — θερμοσία. ubi apud Aëtium male editum περὶ, παρὰ tuetur Palladius. Cur praepositiones frequenter permutant librarii indicat Berglerus ad Alciphronis lib. III. ep. 24. p. 330. conf. Valesiana p. 80.

ἄλμυρον] ita cod. D. αλυκοῦ cod. A.

σπῶντι] Cod. A. μὲν.

κεροῦ] Cod. E. κινῶν. perperam. Purgantibus frequenter uti jubet noster, qua in re medicorum Constantinopolitanorum methodum curandi sequi videtur, quam reprehendit Jacobus referente Isidoro apud Photium Biblioth. p. 1052 ὅτι ἐχρῶντο κατὰ τῶν νόσων οὗτοι καθαρσίαις πύλλοις καὶ βαλαμείοις. χημοειγῶν δὲ σιδήρα καὶ πύρρ, οὗ λίαν ἦσαν ἔτοιμοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μοχθηρότερα τῶν ἐλκῶν διαίτη κατηγωνίζοντο. φλεβοτομίαι δ' οὐ προσέειπε.

κενοῦν πρῶτον τὸ ὅλον σῶμα διὰ Φλεβοτόμου καὶ καθάρσεως τοῦ πλεονεκτοῦντος χυμοῦ ἔπειτα κινωλίαν προβρέξας ὕδατι, μίξον σεύτλου χυλόν καὶ κατάχρησι. ἄλλο. λίβανον σὺν οἴῳ καὶ ἐλαίῳ διάχρησι. ἢ θερμούς σὺν θαλάσση ἐψήσας, κτένιζε. ἄλλο. λιθαργύρου ΙΒ. θείου

ferro. Imperator Alexius Comnenus exprobrabat medicis eos nihil scire nisi purgationes praescribere teste *Niceta Choniata*. *Annal.* p. 541. Noster saepissime utitur hoc verbo de evacuatione per venae sectionem et activa forma quemadmodum *Asterius* apud *Photium* *Biblioth.* p. 1508. καὶ πᾶσαν τὴν ζῴων ὄλην κενώσασα. antiquiores mediam formam videntur praetulisse, ut conjicitur ex verbis *Antylli* apud *Stobaeum* *Serm.* XCIX. p. 548. τὰ δὲ κενούμενα, ὅσα (οἷα) ἐξάγοντά τι τοῦ σώματος βοηθῶσι. ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τῶν κενουμένων τοῖς εὐσχολοῦσι, πολλή τις ἀκριβολογία, τί δὴ ποτε δὲ οὐχὶ κενούται, ἀλλὰ κενούμενα οὐκ ἔσται. Plura sunt apud Graecos verba, quae antiquiores media forma adhibent, recentiores vero activa: v. c. ἐκμάσσεισθαι, ut *Lycophron* *Cassandr.* v. 138. *Nicanor Ther.* v. 740. pro quo ἐκμάσσει *Arriani* in *Epidictum* lib. I. c. 19. p. 134. et *Pisides* de mundi officio v. 1749. De venae sectione frequenti vid. *Celsus* lib. II. c. 10. pro καθάρσεως Cod. A. καθάρσας τὸν πλεονεκτοῦντα χυμόν.

Φλεβοτόμου] nempe ἐργαλείου. Codd. A. et E. Φλεβοτομίας. Ἐργαλείον instrumentum chirurgicum, vel ferramentum ut *Petrus* c. 94. ut c. 18. *Tyrho.* *Herodotus* lib. III. p. 264. de *Democede*: καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν πύχην ἐστὶ ἐργαλείου. *Glossae* *Jatr.* *Mss.* *Διακλυσις*, τὸ ἐργαλείον. *Hippocrates* *Hippiatric.* p. 876. μὴ μίγξει καθίνας τὸ Φλεβοτόμου κατὰ βάρσος. Vel apud nostrum verendum per phlebotomatorum, quam vocem hoc sensu saepius adhibuit auctor *anonimus* de V. S. p. 5. Erant autem phlebotomatores nec medici, nec chirurgi, sed e plebe homines viles, qualis fuit *Constantinopoli* *Thomas* de quo *Cicilius* *Hist.* lib. IV. p. 323. qui erat eunu-chus. Discipulis suis usos esse chirurgos, ubi vena tundenda erat, colligo ex *Juvenalis* *Sat.* XIII. v. 124. *Crapolae* erant dediti, uti quoque obstetrix *Lesbia* apud *Terentium* *Andr.* *Act.* I. Sc. IV. v. 2. unde *anonimus* monet loc. cit. eligendum esse μὴ οἷα πολλὰ δέδουλωμένοι. In *Scotia* faber lignarius phlebotomator erat, teste *Scaligero* *Scaligeran.* *Secund.* p. 566. unde adparet, cur medici adeo solliciti erant de V. S. ne nimia copia aut intempestive instruatur. Phlebotomatoris, hominis sceleris, cui pariter nomen fuit *Thomas*, facinus narrat *Nicetas Choniata*. *Annal.* lib. IV. p. 141. Quale autem fuerit instrumentum illud Φλεβοτόμου non satis constat. *Κρανόλυτος* in hanc rem commendat *anonimus* de V. S. p. 9. ac laudibus celebrat, unde et *Grunerus* indicari suspicatur illud quod vocant chirurgi eis *Sneyper*, nisi intelligendum sit illud quod commemo-

versum corpus per venae incisionem evacuandum erit, et purgandus humor qui abundat. Deinde cretae cimoliae aqua prius maceratae succum betae misceto et illinito. Aliud. Thus ex vino et oleo illinito, aut lupinos ex aqua marina cretos, et caput pectito. Aliud. Argenti

morat delitque iconem ejus Jac. Spon Itinerar. T. II. p. 259. quod Graeci vocant *Bolofira*. Aliorum instrumentorum mentio fit apud *Aretaeum* cur. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 116. B.

καὶ καθάρσεως] Exulat copula e cod. E.

κιμώλια] Cod. E. *κιμώλια*. de terra hac cretacea *Plinius* XXXV. 17. *Panlus* l. c. Hier. *Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 21. S. *Bochartus* Phaleg. lib. I. c. 14. p. 454. *Needham* ad *Geopon.* lib. VII. c. 6. *Tournefort* Itinerar. T. I. p. 56.

προβρέξας] Idem quod βρέξας. Cod. A. ita. *nam πρό in compositis saepe amittit vim suam*, inquit doct. *Fischerus* ad *Theophrasti* Char. p. 92. Atticos compositis uti pro simplicibus docet Schol. *Aristophanis* ad *Equit.* v. 37. et ad *Vesp.* v. 1115. *Casaubonus* ad *Theophr.* c. 7. p. 100. *Aphthonius* fab. 14. p. 138. γεωργὸν ἡδίκου αἰ γέροντι, τὰ καταβαλλόμενα τῆ γῆ προερχόμενοι ἐπίγραμμα. *Apollonius* Rhod. lib. I. v. 786. αἰεσαν δὲ πύλας προφάνεντι θεράπωνι

Διαιδίας

ubi Schol. περιττὴ ἢ πρό πρόθεσις. et Schol. *Homeri* ad *Iliad.* B. v. 493. et ad *Iliad.* II. v. 188. Th. *Reinesius* ep. 69. ad *Rupertum* p. 605.

προβρέξας] Cod. A. βρέξας. conf. *Adr. Heringa* Observ. c. I. p. 9. *Glossae Chemicæ* p. 137. προξίσας ἐστὶ ἐν ὄξει βρέξας. leg. προξίσας.

μίξον] Cod. A. *σμίξον*. unde malim apud nostrum *σμίξον*.

σεύτλον] *Sotio* *Geopon.* lib. XII. c. 15.

ἄλλο] omissum in Cod. E. in textu, sed margini adscriptum atque ita in seqq.

λίβανον — ἦ] ignorat haec Cod. D.

ἐλαιῶ] Cod. A. ἐλαίον.

θήρμιον] Cod. E. *θήρμη*. male.

θαλάσση] Cod. A. *θήρμιον συνθάλασας καὶ ἐψήσας*. Cod. D. *θήρμιον θαλασσία ὕδατι ἐψήσας*. Vulgatam si velis servare leg. ἐν θαλάσση. Praepositioni ἐ, adhaesit σ praecedentis vocis, unde natum τὸ σύν.

λιθαργύρον] Cod. E. *λιθαργύρον*. *Isidorus* Origin. lib. XVI. c. 18. *Argentii purgantia λιθαργύρος*, quam nos ipsumam argenti appellamus. Fit autem ex argento et plumbo.

Λβ.] Cod. A. *κράτια δύο*. Codd. D. et E. *οὐγ. β.*

θείου Γα'. λιβάνου Λαγ'. ἐλαίω λειώσας, ὡς ἔχον πάχος
μέλιτος, διάχρει. ἄλλο ἀφρονίτρου χαλκίνθου ἀνά
Λγ'. μετ' οἴνου λειώσας ἀλειφε. ἄλλο, μαλάχην ἀγρίαν
ἐν θαλάσῃ ἐψήσας μέχρι τὸ δέκατον λειφθῆ ἴσενε
καὶ σμῶ.

ΠΡΟΣ

θείου] Cod. A. θου ε' ε'. Cod. D. λιθ. ουγΓ. β'.

ἐλαίω] conf. c. 6. capite vero ε. σὺν ἐλαίω λειώσας. de qua locu-
tione Latinis quoque usitata vid. Salmofius ad Lampridium p.
954. σὺν non raso omitti monuit Fischerus ad Theophrast.
Char. p. 93. conf. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. v. 425.
L. Bo. Ellips. p. 116. Multus usus olei externus apud nostrum
caeterosque medicos Graecos, cum parcius eo utantur interne,
nec is invaluerit, nisi post aetatem Hippocratis, quod clare pa-
tet ex Plotini Protagora p. 396. ed. Aldi, licet in cibis illud
admitterent. Unguenta parare gloriatur quidem Prometheus
apud Aeschylum fabula cognomine p. 38. se mortales docuisse:
sed Medeam primam ea confecisse colligo ex Pindari 7yth Od.
IV. p. 77. quamquam Aesculapio eam adorem tribuit Dio-
dorus Sicul. lib. V. p. 390.

λιβάνου] interpres legit λιβάνου Λγ. vertit enim drachmae tres. Codé
D. λιβάνου ουγΓ. α'. Cod. A. λιβάνου καὶ ἐλαίου λειώσας.
omissa doli post λιβάνου, ut etiam Cod. E.

ἔχον] Cod. D. πάχος ἔχον. Cod. E. ignorat μέλιτος.

ἀφρονίτρου] Cod. A. νίτρου. in Cod. E. marginis adscriptum ε'.

ἀνά] Cod. A. ἀνά τρίτ'. λειώσας. Cod. D. ἀνά ουγΓ. γ'. μετὰ οἴ-
νω λειώσας. Cod. E. ουγΓ. γ'. Similiter ut hic cod. A. c. 49.
ἀνά τρίτ'. h. e. τρίτον pro δραχμ. γ'. ut est in edito. Lexicon
quo

genti spumae drachmae duae, sulphuris drachma, thuris drachmae tres, ex oleo laevigantur, dum mellis crassitudinem habeant, et illinuntur. Aliud. Spumae nistri, atramenti sutorii singulorum drachmae tres, ex vino tritae, inunguntur. Aliud. Malva agresti in aqua marina decocta, ut decima pars remaneat, detergito.

AD

quo utor ex ponit τρίτον ἡμιδραχμον duae drachmae et semi. Jo. Chrysothomus in Psalm. CXXI. p. 739 εἶδε τὰς Φυλᾶς ἐκὼ συλλέγεσθαι τρίτον τοῦ εὐκωντοῦ. id est ter.

μαλίχην] Q. Ser. Samonicus de porrigne p. 2. v. 4.

Hanc poterit malvae radix decocta levare.

Marcellus Empir. c. VI. p. 47. adde Jo. Bapt. Pii annotat. poster. c. 168. Ignorant hanc formulam Mff.

λαίσι] vertere neglexit interpret: leg. λαίσι, ut apud Galenum l. c. De permutatione literarum ε et οι, vid. Salmasius ad Vo-riscum p. 752. et Bentlejus epist. ad Millium p. 75. Ab animalibus ruminantibus ad alia translatum vult hoc verbum celi. Wesselingius ad Herodoti lib. VII. p. 512. Quid si a dentibus traductum statuamus? Xenophon Memor. lib. I. c. 4. p. 36. τοὺς δὲ γομφίους οἷους παρὰ τούτων δεξαμένους λαίσις. vel ab illa arte qua lapides rudes poliunt, ut apud Diodorum Sicul. lib. III. p. 266. et Homerum Iliad. Δ. v. 111. cui sententiae adhaeret Casaubonus ad Persii Satyr. I. p. 108. unde et ardua loca adaequare λαίσις dixit Nicetas Chon. Annal. lib. VI. p. 196. pro quo ἐξομαλίξαι dixit p. 200. conf. Homerus Iliad. Ο. v. 261. et Odyss. Θ. v. 260. Ev. Lucae III. 4.

σμά] Diodorus Sicul. lib. V. p. 351. τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχᾶς, ubi vid. Wesselingius et quos ibi laudat viros doctos.

C

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ Τῆ ΚΕΦΑΛῆ

γινόμενα ψωρώδη.

Κ Ε Φ. Ε΄.

Λιδαργύρου, Ψιμμουθίου ἀνά Λιβ. Θείου ἀπύρου Λη.
κηρωτῆ μυρσίνης ἀναλαμβάνανε, καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΦΘΕΙΡΙΑΣΕΩΣ

ἐν τῇ κεφαλῇ.

Κ Ε Φ. ς΄.

Φθειρῶν γένεσις ἐν τῇ κεφαλῇ συμβαίνει τισὶν ἐξ
αγγῶν θερμῶν ἐν τῷ βλάθει τοῦ δέρματος σηπομένων.
Φθειρῶν

C a p. V.

Ψωρώδη] conf. *Moschio* de morb. mulier. c. 7. p. 50. Caput hoc in codd. Mff. desideratur.

Ψιμμουθίου] Editio *Martii Ψιμμουθίου*. Literae ι et ν recentioribus saepe confunduntur: ita *τριβλιον* pro *τριβλιον* apud medicos scribi observat *Hemsterhuyus* ad *Aristophanis* *Plut.* p. 417. *Salmasius* ad inscript. *Herod.* p. 73. *Bentlejus* epist. ad *Milium* p. 75. *μελιβδιον* pro *μελύβδιον* est apud *Moschionem* de morb. mulier. c. 2. p. 48. *αψιδιον* scribi et *αψιδιον* auctor est *Stephanus* Byz. de Urb. p. 204. et scriptores medici post re-natas literas frequenter *absynthium* scribunt, ut *Amatus* *Lusitan.* *Curat. Medic.* Cent. VII. cur. 43. p. 85. et alii. De cerussa conf. *Xenophon* *Oeconom.* c. 10. p. 57. *Plutarchus* *Synoph.* lib. VI. c. 5. p. 691. *Hier. Mercurialis* *Var. Lect.* lib. III. c. 21. *Raderus* ad *Martialis* lib. I. epigr. 61.

Θείου ἀπύρου] hoc est sulphur vivum vel nativum. *Isidorus* *Orig.* lib. XVI. c. 1. *Sulphuris* genera quatuor. Unum quod *foditur*, *translucet* et *vivet*, quo solo ex omnibus medici utuntur.

κηρωτῆ] I. κηρωτῆ. conf. *Strabo* lib. XIV. p. 959.

C a p. VI.

περὶ] *Lemina* in codd. A. et C. non est. in cod. E. margini adscriptum.

Φθειριάσεως] ita cod. B. cod. D. *Φθειρηάσεως*, rescissis reliquis.

Φθρεῶν] *Oribasius* ad *Eunap.* lib. IV. c. 10. *Galenus* *sec. loc.* p. 165.

AD SCABIEM

QUAE IN CAPITE ORITVR.

C A P V T V.

Argenti spumae, cerullae singulorum drachmae duodecim, sulphuris ignem non experti drachmae octo, cerato myrtheo extipe, et utere,

DE MORBO PEDICVLARI

C A P. VI.

Pediculorum generatio in quibusdam solet evenire ex humoribus callidis, qui in profundo capitis putres-

C 2 cunct:

τισι.] Legerem πασι, si codices addicerent, quod confirmat *Aristoteles* *Problem. Sect. I. 16.* et in primis *H. A. l. V. c. 31.* licet non ignorem quae de molitoribus scribit *Ramazzinus* de morb. artific. c. 22. p. 189. conf. *Remedia* subjuncta *Moschionis* de morb. mulier. c. 5. p. 49. Apud *Galenum* l. c. τισιν quoque legitur. Non intolens medicis locutio *συμβαισι τισιν.* *Oribasius* de fractur. l. p. 73. δὲ ἀς μὴ μόνον ἀσπιδῶς κιάσθαι συμβαίσι τισιν, et *Theophrastus* *H. Plant. lib. IX. c. 1.* συμβαίσι δὲ τισι τῶν φυτῶν. sed redundat fortasse τισιν apud *Galenum* et nostrum, ut apud *Atticos*, vid. *Berglerus* ad *Alciphronem* lib. I. ep. 22. p. 39. quod in alio Galeni loco notavit *Th. Reinesius* ep. 42. ad *Casp. Hoffmannum* p. 391. *Euripides* *Suppl. v. 916.*

A δ' ἀν' μᾶθοι τισ

ubi πασι pro τισ emendavit *cel. Valckenaeus* ad *Phoeniss. v. 1553.* probante summo *Marcklando.* Simile mendam occupat *Photium* *Biblioth. p. 786.* οὐκ οὖν οὐ γὰρ λέγεται μίαν φύσιν καὶ τοῦ, τισιν ἐπῆλθε τοῦτο. corrig. πασι ἐπῆλθε τοῦτο, pueris hoc in mentem venit, pro quibus *Strabo* dixit lib. II. p. 137. ταῦτα μὲν οὖν δὲ εἶναι ἄς πανδικα, et distinctio majuscula post τοῦ ponenda; De verbo ἐπῆλθε consul. doct. *Koen* ad *Gregorium* de *Dialect. p. 87.*

ύγρων.] *Aristippus* apud *Diogenem* *Laert. lib. II. p. 14.* καὶ τοὺς φθάρους ἐξ ἡμῶν ἴσμεν γενωμένους. Cod. E. ύγρων δηλοῖται.

θερμῶν.] Cod. D. καὶ θερμῶν ἀναθυμιάτων δηλοῖται.

θερμῶν — σηπομένων.] Exulant haec e cod. E.

βᾶθρα.] Malim vertere, qui alte sub cute putrescunt. *Seneca* *Epist. 72. p. 127.* haec nisi alte descendit.

θέρμων ἀποβρέγματι καθηψημένων λουέσθω· ἢ σαφίδα
 ἀγρίαν, καὶ σαιδαράχην λειώσας μετ' ἐλαίου παλαιοῦ
 ἐπίχρῃ· ἢ κισσοῦ χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ ἐλαίῳ ῥαφανίνῳ·
 ἄλλο. ζυπτηρίαν γό. γ'. σαφίδος ἀγρίας γό. ζ'. λειώσας
 μετ' ἐλαίου ἀλειφε, ἄλλο. σαιδαράχης, σαφίδος ἀγρίας
 L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρῖε· ἢ σαιδαράχης L γ'. σαφί-
 δος ἀγρίας L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρῖε· ἢ σαιδαράχης
 L δ'.

σηπομένων] *Oribasius* l. c. συσάντων. *Aristoteles* Problem. Sect.
 XX. 12. Cod. D. σηπομένων.

ἀποβρέγματι] Cod. E. ἀποβρέγματι.

θέρμων] *Ramazzinus* l. c. p. 192. *Panlus* lib. III. c. 3. Q. Ser.
Samonicus c. VII. v. 12. Cod. A. θέρμων ὧν ἦτοι λουπιασ-
 ρίων.

σαφίδα] Codd. A. σαφίδας ἀγρίας. Librarios milles in termina-
 tionibus vocum errasse queritur Jo. Corn. de Pauw ad *Philen.*
 de animal. c. 66. p. 234. et Jo. *Mensis* ad *Constantini* Ma-
 nast. Annal. p. 79. *Dorville* ad *Chariton* 9. 65. sed litteram ε
 in fine vocis omiserunt, conf. not. ad c. 153.

σαιδαράχην] *Glossae* Iatric. Mff. σαιδαράχην, ἀρσένικον. Cod. E.
 σαιδαράχης.

λειώσας] Cod. E. ἐλαίῳ λειώσας.

παλαιοῦ] *Oleum* vetustum recenti magis albidum esse testatur
Aristoteles Probl. Sect. XX. 4. Conditum vocari, quod Graecis
 nonnunquam μερὸν dicitur, docet Jo. Bapt. *Pius* Annotat.
 posterior, c. 133. *Suetonius* lib. I. p. 80. conditum oleum pro
 viridi appositum, ubi vid. tamen *Casaubonus*. Veterum olea
 diu conservabantur, quod patet ex illis quae refert *Amatus* Lu-
 stan. Curat. Medicinal. Cent. VII. Curat. XI. p. 25. Tunc
 veteri oleo adfricari leniter persuadebam: adseruabatur autem
 oleum vetus hoc, hydria quadam a tempore Antonini Imperatoris,
 ut ex Graecula inscriptione affixa lapidi hydriam contegenti per-
 cipiebatur, quae fundamentis Christianorum sacelli cujusdam
 reposita, (vid. *Caelius* Rhodig. Lect. Antiq. lib. XXVIII. c.
 16.) superioribus diebus per Turcas vastati inventa fuit: an-
 tiquissimum igitur oleum hoc, satius dixerimus unguentum et
 figura et forma etc. Inscriptionem nobis invidit *Judaeus*, qui
 seculo decimo sexto floruit, unde olei hujus haud dubie pre-
 tiosi vetustas adparet. Quale autem fuerit oleum illud ex oper-
 culo rescire poterat, vid. *Sponii* Miscellan. eruditae antiquae p.
 237. et dissertatio Viri inelyti Jo. in de *Betouu* anno 1787 vulge-
 ta de operculis pyxidum Marci Ulpii Heraclitis myropolae pro-
 pe Neomagum inventes. Caeterum ex relatione *Amati* Lusit.
 non adparet vetustum hoc oleum aegro levamen adtulisse. Non
 adeo mirum quod de vetustate olei tradit *Amatus* cum scribas
Franciscus Martinus Epistolae. p. 553. de *lagenis lachrymarum*:
 se

eunt: lupinorum in aqua coctorum diluto, abluatur, vel herba pedicularia, vel sandaracha, contrita ex oleo veteri, illinatur, vel haderae succo ex melle, vel oleo raphanino. Aliud. Aluminis drachmae tres, herbae pediculariae drachmae quinque ex oleo tritae inunguntur. Aliud. Sandarachae, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari pondere ad laevorem detritae illinuntur, vel sandarachae drachmae tres, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari portione laevigatae obli-

C 3

nun-

se anno 1649. Neomagi vidisse apud Smetium in illis *lathyrus et claras et falsas, quae ante mille et ducentos annos fusae sunt*, puto a praeficis. Rem uberius narrat Smetius apud ampl. Jo. in *de Betonw Annal. Noviomagi* p. 208. Sed τὸ παλαιὸν abest a cod. A. quod abesse nolum, cum jam Achilles anno 16 oleo usus sit apud Homerum *Iliad. E. vi. 351.* ita enim accipio τὸ ἐνεώγειο non pro novenniali cum interprete et Scholiaste, cum Graeci ut monet bene Jac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 24. p. 107. numero novenario saepe numero pro pluribus utantur. Frequens olei vetusti mentio apud nostrum.

κίσσου] *Moschio de morb. mulier. c. 5. p. 49. καὶ τοῦ κίσσου τὸ δακρυόν, ἐν καὶ χυλὸς ὁμοίως ποιῶ.* conf. *Bodaenus a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 276. Q. Serenus Samonic. c. II. v. 10.*

aur hederæ ex oleo de cocta vetusto.

codex D. ἄλλο ἢ κίσσου.

χυλὸν] *Paulus χυλῶ.*

ἐμφανῆ] addit cod. A. ἄλυφε.

ἐλαίῳ λειώσας] Subintelligendum σὺν, quae praepositio frequenter apud nostrum omittitur. Similiter quoque apud alios, Atticorum more ut scribit Schol. *Homeri ad Iliad. Ψ. v. 8. Hieraocles* apud *Stobaeum Serm. LXXXIII. p. 488. καὶ ἀνδρὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν εἰκίαν ἐπιστροφῆν ποιήσασθαι.* Ubi interpret non animadvertit σὺν ante ἀνδρὶ omissum esse. *Cumamus Hist. lib. IV. p. 160. ἐκῆθεν ἐπὶ πόλιν Μαλφίτον ἀσφαλείας καὶ ὡς ἔχουσιν παντὶ τῷ στρατῷ ἦλθε.* Exempla ex *Xenophonte* collegit *Raphelius* ad *Apocal. c. VIII. 4. p. 797.* conf. Schol. *Aristophanis* ad *Equit. v. 3.* et *Homeri* ad *Iliad. B. v. 149.*

ἐλαίῳ] Exulat, e cod. A.

ἴσα] Secundo loco redundat et delendum, nam librarii oculos aberravit ac a praecedenti hic repetiit, et ignorant quoque *Mss.*

χρίε] Cod. A. καταχρίε, ac hic definit hoc caput.

σινδράχμης] *Galenus l. c.*

Λ δ. σαφίδος ἀγρίας Λ η. νίτρου Λ β. ὄξει καὶ ἐλαίῳ
λεώσας χρεῖς ἢ ὄξυλαπάθου ρίζης μετ' ἐλαίου ὁμοίως.

ΠΕΡΙ ΑΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΗΡΙΩΝ,

ὃ λέγεται Γλύεν.

Κ Ε Φ. Ζ.

Ὁ καλούμενος ἀχώρ ἐν τῷ δέρματι τῆς κεφαλῆς
γίνεται, λεπτοῖς πάνυ τρήμασιν τῷ δέρματι κατατι-
τρῶν, δι' ὧν ἰχώρ ἀποδίδεται γλίσχρος· ὁμοιον δὲ τὸ
πάθος κατὰ τὴν ἰδέαν ἐστίν, καὶ ὃ καλοῦσι κηρίον, διὰ
τὸ

δραχμ. δ.] Cod. E. β.

σαφίδος — ὁμοίως] Desiderantur in Cod. E.

ὄξει] Galenus σὺν οξει.

ρίζης] Galenus ρίζην. Innumeris in locis, tam apud nostrum
quam apud alios scriptores, librarii in vocum terminatione er-
rant. Aretaeus de caus. auctor. lib. II. c. 4. p. 17. B. τῶρα
δ' αὐτοῦ τῆς ψυχῆς προγινωσκούσης. Petitus emendat αὐτῶν,
sed leg. αὐτοῦς, nempe τοὺς κατοικομήτους.

Cap. VII.

Περί] Cod. A. περὶ ἀχωρῶν simpliciter.

Γλύεν] Du Cange Gloss. p. 253. Γλυκία et in appendice p. 49.
Nostr. c. 95. γλυκία, unde hic quoque legend. γλυκία, et ὃ
λέγεται. Cod. A. γλυκὸ. Cod. D. γλυκην. et in tabula γλυκὸ,
ac sic quoque Cod. E. Κατ' εὐφημισμὸν haec ita vocari docuit
me per literas erud. Villosan.

ἀχώρ] Galenus sec. loc. lib. I. p. 166. Erotianus Lex. p. 20.
Aetnarius lib. II. c. 5. Minus bene Arcadius Grammaticus
apud Salsasium ad Tertullianum de pallio p. 432. ἀχώρ τὸ
τῆς κεφαλῆς πιτύρισμα. conf. Remedia subjuncta Moschioni de
morb. mulier. c. VI. p. 49. Paulus lib. III. c. 3. Cod. A.
ἰχώρ. Rectius Cod. D. ἀχώρ. Cod. E. ἀίχώρ.

κατατιτρῶν] ita quoque Cod. D. Cod. A. διατρυπῶν.

τῷ δέρματι κ.] Leg. τὸ δέρμα τε κ. Τὸ δέρμα quoque est apud
Paulum ac ita quoque Cod. A. Literae o et u frequenter per-
mutatae fuerunt a librariis. Theophrastus Char. c. X. καὶ ἐκ
ληκνθίων

nuntur. Aut. Sandarachae drachmae tres, herbae pediculariae drachmae octo; nitri drachmae duae, ex oleo et auto tritae, vel oxylapathi radix ex oleo, eodem modo illinitur.

DE MANANTIBVS CAPITIS VLCERIBVS,

quae achores graece dicuntur,
et favis.]

C A P. VII.

Vitium quod a Graecis achor dicitur, in capitis cute oritur, eamque tenuissimis foraminibus perforat, per quae glutinosa sanies redditur; simile ipse malum specie est, quod a favi similitudine κηρίον Graecis vocatur, et fora-

C 4

fora-

ληκυθίαν μικρῶν πᾶν ἀλαφομήτους. leg. μικρῶν πᾶν. vel μικρῶν μικρῶν πᾶν. Oribasius Collect. Medicinal. c. 11. p. 7. καὶ παρὰ τῶν χερῶν. corr. τῶν χερῶν, ut p. 10. Procopius Hist. Arcan. p. 89. οἷς ἂν αὐτὸν προτερήσας τοὺς ἄλλους. leg. αὐτῶν.

ἰχθῆ] Cod. A. ἰχθῆν. Schol. Homeri ad Iliad. E. vl. 340. ἰχθῆ, ὑγρασία τις διεφθαρμένης σαρκὸς ὑφαιμος. Hier. Mercurialis Var. Leã. lib. IV. c. 12. 1h. Guidotius ad Theophilum de Urinis p. 156.

ἰδέων] Avetaeus Cappad. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 69. E. ὁμοίη ἀκτιφίη καὶ πέλιος ἦδε. emendo: καὶ πέλιος ἰδέη. quam vocem ei quoque reddo de caus. diurn. lib. II. c. 9. p. 59. E. ἄλλη δὲ εἶ, leg. ἄλλη ἰδέη εἶ. Cod. A. εἶ δὲ τὸ πάθος κατὰ τῆν ἰδέων ὁμοίον κηρῶν, διὰ τοῦτο καὶ κηρίον καλοῦνται. Unde apud nostrum addendum post εἶ, κηρίῳ, quod in versione agnoscit interpres, et καὶ αὐτὸ καλοῦσι κ. vel καὶ τὸ κ. x. vid. c. 33.

ἰστῶν καὶ] Pro εἶ, sed vid. Dorville Vann. Critic. p. 70. et ad Chariton p. 139. 205. et 502. Munckerus ad Ovidii Metamorph. lib. XI. p. 743. Noster c. 127. καλοῦσιν, γίνεται et c. 141. εἶν διαλείπει. Alciphron. lib. III. ep. 58. p. 420. εἴλεγει γὰρ, ubi Berglerus, ita scriptum cum κ. conf. Gesnerus ad Orphēi Hymn. L. vl. 11. Plutarchus T. I. p. 54. ἐπὶ τοῖς ἀγῶνας ἀγούσιν. Δεῖ δὲ. Sed librariis hoc acceptum referti vult. doct. Fischerus ad Aeschini dial. I. p. 27. not. 2. et nob. de Villoison ad Longum p. 16. adde tamen Verheykium de dialectis Antonini Liberalis

τὸ τὰς κατατρήσεις ἔχειν μείζονας, ὑγρότητος μελιτώδους περιεπιτικίας, ἢ δὲ γένεσις τούτων ἐκ νιτρώδους καὶ αἰαυροῦ Φλεγματός ἐστίν. οὗτοι πάσης τροφῆς δριμύτας καὶ αἰαυρῶν ἀπεχέσθωσαν, καὶ τὴν πλεονάζουσαν (εἰ δυνατόν) κακοχυμίαν ἐκκενοῦντες τοῦ σώματος διὰ Φλεβοτομίας, ἢ καθάρσεως, ξυρήσας τὰς τρίχας πυρὶα θερμῶν καὶ μυρσίνης ἀφέψημα, ἢ βάτου, ἢ Φακκοῦ. διάχρησι δὲ κίμωνίαν γῆν, ἢ λιθάργυρον, ἢ καδμίαν,

Liberal. p. 296. Contrario modo apud nostrum c. 189. ἐστὶ ἀψίδιον. c. 246. βοηθήμασι οἶον. et c. 248. ἐστὶ ὄγκος. Nemesius de Nat. Nomin. c. 18. p. 185. ἐστὶ ἡ ἕδονῃ. In fine periodi fere omitti observat Dorville ad Chariton. p. 243. Sic apud nostrum c. 25. τοῖς ψυχροῦσι ἐπιθήμασι. et c. 252. ἐστὶ. Ἐπί. Aliquando additum ut c. 18. εἰσίν. Imperativo non solet subjungi, ut monet Berglerus ad Alciphronis lib. III. ep. 5. p. 286. Codex D, ἐστὶ habet.

κῆριον] conf. c. 256.

διὰ] Paulus ἐπιδή.

τὰς] omittit articulum cod. A.

ὑγρότητος] Cod. E. ὑγρότητας, prave.

μελιτώδους] unde γλυκία a mulieribus dicuntur. vid. Du Cange l. c.

τούτων] Paulus αὐτοῖς.

οὗτοι] Codex A. delet, et transfert huc ἀπεχέσθωσαν. Cod. D. vero, οἱ δὲ τῶ πάθει περιπίπτοντες.

καὶ] delent copulam Mff.

πλεονάζουσαν] Praeceptum apud Plutarchum T. I. p. 225. μηδὲν ἐπολιπεῖν περιττώματος πλῆθος ἐν τῷ σώματι. Nicetas Annal. p. 382. de Andronico: ἀπεκένωσέ τι τοῦ ἐν Φλεβί περιττώματος. conf. antiquissimorum medicorum praeceptum apud Porphyrium de Abstinenc. lib. IV. 2. p. 296.

εἰ] Cod. A. τῇ πλεονάζουσαν κακοχυμίαν ὅσον δυνατόν. Formula non infrequens apud veteres. Porphyrius de Abstinenc. lib. I. 31. καθ' ὅσον δύναμις.

καθάρσεως] Distinctio major post hanc vocem ponenda est.

ξυρήσας] conf. c. 46. Eulogius apud Photium Biblioth. p. 772. Recte vero ubique apud nostrum *raso capite* vertit Martinus, vid. Hadr. Junius de Coma c. I. p. 312. Cod. A. ξυρήσας δὲ. malim legere ξυρίσας, ut c. 46. Cod. E. ξυρίζεσθωσαν τὰς τρίχας καὶ περιρίζεσθωσαν διὰ θερμῶν καὶ μυρσίνης ἀφέψημα. Forte περιρίζεσθωσαν. De tonsura confer quae notavit Theologus literatissimus Franc. Martinus Epistol. p. 470.

foramina ampliora habet, in quibus humor crassitudine mel repraesentans continetur, origo autem ipsi est, ex nitrosa salsaque pituita. Abstineant itaque ab omni cibo et acri et falso. Evacuetur deinde e toto corpore, si quis adest humor vitiosus, qui abundat, idque per venae sectionem, si nihil prohibeat, vel purgatione, derasis postremo capillis, caput foveatur aqua, in qua lupini et myrtus sit decocta vel rubus, vel lenticula, vel terra cimolia, vel argenti spuma, vel cadmia, vel charta com-

C 5

busta,

θέρμων] Ms. A. θέρμων μορσίνης ἀποβρέγματι ἀφελήματι.

ἀφελήματι] ἀφελήματι. Recentiores frequenter casus mutant, quod centies observare licet apud nostrum. *Demetrius Pepag.* c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ λεκύθους ὡς ἢ χύλων πιπίσινος θέρψις αὐτόν. sed apud *Alex.* λεκύθους legitur. Sic iterum c. 45. αἰθος et σαρτάλη dixit. *Nicetas Choniast. Annal.* p. 484. τοῦτο δὲ καὶ ἄλλος, τίς ἂν ὑπέλαβεν, εἰς αἰθρῶν τὸν τῆν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλεξάμενοι καὶ ἀγαπήσαντα, καὶ μὴ μόνον τὰ τοῦ παρόντος κόσμου φρονιζόν, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος καθ' ἑκάστην ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντος. *Simeon Sethi.* p. 22. καὶ τοῖς ἄλλοις ἐψυγμένοις μορσίνης ἀφελῆ. *mox vero* p. 23. ἀφελῆ δὲ τοὺς θέρμων ἔχοντας καὶ ἔησαν τὴν κοιλίαν. conf. *Petr. Moll ad Longi Pastor.* lib. II. p. 40. sed hoc semel monuisse sufficiat.

ἦ] Cod. B. κα].

βάτου] Eadem commendat *Moschio* de morb. mulier. c. 6. p. 50. *Georg. Pisides* de opific. mundi v. 1509.

Καὶ τῶν βᾶτων δὲ τῶν ἀκάρπων οἱ κλάδοι
Ἀποικίλους φύουσι τοὺς Ἴπποκράτους.

φακῶ] Cod. A. φακῶν.

διάχριε] Cod. E. διάχριε. Διάχριε, ita ut primum ad praecedentia pertinere videatur; alterum ad sequentia. *Cotes.*

δε] Δὲ apud nostrum caeterosque medicos saepe significat *porro*. *Anonymus* de hydrophobia c. 3. p. 4. κατακλῆσειν δὲ αὐτοῖς τὸν σῶμαχον καὶ θάρακα. *Evangelista Lucas XV.* 11. εἶπε δὲ, et alibi.

γῆ] Cod. A. κίμωνίας γῆς ἢ κιδμίας ἢ λιθαργύρου ἢ χάρτου κεκαυμένου.

φακῶ] Si grammaticos audis, scribendum φακῆς. vid. *Herodianus* p. 200. conf. tamen *Schol. Aristophanis* ad *Plut.* vi. 192.

κιδμίας] *Plinius* lib. XXXIV. c. 10. *Isidorus* orig. lib. XVI. c. 19.

ἢ χάρτιον κεκαυμένον σὺν οἴνω αὐστηρῶ. ἄλλο. λιθαργύρου L ις'. πήγανου Φύλλων L η'. σαφίδος ἀγρίας L δ'. χαλκιάθου L β'. ὄξει καὶ μυρσίνη λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο. σήρικον L δ'. σμύρνης L δ'. θείου ἀπύρου L δ'. σὺν ἐλαίῳ παλαιῷ καὶ ὄξει διάχρει. ἄλλο. λιθαργύρου οὐγγ. δ'. ἀλῶν κοιῶν γό. β'. ζυπτηρίας γό. β'. χαλκίτεως κεκαυμένης γό. α'. οἴνου, ἐλαίου τὸ ἀρκοῦν, σμύρνης καὶ μυρσίνης λευκῆς χλωρὰ Φύλλα λῆρα ἐν οἴνω λειώσας κατὰ χρει. ἄλλο. ποιοῦν καὶ πρὸς πίτυρα. νίτρου, χαλκιάθου ἀνὰ L. λειώσας κατὰ χρει ἐλαιον, καὶ ἐπίχρει.

χάρτιον] Cod. E. χάρτιν κεκαυμένον. Q. Ser. Samonicus p. 5.

— et chartam quam gens Aegyptia mittit.

Scaligerana Secunda, p. 452. Jo. Rhodius ad Scribonium Largi p. 185.

ἄλλο] Delet A.

λιθαργύρου] Cod. E. λιθαργύρου.

πήγανου] Cod. A. πήγανου.

ις'.] Cod. A. ι'.

Φύλλων] abest a cod. A. Cod. E. Φύλλα.

σαφίδος] Cod. E. σαφίδας.

χαλκιάθου] Cod. E. χαλκακιάθου.

μυρσίνη] Cod. A. ὄξει μυρσίνῃ· ἐλαίῳ κατὰ χρει, λειώσας κατὰ χρει.

σήρικόν] Cod. E. ηρικόν. Paulus l. c. σάνδικος. unde apud nostrum leg. σερικόν. σερικόν enim Cod. A. Salmasius ad Solin. p. 310. Graeci recentiores syricum et sandycem eundem colorem statuant. Neophytus: Σῆρι καὶ τὸ σερικόν, ὃ καὶ σάνδυξ λέγεται. conf. Du Cange Glossar. p. 1374. v. Σερικόν et p. 1491. v. Σηρικόν. Needham ad Geopon. lib. VI. c. 19. Σηρικόν pro σερικόν agnoscere videtur Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. IV. c. 7. conf. noster c. 234. et Jo. Brodaeus Miscell. lib. V. c. 1. conf. Melchior Goldastus in S. Valerianum de bona discipl. p. 103. Sam. Dale Pharmacol. p. 40. Sericum in medicorum formulis adhibitum fuisse docet Marfil. Cagnatus Var. Obs. lib. IV. c. 11. et chemici tincturam serici laudant ad oculorum vitia ut scribit Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. III. obs. 91.

ΠΕΡΙ

buſta, ex vino auctero caput illinito. Aliud. Argenti ſpumae drachmae ſedecim, rutae foliorum drachmae octo, herbae pediculariae drachmae quatuor, atramenti futorii drachmae duae, ex aceto myrtheoque oleo tritae, illinuntur. Aliud. Serici, myrrhae, ſingulorum drachmae quatuor, ſulphuris ignem non experti par pondus, ex oleo veteri et aceto inungitur. Aliud. Argenti ſpumae unciae quatuor, ſalis communis, aluminis, ſingulorum unciae duae, chalcitidis combuſtae uncia, vini et olei quantum ſatis eſt. Myrrhae et myrthi albae folia viridia, ex vino in pulverem redacta, inungito. Aliud. Quod et ad porriginem accommodatum eſt. Nitri, atramenti futorii, ſingulorum drachma, contrita, et oleo aſuſo, capiti applicatur.

σμένης] In ulceribus et vulneribus quibuscunque myrrha utebantur veteres, cujus rei exemplum habes apud *Herodotum* lib. VII, p. 590. conf. Jo. Bapt. *Pius* Annotat, poſter. c. 165.

παλαιῶ] Non agnoſcit Cod. E.

διᾶχειε] Cod. A. λιάσας ἄλιφε. Cod. E. κατάχειε.

εὐγ. δ.] Cod. E. Lδ.

ἄλλο] Caret hac voce cod. A.

εὐπτηρίας] Cod. A. omittit doſes et ſubjungit poſt hanc vocem εὐ, οἶνον καὶ ἐλαίῳ ἄλιφε. Reliqua hujus capituli deſiderantur. et in Cod. E.

οἶνου] Deeſt doſis vini, an leg. οἶνον παλαιῶ, pro ἐλαίου? et diſtinctio ponenda poſt ἀρκού?

χλωρῶ] hoc eſt recentia vel nuper abſciſſa, vid. Schol. *Homeri* ad Iliad. A. vſ. 630. et Th. *Reinesius* Append. ad epiſtolas ejus et Chr. *Daumii* p. 335. et epiſt. 67. ad *Rupertum* p. 595.

πειῶν] Noſter c. 252. πρὸς τοῦτο ποιῶν ἐφαιος. conf. de hac locutione deſt. *Chishull* de numo σκῶπι p. 130.

DE

ΠΕΡΙ ΑΛΩΠΕΚΙΑΣ

καὶ Ὀφιάσεως.

ΚΕΦ. Η΄.

Ἄλωπεκία ἐστὶν ὅταν αἱ τρίχες ἀποπέσωσι τῆς κεφαλῆς διὰ χυμὸν θερμὸν καὶ διαβρωτικὸν κόπτοντα τὰς ρίζας αὐτῶν. διαφέρει δὲ ἡ Ὀφίασις τῷ σχήματι. ἡ γὰρ Ὀφίασις λειότερα ἐστὶν, ὡσπερ οἱ ὄφεις, ἡ δὲ ἄλωπεκία τραχύτερα πολλῶν. σχάζου δὲ ἀπὸ τῆς χροιάς τοῦ δέρματος τὸν πλεονάζοντα χυμὸν, καὶ τοῦτου τὴν κάθαρσιν πρῶτον ποιῶν· εἰ μὲν ἐπὶ τὸ μελαινότερον, ἢ λευκότερον ἐστὶν ἡ χροιά, διὰ τῆς ἰερᾶς ἀντιδότου καθαίρομεν· εἰ δὲ ἐπὶ τὸ ὠχρώτερον τὰ διὰ τῆς ἀλόης καὶ τῆς πικρᾶς,
καὶ

Cap. VIII.

Ἄλωπεκία] Galenus sec. loc. lib. I. p. 151. Aristoteles Problem. Sect. X. 20. Celsus lib VI c. 4. Paulus lib. III. c. 1. Aetnauius de dignot. morb. II. c. 5. Priscianus lib. I. c. 7. Heliodorus inter chirurgos a praestantissimo Cocchio editos p. 125. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 192. Isidorus Origin. IV. 7. Remedia subjuncta Moschioni de morb. mulier. c. I. p. 46. cur ita dicatur praeter Galenum docuerunt Schol. Callimachi ad Hymn. in Dian. v. 79. et Schol. ad Heliodori I. c. cel. Gravenus morb. antiquit. p. 176.

διὰ χυμὸν] διὰ cum quarto casu causam indicare, cum secundo, ut mox διὰ ἀλόης, instrumentum, monuit Devarius de particul. p. 110. et Dorville ad Chariton. p. 22. Codex A. χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν. Cod. E. διὰ γένεσι χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν κοπτότων.

διαβρωτικὸν] i. διαβρωτικόν. quod firmat Cod. A.

ἢ ἡ Ὀφίασις] Sexies particula ἢ utitur, ubi periodum inchoat; pluries adhuc Lucas Evang. c. XXIII. 2—13. conf. Raphaelius ad ep. ad Roman. c. VIII. 8. p. 268.

Ὀφίασις] Theod. Priscianus lib. I. c. 7.

λειότερα] hoc est lubrica magis, vid. Scaliger ad Priapeior. carm. 83. p. 161. Cod. A. λωτέρα, et transponit particulam γὰρ, ἡ Ὀφίασις λωτέρα γὰρ ἐστὶν.

πολλῶν] vid. L. Bos Ellips. p. 94. Heliodorus lib. VII. p. 305. προς πολλῶν γεναιότεροι διαγωνιζόμενοι. Aetianus H. A. lib. IX. c. 3. καὶ πλείων τῆς συνηθείας πολλῶν. conf. Markland. ad Maximus Tyr. Diss. IV. p. 658. 30. Craystomus ad Psalm. CXLII. p. 873. ἀλλ' οὕτοι ἐκείνων πολλῶν ταπεινότεροι πάλιν.

DE ALOPECIA ET OPHIASI.

C A P. VIII.

Alopecia est cum pili capitis decidunt, ob humores calidos, qui exedant radices capillorum et extenuant. Differt ab ophiasis figura tantum. Nam quæ a serpentis similitudine ὀφίασις appellatur, levior, sed ea quæ ἀλωπεκία nominatur magis aspera apparet. Conjecturam autem de humore, qui abundat, ex cutis colore facies, eumque primum expurgabis: si igitur color ad nigrius albidiusve mutatus fuerit, hiera purgabimus, sin ad pallidius, pilulas ex aloë, seu hiera exhibemus, utimus præterea medicamentis, quæ pituitam per Os educunt et salivam movent, quæ constant ex aceto, sinapi et melle,

πιοῦ] Cod. E. ποῖο.

εἰ μὲν] Codex A. ἡ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν γὰρ. Quam facile η et ε in codd. Mss. permutantur. abunde declarat nomen proprium Μελασρίων, de quo vid. N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. II. vi. 188.

καθαίρωμεν] Codex A. καθαίρεται. Cod. D. καθαίρωμεν.

ἀντιτόδου] Nimis arctè hujus vocis significationem circumscribit Schefferus ad Phœdri lib. I. fab. 14. nam medici non solum ita vocant compositiones. quæ contra venena valent, sed alios quamplures, ut patet vel ex indice apud nostrum. Subauditur autem δύναις nempe ἀντιτότος ut plene dixit Strabo lib. XIII. p. 934. de qua voce ex medicorum sententia agit Isidorus Pels. ep. 191. p. 105.

ἄχρότερον] ἄχρότερον cod. A. conf. noster c. 204. et 274. et in primis Blandus Caryophilus in elegantis opere de antiquis marmoribus p. 33. et Fodinus Oecon. Hipp. p. 418.

τῆ] ignorat articulum Cod. E. Linguae genius requirit ut legamus τῆς, sed frequenter noster quarto casui jungit verbum χρῆσθαι, sic c. 115. χρῆσθαι, et alibi non semel. Sic Latini opus est, vid. Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 368.

διὰ τῆς ἀλώης] Galenus de Comp. medic. sec. loc. lib. II. p. 177. Codex A. ἀλώης.

καὶ τῆς] leg. ἢ τῆς, vid. Galenus l. c. frequenter apud nostrum καὶ et ἢ permutantur, vid. quæ notavi ad c. 125. cap. 7. ἢ βῆτον ἢ φάκον, ubi Cod. E. καὶ βῆτον. ac sic quoque c. 8.

καὶ ἀποφλεγματοῖς δὲ χρεῖσεν δι' ὄξους, καὶ νάπτους,
καὶ μέλιτος, ἢ δι' ὀρυγάνεως καὶ γλήχωνος, καὶ θυμυ,
καὶ ὑσσώπου, σὺν ὄξυμέλιτι ἀφεψῶν, καὶ ἀποφλεγμα-
τίζων, ἐκνιτρώσας δὲ τὸν τόπον, τοῦτ' ἐστὶ διὰ νίτρου καὶ
ὀλίγου ὄξους, ῥάκη ἐμβάπτων καὶ τρίβων, ἕως ἐρυθρῶς
γένηται. ἀλκυώνιον, ὃ ἐστὶ Φώκιον, κενκαυμένον, σὺν ἐλαίῳ
ἐπὶ λύχνου λειώσας, χρεῖε. ἢ καλῶμου ρίζαν κενκαυμένην
σὺν ἐφελβίῳ καὶ ζάατος ἀρκείου λειώσας χρεῖε. ἄλλο.
Θείον

ἀποφλεγματοῖς] Cod. A. φλεγματοῖ δὴ. Cod. D. ἀπο-
φλεγματοῖς χρεῖσεν. Cod. E. ἀποφλεγματοῖ. De his
medicamentis vid. *Hubenstreit* Palaeol. Therap. p. 630.

καὶ νάπτους] Cod. D. καὶ ἀνάπτους.

ὀρυγάνεως] Cod. D. ὀρυγάνεως. Codd. A. et E. ὀρυγάνων.

γλήχωνος] Cod. A. γλίχωνος.

καὶ — δὲ] *Cel. Raphaelius* ad Act. Apost. c. 3. 24. *Cum id quod
plus est et majus, superioribus addere volunt Graeci, his fere
duabus particulis καὶ δὲ utuntur.*

ἀφεψῶν] Codex D. et E. ἀφεψῶν ἐν ὄξει καὶ μέλιτι. Cod. A. σὺν
ὄξυμέλιτος ἀφ' ὄξων.

τοῦτ' ἐστὶ] ignorant Mill. ac videtur ab aliena manu additum.

ἐκνιτρώσας] *Noster προεκνιτρώσας et προεκνιτρώσας c. 233. et 237.
de fullonibus. Synesius* ep. 44. p. 20. *τί αὖ ἐν πάσχαυ αὐτῶ
λακτιζόμενα, καὶ νιτρούμενα, καὶ πάντα τρόπον κιαπτόμενα,
Alexis* apud *Athenaeum* lib. VI. c. 3.

Τὰ κητόματα εἰς τὸ φαίερον ἐκνιτρωμένα
Θείον.

et lib. XI. c. 15. p. 502. *Linum quoque nitro mundabant,
Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 89. *Salmasius* ad *Tertullia-
num* de pallio p. 432.

ῥάκη] I. ῥάκη vel ῥάκη. conf. c. 73. et 175. et *Priscianus* lib. I.
c. 7. p. 15. ita autem dicuntur panni aut linteamina, quibus
ulcera mundantur vel obligantur. *Sophocles* Philoet. v. 38.

ἐμβάπτων] Verbum aptum ubi de aceto sermo, ut cap. 96. et
hinc ἐμβάπτω de qua voce vid. *Scaliger* Scaliger. secund. p.
540. et *Petr. Petrus* ad *Aretaeum* cur. morb. chron. lib. I. c.
3. p. 120.

γένηται] Male in editione *Martii* distinctio maior hic ponitur,
quae tollenda: nam participia illa pendent a verba χρεῖε, quod
sequitur.

ἀλκυώνιον] *Plinius* lib. XXXII. c. 8. *Theod. Priscianus* lib. I. c.
7. p. 14. *Jul. Caes. Scaliger* de Subtilis exercitat. 133. Doct.
Ammen

melle, vel decocto origani, vel portulacae, vel thymi, vel hyssopi admixto oxymelite, pituitam extrahemus, vel locum ex nitro, adjecta parva aceti portione, confricabimus, et panno detrito intincto in eo, et defricato, donec ruborem contraxerit. Aut alcyonio, quod phocium appellatur) combusto, et cum oleo lucernarum in pulverem redacto, inungemus. Aut arundinis radicem combustam cum euphorbio, aut adipe ursino detritam inducemus.

Ammon ad Caelii Aureliani morb. chron. lib. IV. c. 1. „Veterum, inquit, Alcyonium quid sit non certo constat. Recentiores pro Alcyonii speciebus habent corpora quaedam fungiformia in mari nascentia.“ Adde Sam. Dalei Pharmacolog. p. 62. Du Cange Glossar. p. 51.

Φάκιον] Omissit hanc vocem *Paulus*. Pro instrumento pennis ferendis idoneo, notavit *Du Cange* in Glossar. p. 1713. conf. tamen appendix p. 194.

κεκαυμένον] Cod. C. κεκαυμένον.

ἀπό] Pro ἐξ, ut c. 9. ἐξ ἀκόνιτος, ita de pro ex *Petronius Satyr.* c. 72. quia non sum de gloriolis, ubi vid. *Reinesius*.

λύχρον] Cod. A. λύχρον. Cur hoc oleum elegerint veteres medici docet *Galenus* sec. loc. lib. I. p. 155. quod a superstitione non immune fuisse suspicor, vid. *Scaligerana* prima p. 77. v. De crepitu, ponderosissimum probabant, *Synesius* ep. 149. quo homines fordidi se ungebant, *Horatius* Serin. lib. I. Satyr. 6. vs. 124. *Petronius Satyr.* c. 75. p. 377. et ut *celerius rostrum barbaturum haberem, labra de lucerna ungebam*, ubi vid. *Reinesius*.

λυάσας] Cod. A. λυάσας.

χρῆς] Cod. E. χρῆς.

ἢ καλάμου — χρῆς] Caret his cod. E.

καλάμου] De virtute medica arundinis vid. *Marcelli Donati* dilucidar. in *Suetonium* c. 80.

κεκαυμένον] rejiciunt hanc vocem *Mss. Vind.*

ἐφαλβία] Leg. ἐφολβία ac sic *Mss. Vindobonit.* pro ἐφορβία, et in λ mutato, more Graecis recentioribus sat frequenti, ut observat *Du Cange* p. 453. et *Andr. Schottius* ad *Vatic.* append. Cent. II. 8. non librarii solum voces corrumpebant, verum etiam mercatores et seplarii, ut observat *Stephanus Byz.* de Urb. v. Μέγαρα p. 543. quod etiam aliquando apud antiquiores obtinuit, vid. *Schol. Apollonii Rhod.* ad lib. I. vs. 308. Corrupte haec pronuntiatio *Galenum* *Protrept.* c. XII. p. 60. τέτε καὶ μάλιστὰ τὸ τῆς ἐπιτηδεύσεως αὐτῆς ἀποτελούμενος κάλλος.

Θείον ἄπυρον λαβῶν πίσση ὑγρῶ κατάχρειε. ἄλλο. εὐζώ-
μου σπέρμα γό. α. νίτρου γό. α. λεάνης σὺν ὑγρῶ πίσση
διάχρειε.

ΤΡΙΧΟΦΥΕΣ.

ΚΕΦ. Θ.

Ἀλκυωνίου κευκαυμένου οὐγΓ. α. σέαιτος ἀρκείου
οὐγΓ. β. πεπέρεως L. α. μυχοδῶν L. γ. μελανθίου L. δ.
ἐλαίου ἐξ ἀκόγου τὸ ἀρκοῦν, καὶ ὀποβαλσάμου. ἄλλο.
σχῆνον

κόλλος, leg. ἀποσερούμενον, quem errorem supra p. 59. anno-
tavit cl. Koehlerus. In codice Trugurienti apud Petronium c.
38. p. 162. Calavit legi pro curavit testatur Petr. Burmannus,
et in Glossis Mss. bacerus pro bacelus Heinsius ad Petro-
nium p. 181. Hinc emandandus Aetionus H. A. lib. VI. c. 13.
καὶ τῶν τείχων ἀπεστέλλοιτες τὰς χεῖρας. leg. τὰς χεῖρας, quam
lectionem confirmant ea quae sequuntur. Th. Reinesius Epist.
36. ad Rupertum p. 301. Salmastius Epistol. lib. I. ep. 87. p.
195. De euphorbio Theod. Priscianus lib. I. c. 7. p. 14. So-
linus Polyh. c. 27. p. 216. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
I. p. 19. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 9. Salmastius ad Soli-
num p. 212. et ad Lampridium p. 986.

σέαιτος] Mss. στατι ἀρκείου.

ἀρκείου] Solemne medicis ut secundum casum usurpent, cum
syntaxis quartum requirit, ut de Aretaeo notavit Petr. Petitus
p. 237. Subintelligitur vero τι, μέρος, vel βραχύ τι, vel τὸ
ἀρκοῦν, ut noster c. 7. De axungia ursina vid. Dioscorides lib.
II. c. 88. Plinius lib. VIII. c. 36. lib. XXXVIII. c. 9. et 11.
Sextus Placit. c. 6. Marcellus Empir. c. 6. p. 45. Kironides
p. 101. conf. Scaligerana Secund. p. 481. et 587.

ἄλλο] Carent Mss.

ἄπυρον] Cod. A. ἀπυρον ἀναλαβῶν συμπίσση ὑγρῶ.

λαβῶν] Cod. E. ἀναλαβῶν.

εὐζώμου] Galenus l. c. p. 156. Plinius lib. XX. c. 13. Cael.
Apicinus lib. I. c. 27. et alibi. At noster cardami semen
omittit.

γό. α.] Cod. E. Λα.

πίσση] Subaud. σὺν, ut mox. Praepositionem hanc omitti saepius,
praeter alios quoque monuit Schol. Apollonis Rhod. ad lib. I.
v. 823. conf. notata ad c. 6.

cemus. Aliud. Sulphur ignem non expertum pice liquida excipito, et inungito. Aliud. Erucae feminis nistri singulorum uncia, pice liquida laevigata, inungitur.

AD PILOS GENERANDOS.

C A P. IX.

Alcyonii combusti uncia, adipis urfinae unciae duae, piperis drachma, stercoris murium drachmae tres, nigellae drachmae quatuor, olei et opobalsami in cote tritorum, quantum satis est. Aliud. Erinaceum terrestrem combu-

C a p. IX.

τριχοφύες] Veteres calvitiam praevertere conabantur sedulo, vide quae in hanc rem observat *Cassianus* ad *Suetonii* lib. VII. p. 621. et *Domicianus* libellum ediderat de cura capillorum, ut testatur *Suetonius* lib. VIII. p. 691. Cod. A. περί τριχοφύων. Cod. D. άλλως. τριχοφύες. Cod. E. περί τοῦ Φουσι τριχας πολλὰς τριχοφύες. adde *Burmianum* ad *Petronii* c. 109. p. 502.

ἀλευανίου] Cod. A. ἀλευανίον κεκαυμένον.

ούγγ. α'.] Cod. A. ούγγ. γ'. Cod. D. ούγγ. ας'.

Lx'] Cod. A. τὸ α'. ac sic in sequentibus dosibus.

μελαθρίον] *Plinius* lib. XX. c. 17. *Ausonius* Idyl. XII. vs. 49.

Est inter fruges morsu piper equiparans gr. conf. cl. *Schulze* qui omnis avo suo similis, *Toxicolog. Veter.* c. 10. p. 39.

ἀκόνιου] Leg. ἀκόνις ut cod. E. nempe ἰατρικῆς quod saepe addidit *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 206. et alibi, *Salmasius* ad *Solinum* p. 740. ἀκόνις lapis est planus sive mortarium non cavatum, tenendis colligitis. ἀκόνις etiam *Mff.* Martior Naxium adhibebatur ad mortaria talia, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Νάξος, p. 520. ubi vid. *Holstenius*.

σχίον] leg. ἔχιοι. ac sic codd. D. et E. Caeterum haec in Cod. E. capiti praecedenti adherent ejusque partem constituent.

ἑποβαλσάμου] Cod. A. ἐπιβαλσάμου. Cod. B. τινὲς δὲ ἑποβαλσάμου λιώσας κατὰ χεῖρα.

ἄλλο] Cod. D. άλλως, Codd. B. et E. delet.

D

σχίνον χερσαῖον καύσας σὺν κεδρίῳ καὶ ζῆατι ἀρκείῳ κα-
τάχρει. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ πρὸς ὀφίασιν ποιῶν ἄλλο.
κόπρον αἰλούρου μετὰ ὄξους κατάχρει, καλὸν ἐστὶ καὶ
πάνυ φυσικὴν ἀντιπάθειαν ἔχει πρὸς τὸ πάθος. κάρυα
βασιλικὰ καύσας ὀλόκληρον λείου μετ' ἐλαίου, κατὰ-
χρει προξυρήσας τὸν τόπον. ποιεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ ἡ
τῶν βατραχίων τέφρα μετὰ ὑγρᾶς πίστεως ἅμα ἀναλη-
φθεῖσα καὶ περιχρησμένη.

ΠΕΡΙ

σχίνον] Leg. ἔχινον. De tercore ejus Aelianus H. A. lib. IV. c.
17. δοκίμ δὲ εἰς πολλὰ ἐπιτήθειον. Idem lib. XIV. c. 4. Dici-
tur quoque χειρογύλλος. Glossae Mss. in proverb. Salomon.
χειρογύλλος, ἔχινον, θήριον. De eo conf. Brylone itiner. Si-
cil. I. I. p. 16.

ποιῶν] Leg. πικρᾶ, sic mox recte in fine capitis, nisi major cum
codd. A. et E. legere ποιῶσιν. Cod. D. ἡ αὐτὴ μεθοδὸς ἐπ'
ἀμφότεροι ἀλαπεικίας καὶ ὀφίασεως.

κόπρον] Petrus Borellus Hist. et Observ. Cent. II. obs. 90. „Nihil
„est, inquit, in rerum natura proprietatibus destitutum, nam
„excrementa etiam animalium omnium nobis prodesse possunt,
„ex iis enim remedia ad omnes morbos olim desumebat Xeno-
„crates medicus.“ Quae hic traduntur absunt a codd. Mss.
omnibus.

αἰλούρου] Callimachi Hym. in Cerer. vs. 111.

Καὶ τῶν αἰλουρον τῶν ἔσπεμε θηρία μικρά.

ubi Schol. τῶν ἰδιαιτικῶς λεγόμενων κατῶν. Callimachi hym-

num ob hanc vocem proscripsit R. Dawes observ. p. 262. cui
se opposuit cel. Darville ad Chariton. p. 275. et p. 339. No-
tum proverbium Ἀθηναίων τὸν αἰλουρον, de quo consul. Dioge-
nianus Cent. II. 37. Uius autem hac voce videtur noster, ut
pateret clarius quodnam animal indicaret, nam γαλή quod fe-
lem significat, mustelam quoque denotat, ut docet Casaubonus
ad Theophrasti Char. c. 16. p. 176. Hinc utrumque distinxit
Schol. Aetharii de affect. spir. animal. c. 10 ἐν ταῖς γαλαῖς
καὶ αἰλουροῖς καὶ ἐν ταῖς γλαυαῖς, ἴδεις ἂν τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα
πυρετώδες καὶ φατειώτερον. conf. Martinus Etymolog. p.
153. et Schol. Homeri ad Iliad. K. vs. 335. Moeris Attic. p.
6. αἰλουρος, ἀττικῶς καὶ ἑλληνικῶς. Tractes Chil. V. vs. 420.

Ικτίς δὲ ζῶει καὶ ἀπὸ τελευτῆς ἀριδοφάγος.

Χερσαῖος καὶ τετραπόδιος μὲν, ὁ αἰλουρος καλεῖται.

conf. Agathius Anthol. lib. III. c. 24. epigr. 2. et 3. Magi
illo utebantur vid. Plinius H. N. lib. XXVIII. c. 16. Kinami-
des p. 76. Stercus ejus (aeluri) — cum sinapi et aceto arido
tritum alopeciam inspissat. conf. Sextus Placit. c. 18. de ster-
core quovis Pifidas de Mundi officio vs. 1591. Sam. Daleus
Pharmacol. p. 447.

comburito et cedria et adipe urfino exceptum, illinito. Eadem autem haec accommodata sunt etiam ophiasii. Aliud. Stercus felinum ex aceto, oblinito, praestans est remedium et naturae quadam proprietate huic vitio valde adversatur. Nuces regias integras in cinerem redigito, et ex oleo laevigatas inungito, derafo tamen prius loco, idem praestat et ranarum cinis, pice liquida exceptus, et unguenti loco adhibitus.

D 2

DE

καλός] Recte interpres, praestans est, quo sensu hoc adjectivo recentiores uti amant. *Theophilus* ad *Institut.* lib. III. Tit. I. §. 14. ἀποποιεῖ γὰρ τοὺς ἐκ πλαγίου παραγινόμενους καλλίως εἰς τὰς κατιόντων, et alibi. Confer quae ad cap. 271. notavi. Saepius noster animalium excrementis laudet uti, quae recentiores haud pauci ceu εὐπόριμα commendant, ut *Christophorus Londrinus*, medicus Gallus, cuius libellum germanice vertit *Hieremias Martius*, idem qui nostrum fecit latine loqui, ut refert *Petr. Monavianus* epist. medicinal. ep. 245. p. 453.

Φυσικὴ] Noster c. 14. Φυσικῶς γὰρ ἀφελᾷ. hoc est propria ac naturali quadam facultate, aliquando et magica, ut docet *Th. Reinesius* Var. Lect. lib. III. c. 4. *Geoponic.* lib. IX. c. 1. ἀπὸ τῆς δὲ ποτὲ καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀληθινὰ Φυσικῶς. et lib. X. c. 7. ἔχουσι γὰρ τινὰ Φυσικὴν ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ κ. τ. λ. *Simeon Sethi* p. 76. Φησὶ δὲ *Δημόκριτος*, ὡς τινὰ Φυσικὴν συμπαθειαν ἔχει ἡ μυρτίμη πρὸς τὴν ροιάν. *Schol. Homeri* ad *Odyss.* N. v. 31. *Synesius* Ep. 67. p. 42. ὡς πρὸς ἰσοκίς τισὶν Φυσικῶς ἀπολουθῆσαι τὸ θῆον. conf. *Scaligerana* prima p. 11. v. *Anaetium*.

κάρνα] *Dioscorides* lib. I. c. 181. *Plinius* H. N. lib. XV. c. 22. *Athenaeus* lib. II. c. 13. p. 54. *Salmosius* ad *Solmium* p. 424. *Democritus* *Geopon.* lib. X. c. 73. *Pollux* lib. VI. c. 11. legim. 80. κάρνα Περσικὰ, ἃ εἶν βασιλικὰ. *Seball.* *Austrius* ad *Paulum* p. 276.

ἐλάκηρον] leg. ἐλάκηρον.

βατρῶχαν] *Dioscorides* lib. II. c. 27.

αἶμα] Vel haec particula declarat hoc caput e recentioris medici scriptis in hunc libellum derivasse nostrum, cum antiquiores αἶμον dicant, vid. c. 99. 261. et 297. non αἶμα. *Anonymus* de V. S. p. 8. αἶμα μίξας.

περιχρησμένη] conf. c. 83. 109. et 123. *Clementis Alexandr.* *Paedag.* lib. II. p. 253. Α. ἐν ἀνθεσι περιχρησμένης κοσμομήτειας. *Facit blichus* apud *Photium* *Biblioth.* p. 245. ἀφελόμενη τὸ αἶμα, ὃ φιλήσας αὐτὴν περιχρησμένο.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Γ.

Τῆς κεφαλαλγίας διαφοραὶ πολλαί· ἢ γὰρ βάρους αἰσθάνονται οἱ κἀμνοντες περὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐστὶ σημεῖον πλήθους, καὶ δεῖ κενῶσαι τὸ ὅλον σῶμα διὰ φλεβοτόμου, καὶ καθάρσεως, καὶ ἀποφλεγματοῦ, καὶ τὴν ἱερὰν διδόναι τοῦ λογαδίου. εἰ δὲ διατάσεως αἰσθάνονται, ἀπὸ πνευμάτων ἐστὶν ἡ κεφαλαλγία, καὶ δεῖ τὴν γαστέρα κενῶσαι, διδόντες πίνειν τὴν δι' ἀλόης πιμράν, καὶ πταρμικοῖς χρῆσθαι τοῖς διὰ σρουθίου, καὶ πεπέρεως,
καὶ

Cap. X. Cod. E. 9.

κεφαλαλγίας] *Galenus* sec. loc. lib. II. p. 171. *Aretaeus* morbi diurni. lib. I. c. 2. *Celsus* lib. IV. c. 2. *Caelius Aurelianus* morbi. chron. lib. I. c. 1. In dos capitis dolore non vexari, nec aliis morbis ut Graeci refert *Stesias* apud *Photium* Biblioth. p. 148. Cod. A. Διαφοραὶ τῆς κεφαλαλγίας πολλαί.

ἢ γὰρ] Cod. A. εἰ γὰρ. Quam frequenter η et ε in libris manu exaratis, permittentur, ignorat nemo. Lubet hac occasione levi menda purgare *Aretaeum* caus. morb. acut. lib. II. c. 6. p. 106. D. ἢ γὰρ ἢ τοῦ αἵματος ἐπιπέσει. leg. ἢ γὰρ. conf. c. 8.

βάρους] *Diotogenes* apud *Stobaeum* Serm. XLVI. p. 330. οὔτοι γὰρ ὡσπερ οἱ νοσίουτες τοῖς σώμασιν, οὐδὲν ὑπομένει δύναται τῶν βαρέων. Signum diagnosticum apud veteres. *Heliodorus* lib. IV. p. 171. οὐ κεφαλῆς ἀλγῆμα βαρύνει.

καὶ ἐστὶ] Frequens repetitio particulae copulativae in hoc capite, de qua vide notata *Rophelio* ad *Marci* c. I. 5. p. 362. Codd. A. et E. tamen hic eam omittunt.

κενῶσαι] Auctior hic cod. B. addit enim διὰ κλυσθήρων ἰσχυρῶν, καὶ εἶπερ οὐχ ὀρηκῶσι χαλαρῶδες ἢ γαστῆρ ἀντίκα φλεβοτομῆν.

φλεβοτόμου] Codd. A. et E. φλεβοτομίας.

καὶ καθάρσεως καὶ ἀποφλεγματοῦ] Exulant haec verba ex cod. A.

ἀποφλεγματοῦ] Cod. C. πταρμικῶν.

τὴν ἱερὰν] Cod. C. τῆς ἱερᾶς. Quotuplex sit ἱερὰ vid. apud *Galenum* sec. loc. lib. VIII. p. 275. *Apulejus* *Metamorph.* lib. X. p. 281. praenobilis potio, quam sacram doctiores nominant.

DE DOLORE CAPITIS.

CAP. X.

Doloris capitis multae sunt differentiae, qui enim ex eo laborant aliquando gravitatis sensum percipiunt, quod signum est multitudinis humorum, in quibus totum corpus per venae sectionem evacuandum, et medicamento expurgandum, et quae salivam movent exhibenda, et hiera logadii in usum adhibenda erit; cum autem distentionem sentiunt, origo doloribus ex flatibus erit, itaque alvus ducenda, et in potu danda hiera amara, et medicamentis utendum, quae sternutamenta excitant, quae fiunt ex struthio, et pipere, cynino et cyclamine,

D 3

ad

δικτάσεως] de venarum distensione *Clemens Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 106. D. Cod. B. τράσεως. Jo. Chrysostomus Homil. XLIV. in Matth. p. 291. στεινὴ γὰρ ἀγγυπία, καὶ κραταίφην δικτάσεως, καὶ καρρηβαρία.*

πνευμάτων] Cod. A. ἀποπνῆν.

ἢ κεφαλαλγία] deest in cod. B.

γαστέρα] cod. A. γαστήρην. Observat *Du Cange Glossar. p. 238.* apud recentiores γαστέρα dici ampullam, phialam, sed pro alvo vel ventre adhibuit librarius noster. conf. quae ad *Synesium de febr. p. 162.* notavi.

κεῖνωσι] Codd. C. et D. τοῦνωσι. quae lectio non contemnenda, ubi de aloë sermo, quae ventrem solvit ac ventriculū corroborat, ut docet *Galenus de medicam. simplicib. lib. VI. p. 71.* conf. noster c. 156. *Affuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16.* de aloë: αἰθῆρ δὲ ἐκλελυμένοι σόμα γαστρός τοῦνωσις ἀντὶ τῆς εὐφρόνης ἐξάθεν ἐπιθεῖς. conf. c. 148.

διδόντες] Cod. E. δίδονται.

τὴν] delet cod. A.

ἀλόης] idem ἀλώης.

πταρμικαῖς] vid. c. 19. Cod. A. πταρμικῶν. Cod. E. πταρμικῶν χερσῶν τῆ δια τοῦ. conf. *Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 631.*

χεῖρσθαι] Cod. D. χερσῶν. ita solent recentiores, vid. *Conr. Gesnerus ad Moschionem de morb. mulier. p. 57.* Noster c. 36. καὶ τοῖς τοῦτοις τὸν σόμαχος χερσῶν. adde c. 46.

ταῖς] Cod. A. ἢ τ. Cod. D. τῶν.

καὶ κυμίνου, καὶ κυλαμίνου πρὸς τὸ ἀπώσασθαι τὰ πνεύματα. εἰ δὲ δῆξειος αἰσθάνονται οἱ κίμνοντες, καὶ οἶον θερμότητος, δεῖ καθαίρειν τὴν χολὴν, καὶ λούειν συνεχῶς καὶ ἀλείφειν ῥοδίῳ καὶ ὀμφακίῳ ἐλαίῳ θερμῷ, ἢ πηγαίνῳ, ἢ καρδίῳ, συμπλέειν δὲ κασορίου, ἢ εὐφορβίου βραχύ.

καὶ κυμίνου] Exulant e cod. E.

στυφίου] Cod. A. στυφίον.

κυλαμίνου] Nicander apud Athenaeum lib. XV. c. 9. p. 684.

Καὶ κερᾶν πύργου καὶ εὐτραπέας κυλαμίνου.

ita legendus hic locus Cod. A. κυλαμίνου.

πρὸς] Cod. B. eis.

εἰ δὲ] Cod. A. ὁ δὲ δειξέας.

καὶ οἶον] delet copulam cod. A.

θερμότητος] Cod. E. θερμότητα ἔχουσι.

δειξέας] De hac voce vid. doct. Sallier ad Thomam Mag. p. 202.

ῥοδίῳ] Cur veteres caput ungerent rationem aperire satagit Myronides apud Athenaeum lib. XV. c. 13. p. 692. Oleum rosaceum magis faciebant veteres quod ceteris odorem fervaret diutius ut tradit Aristoteles Probl. Sect. XIII. 11. Huius olei praeparationem tradit Schol. Nicandri ad Ther. vf. 103. quam a nostra praeparandi ratione multum differre, observat doct. Ammon ad Caesii Aureliani acut. morb. lib. I. c. 16. p. 61. Plutarchus T. I. p. 220. ὡστερ αἱ τῶν ἀσθενῶν ὀσμῆ καὶ ἐκ τὰς ἀσθενῶν, εἰσμιχθῆσαι δὲ τῷ ἐλαίῳ ῥομῆν ἰσχοῦσι καὶ τόνον. Iunge Alexandrum Aphrod. lib. I. probl. 115. et nostri c. 2. Theophrastus Bulgar. ep. 14. p. 22. τὸ μὲν γὰρ ἐκ τῶν τοῦ ῥόδου φαρμάκων μύρον ἐν ὕδατι ἀγγείοις βελήοις, ἀπεσταλμένων. Ex his autem suspicor oleum illud et per expressionem et per infusionem aut macerationem paratum fuisse.

ὀμφακίῳ] quod fit ἐξ αἰμῆς ἐλαίας, ut scribit Schol. Nicandri ad Ther. vf. 105. Dioscorides lib. I. c. 29. Plinius lib. XII. c. 27. et lib. XV. c. 4. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 7. Geoponici lib. III. c. 13. p. 256. Revocanda autem sunt quae librarii inadvertentia in codice Martii praetermiserat: ita autem pergunt cod. A. ὀμφακίῳ ἐλαίῳ σὺν ὕδατι (ὕδατι). εἰ δὲ ψύξεως καὶ καρκῆς αἰσθάνονται ἀνηθελαίῳ φ. ac ita quoque Cod. E. sed pro καὶ καρκῆς dat ἢ καρκῆς.

ΠΡΟΣ

ad dissipandos flatus; qui vero morsum et calorem veluti sentiunt, in his purganda est bilis, eosque frequenter lavari oportet, et caput humectari oleo rosaceo et aceto calido, vel rutaceo, vel nardino, adjecta parva portione castorii vel euphorbii.

ἑστῶν] Uncturi ignem coram se habebant: de Porcia Catonis filia Polyænus lib. VIII. c. 32. p. 769. ἐσχάραν ἐκέλευσε κομῆσθαι πύρις, ὡς εἰλεψομένη.

πηγαῖα] Rutæ vires hoc in casu celebrat Florentinus Geopon. lib. XII. c. 25. et Nicarchus Anthol. lib. II. c. 9. epigr. 6.

καρδία] Inter plurimum expetita, æque ac rosaceum oleum, refert Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 177. E. conf. nosser c. 209. G. W. Wedelius Exercit. Med. Decad. IV. exercit. I.

συμπλέκειν] Cod. B. προσπλέκοντας καὶ κασόριον. Cod. E. συμπλέκει δὲ καὶ κασόριον ἢ ἐφελβίου βραχύ. Plato Sophist. p. 53. ἐπιπέσειαν ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλῆστατον ἀμφότερα. Procopius epist. 29. p. 438. Cassius Quaest. Medic. 25. διὰ τὸ συμπλέκειν βαρύντη. Potest reperi ex superioribus δῶ, sed non est opus, cum præsens συμπλέκει significat συμπλέκει δῶ, ut præsentia accipi docuit Graevius Lect. Hesiod. c. I. p. 7. Strabo lib. XV. p. 1023. ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρεῖδαν αὐτὰ. Potest etiam apud nostrum subaudiri κελύουσι, quod etiam apud alios omittitur ut observat L. Bos Ellips. p. 239. et Koppiens Observ. Philol. c. VII. p. 82.

κασόριον] Strabo lib. III. p. 248. Constantinus Manass. Annal. p. 179. Dioscorides lib. II. c. 25. Plinius lib. XXX. c. 3. Cod. A. κασόριον. Juvenalis Satyr. XI. Casp. Barthius Advers. lib. XXXIII. c. 2.

βραχύ] Non addito τῷ ut c. 81. καὶ νίτρον βραχύ μετὰ ἰσχυάδων. Diodorus Sicul. lib. I. p. 26. βραχύ λεπτότητα. conf. quæ ad c. 8. notavi. Plena locutio βραχύ τῷ μέγρος est apud Diodotum Sicul. lib. II. p. 123. Homerus Odyss. N. vi. 15.

— ἀργαλέον γὰρ εἶνα πρὸς χάριτας.

ubi Schol. vult genitivum poni pro accusativo προῖκα, sed subaudiendum δωρεων.

ἐφόρβιον] Cod. D. ἐφόρβιον. Cod. A. ἐφέλβιον.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΞ ΕΓΚΑΤΣΕΩΣ

κεφαλαλγίας, ἢ ἀπὸ οἴνου ἢ ἐξ
ἡλίου, ἢ πυρετοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΑ΄.

Τούτοις παραμιλουθεῖ ἄλγημα σφυγματῶδες μετὰ
πυρώδους αἰσθήσεως, καὶ ὀφθαλμῶν ἔρευθος, καὶ ἀ-
γρυπνία. τούτοις συμφέρει ἐμβροχή δι' ὀμφακίνου ἐλαίου
ψυχροῦ, ἢ ὄξυρρόδινου προσμιγνύοντες χυλὸν πολυγόνου,
ἢ ἀνδράχνης, ἢ θριδακίνης, ἢ αειζώου. διδόναι δὲ τὴν διὰ
κωδίων ψυχρὰν· τοὺς δὲ αὐτοὺς χυλοὺς, καὶ ἐπὶ τοῦ
μετώπου σὺν κρεμῶ ὡδὺ καὶ ψυλλῶ ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

Cap. XI. Cod. E. i.

ἐγκαύσεως] *conf. cap. 15 Cod. D. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφα-
λαλγούντων ἤγου ἐξ ἡλίου καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξε-
καύσεως. Oribasius de fractur. p. 118. ἐκκλιττον οἶνον, γάλακ-
τος, ἐγκαύσεις. Athenagoras de resurrect. mortuor. p. 46.
Vocabulum dogmaticis et empiricis maxime usitatum, vid. Ga-
lenus de Sectis p. 13.*

οἴνου] *Codex A. et C. οἴνου ἐξ ἡλίου καὶ πυρετοῦ· πρὸς τὰς ἐξε-
καύσεως κεφαλαλγίας. Cod. B. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφα-
λαλγούντων ἤγου ἐξ οἴνου ἢ ἡλίου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξ οἴνου,
omisso ἢ.*

ἡλίου] *Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 9. p. 90. Cod. E.
perperam καὶ ἐλαίου.*

ἄλγημα] *Heliadorus lib. III. p. 140. κεφαλῆς ἄλγημα dixit. De
quovis dolore Menander apud Stobaeum Floril. tit. 98.*

ἐξ] *Homerus Iliad. E. vs. 865.*

Καίματος ἐξ ἀνέμοιο δασάεος ὀρνυμείοιο.

ἢ] *Cod. D. ἤγου.*

αἰσθήσεως] *Cod. B. συναισθήσεως. Cod. E. pro πυρώδους αἰσθή-
σεως, habet πυρώσεως.*

σφυγματῶδες] *Codex A. αἱματῶδες. Cod. B. σφυγματῶδες.
Cod. D. σφυγματῶδες.*

ἔρευθος] *addit Cod. B. ἦτοι κοκκίνισμα, qua voce caret Glossar.
De Cange.*

ἀγρυπνία] *Cod. A. ἀγρυπνίας. Ἀγρυπνία est, quando quis somno
privatur invitus. Ἀυπνία vero, quando quis se privat sponte
somno, ut observat Scaliger Scaligeran. prim. p. 26.*

τούτοις] *Cod. A. τούτε.*

DE CAPITIS DOLORE

contracto ex ardore vel vini,
vel foliis, vel febris.

CAP. XI.

Ad hunc affectum capitis sequitur dolor pulsans, eum sensus caloris febrilis, oculorum praeterea rubor et vigiliae. His caput utiliter perfunditur oleo acerbissimo frigido vel aceto rosaceo, adnixto prius succo polygoni vel portulacae, vel lactucae sylvestris, vel sempervivi, vel medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, frigidum propinatur. Eisdem vero succos fronti quoque ex ovi luteo et mucilagine psyllii imponere licet.

D 5

DE

ἐμβροχῆ] *Plutarchus* T. I. p. 73. οὐδὲ ζητῶν μνηρίζουσαι δεόμενοι ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματος.

ὀμφακίον] *Schol. Theocriti* ad *Idyll*, XI. vs. 21.

ψυχροῦ] *Paraphrastes Nicomacheor.* lib. II. c. 3. p. 52. καὶ ἐὰν ἴδωμεν ἰατρὸν ψυχρῶν προσάγοιτα θεραπείαν, γινώσκουμε εὐθὺς τὴν νόσον ἀπὸ θέρμης συστῆσαι.

ὄξι ρόδίου] *Cod. A.* ὄξι ρόδίου. *Cod. E.* ἐκ ρόδίου.

αἰδράχης] *Schol. Mis. Aelianii* αἰδράχην, ἡ γλισερὶς λεγομένη.

πρῶσιμιγνίστες] *Cod. E.* πρῶσιμιγνίσιον χυλοῦ.

θριδακίης] *Athenaeus* lib. II. c. 27. p. 69. *Simeon Sethi* p. 39. *Florentinus Geopon.* lib. XII. c. 13. ea plurimum utebatur, ut somnum sibi conciliaret, imperator *Tacitus* apud *Vopiscum* p. 613. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 25. p. 76. *conf. Helladius* apud *Photium* p. 1585. et *Thomas Mag.* p. 454. et ad eum *Trillerus* et *Stoerberus*.

διδῶσαι δὲ] *conf. c. 13. c. 12.* ἐπαλείφειν δὲ, ubi subaudiendum δῶσαι, vel huc refer quae c. 10. ad συμπλέκειν notavi. *Cod. C.* διδῶσαι.

καδιῶν] *Q. Seren. Samonius* c. I. vs. 14. *Cod. A.* τὴν διακαδιῶν, *Cod. B.* τὸ διακαδιῶν ψυχρῶν, subintellig. φάρμακον. *conf. not. ad c. 20.*

αὐτοῦς] *Cod. B.* τοῖς δὲ χυλοῦ τῶν εἰρημίων.

μετέπου] *Apulejus* de virib. herb. c. 54.

ψυλλία] *Plinius* lib. XXV. c. 11. *Dioscorides* lib. IV. c. 70. *conf. is,* qui aequis passibus avum suum sequitur, *doct. Schulze Toxicol. Veter.* c. 23. p. 69.

ἐπιτίθει] *Codd. B. et D.* ἐπιτίθειαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΨΥΧΡΑ

δυσκρασία κεφαλαλγούντων.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Τούτοις ἔπεται νεκρῶδες βάρος, καὶ ψύξις, καὶ
πίλησις τῆς κεφαλῆς, καὶ ἄχρον αὐτῶν τὸ πρόσωπον
καὶ ὑπινῶδες. τούτοις ἀρμόζει ἐμβροχή τῆς κεφαλῆς διὰ
τοῦ ἀνιδίου καὶ πηγαίνου ελαίου. ἢ νεκρῶδες, ἢ ἀμκρα-
θίνω ελαίω σὺν εὐφορβίῳ, ἐπαλειφεῖν δὲ τὰς ξίνας
καὶ

Cap. XII. Cod. E, 14.

Περὶ] Cod. A. περὶ κεφαλαλγούτων ἐπὶ ψυχρῶ. Cod. B. ad-
dit δυσκρασία.

Τούτοις] Galenus sec. loc. lib. II. p. 171. Cod. A. τούτους.
quod librarium arguit Latini sermonis peritum. Vulgatum
lectionem probo. Aretaeus cur. morb. chron. lib. I. c. 9. p. 132.
καὶ ταῖσι ἐπιθυμίῃσι ἐπισθαι τὸν ἰσθρὸν. Noster c. 28. ἐπι-
σθαι δὲ τῷ ληθέρῳ. Maximus Tyr. Dissert. X. p. 103. ἐπι-
μύνη τῇ κρῆσει. Heliodorus lib. X. p. 438. καὶ ἐπον τῷ γει-
νήσαντι. Arrianus de Exped. Alex. M. lib. VI. c. 8. p. 244.
καὶ Ἀλέξανδρος ἐπέκειν τε αὐτοῖς. unde male apud nostrum
legitur c. 156. τῆς δὲ ψυχρῆς.

κεφαλαλγούτων] Non agnoscit Cod. E.

πίλησις] Nemesius de H. N. c. V. p. 118. ἴδωρ πυκνωθὲν καὶ
πίληθὲν γίνεται γῆ. Eusebius or. de laud. Constantini p. 452.
C. ἵπποκράτους apud Zenobium Cent. III. 24. Salmosius ad
Lampriidum p. 973. Cod. A. πίλησις. Reddenda haec vox
Origeni Philosophum, p. 62. ἴψος ἀποτελεσθῆ κατὰ τὴν πό-
λησιν leg. πίλησιν. Cornutus de nat. Deor. c. 28. p. 208. καὶ
αὐτως ἰδμεσθαι συμπεπλημένη.

αὐτῶν] Cod. A. αὐτοῖς.

πρόσωπον] addit Cod. B. γίνεται καὶ νεκρῶδες.

ὑπινῶδες] De hac voce, quam proferbit Thomas Mag. p. 871. con-
sul. cel. Sallier.

ἀρμόζει] in codicibus Mss. non comparat hoc verbum.

ἐμβροχή] Cod. A. ἐμβροχῆ. Cod. E. ἐμβρέχειν.

ἀνιδίου] Leg. ἀνιδίου cum Cod. E. vid. Galenus Lexic. p. 84. v.
Δίειον. et Foesius Oecon. Hippocr. voce Δεύειον. Isidorus
Orig. lib. IV. c. 12. Ex his quaedam simplicia unguenta sunt,
quae una tantum specie existant: unde et sui nominis referunt
odeta-

DE DOLORE CAPITIS,
ex frigida intemperie orto.

C A P. XII.

Hi stuporis sensum percipiunt, et refrigerationem veluti et compressionem capitis, facieque sunt decolori seu pallida, et somnolenta. His convenit irrigari caput, oleo anethino et rutaceo, seu nardino, vel eo quod ex amarantho paratur adjecto euphorbio, aures vero et nares

odoratum, ut *anethinum*: est enim sincerum ex oleo et aneto tantum. Emplastrum *ἀνηθίνον* laudat noster c. 125. et c. 192. τῆν ἀνέτην pro quo leg. ἀνεθίνην ut apud *Ἰσίδωρον* vel *ἀνηθίνην*. *Ἀνηθίνου* agnoscit cod. A.

καὶ πηκτικόν] ignorat Cod. E.

ἐλαίου] Codex A. ἢ ἐλαίου κερδίνου. Frequenter particulam ἢ in his scriptoribus medicis additum reperies, licet sit otiosa. Noster c. 202. ὅσον κωάμου μέγεθος συν αἰῶν, ubi *Pauli* exemplaria lib. III. c. 6. habent ὅσον ἢ κωάμου. Iterum noster c. 18. σούτλου ἕξις χυλὸς ἐγγχεε, ubi cod. A. ἢ χυλόν.

ἢ κερδίνῳ ἢ ἀμαρακίνῳ ἐλαίῳ] Desunt haec verba in Cod. E.

ἀμαρακίνῳ] *Galenus* ἀμαρακίῳ, quod etiam inter praestantissima unguenta numeratur apud *Athenaeum* lib. V. c. 5. p. 195. adde *Marfil. Cognati* Var. Observ. lib. II. c. 9. alibi noster amaranthinum, nec amaracinum, memorat sed pluries *σάμψαγχιον*, quae alii distinguunt, vid. *Salmasius* de *Homon. Hyl. Jatr.* c. 13. p. 10. Proverbium apud *A. Gellium* N. A. lib. XX. c. 10. *Nihil cum siliis graculo, nihil cum amaracino sui.* Sed noster forte religioni sibi duxit amaranthinum nominare propter fabulas, quas narrat *Isidorus Orig.* lib. IV. c. 12. et lib. XVII. c. 9. vide quae de *Apolline* notavi in praefat. Cod. A. ἀμαρακίνου. Codd. E. et D. ἀμαρακίῳ. De *Amaraco* vid. *Rob. Constantinus* ad *Dioscorides* lib. III. p. 472. et *Andr. Chioceus* *Musaei Caluolar.* Sect. V. p. 525. conf. *Carol. Paschalius* de *Coron.* lib. III. c. II. p. 178.

εὐφορβίῳ] Cod. A. εὐφορβία. Cod. E. εὐφορβίῳ. Cod. B. μετὰ καὶ εὐφορβίου, quod glossiema esse suspicor, nam tertio casu ita noster saepe utitur ac sic quoque *Homerus* *Iliad.* Δ. vi. 162.

γυροῦν τε καὶ τεκτεσθῆν
ubi Schol. ἐπὶ τού, μετὰ γυροῦν καὶ τεκτεσθῆν.

ἐπαλείφειν] Cod. E. ἐπάλειψε δὲ καὶ τὰς.

τὰς ζῆνας] Desunt in Cod. E. et D.

καὶ τὰ ὄτια τῷ νάρδῳ καὶ τῷ ὀποβαλσάμῳ. ἄλλο.
 συκαμίνων χυλῶ δι' ὀθονίου ἐκτεθλισμένῳ καὶ ῥοδίνῳ
 ἴσα χυλῶ ζεύχνον καὶ καθ' ἑαυτό. ἄλλο καὶ μετὰ παι-
 πάλης ἀλφίτου κατάπλασσε. ἄλλο. ἀμπελόφυλλα λεῖα
 ἐψήσας ἐν μελιγρᾶτῳ λεάνας ἐπιτίθει· τούτοις δὲ προσ-
 χῶ

νάρδῳ] Pro καρδίῳ, ut clare exhibent codd. B. et D. Cod. A. τὸ
 καρδῆ. Cod. C. τῷ δὲ καρδίῳ μύρῳ. Recentiores et librarii
 frequenter e medio vocis syllabam extruserunt, vid. doct. Fi-
 scherus ad Aeschini Achioch. p. 118. in vocibus longioribus ut
 vult Koehlerus ad Galeni Protrept. c. IX. p. 43. Simeon Sethi
 p. 129. ὑδροσάτῳ pro υδροροσάτῳ ubi vid. Mart. Bogdanus p.
 169. postter ζεφος pro ζεφανος c. 43. Rosa pro Rosaceo Mar-
 cellus Empir. c. I. et Celsus lib. II. c. 33. ut observat Bald.
 Rouffens p. 302. Graecorum more vid. Aegid. Menagius
 Amoenit. Juris civil. c. 39. p. 281. Νάρδος quoque legitur
 apud Pollucem lib. VI. c. 19. legm. 104. Plinius lib. XVI. c.
 40. eonf. Salmasius ad Solinum p. 753. et ad Lampridium p.
 922. Scaliger Scaligeran. prim. p. 145. Jo. Rhodius ad Scri-
 bonium Larg. p. 35. Dorville ad Chariton. p. 505. et 693.
 Plura exempla occurrunt in Glossis Nomic. apud cl. Alberti p.
 249. In inscriptione Viromarus legi pro Viridomarus suspica-
 tur doct. de Montour Memoires de l'Acad. etc. T. V. p. 268.
 Samblichus de V. P. c. 17. p. 60. συντυγχάνοντες δὲ αὐτοῖς,
 οὕτω συνετύγχανον ὡς ἀλλοῖς τισίν. leg. ὡς ἀλλοφύλοις τισίν.
 Sic enim c. 20. p. 80. εἰ δὲ ἀνάγκη καταδοῖ τινῶ, ὥστε
 ἀλλοφίλοις τισὶ καὶ ὀθνίου ἀπὸ λικυε. Avetaeus morb. chron. lib.
 II. c. I. p. 48. C. οὐ γὰρ τὸ ἐν τῇ κελίῳ τῇ κάτω ἀλλόμενοι
 ἕγγὺν ὑδρῶτα καλέομεν, ubi Scaliger ἀλλόμενοι emendat, forte
 leg. ἀλιζόμενοι. Polygnus lib. II. p. 129. τὸ ἱππικὸν ἐτάττε
 leg. ἐτάττε, hoc est equitatu Agesilai metum incussit, quo
 verbo de perturbatione ex metu, usus est p. 148. et alibi. Sed
 in lectione vel recitatione in templis Graeci hodieum syllabas
 non contrahunt aut reticent, ut testatur doct. Gnyss voyage
 T. II. p. 240.

ὀποβαλσάμῳ] Plinius lib. XII. c. 25. Isidorus Origin. lib. XVII.
 c. 8. Cod. A. καὶ τὸ ὀπῶ βαλσάμου. Codd. B. et D. καὶ
 τῷ ὀποβαλσάμῳ. Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 54.
 Rhodius ad Scribonium Larg. p. 72. Glossae secd. Mss. ad Ju-
 venalis Sat. II. vf. 41. Est liquor balsami, opus graece vocatur
 caverna, hinc opobalsamum dicitur, quia cortex ejusdam ar-
 boris inciditur et de cavernis incisae corticis liquor balsami stil-
 lat guttatim. Est enim quoddam genus virgulli, cui cortex
 inciditur et per cavernam humor defluit, quod in vitreis sole-
 bat recipi vasis.

συκαμίνων] Galenus συκαμίνου. Sed omnia quae in hoc capite
 sequuntur a codicibus Mss. absunt.

nares nardino et opobalsamo perungere. Aliud. Mororum succi per linteolum percolati, et rosacei, par mensura, et solanum quoque per se adhibetur. Aliud. Vel cum farinae polline inducitur, vel, vitis folia in pulverem redacta, et laevigata, et ex melicrato decocta, imponito,

ἐπεβλισμεία] conf. Casaubonus ad Strabonis lib. V. p. 367. Antipater Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 26. 27. et 30.

ισα] Galenus ἰσω.

χιῶ] Distinctio majuscula post hanc vocem requiritur. Distinctio perperam posita est apud Aelianum H. A. lib. XVI. c. 13. καὶ μὲν αὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθίτουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου, χιλιάς μεγίστας ἔχουσι καὶ τραχείας θέγειν. αὐτῶν τὰς γε μὴν. Eandem constructionem habes lib. XVII. c. 26. τῶν ζώων τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Ita hunc locum interpungo.

ἄλλο] Hic delendum ac ante σρεύον ponendum.

σρεύον] Isidorus orig. lib. XVII. c. 9. Plinius lib. XXI. c. 31. De strychnis eleganter egit Schulze Toxicol. Veter. c. 18. p. 58.

παιπάλης] Suidas: πέλαγοι· πύματα ἐκ παιπάλης, τουτίσιν ἀλευρου λεπτοτέρου. Schol. Aristophanis ad Aves vs. 430. παιπάληκα, κυρίως τὸ λεπτὸν ἀλευρον. conf. Fossius Oecon. Hippocr. p. 286. Aethnarius de affect. spir. animal. lib. II. c. 5. p. 97.

καθ' ἑαυτῆ] verto solum. Sic cap. 14. δίδυμον καθ' ἑαυτὸ τε καὶ σὺν ὄξει. Xenophon Memorab. lib. III. c. 5. p. 125. ἢν ἀπειλοῦσιν καθ' αὐτοὺς ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Locutionem hanc exposuerunt Jac. Gronovius ad Arriani de exped. Alex. lib. III. p. 135. et Jo. Alberti ad Aët. Apost. c. 28. 16. et Raphaelius p. 208.

μελικράτῳ] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. καὶ μελικράτον δὲ, τὸ ἢν οἶνόμελι.

λεάικος] Leg. χιλιάικος, nam praecessit jam λῖα. conf. c. 82. et 83.

ἀπετελόφυλλα] Galenus ἀμπελέου φύλλα. Plinius lib. XXIII. 1.

προσχῶ] Leg. προσχρῶ, quo verbo usus est Plato Sophist. p. 56. ἐπὶ τῷ αὐτῷ προσχρῶμενοι δύοιν δυνάμασι. conf. idem Politic. p. 108. Hippodamus apud Stobaeum Serm. XLI. p. 247. καὶ τὸ τελευταῖοι ἐπαφῆς τινος καὶ προσχρῶσιος μουσικας. Aeschines Dialog. II. p. 64. Προσχῶ dedit librarius quod animo ejus observabantur verba Diaconi, qui in ecclesia clamabat, προσχῶμεν, referente Jo. Chrysostomo in A. A. Serm. XIX. p. 723. et p. 724.

χῶ καὶ ἐπ' αἰδίοις φλεγμαίνουσι, καὶ ρευματιζομένοις
σφοδρῶς, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὄξυφακίνοι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΝΑΘΥΜΙΑΣΕΩΣ

τοῦ σομάχου κεφαλαλούντων.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τούτοις ἀλγῆμα ἔπειτα νυγματοῦδες, καὶ σφυγμὸς
μετώπου, καὶ ἰλιγγοὶ καὶ ὠτων ἤχοι· τούτων κένωσον
τὴν γαστέρα, ἐμβρεχε δὲ τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ ἀνηθίνῳ,
σὺν ὄξει ὀλίγῳ· δίδοναι δὲ καὶ τὴν πικρὰν πίνειν, δηλο-
ντί προσέσαντι, καὶ τὸ διοσπολιτικόν· ἐμπλαστρον δὲ
τοῦ

αἰδίοις] I. αἰδοῖσθαι
ὄξυφακίνοι]. An ὄξυφακίνα, pentre ἐλαίου

Cap. XIII. Cod. E. β'.

ἀναθυμιάσεως] Videtur hoc vocabulum ex Heracliti scriptis in me-
dicorum scholam transiisse, vid. Aristoteles Problem. Sect. XIII.
6. et XXIII. 30. Diogenes Laërt. lib. IX. p. 632. Wilh.
Worth ad Hermiae Iuris Gentil. Philosophor. p. 214. nam He-
raclitum et medicæ arti operam navasse, testatur Tatianus Or.
ad Gr. p. 11. illud illustrarunt Th. Reinesius ad Petronium c.
47. et Trilleus Obs. Crit. lib. III. c. 25. et lib. IV. c. 13. An
vero apud Heraclitum idem illud significet, quod apud chemi-
cos dicitur volatile, ut opinatur vir doctus not. ad Nemesium
de Nat. Homin. p. 11. aliis me perspicacioribus disjudicandum
relinquo. Vocem hanc quoque usurpasse videtur Democritus
apud Didorum Sicul. lib. I. p. 47.

ἐξ ἀναθυμιάσεως] ita c. 14. ἐξ αἵνου. Alciphron lib. I. ep. 13.
τοὺς ἐκ τρυφῆς πάθῃ δουλευσίτας. Codex A. hoc lemma hæ-
bet. Ἐπὶ ψυχῆς δυσκασίας κεφαλαλούντας. Cod. E. ἀνα-
θυμιάσεων.

σφυγμὸς] pulsatio. Hippocrates Coac. Prænot. 368. Aesculæus
Axiach. p. 144. τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονὴς δίκην παλλο-
μένη καὶ σφυγματοῦδη. Verba καὶ σφυγμὸς exulant e cod. A.

ἰλιγγοί] Cod. E. ἰλιγγος. Avicenna Periop. Mar. Erythr. p. 165.
ἢ ἑλάσσου ταραχῆς καὶ θολερῆ καὶ δίνας ἔχουσα καὶ ἑσπ-
θεῖς εἰλιγγον. ac ita quoque Achilles Tat. lib. II. p. 119.
Theophras-

ponito, potes iisdem etiam uti in partium obſcoenarum inflammatione, et cum valida fluxione tentantur admixta
 ὄζυ Φανίη.

DE DOLORE CAPITIS,

qui fit ab elevatis a ventriculo
 vaporibus.

CAP. XIII.

Ad hunc affectum etiam ſequitur dolor feriens et
 pulſans frontem, et vertigo, et aurium tinnitus. His al-
 nus ducenda, caput autem oleo anethino, exigua aceti
 portione adiecta, humectandum erit, et in potu exhi-
 benda aloë, prius tamen vomitu prævocato, et medi-
 camentum, quod Dioſpoliticum appellatur, emplaſtrum
 porro

Theophrastus apud Photium Biblioth. p. 1568. Anonymus de
 V. S. p. 7. Διὰ τοῦ ἰώτα ἰλιγγος scribere præcipit Schol. Ari-
 ſtophanis ad Acharn. vi. 581. ut recte editum apud Strabonem
 lib. IV. p. 313. In margine Codicis A. habetur hoc scholion:
 ἰλιγγία, ὅταν περὶ τῆς καρδίας τρέψος γένηται, ἐπακαλονθῆ σκό-
 τος, καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος, ἰλιγγος. Heliodorus lib. VI.
 p. 280. ἀχλὺς τε καὶ ἰλιγγος ἐποδράμω.

ἦχος] Cassius Quaest. Med. Q. 76. Vocem hanc esse Atticam ne-
 gant Moeris Atticist. p. 51. et Thomas Mag. p. 428. Cod.
 A. ἦχος.

γατέρα] Cod. A. γατέρα.

ἐμβρεχε] Codd. B. et D. τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχων. Cod. E. καὶ
 ἐμβρεχε δὲ.

ὄζυ] Cod. A. ὄζυ.

δίδωμι δὲ καὶ] Cod. E. δίδου καὶ.

προεμέσασσι] Cod. A. προεμέσαντα. Cod. E. προεμέσασσι. Codd.
 B. et D. προεμέσαντας. Utrumque probum. Tertius casus
 pendet a verbo δίδωμι, - quartus vero referendus ad πίσην.

δισπολιτικόν] Paulus lib. VII. c. 16. p. 270. Sinesius de febr.
 c. VIII. p. 268. καὶ ἡ ἀντιδότης δισπολίτου. Noster c. 922.
 Cod. A. τὸ δισπολιτικόν. Cod. B. δισπολητικόν. Cod. E.
 διεπλητικόν ἐμπλάσσει.

τὸ διὰ σπερμάτων ἐπιτίθει τῷ σομάχῳ, καὶ ὅσα τονοῦ-
σιν αὐτόν. ὡσπερ δὲ τὸ πηγαίνον ἔλαιον ἀρμόττειν
ἔφην, οὕτω καὶ τὸ σαμψύχινον καὶ τὸ δάφνινον, καὶ τὸ
ἐρπύλλινον.

διὰ σπερμάτων] Codex A. τὸ διασπέρμον. Cod. E. τὴν διὰ σπερ-
μάτου. Solent librarii antiquiorum verba accommodare ad lo-
quendi usum sua aetate solemnem: cujus moris exemplum
praeter nostrum suppeditat Aretaeus curat. morb. acut. lib. I.
c. 2. p. 80. B. ἑνεχέως ἐπαίρειν τὸ ἐπίπλασμα, pro αποαιρέσει
ut emendat Petitus. Sed ἐπαίρειν recentioribus est demere, tol-
lere, aufërre. Jo. Malalas lib. VII. p. 251. παρθεῖον, ἡγνια
ἐπῆρεν ἀνελὼν τὸν πατέρα αὐτῆς. conf. p. 252. et alibi saepius.
Anonymus de V. S. p. 5. ἐπαρον ἐξ αὐτοῦ δύο ημισὺ λίτρας.
quod verbum etiam reddendum suspicor Moschioni de morb.
mulierum c. 54. εἰ μέγτοι ζῆσιν αὐταῖς τοῖς μέρεσι πρὶν δύ-
νανται, καὶ παρόντω ἀνευ υπερδέσεως τοῦ αἵματος εὔσει. Pro
παρόντω emendat Conr. Gesnerius παρούσαν, malim legere καὶ
ἐπαρόντα. Glossae Mss. περίελε, ἀφελῶν, ἐπαρον. et Glossae
in proverb. Salomon. περίελε, ἀφαιροῦ, ἐπαρον. Cynoporphium
p. 190. μετὰ δὲ τὸ ἐπαρῆται αὐτὸν ἐκ τοῦ γάλακτος. Caete-
rum emplastrum hoc plurimum laudat Aretaeus cur. morb.
acut. lib. II. c. 6. p. 107. C. ubi vid. Petitus.

porro et quod ex seminibus conficitur, et Diaspermaton Graecis dicitur, ventriculi regioni imponendum, et quaecunque eum roborant, applicanda erunt. Quemadmodum autem oleum rotaceum convenire dixi, ita et majoranae oleum, et laurinum, et quod e serpyllo paratur, ex usu erunt.

πηγαῖον] Atqui hujus olei nulla praecessit mentio, unde suspicari licet supra pro ἀνηθίνω leg. πηγαῖον. Rutae laudes persequitur *Plinius* lib. XX. c. 13.

τοιούτου] conf. c. 36. et 148. *Aëtiarius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. αἴθρις δὲ ἐκλελυμένος εἶμα γαστρὸς τοιούτους ἀντὶ τῆς συφύτητι. ἔξωθεν ἐπιθεῖς. Cod. A. τὸν αἴθρι. Pro ὅσα Cod. E. ὅσοι, inficere.

αὐτὸν] Quae sequuntur in Mss. non legantur.

σαμψύχιον] *Dioscorides* lib. III. c. 47. *Plinius* lib. XIII. c. 1. et lib. XXI. c. 11. *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 29. *Salmasius* de Homon. Hyles Jatr. c. 13.

ἑπέλλιον] *Apulejus* de vir. herb. c. 101.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞ ΟΙΝΟΥ
κεφαλαλγίας.
Κ Ε Φ. Ι Δ.

Εἰ μὲν ἀπεπτος ὁ οἶνος ἔτι μένει, κελεύειν ἑμῶν,
ἕδωρ πίνοντας χλιαρὸν· εἰ δὲ μετὰ πέψιν κεφαλαλγῆεν.
ῥόοιγον καθ' ἑαυτὸ τε, καὶ σὺν ὄξει, ἢ χυλῶ κισσοῦ, ἢ
κράμ-

C a p. XIV.

Περί] Cod. B. περὶ τῶν. Cod. E. 17.

εἰ μὲν] Integrum hoc caput hausit noster ex Galeni tec. loc. lib. II. p. 174. vel ex Pauli lib. III. c. 4.

ἀπεπτος] Cod. A. ἀμεμπτος.

ὁ οἶνος] articulum delet Cod. F.

ἔτι] Cod. A. ἐπίμειν.

μέιν] mox κεφαλαλγῆεν, Paulus μέιν. Non opus est ut modi conveniant, noster c. 210. προσέψη ἢ μέιν καὶ μέιν οὐκ. Plato Criton, p. 118. Artaeus morb. chron. lib. I c. 9. p. 36. E. μέιν ἢ ἢ φλεγμασίν, ἢ πύξιν. ubi Petitus mavult πύξιν, sed vid. Dorville ad Chariton. p. 132. et 475. quamvis illa modorum permutatio non se probet doct. Fischeo ad Aeschin. dialog. II. p. 59. fatetur tamen ad Theophrasti charact. c. I. p. 16. exempla permutationis modorum ut alibi ita maxime hoc in libello non vara esse. conf. Scaliger ad Theocritum p. 230. Statius Thebaid, lib. II. vl. 719. impulerit, ubi Lactantius, impulerit, pro impellit, mutavit modum.

κελεύειν] ignorat hoc verbum Cod. A. et post ἑμῶν addit δὲ, fortasse voluit librarius δὲ, quod post κελεύειν subaudiendum, ut monuit L. Bos animadv. ad scriptores Gr. c. 27. p. 114. Cod. E. pessime κελεύει μέιν. Ἀπλῶς λέγειν expoluit Thomas Mag. p. 523. Schol. Thucydidis ad lib. I. c. 42 τὸ κελεύει οὐκ ἐπὶ μωζόνων μόνον λέγεται, ubi vid. doct. Wasse. Schol. Homeri ad Iliad. I. vl. 434. Κελαμαί, κελεύειν, παρακαλῶ, προτρέπομαι. Frequenter hoc verbum usurpant medici, quorum scripta supersunt, qui, cum liberi homines fuerint, pro auctoritate sua aegris, quae facienda sunt, praecipunt: quod servis non licebat, ut patet exemplo Democidis apud Herodotum lib. III. p. 263. Docet hoc praeterea Schol. Aristophanis ad Vesp. vl. 125. ὡς περ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλευθεροὶ τὸ δεῖν ἐπιτάττουσιν· εἰ δὲ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ τὴν ἰατρῶν, πράγματα ἔχει, κολασθεῖν αἰμοὶ καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀπαραζόμενος. Unde suspicor in medicorum scriptis

DE CAPITIS DOLORE

EX VINO.

CAP. XIV.

Si inconcoctum vinum adhuc maneat, vomitum ex aqua tepida imperabimus. Quod si a concoctione dolor perseveret, rosaceo et per se et cum aceto utemur, caputque aut hederæ succo, aut brassicæ inungemus, aut

E 2 hujus

scriptis toties τὸ κελύειν inveniri. conf. *Theodoretus Therap.* I. p. 4. et *Serm.* VI. p. 100. Auctoritatem quandam his tribuo, cum *J. H. Meibomio* ad *Cassiodori* formulam comitis archiatrorum p. 70. quod videatur medicis medicinam facere licitum non fuisse in urbibus Graeciae, saltem Athenis, nisi imperata prius venia, ut adparet ex *Xenophontis Memorab.* lib. IV. c. 2. p. 172. Conducebantur quoque medici publice vid. *Strabo* lib. IV. p. 273. ubi vid. *Calanbonus*, adde *Diodori Sicul.* lib. XII. p. 487. et in exercitiis alebant medicum, *Achilles Tat.* lib. IV. p. 243. ubi vid. *Salmusius* p. 617. et *Aegid. Menagius* amoenit. juris civil. c. 35. p. 215. Κελύειν etiam cum auctoritate quadam aliquid regere positum videtur apud *Herodotum* lib. IV. p. 355. conf. doct. *Erin. Chishull* ad inscript. Sigean. p. 92. sic imperare Latini. *Celsus* lib. III. c. 6. imperasse tamem, sitim, vigiliam prodest, vel etiam praecipere, ut idem lib. II. c. 15. et lib. III. c. 7. et iudere, de quo verbo vid. *Lactantius* ad *Statii Thebaid.* lib. II. vl. 608. quas locutiones Celsum a Graecis non mutuarum esse tuerur ch. *Alphandei* Histoire de l'Acad. des inscript. Tom. IV. p. 156. conf. *Eurmannus* ad *Petronii* c. 56.

πίστια] *Galenus* πεποκίτας.

μετὰ πέψιν] Cod. B. μετὰ τὴν πέψιν. Ridicule Cod. E. μεταπέψιν κεφαλαλγίας.

κεφαλαλγίαι] *Galenus* κεφαλαλγοίαι. ac ita quoque Cod. A. et D. Cod. B. ἡ κεφαλαλγία παραμύθει. Veteres potui dediti, saepenumero ex ebrietate maximis capitis doloribus sollicitabantur, ut scribit *Hier. Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 9. Colligit vero doct. *Quoy* Itinerar. T. I. p. 233. ex *Prindori* Olymp. Od. VII. stroph. 1. vina Graeca olim fortiora et spirituosiora fuisse, quam nostra sunt aetate. quod de Surrentino etiam adfirmat *Th. Bartholinus* Epist. Medic. Cent. I. ep. 49. p. 207.

ἐαυτὸ] Codex A. ἐαυτὸν.

χυλῶ] Cod. E. χυλῶν.

κισσοῦ] *Dioscorides* lib. II. c. 191. *Horatius* Carm. lib. IV. Od. 11.

est

κράμβης διαχρίσωμεν, ἢ αὐτὰ τὰ φύλλα τῆς κράμβης
 συνεπιθήσωμεν τῷ μετώπῳ, καὶ ταύτην ἐσθίειν ἐψη-
 θείσαν· Φυσικῶς γὰρ ὠφελῆ, καὶ ροιᾶς, καὶ μῆλα, καὶ
 ἄπια ἐσθιέτωσαν, καὶ ὑδροποτήτωσαν· ἀμέθυσσα δὲ εἰσι
 κράμβης κικλὸς ὠμὸς νῆσις προσεσθίμενος, ἢ ἀμύδαλα
 πικρὰ πέντε ἢ τὰ ἀραιπαλα· ἀπέχεσθαι δὲ τῶν Φοι-
 νικίων·

est hederæ vis

multa

Contrarium adierit *Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 16. p. 61.* ubi vid. *Asmanus*. Nostro favet ad ductum *Dioscoridis* et *Plinii* experientissimus medicus *Schulze Toxicol. Veter. c. 25. p. 76.*

διαχρίσωμεν] Cod. B. διαχρίσομεν. Cod. A. δια χρήσωμεν.
 Cod. E. διαχρίζομεν.

τὰ] exulat articulus e cod. A.

συνεπιθήσωμεν] Cod. A. συνιστῶ ἐπιθήσωμεν. Rectius Codd. B. et D. σύν ὡς ἐπιθήσομεν.

ἐσθίειν] vid. quæ ad c. 10. notavi, vel pendet hic infinitivus a præcedenti κελύσομεν. Sic *Plato Euthyphr. p. 11.* ubi vid. *Fischerus*. Sed codex B. addit δάσομεν.

Φυσικῶς] *Cato de R. R. c. 157. Galenus I. c. Paxanus Geopon. lib. XII. p. 339. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 3.*

ἄπια] ita recentiores. *Schol. Theocriti ad Idyll. I. v. 134. et ad Idyll. VII. v. 144. Sotio Geopon. lib. VI. c. 17. Dic Cange Glossar. p. 76. v. ἀπιδια.* Videntur veteres statuisse aquam cum pyris conducere, unde ea convivis in aqua adponebant, vid. *Dan. Heinsius Lect. Theocr. c. XIV. p. 345.*

ὑδροποτήτωσαν] *Plutarchus T. I. p. 26. ἀφαρῆ γὰρ ἢ κρῆσις τοῦ οἴνου τὸ βλάπτον, οὐ συνικαιοῦσα τὸ χρήσιμον. Moeris Atticist. p. 112. ὑδροποτῆν, διὰ τοῦ ὠ μεγάλου, Ἀττικῶς, διὰ τοῦ ὠ μικροῦ ἑλληνικῶς.* Cod. A. ὑδροποτήτωσι.

ἀμέθυσσα] Codex A. ἀμέθυσος. *Plutarchus T. I. p. 25. καὶ δοκῆ σοι μηδὲν εἶναι φαυλότερα τῶν ἀμέθυσων καλουμένων, ἃ τινες ἐν τοῖς πόνοις (i. πότοις) περιόπτονται, καὶ προλαμβάνουσι.* conf. *Levin, Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 17. p. 179.*

εἰσι] Codex A. ἐσι.

κίσσου] *Schulze Toxicol. c. 25. p. 76.*

κράμβης] *Dioscorides lib. II. c. 191. Athenæus lib. IX. c. 2. Plinius lib. XVII. 24, lib. XX. 9. Dioscorus Caryst. apud Fabricium*

hujus folia fronti simul inducemus, et pro cibo decocta offeremus, naturae enim quadam vi profunt, mala punica praeterea poma et pyra comedant, et aqua pro potu utantur. Ebrietatem porro arcent brassicae caulis jejuno ventriculo commanducatus, vel amygdalae amarae quinque et si quae sunt, quae crapulam arcent, abstineant

E 3

neant

eiam Biblioth. Gr. T. XII. p. 539. *Constantinus* Manass. *Annal.* p. 244. *Levin. Lemnius* l. c. lib. IV. c. 29. p. 395. *Lud. Nonnius* de re cibar. lib. I. c. 14. *Aristoteles* *Problem.* Sect. III. 18. et *H. A.* lib. V. c. 19. nec omittendus *Theophrastus* *H. Pl.* lib. IV. c. 20.

καλὰς] Scaligerana prima p. 47.

ἡστυς] Leg. ἡστυσι, vel cum Cod. B. ἡστυα. Cod. A. ἡστυ. Cod. E. ἡστυς στυ. ubi doct. *Cores* addidit: mendose, sed quod viane patefacit ad veram lectionem, quae, ni fallor, est ἡστυ στυ, a te jejuno comesus, *Plinius* lib. XXIV. c. 9. drachma et dimidia pota in aquae multae cyathis quatuor jejuniis. *Diocles* tamen *Caryst.* epistola ad regem *Antigonem* recusa apud *Fabrium* Biblioth. Gr. T. XII. p. 583. *Χηρσιμοι δὲ καὶ οἱ ἡστυς ἐμστοι.* ut *Hippocrates* de morb. mulier. lib. II. p. 537. ἢ δὲ τῶν νεανῶν ἢ ἐμστῶν ἡστυς. de hac voce consul. *Athenaeus* lib. II. c. 7. p. 47. *Phryniosus* p. 142. *Moeris* p. 78. Frequenter medici jejunis medicamento exhiberi volunt, quod facile poterat fieri cum veteres haud raro jejunarent, quod peculiari dissertatione exposuit cl. *Movin* *Memoires des inscript.* T. V. p. 38. *Ovidius* *Art. Amator.* lib. I. vs. 357. medici quoque tempora servant.

προεσθιόμενος] Cod. B. προεσθιόμενος. *Athenaeus* lib. I. c. 25. p. 34. *Schol. Aristophanis* ad *Equit.* vs. 536. *Berytius* *Geopon.* lib. V. c. 11. *Paxamus* lib. XI. c. 17. *Ramazzinus* de morb. artif. c. 21. p. 182.

ἀμυγδαλα] *Dioscorides* lib. I. c. 176. *Plinius* lib. XXIII. c. 8. *Athenaeus* lib. II. c. 17. p. 52. *Coelius Rhodig.* *Lect. Antiq.* lib. XI. c. 13. *Schulze* *Toxicol. Veter.* c. 24. p. 71.

καρπίδα] Cod. E. καρπίδα. Cod. D. τὰ καρπίδα. Omis-
sa litera propter terminationem vocis praecedentis, conf. *Wesselingus* ad *Herodoti* lib. III. p. 247. adde c. 28.

ἀπίχουδας] Quae sequuntur dactylorum vituperium ignorant *Mss.* eorum loco habentur haec in Cod. E. εἰν γὰρ ἐψησας, μετὰ ὕδατος, ἐπίχου πρὸς τὰς ἐξικανσας (pro ἐξ ἐγκανσας, κεφαλαχίας, οἴου) ἢ ἐξ ἡλίου πυρετοῦ (pro ἢ ἐκ πυρετοῦ) ἢ παρακλονδῆ ἀληματοῦδεις (forte ἀλημα σφυματοῦδεις). Reliqua pars paginae vacua est. *Cores.*

γίνωνται αὐτὰ γὰρ ἰδιότητα τινὰ ἔχουσι κεφαλῆλαι
ἐμποιοῦν.

ΠΕΡΙ ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Ἀμεθυστα δὲ ἂν εἴη ταῦτα· ἀψήθειον πρῶτ' ἠέσιν πό-
τιζε, ἡμυρσάνης ἄνθος, καὶ ζζ. καὶ πύργον λεῖον μεθ'
ὕδατος· τὸ πολύγονον ἀρμόττει ταῖς θερμαῖς καὶ πνευ-
ματώδεσι κεφαλῆλαις συνεχῶς πινόμενον δι' ἔγκασιν,
ἢ με-

Φοινίκα] Qui dactylis hanc labem adfricuit, primus extitit Xeno-
phon, cuius locum excitavit doct. Kubinus ad Pollucis lib. II.
c. 14. legim. 41. quem secuti sunt Strabo lib. XVI. p. 1078.
Plutarchus T. I. p. 231. Galenus l. c. Plinius H. N. lib.
XXII. c. 4. Sennaeus lib. XIV. c. 17. p. 651. Eselius de
victus ratione lib. II. p. 23. Criminacionem hanc diluunt
inter antiquos Averroes cur. morb. chron. lib. I. c. 2. et 3. p.
120. D. et inter recentiores Kaempferus Amoenitat. Exotic.
fascicul. IV. p. 750. et seqq. Sebail. Austrus ad Paulum p.
275. palmulas capiti infestas esse, libanus videlicet ingestas,
conf. Hadr. Junius animadv. lib. V. c. 2. et Ez. Spanhemius
de usu et praestant. numism. Dissert. VI. p. 332. Hieron.
Mercurialis Var. Lect. lib. II. c. 3. Jo. Langius Epit. Medic.
lib. I. ep. 66. p. 335.

Cap. XV.

ἀμεθυστα] Ex Galeni lib. II. sec. loc. p. 183. Caput hoc migrat
e codd. Mill.

ἀψήθειον] Romazzinus de morb. artif. c. 21. p. 182.

πύργος] ἐπὶ κέφους ὄντος exposuit Schul. Aristophanis ad Ecclesiaz.
vi. 290. conf. c. 97. πρῶτ' altero die mane, sic Strabo lib. XIII.
p. 911. Solebant medici bis de die ad aegros invitere. Xeno-
phon Oeconom. c. 13. p. 69. ἡ ἰατροῦ, ὅς ἐπιμύλοιο μὲν καὶ
νοκτὸς τινος πρῶτ' ἡμέρας καὶ ὄψις, ὅ, τι δὲ συμφέρον τῷ κέφαι
τι ποῖαι εἴη ταῦτα μὴ εἶδειν. Hinc formulae in libris medico-
rum, eorum, quae mane adhibenda sunt, et quae sub noctem.

μεθυσίης] Horatius Carm. lib. I. Od. 35.

ζζ.] Galenus habet ἀμύρην, recte Jac. Goupylus ad Alex. Trall.
p. 2. Cum rei medicae scriptores verbo ζυμύρην frequentissime
uterentur, librarii hujus notam compendiarium ζζ. excogitarunt,
cujus vim ignorantes hi, qui nostros codices descripserunt,
ζζ. ζυμύρην

neant autem a dactylis, naturae enim quadam vi capitis dolorem inducere consueverunt.

DE REMEDIIS.

QVAE ADVERSUS EBRIETATEM ADHIBENTUR.

C A P. XV.

Haec igitur ebrietati adversantur, absinthium jejunus prius in potu assumito, aut myrthi florem, vel zinziber, vel rutam in pulverem tritam cum aqua; polygonum vero crebro in potu adhibitum, iis doloribus capitis convenit, qui vel a caliditate, vel flatibus, vel ex

E 4 ardere,

ζζιβει pro ζυβει scripserunt, qui error etiam incast in codices Aetii etc. conf. nostri c. 17. Priscianus lib. I. p. 14 et Salmasius ad Solinum p. 298. Literae Z et Z frequenter permutatae fuerunt, vid. Spanhemius de Pr. et cl. Numismatum dissert. II. p. 74. et dissert. IX. p. 907. Zuvoris et Zuvorialis in inscriptione apud cel. R. Mead, de numis Sm. ruseorum etc. p. 72. Noster c. 125. ζυβει, ζυβει. Ζευραγδος semper scribendum observat Burmannus ad Petronii c. 55. Sic LEZBIA in inscriptione apud Ferrerium Mus. Lapidar. lib. I. p. 38. et lib. II. p. 158. ZOZIMA. Gemma apud Gorium inscript. antiq. append. T. III. p. 142. APHRODIZIVS et p. 306. n. 12. ZOPHRONE. Ζειρος et ζειρος apud Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. vs. 519. conf. Hadr. Juvav. Anuvav. lib. I. c. 5. Th. Reinesius ep. 46. ad Rupertum p. 403. conf. Scaligeruna Secund. p. 379. et L. Kusterus Memoir. des inscript. T. VI. p. 489. Ita Ζηων ο Ελεαδης excusum apud Clementem Alex. Strom. lib. IV. p. 496. C. et Papiianus juris exylum dicitur Spartiano Sever. p. 635. Didymus Geopon. lib. X. c. 6. καὶ τοῖς ἡλίαις ἀναίνεσθαι, ubi cod. Guelpherbyt. ἀναίνεσθαι pro ἀζαίνεσθαι. Apud nostram c. 48. ἐπισάσω pro ἐπισάξω. Nummus Meisseniorum apud Henkenhuthum ad Pellacis lib. IX. c. 6. segm. 6. p. 1026. MEZZENION. conf. tamen numus apud cel. Eckhel Tab. II. n. 10. Siculos ζ pro σα adhibere docuit Graevius Lect. Hesiod. c. 14. p. 73. Coza pro Cosa in nummo apud cel. Jos. Eckhel Sylloge I. nummor. thesaur. Caesar. p. 81. II. Casanbonum cur Scioppius vocavit Casanbonum docuit Menagius Menagian. T. IV. p. 129.

λαοι] Galenus l. c. λαο.

ἀμώττω] Noster c. 12. τούτοις ἀμώζω ἐμβροχῆ. Jo. Chrysostomus T. I. p. 224. ἔχει τῶ βουκόμην τὸ ἀμώδιον τῶ ἐνοχῶ λούτι παθε φάρμακον ἐπιτιθῆαι.

ἢ μέθην. χρῆ δὲ ἐξ αὐτοῦ ζέφανον ἐπιτιθέναι τῇ κεφα-
λῇ. χρήσιμοι αὐτοῖς καὶ οἱ ῥόδινοι ζέφανοι.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑΣ ΚΑΙ

ἡμικρανίας,

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

Ἡ κεφαλαῖα ὀδύνη ἐστὶ τῆς ὅλης κεφαλῆς, κατὰ πε-
ριόδους γνωμένη. ἡ δὲ ἡμικρανία τοῦ ἡμίσεως μέρους
τῆς κεφαλῆς ἀλγῆμα, παρῶνόμενα ἀμφότερα ἐπὶ
τοῖς

αὐτοῦ] Polygoni mentionem non facit Pollux lib. VI. c. 19. segm.
106. ubi recenset flores herbasve coronis aptos, tales nempe
qui se colore aut odore commendant, non vero virtute medica.
Plinius lib. XXIV. c. 19. lib. XXVII. c. 13. Q. Ser. Somo-
nicus c. 2. v. 3. Athenæus lib. XV. c. 4. p. 674. Apuleius
de virib. herb. p. 21. Galenus Euporist. lib. III. p. 450. Πο-
λυγόνου κλόινος β. πλέξας ζεφάνισον.

ζεφάνου] Galenus l. c. Marcellus Empir. c. I. p. 35. Plinio an-
thoxie lib. XXI. c. 3. apud Græcos de coronis privatim scri-
psere Mnesitheus atque Callimachus medici, quæ nocerent
capiti.

τῇ κεφαλῇ] Veteres coronas capiti, fronti, et collo imponebant
ut docet Schol. Apollonis Rhod. ad lib. II. v. 159. Nostrium
ab ethnicorum moribus alienum fuisse ac eos curiose vitasse
monni in præfatione, unde quispiam mirari posset cur hic co-
ronas commendet, cum Christiani coronas e floribus imponere
recusabant ut testatur Minutius Felix c. 38. p. 381. sed mirari
desinet ubi cognoverit postea morem illum rediisse ut docet
Jac. Sirmundus ad Sidonium Apollinar. ep. V. p. 23. Coronis
e rosis tumulos præmatura morte extindorum coronabant ut
docet Alciphron lib. I. ep. 36.

ἐπιτιθέναι] Verbum aptum de coronæ impositione v. Eratosthe-
nes apud Schol. Euripidis ad Hecub. v. 574. εἰ μὲν ἔγγις
καθήμενοι ζεφάνους ἐπιτίθεσθαι. Propertius lib. IV. eleg. 2.
v. 29.

ast cum est imposta corona

Clamabis capiti vina subisse meo.
conf. Schol. Aristophanis ad Av. v. 463. Eusebius Chrysan-
thio p. 157.

ῥόδινοι] Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 179. Athenæus
l. c. Erycius Geopon. lib. VII. c. 33. Gnys itinerar. T. I.
p. 37. Carol. Paschalius de Coronis lib. I. c. 15. p. 44. et
lib. II. c. 7. p. 89. Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 61.

ardore, aut vini larga portione seu ebrietate ortum habent, idem quoque et capiti instar coronae imponi potest, quemadmodum et quae ex rosis conficiuntur.

DE CEPHALAEA,

SEU VETUSTO CAPITIS DOLORE ET

HEMICRANIA.

CAPUT XVI.

Cephalaea dolor est totius capitis, qui fit per circuitus seu intervalla; hemicrania autem alteram tantum capitis partem occupat, utraque tamen exacerbatur strepitu,

E 5

pitu,

Cap. XVI.

ἡμικρανίας] Cod. A. ἡμικρανίου. Caput hoc desideratur in Cod. P.

κεφαλαία] Galenus sec. loc. lib. II. p. 181. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 2. Paulus lib. III. c. 4. Nic. Tulpius Obs. medic. lib. I. c. 13.

ἰδύνη] Cod. A. ἰδύνη.

ἄλης] Cod. A. τῆς κεφαλῆς ἄλης.

ἡμικρανία] Galenus l. c. p. 186.

ἡμίσεως] Cod. A. ἡμίσεως.

ἄλγημα] Caret hoc voce Cod. A. et praecedente κεφαλῆς. Cod. B. post hanc vocum distinctionem majusculam habet.

παροξυόμενος] Refer ad ἄλγημα et ad ἰδύνη, ac si praecesserit ἄλγημαται; aut παθήματα vel simile quid adsumendum. Graecos pluralem numerum ponere pro singulari notat Salmastius ad Tertullianum de pallio p. 73. Solemne autem nostro ab uno numero ad alium desilire quod et apud Horatium Carmin. lib. V. vs. 18. observat Porphyrio: ita cap. 36. ποιεῖ πρὸς ταῦτα, cum praecedat πτερόγιοι, sed numerus pluralis est in lemmae, c. 88. βᾶψον αὐτὸ, quod respicit antecedens ἔρια, c. 173. ἀπειράτοις — αἴον, c. 279. ΟΥΡΟΥ ἐποχή, εἶποτε δὲ ἐκκερίθη, ΠΟΡΦΥΡΙΖΟΝΤΑ ὄραται, conf. c. 36. et c. 88. Similis five incuriae five oblivionis exempla subministrant et alii scriptores. Hesiodus Scut. Herc. vs. 254.

πάσαι

Βάλλ' ἀνδρας μεγάλους

ubi Guicetus in not. p. 168. an βάλλε pro ἐβαλλον? singulare pro plurali. conf. Theog. vs. 321. et 325. Plato Protagor. p. 396.

τοῖς ψόφοις, καὶ κραύγαις, καὶ λαμβρῶν Φωτῖ, καὶ οἰ-
 νοποσίᾳ, καὶ ἀπειψία· καὶ εἰ μὲν ἡ διάθεσις ἐνδοῦ ὑπάρ-
 χει τοῦ κρανίου, ὁ πόνος εἰς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν εἴξας
 δίδηται· οἷς δὲ ἔξωθεν περὶ αὐτὸ τὸ κρανίον, ὀδυνῶνται·
 τὰ μὲν οὖν μετὰ βάρους ἀλγήματα, πλῆθος δηλοῖ· τὰ
 δὲ μετὰ δόξως, ἢ χυμῶν, ἢ αἰμῶν δριμύτητα, καὶ τὰ
 λοιπὰ σημειώσιν, ὡς ἐπὶ τῆς κεφαλαλγίας προειρηται,
 καὶ εἰ μὲν πληθωρισμὸν ἐστὶ τὸ σῶμα, Φλεβοτομητέον,
 ἢ διὰ ριζῶν κενωτέον, κλυσεῖον, κενωτέον δὲ καὶ τὴν
 γαστέ-

p. 396. οἷς μετὰ βάρους, cum praecesserit ἀσθενεῖσαι, ac si
 ἀσθενεῖνται dixisset. conf. Xenophont. Memorab. lib. III. c. 4.
 p. 120. et ibi Ernesti. Diodorus Sicul. lib. I. p. 90. καὶ τὴν
 ἔραν κατ' ἢ ἀπίσταλα, ubi Henr. Stephans: Legendum videtur
 ἀπίσταλον, nisi forte more suo a numero uno ad alterum trans-
 ire voluit. Anonymus Excerpt. Chronol. lib. III. p. 73. καὶ
 ἐγένετο πλῆθος ἀπίρον ἐξ αὐτῶν τῶν Ἑβραίων οἰκοῦντα ἐν
 Αἴγυπτῳ, ubi tamen leg. divinum οἰκοῦν, τὰ ἐν A. conf. Wesse-
 lingius ad Diodori Sicul. lib. V. p. 337. Diodorus Sicul. lib.
 XI. p. 423. Κόκων τε πλῆθος εἰς αὐτὴν καταπραυεῖται. Ho-
 merus Iliad. O. vi. 305. et Iliad. II. vi. 368. Schol. eius ad
 Iliad. I. v. 224. Maximus Tyr. Dissert. XXXI. p. 369. εἰ
 δὲ κατὰ τοὺς γεωγῶνς τάττεται, ubi praecedentia in singulari
 numero recitentur, quod ita displicuit Marklondo p. 708. ut
 κατὰ τῶν γεωγῶν reponi voluerit. conf. Elsmertus in epist. ad
 Galatas VI. I. et van Bergen Critic. Observ. cap. 36. p. 79.

ἐπὶ τοῖς] Paulus ἐπὶ τε, unde fortasse apud utrumque leg. ἐπὶ τε
 τοῖς. Cod. A. ἐπὶ τοῖς ψόφοις.

κραύγαις] Vocem hanc contra Thomam Mag. tuentur Trillerus et
 Oudendorpius p. 522. conf. Schol. Homeri ad Iliad. I. v. 2.
 Anonymus de hydrophobia p. 3. ὡς καὶ μισηθέτες ἐξίστανται
 μετὰ κραυγῆς.

λαμπρῶν] Lucretius ad Statii Thebaid. lib. IV. v. 290. λαμπρῶν
 Graece splendidum dicitur. Uberrimam hanc vocem exposuit Ca-
 sionibus contra Baronium Exercit. XVI. p. 533.

οἰνοποσία] Cod. D. οἰνοφλυγία.

ἀπειψία] Recentiores hac voce uti, auctor est Pollux lib. VI. c. 8.
 legm. 44. quibus idcirco accentendus erit Aretaeus Cappad. qui
 ea utitur morb. chron. lib. II. c. 13. p. 69. E.

καὶ εἰ μὲν] Paulus καὶ εἰς μὲν. Cod. A. καὶ ἢ μὲν ἢ.

διάθεσις] Cod. B. τὸ ποιῶν. Bene de hac voce egit cl. Chri-
 stoph. Saxe epist. ad van Wyn p. 50. Fosius Oecon. Hippocr.
 p. 92. et Gorraeus Deſ. Medic. p. 103. adfectus complicatus
 ita dici Graecis autumat Jo. Langius Epist. Medicin. lib. I.
 p. 22.

piti, clamore. Inminis splendore. viniq̄ue meracioris
 portionē et cruditate. Quod si affectus intra cranium
 consistit, dolor ad radices oculorum usque porrigitur,
 quibus vero extra, hi citra calvariam dolent. Dolores
 autem conjuncti cum gravitate multitudinem, qui vero
 cum rosione laborantem exercent, humorum vel vapo-
 rum acrimoniam significant, reliquos suis notis discernes
 ut superius, de capitis doloribus sunt compræhenſæ.
 Pleno itaque corpore, incisa cute sanguis mittendus,
 et evacuatio per nares tentanda, clysteribus quoque uten-
 dum,

πίσι] *Homerus Odyss. N. vs. 423.*

αφθαλιών] Exemplum est apud *Photium Biblioth. p. 253.*

εἰς δὲ] Cod. A. εἰς δὲ. Cod. B. εἰ δὲ.

ἔξωθεν] Post hanc vocem ponenda distinctio, quæ male post κρα-
 νιον collocata est.

κρανιον] conf. c. 24. Observat *Thomas Mag. p. 527. κρανιον* dici
καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων, ubi vid. Trille-

rus.

ὀδυνώται] Cod. A. αἰ ἀδύται.

πλήθος] Cod. A. πλήθος.

ἢ χυμῶν] Cod. A. ἢ χυμῶν ἀτμίδων ἐξιμνήτη. Omne liqui-
 dum corporis humani χυμὸν vocantur medici *Praxagoram* se-
 cuti, vid. *Rufus Ephes. lib. I. p. 44.*

κεφαλαλγίας] cap. 10.

πληθωμικόν] a πληθώρη, voce ab Hippocrate prima usurpata, ut
 auctor est *Scaliger Scaligeran. prim. p. 138. nam, ut inquit*

Jo. Chrysostomus in A. A. Sermon. XLII. p. 848. αἷμα καὶ ὑγίης
ἢ ἐν ἡμῖν τῷ πλήθει πολλῶς ἴσσοι ἔτεκεν.

κλύστεον] *Cælii Aurel. judicium de clysteribus veterum lege apud*
enim acut. morb. lib. II. c. 8. p. 86. Verbo hoc carent Mss.

ἢ διὰ] Cod. A. ἢ διὰ ξινὸς αἷμα κενώτεον. Cod. D. εἰ δὲ ἀριὸς
 αἷμα κενώτεον.

κενώτεον δὲ] an κενώτεον τε? Codex D. ὠσαύτως δὲ. *Xiphilinus*

Hadr. p. 254. Ἀδριανὸς δὲ μαγγανείαις μὲν τισὶ καὶ γοντείαις
ἐκενοῦτο ποτε τοῦ υγροῦ. Hic innumi puto evacuationem san-

guinis, quæ e naribus elicitur. Aretæus de caus. morb.
acut. lib. II. c. 2. p. 12. B. Ἰσχυεταί ποτε διὰ ξινῶν αἱμῶν
εὐαγίη ζυγίτης, ubi ad ductum cod. Mss. Petiti, emendo ἰσχυεταί.
 Conf. c. 253.

γαστέρα, χρεῖσθαι καὶ ταῖς ἐμβροχαῖς ταῖς προσηρημέναις
ἐν ταῖς κεφαλαλγίαις· εἰ μὲν αἰσθάνονται ζέσεως, τῆς
ἐπὶ τῆς θερμῆς δυσκρασίας κεφαλαλγούντων· εἰ δὲ
ψυχρᾶς, καὶ ναρκώδους αἰσθάνονται δυσκρασίας, ταῖς
ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς. χρεῖσθαι δὲ ἐπὶ ταύτοις καὶ ἀπαφλεγ-
ματισμοῖς, καὶ ἐξέροις.

γαστέρα] Cod. A. γαστέραν.

χρεῖσθαι] Cod. A. addit δέ.

ἐμβροχαῖς] Cod. A. βροχαῖς. Frequenter librarios vocum initis
omississe notavi jam alibi. Actuarius de affect. spir. animal.
lib. I. c. 10. p. 39. τὰς ἰδέας ταύτων τῆ φαντασία παρακα-
τατίθεισιν, ubi unus e codd. Leidens. κατατίθεισιν tantum ha-
bet. Noster c. 12. λέγειας pro χλαῖας. Male hic βρο-
χας legeretur nam recentioribus βροχῆ, est imber. Schol.
Homeri ad Iliad. E. vf. 91. ἄμβρος, μέγας ἕτερος, βροχῆ.
Glossarium Philoxeni p. 140. Pluvia, ἕτερος ἄμβρος,
βροχῆ. conf. Donville ad Chariton. p. 502. Theophylactus
Bulgar. ep. 2. p. 6. καὶ οἱ ποταμοὶ ἐπιρέουσαι ἐκ τῆς
ἀνωθεν βροχῆς et alibi.

καῖς] Cod. A. τῆς. Pronuntiatio lectionem hanc peperit, vid.
Guys Itiner. T. I. p. 156.

προσηρημέναις] vere Plutarchus T. I. p. 59. ὡς γὰρ Φαρμάκου πρὸς
ἐν ἀρμόσσιτος νόσημα, τὴν δύναμιν καταμάθοντες οἱ ἰατροὶ με-
ταγούσι καὶ χρωτῆς πρὸς πᾶν τὸ παραπλησιον.

ζέσεως] Cod. A. ζήσεως.

τῆς] Cod. A. ταῖς.

αἰσθάνονται] Cod. A. αἰσθάνοντες.

dum, et alvus solvenda, seu venter exinaniendus erit. Irigationes quoque supra in dolore capitis positae, repetendae erunt, veluti cum acrimoniam sentiunt, eae quae in dolore capitis ex intemperie calida orto, cum vero frigus et stuporem veluti percipiunt, eae quae in dolore capitis ex frigida intemperie orto, in usum transferendae sunt, quamvis in his etiam, medicamenta quae salivam movent, et ea quae naribus induntur (Errhina appellantur) adhiberi debeant.

τῆς ἐπὶ τῆς] Leg. ταῖς ἐπὶ τῆς. Sequitur noster hic et alibi praeceptum Hippocratis lib. de flatibus p. 296. ἐπὶ δὲ συντόμῳ λόγῳ, τὰ ἐπιτόμια τῶν ἐπιτόμων ἐστὶν ἰηματα, quod frequenter laudant medici, ut *Alexander Trall.* lib. XII. p. 696. *Demetrius Pepag.* de podagra c. 10. et 36. *Actuarius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 13. p. 51. et alii scriptores, ut *Palladius Hist. Laus.* p. 81. *Theophylactus Bulg.* in Ev. Joannis c. 1. p. 575. *Johannes* apud *Photium* p. 660. *Isidorus Orig.* lib. IV. c. 9. *Eros* de pass. n. mulier c. 21. p. 264. *Quantiam* contraria contrariis curantur. Conf. noster c. 156.

ταῖς ἐπὶ] Cod. A. τὰς ἐπὶ.

χρησίων] Cod. B. ὡσαύτως δὲ. Adparet exinde verbum *χρησίων* ad antecedentia esse referendum, et verba *ὡσαύτως δὲ* in textum esse recipienda: vel legendum *χρησίων* * *χρησίων* δὲ.

δὲ ἐπὶ] Cod. A. δ' ἐπὶ τούτω, voluit ἐπὶ τούτων, ut noster c. 32. et c. 151.

ἀποφλεγματισμοῖς] *Galenus* l. c. lib. II. p. 182.

ἐρρίνοις] Cod. A. καὶ ἐν ῥίσι. De erihinis vid. *Th. Bartholinus* *Epist. Medic. Cent.* IV. ep. 2. p. 11.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΛΕΓΜΑΤΙΣΜΩΝ

καθαυρόντων κεφαλῆν.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Ὄρειάνου, ὑσσώπου, σαμψύχου, γλήχωνος, ταῦτα
ἔψησον σὺν ἐψήματι καὶ ὄξους, καὶ δίδου ἀνωγαργαρίζων.
ἄλλο. σαφίδα ἀγρία, καὶ πέπερι, καὶ μασίχην δίδου μά-
σασθαι· διαμύσμη. μασίχην, ἀγριοσαφίδα, ζιγγίβερ
δίδου

Cap. XVII. et hoc caput migrat e Cod. E.

καθαυρόντων κεφαλῆν] Gregorius Naz. Or. de baptism. p. 198.
καλὸν τῆν κεφαλῆν καθαυρόντων ὡς καθαυροτάς κεφαλῆ. Ob-
serva Graecos ubi verbum praecedit substantivum, omittere
articulum. conf. quae ad c. 26. notavi. Cod. A. περὶ ἀπο-
φλεγματισμοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Cod. D. tamen ante κεφα-
λῆν articulum τῆν addidit.

Ὄρειάνου] Plinius lib. XX. c. 17. Cod. A. ὄρειανος.

σαμψύχου] Omisit cod. A.

γλήχωνος] addunt codd. B. et D. καλαμίθης. Cod. D. καλα-
μίθης, ὃ ἐστὶ ποταμογείτων. Schol. Homeri ad Iliad. B. vñ.
88. γλήχων ἀγριός, ἥτις καλαμίθη κ. τ. λ.

ἔψησον] Cod. A. ἔψι.

ὄξους] Cod. A. ὄξυ.

ἀνωγαργαρίζων] Cod. A. addit καὶ ἐν ῥίσις.

ἄλλο] Quae sequuntur hic in cod. A. non habentur.

σαφίδα] Cod. B. σαφιδας ἀγρίας. Diversa ab editis hic habet
cod. D. ἄλλως· πύεθρον ἔφαγ. α'. καὶ χρυσοβάλακον ἁμοίως.
καππαρορίζου φλοιῶν ὁμοίως· ἐλαιοφυλλου ὁμοίως· κοπασίσας
καὶ ἔψησας σὺν ὕδα κλύζε.

μάσασθαι] Cod. B. διαμασᾶσθαι. Vir cel. Car. Andr. Dukerus
ad Oribasis Anatom. p. 54. μάσασθαι. Forte ita scribunt me-
dici. Sed alii μασᾶσθαι et μασσᾶσθαι. μάσασθαι et μάσσα-
σθαι est prehendere, capere, non manducare. Galenus Lex.
Hippocr. p. 74. v. Ἐσαφᾶσθαι· ὡς μασᾶσθαι, ὃ ἐστὶ ζητᾶ-
σθαι. conf. Athenaeus lib. VII. c. 5. p. 279. sed utroque mo-
do scribi hoc verbum observat Hensterhusius ad Aristophanis
Plut. vñ. 321. adde Gravii Lect. Hesiod. c. 21. et Schol.
Aristophanis ad Equic. vñ. 714. Cynosphium p. 194. λαβαί
κύνων εἰς τὸ ζῆμα σου καὶ μασσησᾶμενος.

DE MEDICAMENTIS,

QUAE SOLIVAM MOVENDO,

CAPVT PVROANT.

C A P. XVII.

Origanum, hyssopum, majoranam, portulacam, cum sapa et aceto decoquito et gargarizandum praebeto. Aliud. Herbam pediculariam, piper et mastichem commanducandam dato. vel mastichem, herbam pediculariam et zinziber. Aliud, Quod pituitam educit, vel herbam

μασίχην] ad sputa provocanda, ut scribit *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. 1. c. 2. p. 80. C.

διὰ μάσιμα] Leg. junctim *διαμάσιμα*. Sed caret hac voce cod. B. quam ex margine ortam, puto, vel a manu correctoris. Cum quae jungenda essent, separarent librarum depravarunt *Antoninum Liberal.* c. VI. *δηδέκτος, δ' Ἀπόλλωνος μὴ αὐτὸν ἀπολέσθαι, ἐπειπερ ἴσος αὐτῶν ἐτιμα.* *corrig.* ἐπεὶ περισσῶς αὐτὸν ἐτιμα. Sic quoque c. XXXVIII. *τοῦτον ἐφίλησε περισσῶς Διάκας.* *Homerus Hymn.* in Apollin. v. 48.

οὐδὲ τις ἐτλη

Φοίβον δέξασθαι καὶ πιστέην περ' ἐούσα.

Emenda

καὶ ἠπιστέην περ' ἐούσα

Temperare mihi nequeo quin subjungam adhuc locum *Tryphiodori* misere corruptum de excid. III v. 149.

Μὴτε τις αἰσχυρῆεν ἐδὲ κλέας, ἢ κεν ἑκάστος.

leg. *καὶ ἐκάστος.* Juvabit quoque opem ferre *Theophylactus Bulg.* epist. LXI. p. 94. *εἰ τε τῆος χεῖρας γυμνοῦ.* leg. *εἰς ἐτέως,* quo vitio etiam laborat *Jo. Crivostomus* de virginitate p. 85. *βουλόμενος οὐ διασῶσθαι τῆς μησεκακίας τῆν εἶσαν καὶ τῆος κενῶσαι τῆν ἀργῆν.* leg. iterum *καὶ ἐτέως.* Addam adhuc locum *Polyaeni* lib. III. c. 10. p. 281. qui summi *Cassuboni* sagacitatem deluūt: *ἐπεὶ πολλοὶ ἔξου ἐισπλέοιτες συχὰ τῶν πολιτικῶν καὶ ἀηλίσπον leg. συχὰ τῶν πόλεων ἀρκίῶν.*

ἀγριοσαφίδα] Cod. B. *ἀγριοσαπίδας*, supra scripto φ.

ζίνγιβερ] *Galenus* Leg. Hippocr. p. 76. v. *Ιδιχά.* *Plinius* lib. XII. c. 7. De modo quo agit consul, *Th. Bartholinus* Epist. Medic. Cent. IV. ep. 1. p. 5.

δίδου διαμασάσθαι, ἄλλο ἀποφλεγματισμὸς σαφίδος ἀγρίας, γλήχωνος, ὑσσώπου, θυμίου, ὀρειγάνεως, σὺν ὅξει καὶ ἐψήματι ἐψήσας, δίδου ἀναγαγραρίζων.

ΕΡΡΙΝΑ ΚΡΑΝΙΟΥ

καθαρκτικά.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Σεύτλου ῥίζης χυλὸν ἔγχυε ταῖς ῥισίν ἄλλο. μελάνθιον σὺν γάλακτι γυναικείῳ λειώσας, ἔγχυε ταῖς ῥισίν, ἢ χυλὸν κυκλαμένου ἔγχυε ταῖς ῥισίν ἄλλο ἐξέρινον καθαίρον, ἰσχυρὸν ελατήριον Ια. μελάνθιον Ιβ. λειώσας σὺν κωπρινῷ ελαίῳ, ἔγχυε ταῖς ῥισίν.

ΠΓΑΡ.

δίδου] Codex B. δίδου δμοίως.

διαμασάσθαι] Cod. B. διαμασάσθαι. Aristoteles H. A. lib. IX. c. 6. καὶ τὰ ξύλα διαμασάσθαι. Hippocrates Coac. Praenot. p. 187. Antiphanes apud Athenaeum lib. III. c. 3. p. 75. Longus Paft. lib. I. p. 16. Antigonus Caryst. c. 44. Aescyphion lib. III. ep. 57. Eusebius H. E. lib. IX. c. 7. p. 263. Nicezas Choniat. p. 542. pro ruminari adhibuit Isidorus Pelus. ep. 119. p. 241. Jo. Chrysofostomus in A. A. Serm. XVII. p. 710.

ἄλλο] Leg. ἄλλες ἀποφλεγματισμὸς, quam meam suspensionem egregie confirmat cod. D. ubi legitur ἕτερος. Nihil proclivius quam ut σῖγμα finale transeat in σῖγμα, ut monet Alex. Morus ad Lucæ c. XI. 14. p. 81. et R. Bentleyus epist. ad Millium p. 55.

γλήχωνος] Cod. B. γλίχωνος.

δίδου] Cod. B. δὲς πίνω. Dosis non definitur: deest forte ἴσα vel simile quid.

ἀναγαγραρίζων] Verbum veteribus Graecis ignoratum, ut testatur Pollux lib. VI. c. 3. segm. 25.

Cap. XVIII.

Ἐξέρινα] Cod. A. ἐν ῥισί. Cod. B. ἐξέρινα καθαρκτικά κεφαλῆς. Cod. D. ἐξέρινα καθαρκτικά κεφαλῆς.

Σεύτλου] Archigenes apud Galenum sec. Ioc. lib. II. p. 184. Scribonius Larg. c. I. 7. Plinius lib. XX. c. 8.

herbam pediculariam, portulacam, hyssopum, thymum et origanum in aceto et fapa decoctas, pro gargarismate adhibeto.

STERNVTATORIA

QVAE NARIBVS INDVTVR, AD PV-
GANDAM CALVARIAM.

CAP. XVIII.

Radiciſ betae ſuccum naribus infundito. Aliud. Nigellam ex lacte muliebri laevigatam, vel cyclaminis ſuccum eadem ratione naribus indito. Aliud ſternutatorium quod valide purgat, Elaeterii drachma, nigellae drachinae duae ex oleo cyprino trita naribus inſtillatur.

STERNV-

χυλόν] Cod. A. ἢ χυλόν.

ῥίζην] Cod. B. ἢ κίττου χυλόν, addit, ἢ κυκλαμίνου. Cod. D. ἢ ἄλλω· μελαίνθιον λιπώσαι ὁμοίως ἔγχεε, ἢ κίττου χυλόν ἢ κυκλαμίνου. Cod. A. μελαίνθιον συν γαλιόκτι γυναικείῳ λιπώσαι ἔγχεε ταῖς ρίζι, ἢ χυλόν κυκλαμίνου.

κυκλαμίνου] conf. Aretaeus cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 118. E.

ἄλλο] Distinctionem quae post hanc vocem in ed. Martii compareret, sustuli, ac post ἰσχυρόν rejeci. Ἄλλο ignorat codd. Aa et Cod. E.

ἐξήρτων] Hic incipit caput hoc in Cod. E. ac legit ῥίζα καθάρσιον.

L β'] Cod. E. L α'.

ελατηρίου] Alexander Trall. lib. IV. p. 226 καλοῦσι δὲ οὕτω τὸν χυλόν τοῦ ἀγρίου σικύου. Glossae Jacq. Mill. ελατήριος ὁ ἐστὶν τοῦ ἀγγορείου χυλός. et quoddam medicamentum purgans ut testatur Galenus in Lex. Hippocr. p. 72. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 179. ελατήρια τὰ κενούται. Aristoteles Probl. Sect. I. 41. conf. doct. Schulze Toxicolog. Veter. c. 3. p. 23.]

ἔγχεε] Cod. E. ἔγχεε.

ῥίζην] vid. observata ad c. 7.

ΠΤΑΡΜΙΚΑ ΔΙΑ ΤΩΝ

μυκτῆρων.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Στρούθιου, ἑλληβόρου λευκοῦ, ἀνά L α'. κασσίου
L α'. πεπέρεως L γ'. λειώσας δίδου ἀγασπῶν διὰ τῶν ῥι-
νῶν. ἄλλο. μελάνθιον καὶ στρούθιον καὶ πεπέρεως δίδου
λεία διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. ἄλλο. κυκλαμίνου L γ'.
κηκίδος L α'. στρούθιου L β'. λειώσας.

Cap. XIX. Cod. E. ιδ'.

Πταρμικά] Cod. A. πταρμικῶν διὰ τῶν μυκτῆρων.

Στρούθιον] Cod. E. στρούθιον. Pars hujus capituli desumpta est ex
Panisi lib. III. c. 24. conf. *Severianus* Larg. l. 10. et *Caelius*
Aurel. morb. acut. lib. I. c. XV. p. 53. morb. chron. lib. I.
c. IV. p. 306. et 357. *Hippocrates* de natura muliebri p. 135.
Aretaeus cur. morb. acutor. lib. I. c. 2. p. 79. E. *Celsus* lib.
V. c. 22. *Plinius* lib. XIX. c. 3.

ἑλληβόρου] Cod. A. ἑλεβόρου. *Aretaeus* l. c. addit his, *euphor-
bium*, *Carneadem* aliosque philosophos caput helleboro albo
purgasse, notum est, vid. *Valerius Maxim.* lib. VIII. c. 7.
p. 688.

L α.] Cod. A. Ιη α.

λειώσας] Cod. A. λυώσας. Similem permutationem τοῦ σ et υ
videor mihi animadvertisse apud *Theophrastum* Bulg. ep. 9. p.
15. σὺ μὲν οὖν, οὕτως ἐστίνε καὶ κατευσσοῦ, καὶ διαφέρει τῶν
κακῶν. leg. ἐστίνε.

ἄλλο] Cod. A. ἄλλον.

μελάνθιον] Cod. A. μελάθην. Cod. E. μελάθην.

ΠΕΡΙ

STERNVTATORIA

NARIBVS EXCIPIENDA.

CAP. XIX.

Struthii, veratri albi, castorii, singulorum drachma, piperis drachma quatuor, in pulverem redactae. naribus attrahuntur. Aliud Nigella, struthium et piper contrita eodem modo applicantur. Aliud. Cyclaminis drachmae quatuor, gallarum drachma, struthii drachmae duae tritae exhibentur.

καὶ τρουθίου] Delet copulam Cod. A.

πεπερεως] Cod. A. B. et E. πέπερι.

διδου] ignorat Cod. A. Cod. B. λειώσας ἐμοίως διδου ἀισπᾶν. De vi praepositionis ἀπὸ in hujusmodi verbis, vid. doct. Lennep Analog. Ling. Gr. p. 247. Achilles Tat. lib. II. p. 133. τὰς ἀγκυραὶς ἀνίσπαν. et Longus Pastor. lib. II. p. 56.

ἄλλο] Cod. A. ἄλλον. Cod. E. delet.

κικιδος] Cod. A. et B. κικιδος.

τρουθίου] Cod. A. τρουθίου. Hinc etiam emendo Serapionem Anthol. lib. III. c. 6. epigr. 15.

Ἐμπερος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυόβηλος.

leg. τυφλοῦ. et Getulici lib. cit. c. 22. epigr. 13.

καὶ Μαλλέου τυφλοῦ κοιμητομένου σπιδάδες.

leg. iterum τυφλοῦ, quod adjectivo usus est Lynceus Cassandr. vi. 737. Glossae Jatric. Mis. γλεῦκος, τὸ ἀποσάγμα τῆς ταφύλης. De Struthio consulendus Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 40.

λειώσας] Repetendum ex superioribus διδου aut addendam χεῖρ. Codex B. addit διδου. Cod. A. vero ποίη. Cod. D. διδου ἀισπᾶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΤΣΑΙ

πταρμούς.

Κ Ε Φ. Κ.

Ἐκείνου σπέρμα, καὶ ἐκείνο αὐτὸ ἐσφραγόμενον, ἄλλο. ψύλλιον συνεχῶς ἐσφραγίου, ἢ ὅπιον συνεχῶς ἐσφραγίου. Τοπιὰ πρὸς ἡμικρανίας διὰ ψυχρὰν οὐσικασίαν, δαφνίδας, πήγανον, πεικεδάνου ῥίζας ὄξω λείου, καὶ ἀναλαβίων κηροτὴν ἐπιτίθει, ἄλλο. ἐσείων περσιμῶν

70

C a p. XX.

Περὶ] Cod. A. περὶ πταρμούτα παύσαι. Voluit forte πταρμῶς καταπαύσαι. Cod. B. πρὸς τὸ παύσαι, se sic quoque Cod. D. Cod. E. πταρμῶς παύσαι.

Ἐκείνου] Paulus lib. III. c. 34. conf. nosser c. 103. Dioscorides lib. H. c. 171. Plinius lib. XX. c. 12. et 13. Simson Sethi p. 16. Avicenna c. 118. Sotio Geop. lib. XI. c. 23. Cod. A. Βασιλικῶ καὶ τὸ σπέρματι αὐτοῦ ἐσφραγόμενος. Cod. B. ἀκίμου ὃ ἐστὶ βασιλικῶ τὸ σπέρμα. Cod. D. βασιλικῶ σπέρμα. Cod. E. ἀκίμου, ὃ ἐστὶ βασιλικῶν, τὸ σπέρμα. Casaubonus ad Persii Sat. IV. p. 336. *Osimum* ansem per i non per y hanc plantam nominant Graecorum et Latinorum codices: ut est a nobis studiose observatum.

ἐκείνο αὐτὸ] αὐτὸ quandoque significare ὅλεον, integrum docuit ἡ παύσας ad Strabonis lib. XI. p. 707. quo sensu hic accipi possit et c. 103.: verum cum αὐτὸ apud nostrum solum saepe deneget, malim et hic illud sic interpretari. Ita cap. 59. et c. 123. τῶν δὲ ἐξω μόνω φλεγμονήτων αὐτῶν et c. 166. καὶ τῶν ἐκπῶν αὐτῶν, pro quo κατ' ἰδίαν dixit c. 83. et c. 90. et 152. κατὰ μόνω, vel μόνω, ut c. 215. Ac sic quoque alii scriptores, Herodotus lib. IV. p. 224. χωρὶς γὰρ τῆς δὲ ἐξω τὸ κατῶν αὐτῶν, Porphyrius de Abitinens. lib. II. p. 235. ἐξω τῶν αὐτῶν, Homerus Iliad. B. vi. 233. et Iliad. Θ. vi. 98. atque sic etiam accipio apud Aretaeum de caus. morb. acut. lib. II. c. 10. B. ἐπὶ γυναικῶν μὲν γὰρ αὐτῶν. conf. Hemsterhays ad Lucianum T. I. p. 230. Nosser c. 122. ex additione Cod. B. et D. καὶ αὐτὸ τὸ ἐξω μόνω. Jamblichus V. P. p. 73. ἀποφθῆναι δὲ αὐτὰ τὰ περὶ αὐτῶν, ubi Obrechtus αὐτῶν vertit sola, sed jam olim Jo. Jac. Reiskio indicaveram per literas me suspicari legendum esse αὐτῶν, quas literas una cum aliis meis me inficio ac invito publici juris factas esse doleo. Apud Matthaeum Ev. c. IV. 16. αὐτοῖς visis doctis redundare videntur, sed viderint me peritiores, anne ut apud nostrum solis exponi queat. Explicationi a Casauboni pondus addant M. B. *

DE REMEDIIS

QUAE STERNVTAMENTA INHIBENT.

CAP. XX.

Ocimi semen naribus ad odorandum admotum. Aliud. Pfilium aut opium frequenter odorare. Medicamenta exterius applicata, quae faciunt, ad hemicraniam ex frigida intemperie ortam, lauri baccas, rutam, peucedani radices, cum aceto terito, eoq[ue] excipito, et infiar cerati imponito. Aliud. Ex nucleis persicis medium

F 3 dium

B. et D. quorum ille καὶ αὐτὸ ἔλοι, hic vero καὶ αὐτὸ τὸ ἔλοι, eie[re]ta voce ἐκίω. Noster c. 273. ἀγγουσα ἢ λεπτοφύλλος ὀλη.

ἄλλο] Cod. B. ἢ ψύλλαιον.

ἐπιον] Verba, quae hic repetuntur, συνεχῶς ἀσφραίνου exulant ex Mss. ἢ ἐπιον ἢ ἐπιον.

Τοπικὰ] Ignorant hanc vocem Mss. qui novum hic faciunt caput, cum hac epigrapha Cod. B. πρὸς ἡμικρανίας διὰ ψυχρῶν δυσκρασιῶν. Cod. A. vero περὶ κατάρου καὶ κορίζης addito hoc Scholho: κατάρου καὶ κορίζης, ἢ πλεονασμὸς μωρῶν. leg. κατάρου καὶ κορίζης, εἰ πλεονασμὸς μ. in Cod. E. est caput iε. Verba haec in codice Augustiano lemma constituunt et sunt simul initium novi capitis, quod frequens apud Palaephagium de incredib. ut c. 42. 44. et alibi.

ἡμικρανίας] Cod. E. ἡμικρανίας.

διὰ ψυχρῶν δ.] Cod. E. διὰ ψυχρῶν δυσκρασιῶν.

ἐκίω] Cod. A. ἐκίω. Cod. E. πενιθῶν, omisso ἐκίω.

ἔλοι] Sexies ita exaratum apud nostrum hoc et sequenti capite et c. 153. ἔλοι pro ἔλοι. Ita ter quoque συνιδῶν pro συνιδῶν legitur apud Cheronium, ut ad eum observavit Derville p. 334. Sed codices ἔλοι dant. Quale acetum ianget, non addidit, cum tamen ejus noverit plures: album laudat c. 258. scilliticum c. 107. vetustum c. 292. De aceto conf. Gangraeus ad Diurnaliy Sat. XIII. vi. 35.

λαίδου] ita quoque Cod. B. Cod. A. λυίδου.

ἀνεστῆ] leg. ἀνεστῆ. ac ita Cod. B. Alex. Morus not. ad N. T. p. 164. Observavit non raro in veteribus libris ex interpolatione natam esse litteram ῆ saluti lascivia. Inνεστῆ agnoscit Pollux lib. IV. c. 25. segm. 183. ἀνεστῆ maluit auctor Cynopoeii p. 192. Ita ἡνεστῆ etiam Theophrastus dicitur, nempe ἡνεστῆ apud Xiphilinum Hadr. p. 250.

ἄλλο — ἐπιον] Non agnoscit Cod. E. ἢ ἐπιον ἢ ἐπιον.

τὸ ἐντὸς λειώσας, σὺν ὄξω καὶ λιβάνῳ ἐπιτίθει. ἢ καρδάμου σπέρματος, καὶ περισσεῶς κόπρον σὺν ἔξω λειῶν ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΣ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ

δυσχερασίαν ὀδυνωμένους.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

Κοχλίας γυμνοῦς σὺν λιβάνῳ καὶ ὄξω λειώσας ἐπιτίθει. ἄλλο. ἐντερα γῆς σὺν λιβάνῳ καὶ καστορέῳ λειώσας σὺν ὄξω ἐπιτίθει. ἄλλο. εὐφόρβιον καὶ χάλκινθον ἀνά L α΄. λιβάνου L β΄. σὺν ὄξω λειώσας ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

ἐπιτίθει] εἰ. Martii ἐπιτήθει, ac sic quoque in codice B. exaratum. De permutatione harum literarum ex prava pronuntiatione vid. *Valesiana* p. 205. et *Chevræana* T. I. p. 202.

ὄξω] vi]. *Bohnerus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 5. p. 125. Cod. A. ῥοδωνοκόκαλον τὸ (l. τὰ) μέγα λιώσας σὺν ὄξω, ἐπέτω ἐπιτίθει. Compositam vocem ῥοδωνοκόκαλον ignorat *Glossarium De Cange*. De simplici κόκαλον consul. *Martinius Etymolog* p. 780.

σπέρματος] Subaud. βραχὺ τι ut c. 10. vel μέρος τι. Sed cod. A. σπέρμα. ac in cod. E. σπέρματα exaratum esse sibi videri, adscriptit erud. *Cowes*.

περισσεῶς] *Sextus Placit*, c. 33.

κόπρον] Cod. A. κόπρους, σὺν ὄξω λιώσας. Cod. E. κόπρον σὺν ὄξω λεία. Sequuntur in Cod. A. εὐζώμου σπέρμα σὺν λιβάνῳ καὶ ὄξω ἐπιτίθει. ἐντερα γῆς σὺν λιβάνῳ καὶ καστορέῳ καὶ ὄξω λιώσας ἐπιτίθει. Cod. B. ἄλλο. εὐζώμου σπέρμα σὺν λιβάνῳ λιώσας μετ' ὄξους ἐπιτίθει. Cod. E. εὐζώμου σὺν λιβάνῳ λιώσας ἐπιτίθει. Cod. D. ἄλλως εὐζώμου σπέρμα ὃ ἐστὶ σπανα σὺν λιβάνῳ. ὃ ἐστὶ σπανάκι legendum monuit me erud. *Bolla*. Conf. *Du Cange Gloss*, p. 1417, quæ præterea hic in cod. A. adferuntur ignorant *Mss.* B. et D.

Cap. XXI.

Περί] Cod. D. πρὸς τοὺς et ὀδυνωμένους. Cod. E. ιϛ'.

Κοχλίας] Cod. E. κοχλίους. ac sic etiam scriptum apud *Stephanum Byz.* de Urb. v. Κοχλίους, p. 475.

dium laevigato, et cum aceto et thure inducito, aut cardami semen, vel columbae sterces ex aceto tritum imponito.

AD DOLORES CAPITIS

VEIVSTOS EX CALIDA INTEMPERIE
ORTOS.

C A P. XXI.

Cochleas exenteratas, ex thure et aceto tritas imponito. Aliud vermes terrestres ex thure et castorio tritas cum aceto admoveto. Aliud. Euphorbii, atramenti futorii, singulorum drachma, thuris drachmae duae ex aceto tritae applicantur.

F 4

DE

- ὄζω] Cod. A. ὄζα. Cod. E. λεύσας ὄζα.
 γυμνός] nempe ὀσρέκων. M. Antoninus lib. XII. c. 2. p. 346.
 ὁ Θεός πάντα τὰ ἡγεμονικά γυμνά τῶν ὑλικῶν ἀγγείων καὶ
 φλοίων καὶ καθαρμάτων ὄζω. ubi vid. Gatakerus. Noster c.
 192. κεχλίαν σὺν τοῖς ὀσρέκωσις. conf. c. 46. et 52. Aelianus
 H. A. lib. II. c. 45. κατὰ τὸν κεχλίαν τὸν γυμνὸν τὸ εἶδος.
 conf. lib. VII. c. 31. Γυμνοκρίδον hordeum decortiatum di-
 citur, in capite, quod ex cod. Ms. post nostri c. 168. vulgari.
 ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.
 ἑστέρω] Dioscorides lib. II. c. 64. Aratus vs. 959. Omittuntur
 hic in Cod. A.
 σὺν ὄζω] Cod. D. μετ' ὄζων. omissa in Cod. E.
 ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.
 εὐφώρειον] Cod. A. εὐφώρειον. Cod. E. ἐφελβίου.
 καὶ] Omittit Cod. A.
 χαλκκίθου] Cod. A. χαλκκίθου. Cod. E. χαλκκίθου.
 ἀπὸ L α'.] non agnoscit cod. A. sed pro illis habet καὶ λίβαιου
 του α'. et sic quoque cod. D. Cod. E. δραχμαῖς totidem
 iteris.
 σὺν ὄζω] nec haec agnoscit cod. A. sed eorum loco legitur ταῖτα.
 Cod. E. ὄζει. Totam autem hoc caput in codd. B. et E. non
 habetur. Verba σὺν ὄζω delet cod. D.
 λεύσας] Cod. D. λεύσας.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΡΟΤ ΚΑΙ

κορύζης.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Ὅταν πληρωθῇ ἡ κεφαλὴ ὑγροῦ, καὶ πέμψῃ εἰς τὸ ὑπερώϊον, λέγεται κατάρρους, ὅταν δὲ εἰς τὴν τραχηλίαν ἀετηρίαν, λέγεται βράγχος· ὅταν δὲ εἰς τὰς ῥίνας φέρεται τὸ ὑγρὸν, λέγεται κόρυζα. καὶ εἰ ἐστὶ θερμὴ ἡ αἰτία, οἶον ἐξ ἡλιοναίας, λεπτόν ἐστι καὶ θερμὸν καὶ δάκνον· καὶ δεῖ ἀλείφειν ῥόδιον τὴν κεφαλὴν, ἢ ὀμφάκινον ἔλαιον. καὶ λούειν αὐτοὺς, εἰ δὲ ψυχρὰ ἡ αἰτία, ὅταν παχύ ἐστὶ καὶ ψυχρὸν τὸ καταφερόμενον, δεῖ τοῦτους ὀλιγοσιτεῖν, καὶ ἀλείφειν ἀνιδελαίω, καὶ πηγαν-
λαίω

C a p. XXII.

Περί] Codd. A. et C. περὶ ἡμικρανίου δυσκρασίας. Cod. E. ιζ.

κορύζης] Cod. B. κορίζης.

Ὅταν] Celsus lib. IV. c. 8. Coelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 7. Paulus lib. III. c. 28.

ὅταν — βράγχος] exulant haec ex codd. A. et C.

πληρωθῇ] Theophrastus Bulgar. epist. LV. p. 88. ἀνακόπτει δὲ μετὰ τὴν διάβασιν δύο ἔνυματα· ἐν μὲν, τὸ κοινὸν τε καὶ ἐπιδημικόν, ὃ τοῦ ἐγκεφαλοῦ πληρωθῆτος καταρρέουσι δημιουργῆσαι καὶ βράγχος, καὶ τὸν περὶ τοῖς ἰατρικαῖς νοσήμασι φόβος οὐκ ἀλόγως ἐφίσηται.

πέμψῃ] Codd. A. et C. πέμψει. Cod. B. πέμψη τοῦτο.

τὸ ὑπερώϊον] Aristoteles H. A. lib. I. c. 11. Rufus Ephes. lib. I. p. 27. Hyppatus p. 143. ὁ ἀναριστός, ὑπερώϊον. Nemesius de nat. homin. c. 9. p. 161. τὰ ὑπερώϊα dixit, τὴν ὑπερώϊον autem c. 14. p. 173. ac ita Codd. A. C. et E. hic quoque. conf. L. Bor. Exercit. Philol. c. 9. p. 44.

λέγεται] Codd. A. et C. λογίζεται.

βράγχος] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 125. Priscianus lib. II. c. 20. Isidorus Origin. lib. IV. c. 7. Suius morbus. Porphyrius de Abstinenc. lib. III. 7. p. 232. Unde nomen Bronchus fluxerit docet Varro apud Lactantium ad Statii Thebaid lib. VIII. v. 198.

φέρεται] Cod. E. φέρται.

κόρυζα] Codd. A. et C. κορίζα. Rufus Ephes. lib. I. p. 25. Hippocrates de prisca medicin. p. 16. Actuarius de affect. spir.

DE DESTILLATIONE

ET GRAVEDINE.

CAP. XXII.

Cum caput humore fuerit plenum, eumque ad extimam cutem propulerit, catharrus graecis, latinis destillatio dicitur; cum vero in asperam arteriam, branchus graecis, nostris raucitas appellatur. Quod si humor ad nares decumbat, κόρυζα graecis, a nobis autem gravedo vocatur, si praeterea causa fuerit calida, quem admodum quae ortum habet ex ardore solis, tenue est et calidum, et acre quod profluit, caput itaque rosaceo et oleo acerbo inungere et lavare eos oportet: si vero frigida fuerit causa et id quod destillat crassum est et frigidum pauco cibo eos uti, et caput oleo anethino

F 5

vel

spir. animal, lib. I. p. 52. Tacites Chil. VI. v. 337. Pollux lib. II. c. 4. segun. 78. Timaeus Lex. Plat. p. 120. Nemesius de nat. homin. c. 6. v. 137. Schola Salernitana c. 82.

Si fiat ad pedas, dicitur rheuma cataractis, Ad fauces branchusque, ad nares elio coryza.

eis.] Delet Codd. A. C. et E.

ηλιοκίε] Ex insolatione, qua gymnasiae utebantur, videatur praeter mercurialem, Casaubanus ad Persii Sat. IV. p. 346.

δακρυον.] Cod. B. δακρυδες.

δι' αλειψειν.] Codd. A. et C. διαλειψειν.

εξιδιον.] Cod. B. την κεφαλην εξιδιον.

εμφακτιον.] Cod. E. εμφακτιον et in margine adscriptum α.

αυτου.] Cod. D. αυτου, nempe κεφαλην.

ει δε.] Codd. A. et C. η δε.

απειν.] addit Cod. D. ειη, quod probo.

παχυν.] iidem codices παχυν.

ψυχρον.] delent codd. A. et C.

καταφραγματον.] Addit Cod. B. φαιεται. Hoc est ερι. Sic e. 143. ει δε φλεγμοιδες τι περι τα σπλαγγια φαιεται.

αλειψειν.] Cod. B. και την κεφαλην αλειψειν.

κεφαλαια.] Codd. E. αηθελαιον. et B. vid. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 93.

λαίω τὴν κεφαλὴν, καὶ τῷ νεφθίνῳ καὶ ἰρίῳ· ταῖς δὲ
 ῥίσιβι διαχρηστέον ἐνδοθεὶν λιβάνῳ καὶ σμύρῃνῃ σὺν ἐλαίῳ.
 ὄσφραντὰ δὲ μελάιθιον, ἢ κύμινον, πεφρυγμένα, ἐν
 ὄσφινῳ δεθέντα, καὶ ὄσφρανόμενα· κατὰ δὲ τοῦ μετώ-
 που ἐπιτιθέσθω τὴν ὄξηραν, ἢ τὴν ἰκείσιον ἔμπλαστρον·
 κατὰ δὲ τοῦ θώρακος τὸ ὀποβάλαμον, ἐπαλειφέτω
 καὶ τοῖς θερμοῖς ἐλαίοις, οἷον τὸ πηγάνιον, τὸ ἀνήθιον,
 τὸ νάρδιον, καὶ τὸ σαμφύχινον.

ΚΑΤΑ-

ῥίσιβι] *Plinius* lib. XXI, c. 7. *Neophytus* apud *Salmosium* ad *Solinum* p. 861. *Σουσίη* ἢ *ἰρίς*· *Σούσιον* μύρον, τὸ ἴριον ἐλαίου·
 Ἐλαίου σουσίον, ὃ ἐνοῖο κρήνον καλοῦσι, ita *Crito Cosmet.*
 apud *Fabricium* *Bibl. Gr.* T. XIII, p. 690. conf. *Clemens Alex.*
Paedagog. lib. II, p. 183. C. *Strabo* lib. XII, p. 856. ἐπα-
 ριτάς καὶ ἡ Σελγικὴ ἰρίς καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς αἰεμιμα. *Athenaeus*
 lib. XV, c. 12. *Schol. Homeri ad Odyss.* B. vi. 339.
 ἐλαίου — οἷον τὸ ἴριον σαμφύχινον. leg. καὶ σαμφύχινον.

ταῖς δὲ] deest δὲ in Cod. E.

ῥίσιβι] Codd. A. et C. ῥίσιβι. Cod. B. τὰς δὲ ῥίσιβι.

διαχρηστέον] Cod. A. χρηστέον. Cod. B. διαχρίειν.

λιβάνῳ] Cod. B. λίβανον καὶ σμύρην.

ὄσφραντὰ] Codd. A. et C. ὄσφραντὰς. Cod. B. ὄσφραντικὰ
 ἢ τοῖς μυριστικὰ. Cod. E. ὄσφραντικὰ.

μελάιθιον] *Plinius* lib. XX, c. 17. *Priscianus* l. c. Codd. A. et
 C. μελάιθην. Cod. B. μελάιθιον, quod post κύμινον collocat.

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον.

πεφρυγμένα] iidem codices πεφρηγμένα. Cod. D. πεφρυγμένα.

δεθέντα] Codd. A. et C. δεθέντα.

ὄσφρανόμενα] Codd. A. et C. ὄσφρανόμενος.

ὄξηραν] Compositionem dat *Paulus* lib. VII, c. 17, p. 287. acetum
 autem recipiebat, unde ita dictum emplastrum. ὄξηρὸν κρεμμύδι
 dixit *Aristophanes* apud *Pollucem* lib. VII, c. 32, segm. 161.
 Cod. B. ὄξηρην ἔμπλαστρον, ἥτις σκευάζεται οὕτως· Λιθά-
 γύρου οὐγγ. β'. σαμφύχου οὐγγ. ζ'. ὄξους τὸ ἀρκοῦν. Quae
 compositio haud parum differt ab illa, quam tradit *Paulus* β. c.

ἰκείσιον] *Paulus* l. c. *Icesius* medicus fuit sectae Erasistrateorum,
 ut auctor est *Strabo* lib. XII, p. 869. ejus iconem exhibet no-
 mus *Smyrnaeorum* apud R. *Mead* *Tab. I.* n. 11. *Icesius*, ita
 nosster c. 182, et 186. unde interpret *Icesium* vertit, alii *Hice-*
 sum

vel rutaceo vel nardinov el irino inungere oportet, na-
res autem intrinsecus illinere thure et myrrha ex oleo,
odorari autem nigellam aut cyminum frixa et in linteolo
ligata. Fronti vero inducere oportet oxeram et icesium
emplastra, thoraci vero opobalsamum seu balsami liquo-
rem, vel circum inungere eundem oleis calidis, qua-
le est rutaceum, anethinum, nardinum et majoranae
oleum.

CATA-

sium, plurima vocabula contra etymologiam Latini aspirarunt,
Inquit Aegid. Menagius Amoenit. Juris Civil. c. 31. p. 181.
Diogenis Cynici pater vocabatur Icesius in gemma apud *Spo-*
nium Miscell. Erud. Antiquit. Sect. IV. p. 125.

τῆν ἐμπλαστρον] *Anonymus* de V. S. p. 8. καὶ ὕστερον ἐπίθετο ἐμ-
πλαστρον τὴν διὰ χυλῶν. ita recte Mf. cod. quod nollem mu-
tatum in τὸ διὰ, conf. noster c. 91. 175. et alibi. *Isidorus*
Relusiot. ep. 191. τότε ἡ ἐμπλαστρον κατὰ ἀρχαιοτάτην. Cod.
E. ἐμπλαστρον.

τὸ ὀποβαλσάμαον] Cod. B. delet articulum, et ὀποβαλσάμα legit.

ἐπαλειφέντω] Recte addit Cod. B. ἐ κάμων.

ἐλαίοις] Rarus hujus vocis usus in numero plurali; *Callimachus*
tamen Hymn. in Apollinem vl. 38.

Alī δὲ κάμαξ θυβέντα πιδῶ λείβουσι ἐλαία.
ubi Scholiastes, qui propter hanc observationem vapulat Κορ-
πιόρσι Observ. Philol. c. 2. p. 16.: σημείωσαι ὅτι τὸ ἐλαία
πληθυντικῶς παρ' οὐδενὶ ἄλλῳ εὐρηται. Scholiasta *Apollonii*
Rhod. ad lib. I. vl. 1075. χυλῶν, κυρίως τὰ μετ' ὕδατος ἐλαία.
Caeterum hanc vocem de suo addidit noster, quae apud *Paul-*
um non habetur. *Asiaticus* Cappad. cur. morb. acut. lib. I.
c. 1. p. 74. D. ἐκπύλου κάμαξ ἐνεψήτηεν ἐν τοῖσι ἐλαίοις, et
alibi. *Symeisus* de febr. c. VI. p. 194. μετὰ τούτων τῶν γλοιῶν
καὶ ὀλίγου ἰελαίων. conf. p. 198. et Cod. B. ad c. 171.

πηγάμων] Codd. D. et E. πήγαμοι. Cod. B. τῶ πηγαινῶ et igno-
rat praeterea cōm.

ἀνήθιον] Codd. A. et C. ἀήθιον. Cod. D. ἀήθον. Cod. B.
τῶ ἀνηθίῶ.

τὸ κάρδιον] Cod. B. τῶ καρδίῶ.

καὶ τὸ] Delent copulam Codd. A. et C. Cod. B. ἢ τῶ σάμφυχνῶ.

σάμφυχνον] Cod. E. σάμφυχοι.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΡΟΣ ΒΗΧΑΣ

καὶ κατάρρους.

Κ Ε Φ. Κ Γ.

Στύρακος, θυώρης, όπίου, χαλβάνης, ἰσα γλυκῆ
 ἐνάλιαθων, δίδου εἰς κοίτην γ'. ἢ πάντε κόκκια, καὶ γλυ-
 κέος ἐπιρροφείτω, πρὸς δριμύ ρεῖμα. ὕσκιυάμου σπέρ-
 μα Λδ'. κουκουαρίων Λε'. κρόκου Λδ'. ἐφήματι ἀναλα-
 βῶν δίδου ἐκλείχεν. ἄλλο. μέλιτος, βουτύρου, κινίνου
 συνεψήσας δίδου ἐκλείχεν. δίδου δὲ ῥοφήματά τε δι'
 ὕσσώπου καὶ σίνων, καὶ εροβύλου, καὶ ἴρεως ἀφέψημα.
 ἄλλο. σύρακος αὐγλ. ε'. σμύρνης αὐγλ. β. ε'', τερεβιν-
 θίνης

C a p. XXIII. Cod. E. 19.

καὶ κατάρρους] Cod. E. καὶ πταρμούς. Codd. A. et C. περὶ βί-
 χους καταπότια. Cod. D. περὶ βήχα καὶ πταρμούς, Cod. E.
 καταπότιον.

Στύρακος] *Paulus* lib. III. c. 23. *Plinius* lib. XXIV. c. 6.
Needham ad Geopon. lib. XIII. c. 8. *Sam. Daleus Pharmaco-*
col. p. 325.

γλυκῆ] Codd. A. C. et E. γλυκῆ. Cod. B. γλυκῆ.

γ' ἢ ε'.] Ex superstitione medicina veterum de qua consul. *Rob.*
Kenchensis ad Q. Ser. *Samonium* p. 93. conf. c. 125. et cel.
H. D. Gaubius method. concinnandi form. medic. p. 91. nam
 omnis impar numerus prospera significat et vivis adscribitur, ut
 docet *Lotharius* ad *Statii Thebaid.* lib. V. vf. 86. conf. *Jo.*
Rhadus ad *Scribonium Larg.* p. 132. Codd. A. et C. γ' ἢ καὶ
 ε'. Cod. E. αὐγλ. ε'. εἰς κοίτην.

ἐνάλιαθος] Codd. A. et C. γλυκίαιος. Codd. B. et D. ἐκ τοῦ γλυ-
 κίαιος. Rectius.

ἐπιρροφείτω] *Helliodorus* lib. VII. p. 357. *Aristoteles* Sect. XXVI.
 probl. 3. δι' ὃ καὶ διακλύζοντας καὶ ἐπιρροφούσι, καθάπερ
 Πασμείας ὁ υποκριτής. Codd. A. et C. ἐπιτίττω.

πρὸς δριμύ] Codd. A. et C. πρὸς δριμύ, et sunt lemma capituli
 XXIII. Cod. E. margini adscriptum.

ρεῖμα] De humore ex naribus effluente *Paulus Diacon.* lib. XVIII.
 p. 167. quoties defluentem guttam rheumatis, manu dixerit.

ὕσκιυάμου] Codd. A. et C. ὄσκιυάμου.

CATAPOTIA

AD TVSSES ET DESTILLATIONES.

C A P. XXIII.

Styracis, myrrhae, opii, galbani, singulorum par pondus cum vino passo excipe et cubitum ituris quatuor aut quinque pilulas exhibe, iidem quoque passum superbibant. Ad fluxiones acres. Seminis hyosoyami drachmae 4. nucleorum pineorum drachmae 5. croci drachmae quatuor passo excipiuntur et lambendo assumuntur. Aliud. Mel etiam butyrum et cuminum usurpantur simul cocta, sorbitiones praeterea ex ficibus et decoctum nucleorum pineorum et iridis. Aliud. Styracis drachmae sex, myrrhae drachmae duae et semis, terebinthinae,

- Ld] Lijβ. Codd. A. et C. Cod. B. σΓ β. Cod. E. εζ. ια. 5°.
- Lf] 5 iidem. Cod. E. ογΓ. 5.
- Ld] uterque codex β. Cod. E. εζα. β.
- αλλο] Codd. A. et C. άλλον. Cod. E. άλλο — εκλείχεν ignorat.
- κυμαίων] Dofin excidisse non puto, sed auctorem liberam fecisse lectori, eam pro scientia sua definire, ut Ortaofius Collect. lib. I. p. 12. σμίγην δε σιρκίου καὶ οίνου γλυκέος, leg. σμίγην δε 5 si quis tamen velit subaudire βραχύ τι, aut simile, per me licebit. Codd. A. et C. μέλι, βούτυρον, κύμαϊα. Cod. B. μέλιτι κύμαϊα καὶ βούτυρον ἀμφότερα ἐψηθαι.
- ἐσφρήματα] Codd. A. et C. καὶ ἐσφρήματα. Cod. B. δίδου καὶ. Cod. E. ἐσφρήματα, τὰ τε.
- τε] ignorant Codd. A. et C. Codd. B. et E. τὰ τε.
- κονκουαρίων] Paulus εροβίλιον.
- εροβύλου] Paulus εροβίλιον. Codd. A. et C. εροβήλου. Cod. E. εροβήλου.
- ἀσφύγια] Codd. A. et C. ἀσφύγματα. et sic quoque Cod. B. delet hanc vocem Cod. E.
- αλλο] iterum άλλον Codd. A. et C. Cod. E. addit καταπότια et in margine κα. nempe c. XXI.
- β'ς] Codd. A. et C. δ'ς.
- τερεβινθίνης] Plinius lib. XXIV. c. 6. Cod. E. τερεβινθιον.

θίνης, χαλβάνης, ὀποπάναιος, ἰσως ἀνὰ Ιβ'. ἐπίου Λα'.
 διδου εἰς κοίτην νύκτα.

ΠΑΣΜΑΤΑ ΚΡΑΝΙΟΥ

ξηραντικά.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Ερίκης κάρπου ούγγ. α'. σχοίνου ἄνθος ούγγ. α'. καὶ
 κηκίδων ούγγ. α'. σαμψύχου ούγγ. ζ'. ἰσως ούγγ. ζ'. ξυλο-
 βαλ.

χαλβάνης] Cod. E. χαλβάνη.

ὀποπάναιος] Plinius loc. cit. Omittunt hanc vocem Codd. A. et
 C. quam tamen agnoscunt B. D. et E.

Ιβ'] Codd. B. et D. ούγγ. β'. Cod. E. ζαΓ. β'.

Λα'] Cod. E. ἐξα. α'.

εἰς κοίτην νύκτα] Delendum τὸ νύκτα, quod ex margine in tex-
 tum irrepit. Recte supra εἰς κοίτην quemadmodum c. 50. et
 125. ἐπὶ κοίτην Pollux lib. VI. c. 20. segm. 112. Hippocrates
 de prisca medicina p. 16. ἐς τὴν νύκτα, quae locutio vel
 sola arguit librum illum Coo sene juniorem auctorem habere,
 vel saltem interpolatum esse, nam Hippocrates saepe ἐς κοίτην
 dixit, et articulum praeterea omisisset, ut solent in ejusmodi
 locutionibus graeci, et noster c. 2. Zamblichus V. P. c. 21.
 p. 84. ἀπὲναι ἑκαστος εἰς οἶκον. Noster c. 25. εἰς ἐσπέραι,
 et hoc c. εἰς λουτροί. Codd. A. et C. εἰς νύκτα nubem pro
 Junone amplexi sunt, nempe glossema, quemadmodum et Cod.
 E. Posset tamen quis suspicari ab auctore proficisci hanc δι-
 τογραφίαν, cum prius dedisset εἰς νύκτα quod deinde emenda-
 vit εἰς κοίτην.

Cap. XXIV. Cod. E. κβ'.

πάσματα] Codd. A. et C. πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικά.
 Margb Cod. A. τὰ ἐπιβαλόμενα καὶ ἐπιποστέμενα. Cod. D.
 πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικά. Cod. E. quoque ἀναξηραντικά,
 Eustatius Erot. lib. III. p. 77. ζητήσω τὰ προσφορα πάσματα.
 Coelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 38. sympasmatibus uten-
 tes, quae nos aspergines dixerimus. ubi vid. Almelovenius p.
 619. Th. Reinesius Var. Lect. lib. III. c. 17. p. 651. dispar-
 ma Martialis lib. I. epigr. 88. ubi vid. Raderus: cui junge
 Scalige-

nae, galbani, opopanax, iridis, fingulorum drachmae
duae, lachrymae papaveris drachma dormituris
dantur.

REMEDIA

QVAE CAPITI INSPEROVNTVR, QVAE

CALVARIAM EXICCANT.

CAP. XXIV.

Ericae fructus, flores junci odorati, gallarum, fingulorum uncia, majoranae, iridis, xylobalsami, costi, fingulorum

Scaligerana prima p. 80. Habebant autem medici vascula, quorum ope πύσματα inspergebant, quae πύδια vocat Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 902. quod e buxo antiquitus fierent. Th. Reinesius ep. 35. ad Rupertum p. 257. Hinc emendo Theophrastum Bulgar. epist. 42. p. 74. μή γάρ μοι τὰ παρ' ἐμοὶ λίγα Πύσματα, μηδ' ὅτι παρ' ἐμοὶ τὰς πύδας τούτων ἔχων ἀταλαιπάτως τὸ πρὸςφορὸν ἀιολήθουμαι· καὶ ἡ ἐγκεράσας, ἢ ἐπιγρίσας, ἢ ἐπιπλάσας τῷ νοσήματι ἀντιπαλαιήσομαι. leg. ἐπιπλάσας. Πύσματα habet noister c. 200. et 215.

Ἐρικῆς] Plinius lib. XX. c. 13.

σχίνου] Schol. Aristophanis ad Acharn. vi. 228. Aelianus III. A. lib. VI. c. 42. Salmasius ad Solinum p. 185. et Hyl. Jatr. c. 86. Codd. A. et C. σχίνου. Cod. E. σχινιάδου οὐγΓ. ε'.

αἶδος] αἰθούσ.

καί] delet Cod. E.

σαμψύχου] Cod. A. σαψύχου. omittit Cod. E.

οὐγΓ ε'.] Codd. A. et C. γο. βς'.

ἴρεως] Codd. A. et C. ἴρεως γο. α'. βαλαυσίου Γο. α'. σιδιον γο. α'. intermedia ignorant. in Cod. E. ponitur post dosin cortis sed ita ἴρεως οὐγΓ τὸ ε'. ire. iridis nuciae semis. Haec cl. Cores.

ξύλοβαλσαμίμου] Strabo lib. XVI. p. 1107. Plinius lib. XII. c. 25. Rob. Kenchenius ad Q. Ser. Samonicum p. 87. Cod. E. ξυλοβαλσαμίμου οὐγΓ. τὸ ε'. κόσου οὐγΓ. τὸ ε'.

βαλσαμίου ούγι. ε'. κόβου ούγι. ε'. κόψας, σείσας, επί-
 πασση εἰς λουτρὸν τὴν κεφαλῆν. ἄλλο, κηλίδων ούγι.
 β. ἰσῶς ούγι. β. σιδίων ούγι. β.

κόβου] *Martinius Etymolog.* p. 875. *Matthiolus ad Dioscorides*
 lib. I. p. 49. Auctiores hic eodd. B. et D. quorum hic: ζυ-
 λαίου ἕλαιον κηλίδ. — *) ἄλλο γάργυρον, σκ. — σινι, ροσ-
 δι, δαοδίον, σὺψι σαρκίτην. κυπκαρισσοκόκκιε, βαλαύστια,
 ἔρως κακτοί, σιδίον ἀνά Γο β. πρίον ὀμείας. ille vero: ἄλ-
 λο, πάσμα ἀναζηραντικὸν κεφαλῆς. κηλίδων ἰσῶχίτου ἀ-
 ρθος* βαλαύστιαν, ἔρως κακτοί, σιδίον ἀνά ούγι. β. ποίε
 ὀμείας.

σεισας] Leg. σήσας, quo verbo nolter saepe usus est, vid. index.
 Interpretes ἀπὸ τοῦ σεῖσαι deduxit, cum sit formatum ἀπὸ τοῦ
 σῆσαι καὶ Bentley Epist. ad Millium p. 16. Eiusdemque lo-
 cum Anylli apud *Stobaeum* Sermon. XCIX. p. 545. οἱ ὑψηλοὶ
 πάντοτε, ὑγιεινότεροι, τοῦ αἵματος ἐν αὐτοῖς οὐ μείντορες, ἀλλὰ
 περιχευόμενοι, καὶ ἀπὸ τῶν αἰμάτων συνεχῆς ἀπηθευόμενοι,
 corrig. καὶ ὑπὸ τῶν αἰμάτων συνεχῆς ἀπηθευόμενοι. Aiant
 Graeci hac metaphora uti, ubi de vento setimo est. *Xenophon*
Memorab. lib. I. c. 4. 6. ὡς δ' ἂν μηδὲ αἵματα βλάπτωσι,
 ἄθμῳ βλεφαρίδας ἐμφύσαι, quam lectionem merito tuetur *Er-
 nesti*, Cod. E. σείσας, ubi docet. *Cornes* bene vidit leg. σήσας;
 qui addidit praeterea: „derivatur hoc verbum aequae ac *σει-
 σῆσαι* a *σῆσαι*, secundum *Eusebium* in *Odyss.* II. p. 1792.
 „Gravius peccatum apud *Hippocratem* de morb. mulier. p. 651.
 „ed *Foëhi*: Κύπερον κόψαντες κατασῆσαι ὅσον σιλοφίδα,
 „vertit *Foëhius*: *cyperum trisium*, quantum *concha* testa capit,
 „omittens *κατασῆσαι*, quod non intellexit: *Cornes* vero ver-
 „tit? praeparatio; sed legend *κατασῆσαι*, tribuere, ut p. 655.
 „καὶ κηλίδων κατακόψας, καὶ κατασῆσαι, καὶ βαλαύστια τρίτον
 „χρησίνος. Similiter etiam erratum fuit in *Herodoti* lib. I. c.
 „20. de Babiloniis: τοὺς (ἰχθύας) ἐπεὶ τε αἱ θηρεύσαντες ἀνι-
 „στὰς πρὸς ἥλιον . . . ἐσβαλλοῦσι ἐς ὀμιον, καὶ λείπονται
 „ὑπὲρ τοῦ, τῶσι διὰ σιδίον, καὶ ὅς μὲν αἱ βούλονται αὐτῶν.
 „καὶ μάλα μαζόμενος ἔγω, ἔ δὲ αὐτῶν τρεῖς ὀπτησας,
 „*Portus* deduxit a *σάζουσι* per syncopen, sed est a *σῆσαι*, quod
 „idem ac *σῆσαι*. Docet *Larcher* recte vertit *percolant*, *mouius*
 „aeque ac *Wesselingius* ab *Etymologici* auctore.“

*) ἄλλο] Leg. ἄλλο γάργυρον. *Du Cange Gloss.* p. 233.

gu orum unciae sex, incidantur, agitentur et inspergantur ad capitis lotionem. Aliud. Gallarum, iridis, singulorum drachmae duae, malicorii tantundem.

ἐπιπάσσει] Leg. ἐπίπασσε, sic c. 215. ἐπίπασσε ἐκ τοῦ λουτροῦ.

εἰς λουτρόν] *Martius* legisse videtur εἰς λουτρόν τῆς κεφαλῆς, quod verum ad capitis lotionem. Subaudiendum vero ἐπίπασσε, quod verbum epitomator noster fere ubique retinet, de qua locutione vid. *Hemsterhuys* ad *Aristophan.* Plut. p. 454. et *Dorville* ad *Chariton.* p. 706. L. *Bos* Ellips. p. 216. Ev. *Lucas* I. 13. ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Est autem λουτρόν, frigida lavatio, ut docuerunt praeter *Casaubonum* ad *Gullicanum* p. 454. *Hemsterhuys* ad *Aristophanem* Plut. v. 952. et cl. *Burette* Histoire de l'Academ. T. I. p. 120. Sub vesperam balnea frequentabant veteres, quod patet ex *Herodiani* lib. IV. c. 8. et *Jamblichus* V. P. c. 21. p. 82. adde *Hier. Mercurialis* de arte gymnast. lib. I. p. 38. *Ramazzinus* de morb. artif. c. 47. p. 335. ire in balneum dixit *Celsus* lib. II. c. 17. ad balneum vadere *Marcellus Empir.* c. 4. p. 41. ut *Sophocles* Ajae. v. 227.

Ἄλλ' εἰμι πρὸς τε λουτρά

ἄλλο] Pro eo habet Cod. E. πάσματα ἀναζηρητικὰ κεφαλῆς ἐκ in margine κγ'.

κικίδων] Cod. E. κικίδος.

ἔρις] Cod. E. βαλαυσίου οὐγγ. β'. ἔρις καρπὸν οὐγγ. β'. σιδίων οὐγγ. β'.

τὴν κεφαλὴν] Pro τῆς κεφαλῆς. *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 83. καταπεπασμένοι δὲ τὰς κεφαλὰς, ubi vid. *Wesselingius.* *Aristophanes* Av. v. 419.

κατὰν αἰ. ἢ τὸν ἐχθρόν

pro τῷ ἐχθρῷ, ubi vid. *Schol. Polyaeus* lib. V. c. 2. p. 440. καὶ τὴν κίμην κόμην καταχέμενος, ubi nolim legere τῆς κόμης cum τῷ πάνι *Casaubono*.

ΠΕΡΙ ΦΡΕΝΙΤΙΔΟΣ.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Ἡ Φρενίτις φλεγμονή ἐστὶ τῶν μηνίγγων, ποτὲ μὲν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου συμφλεγμαινόντος. ἐστὶ δὲ ὅτε παρὰ φύσιν θερμασίας συστάσης ἐν αὐτῷ, ἢτοι αἵματος πλεονάσαντος, ἢ ξανθῆς χολῆς, ἢ μελαίνης, παρέπεται δὲ αὐτοῖς πυρετος ὄξυς, καὶ παραφροσύνη, καὶ κρονοδισμὸς τῶν χειρῶν, καὶ οἱ μὲν δι' αἱματιῶν χυμῶν, μετὰ γέλωτος εἰσὶν, οἱ δὲ διὰ ξανθὴν χολήν, μετὰ θράσους· οἱ δὲ διὰ μελανῶν, μανιώδεις, καὶ ἀνατάρχε-

Cap. XXV. Cod. E. κδ'.

Φρενίτιδος] Codd. A. et C. Φρενίτιδος et mox Φρενίτης.

Φρενίτις] Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. I. Celsus lib. III. c. 13. Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 1. Paulus lib. III. c. 6. Priscianus lib. II. c. 2. conf. Dionysius Aegaeus apud Photium Biblioth. p. 421. Theophilus de Urinis c. 5. p. 32. Vere observat il. Tully Essai sur les maladies de Dunkerque p. 63. Hippocrate, Aretaeus, Galien et plusieurs autres médecins de l'antiquité traitoient les maladies inflammatoires d'un peu près comme on les traite de nos jours, quoiqu'ils ignoraissent la circulation du sang, etc.

μηνίγγων] Codd. A. et C. μηνίγγω.

ποτὲ μὲν] Exulat μὲν e Cod. E.

ἐστὶ δὲ ὅτε] Cod. E. ὅτι, male. Paulus ὅτε δὲ. De hac locutione consul. Devotius de particul. c. 40. p. 333. L. Bor Ellips. p. 192. et summus Marklandus ad Euripidis Suppl. v. 1145.

θερμασίας] Thomas Mag. p. 441.

συστάσης] Cod. D. συσησάσης. male.]

ἐν αὐτῷ] Cod. E. ἐν ταυτῷ.

ἢτοι] Cod. E. ἢ τοῦ. Voluit puto ἔργου.

ἢ μελαίνης] Desiderantur in Cod. E.

αὐτοῖς] nempe τοῖς κίρνοις, quod adjuvandum.

παραφροσύνη] Codd. A. et C. παρὰ φύσιν.

κρονοδισμὸς] Codd. A. et C. κρονοδισμὸς. Cod. B. κρονοδισμὸς
Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. 5. p. 19. et ad eum Aet
Iosimus

DE PHRENITIDE.

CAP. XXV.

Phrenitis inflammatio est membranarum cerebri, quae *μηνιγγες* graeco sermone appellantur, nunc quidem cerebro ipso ea laborante, nunc vero caliditate praeter naturam in eo exiffente, vel sanguine abundante, vel flava bile vel atra. Comitatur porro hos febris acuta, delirium et manibus floccos evellere videntur, qui igitur hoc affectu ob sanguineos humores laborent, ii rident: qui vero ob flavam bilem, feroces sunt: qui ob atram

G 2

infa-

Iovanius. Hippocrates Praenot. p. 5. καὶ ἀπακαρφολογύσασκε καὶ κροκίδας ἀπὸ τῶν ἱμακίων ἀποτιλλούσας, ac ita uxor Dealcis apud eundem morb. vulgar. lib. III. aegrot. XV. p. 202. ubi vid. demonstratio praetantissimi medici Henr. Cope p. 314. Κροκίς quod est apud Pollucem lib. VII. c. 14. segm. 64. idem ac κρόκη, Casaubonus ad Theophrasti Char. p. 28. et ad Persii Sat. VI. p. 509. V. ram scripitionem huic vocī adferuit cl. Wesseling ad Herodoti lib. III. p. 196. conf. Fossius Oecon. Hippocr. p. 218. Scaliger ad Albinovani Eleg. II. v. 74. et Scaligeran. prim. p. 125.

εἰ μὲν] Cod. A. et C. ἢ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν.

αἱμακτικῶν] iidem codices αἱμακτικὸν χυμὸν, recte.

μετὰ γέλωτος] vid. doct. Keyrke ad Mutthaei c. XXVII. 66. Cod. A. et C. διὰ γέλωτος. Cod. B. μετὰ γέλωτος ἐστίν.

εἰ δὲ] Codd. A. et C. εἰ δὲ διὰ μελαιαν, μακρῶδες. εἰ δὲ διὰ ξανθὴν χολήν, θρασεῖς. Codd. B. et E. εἰ δὲ.

διὰ ξανθῆς] Cod. B. ἀπὸ ξανθῆς χολῆς.

εἰ δὲ] Cod. E. εἰ δὲ.

διὰ μελουαν] Cod. B. ἀπὸ μελαινης.

μελουαν] Scilicet χολήν, quam plerumque post μελαιαν reticent medici recentiores. Anonymus de V. S. p. 9. ὁ ξανθὸς χολος ἢ ὁ ἔχων μελουαν ἢ φλέγμα. Caeterum primus Anaxagoras bilem morborum acutorum causam statuisse videtur, quem ea propter reprehendit Aristoteles de P. A. lib. IV. c. 2.

ἀκατάσχετοι] Historiam iudicram vid. Aetiolog. lib. I. c. 45. Cod. B. ἀκατάσχετοι, καὶ ἀκατάσχετοι εἰσίν.

τοι. τούτους φλεβοτομῆν ἀπ' ἀγκῶνος αὐτίκα, καὶ κλύειν δι' ἔδρας τοῖς ἀποκρουστικαῖς δι' ἐψήματος, καὶ χυλοῦ πτισσάνης καὶ ῥοδίνου, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχειν ἐν ῥοδίνου, χυλῶ δὲ σὺν χαμαιμέλω, καὶ τρίβειν εἰς ἐσπέραν τὰς τε χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπιδέσμους ποιεῖν, δίδοναι δὲ καὶ τὴν διὰ κωδίων πιεῖν· καὶ τὴν κε-
 Φαλὴν

αὐτίκα] Priscianus lib. II. c. 2. p. 68. licet ad detractionem sanguinis cunctatio raro peccaverit. Rectius nosse cum Paulo. Caelius Aurel. I. c. c. 10.

κλύειν] Leg. κλύζειν. ac sic Cod. B. cap. 30. 31. et 32. recurrit ideim vitium.

ἀποκρουστικαῖς] Cod. E. delet hanc vocem. Cod. B. τοῖς δριμυτάτοις κλύσματι, οἷον διὰ τε ἐτερίως, αὐτρικῶ καὶ τῶν τοιούτων. sed ἀγαστικῶ legendum esse monuit me praestantissimus Bolla.

δι' ἐψήματος] Cod. E. διεψήματα καὶ χυλῶν. vid. Casaubonus de hac voce ad Athenaei lib. IV. c. 6.

χυλοῦ] Hippocrates de ratione vict. in morb. acut. p. 56. Plinius lib. XVIII. c. 7. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 8. et c. 19. Didymus Geopon. lib. II. c. 34. Cael. Apicius lib. IV. c. 4. p. 32. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. IV. c. 18. Marsil. Carnatus Var. Obl. lib. I. c. 30. Petr. Petitus ad Aretium p. 237. Publice vendebatur apud veteres, vid. Martialis lib. XII. epigr. 59. Jo. Langius Epist. medic. lib. I. ep. 57. p. 273. Salmasius Epistol. lib. I. ep. 80. p. 173. Jo. Bryennius de re cib. lib. V. c. 10. p. 340.

πτισσάνης] Male Cod. A. πτισάνη, neque melius Cod. D. πτύσανης.

ἐμβρέχειν] Priscianus I. c.

ἐκ ῥοδίνου] Codd. A. et C. ἐξ ῥοδίω. Cod. B. ἐξ ῥοδίνω. Cod. D. ἐξ ῥοδίω. Cod. E. τῶ ἐξ ῥοδίνου.

ἐκ] De hac locutione consul. Petr. Victorius Var. Lect. lib. XXXII. c. 4. et Casaubonus ad Celsum p. 12. quibus adde Rob. Kenchenium ad Q. Ser. Saticum p. 102.

χυλῶ σὺν] Noster c. 27. ἐλαίῳ σὺν παλαιῶ. c. 233. καθάρειν διὰ τὴν τῶν ἐκκενούντων μελαίνων χυλῶν. Achilles Tat. lib. V. p. 289. ὡς εἶδόν μου φερούμενην τὴν Φιλτάτην, ac p. 331. et lib. VII. p. 417. ubi transpositiones displicent Samsio, cum tamen ad Capitolinum talem transpositionem tuetur contra Casaubonum, quem vid. ad Suetonii lib. I. p. 70. Exemplorum situm praegravandem adferrem, nisi arbitrarem id abunde fecisse Dorville ad Chariton. p. 138. et inprimis p. 319. Ἀνοστροφὴν vocant hoc schema grammatici, vid. Schol. Homeri ad Iliad.

infanientes et contineri non possunt. His igitur statim vena in cubito secanda. et alvus eluenda reprimentibus, decocto et cremore ptisanæ et rosaceo, caput vero perfundendum rosaceo et succo chamaemeli, et vesperi perfricandæ et manus et pedes, et vincula paranda et potui dandum medicamentum e papaveris capitibus, caput

G 5

put

Iliad. Γ. v. 12. *Arctæus morb. chron. lib. I. c. 5. p. 30. C. οὐπω οἱ κκοῦ τὸδε ἐνύπνιον ὄρλουσι ἄρμησε*, ubi transpositio fraudi fuit doct. *Petito* ut locum corruptum crederet. Articulum si transposueris apud *Arctæum morb. chron. lib. I. c. 7. p. 35. E.* cum cl. *Wygau* locum sanum corrumpes.

χαμαιμέλα] pro *χαμαιμελίνα*, conf. quæ ad c. 12. notavi. c. 170. τὸ διὰ δαφνῶν pro δαφνίδων. Exulant hæc verba e codd. A. C. et E.

εἰς ἰσπίραν] Cod. B. *εἰς ἰσπίρας*.

τάς τε] Caret particula *τε* Cod. E.

ἐπίδεσμος] Parum Attice nostrum locutum esse adfirmat cl. *Sallier* ad *Thomam Mag. p. 502.* qui cum *Phrynicho* masculino genere adhiberi negat hanc vocem, cui patrocinari admissus est *Trillerus* l. c. sed frustra, nam a recentioribus ita usurpari evincant Schol. *Euripidis* ad *Phoeniss. vi. 1663. τελαμῶνας δὲ τὰ ῥάκη, οὗς Φαιῶν ἐπίδεσμος.* Clarius adhuc *Strabo* lib. IX. p. 656. nam quas *Philippus* *πέδας* nominaverat, *ἐπίδεσμος* οἱ ἄγεροι προσήγαγον ταύτας τὴ καὶ τὴν *Δημητριάδα.* *Plutarchus* T. I. p. 80. ὁ μετὰ τὴν τομὴν Φεύγων τοῖς ἰατροῖς καὶ τοῖς ἐπίδεσμοι μὴ προσίμενος. Elegantius τὰ ἐπίδεσμα. *Aelianus* H. A. lib. VIII. c. 9. *Paulus* l. c. *δέσμοις περισφιγγόμενοι.* *Theodoretus* *Therap. I. p. 4. οἱ ἰατροὶ καὶ δεσμά προσφέρουσι.* *Ἐπίδεματα* dixit *Oribasius* de *fractur. I. p. 61.* ut *Hippocratis* de *Medico. p. 46.* frequentius tamen *ἐπίδεσμονα* *Xiphilinus* *Traiano* p. 231. ὅτι καὶ ἐπιλιπτότων τῶν ἐπίδεσμων — ἄλλους ἐς τὰ λυμπάδια ταύτην καταδέσμων. *Jo. Chryso-stomus* in *A. A. Serm. XL. p. 834. ἐπίδεσμων χρῆσι καὶ ἐλαίου.* *Ἐπίδεσμιδας* dixit *Cassius* *Quæst. LVII. De fasciis medicorum* egit *Philostratus* *V. A. lib. VIII. c. 25. p. 366.*

ποιῶν] Mos ille ligandi membra, ubi dolent, etiam notus incolis *Africae* de quibus *Le Vaillant* *voyage en Afrique* T. I. p. 288. hæc observat. „Le plaisant moyen des ligatures est encore „chez eux un remede général qu'ils appliquent à tous les „maux. Ils bandent avec force leur tête, ou toute autre partie „souffrante, et pensent qu'en gênant le mal, ils l'obligent à „suir.“

καδίαν] *Seberus* ad *Pollucis* lib. II. c. 4. *segrm. 38. Schol. Homeri* ad *Iliad. E. v. 499. Κάδιαν δὲ ἐστὶν ἢ τῆς μέγανος κεφαλῆς, ἢ ἐστὶν εἶδος βοτάνης.* Quæ post hanc vocem leguntur usque ad *ψυχονσαι* ignorant Codd. A. et C.

Φαλὴν κατεωνῶν ἐλαίῳ, ἐν ᾧ ἐναπεζέσθησαν αἱ κωδίαι, καὶ τὴν ψύχουσαν καὶ ὑγραίνουσαν τροφήν παρέχεν, διδόναι δὲ καὶ τὸ ὑδροροσάτον καὶ τὸ ὑδρόμιλον. ἐπιχρεῖ τῷ μετώπῳ, πρὸς τὸ ὑπνῶσαι ὄπιον, ἢ μανδραγόρου χυλόν, ἢ τὸν διὰ σπερμάτων τροχίτικον, ἢ τὸν πάγχρησον καὶ τὸ σπλάγχχνον ἐπιμελητέον τοῖς ψύχουσιν ἐπιθέμασι.

ΠΕΡΙ

κατεωνῶν] Leg. καταϊόναι. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 180. et ad eum Siderus. Schol. Nicandri ad Alexiph. v. 463. Aelianus H. A. lib. XI. c. 31. μὴ καταϊόναι μὲν τῶν ἐφθαλμοῖ. conf. lib. XIII. c. 7. M. Antoninus lib. V. c. 7. ὡς ἄλλοι πρὸς κατάπλῃμα, ὡς πρὸς καταϊόνησι. Plutarchus T. I. p. 129. οἱ ἱατροὶ ἐβρῆσαν προσηῶς καὶ καθήρησαν. Moeris Atticist. p. 6. αἰοῖσι Ἀττικῶς καταϊόνησι. ἐλληνικῶς Theodoratus Therap. I. p. 4. καὶ καταϊόνησι (οἱ ἱατροὶ) βίος τὰς κωφάδας. ad quod spongia utebantur. Idem Serm. VI. p. 101. καὶ καταϊόνησι τῷ στογγίῳ. conf. Th. Gotackerus ad M. Antonin. p. 151. Archipetes apud Oribasium de Luxat. p. 137. ψυχρῶ τε προσκολλητέον. Lexic. de spiritibus a cl. Valckenario editum p. 224. ἕδνη, ἀπὸ τοῦ ἐβραχῆ. Ab aei et vāa deducit Martinus Etymolog. p. 29. quam recte, viderit ipse.

καὶ τὴν κ — κωδία] Absunt haec a Cod. E.

ὑγραίνουσαν] Cod. E. ὑγραίνουσα.

ὑδροροσάτον] Cod. B. ὑδροροσάτον. τε. Cod. D. ὑδροροσάτον. conf. c. 118. et 112. Martinus non male vertit julep, vid. Jo. Henr. Hottingeri Analecta Historico-Theologica Dissert. VI. p. 303. Quidam medicis julep dicitur syrupus longus, ut Nicol. Fontano Observ. Rat. analectis p. 37.

ὑδρόμιλον] Leg. ex Paulo ὑδρόμιλον. ac sic Cod. B. Codd. A. C. et E. ὑδρόμιλον habent. quomodo conficiebatur docuit Amanus ad Caesari Aurel. morb. chron. lib. III. c. 2. p. 442. Hippocrates de rat. victus in acut. p. 405. Dioscorides lib. V. c. 30. Paulus lib. VII. c. 15. Plinius lib. XXII. c. 24. Geopon. lib. VIII. c. 27.

ἐπιχρεῖ] Codd. A. C. et E. ἐπιχρεῖ δὲ.

μετώπα] Simeon Sethi de Aliment. p. 72. ubi pro τῷ ἐνεργεῖα leg. τῷ ἐκαργεῖα. Cod. B. τὸ μετώπον. Temporibus potius illi quam fronti mavale Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. X. p. 42.

πρὸς τὸ ὑπνῶσαι] Non agnoscit haec verba Cod. B. Cod. E. καὶ ὑπνῶσαι, omitta ultima syllaba.

ἐπι.] De opto veterum vid. Primorsius de vulg. error. lib. IV. c. 44. et egregius Schmalze Toxicol. Veter. c. 12. p. 43.

put vero fovendum seu perfundendum oleo, in quo ebullierint capita papaveris, cibosque refrigerantes et humectantes offerre, et potui dare hydrosolatum, id est, julep ex infusione rosarum et aquam mulsam. Ad somnum vero inducendum fronti illinito papaveris lachrymam aut mandragorae succum, aut pastillam qui e feminibus et conficitur, et a graecis diaspermaton dicitur, vel qui ob multiplicem usum quem habet πάγγελος vocatur, visceris porro quoque ratio habenda est, et ea quae refrigerant, imponenda erunt.

G 4

DE

μάνδραγορον] Codd. A. et C. μάνδραγορος. Xenophon Sympos. p. 170. τὰς μὲν λύκας ὡσπερ ὁ μάνδραγορος τοὺς ἀνδράποινους κοίμει. Atheniens lib. XI. p. 504. Eustathius Hexaem. p. 9. διὰ δὲ τοῦ μάνδραγορου ἕκαστος ἰατρὸς κατέπεποιθε, καὶ τὸ ἐπὶ τὰς σφοδρὰς ἐθνίας κατακοιμίζουσι. vid. Celsus lib. V. c. 25. et ad eum Rousseus. Apulejus c. 131. Clemens Alex. adimonit. ad Gentēs p. 84. Apulejus Metamorph. lib. XI. p. 267. Lucianus Timon. T. I. p. 100. ὅπου γε καθάπερ ὑπὸ μάνδραγορον καθιεύθει, ubi vid. Henstlerhys ib. p. 103. et Scaligerana secunda p. 439. Junge doct. Schultze Toxicol. Veter. p. 9. p. 37. Polyaeus lib. V. c. 10. p. 430. Isidorus lib. XVII. c. 9. Nædham ad Geopon. lib. XVIII. c. 16. et quos laudat Seberus ad Pollucis lib. V. c. 27. segm. 132.

χυλόν] vid. Salmasius ad Solinum p. 906.

ἢ τῶ] Codd. A. et C. ἢ τῶν.

κρεχισκός] Cod. B. τρέχον.

τῶ] Malim τῆ, cum Cod. B.

πάγγελος] Erasistratum habet auctorem, vid. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 37. Cod. B. addit eis τὸ ὑπνώσαι.

τὸ σπλάγγιον] τὸ σπλάγγιον, Hippocrates tamen de fract. p. 22. ἂν οὐ κάρτα ἐπιμελεῖται οἱ ἰατροί. Xenophon memorab. lib. II. c. 9. p. 104. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπιμελεῖται, ubi cl. Ernesti cum Porto κατὰ subaudiendum censet. Theophrastus Char. c. 12. πρέθυμος δὲ ἐπιμελεθῆναι ἂν μὴ βούλεται τις τρεῖς. Schol. Homeri ad Odys. Γ. vs. 332. καὶ καὶ τὸν τοῖς θεοῖς τοῦτο λόγους ἐπιμελεθῆναι. Xiphilius Augusto p. 68. τοῖς δὲ καὶ ἐπὶ τῷ δήμῳ τῷ τε ὀμίλῳ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ποιούμενος ἐπιμελεῖται.

ἐπιθεμασι] ἐπιθεμα non ἐπιθεμα dici vult Thomas Mag. p. 344. sed parum sibi morigerum nostrum caeterosque medicos exeditur, Atticismi non adeo studiosos. Codd. A. et C. ἐπιθεμασι exhibent.

ἐπιμελητέος] Verbi hujus significationes persequitur L. Bos animadv. ad script. Gr. p. 66. de medico etiam Theophylactus Bulgar. ep. 47. in qua plura vocabula congeffit ex officina medicorum derivata.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

ἐγκέφαλου.

ΚΕΦ. Κς.

Φλεγμῶν δ' ἐγκέφαλος εἰς τοσοῦτον ὄγκου αἵρεται
πολλάκις, ὥς καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς ῥαφὰς διίσασθαι,
καὶ ὀδύνη μεγίστη παρέπεται, καὶ ἔρεθος τοῦ προσώπου,
καὶ τὰ ὄμματα προπετῆ γίνονται. Φλεβοτομίῃ οὖν τού-
τους χρῆ, δεῖ δὲ καὶ ἀπὸ ῥινός, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν
γλῶσσαν φλεβῶν αἷμα ἀφαιρῆν. Χρῶ δὲ ταῖς πρὸς
Φλεγμοναῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐμβροχῶν, ἢ κατὰ συμπα-
θεῖαν

Cap. XXVI. Cod. E. κς.

Φλεγμῶν] Paulus lib. III. c. 7.

ὁ ἐγκέφαλος] Codd. A. et C. Φλεγμῶν ἐγκέφαλος. Cod. D.
Φλεγμῶν μὲν ὁ ἐγκέφαλος. Cod. E. ὁ Φλεγμῶν.εἰς τοσοῦτον] Noni verba sunt, Paulus enim εἰδὼ πολλάκις οὕτως,
sed apud nostrum ὄγκου legendum, non ὄγκου, quam leclio-
nem agnoscunt codd. A. C. et E. Xiphilinus Commos. p.
274. οὗτος οὖν ὁ Κλάυδιος εἰς τοσοῦτον ὄγκον ἀρθεῖς ἔπεσε.

ὄγκου] Galenus de tumorib. praeternatur. T. III. p. 353.

ῥαφὰς] Pollux lib. II. c. 3. segm. 36.

διίσασθαι] Exempla dehiscendae futurarum capitis colligit Stol-
partius van der Wiel observ. rarior. cestr. I. obser. 1. A
fluxionibus id fieri docet Oribasius de fractur. p. 101.καὶ ὀδύνη] Paulus καὶ ἡ ὀδύνη δε. Hier. Wolfius not. in Axio-
chim p. 223. in addendis et omissis articulis tanta est grae-
corum codicum varietas; si plures inter se, etiam vetustis et acu-
rate scriptis, id quod a me saepe factum est, conferantur; ut ni-
hil fere certi statui possit. adde Salmasium ep. ad Puteanum Epi-
stol. lib. I. ep. 3. p. 5. Grammaticos ubi vocem exponunt,
articulum addere, secus auctores, observat Volschenauerius ad He-
rodoti lib. V. p. 375. conf. quae notavi c. 24. Articulum
frequentè per pleonasmum additum fuisse statuit van Bergen
Crit. Observ. cap. 72. p. 191.

παρέπεται] Codd. A. et C. παρέπεται.

ἔρεθος] Codd. A. et C. ἔρεθος. Cod. E. ἔρεθος.

γίνονται] Cod. D γίνονται. Heliodorus lib. II. p. 73. τότε ἡμῶν
πυμπράμενος, καὶ τῆς οἰκίας ἔδρας ἐξωθούμενος. Achilles Tat.
lib.

DE INFLAMMATIONE

CEREBRI.

C A P. XXVI.

Cerebrum inflammatione laborans, saepenumero ad tantam molem attollitur, ut capitis suturas dividat ab invicem, dolor comitatur maximus, rubor faciei, et oculi prominere quasi videntur. His igitur statim venae sectione succurrendum est: sanguis ex naribus, et venis sub lingua detrahendus, et perfusionibus iisdem, quibus in inflammatione capitis utimur, procedendum erit, sive

G 5 affectus

lib. VI. p. 373. δακρυνοὶ γὰρ ὀφθαλμοὶ αἰσῆσι καὶ ποιεῖ προπετίεροι. Sed quae sequuntur, καιόμενος δὲ τῆς τοῦ δακρυνοῦ ἀλμύνης περὶ τοῦ κύκλου, vincto non carere videntur: corrigo χρομείης — περὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, pro qua voce ultima, quam in codice Ms. sigla, hoc est circulo, exaraverat, librarius illam in textum receperunt. Προπετίς esse a προπετίσθαι, vult Beermannus ad Valerii Maxim. lib. I. c. 6. 5. p. 62.

Φλεβοτομίᾳ] Codd. A. et C. Φλεβοτομή.

εἶν.] Nescit in Cod. E.

Φλεβῶν] Paulus ἀγγείων. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. p. 190.

γλώσσῃ] Codd. B. et D. γλῶτται.

εἶμα] Exulat e Cod. E.

ἀφαιρέσιν] Paulus κροῦν. Non semper epitomatores ipsis auctorum verbis utuntur, sed ipsi pro lubitu variant ac permiscant illa. Oribasius Anatom. p. 44. καὶ δὴ καὶ τὸ φῆς κρόν εἰδῶν, οἷον ἐν κατόπτρῳ, τόπα τινι συνιστάς. quae verba aliter legi apud Galenum et Theophilum observat cl. Druceus, sed levi mutatione lego τρόπα τινι, nec ulteriore emendatione locus eget. Aeschinum quoque non semper Platonis verbis uti observat doct. Fischerus ad Dialog. I.

Φλεγμοναῖς] Leg. Φλεγμοναῖς. ac sic Codd. A. C. et E. Noster c. 37. πρὸς πάρεσιν, vid. doct. Chishull de nummo σακτι p. 130. et cl. Saxe epist. ad van Wyn p. 26. Aeschines Dialog. II. p. 39. εἰπερ ἦσαι φύσας ἀγαθῶν πρὸς κρεττὴν ἀδελφῶν. locutio integra.

ἐμβροχῶν] Leg. ἐμβροχῶν ac ita quoque Codd. B. et E. Codd. A. et C. male ἐμβροχῶν.

θειαν γίνεται, πασχόντων [τῶν φρενῶν καὶ τῶν σπλάγγων, ἢ κατὰ πρωτοπρόθειαν τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ οἷς μὲν εὐθείως ἐξ ἀρχῆς, οἷς δὲ ἐκ μεταπτώσεως τινὸς τῶν ὀξέων νοσημάτων.

ΠΕΡΙ ΛΗΘΑΡΓΟΥ.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

Ὁ δὲ λήθαργος ἐπὶ φλέγματι γίνεται ὑγροτέρᾳ, διαβρέχοντι τὸν ἐγκεφάλον. Παρέπεται δὲ τοῖς λήθαργικοῖς πυρετὸς βληχερὸς μετὰ καταφορᾶς, καὶ ἐρωτωμενοὶ ἐπιλήθμονες εἰσὶ. τούτους εἰ μὲν ἡ δύναμις ἐπιτρέπεται φλεβοτομητέον· εἰ δὲ μὴ, κλύμασι χρῆσώμεθα δρίμ-

σπλάγγων] Huc usque codices Mss. nam[quae sequuntur in illis desiderantur.

ἢ κατὰ] Leg. εἰ κατὰ. σ. Haec permutatio τοῦ η et a turbat locum Aretaei Cappad. Morb. Diurni, lib. I. c. 15. p. 45. D. εἶδη δὲ καὶ χολῶν ἐπὶ κίβη, quae verba variè tendarunt. V. D. leg. ἢ δὴ δὲ καὶ. Turbat quoque locum Anonymi de hydrophobia c. 3. p. 5. ἐσω δὲ χρένος, ἢ μὲν αὐτάρκης, ἢ τῶν νοσοῦντες εὐφορίαν, quae verba ita refingo: εἰ μὲν αντάρκης ἢ, ἢ τοῦ νοσοῦντος εὐφορία.

ἢ κατὰ — νοσημάτων] Exulant e cod. E.

εὐθείως ἐξ ἀρχῆς] Xenophon Memorab. lib. I. c. 2. p. 19. ἀλλ' εὐθείως ἐξ ἀρχῆς ἀμνηκότε προσεταίει τῆς πόλεως.

Cap. XXVII. Cod. E. κς'.

Περὶ λήθαργου] Codd. A. et C. περὶ λιθαργίας.

ὁ δὲ λήθαργος] uterque codex A. et C. ἢ λιθαργος. Cod. B. ὁ δὲ ληθ.

φλέγματι] Cod. B. φλέγματος ὑγρότερι.

διαβρέχοντι] Cod. B. διαβρέχοντες.

ὁ δὲ] Cod. E. ὁ λήθαργος, omisso δὲ.

Δόξαρι] Hippocrates de Morb. lib. III. p. 47. Celsus lib. III. c. 20. Aretaeus Cur. morb. acut. lib. I. c. 2. Caelius Aeneas acut.

affectus per consensum praecordiorum vel viscerum fiat, siye primo et per se affecto cerebro statim a principio, vel transmutatione morbi alicujus acuti.

DE LETHARGO.

C A P. XXII.

Lethargus fit ex pituita humidior madefaciente, comitatur hoc effectum correptos febris lenta, cum alto sopore conjuncta, et interrogati obliviscuntur. His igitur si vires patiantur, sanguis mittendus est, sin minus clysteres adhibendi erunt acres, ut qui ex centaurii decocto,

acut. morb. lib. II. c. 1. *Priscianus* lib. II. c. 2. *Pulius* lib. III. c. 9. Jac. *Primevofus* de vulgi error. lib. II. c. 36. de voce ipsa vid. Schol. *Euripidis* ad *Med.* vs. 1. conf. vir multae eruditionis *Grimerus* morb. antiquae. p. 260.

τῶν ληθαργικῶν] Codd. A. et C. τῆς ληθαργικῶν.

πυρετός] *Zenobius* Cent. IV. 90. καὶ ληθαργος πάθος τι εἰς πυρετῶ.

βληχρός] Codd. A. et C. βλυχρός. Cod. B. βληχρός. Cod. E. γλυχρός.

καταφορῶν] *Plutarchus* T. I. p. 27. ὅσπερ γὰρ ὁ κοιδραγόρας τὰς αἰπιλοῖς παραφύμενος καὶ διαδίδους τὴν δύσκειν εἰς τοὺς οἶνο, μαλακωτέραι ποιεῖ τὴν καταφορῶν τοῖς πιουσιν.

ἐπιλήθμονες] *Procopius* Hist. Arcan. p. 72. ἀλλὰ σιωπῇ ὥσπερ ληθαργῶν ἀλοὺς καθύστε. conf. *Thomas* Mag. p. 575. v. Ληθαργος.

ταύτους] Codd. A. et C. ταύτων.

εἰ μὲν] iidem duo codices ἢ μὲν.

Φλεβοτομητός] *Anonymus* de V. S. p. 11. καθυρίζονται φέτες, ληθαργίαι πάντα.

εἰ δὲ μὴ] conf. c. 36.

ἐλύμασι] Codd. A. et C. χερσάμεθα κλίμασι, δούμασι. Minus bene, soleme enim graecis inter substantivum et praedicatum verbum ponere. *Helliodorus* lib. II. p. 62. διὰ νεκροῦ γὰρ ἐπελελάφθη τοῦ σώματος, ubi rectius leg. διχα νεκροῦ.

δρίμεσιν, οἷον κενταυρίου ἀφειψήματι σὺν μέλιτι, καὶ νί-
τρω καὶ χαμαιμηλίῳ ἐλαίῳ. Ἐμβρέξωμεν δὲ καὶ τὴν
κεφαλὴν ὄξυροδίῳ σὺν κασορίῳ. τὰς δὲ χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας ἐπαλείφωμεν ἐλαίῳ σὺν παλαιῷ, νίτρω ὀπτῷ, ἢ
πυρέθρῳ, ἢ κόκκῳ κνηδίου. Ὅσφραντὰ δὲ τῇ ῥίνι προ-
σοίσωμεν, σὺν ὄξω λειώσαιτες, θυμόν, ἢ ὀρίγανον ἢ γλί-
χωνα, χρίειν δὲ τὸ σῶμα, καὶ τὸν οὐρανίσκον σίγηπι λειῶν
σὺν

δρίμεσιν] Persuadere mihi nequeo clysmata hoc inter acria esse refe-
rendum. C. 87. iterum centaurii decoctum pro clysmate
commendat: at c. 32. iterum centaurio pro acri clystere utitur
et c. 37. Plinius tamen lib. XXVI. c. 5. E diverso purgat
aquam succus centaurii minoris drachma in hemina aquae cum
exiguo salis et aceti, bilemque detrahit. Marcellus Empir. c. 30.
p. 212. conf. Dioscorides lib. III. c. 9. Sam. Daleus Phar-
macolog. p. 207. biliosos et pituitosos humores quam lenissi-
me per alvum educit. Sed aliter judicabant veteres, nam cen-
taurium etiam inter acria retulit Aretaeus cur. morb. acut. lib.
I. c. 4. p. 32. A. quibus falsetur sententia Salmassii, quam
haec exposuit M. Z. Bozhornius epist. ad J. Pontanum p. 26.
ut ostendat non easdem illas plantas esse, cum illis veterum, qui-
bus tamen eadem nomina botanici nostri indiderit. Nullus recen-
tiorum, qui materiam medicam exposuerunt, falsum quos mihi
consultere licuit, Helleboro vim narcoticam vel palliativam ad-
scribunt, quam ei tribuit a medicis haud dubie id edoctus Eu-
stathius Hexaem. p. 9. unde aliam plantam a illo innui puto,
et locus forte in vitio cubat. Nec vim hanc ei tribuit eximius
Schulze Toxicol. Veter. c. 4. p. 24. nec c. 25. p. 74. Ad-
stipulor Adolpho Vorstio apud Th. Bartholinum Epist. Medic.
Cent. I. ep. 96. p. 407. docenti hyssopum nostram differre ab
illa Dioscoridis.

χαμαιμηλίῳ] Codd. A. et C. χαμαιμήλια τῶ.

καὶ τῆ] Abest copula a Codd. A. C. et E.

ὄξυροδίῳ] Cod. D. ὄξυροδοκ.

τοὺς πόδας] Codd. A. et C. καὶ πόδας, omisso articulo.

ἐπαλείφωμεν] Cod. B. ἐπαλείψομεν. ac sic quoque Cod. D.
Cod. li. αλείφομεν.

ἐλαίῳ σὺν] conf. c. 25. Simili rationi praepositio haec postponi-
tur apud Homerum Iliad. K. vs. 19.
εἴ τινα οἱ σὺν

ubi Schol. σὺν αὐτῷ. Codd. A. et C. ἐλαία παλαιῷ σὺν ἐ-
πρω ὀπτῷ. Cod. B. ἐλαία σὺν νίτρω. Cod. D. ἐλαία παλαιῷ
σὺν

cocto, melle et nitro et oleo chamaemelino sunt compo-
siti, caput etiam oxorrhodino castorio adjecto perfun-
dendum manusque et pedes ex oleo veteri, nitro ailo,
seu pyrethro aut cocco gnidio illinendae erunt, naribus
denique admovenda quae odorem movent, ut thynum
ex aceto contritum, aut origanum aut pulegium, os in-
ungendum etiam et palati cavitas detrito sinapi cum mel-
le,

σὺν νίτρῳ ὀπτῶ. ac sic quoque Cod. E. Venantur Graeci necio
quam elegantiam ex eiusmodi transpositionibus, ut Casaubonus
alicubi scribit. Haec Casp. Hoffmannus ad Galeni de offib. c.
3. p. 12. conf. de hac ἀναστροφῇ Salmasius Epist. 124. lib. I.
p. 280. Theophylactus Bule. ep. 13. p. 21. εἰ μὲν οὖν τῶν τῶν
ὁμοίων ἐπιζῆς μεταβαλεῖν τὴν προκίρσειν.

νίτρο] Priscianus l. c.

κίρκω] Codd. A. et C. κόκω. vid. de hac voce Reinesius ad Petronii c. 76. p. 381.

κνίδω] Theophrastus H. Pl. lib. IX. c. 22. Plutarchus T. I. p.
233. Exprobrant veteribus recentiores, quod purgantibus dra-
sticis usi sunt, inter quos Stoigart van der Wiel Obs. Rarior.
Cent. I. obs. 65. quod de medicis Cnidii praecipue intelli-
gendum esse observat cel. Grunerus censura libt. Hippocr. p.
161. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 24. medicamenta
valida priscis temporibus frequentiora quam nostris, quibus mitiora
magno bono innotuerunt.

τῆ ἐνῆ] Migrant haec verba ex Paulo. Codd. A. et C. τῆ ἐνῆ
προσίσομεν.

προσίσομεν] Cod. E. προσίσομεν.

ὄζω] ὄζω ac sic Cod. E. vid. c. 21. Codex A. ὄζω λυ-
ταίτες.

θύμω] Schol. Aristophanis ad Plut. vi. 283. Codd. A. et C.
θύμβω.

ἐρίκω] Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 616.

γλίχωνά] Alexander Aphrod. lib. II. probl. 65. ὄζω μέτοι καὶ
γλίχων ἀνακτᾶτας λεπτοθυμίας ἐσφραγίζμενον. conf. Anonymus
de V. S. p. 7. Codd. A. et C. γλίχωνα.

τὸν οὐρανίσκον] Paulus τὰ περὶ τὸν οὐρανίσκον. Codd. A. et C.
τὸν οὐρσκον.

σιγηπία] Celsus l. c. Codd. A. et C. σιγηπίασιν. μέλιτι. Codd.
D. et E. σιγηπεία.

σὺν μέλιτι πρὸς τὸ κομίσασθαι φλέγμα, καὶ ἀποφλεγ-
ματισμοῖς χρῆσθαι τοῖς προειρημένοις. μιγνύειν δὲ χρῆ-
καὶ συνεψῆν τῷ ὀξυρρόδιῳ, καὶ τῶν λεπτόνων ἅμα δι-
ναμένων, οἷον πευκεδάου, ἢ κασορίου, ἢ γλήχωνος, ἢ
καλαμίνθης, ἢ ἐπιθύμου, καὶ ἐπιχρίειν τὸ μέτωπον, ἢ
θριξί κακαυμέναις ἀνθρωπείαις, λευκάς μετὰ ὄζου,
πάνυ γὰρ ἰφελῆι, καὶ διεγείρει τὰ τοιαῦτα, ἴσως δὲ
καὶ ἀντιπαθεῖα τινί. εἰ δὲ ἐπιμένοι τὸ πάθος, καὶ δυσ-
γεστοὶ τυγχάνουσι, κεχρησθαι δὲ πταρμικῷ τῷ στρο-
δίῳ καλουμένῳ, ἢ κασορίῳ, ἢ πέπυρι, ἢ εὐφορβίῳ, ἢ
ἐπιθύμῳ, ποτὲ μὲν ἐμφυσῶντας, ἄλλοτε δὲ πτερῶ
διαχρίοντας· οὐ δὲ δὲ συνεχῶς τοῦτο ποιεῖν. διδόναι δὲ
πιῶν καὶ τὸν ὑδροδιοσπόλιτον. ἐπὶ δὲ τῶν χρονισάντων,
καὶ τρωμῶδων, καὶ κασορίον δοτέον πιῶν ὅσον λις. χρῆ-
ζοντος δὲ, ξηρῶσαντες τὴν κεφαλὴν ξηραῖς πυρραῖς χρῆ-
σέον δι' ἄλων καὶ κήχρων, καὶ τοῖς πταρμικοῖς χρῆσθαι.

ΠΕΡΙ

κομίσασθαι] Cod. E. κινήσῃ το. Forte voluit κενύσθαι. Aethi-
nius fabul. XVIII. p. 142. ἔλαφον τὸ θέρος ἐπὶ κινήσῃ ἐκ-
μιζε χεῖρα. Galenus Protrept. c. XIII. p. 61. οὐκ ἔσθαι
κομίσασθαι τὰς χεῖρας. Aethianns H. A. lib. III. c. 46. ἀμο-
βῆν κομίζουμενος ἐκείνος. Jo. Chrysostomus T. I. p. 297. ἢ π-
σις ἢ περὶ αὐτῶν τῆν δικαιοσύνην αὐτῶ ἐκόμενοι. conf. Reitzius
ad Luciani T. II. p. 606. Suspectum fuit hoc verbum et
Gesnero apud Orpheum de Lapid. in proem. vi. 23. sed non
est sollicitandum et construendum: sed ei αὐτῆ κομίσας γὰρ
καὶ γῆρα καὶ ἀγριαμπροσθῆτος ἀντικρυς ἐριδαίνοι σεφάμοιο πῶν.

ἀπόφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶ χρῆσθαι.

μιγνύειν] Alex. lib. I. c. 14. p. 58. In Codd. A. C. et E. hic
lacuna usque ad διδόναι.

πευκεδάου] Plinius lib. XXVI. c. 11.

θριξί] Celsus Lic. Plinius lib. XXVI. c. 11. Pifides Hexaëmet
vi. 1513.

Καὶ τίφρα καὶ χροῦς ὠφελάνει καὶ τριχες.

Historiam, qua pili barbae quartanain abigere dicuntur memo-
rat Freytagius Noct. Medic. c. 39. p. 194. De vi quae in ca-
pillis latet vid. Almeloveenius Amoenit. Theol. Philolog. p. 150.

πτερῶ] conf. c. 36. et 37. Plato festucam adhibuit vid. Aethi-
nians lib. V. c. 2. p. 137.

le, et ad pituitam extrahendam medicamentis salivam moventibus, et jam supra positis utendum cum oxyrrhodo, praeterea simul miscere et incoquere oportet ea, quae vim extenuandi quoque habent, ut peucedanum, castorium, vel pulegium vel calamintham, vel epithymum et ita frontem inungere, vel capillis humanis combustis, ex aceto contritis, valde enim proficit eosque insita quadam vi fortasse, a somno excitare solet: quod si affectus adhuc perseveret, et difficulter expergiscantur, sternutamenta movere struthio, hoc est, radice lanariae, vel castorio vel pipere vel euphorbio vel epithymo, eaque nunc quidem naribus insufflare, nunc vero calamo eas perungere, sed nequaquam continuo id faciendum est, potui vero dare, hygrodiaspolitem. Quod si vitium inveteratum fuerit et tremor etiam supervenerit, castorii drachmae dimidium potui dato, et deorsum capite, sicis fomentis, ex sale et milio, utere et sternutamenta move.

DE

ὑγροδιασπόλιτον] Codd. A. C. et E. ὑγρὸν διασπολίτην. leg. διοσπολίτην et probo codicum lectionem. conf. cap. 293.

τρομαδῶν] Codd. A. et C. τρομαδῶν.

δοτέον] Cod. B. δάσομεν, κάκκια ε'. Cod. D. δάσομεν, qui praeterea copulam καὶ expunxit.

ἰσ.] Codd. A. et C. σ'. Cod. D. ὄσον οὐγΓ. ε'. ποιῶν. Cod. E. ἔκαΓ. σ'.

χειρίζοιτος] Cod. B. χειρίζοιτος δὲ ἐστὶ (ἐστὶ τὸ τοῦ) πάθους, quae verba in textum recepissem, nisi illum intactum relinquere apud me constituissem. Cod. D. δὲ ἐστὶ τοῦ πάθους.

ἐχειρίζοιτες] Tonsurae multum tribuit Hadr. Junius de Coma c. IV. p. 369. Codd. A. et C. ἐχειρίζοιτες. Cod. E. ἐχειρίζοιτες. Forte non mendosum, nam hodierni Graeci, quorum idioma aetate Nonni corrumpi jam inceperat, ἐχειρίζω, non ἐχειρίζω, ἢ dicunt. Cores.

ἐχειρίζω] Codd. A. et C. ἐχειρίζω πυρίαις. Cod. B. ἐχειρίζω πυρίαις, ac sic quoque Cod. D. qui praeterea addit, ποιήσωμεν, omisso verbo χειρίζω. De voce ποιήω consul. Remesius ad Petronii c. 73. p. 361.

χειρίζω] Cod. E. χειρίζω. Codd. A. et C. χειρίζω δι' ἀλάτης καὶ κίχρον.

δι' ἀλάτης] Cod. B. διὰ τε ἀλάτης καὶ κίχρον.

χειρίζω] Cod. B. χειρίζω. Cod. D. χειρίζω.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΟΥ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Ὁ δὲ κάρως ἔοικεν ἀποπληξίᾳ, διαφέρει δὲ, ὅτι μὲν ἢ ἀποπληξία, ἢ ὀπισθία κοιλία τοῦ ἐγκεφάλου μᾶλλον πάσχει, ἔχει τὸ φλέγμα· ὁ δὲ κάρως ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν. τοῦ ληθάργου διαφέρει τῷ τὸν πυρετὸν προηγῆσθαι μὲν τοῦ κάρου, καὶ σφοδρότερον εἶναι, ἐπέσθαι δὲ τῷ ληθάργῳ. Γίνεται δὲ κάρως διὰ πληγὴν, ἢ ὀδύνην τῆς κεφαλῆς, καὶ κάταγμα τοῦ ὀστέου, θλιβόντος τὸν ἐγκεφαλον· ἢ δὲ θεραπεία αὕτη ἐστίν, ὅποια καὶ τοῦ ληθάργου.

C a p. XXVIII. Cod. E. κζ'.

Ὁ δὲ] *Paulus* lib. III. c. 10. *Hebenstreit* Palaeolog. Therap. p. 776. *Jo Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. XXV. p. 107.

κάρως] *Apollonius Rhod.* lib. II. v. 203.

κάρως δὲ μὴ ἀμφεκάλυπτον
Πορφύρεος, γαίην δὲ πρὸς ἐδόκησε φέρεσθαι
Νισότες, ἀβληχρὰ δ' ἐπὶ καμάτι κένκιτ' αἰανδες.

Cod. E. κάρως, atque ita in seqq.

ὅτι μὲν ἢ] *Leg.* ὅτε μὲν ἢ. *Anonymus* de V. S. p. 12. καὶ ὅτι αὐτὸν ἐστὶ τὸ αὐτοῦ σῶμα. *leg.* καὶ ὅτε. *conf.* L. *Bos* Excidit. *Philol.* c. 17. p. 85. *Codd.* A. C. et E. ὅτι ἢ μὲν. *quorum* auctoritate nixus, malim locum sic constituere, ὅτι εἰ μὲν ἢ.

ὀπισθία] *Codd.* A. et C. τῇ ὀπισθία. *Cod.* E. ἐν τῇ ὀπισθία.

μᾶλλον] *Codd.* A. et C. μᾶλλον ἔχει τὸ φλέγμα.

πάσχει] *ignorat* Cod. E.

ἔχει] *Leg.* ἢ ἔχει. *Excidit* articulus propter adfinitatem terminationis vocis praecedentis, quod saepius in libris manu exaratis accidisse, jam observarunt *Jo. Andr. Bosius* epist. ad *Reinesium* LXXVIII. p. 296. *Alex. Morus* Not. ad N. T. p. 229. et L. *Bos* Obs. Crit. c. 48. p. 191.

ἐπὶ τὰ] *Codd.* A. et C. ἐπὶ τῇ ἐμπροσθεν. *Cod.* B. εἰ δὲ κάρως ἐν τῇ ἐμπροσθία κοιλία συνίσταται. *Cod.* D. εἰ δὲ κάρως τῇ ἐμπροσθία συνίσταται.

ἐμπροσθεν] *Cod.* E. ἐμπρόσθια.

ΠΕΡΙ

DE CARO.

CAP. XXVIII.

Carus apoplexiae similis est, ab ea tamen differt, quod in hac posteriores cerebri ventriculi, in illo vero anteriores magis afficiuntur, et pituita sunt oppleti. A lethargo quoque differt, nam hunc sequitur, illum vero praecedit febris, et quidem validior. Fit autem ex ictu, aut dolore capitis, aut ossis fractura, cerebrum concutiente; curatio eadem fere quae lethargi.

τοῦ ληθάργου] Codd. A. et C. τοῦ δὲ ληθάργου.

τῶ τόν] Codd. A. et C. τὸ τῶν πυρετῶν. Cod. D. ὅτε τὸν πυρετῶν. Cod. E. τὸ δὲ τόν.

προηγῆσθαι] *Synesius de febrilib. c. III. p. 128. προηγῆται φρικτῆ δυσπαθῆς. Theophilus de Urinis c. 14. p. 118. εἰ μὲν προηγῆσται τὸ πεδύδιον.*

ληθάργα] Codd. A. et C. ληθάργα.

διὰ πληγῆν] Cod. B. διὰ τε πλ. Cod. E. καὶ διὰ πληγῆν.

ἢ ἄλλῃν] absunt a Codd. A. B. C. et E.

κάταγμα] *Ammonius p. 78. Soranus inter chirurgos veteres doct. Cocchi p. 44. conf. Fossius Oecon. Hippocr. p. 190. Codd. A. et C. κατὰ αἷμα. Lacuna ingens in Cod. E. usque ad c. 31. verba κλύζων τῆν γαστέρα inclusive: in margine scriptum λείπει.*

τοῦ] Leg. κάταγμα τοῦ, nam est pro τινός. conf. c. 83.

ἑστῶν] Codd. A. et C. ἑστῶν.

Ἐρεσκεία] Sequitur auctor hic et alibi veterum medicorum methodum, quam declarat Jo. Chrysostom. Homil. XXVI. in Matth. p. 186. καθάπερ γὰρ οἱ ἰατροὶ τῶν νοσημάτων τὰ χαλεπώτατα ἐκλεγόμενά, τοῖς βιβλοῖς ἐγγράφουσι, καὶ τῆς τοιαύτης διορθώσεως τῆν μέθεδον διδάσκουσι, ἵνα ἐν τοῖς μείζονσι γυμνασάμενοι, εὐαθῶς τῶν ἐλαττόνων περιγίνοιται.

αὐτῆ] Codd. A. et C. ἡ αὐτῆ ἐστὶ τοῦ ληθάργου. Cod. B. ἡ αὐτῆ τῆ τοῦ ληθάργου. Cod. D. ἡ αὐτῆ ἐστὶ ἢ τοῦ ληθ.

Κῶμα λέγεται ὁ βαρὺς, καὶ παρὰ Φύσιν δυσέγε-
τος ὕπνος· καὶ γὰρ αἰεὶ κοιμῶνται οἱ κίμνοντες, καὶ νυ-
τῶμενοι οὐκ ἐγείρονται· γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι ψυ-
χρῶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, καὶ δεῖ ἀλείφειν τὴν κεφαλὴν
πηγμαελαίῳ, σὺν καστορέῳ καὶ ὄξει, καὶ εἰς τὰς εἴνας σί-
νηπι χρίειν, ἢ πέπερι μετ' ὄξους· χρᾶσθαι δὲ καὶ τῇ
λοιπῇ θεραπείᾳ, τῇ προσηρημένῃ ἐπὶ τοῦ ληθάργου.

C a p. XXIX.

κῶμα] conf. Schol. Apollonit Rhod. ad lib. II. vf. 205. Aretaens
morb. chron. lib. II. c. 6. Erotianus Lex. p. 29. Paulus lib.
III. c. 10. Plura dat Foësius Oecon. Hippocr. p. 223.

ὁ βαρὺς] Leg. ὁ βαθεύς, ut codices MS. omnes, Act. Apost. XX.
9. Plutarchus de flumin. p. 12. εἰς βαθεὺν ὑπνὸν καταφθίσκοντα.
Achilles Tat. lib. II. p. 117. Φάρμακον περιάμενος ὑπνὸν βαθεύς.
Longus Pastor. lib. I. p. 17. Heliodorus lib. II. p. 121. καὶ
διαδόχων ἐρημιον ἐν γῆρα βαρεῖ, leg. βαθεῖ διάγειν. Helianus
H. A. lib. VII. c. 13. καὶ τῶν κωθευδόντων τὸν βαθεύτατον
ὑπνὸν ἐπιτηρήσας, ita enim leg. non βαρεύτατον. quo vitio etiam
laborat Polyaeus lib. V. c. 10. p. 480. Aretaens de caus.
chronic. lib. I. c. 17. p. 47. D. ὕγρου τε ἢ ψυχροῦ ἐς τὸ βα-
ρεὺς περίοδος. leg. βάθευς.

δυσέγετος] ignorant codd. A. et C.

DE COMATE.

CAP. XXIX.

Coma appellatur somnus praeter naturam gravis, et cum non facile excitantur. Nam qui hoc affectu laborant, semper dormiunt, nec puncti expergiscuntur. Oritur a pituita frigida in cerebro contenta, itaque capiti oleum rutaceum cum castorio et aceto inducendum, naresque sinapi inungendae, vel pipere cum aceto, et reliquis, quae supra de curatione lethargi posita sunt, utendum.

κοιμῶνται] Cod. A. κοιμοῦνται. Cod. C. κοιμῶνται.

νιττάμενοι] Cod. A. νιττάμενοι. literae ω et ο etiam permutatae apud Polyaeonium lib. VII. c. 28. p. 661. καὶ περιθῆκεν ἀγορῆν πᾶσι Βαρχαίοις ἐπιτηδεύων ἀφθόνων. leg. ἀφθονοι.

οὐκ ἐγείρονται] Cod. A. οὐκαὶ γίνονται. Voluit forte ἐνκ' αἰσθάνονται * γίνονται.

πηρωελκία] Cod. D. πηρώμενον ἔλαιον.

ὄζω] Cod. A. ὄζω.

ἐπὶ τῶς] Praepositionem caret cod. D.

σύντη] Cod. C. συντηστέον. Cod. A. συντηστέον.

λεθάρου] Cod. A. λεθάρου.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΟΧΟΥ ΚΑΙ

καταλήψεως.

Κ Ε Φ. Δ'.

Κάτοχος ἐστίν, ὅταν ἀγρυπνώσῃ οἱ κείμενοι, καὶ ἔχουσιν αἰεὶ ἀνεωγότας τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μὴ κινουμένους· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο νόσημα εἶδος παρανοίας, ἢ παρακοπῆς. Γίνεται δὲ χυμῶ μᾶλλον μελαγχολικῶ, μετὰ πυρετοῦ δὲ συνίσταται παρομοίως ληθάργω. Τούτους δὲ κενοῦν διὰ φλεβοτομίας, τῆς δυνάμεως ἀντεχοῦσης, κλύειν δὲ καὶ τὴν γαστέρα διὰ κυμίνου, καὶ πηγάνου ἀφ' εψήματος, σὺν μέλιτι καὶ νίτρῳ· ἐπιλουμένους ὀφλονότι καὶ

Cap. XXX.

κατόχου] Codd. A. et C. κατόχου.

Κάτοχος] Paulus lib. III. c. 10. Caelius Aurel. acut. morb. lib. 41. c. 10. et morb. chron. lib. II. c. 5. Ant. Benivenius de abdit. morb. caus. c. 46. Nic. Tulpius Obs. Medic. lib. I. c. 22. De catalepsi vid. Bern. Connor Dissert. Medicophys. dissert. I. p. 19. et Anecdotes de medecine T. I. c. 40. p. 95. Definitionem noster omisit. „Cataleptici eundem corporis, quo „corrupti sunt, situm tenent, manus, pedes in eodem statu, „oculos in idem objectum defixos, inscía penitus mente.“ inquit Keres. eer de scorbuto mediterraneo p. 5. Corn. Tricren Observ. Médico-Chirurg. p. 1. 30. Langius Epist. Med. lib. I. ep. XXV. p. 109.

ὅταν] Codd. A. et C. ὅτῃ.

κείμενοι] Addunt Codd. A. et C. ἦγουν οἱ πάσχοντες.

ἔχουσιν] Cod. A. ἔχουσι. et Cod. B.

ἀνεωγότας] Codd. A. et C. ἀνεγώτας. Codd. B. et D. ἀνεωγόμενοι.

κινουμένους] Cod. B. κοιμαιμένους.

ἐστὶ δὲ] In principio orationis penacuitur, ut ex Herodiano docet Devarius de particul. c. 40. p. 385.

τοῦτο] Leg. τοῦτο τό. vid. Berglerus ad Alciphronis lib. I. ep. 25. p. 101. ac sic Codd. A. et C.

παρακοπῆς] Cornutus de nat. deor. c. 30. p. 217. εἰς ὕβρας ἐνὶ καὶ παρακοπῆς ἐμπικτότων.

χυμῶ] Leg. ἐπὶ χυμῶ, ut c. 29. γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι. Nollet χυμῶ, usurpat de humeribus corporis humani, χυλὸν vero ubi de

DE CATOCHO

ED EST VIGILANTI SOPORE ET
 CATALEPSI.

C A P. XXX.

Catochus dicitur cum aegri apertis oculis et qui minime moventur, dormiunt. Est autem hic morbus etiam species desipientiae seu delirii, fit ab atra bile potius et febrem quemadmodum et lethargus comitem habet. Hos itaque per venae sectionem vacuare, si vires patiantur, et in alvum ex parte inferiore dare oportet, decoctum cymini et rutae, admixtis melle et nitro, et vis-

H 3

cera

de herbarum succo ei sermo est, quod tam anxie alii non observant. *Aëtius de affect. spir. animal. lib. I. p. 12. αλλάγε καὶ διαφορῶν χυμῶν τε καὶ χυλῶν, καὶ ὀπῶν. Ἐπὶ χυμῶν* dant Codd. A. et C.

παρόμοιος] Pollux lib. IX. c. 8. segm. 130. ὁ γὰρ παρόμοιος παρ' ὀλίγου ὁμοίος ἐστίν. sed adverbium hoc εὐτελής pronuntiat segm. sequenti. Codd. A. et C. *παρόμοιος*. conf. c. 27. et 28.

ληθαργία] Codd. A. et C. *ληθάργια*.

διὰ φλεβοτομίας] Codd. A. et C. *πη διὰ*. Codd. B. et D. *διὰ φλεβοτομιῶν*.

κλύειν] Leg. *κλύζαν*. conf. c. 25. Schol. Theocriti ad Idyll. 1. v. 27. λέγεται δὲ τὸ κλύζαν ἐπὶ δύο. ἐπὶ τε τοῦ διὰ κλυζήρος ἱατρῶν κ. τ. λ. *Isidorus Orig. lib. XI. c. 1. p. 1100.* Et vocatur alvus quod *abluatur*, id est *purgetur*. Cod. B. *κλύζοντες*. Cod. D. *κλύειν τε τῆν γ.*

γαστέρα] Codd. A. et C. *γαστέραν*.

χυμῶν] Codd. A. et C. *χυμῶν*.

ἐπιμελούμενος] Leg. *ἐπιμελουμένους*. Noster c. 25. *καὶ τὸ σπλάγχνον ἐπιμελητέον*. conf. c. 143. Recte hoc verbum inter ἱατρικὰ retulit Pollux lib. IV. c. 25. segm. 177. *Ctesias apud Photium p. 120. καὶ μάλιστα πολλὴ ἐπιμελία περισώζεται Ἀπολλωνίου ἱατροῦ τοῦ Κόου*. conf. Ev. *Lucæ c. X. 34.* Emendationem meam confirmant codices B. et D. Codd. A. et C. *ἐπιμελούμενος*. Cod. B. *ἐπιμελλοῦμενος*.

καὶ τῶν σπλάγχμων τοῖς ἐπιθέμασι, καὶ ὑδρέλαιον ἐμβρέχειν τὴν κεφαλὴν.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΥΠΝΟΥ

κώματος.

Κ Ε Φ. ΛΑ΄.

Αγρυπνον κώμα ἐστίν, ὅταν ἀγρυπνοῦσι, καὶ καθεύδουσι· γίνεται δὲ ἐξ ἐναντίων χυμῶν, ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγματος, καὶ τὸ μὲν φλέγμα τὸν ὕπνον, ἡ δὲ χολὴ τὴν ἀγρυπνίαν ἐργάζεται· παρέπεται δὲ τούτοις καὶ πυρετός καὶ παραφορὰ· καὶ δεῖ τούτοις κλύειν τὴν γαστέρα διὰ χυλῶν πιτύρων, καὶ ἀφρονίτρον καὶ μελιτος, καὶ ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχειν. Ὅτε μὲν ἐπιπρατῆ ἡ ἀγρυπνία, κωδύνας ἐναφεψεῖν τῷ ἐλαίῳ· ὅτε δὲ ἡ καταφορὰ,

τῶν σπλάγχμων] Codd. B. et D. σπλάγχμου.

ὑδρέλαιον] ὑδρέλαιον. Sed recentiores haud raro accusativum casum adhibent, ubi caeteri dativo utuntur. *Demetrius* Peppag. c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἁλλῶν καὶ λεκίδουσι ὄν, ἡ χυλῶν πιτύρων ἀφίψημα. *Theod. Priscianus* lib. I. c. 11. p. 20. utantur etiam caprificus in aqua decoctas et contritas: quod κατ' ἀρχαῖσιν dictum vult Jac. Nic. *Loehner* Miscell. Epiphyl. lib. IX. c. 15. Grammatici κατ' ἀντιτάσειν, ut Schol. *Nicanori* ad *Theriac.* v. 85. Solaecismum talem admittit *Homerus* *Iliad.* I. v. 605. et *Iliad.* K. v. 43. ubi vid. Schol. Codd. A. et C. ὑδρέλαιόν τι. Codd. B. et D. ὑδρέλαιόν τε.

ἐμβρέχειν] codices omnes ἐπιβρέχειν.

C a p. XXXI.

ἀγρυπνοι] Codd. A. et C. ἀγρυπνία ἐστὶ κώμα.

ἀγρυπνοῦσι] Codd. A. et C. ἀγρυπνῶσι καὶ καθεύδουσι.

καὶ φλέγματος] Codd. A. et C. omittunt verba haec.

καὶ τὸ] exulat articulus ex Codd. A. et C.

ἐργάζεται] *Noster* c. 99. τῶ μὴ μόνον παχύνει τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμῶν. cap. 115. καὶ ἐργάζεται βήχας. conf. c. 151. *Xenophon* *Memorab.* lib. II. c. 1. p. 60. αἱ ὑδασις αὐτὴ σώματι εὐζύγιον ἰκαναί εἰσι ἐργάζεσθαι.

καὶ πυρετός] delet copulam Cod. B.

cera eodem modo foveri debent, et caput hydrelaeo irrigari.

DE VIGILI

COMATE.

CAP. XXXI.

Vigilans sopor est cum simul et vigilant et dormiunt aegri. Fit autem ex oppositis humoribus, a bile scilicet et pituita, quorum ille vigilias, hic vero somnum inducit. Hunc affectum comitatur febris et delirium. His itaque ex inferiore parte infundere oportet liquores vel nitri spumam vel mel, et oleo caput irrigare. Quod si vigiliae magis urgent, oleo papaveris calices incoquendi sunt,

H 4

quem-

παραφορά] Subaudiendum τῆς διανοίας. Plutarchus T. I. p. 443. τρεπὴν αὐταῖς καὶ παραφορὰν τῆς διανοίας. conf. Foessius Oeom. Hippoc. p. 293. Cod. B. παραφορὰ καὶ καταφορὰ. Cod. D. καὶ ἡ παραφορὰ.

καὶ δὲ] Codd. A. et C. δὲ τούτων, omissa copula. τούτων quoque cod. B.

λίαν] Leg. κλύζαν. ut recte cod. B. Quam frequenter haec verba permutata fuerint docuerunt viri praestantissimi Marchlindus ad Maxim. Tyr. p. 711. et Dorville ad Chariton. p. 704. Eandem errorem habes apud nostrum supra c. 25.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέρα.

πιτῆραν] Codd. A. et C. πιτῆραν. Cod. E. διὰ χυλοῦ πιτῆρου. Utriusque lectio mendosa; malim διὰ χυλοῦ πιτῆραν. Cores.

ἀφρονίτερον] Codd. A. et C. ἀφρονίτερον σὺν μελιτι. ἀφρονίτερον quoque Codd. B. et D. Cod. E. σὺν ἀφρονίτερον καὶ μελιτι, καὶ ἰδαίαν. τῆν δὲ κεφαλάν.

τῆν κεφαλάν] Codd. A. et C. καὶ τῆν κ. βελεχῶν est illino, inquit Sponius Miscell. Erud. Antq. Sect. VI. p. 225.

ἐπιματῶ] Sequitur in Cod. D. πλάττειν ἀλεύρα βοβίαν ἐν μελικράτῳ. ἢ κρένον ῥίζαν λειαν σὺν μελιτι. καὶ γάλα ἐσάξαι τῷ ὀφθαλμῷ, quae verba male hic intrusa, quippe quae pertinent ad c. 70. ut hoc bene animadvertit doct. Bolla. Lacina hic insignis in cod. D.

καδύας] Codd. A. et C. καδύας et cod. B.

ἀναψύξαι] Codd. A. et C. ἀναψύξαι.

ὅτε δὲ ἡ] Codd. A. et C. ὅτε καὶ ἡ. Cod. D. ὅτε δὲ ἡ.

Φορά, ἐρπυλον ἐναφίψιν. πόμα δὲ αὐτοῖς τὸ ἀπόμελι,
καὶ τὸ ὑδρόμελι, καὶ τὰ παραπλήσια.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Δ Β'.

Γίνεται ἡ μανία χωρὶς πυρετοῦ, αἵματος ἀσαπτοῦ
ἐπιρεύσαντος τῷ ἐγκεφάλῳ, ποτὲ μὲν εὐκράτου τόνου
ὄντος, καὶ παρέπεται αὐτοῖς γέλως ἀσχετος, καὶ αὐδουσι
καθ' ἅπερ

καταφορά] Interpres legit παραφορά, delirium, ut supra: nam κα-
ταφορά est propensio in somnum, ut c. 21. *Plinius* de
flumina c. III. p. 12. εἰς βαθὺν ὑπνος καταφέροται. Κατα-
φορά αἵματος est sanguinis profusivum e naibus apud Jo.
Mabiam Chronogr. lib. XIV. p. 59. Praepositiones ἀνορενα-
τίμ scribi solitas, saepe inter se permutantur ab imbecitis,
ut scribit *Berglevns* ad *Alciphronis* lib. III. ep. 24. p. 330.

ἐρπυλον] cum duplici λ. c. 147. sed c. 13. oleum ἐρπύλων dicitur
cum simplici λ. Cod. D. ἐρπυλον.

ἐναφίψιν] Cod. E. ἀφίψιν. Ita loqui amant in primis re-
centiores, pro ἀφίψιν ἐν τῷ ἐγκέφαλῳ. *Theophrastus* *Bulgar.* ep.
50. p. 84. καὶ τοῖς κάτω ὑδάτι ἐντραφίμενος. Eodem modo
hoc verbum construit auctor anonymus de hydrophodia c. I. p.
3. χυμῶ τοιούτων ἐντραφίμων τῷ σώματι.

ἐναφίψιν] Cod. E. ἐναφίψιν.

πόμα] *Eusebii* *Erot.* lib. IV. p. 114. ἀεὶ ἐξέφθ τοῦ πόματος.

ἀπόμελι] Cod. E. τὸ ἀπὸ μέλιτος. Est decoctum mellis cum ace-
ro, vid. *Foesius* *Oecon.* Hippocr. p. 290. v. Ὀξύλακῷ. et *Se-
bast.* *Austris* ad *Paulum Aegin.* p. 83. Jo. *Langius* *Epist.*
Medic. lib. I. ep. 46. p. 318.

ὑδρόμελι] *Dioscorides* lib. V. c. 17. *Plinius* lib. XIV. c. 17.
XXII. c. 24. et XXXI. c. 6. *Geoponic.* lib. VIII. c. 28. *Se-
ntius* *Empir.* adn. *Mathemat.* lib. VII. p. 134. ὡς μονοῦδος καὶ
λείως κινεῖ τὴν αἴσθησιν, ὅποιοι τὸ οἶνόμελι καὶ ὑδρόμελι· τὰ
δὲ οὐχ ἰσχυρῶς, εὐδὲ ὁμοίως, καθ' ἅπερ τὸ οἶνόμελι.

Cap. XXXII. Cod. E. λα'.

Γίνεται] *Aetius* lib. VI. c. 8. *Celsus* lib. III. c. 18. *Avicenna*
morb. chron. lib. II. c. 6. *Caelius Aurel.* *morb. chron.* lib. I.
c. 5. *Aetianus* de dignot. *morb.* lib. II. c. 34. *Cassius*
Quaest. Med. 79. et 80.

que madmodum si delirium serpyllum, in potu utantur
apomelite et aqua mulsa et similibus.

DE INSANIA.

CAP. XXXII.

Insania fit absque febre, cum sanguis crudus in ce-
rebrum influit, et qui omnino temperatus existit. Hi
subinde rident et contineri non possunt, et more ebrio-

H 5 rum

ἡ μανία] Carent articulo codd. A. C. et E. qui legit γίνεται δὲ.
Nos melius maniam distinguere a melancholia quam Græcos
adfirinat G. Badaeus in E. p. 254. Sic maniacis tribuit Jo.
Chrysostomus in Psalm. IX. p. 586. οἱ μανόμενοι φοβούμενοι τὰ
οὐ φοβούμενα, καὶ τὰ οὐχ ὑφεσάμενοι πολλοὺς δεικνύουσι, καὶ τὰς
συναρθεύουσι, quæ de melancholicis notantur c. 33. apud
nostrum.

ἐπιγέσσαντος] L ἐπιγέσσαντος. Cod. E. ἐπιγέσσαντος. Literas ε
et λ geminare frequenter neglexerunt librarii. conf. c. 106.
Est autem ἐπιγέσσαντος τῷ ε. pro γέσσαντος ἐπὶ τῷ ἐγκεφάλῳ,
nostræ c. 167. ἐναφελήμιον τῷ ἐλαίῳ, conf. c. 31. ita Latini
incubare templo pro cubare in templo, vid. Salmastius ad Soli-
num p. 312. et ad Tertullianum de pallio p. 404. Sic mox
γίνεται ἐπὶ τούτοις pro ἐπιγίνεται τούτοις. conf. Salmastius ad
Dedic. Stat. Reg. Her. p. 101. et Markland ad Maximum Tyr.
p. 694.

τῷ ἐγκεφάλῳ] Cod. B. εἰς τὸν ἐγκεφάλον. ac sic Cod. D.

τότου] Codd. A. et C. τούτου ὄντος. Cod. B. τοῦ ὄντος. Cod.
E. τούτου.

τότου] Leg. τοῦ τοῦ ὄντος, mox enim subjungit βιβλαπτεῖς δὲ ἐπὶ
τούτων καὶ τὸ φαντασίῳ καὶ τὸ λογισμῳ. Quid sit ἐνκράτος
docet Alexander Aphrod. lib. I. probl. 115. M. Antoninus lib.
I. c. 12. καὶ τὸ ἐνκράτος τοῦ ὕδατος. Vox τότου omissa apud
Aetium et τὸ ἐνκράτος refertur ad præcedens αἵματος: me-
liore codice usus esse videtur nostræ. Perperam junxit librarius,
ea quæ separanda erant. Photopius Hist. Arcan. p. 14. ἀλλὰ
τις προτερησασα δὲ καὶ ὄντος ἀλόντα δυσεισεύειας ἐξ ἀδράστων αὐ-
τῶν ἀφαιζου. Emenda ἀλλ' αὐτῆς, Theodoræ. Conf. Adr.
Heringa Obs. Crit. c. 2.

καὶ παρέτεται] Veritè interpres hī subinde rident, malim hī au-
tem rident, de qua significatione hujus voculæ vid. Elsnerus
ad Lucæ c. XXIV. 52.

ἄλλας] Hippocrates Aphor. VI. 53. et epist. ad Damagetum p. 9.
de Democrito. Plinius lib. VII. c. 51. Aëtiarius de affect.
spir.

καθάπερ οἱ μεθύοντες· ποτὲ δὲ ξανθολομοῦ καὶ δριμέας τοῦ αἵματος, καὶ γίνονται οὗτοι θρασυαῖς καὶ ἀργίλοι, καὶ τῶν ἰδίων σαρκῶν ἐμφοροῦμενοι. Βέβλαπται δὲ ἐπὶ τούτων καὶ τὸ Φαντασμὸν, καὶ τὸ λογισμὸν· γίνεται δὲ ἐπὶ τούτοις τὸ πάθος καὶ κατὰ περιόδους τισί. Τούτων ἡ διάτα ἐξω εὐκοίλοιοσ, καὶ οἴνου ἀπεχέσθωσαν, τέμνειν δὲ τὴν ἐν ἀγκῶνι Φλεβὰ τὴν ἄνω, ἢ τὰς ἐπὶ τῶν σφυρῶν, μάλιζα

spir. animal. lib. II. c. 2. p. 87. Proverbium *μανίας οὐ πᾶσι ὁμοίαι* exponit *Diogenianus* Cent. VI. 47. Codd. B. et E. *ἀσχετες γέλασ.* Cod. D. *ἀσχετες γέλοσ.* *Cicilius* tanos inridere. *Isidorus Relasiot.* ep. 409. *ἐπεὶ καὶ οἱ μανία λυτῶντες, θρῶντες ἂ δρῶσι, ἐκταυσ μὲν μακαρίζουσι, τῶν δὲ σπασ ὑγιανόντων καταγελάσιν.*

μεθύοντες] Noni sunt verba, nam apud *Actium* l. c. est καὶ ἀδουσι συνγῶσ. *Athenaeus* lib. I. c. 25. p. 34. καὶ οὕτως ἠδεδῆται τοὺσ τούτουσ προσφερομένοσ, ἅσ καὶ ἀδου καὶ ἀρχισῶσαι καὶ πᾶντα ποιῆσ σα τοὺσ ἐξοίνοσ γιομένοσ. *Viderint me oculatioreσ*, anne ex his locis suppleri debeat *Theophrastus* Char. c. 4. p. 34. ed. *Goß.* *Fischeri.* καὶ ἐν βαλκανείᾳ δὲ ἄσαι. *Ebriοσ ac infantes etiam janxit Jo. Chrysostomus* in A. A. Serm. XXXIV. p. 806. et Serm. XXXIX. p. 828.

ξανθολομοῦ] Leg. ἐκ ξανθολομοῦ. et sic codd. A. B. C. et E. conf. c. 245. *Rhazes* de Variol. p. 248. ἀπάντων τῶν ξανθολομοῦ καὶ αἵματωδῶν νοσημάτων.

δριμέας] Codd. A. et C. δρυμαίων.

καὶ γίνονται] caret copula cod. B.

θρασυαῖς] *Jo. Chrysostom.* Homil. XVIII. in Matth. p. 130. ἐπεὶ καὶ οἱ ἰατροί, ὅταν λακτιζῶνται καὶ ὑβρίζονται παρὰ τῶν μοινομένων, τότε μάλιζα αὐτοὺσ ἐλευῶσι, καὶ παρασκευάζονται πρὸσ τὴν ἐκείνων διορθῶσι, εἰδότεσ, ὅτι τῆσ ὑπερβολῆσ τοῦ νοσηματος ἡ ὑβρισ ἐστ.

ἀργίλοι] De *Leucippe* hoc notat *Achilles Tat.* lib. IV. p. 239. adde *Jo. Chrysostomum* Opp. T. I. p. 35. καθάπερ οἱ μανόμενοι καὶ τῶν ἰατροῦσ συγκόψασ ἐπιχρισῶσιν.

καὶ τῶν], Deest καὶ in Cod. D.

ἰδίων] *Porphyrius* de Abſtinentia lib. II. p. 154. ἅσ οὐδὲ τῶν ἰδίων σαρμάτων. et mox οὐτε εἰσ τὴν ἰδίαν τροφήν καταχρησμένοι.

σαρκῶν] Exemplum habes apud *Agathiam* Hist. lib. II. p. 34. conf. *Tacitus* Chil. VIII. v. 883. et *Schol. Euripidis* ad *Phoeniss.* v. 798. De *Anastasio Constantino* *Mannal.* Annal. p. 119. adde p. 196. De *Echero* maniaſco *Schol. Homeri* ad *Odys.* Σ v. 84. Confer. *Athenagoras* de resurrect. mortuor. p. 44.

rum canunt: vel biliosus et acris, et hi fiunt audaces, furibundi et qui a propriis carnibus non abstinent. Laesa est praeterea in his imaginatio et ratio et quibusdam malum per intervalla redit, utantur cibo boni succi et a vino abstineant, secetur vena superna cubiti, vel in talo, praecipue in mulieribus, quibus menses retinentur.

Vesperi

ἐμφορούμενοι] Cod. B. καθαρτούμενοι. Vercor ne haec lectio vera sit ac τὸ ἐμφορούμενοι ex glottimate sit ortum. Porphyrius de Abstinencia lib. II. p. 154. οὕτε ἀπτεόν τοῖς ἀνθρώποις τῆς τοιαύτης τροφῆς. conf. p. 164.

δὲ ἐπὶ] Cod. B. γὰρ ἐπὶ.

ἐπὶ τούτων] Codd. A. et C. ἐπὶ τούτων κατὰ περιόδους τὸ πάθος τῶν, intermediis omisiss.

καὶ τὸ] Cod. B. τὸ τε φ. Aelianus H. A. lib. XI. c. 32.

λογικῶς] Schol. Sophoclis ad Ajac. Flagellif. vs. 92. ἀλλ' ἡ μανία γένοιε περὶ τὸ λογικόν. conf. Plutarchus T. III. p. 1660.

ἐπὶ τούτοις] absunt a cod. B. Xenophon Memorab. lib. I. c. 3. p. 29. καὶ ἐπὶ τούτων οὕτως παρεσκευασμένος ἦν. Plato Sophist. p. 68. conf. Sylburgius iud. in Justinum Mart. v. ἐπ' οὐμαντος. et L. Bos animadv. ad Icript. Gr. c. 14. p. 63.

περίόδους] Accidit hoc cauponi, de quo Aristoteles mirab. auscult. p. 1037. Talem finxit Phaedram Euripides Hippolyt. vs. 240. Subaudiendum χρόνον. Plutarchus de oracul. defect. p. 738. ὁ δὲ Ἡσίοδος οἰεῖται καὶ περιόδους τιτὶ χρόνον γίνεσθαι τοῖς δαίμονι τὰς τελευτὰς. Aristoteli hoc tribuit Lactantius ad Statii Thebaid. lib. IX. vs. 376. dicit Aristoteles post annorum millia et nymphas et Faunos perire. Tempus addere negligent auctores. Noiter c. 16. ἡ κεφαλαιῶν ὁδὸν ἐστὶ τῆς ὅλης κεφαλῆς, κατὰ περιόδους γινώσκῃ. Sic κατὰ περίεδοσιν Porphyrius de Abstinencia lib. II. p. 150. Καὶ γὰρ ὁ μανόμενος, πρὸς καιρὸν κατέχεσται, inquit Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XVII. p. 709.

τισί] Rectius cod. B. τιὰς. Cod. E. τιὸς, unde etiam τιὰς legendum conjecit praestantissimus Corez. conf. c. 177.

εὐκοιλίως] I. εὐκόιλως. ac sic Cod. D. Codd. A. et C. εὐκοιλία. Longe aliter haec leguntur in Cod. B. τούτους χρὴ διαταῖς προσλαβουμένους τὴν εὐκοιλίαν διαγωγῆν.

ωου] Ne cum Cleomene rege Spartano in maniam incidant, ut testatur Herodotus lib. VI. p. 476.

ἀπέχεσθαι] Cod. B. ἀπέχων.

δὲ] Cod. D. τὲ.

τὴν ἐν] Codd. A. et C. ἡ ἐν ἀγκῶνι φλέβαν Cephalicam puto innui, vel hepaticam.

σφύρα] Schol. Homeri ad Iliad. Δ. vs. 147. Cod. B. ἐπὶ τὰ σφύρα. Cod. D. τὰ σφύρα.

μάλισα ταῖς γυναῖξι, καὶ αἷς τὰ ἐπιμήνια ἐπεχέσται,
καὶ πρὸς ἑσπέραν ὕπνον μηχανητέον, προσενεγκάμενοι
τὸ διὰ τῶν κωδύων Φάρμακον, σὺν χυλῶ πτισσά-
νης ἢ ὕδατι, καὶ ἐμβρέχεν τὴν κεφαλὴν, διὰ ῥοδίου
καὶ κωδύων ἀφειψήματος. Ἐγχερονίζοντος δὲ τοῦ πά-
θους, ἀφαιρῆν δεῖ καὶ ἐκ τῆς τοῦ μετώπου φλεβῆς
αἷμα, εἴτα καθαίρειν διὰ τῆς πικρᾶς σὺν μελικράτι,
καθαίρειν δὲ καὶ διὰ ῥινῶν τὴν κεφαλὴν, στυτλοῦ ῥίξης
χυλόν

μάλισα] Codd. A. et C. μάλλισα. Cod. B. καὶ μάλισα.

γυναῖξι] Cod. D. γυναῖξιν.

καὶ αἷς] Copula hic accipienda, ἔλλητικῶς pro τούτῳ, vid.
Dan. Heinsius Lect. Theocrit. c. VIII. p. 320. et Desvrius p.
177. Cod. E. delet αἷς.

ἐπιμήνια] Cod. E. τὸ ἐπιμήνιον. conf. c. 202. vocabulum usurpa-
tum Herodoto lib. VIII. p. 638. de sacrificiis ita dictis egit
Edm. Chishull ad inscript. Sigeam p. 104. Codd. A. et C.
καὶ αἷς τὸ σπερμόνιον, qua voce caret Glossar. du Canis,
Cod. D. τὸ ἐπιτόμιον. quam vocem pariter ignorat Glossa-
rium illud.

ἐπέχεται] Codd. A. et C. ἐπέχεται.

ὕπνον] Achilles Tat. lib. IV. p. 243.

προσενεγκάμενοι] Cod. D. προσενεγκάμενους. Cod. E. προστενε-
κομένης.

κωδύων] Codd. A. et C. κωδίων. Cod. B. προσενεγκάμενους τὸ
διὰ κωδίων.

πτισσάνης] Codd. A. et C. πτυσάνης.

ῥοδίου] Aristophanes Lyfistr. vi. 943.

Τάλαιν' ἐγὼ τὸ ῥόδιον ἠνεγκον μέρον.

ubi Schol. ῥέδιον δὲ μέρον, τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου, ὃ καλοῦμεν
ἡμεῖς ῥόδον. Adjectivum ῥόδιον saepe usurpavit Dioscorus
Sicil. lib. V. p. 377. Codd. A. et C. ῥοδίου. Cod. E.
ῥόδιον.

κωδίων] Codd. A. et C. κωδίων ἀφειψήματι. Cod. D. κωδίων
ἀφειψήμα.

Vesperī somnus provocetur oblato medicamento, quod e papaveris capitibus paratur, cum pitifanae liquore vel aqua, et caput irrigetur rosaceo et papaveris decocto. Quod si affectus adhuc perseveret, etiam ex vena frontis sanguinem auferre oportet et alvum purgare hiera picra cum aqua mulsa, et caput per nares

ἐχρησίζοντας] Cod. D. χροσίζοντας, nam μὴ ἔμμονα εἶναι τὰ τοιαῦτα ἰοσήματα adfirmat Achilles Tat. lib. IV. p. 243.

δᾶ] Codd. A. et C. δᾶ. et D.

ἐκ τῆς] Brevius Codd. A. C. D. et E. ἐκ τοῦ μετώπου αἵμα.

μετώπου] Hippocrates Aphor. V. 68. ἢ ἐν μετώπῳ ἐρθῆ φλέψι τμηθῆσα ἰφελέα. conf. Arnoldus Villanov. ad Scholae Salernit. c. 105. Jac. Nic. Loensis Iphiphyllid. lib. III. c. 23. quam venae sectionem quomodo infliciebant veteres praeter Paulum docet Anonymus de V. S. p. 25. Petronius c. 90. quotiescunque coeperis a te exire sanguinem tibi a capite mittam. ubi vid. Cuperus.

καθαίρειν] Quae inter hoc verbum et sequens καθαίρειν, leguntur, omiserunt librarii in Codd. A. et C.

μελικράτα] Pollux lib. VI. c. 2. μελικράτον τὸ ἐν οἴνῳ μέλι, ac sic quoque Moeris p. 75. Quid sit οἴνῳ μέλι docet Theophilus ad Institut. lib. II. Tit. 1. p. 161. conf. Gregor. Pisides de mundi opific. v. 1341. et Eustathius apud Gesnerum ad Orphei Argon. v. 572. Apud Homerum μελικράτον est μέλι μετὰ γάλακτος ut docet Schol. ad Odyss. K. v. 519. Liber qui archana medicinae inscribitur p. 3. Expertum est melicratum conceptum propolare, id autem ita conficitur. coclear mellis flexibilis, et tria aquae tepidae simul mixta. Leg. fluxibilis, id est liquidum, quale perhibet mel atticum Lactantius ad Statii Thebaid. IV. v. 354. Unguentum fluxibile memorat Petrus Pinctor inter scriptores de morbo Gallico Part. II. iterum editus a medico διασημοτάτῳ Chr. Gouffr. Grunero c. XVII. p. 108.

καθαίρειν δᾶ] ignorat Codd. E. et D.

διὰ τῆς] Codd. B. et D. τῆς κεφαλῆς διὰ τῆς

σεύτου] Cod. E. ἢ σεύτου.

ἰζῆς] Cod. D. τῆς ἰζῆς.

χυλὸν ἐκχέοντα, ἢ ἐλατήριον σὺν γαλακτι, καὶ πταρμικὸν προσφέρειν δι' ἐλλεβόρου, καὶ σρουθίου, καὶ ἀποφλεγματίσιν δι' ὄξιμέλιτος, σὺν τῷ ὑσσώπου καὶ γλήχωνος ἀφεψήματι. Κλυέσθω δὲ καὶ ἡ κοιλία δρίμει, τοῦτ' ἐστὶ, διὰ κενταυρίου, καὶ γεντιανῆς ἀφεψήματος· δίδου δὲ καὶ τὴν συχάδα πίνειν, καὶ τὴν γεντιανὴν, καὶ τὴν ἱερὰν τοῦ Γαληνοῦ.

ἐκχέοντα] Leg. ἐγγέοντα, vel ἐγγέοντας. Cod. B. ἐγγέοντας, sed supra scriptum ov. Cod. D. ἐγγέοντας. Cod. E. ἐκχέοντος. Eundem errorem ex Aetiani H. A. lib. III. c. 17. sustulit Conr. Gesnerus.

ἐλατήριον] Codd. A. et C. λεατήριον.

ἐλλεβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

ἀποφλεγματίσιν] Lacuna hic in edit. Martii, quam ex codd. A. C. et E. ita licet supplere: διὰ τε μεσίχης καὶ σαφίδος ἀγρίας καὶ ἀιαγαργαρίσιν. Cod. D. σαφύδος.

σὺν τῷ] Codd. A. C. et E. καὶ ὑσσώπου.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλίχωνος et omissa voce ἀφεψήματι, quam pariter omittit Cod. E.

κλυέσθω] I. κλυζέσθω, ac sic recte hic codd. A. et C. qui max copulam καὶ ejiciunt; Cod. E. vero δὲ.

res purgare, betae radice succo infuso vel cucumeris asinini succo infillato et sternutamenta movere, veratro, et struthio seu herba lanaria et oxymelite, in quo hyssopum vel pulegium sit incoctum, pituitam evocare. Denique alvus eluenda acris, centaurei et gentianae decocto, potui offerenda staechas, gentiana et hiera Galeni.

τιδὲ ἐστὶ] Non agnoscunt codd. A. C. et E.

κενταυρίου] Cod. E. διὰ τὴν κενταυρίου. cap. 27. κλίσμασι χρησάμεθα δριμύσιν, εἶον κενταυρίου ἀφεψήματι, conf. c. 129.

ἀφεψήματος] Cod. E. ἀφεψήματα.

σιγαδά] Pro σιχαδά. Cod. B. σιχαδά. Cod. D. σιχαδά. Cod. E. μασιχαδά. Nam indifferenter in scribendo has literas et diphthongos Graecobarbari usurpant: η, ι, υ, α et ο, ut docet Sulmasius ad Solinum p. 723. conf. Scaliger Scaligeran. Secund. p. 336. et Rich. Bentleyus epist. ad Millium p. 75. Gny's Itiner. T. II. p. 242. Adr. Heringa Observ. c. 31. p. 273.

γεντιάνη] Cod. B. ὀριγάνην. Cod. D. τὴν ὀριγάνιον.

καὶ τῆς ἱερᾶν] καὶ τῆς omittunt Codd. A. et C.

Γαληνῶ] Compositionem dat noster c. 289. Articulum ignorat Cod. E.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ,

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Ἡ μελαγχολία παραφροσύνη ἐστὶν ἀνευ πυρετοῦ, ἐπὶ διαφόροις αἰτίαις συνισαμένη· ὅθεν οὐδὲ τὰ αὐτὰ πάντες ὑπομένουσι συμπτώματα, οὐδὲ ὡσαύτως ἔχουσι τὰ κινήματα τῆς Φαντασίας, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν γελῶσιν αἰεὶ, καὶ μετὰ ἠλαρότητος ἡ Φαντασία αὐτοῖς γίνεται· οἱ δὲ μετὰ ὀργῆς καὶ συντονίας, εἰσκότες ὅσον ἐπὶ τούτῳ τοῖς φρενητικοῖς ὀνομαζομένοις· τινὲς δὲ μετὰ νωθρότητος πολλῆς, ὡς μηδὲ φθέρησθαι θέλουν αὐτοῖς, παραπλησίως τοῖς καλουμένοις μωροῖς· ἄλλοι δὲ ὀξείας ἔχουσι, καὶ

C a p. XXXIII. Cod. E. λβ'.

Ἡ μελαγχολία] *Paulus* lib. III. c. 14. *Hippocrates* de rat. vict. in morb. acur. p. 69. *Celsus* lib. III. c. 18. *Aretaeus* morb. chron. lib. I. c. 5. *Caelius* Aurel. morb. chron. lib. I. c. 6. *Aelianus* de dignot. morb. lib. II. c. 35. et de affect. spir. animal. lib. II. c. 3. p. 86.

παραφροσύνη] *Paulus* παραφροσύνη τιν. Codd. A. et C. παραφροσύνη.

πυρετοῦ] Quae sequuntur usque ad ληροῦσι, ea e codd. A. C. et E. exulant, nec illa novit cod. B.

ὅθεν] *Alexander* lib. I. c. 16. p. 99.

ἔχουσι] *Alex.* ἔχουσι.

κινήματα] *Plutarchus* T. III. p. 1735. *Gregorius* Nat. Or. de Theol. p. 11. *Cinnamus* Hist. lib. IV. p. 252. *Athanasius* vita Antonii p. 76. καὶ τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς.

μετὰ] *Alex.* μετ'.

Φαντασία] conf. *Paraphr.* Nicomacheor. lib. VIII. c. 13. p. 269. *Sextus* Empir. Psych. Hypot. lib. II. c. 6. *Epictetus* apud A. Gellium N. A. lib. XIX. c. 1. *Scaligeranae* Secund. p. 383.

ὀργῆς καὶ συντονίας] Ἐν δὲ δύοισι pro ὀργῆς συντόνῳ. *Cassius* Quaest. Medic. 80. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 40. πνεῦμα πέσει καὶ βλήξ σύντονος. conf. probl. 125. *Heliodorus* lib. VII. p. 298. ἐκ συντόνῳ τῆς ὀδοιπορίας. quod adjectivum exposuit Schol. *Euripidis* ad Hippolyt. vs. 1361. *Jo. Hartungus* Locor. Memorab. Decuria III. c. 6. „Graeci, inquit, solent interdum duo substantiva conjungere, quorum alterum „eorum pro adjectivo accipiendum.“ *Aristophanes* Nub. vs. 92. *Virgilius* Eclog. V. vs. 90. *Horatius* Serin. lib. I. Satyr. 7. vs. 1.

DE MELANCHOLIA.

C A P. XXXIII.

Melancholia est mentis alienatio sine febre et ex diversis causis originem ducit. Unde neque omnes eadem symptomata patiuntur, neque similiter easdem imaginationes habent, sed alii ipsorum ridet semper et cum hilaritate imaginantur: alii cum ira et contentione, iis qui phrenetici appellantur. ea in re consimiles: quidam ipsorum cum torpore multo et segnitie, ut ipsi loqui nolint flultorum modo, quos Graeci vocant *μώρους*: nonnulli opinio-

μεγέ] In *Chrysothomus* in A. A. Sermon. VI. p. 645. οἶδα πολλοὺς ἀπὸ ἀργυρῶσεως τεκνίστας καὶ οἱ χαλεποὶ τῶν πικρῶν μάλιστα οὗτοί εἰσι.

μεγέ] Cam apud *Alex.* *μὴ* legatur, vereor ne apud nostrum *μηδὲ* scribendum sit, nam *οὐδὲ* et *μηδὲ* pro *οὐ* et *μη* haud raro occurrunt, quod praeter alios etiam notavit *Henr. Stephanus* ad *Orphei* hymn. LXXXV. v. 13. *Aristoteles* *Problem.* Sect. XXIX. p. 1012. D. οὐδὲν τὸ ἦθος τοῖσι διαφόρου. conf. *Schol. Homeri* ad *Odys.* Δ vi 248. *Schol. Anthonianis* ad *Vesp.* v. 1469. sic nihil Latini pro *non*. *Terentius* *Audi.* Act. I Sc. I. v. 133. cum nihil obfint doli.

Φεγγεσθαι] Idem observat *Aristoteles* *Problem.* Sect. XXIX. p. 1012. A. ita *Phaedra* apud *Euripidem* *Hippolyt.* v. 271.

παραπλησίως] *Alex.* *ὡς παραπλησίως*.

καλουμένοι] Hoc est τοῖς οὖσι, nam *καλιόσθαι* pro *εἶναι* dicit, notat *Cassianus* *Lecl.* *Theocrit.* c. III. p. 248. ut *Ev. Lucae* I 3. *κληθήσεται* pro *εἶναι*.

μαρῆς] Lucem huic loco adfundit *Etymol.* M. v. *μαρῆς*. Ἐπεὶ δὲ ἀφανὸς ἀπὸ τοῦ τῆς ἰσθμῆς καὶ ἐκείνη ἔχει ἢ οὐ διαμαρῆς ἀφανὸς καὶ ἀφανῆ. conf. *Pollux* lib. V. *segin.* 120. *Glossae* III. *μαρῆς*, καφῶς ἢ ἀφανῆ. Contrarium traditur in *Menagiano* T. III. p. 182, quod ex *Plutarcho* desumptum T. I. p. 390. Ἐν δὲ τῆσι συνεδρίῳ ἐπαλαμῆος πότεροι διαμαρῆς ἢ οὐ ἀπόρῃσι λόγων σιωπῆ, Ἀλλ' οὐκ ἔστι μαρῆς οὐκ ἀδύνατο σιωπῆ, φη. De melancholicis *Aristoteles* *Problem.* Sect. XXIX. p. cii. E. de vint: εἶτι δὲ μάλιστ' ἐπισημαίοντες, ἰβραϊστ' ἐπὶ τῶν μαρῆς. Μαρῆ δὲ πολὺς, ἐκείνη καὶ ποιεῖ μαρῆς ὅσπερ τοὺς ἐκ παιδῶν ἐπιλήπτους, ἢ καὶ ἐκδομένους τοῖς μαρῆς χολῆσι

καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα οἴοντα· ἕτεροι δὲ Φιλοῦσι τὸν θάνατον, ἄλλοι δὲ Φοβοῦνται· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν διαλείμματα κατὰ τινὰς καιροὺς ἔχουσιν, ὥς καὶ τῶν συνήθων ἀπτεσθαι· οἱ δὲ συνέχευαν φυλάττευσιν, καὶ ληροῦσι γὰρ καὶ Φοβοῦνται, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθανεῖν. Γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ ἐν τῇ κεφαλῇ ὄντι, ἔστιν δὲ ὅτε ἐκ τῆς γαστρὸς ἀναδυμιῶν αὗτος ὁ χυμὸς ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ λέγεται ὑπερχονδριακὸν πάθος, καὶ Φυσῶδες. Καθαίρειν οὖν αὐτοὺς χρὴ διὰ ἐπιδήμιου καὶ αἰλῶος·

χολικαῖς ἀγῶν. Προίμοις μωροῦς opponit Alexander Aphrod. lib. I. probl. 28. ut sapientes et stultos Ovidius Art. Amator. lib. III. vl. 655. Apes et vespae per hyemem segniores factae μωροὶ dicuntur Aristoteli H. A. lib. IX. c. 40 et 41. conf. Jonstonus ad Hippocratis Conc. Praenot. 198. p. 154.

Φιλοῦσι] Lucilius apud Nonnium c. 4. §. 470. Polemon ἀπασι τὴν μὲν θάνατον. Addit Alexander: ἄλλοι δὲ Φιλοῦσι τὴν σφύγην, quae verba noster tanquam superflua omisit, cum tamen mox dixerit καὶ Φοβοῦνται καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθανεῖν, de qua veterum repetitione quaedam notavi ad c. 108. Xenophon apud Cyrillum act. Julianum lib. V. p. 180. E. τῶν γὰρ μέντοι μὲν τοὺς μὲν οὐδὲ τὰ δαῖτα δεδιότας, τοὺς δὲ τὰ μὴ φοβεῖα φοβούστας. Nostri locus confirmat observationem Thomae Mag. p. 898. v. φοβοῦμας.

οἱ μὲν] quidam, vid. Raphaelius ad Matth. c. 28. 17. p. 359.

διαλείμματα] Theophilus ad Infit. lib. II. Tit. 12. §. 1.

καιροῦς] Recordor hic fragmenti Menandri, a viris doctis prae-teriti, qui comici hujus fragmenta curiose collegerunt. Servavit illud Palladas Anthol. lib. I. c. 80. epigr. 12.

Εὐγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφησ' ἑσθ' εὐγε Μένανδρε.

Similiter et χρόνον θεοῦ dixit Sophocles Electr. vl. 179. et incertus Antholog. lib. I. c. 90. epigr. 5.

συνήθων] Aretaeus Morb. chron. lib. II. c. 7. οὐδὲν τι κρεῖττον τῶν συνήθων εὐταγέος. Plutarchus T. I. p. 401. ἐπὶ τὰ συνήθων ἔργα ἀπολύειν. Jo. Chrysostomus T. I. p. 65 καὶ τῶν συνήθων ἔργων ἀπτεσθαι νεκρὰ καὶ ζεῦσθαι τῇ προθυμίᾳ Eriphaeus Euchirid. c. 9. ἔστιν ἀψασθαι τινος ἔργου μέλλας, adde c. 35. Phalaris epist. 136. τὸ πασθέντας ἀψασθαι τῶν ἔργων. Eupapius Chrysanthio p. 158. ὁ χρυσάνθιος ἦ, ἐν τοῖς συνήθεσι. Possit etiam subaudiri χωρίων. Longus Pall. lib. II. p. 31. καὶ λαβεσθαι

opiniónibus addicti sunt. et futura praedicere arbitrantur. Hi vero mortem expetunt. alii eandem expaveſcunt. Atque ex his quidam ipſorum intervalla morbi temporibus quibusdam habent. ut etiam conſueta adminiſtrant. alii in continua dementia ſunt. delirant enim et metuunt et mori cupiunt. Fit porro ex humore melancholico. cerebrum occupante. Aliquando etiam ex humore qui ſuſum a ventriculo ad caput effumat et dicitur affectio hypochondriaca. ſeu flatulenta. Hos itaque purgare

I 2

opór-

λάβεσθαι τῶν συνήθων χυμῶν. Jo: Chryſoſtom. Statuar. Or. XII. p. 552. ἐγὼ δὲ τῶν συνήθων αἰφομαί πάλιν.

Φιλάρτου.] Haſtenus Alexander.

καὶ ἐπιθυμοῦσιν.] ἐπιθυμοῦσιν τὲ Codd. B. et D.

ἀποθανῶν.] addit Cod. B. καὶ πάλιν φοβοῦνται. Cod. E. καὶ φοβοῦνται. Maximus Tyr. Diſt. XXXVI. p. 425 φοβοῦμενοι δὲ ἀποθανῶν ut noſter. ubi tamen *Moyklandus* inavuit τὸ ἀποθανῶν. Noſter ſupra θάνατος φοβοῦνται. ac ita quoque *Maximus* l. c. p. 423. φοβοῦμενοι μὲν θανάτου. Conf. *Seneca Natural. Quaest.* lib. VI. c. 49. *Hippocrates de Diæta* lib. I. p. 206. Verbum φοβοῦνται expoſuit *Dani Heinsius Leât. Theocr.* c. VI. p. 314.

μελαγχολικά.] *Affariis* de affect. ſpir. animal. lib. II. c. 3. p. 86.

χυμῶν.] addit cod. B. πληχθεῖσι et delet τὸ ἄντι.

ἐστίν.] Codd. A. et C. ἐστίν et mox ἔσται pro ἐστίν.

δὲ ἐστίν.] Cod. B. δὲ καί.

ἐπιθυμοῦσιν.] Codd. A. et C. ἀναθυμιάται.

οὗτος δὲ.] Codd. A. et C. ὁ τοιοῦτος. Cod. E. χυμῶν οὗτος.

κεφαλῇ.] Cod. B. τὸ πάθος συνίησι.

λέγεται.] Quae ſequuntur iterum deſiderantur in Codd. A. et C. usque ad ὑποχονδρίων. Cod. B. delet tantum verba: καὶ λέγεται ὑποχονδριακὸν πάθος. καὶ Φυσῶδες.

ὑποχονδριακῶν.] *Aristoteles* Probent. Sect. XXIX. p. 1012 C. διὸ καὶ τὰ πνευματικὰ πάθη. καὶ τὰ ὑποχονδρια. μελαγχολικά. οἱ ἱατροὶ φασὶ εἶναι. Conf. *cel. Granerus Morb. Antiquit.* libro multa eruditione reſerto p. 123.

Φυσῶδες.] Cod. D. Φυσῶδες. *Pavus* lib. III. c. 14. *Avetaeus* de caul. morb. thron. lib. I. c. 5. *Rafus* Ephes. de medic. purg. p. 17. συμφύσι δὲ ἐπιθυμοὶ τοῖς φυτάδεσι καὶ ὑποχονδριακοῖς. *Affariis* de anecd. ſpir. animal. lib. II. c. 2. p. 84. *Franckmann* Satyr. Medic. XIX. p. 411.

διὰ.] Cod. B. διὰ τε. et cod. D.

ἀλόης· δίαιτα δὲ εὐχυμος. δοτέον δὲ καὶ τὴν μέλαινα
 ἐλλέβορον, καὶ τὴν ἰεραὴν Γαληνοῦ. Εἰ δὲ διὰ τὴν ὑπο-
 χοιδρίων κάκωσιν τὸ πάθος ἐστὶν, ἐμβρεχέσθω δι' ἐλαίου,
 ἐν ᾧ ἔψηται πήγαιον, ἀνηθον, ἀψιδιον, γλήχων, ἀγνου
 σπέρμα, δάφνης καρπὸς, κύμινον· ταῦτα γὰρ τοὺς τό-
 νους παρηγορεῖ καὶ τὰς φύσας μειοῖ· καὶ καταπλάσσειν
 διὰ τε κριθίνου καὶ τηλίνου ἀλεύρου, καὶ κυμίνου καὶ σε-
 λίνου σπέρματος, καὶ ἀνίδου· καὶ συνίας κολλητέον τοῖς
 σπλάγχνοις, καὶ ἔμπλασμα τὸ τε διὰ σπερμάτων, καὶ
 τὸ πολυάρχιον, διδόναί δὲ καὶ τὴν δι' ἀλόης ἰεραὴν, καὶ
 τὸ

ἀλόης] Cod. E. ἀλάης.

εὐχυμος] Subaud. ἔστω, quod additum in cod. E. et c. 32. et 35.
 Cod. B. καὶ διακτῶν τοῖς εὐχύμοις ἐδίδομασι. conf. Cod. B.
 ad c. 141. et 146.

τὴν μέλαινα] leg. τὸν μέλαινα. Articulum omisit Cod. B. et μέ-
 λαινα habet. Cod. E. τὸν μέλαινα.

ἐλλέβορον] Cod. B. ἐλέβορον.

ὑποχοιδρίων] Cod. D. τὴν τῶν υποχοιδρίων.

κάκωσιν] De vitio vel morbo Heliodorus lib. VII. p. 328. οἶδμα
 γὰρ ὡς φέρει τι μικρὸν ἐστὶ κάκωσιν. Hippocrates de intern.
 affection. p. 539. ed. Foellii. Porphyrius de Abstin. lib. III.
 24. p. 277. Frequens formula apud Theophylactum Bulg. ut
 ep. I. πάσης κακώσεως αἰστέροι καὶ κακώσεως. et alibi. Sub-
 stantivum hoc redderem Proclo hymno inedito in Minervam
 Δὸς γυίοις μελέων δ' ἀπελάσσει
 corrig. Δὸς γυίοις ἴαμην, μελέων δ' ἀπελάσσει κάκωσιν.

ἐμβρεχέσθω] Cod. B. ἐκβερεχέσθω. ταῦτα. Cod. E. βρεχέσθω.

ἔψηται] Cod. D. ἐψήϊται.

πήγαιον] Codd. A. et C. πήγασιον.

ἀνηθον] Cod. B. ἀψιδιον, ἀνηθον.

γλήχων] γλίχων Codd. A. et B.

ἀγνου] Cod. B. καὶ ἀγνου.

καρπὸς] Caret hac voce Cod. E.

κύμινον] Cod. A. κημίνον. Cod. E. κυμίνου.

γὰρ] omittit cod. A.

αἰστέροι] leg. πόντεροι, ut prae se ferunt codices Mss.

φύσας] Codd. A. et C. φύσεις. ignorat Cod. B.

μειοῖ] De detumescencia quoque Aetionus H. A. lib. IV. c. 15.
 μειοῦται δὲ ἡσυχῇ καὶ κατ' ἀλίγειν ἢ γλαττικὰ πύττα.

oportet epithymo aut aloë et cibo uti boni succi, vel nigrum verarum, seu Galeni hieram exhibere. Quod si ob hypochondria male affecta, malum evenerit, irrigare ipsa oportet oleo in quo incocta sit ruta, anethum, absinthium, pulegium, viticis semen, lauri baccae et cuminum. Haec enim dolores leniunt et flatus minuunt: cataplasmata autem conficiantur ex farina hordei et foenu graeco, cymino et petroselini semine et anetho: cucurbitulae praeterea visceribus admovendae, et emplastrum, quale est, quod ex feminibus conficitur et polyarchium: postremo allumere hieram ex aloë et epithy-

I 3 mum

κατακλάσσειν] Codd. A. et C. κατακλάσθαι. Cod. B. κατακλάσσειν, τὸ διὰ κριθίνου ἀλεύρου καὶ τηλίνου. Cod. D. τυλίαν.

κυμίνου] Codd. A. et C. κυμίνου.

σελίανου] Codd. A. et D. σελίανου. Cod. B. σεληνοσπέρματος. Cod. E. σεληνοσπέρματος.

ἀνίθου] Codd. A. et C. ἀνίθου.

σικύας] σικύας. ac sic Cod. B. formam cucurbitae dedit ad Celsi lib. I. c. 11. p. 8. et ad Caelium Aurel. p. 640. *Almelovenius*, unde eam hic curavi adjici. Codd. A. et C. addunt κοίφας. et B. quoque. Cod. E. καὶ κ' κοίφας, quod forte (inquit cl. *Cores*) mutandum in σικύας κοίφας.

τοῖς σπλάγχχοις] Codd. A. et C. εἰς τὸ σπλάγγχιον. Cod. E. τῷ σπλάγγχιῳ.

τί τε διὰ] τότε καὶ διὰ Codd. A. et C.

διὰ σπερμάτων] *Paulus* lib. VII. c. 18. p. 293.

τὸ πολυάρχιον] *Celsus* lib. V. c. 18. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 24. *Marcellus Empir.* c. 20. p. 154. *Paulus* lib. VII. c. 18. p. 291. addunt Codd. A. et C. καὶ τὸ διάδημα. Cod. B. καὶ τὸ διάδημα ἐπιτίθειαι. Ad hanc significationem vocis διάδημα respexit *Favonius* apud *Valerium Maxim.* lib. VI. c. 2. 7. p. 527. Cui candida fascia cruris alligatum habenti *Favonius*, Non refert, inquit, quae in parte corporis sit diadema: exiguam panni cavillatione regiae ejus vites exprobrans τὸ μὲν γὰρ διάδημα καλλωπίζει τὴν κεφαλὴν inquit *Io. Chrysostomus* in *Psalm.* 109. p. 729. conf. *Colemus* ad lib. VII. c. 1. 5. De diademate regum Macedoniae vid. *Aelianus* H. A. lib. XV. c. 2. Πολυάρχιον ita dictum fuisse innuit Cod. E. τὸ καὶ διάδημα, nempe λέγεται vel καλῶτα. Hic finem faciunt capituli hujus codices *Mss.* reliqua non agnoscentes.

τὸ ἐπίθυμον, καὶ τὸν ὄρρον τοῦ γάλακτος ἡρονίσαντος
 δὲ τοῦ ταιούτου πάθους, ἐπὶ τὴν διὰ τοῦ ἀρμενικοῦ λί-
 θου δόσιν εἴθε. οἶσα γὰρ ὅτι τῶν ἀρχαίων οἱ παλαιό-
 τεροι ἐπὶ τὸν λευκὸν ἐλλεβορον ἔτρεχον, ἤνικα μηδὲν
 ἀξίον.

τὸν ὄρρον] Quae sequuntur ad finem capituli, iterum ex *Alex. in-*
truis sunt. Schol. *Homeri ad Odyss.* J. v. 222. ὄρρος λέγεται
 ἢ τοῦ γάλακτος ὑδατῶδες ὑπόστασις. idem ad *Odyss.* P. v.
 225. Th. *Guadotius ad Theophrastum de Urinis* p. 156.

ἐπὶ τῆς] vid. *Raphelius ad Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἀρμενικῷ] leg. ἀρμενικῷ. De hac purgante vid. doct. *Milward*
 a letter to Sir H. *Sloane* p. 50. Sam. *Dale Pharmacol.* p.
 45. Jo. *Langius Epist. Medicinal.* lib. I. ep. XVIII. p. 78.
 Bolus ex Armenia quum sit nobis ignotus, ei, quo utimur,
 notho nihil confido. *conf.* p. 8c.

ἀρχαίων] Veteres neque minus medici laudem inde captant, ut
 auctores vix tantum laudent, neglectis eorum nominibus.
Cassius Quæst. Medic. XXII. νεὺς δὲ οὐδ', ὡς φησὶ τις τῶν ἀρ-
 χαίων, quem *Empedoclem* esse constat. Ita orditur tractatio-
 nem suam de hydrophobia auctor anonymus a cel. *Jac. Sims*
 editus in *Memoirs of the medical society of London* Vol. II.
 p. 3 οἱ μὲν ἀρχαῖοι τοῦ παθόντος οὐκ ἐμνήθησαν. Quosnam
 verò ita vocent, definire nequeo; an Hippocrate antiquiores,
 vel alio. Plures tales sunt voces apud Graecos, ut *ἕλεος*, vid.
Dan. Heinsius Lect. Theocrit. c. XIV. p. 344. et *σεφές*, de
 qua idem vix summus egit c. XX. p. 364. Sic etiam ὁ τεχνί-
 κος apud nostrum c. 36. Differentiam facit auctor inter πα-
 λαιοτέρους et ἀρχαίους, quam alii non adeo observant. Sic
Hippocrates a Polluce inter ἀρχαίους refertur lib. IX. c. 6.
 segm. 69. et *Theophilus de Urinis* p. 64. quem παλαιὸν vocat
Galenus Protreptic. p. 4. Socratem ἀρχαίους accenset *Isidorus*
Peluf. ep. 202. quem constat Hippocrate juniorem esse. Schol.
Antiophanis ad Acharn. v. 414. δηλοῖ γὰρ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ
 πρὸ πολλοῦ χρόνου παρ' Ὀμήρου. Omnium optime intelligitur
 differentia ex verbis *Platonis*, quae laudat *Clemens Alex. Stro-*
mat. lib. I. p. 355. D. ubi Aegyptius de Graecis, vos οὐδ'
 ἤντικα οὐδ' ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχετε δ' ἀρχαίαν ἀκοήν παλαιὰν
 δόξαν.

ἐπὶ τὸν] *Raphelius ad Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἐλλεβορον] *Dioscorides* lib. IV. c. 151. *Theophrastus* H. Pl. lib.
 IX. c. 1. *Plinius* lib. XXV. c. 5. *Strabo* lib. IX. p. 640.
Sextus Empir. *Pyrth.* Hypot. lib. I. p. 26. *Pausanias* lib. X.
 c. 36. p. 891. *Cyrillus adv. Julianum* lib. VII. p. 232. E. *E-*
stathius in hexaem. p. 9. *Horatius* *Serm.* lib. II. *Satyr.* 3.
 vi.

num cum fero lactis. Quod si affectus inveteraverit ad Armeniaci lapidis exhibitionem te accingito, novi enim ex veteribus antiquiores ad veratrum album properasse, ubi affectum ab aliis purgationibus nihil pene immi-

vi. 82. A. Gellius N. A. lib. XVII. c. 15. Palladius in Hippocratem de fract. p. 107. Ἰπποκράτης ἀπερσοδισίως ἔλλεβο-
ροι τὸν λευκὸν λέγει. Eadem autem fata expertus est hellebo-
rus, quae aurimonium borax venetus saccharum Saturni alia-
que medicamenta experta sunt, ut nempe laudatur ab his, cul-
perur vero ab illis. *Paraphrases* Nicomacheor. lib. VIII. c. 7.
πᾶσι ἀνθρώποις βλαβερὸν ὁ ἔλλεβορος. vid. *Apulejus* Apolog.
p. 271. Ant. *Beniventus* de abdit. morb. caus. c. 50. et 51.
Wedelius Exercit. Dec. IV. Exercit. 5. Contra favent ei *Are-
taeus* cur. morb. chron. lib. II. c. 13 p. 136. B. *Matthiolus*
apud *Rolfincium* de purgant. p. 204. et *Freind* Hist. Medic.
P. II. p. 56. Ejus usum aliquam diu a medicis intermissum
fuisse testatur *Isidorus* apud *Photium* Biblioth. p. 1054. Nobis
veterum elleboros ignorari, recte judicat *el. Schulze* To-
xicol. Veter. c. 4. p. 25. conf. *Jo. Langius* Epist. Medic. lib.
I. ep. 74. p. 407.

ἐπιτεχνῶν] Eleganter hoc verbo utitur auctor. *Heliodorus* lib. I. p.
17. καὶ οἷς τισὶ μᾶλλον προστεχνῶ περισκοπούσα. et lib. VII.
p. 318. *Jo. Chrysostomus* T. I. p. 103. καὶ τῶν μὲν ἀπέχεσθαι
μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς, ταῖς δὲ ἐπιτεχνῶν. et p. 24. τὸν
Φιλάδημον ἡμῶν δεσπότην, τὸν εὐσπλαγγιστὴν καὶ ἐπιτεχνῶ-
ντα ἡμῶν τῇ σωτηρίᾳ.

ἐπιτεχνῶν] vid. *Aretaeus* cur. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 118. B.
Dolin noster indicare neglexit quam tradit *Aretaeus* p. 119. A.
ἔλλεβορου δὲ ὅσους πλεῖντες, τοῖσι μὲν ἰσχυροτέροισι ἀρῆσαι
ἐν μεγέθει αἰκῆς, ἢ ὀλίγον ἀδρότερον τέτυκμεναι, qui locus
plurimum exercuit viros praecclare de *Aretaeo* meritis *Petitum*
atque *Wigganum*: corrigo αἰ ἕξαι ἐν μεγέθει αἰκῆς. *Sextus*
Empiric. lib. I. *Pyrrh. Hypot.* p. 27. καὶ ὁ ἔλλεβορος λεπτὸς
μὲν καὶ χρωδῆς προσφερόμενος πικρὸν ἐπιφύειν, κριμῆδης δὲ
ἐν συκῆτι. quae verba *Sexti* sua fecit cardinal. *Perronius* in
Perronian. p. 383. v. *Philosophe*: il est de la philosophie, comme
de l'elébore; si vous le prenez en masse, il purge: si en poudre,
il tue: *Nicander Ther.* vi. 941.

Καὶ φασὶ τὸ ἔλλεβορου μελανόχροον

Est autem αἰκῆ vox *Homeric* *Iliad.* E. vi. 499. ubi *Schol.*
αἰκῆς τὰ λεπτά τῶν ἀγῶν, ἢ τὰ αἰκῆα, conf. *Geopon.* lib.
II. c. 26. quum pro pulvere grosso etiam adhibuit *Orpheus* de
Lapid. p. 330. c. 11. vi. 111. Hellebori radicibus crassioribus
utendum non esse praecipit *Constantius de Rebeque* *Obs. Me-
dic.* p. 75.

ἄξιόλογον ὑπὸ τῶν ἄλλων καθάρσεων ἐθεώρουν τὸ πύ-
θος μειούμενον· ἀλλ' ἔγωγε τοῦ ἑλληβόρου τοῦ λευκοῦ
προτιμῶ τοῦ ἀρμενικοῦ λίθου τὴν δόσιν, καὶ πάρεσι τῇ
πείρᾳ τὸ γνῶναι τὸν χρώμενον αὐτῶ ποτὲ ἄμα τοῦ δρα-
σμικοῦ καὶ τὸ ἄλυπον καὶ ἀκινδυνον εἶχειν. Εἰ μὲν οὖν
ἔσι χρεία μὴ μόνον διὰ τῆς κάτω γαστρος, ἀλλὰ καὶ δι'
ἐμῶν

[θεώρουν] Tangit hunc medicorum morem beatus Chrysothomus in
Psalm. XLIX. p. 683. ὅπερ ἐστὶ ἰατρικῆς αἰσῆς εἶδος, τῶν οὐ-
δὲ ἀφελούτων ἀπαργόντα, τὰ δυνάμειν θεωροῦν ἐπιτιθέμεν
τοῖς τραύμασι.

[ἀλλ' ἔγωγε] Mirari licet stuporem hominis, qui haec nostro ad-
fixit; nam dum Alexandri verba adferre voluerit, debuisset
saltem e ita mutare, ut a Theophane lector suspicaretur pro-
fecta esse. Sed talis est horum hominum negligentia, ut re-
rum solliciti sint, quid scripserint. Sic epitomator Stephani
Byz. de Urb. v. χαλδόν pag. 761. περὶ ἂν πολλάκις εἰρηκαίης
pingatur, cum in ejus epitome nequaquam πολλοῖς mentio sit
χαλδοταμίτων, Solent autem medici graeci sic de se ipsis loqui,
Nicanor Ther. vi. 829.

Τρυγία μὴν ὀλοεργόν, ἀλιθόαισθη τε δρᾶκοστα
Οἶδ' ἀπαλιχασθαι.

non prae jactantia, aut ut aegros ad se adlicerent, nam ab
egyptiarum moribus alieni erant Graeci, neutiquam vero Ro-
mani. Arrianus in Eusebium lib. III. c. 23. p. 326. τοῖος ἰα-
τρὸς παρακαλῶ ἵνα τις ὑπ' αὐτοῦ θεωρηθῆ; καὶ τοι οὐ
ακούω ἐτι καὶ οἱ ἰατροὶ παρακαλοῦσιν ἐ Ρώμῃ.

[ἀρμενικοῦ] I. ἀρμενικοῦ.

[δόσιν] Recte interpres vertit assumptionem, nam δόσις quaedamque
sumptionem significat, ut docet Scaliger Scaligeran. prim. p.
82. Anonymus de hydrophobia p. 5. καὶ οὐκ ἂν παραξυθῆαι
πρὸς τὴν τοῦ ὑγροῦ δόσιν.

[πάρεσι] Recordor hic loci Aretaei morb. chron. lib. II. c. 1. p.
51. b. quem sic forte emaculare licebit. οὐδὲ γὰρ περὶ αὐτῶ
ε, τι λέξω I. οὐδὲ πάρα. De hac locutione πάρεσι, vid. N.
Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. II. v. 24. Aelianus III.
A. lib. IV. c. 5. ἀκούειν πάρεσι.

[πέιρα γνῶναι] Nicetas Choniat. Annal. lib. III. p. 121. ὡς πέιρα
γνῶναι τὸ τότε πολλοῦς. Procopius ep. 47. conf. Ammonius p.
49. Alciphron. lib. I. ep. 3. πέιρα μάθων, Mardonius apud
Herode-

imminui conspicerent. Et omnino Armeniaci lapidis assumptionem potiozem, quam veratri albi existimo, cui experientia quoque suffragatur, cum cognoverim eum (si aliquando quis eo usus esset) debitum et efficaciter, et absque molestia et periculo praestitisse novimus. Si igitur necessitas postulat, non modo infra per alvum,

15 sed

Herodotum lib. VII. p. 512. ἀπὸ πλεῖστος πάντα ἀσθενέστεροι φιλῆσι γίνεσθαι. Aretaeus Cur. morb. acut. lib. c. 3. p. 80. D.

τὸ] pro τούτο vel αὐτό. Sic frequenter recentiores. Noster c. 207. τούτο μὲν οἷον παλαιός. ubi apud Paulum legitur τὸ pro τούτο quod noliter mutavit. Nicetas Chon. lib. VI. p. 200. et p. 609. Anonymus de V. S. p. 13. μὴ τὸν φλεβοτομήσῃ. vid. Giunius ad Hesiodi Theogon. vi. 46. p. 173. Jo. Meursus ad Constantini Manass. Annal. p. 227. Graevius Lect. Hesiod. c. 12. p. 64. Hombergk et Raphaelius ad Marci c. 9. 23. Hensterhuys ad Aristophanis Plut. vi. 41. Dorville ad Chariton. p. 729. Antigonus Caryst. c. 181. αἵτε τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾷ. ubi leg. τῶν id est τούτων. Fete oblitus eram monere τὸ apud Alex. omissum esse.

γῆραι] Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 46. Γῆραι — τὸ μακρῶν. Enryphon medicus apud Stobaeum Eclog. Phys. lib. I. c. 11. p. 19. ἐρωτηθεὶς τὸν διδάσκαλον παρ' αὐτοῦ ἐπαιδεύθη, παρατῶ χρόνῳ ἐφη.

κατὰ ἄμα] Alex. πῶς μετὰ.

δραστικῶν] Tatianus Or. ad Graecos p. 65. καὶ τῶν ἐξῆς αἱ ποικιλία, νεφρῶν τε καὶ ἐστέων παραλήψεις, οὐκ αὐτοὶ καθ' ἑαυτὰς δραστικαὶ τινος εἰσὶ. leg. δραστικαὶ τινος. In malam partem Euripides Iov. vi. 1185.

Ὁ Φασιν δοῦναι Φάρμακον, δραστικῶν
Δισκοικαν, ὡς παις ὁ νέος ἐλάτοι Φάρος
προσηνῆ καὶ δραστικῶν junxit Isidorus Pelus. ep. 20.

καίνδυον] Cum veteres acriora purgantia aegris propinarent, commendabant illa, quae sine periculo adsumi poterant, ut loquitur Cato de R. R. c. 115. conf. Freund Hist. Medic. P. I. p. 144. qui mos apud recentiores necdum obsolevit, vid. quae de usu jaceae tricoloris scribit cl. Strack de crusta lactea p. 61.

ἔχει] ἔχει, apud Alex. excusum.

ἐμέτων γίνεσθαι καθάρσιν, ἄπλυτον δίδουσαι χερὴ τὸν λίθον· εἰ δὲ μὴ πάνυ χερίζων ὁ κάμνων φαίνοιτο τῆς διὰ τῶν ἐμέτων καθάρσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς κάτω γαστρὸς, τρηκτικῶτα τὸν λίθον ἀποπλύνει χερὴ, καὶ ἄχρι δύω καθάδων· οὕτως γὰρ ἡμῶν πραξάντων, οὐδὲ παραχρῆν ἢ θλάψιν ἐμποίειν ὁ λίθος δύναται, καὶ μᾶλλον ἀλύτως τὸν μέλανα καὶ γεώδη χυμὸν κενώσει, ὥςτε παρελθουσῶν ὀλίγων ἡμερῶν αἰσθητὴν ἡμῖν γένεσθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν.

ἄπλυτον] Respicit hanc veterum preparandi rationem *Julianus Or. VIII. p. 243. D.* ὡςπερ οἱ τῶν φαρμάκων ἀφαιρούμετες μὲν τὸ λίαν δυσχερές, ἀπολείποντες δὲ αὐτὸ (I. αὐτὸν vel αὐτὸ) τὸ χερίσμον.

χερίζων φαίνοιτο] Expofuit hanc locutionem *Graevius Lect. II. lib. c. 1. p. 1.* edde *Elsnerum* in epist. ad Rom. VIII. 13.

κάτω] Naturam ducem sequi oportet medicos. *Franciscus Martinius Epistol. p. 334.* τὸ μελαγχολικὸν πάθος exsudasse credo. *Ingenitè enim profusio ventris lavorati ab illo tempore, quo vos reliqui.*

ἀποπλύνει] Multus usus apud Alexandrum et nostrum verbi ἔψειν, sed ne se hic deridendos propinarent, verbo ἀποπλύνειν uti maluerunt. Quid sit λίθον ἔψειν notum ex *paroeniographis*, quo proverbio nū sunt *Aeschines Dialog. II. 38.* et *Julianus Or. VIII. p. 249. A.*

καθάδων] Dubitavi aliquamdiu de bonitate hujus vocis, quam non memineram me alibi hoc numero et sensu legisse, neque a vulgaribus lexicis aliquid auxilii peti poterat: sed dubitationem ademit omnem *Phavorinus et Lexicon Biblioth. Coisl. p. 472.* καθάδων, ἀγωγῆς, περιόδων. unde recte vertit *Martius* duabus vicibus: *quintiesimus* vero usque ad duodenas vices: maluit *Torinus* vertere *saepenumero*, vel *quinquagesies usque*.

sed etiam per vomitus purgationem fieri, lapidem illotum exhibere convenit, at si aeger purgatione per vomitum non admodum indigere videatur, sed per imum ventrem totum viciōsum humorem exire conducat, tunc lapidem eluere oportet duabus vicibus. Ubi enim sic fecerimus, neque turbationem stomachi sut compressio- nem lapis excitare potest, sed etiam minori cum mole- stia nigrum terrestremque humorem vacuabit, ut intra paucorum dierum spacium notabile ex illo emolumentum percepturi simus,

αἴτας] Leg. αἴτω. Librarii est peccatum teste Th. Magistro p. 664. ari adde Reitzium ad Luciani T. II. p. 894. et Fische- rium ad Aeschinis. Dialog. II. p. 56.

καίμων] Differentiam indicat inter ἰσοῦντας et καίμοντας Jo. Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 581. καθάπερ τις ἀγίος, ἰσχυρός, τοὺς ἰσοῦντας ἀφείσ, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς τοὺς καίμοντας, ὡθεν ὄντας.

γεῶδη] conf. c. 260. Aeschines Axiach. p. 122. τὸ ὑπολει- φθεῖ σῶμα γεῶδες ὄν καὶ ἀλόγον. conf. c. 260. et not. ad c. 173.

ἡμῶν] male apud Alex. editum ἡμῶν.

τῆ εἰς αὐτοῦ] Hujus constructionis exempla ex Arriano produxit Raphaelius ad Matthi. c. XV. 5. p. 288.

φάρμακα] ita de auxilio a medicamentis Meimne apud Photium p. 720.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ

ἀπώλειας.

Κ Ε Φ. Δ Δ'.

Γίνεται ἡ ἀπώλεια τῆς μνήμης ἐπὶ ψυχρότητι καὶ ὑγρότητι ἀμέτρῳ τῆς ὀπισθίας κοιλίας τοῦ εγκεφάλου, καὶ οὐδένοσ μέμνηται, καὶ δὲ ξηρῶν τὴν κεφαλὴν πρότερον καὶ καθαίρειν διὰ τῆς ἰσθμῆς, καὶ ἀποφλεγματομοῖς χρῆσθαι, καὶ ἔρρινοῖς, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνατριβέσθωσαν δι' ἐλαίου καὶ σιγήπεως καὶ πυρεθρου· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ τοῦ μεμφίτου ἀντίδοτος δίδομένη.

C a p. XXXIV. Cod. E. λγ'.

ἀπώλειας] Cod. B. ἀπόλειας.

Γίνεται] *Paulus* lib. III. c. 11. Pythagoraeos multam curam adhibuisse ut memoriam conservarent auctor est *Famblichus* V. P. c. 29. p. 140. quam arte juvari posse affirmat etiam *Solinus Polyh.* c. 6. conf. *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 10. qui tamen medicamentis parum tribuere videtur lib. VII. c. 48. *Anecdotes de Médecine* T. I. c. V. p. 8. Qui memoriam laesam refarcire adlaborarunt, eos recenset *Petr. Burmannus* ad *Henr. Valerii* Emendat. lib. IV. c. 5.

ἡ ἀπώλεια] Merito exulat articulus e Codd. A. et C. quo tamen non caret Cod. B.

ψυχρότητι] Cod. E. ψυχρότητος καὶ ὑγρότητος ἀμέτρου.

ὑγρότητι] Codd. A. et C. ξηρότητι et Cod. B.

ἀμέτρου] Codd. A. et C. ἀμετρου.

ὀπισθίας] conf. *Theophilus Protosp.* lib. IV. p. 70. *Nemesius* de natur. hom. c. 13. p. 169. Ant. *Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 89. et 102. *Nic. Tulpius* Obs. Medic. lib. IV. c. 15. *modeste Georg. Pisides* de Mundi opificio vi. 665.

Ἡ πηλίκον δοχῶσ ἡ μνήμη φέρεται.

καὶ οὐδένοσ μ.] non agnoscit haec Cod. B.

μέμνηται] Codd. A. et C. μέμνηται. Quam plurimis in locis nostri in codd. Mss. numeros permutatos reperies. Sic c. 92. *πεσειρηται* Codd. A. C. et E. habent *προσειρηται*. *Aetianus* de affect. Spir. animal. lib. II. c. 2. p. 81. τὰ συνεδρευοστα τυμπάματα φαίνοσται. ubi duo codices habent *φαίνεσται*.

DE MEMORIAE

IACTURA.

CAP. XXXIV.

Memoriae iactura causam habet, immoderatam posterioris ventriculi cerebri frigiditatem et humiditatem, itaque nullius rei meminerunt. In his itaque caput excicare oportet prius, deinde alvum purgare hiera, et medicamentis salivam et sternutamenta moventibus, uti et caput ipsum perfricare oleo et sinapi, seu pyrethro. Ad idem quoque facit, quae Memphis dicitur antidotus, per os assumpta.

ἐρεῖ] *Paulus Aeginetius*, quo verbo usus est *Ctesias* apud *Photium* p. 152. et *Aretaeus* *Cur. morb. acut. lib. I. c. 10. p. 90*. E. Verbi ἐρεῖ ex *Theophrasto* exemplum adferant *Lexica vulgaria*, sed apud nostrum leg. ἐρεῖ, ut c. 7. et 46. *Diogenianus* *Cent. VI. 25. λέοντα ἐρεῖς* et *Var. Append. Cent. II. 65.* Simile mendam ex *Eustathio* sustulit *Hads. Junius de Coma* c. XI. p. 431. *Codd. A. et C. ἐρεῖ.* Vocem hanc non agnoscit *Cod. B.*

ἀποφλεγματισμοῖς] *Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶ.*

χερσῶν] *Cod. D. χερσῶν.*

ἐρεῖς] *Codd. A. et C. ἐ. ἐρεῖ.*

ἀντιβρασίων] *Codd. A. et C. ἀντιβρασίων.* *Cod. B. ἀντιβρασίων.* De frictionibus veterum consul. *Hieron. Mercurialis de arte gymnast. lib. I. c. 8. p. 32.*

σινάπεως] *Codd. B. E. σινάπεως.*

δὲ καὶ ἢ] *Codd. A. et C. δὲ ἢ.*

μεμνητόν] *Compositio quae Apollonium Memphiten auctorem habet, Erasistrati discipulum, de eo Dan. Clericus Hist. Med. cur. P. II. lib. I. c. 5. p. 313.* Aliam ejus compositionem laudat *Aetius* *lib. VII. c. 20.* adde *Juzieram Biblioth. Ophthalm. p. 40.* *Ridicule Cod. E. ἐμνητόν,* ac sic mox iterum.

γενομένη] *Codd. A. et C. γενομένη.* An voluit γενομένη? de hoc verbo consul. *Gatackerus de stylo N. T. c. 40. p. 148.* et *Horat. Vtriusque animadv. ad Vossium c. 8. p. 249.* *J. Alberti ad epist. ad Hebr. p. 423.*

DE

ΠΕΡΙ ΣΚΟΤΩΜΑΤΙΚΩΝ.

ΚΕΦ. ΛΕ΄.

Τὸ σκοτωματικὸν πάθος συνίσταται ἀπὸ ψυχροῦ καὶ γλίσχρου χυμοῦ, καταλαβόντος τὸν ἐγκεφάλου, ἢ ἀτμιῶν θερμῶν καὶ ὀσμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένων, καὶ τρεπόντων τὸ ψυχικὸν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ πνεῦμα, σφροδόμενον κυκλικῶς ἐν τῇ κεφαλῇ. Γούτους φλεβοτομητέον πρῶτον, εἶτα καθαρτέον τῇ ἱεραῖ, εἶτα σικκίαις κατὰ τοῦ ἰνίου κολλητέον μετ' ἐγχαράξεως, ἔπειτα ἀποφλεγματοισμοῖς καὶ πταρμοῖς χρῆσθαι. ΕΦ' ἂν δὲ ἐξ ἀτμιῶν θερμῶν διὰ τῶν ἀρτηρίων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένων γίνετο, τὴν ἀρτηριοτομίαν ποιῶν ὀπισθεν τῶν ὠτῶν, δοτέον δὲ καὶ τὴν συχάδα σὺν ὑσσώπῳ καὶ αἰθίου σπέρματι πίνειν, καὶ τὴν δι' ἀνακάρδου Θεοδώρου.

Cap. XXXV. Cod. E. λδ΄.

Τὸ σκοτωματικόν] Cod. A. σκοτωματικόν, Galenus de loc. affect. lib. III. c. 8. Avicenna morb. chron. lib. I. c. 3. apud quem p. 28. A. κὴν σύμπτωμα κεφαλῆς leg. κεφαλῆς. Cassius Anrel. morb. chron. lib. I. c. 2. Cap. Pijo Obs. et Consil. Sect. II. Part. II. c. 2. p. 77.

ἀπὸ] Delet Codd. A. et C. Codd. B. et E. ἐκ.

ἢ] Delet Cod. A.

θερμῶν] Cod. A. θερμῶν.

ἐπὶ τὴν] Cod. E. περὶ τὴν.

ἀναφερομένων] Verbum aptum vid. Ammonius p. 22.

τρεπόντων] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 131. et lib. II. 71. Cassius Quaest. Medic. 27. Anonymus de V. S. p. 7.

σφροδόμενον] Cod. B. σφροδόμενον. ac ita legendum. Jo. Onysios Sermon. III. in epist. Pauli ad Titum p. 393. καὶ γὰρ εἰ κινούμενοι οὐδὲν νομίζουσι ἐσθλῆσαι· ἀλλ' οὐ παρὰ τὰ ὀφθαλμοῦς τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὀφθαλμοῦς· ἐπειδὴ ἄσκατοι εἰσι καὶ ἰλιγγιώτες, νομίζουσι περιστρέφεται αὐτοῖς τὴν γῆν, ἀλλ' οὐ περιστρέφεται, ἀλλ' ἐστὶ παγία.

ἐν τῇ] Codd. A. et C. ἐν τῇ κεφαλῇ κυκλικῶς.

φλεβοτομητέον] Ex qua parte sanguis mittendus sit non definit nosset. Anonymus de V. S. p. 14. ἐπιλήπτους δὲ καὶ σκοτωματικούς, ἀπὸ τῶν σκελῶν μόνοι.

DE VERTIGINOSIS.

CAP. XXXV.

Vertigo nascitur ex frigido et glutinoso humore, qui cerebrum occupat, aut vaporibus calidis et acribus ad caput delatis, et spiritum animale in cerebro vertentibus, et ceu in gyrum agentibus. His primum sanguis mittendus et hiera purgandi sunt, cucurbitulae etiam occipiti admovendae cum scarificatu, et medicamenta, quae salivam per os eliciunt, et sternutamenta movent. Quibus vero accidit ob vapores calidos fursum per arterias ad caput elatos, arteriae sectio retro aures iis adhibenda est, stoechas quoque potui offerenda cum hyssopo et anethi semine, et antidotus Theodoretus ex

Ana-

πρώτοι] Codd. A. et C. κρέτερον.

ήσου] Cod. D. ήσου.

μετ] Codd. A. et C. μεταγχαράξεως.

ἀποφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶν.

παρμυοῖς] Codd. A. et C. παρμυκοῖς. et Cod. B.

ἀρτηρίων] Codd. A. et C. σπηρτίων. Cod. B. ἀρτηρίων.

γίνεται] Codd. A. et C. ἐστὶ. Cod. E. ἐστίν.

ἀρτηριοτομίαν] ἀρτηροτομίαν Cod. E.

ποιῶν] Codd. B. et E. ποιῶν.

ἐπισθεν] De venis Anonymus de V. S. p. 26. καὶ τὰς ὀπίσθας τῶν ἄτων, διὰ τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν πᾶση διαίρουσι.

ἄτων] Codd. A. et C. τῶν ἰγῶν.

συχαδα] Codd. A. et C. συχαδα. Cod. D. συχαδα. Cod. E. συχαδα.

ἕσσάπῳ] Codd. A. et C. ἕσσάπῳ.

αἰθου σπέρματι] Codd. A. et C. αἰθα. Cod. D. αἰθα. Cod. E. καὶ αἰθα.

ἀνακαρδου] Paulus lib. VII. c. 16. p. 270. Codd. A. et C. καὶ τὴν διὰν εὐκαρδίαν θεοδώρητον Cod. B. καὶ τὴν ἀνακαρδίαν θεοδώρητον. Cod. D. ἀνακαρδίαν. Cod. E. διανακαρδίαν θεοδώρητου.

θεοδώρητον] Varias habet antidotos, hoc nomine insignitas, noster. vid. index. Suspicio medicos suis compositionibus nomen

hoc

δωρητον, καὶ τοῦ μεμφίτου. ἢ δὲ διάτα ἔσω λεπτύουσα καὶ ἄφυσος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΗΨΙΑΣ

Κ Ε Φ. Δς.

Ἡ ἐπιληψία σπασμός ἐστιν ὅλου τοῦ σώματος μετὰ βλάβης τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν, ποτὲ μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἐγκεφάλῳ συνισαμένη ἔχων τὴν αἰτίαν, ποτὲ δὲ ἐν πᾶσι τοῦτου κοιλίαις ἀπάσαις, ἐμφράττων τὰς διεξόδους τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, ὥστε πίπτειν καὶ ἀφρίζειν, ὅπερ οἱ ἰδιώται δαίμονα καλοῦσιν. Ἐμφράττονται δὲ ἀπὸ

Φλεγ-

hoc imposuisse, quod conjicio ex loco theologi doctissimi, Theophylacti Bulgar. epist. LVI. p. 89. ἀλλὰ σὺ μοι δεστικὰς τὰς ἀνιδότους — ἔχων τοὺς κλύει τὴν θεοδώρητον σου καὶ τὴν πανάκαιαν. Displicet proinde lectio cod. E. nam non est nomen proprium medici ejusdam, Conf. de hac voce Scalligerana Secund. p. 592.

καὶ τοῦ] Leg. καὶ τὴν τοῦ.

ἔσω] in Cod. E. ponitur post ἄφυσος.

λεπτύουσα] Codd. A. et C. λεπταίουσα.

ἄφυσος] Codd. A. et C. ἄφυσος. Cod. B. ἀφυσος.

C ap. XXXVI. Cod. E. Δς.

ΠΕΡΙ] Codd. A. et C. πάθος ἐπιληψίας.

Ἡ ἐπιληψία] Alexander Trall. lib. I. c. 15. Aetius lib. VI. c. 13. Paulus lib. III. c. 13. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 5. chron. morb. lib. I. c. 4. Cur. acut. morb. lib. I. c. 5. Cur. chron. lib. I. c. 4. Celsus lib. II. c. 8. et lib. III. c. 23. Caelius Aureli. morb. chron. lib. I. c. 4. Q. Ser. Samonicus c. 58. Galenus de symptom. differ. c. 3. Aponlejus Apolog. p. 279.

σπασμός] Definitionem sumit ex Paulo. Codd. A. et C. πάθος.

συνισαμένη] Codd. A. et C. συνισαμένη. Cod. D. συνισαμένη.

ἔχων] Codd. A. et C. ἔχων.

τούτου] Cod. E. τούτου.

ἀπάσαις] Delent Codd. A. et C.

Anacardo, et quae Memphitis dicitur. victus ratio sit extenuans, et quae minime flatus generet.

DE MORBO COMITIALI.

C A P. XXXVI.

Morbus comitialis convulsio est totius corporis, cum offensa functionum principum et causam habet quandoque in ipso cerebro, quandoque vero in omnibus ipsius ventriculis, prohibentem transitum spiritui animali, ita ut concidant, et spumam ex ore moveant, id quod idiotae daemonem appellant. Fit autem obstructio ab humore

ἐμφρακτικῶν] Cod. B. ἐμφρακτικῶν. ἀπάσας τὰς διεξόδους.

ἀφρίζων] De daemoniaciis Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XLI, p. 841. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀφρίζομεν, οὐδὲ διασφρίζομεν τὰς κόρας, οὐδὲ τὰς χεῖρας.

ἰδιώτης] Xenophon memorab. lib. III. c. 7. p. 138. Schol. Aristophanis ad Ran. vi. 462. Expofuit hanc vocem Camerarius apud Raphaelium ep. II. ad Corinth. c. XI. 6. p. 405. Est autem ἰδιώτης in mentione magistratum, privatus: in mentione artificiorum Auditorumque imperitus: in mentione dignitatis et praestantiae, humilis et inhonoratus. adde Melch. Goldastum ad Dosithei lib. III. p. 53.

δαίμων] Male Cod. E. δαίμονας. Schol. Aristophanis ad Plut. vi. 884. Οὐλόσαφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὐδαμος, Φουσινοῦ δακτυλίου πατρὸς δαίμονας, καὶ ὄφης καὶ τὰ τοιαῦτα. Nonni locus si Scaligero cognitus fuisset, non ad Monilium p. 397. emendasset δαίμονας vel δαίμόνια, ut ad Aristophanem observavit ὁ πᾶν Hemsterhusius. Scholiasta quoque usus est Salmasius ad Vopiscum p. 457. sed illum intractum reliquit. Scholiastae locum non intellexit Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 34. p. 148. Coelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. V. c. 7. Neque enim obturbat sacer morbus aut daemon, ubi offuerit laurus. Du Cange Gloss. p. 272. δαίμονίζομενος, qui morbo comitiali vexatur. Esse inter Christianos qui morbum hunc S. Joanni, Cornelio Hubertoque adsignant, testatur Lev. Lemnius de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143. conf. Bald. Rousseus Epist. medicinal. XXIII. p. 86. Avicennam multos morbos, praecipue maniam, daemonia vocare scribit Pogg. Hellenic Hist. et Observ. Cent. I. obs. 51.

K

Φλέγματος, ἢ μελαγχολικοῦ χυμοῦ ἔστι δὲ ὅτε καὶ διὰ τὸ τῆς γαστρὸς ζόμα κατὰ συμπίπτειαν γινόμενον· ποτὲ δὲ καὶ ἐξ ἑτέρου μορίου, οἷον χεῖρος ἢ ποδὸς αὔρας τινὰς ἀνερχομένας κατὰ τὸν ἐγκεφαλον, καὶ καταπίπτει αὐτούς. Ὀνόμασται δὲ τὸ πάθος ἐπιληψία διὰ τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις· ἐνέλεσαν δὲ αὐτὸ τοῦτο ἱερὸν νόσον, διὰ τὸ ἱερὸν καὶ τιμῶν εἶναι τὸν ἐγκεφαλον ἄλλοι δὲ ἠρακλείαν νόσον, διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυσμετάθετον τῆς νόσου, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Γίνεται τοῦτον κατὰ τρεῖς τρόπους ἢ ἐπιληψία ἢ γὰρ

μελαγχολικῶ] conf. Jo. Phil. *Burghavianus* de aëre, loc. et a. Francofurt. p. 116.

ὅτε] Codd. A. et C. ὅτ. Cod. B. ἔστι δ' ὅτε.

διὰ τὸ τῆς] Codd. A. et C. διὰ τῆς.

γινόμενος] Codd. A. et C. γινόμενα. Cod. B. γινόμενόν.

αὔρας] Cod. E. αὔρας τινὰς.

ἀνερχομένας] Codd. B. et E. ἀνερχομένης.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. κατ' αὐτόν.

αὐτούς] addit Cod. B. ἀνακραζούσης.

ονόμασται] Quae hic habentur usque ad τούτους δὲ, in codd. A. et C. non comparent. nec in Codd. B. et E.

ἐπιληψία] *Heliodorus* lib. VI. p. 304. ἐπιληψίαν vocat, ac ita quoque *Eriphanus* de XII geminis p. 234. *Asianus* H. A. lib. III. c. 17. sic ἀπόπληξις pro ἀποπληξία apud *Eutropium* lib. VIII. p. 63. et *Paulum* Diacon. lib. XI. p. 88.

ἐπιλαμβάνεσθαι] Male apud *Alex.* excusam ἐπιλαμβάνεσθαι. Similem horum verborum permutationem apud *Theophrastum* Char. c. 8. detexit *Casaubonus*. *Isidorus* Origin. lib. IV. c. 7. *Epilepsia* vocabulum iunxit, quod mentem apprehendens, pariter etiam corpus possideat. Graeci enim apprehensionem ἐπιληψίαν vocant. Conf. *Hemsterhays* ad *Luciani* Dial. p. 83. *Hadr. Turnebus* ad *Ciceronis* Or. pro *Rabirio* p. 33. Apud Graecos mente capti Θερόληπτοι dicantur, cuius vim corpus aliquod membrum tenetur, is eo uti non potest libere, inde translatum. *Aelianus* H. A. lib. V. c. 18. ἀλλ' ἐπιλαμβάνει τὴν κινήσειν οὐκ ἐπ' ὀλίγον.

ἱερὸν νόσον] Νόσον simpliciter dixit Jo. *Chrysostomus* de *Virginitate* p. 114. nam ἱερὸν νόσον dicere, videtur sibi religioni duxisse, ne homo christianus, gentilium more loqui, videntur. vid. *Origenes* contra *Celsum* lib. IV. p. 196.

more pituitoso et atrabilario nonnunquam etiam per consensum oris ventriculi, aut alterius partis ut manus, vel pedis, cum atra quaedam elevatur ad cerebrum, et concidunt. Dicitur porro hic affectus Epilepsia, a graeco verbo ἐπιλαμβάνεσθαι, quod significat comprehendi, nam sensus in his intercipiuntur, et veluti retinentur. Vocatur et sacer morbus, quod cerebrum sacrum sit et honoratum, alii appellarunt morbum Herculeum, ob morbi vehementiam et pertinaciam, et alii alio modo. Triplici igitur ratione excitatur morbus comitialis, aut

K 2 enim

ἐπί] Rufus Ephes. lib. III. p. 69. Athenaeus lib. II. c. 25. Plutarchus T. III. p. 1806. Apollonius Sophist. in biblioth. Coisl. p. 460. Meletius de Nar. homin. p. 108. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1019. Caesius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 30. et chron. lib. I. c. 4. Zenobius Cent. IV. 26. Diogenis Cent. V. 8. Lamb. Bos Obs. Crit. c. 22. p. 99. Jac. Primerosius de vulgi error. lib. II. c. 37. Stalpart van der Wiel Observ. Rarior. Cent. II. obs. 6. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. c. XXV. p. 104.

τίμιον] Theophilus ad Insit. lib. II. Tit. I. p. 152. ἐπιπῆ, ὅν τανδον ἐστὶ τὸ τίμιον. Theodorus apud Photium p. 664. ὡς περ ὀφθαλμὸς ἢ κεφαλὴ τοῦ λοιποῦ σώματος — τὸ τιμιώτατον. Paulus ff. lib. 44. §. 1. ubi quod est principale conditum est, id est caput.

τοὶ ἐγκέφαλοι] Cur non τῆς κεφαλῆς?

ἡρακλείαι] Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 157. Erotianus p. 27. Angelus Politianus miscell. c. 90.

ἰσχυρόν] Avetaeus morb. chron. lib. I. c. 12. καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐν τῷ κακῷ ἀποτείνεται, leg. ἰσχυρόν ἐν τῷ κακῷ. Contraria ratione peccatum, apud Aelianum H. A. lib. XVII. c. 31. τοὺς δὲ ἀσπαίροντας καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς ἀποδιήσκου. I. αἰσχρῶς.

δυσμετάδετο] Democritus apud Clementem Alex. Paedag. lib. II. c. 10. p. 193. ἰούσον ἀνίστατο dixit.

ἄλλως] Νούσον μεγάλην eam vocat Herodotus lib. III. p. 211. morbum majorem Auleius Apolog. p. 285. τῆς ἐκ τῆς σελήνης νόσον Aelianus H. A. lib. XIV. c. 27. unde Aelianus V. H. lib. XIV. c. 11. ἀλλὰ μὴ ἴσο νοσῶν καὶ μὴ μεγάλη νόσος. Eriphanus adv. Haeres. T. I. p. 132. ὑπέπεσε ἴσῳ μεγάλῃ, καὶ ἀπηγορεύθη. conf. Casaubonus ad Athenaei lib. VII. c. 10. p. 515. Sed et alios morbos fonticos ita dictos fuisse arguit Julianus Or. V. p. 178. C. αἱ δὲ (ἰστροὶ) τὰς πλείστας (νόσον)

τῆς κεφαλῆς πρωτοπαθούσης, ἢ τοῦ ζομάχου, ἢ ἄλλου
 τινὸς μορίου πύσχοντος, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναπέμ-
 ποντος αὔρας τινᾶς. Τούτους δεῖ ἐρεθίζειν ἐμῶν διὰ πτε-
 ροῦ κεχρισμένου ἐλαίῳ ἰρίνω, ἢ κυπρίνω καὶ ὄσφραντοῖς
 εἰσφέρειν, τῷ τε πευκεδάνῳ καὶ τῷ κυρηναϊκῷ ὀπῶ, ἀσ-
 φάλτῳ δὲ καὶ κεδρίῳ, εἶτα φλεβοτομίᾳ χρῆσθόν, καὶ
 ἀκρῶ τριβεῖν καὶ σιναπιζειν, καὶ σικύας κούφας τοῖς ὑπε-
 χονδρίοις κολλᾶν, καὶ κασόριον δι' ὄξυκράτου ἐγγεῖν τῷ
 ζώματι, ἢ ὀπὸν κυρηναϊκὸν σὺν ὄξυμέλιτι, εἶτα καθαίρειν
 διὰ τῆς ἰεραῆς, ἢ τοῦ ἐλλαβόρου. εἶτα κολοκυνθίδος τὴν
 ἐντεριώνην, ἐν γλυκεῖ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀποβρέχων, ἐμ-
 θεν ἐκθλίψας δίδου πιεῖν· εἶτα σικυασέον τὸ ἵνιον, καὶ
 ζυρήσας

σου) καὶ μεγίστας καὶ ἰαθῆνας χαλεπωτάτας. Anonymus de
 V. S. p. 10. καὶ τῶν μεγάλων μία. Graecis hodiernis σικυ-
 δαλισμός dicitur. Saepenumero mater puerorum dicitur, inquit
 Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XLIV. p. 200.

κεφαλῆς πρωτοπαθούσης] Ex medicorum penu Plinius Epist. lib.
 IV. ep. 22. utque in corporibus, sic in imperio gravissimus est
 morbus, qui a capite diffunditur.

αὔρας τινᾶς] Alex. τὴν οὖσαν ἐν αὐτῷ καλίαν.

ἐμῶν διὰ] Cod. B. ἐμῶν πτέρου καταθέσει.

πτεροῦ] Anisiphanes Acharn. vf. 534. ubi Schol. πτεροὶ κίεῖ,
 ἵνα ἐξεμείη· εἰδῆσαι γὰρ εἰ δυσσεμῆς πτεροῦ χρῆσθῶν. conf.
 nostri c. 37. Hippocrates morb. vulgar. lib. V. p. 214. The-
 tarchus T. III. p. 1673. Suetonius lib. V. p. 520. Demetrius
 Pepag. de podagr. c. 17.

ἐλαίῳ] Codd. A. C. et E. ἐλαίου ἰρίου ἢ κυπρίου.

ὄσφραντοῖς] Codd. A. et C. ὄσφραντῶς. Cod. B. ὄσφραντά.
 Cod. E. ὄσφραντικοῖς.

εἰσφέρειν] Verbum mihi suspectum.

πευκεδάνῳ] Cod. B. τὸ τε πευκεδανὸν καὶ τὸν κυρηναϊκόν. Hunc
 codicem si sequaris, noster εἰσφέρειν dixit pro addere, miscere,
 jungere.

ὀπῶ] Codd. A. et C. ὕπω. Cod. B. ὀπον.

ἀσφάλτῳ δὲ] Leg. ἀσφάλτῳ τε. ac sic Codd. A. C. et E. Cod.
 B. ἀσφαλτῶν τε καὶ κεδρίῳ. Cod. D. κεδρίῳ.

enim caput primario afficitur, aut per consensum patitur, vel stomachi vel alterius partis auram quandam ad caput mandantis. Hos ad vomitum irritare oportet, inuncto calamo in oleo Irino aut Cyprino, et medicamenta quae odorem movent, exhibere, ex peucedano et cyrenaico liquore, bitumine etiam et cedria. Venae sectione deinde utendum et extremae partes perfricandae, et sinapismo delinendae sunt, et cucurbitulae sine ferro hypochondriis affigendae, et castorium ex posca ori infundendum, aut liquor cyrenaicus ex oxymelite. Purgandum postremo corpus hiera aut veratro, aut cucurbitae silvestris medulla, tota nocte in passo immergenda, mane exprimenda, et potui offerenda. occipitio demum cucurbitulae admovendae et abrafo

K 3

capiti

φλεβοτομία] Codd. A. et C. φλεβοτομία. Cod. B. φλεβοτομῆν. Cod. E. φλεβοτομίαν.

ἀκρα] Codd. A. C. et E. καὶ τὰ ἄκρα.

σικίαι] Codd. A. et C. σικίους κούφαις. Cod. E. σικίας κούφαις.

ὑποχονδρίαι] Cod. B. κατὰ τῶν ὑποχονδρίων.

κολλῆν] Leg. κολλῆν. Verba κολλῆν καὶ καστέριον. Codd. A. C. et E. non agnoscunt. Cod. B. τιθέναι.

δι' ὀξύκρατον] Cod. B. σὺν ὀξύκρατῳ, sed margo ut editus. De oxycrato vid. *Cassius Quaest. Medic. 62.*

ἐχθῆν] Codd. A. et C. ἐχθῆν. Cod. E. ἐχθην.

τῷ] Codd. A. et C. τῷ.

ἠλεβόρον] Codd. A. et C. ἠλεβόρου.

κλοκονθίδος] *Hadr. Junius Animadv. lib. 3. 17. Stalpart van der Wiel* obs. rarior. Cent. I. obs. 41. *Sam. Dale Pharmacolog. p. 181. Martinus Etymolog. p. 803.* Codd. A. et C. ἢ τῆς ἐντερίωνος. Cod. B. ἐντερίωνος. Cod. D. τῆς ἐντερίωνος. Cod. E. ἢ τῆς ἐντερίωνος. ἢ hic ἦγεν ut *Interp.*

δι' ὄλης] Codd. A. et C. δι' ὄλης.

ἐσθεν] Codd. B. et E. addunt δε. *Porphyrus Homeric. Quaest. XII.*

εἶτα] Cod. E. ἦ.

ἦεν] Cod. D. ἦεν.

ξυρήσας τὴν κεφαλὴν κατὰ χριε πευκεδαίου ὁπῶ σὺν
 ὄξει. καὶ ἀποφλεγματοῖσιν, καὶ ἔρρινα καὶ μασήματα
 προσάγειν· εἶτα τὴν ἰερὰν αὐτοῖς δίδοναι τοῦ Λογαδίου,
 ἢ τοῦ Γαλήνου. εἶτα σιναπίζειν τὴν κεφαλὴν καὶ δριμι-
 φαγίαις χρᾶσθαι. καὶ τὸ σικιλητικὸν ὀξύμελι δίδοναι.
 τοὺς δὲ ἀπὸ σομάχου ἐπιληπτικῶς σπασμένους τοῦ εὐ-
 πέττοις, καὶ τοῖς τονοῦσι τὸν σομάχον χρᾶσθαι, καὶ
 ὅσα περὶ τῶν σομαχικῶν ῥηθήσονται, καὶ τὴν πιπρὰν
 δὶς που καὶ τρεῖς δοτέον. περιάπτει δὲ καὶ τῆς παιωνίας
 τὴν ῥίζαν πρὸ τραχήλου καὶ τὴν χλωρὰν ἰάσπην· τοὺς
 δὲ

ξυρήσας] Codd. A. et C. ξυρήσας. Cod. D. ξυρήσας. leg. ξυρήσας.
 κεφαλῆς] Quae sequuntur usque ad κεφαλῆς exciderunt e Codd.
 A. et C.

ἔρρινα] Cod. B. ἔρρινοῖς καὶ μασήματι. Cod. E. δὲ ἐν ῥινοῖς καὶ
 διαμασήματι.

αὐτοῖς] Codd. B. et E. αὐδῖς.

λογαδίου] Compositionem tradit Aetius lib. III. c. 112. conf. Jo.
 Freind Hist. Med. P. III. p. 29.

Γαλήνου] Laudat hanc compositionem Nic. Taletius Obl. Me-
 dic. lib. I. c. 11. p. 27. Verba ἢ τοῦ Γαλήνου migrant ex
 Cod. B.

δριμιφαγίαις] δριμιφαγίας Codd. A. et C.

χρᾶσθαι] Codd. A. et C. χρῆσθαι.

σικιλητικόν] Codd. A. et C. σικιλητικόν, ac sic quoque cod. B.

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοὺς διὰ σομάχου χρῆσθαι.

τοῦ εὐπέττοις] I. τοῖς. vel τούτοις. Cod. B. pro his dat ἐπὶ ἀπε-
 ψίας. Cod. C. εὐπεψίας. Cod. E. ἀπεψίας. Ubi nobilif-
 simus Coves adscripsit: αὐ ἀπεψίας, ut referatur ad praeci-
 dens σομάχου? fortassis vera lectio est τοῖς εὐπέττοις.

τοῖς] Delet Cod. E.

τονοῦσι] conf. c. XIII. Cod. C. νοσοῦσι.

χρᾶσθαι] conf. quae ad c. X. notavi Cod. B. προσφέρειν.

ὅσα] Cod. B. ὅσα τοῖς σομαχικῶς ῥηθήσεται. Cod. D. ῥηθή-
 σεται.

δὶς που] Codd. A. et C. δὲ που. Cod. B. που δὶς που καὶ τρεῖς.
 Cod. D. δὶς που καὶ τρεῖς. conf. c. 1.

περιάπτει] leg. περιάπτει. et sic Codd. A. C. D. et E. Cod. B.
 περιάπτου δὲ τῶν τραχήλου τῆς παιωνίας. Cod. D. παχύνει
 τῆς παιωνίας τὴν ῥίζαν. Ethnicos sapientiores amuleta et re-
 tiaria

capiti pencedani liquor ex aceto inducendus et medica-
 menta quae salivam et odorem movent et ore fumun-
 tur, exhibenda; hieram denique Lodium vel Galeni dare,
 et capiti sinapismum inducere, acrioribus cibis uti, et
 acetum ex scilla offerre. Qui vero ob stomachum mor-
 bo comitiali corripiuntur, hos cibis uti oportet, qui
 facile concoquuntur, et ventriculum roborant, et quae-
 cunque de ventriculi affectibus dicentur, et picram an-
 tidotum bis aut ter offerre, et e collo paeoniae radi-
 cem suspendere oportet, et jaspidem colore viridi.

K 4

Qui

riapta sprevisse docet Petr. Petitus Obs. Miscell. lib. II. c. 15.
 p. 124. Wesselingius ad Diodori Sicul. lib. V. p. 382. Adde
 Cosaubonum ad Spartianum p. 716. qui ad Theophrasti Char.
 c. 16. p. 188. observat τὸ περὶ addi verbis ad lustrationes et
 amuleta pertinentibus. Hemsterhusius ad Aristophanis Plut. p.
 189. Recte judicat Ramazzinus de morb. arif. c. 42. p. 303.
 Multa de amuletis et periaptis apud varios scriptores extant
 qui tamen ut plurimum nullam physicam virtutem iisdem imper-
 vium, nisi eam quam credulae mentis passiva deceptio illis in-
 dulsit. conf. Jo. Langius Epist. Med. lib. I. ep. 34. p. 147.
 Adhuc hodie tamen multum illis tribuunt Graeci, ut testatur
 doct. Guys voyage literaire etc. T. I. p. 151.

παιμίας] Poulus lib. III. c. 13. ubi post πρὸς Θεῶν addendum
 μέγας ex Galeni lib. VI. Simplic. vel ἰσχυρὰ ut praecipit Cod.
 D. Poeta vetus de virib. herbar. c. II. vs. 139. apud Fabri-
 cium Biblioth. Gr. T. II. p. 652. Lev. Lemnius de occult.
 natur. miracul. lib. II. c. 3. p. 127. Codd. A. C. et D. παιο-
 νιας. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 74. p. 495.

καὶ τῆν] Cod. B. τόν.

χλαράν] Naumachius apud Stobaeum Serm. LXXI. p. 437.

μνη' ἐπὶ ὄρατῃς
 Ποσειδέην ὑάκινθον ἔχεις ἢ χλαράν ἰασπιν.
 Dionysius Perieg. vs. 723. et 1118.
 ἢ χλαράν διαυγάζουσαι ἰασπιν.

ἰασπιν] ἰ. ἰασπιν. ac ita Codd. A. C. et E. Dioscorides lib. V.
 c. 160. Psellus de Lapid. p. 18. Ejus species facit XVII.
 Isidorus Origin. lib. XVI. c. 7. Epiphanius de XII gemmis
 p. 234. ἰασπιν — χρησιμεύει δὲ εἰς τὰς ἐπιλήψεις. Atque
 hanc puto gemmam innuere G. Pisidem de mundi opif. vs.
 1492. conf. Salmasius ad Solinum p. 92. Jo. Manardus
 Epist. Medicinal. lib. XIII. ep. 6. p. 302. Schenkus Obs. et
 Experim. Cent. V. 43. p. 260. Jo. Kirchmannus de Anulis c.
 21. p. 212.

δὲ ἀπὸ μορίου σπωμένους δὲ βρόχω δεσμεῖν, καὶ σιγα-
πίζειν τὸ μόριον, καὶ τὰ ἄλλα δριμέα ἐπιτιθέμεν· ἀρμό-
ζει δὲ αὐτοῖς καὶ ἢ τὸ λεπίδιον ὀνομαζομένη βοτάνη, ἐ-
λέγχει δὲ τοὺς ἐπιληπτικούς ὑποθυμιωμένη, καὶ κατα-
πίπτειν αὐτοὺς παρασκευάζει, ἀσφαλτον, γαγάτης λί-
θος, καὶ κέρας ἐλάφου, ἢ αἰγίου, καὶ ἢ ὄσμη τοῦ αἰγίου
ἥπατος ὀππωμένου, καὶ αὐτὸ τὸ ἥπαρ ἐσθιόμενον. Διε-
γείρει δὲ αὐτούς, εἰάν διέλῃ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ πο-
δός ἐξ οἰουδήποτε μέρους καὶ τῷ ἀπορρέοντι αἵματι δια-
χρίσας

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

μορίου] Codd. A. et C. λωρίου. Leg. ἀπὸ μορίου τοῦ. pro τοῦ.
conf. c. 88.

σπωμένους] Codd. A. et C. σπωμένοις.

δεσμεῖν] Exemplum subministrat Nicetas Choniat. Annal. p. 475.
Codd. A. et C. βροχεδισμῶν.

καὶ τὰ ἄλλα] Cod. B. καὶ τοῖς δριμέσι ἐπιτιθέμεν. Codd. A. et
C. καὶ τοῖς ἄλλοις δριμέσι ἐπιτιθέμεν. ἄλλα deest in Cod. E.
Hic finis capituli in Codd. A. B. C. et E. reliqua desiderantur.

λεπίδιον] Scaligerana prima p. 108. Salmasius de Homon. Hyl.
Jatr. c. 17. Plinius lib. XX. c. 17.

ὑποθυμιωμένη] leg. ὑποθυμιωμένα. Distinctio minor hic pone-
da, nam quae sequuntur, pertinent ad ἀσφαλτον κ. τ. λ.

γαγάτης] Dioscorides lib. V. c. 146. Nicander Ther. v. 37.
Aretaeus caus. morb. acut. lib. I. c. 4. Alexander Aphrod.
lib. II. probl. 64. Orpheus de Lapid. p. 220. Macer lib. V.
c. 18. Alexander Trall. lib. I. c. 15. p. 80. Plinius lib.
XXXVI. c. 19. Salmasius ad Solinum p. 178. Apulejus Apo-
log. p. 281. cum incensus Gagates lapis, ut apud physicos lego,
pulchre et facile hunc morbum exploret: cuius odore etiam in
venalitiis vulgo sanitatem aut morbum venaleium, experiuntur.
Qui locus praeteriit viros doctos ad Petronii c. 29. Heinſii
vero sententiam fulcit, at non praeteriit Jo. Langium Epist.
Medic. lib. I. ep. 75. p. 41. In hysteriis praestantissimum re-
medium esse docuit Car. Piso Observ. et Consilior. p. 177.

κέρας] Plinius lib. VIII. c. 32. Solinus Polyh. c. 22. p. 187.
Bald. Roussens carmin. de Cervo p. 16.

ἐσθιόμενον] Clemens Alex. Strom. lib. VII. p. 728. C. αὐτίκα καὶ
συμβάλλουσά τῆν τῶν τραγείων κρεῶν βρώσει πρὸς ἐπιληψίαν
λέγουσι. Ex Aetio Schenkii Observ. et Experim. Cent. V.
17. p. 185.

διεγείρει] Praefens pro futuro. conf. Jo. Langius Epist. Medic.
lib. II. ep. 31. p. 629.

Qui vero ob particulam aliquam corripuntur, hos fune vincire oportet, et particulae ipsi sinapisimum inducere et id genus acria imponere. convenit etiam ipsis herba, quae lepidium appellatur, nam suffitu comitiali morbo oppressos arguit, eosque collabi facit, bitumen item, lapis gagates, cornu cervinum aut caprinum, odor hepatis caprini assu, et ipsum jecur comestum. Excitat autem ipsos, si quis magnum digitum pedis ejus qui concidit, dividat ex quacunque parte, et labia

K 5 aegri

διδα] leg. *διελος*. Noster c. 242. εἰ δὲ μὴ, ὅλον τὸ δέρμα διακοῦντες πολλοῖς καὶ βαθεῖαις αἰνυχαῖς. *Ennapius* Chrysanthio p. 157. *Anonymus* de V. S. p. 20. τὴν Φλίβαν διελῶν et p. 26. De hac verbo quaedam *Casaubonus* ad *Theophr.* Char. c. 3. p. 46. Notat *L. Bos* Obs. Crit. c. VI. p. 24. διακοῦν vel διελῶν Graecis non esse usitatum, ubi de victimarum sectione loquuntur: medici vero eo de corporis humani sectione utuntur. *Rufus* Ephes. lib. I. p. 23. ζῶντι δὲ μάλιστα αἰθρῶν εἶκοι διελόγτες. *Anonymus* de V. S. p. 11. οὐκ οὖν κατὰ τὴν πήχυν εἶσι, διακοῦν ἢ εὐδὲν κελύμ. *Hierocles* apud *Stobaeum* Serm. LXXVII p. 460. ἄδει καὶ διελόγτες τῆς ἐπιμελείας. Leg. τὰς ἐπιμελείας. De hoc usu sanguinis humani vid. *Minutius* Felix c. 30. et ad eum *Elmenhorstius* p. 317. *Th. Bartholinus* de sanguine vetito p. 13. Caeterum apud *Alexandrum* pro *διελος* legitur *καταζύσας*. conf. *Schenckius* Observ. et Experim. Gent. II. 27. p. 71.

μέγα] Verba τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ ποδὸς exulant ex *Alexandro* ei ex nostro redonanda. Superstitioni veterum hoc debetur. *Seneca* Natural. Quaest. lib. IV. c. 6. Si quis nec agnam nec pullum habebat, quod sine damno fieri poterat, manus sibi afferebat. Et ne tu avidas aut crudeles existimes nubes digittum suum bene acute graphio pungebat, et hoc sanguine litabat. Aliam superstitionem tetigit *cel. Valckenaerius* Observ. ad origines graecas p. 67.

τοῦ ποδὸς] Cur pedis pollicem, non vero manus, jubeat incidī, rationem pete ex *Aegid. Menagii* amonit. juris civil. c. 3. p. 15. scilicet ne medici incusarentur homines militiae inidoneos reddere, si manus pollices incidere suaderent: quorsum etiam respicere videtur *Theophylactus* Bulgat. ep. 26. p. 45. πρὸς δὲ τοὺς συσάδην πολέμους ἐπεχόμενα διακοῦντες ἑαυτοὶ ἢ ἀχαρῶν. conf. *Salmasti* epistol. ad *Puteanum* lib. I. ep. 8. p. 24. aut ne stigmatibus notati reputarentur ut servi, juxta opinionem *Jo. Argoli* apud *Jo. Rhodinum* ad *Scribonium* Larg. p. 312. vel etiam ne aegros, cum essent christiani, ethnici suspicarentur milibus sacrificasse, de quo ritu *Seneca* l. c.

χρίσας τὰ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ καταπέσοντος καὶ τὸ μέτωπον, εὐθέως διεγερθήσονται· ἄλλο ἐλέγχον. ζζ βραχὺ ἔνθεος εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ παραυτίνα πεσῆται. σημεῖον εἰ ἰάσιμός ἐστιν ὁ ἐπιληπτικός· ἐπειδὴν καταπέσῃ πρόσθετος αὐτῷ θυμόν, καὶ εἰ μὲν ἀντιλήψεται, ἰάσιμός ἐστιν, εἰ δὲ μὴ, οὐ. Σημεῖον ἐπὶ σομάχου γινομένης ἐπιληψίας. Σημεῖον δὲ τοῦ ἀπὸ σομάχου γίνεσθαι τὴν ἐπιληψίαν, τὸ συνεχῆ πολλὰκις ἐν αὐτῷ γίνεσθαι κλόνον τινὰ καὶ δῆξιν, καὶ παροξύνεσθαι μᾶλλον αὐτοὺς καὶ ὑπομένειν τὸ τῆς ἐπιληψίας πάθος· ἢνίκα συμβῆ βραδυσιτεῖν, ἢ ὀλιγοσιτεῖν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ ἐτέρῳ μορίῳ ἐπιληψίας·

αὐτοῦ] Forte αὐτῶ, nempe αἵματι. Nic. Thyrus obs. medic. lib. II. obs. 4.

διεγερθήσονται] Numerum variavit exemplo optimorum scriptorum vide quae ad c. 16. notavi et Dorville ad Chariton. p. 340. Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 503. et 507. Auctor vitae Homeri p. 309. Achilles Tat. lib. VI. p. 383. ταῦτά με τὰ δύο πολεμεῖ, ταῦτά σου τὴν ψυχὴν κατέλαβον, καὶ ἀπέκλασέ μου τοῖς λόγοις τῶν ὠτων σου τὰς θύρας.

ἐλέγχον] Alexander Trall. l. c. p. 78. ἐξ ἄλλου ἀντιγράφου, quae verba noster mutavit, et mox παραυτίνα pro quo apud Alex. παρ' αὐτῶ, quod vertit Guinterius inde non recte. Singulare autem mihi videtur, quod cum alibi simpliciter ἄλλο dixerit aut c. 125. ἄλλο ἐλεγκτὸν, hic ἐλέγχον maluerit, quod hic posuisse videtur pro praestans, praecipuumve, quo ine ducit observatio Glossatoris Leid. Ms. ad Juvenalis Satyr. VI. vs. 459. „Elenchus proprie vocatur titulus ad eo quod est Helios, id est Sol. unde in Evangelio secundum Lucam habetur „praenotatum ELENCHVS LVCAE, id est titulus. Et quia „pretiosi lapides et magni in loco notabili et nobili solent poni, ideo eos elenchos vocamus.“ Noster omnino non frustra aut vana hanc vocem hic adhibuit. Sollicite admodum medicis veteres formulas indicarunt, quibus epilepticos detegerent, tum ut mancipia venalitia hoc morbo laborantes redarguerent tum etiam quod Christiani olim, ne idolis cogenterent sacrificare, epilepsiam maniamque mentiebantur, vid. Jos. Binghami Origini. Ecclesiast. vol. VII. p. 205. cf. Salmastius de modo usur. p. 670. et Casp. Bartholin. de inauribus veterum c. II. p. 30.

πρόσθετος] Non satis declaravit interpres, verto: naribus ejus admoveo cepe agreste (hoc enim est θυμός, ut praeter alios docuit Steph. Morinus Dissert. I. p. 32.) quod si odore perciperit etc.

aegri sanguine qui profluit, illinat et faciem. Aliud quod eundem usum praestat. zinziberis paucillum in nares indito, et statim concidet. signum utrum sanationem recipiat epilepticus, cum quis concidit, thymum obijcitur, quod si retinuerit, sanari potest; sin minus, curationem non recipit. Signa morbi comitialis ex stomacho oriuntis. Morbum comitialem a stomacho proficisci testatur, quod continuo plerumque in eo giguatur, et turbatio quaedam et visio, item quaedam morbi accessionem, tunc potius aegri sentiunt, irritanturque, cum tarde ipsos cibum sumere, aut paucum contingit. Qui vero ob particulam quandam concidunt, distributionem mali ad

ἀπαλήψεται] Ita editio Goupyli, Guinterii male ἀπαλήψεται.

ἰάσιμος] Lexic. Biblioth. Coisl. p. 515. ἰάσιμος, ὁ δυνάμενος θεραπεύεσθαι. Phavorinus ἰάσιμος, ὁ δύνανται ἔχειν ἰαθῆναι.

εἰ δὲ μὴ οὐ] Alciphron lib. I. ep. 35. p. 164. εἰ δὲ μὴ, σκαυτός, οὐχ ἡμῶν ἰασιμῶς. Plato Phaedon. p. 301. εἰ δὲ μὴ, τρίψατο ὁ ἀδρῆτος. Avetaens de caus. morb. acut. lib. II. c. 8. p. 22. A. Suidas ἐγγχευσι, τούτο προῦσι οἱ βαδῆτες καθεύδοντες, οἱ δὲ μὴ, (nempe τούτο προῦσι) χροατίζοντες κοιμῶνται, ita legenda haec verba, quae viri docti frustra de mendo postularunt. Etymolog. M. p. m. 27. Ἀκούω — οἱ γὰρ ἀκούοντες οὐ κοιμῶνται. Theophylactus Bulgar. epist. 64. p. 96. εἰ δ' οὐ maluit, nam male excusum εἰ δ' οὐ. conf. nostrae c. 27. Synesius Epist. 110. p. 71. ac Gronovius ad Arriani de Exped. Alex. M. lib. IV. c. 4. p. 155. Koen ad Gregor. de Dialect. p. 19.

κλίσει] Aristophanes Nub. vs. 386. ubi vid. Schol. Aelianus H. A. lib. II. c. 44. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 783. Synesius de febr. c. 6. p. 106.

δῆλον] Ponenda distinctio post hanc vocem, nam quae sequuntur, jungenda cum ἦναι et tollenda distinctio post πάθος.

μᾶλλον] id est *facilius*. conf. c. 206.

ἐπιμένει] Leg. ἐπιμένει.

πυμβῶ] hoc est βραδυσιτέουσι, de quo pleonasmō vid. Raphaelius ad Act. Apost. c. XXI. 30.

βραδυσιτέων] adde ex Alex. αὐτοῦτα

ἐπέρω] Alex. l. c. p. 63.

ληψίας· οἱ δὲ ἐπὶ τινι μορίῳ καταπίπτοντες, αἰσθάνονται σαφῶς τὴν ἀνάδοσιν γινομένην ἐπὶ τὰ ἄνω, καὶ προλέγουσι τὸ μέλλον αὐτοῖς ἔσεσθαι, τῆς ἀναδόσεως ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον ἀρχομένης γίνεσθαι. συμβαίνει δὲ τὸ πάθος καὶ παιδίῳ, καὶ μάλιστα τοῖς ὑγροτέροις, διὸ καὶ παιδικὸν αὐτὸ τινὲς ὠνόμασαν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ τῇ πρωτοπαθείᾳ τῆς κεφαλῆς ἐπιληψίας. Πρωτοπαθεύουσα τῆς κεφαλῆς βαρύνονται τὰ κατ' αὐτὴν καὶ σκιοῦνται, καὶ ἀμβλυώττουσι, καὶ βραδέως αἰσθάνονται· παιδίῳ δὲ μάλιστα συμβαίνει τοῦτο τὸ πάθος. Προγνωστικόν, εἰ ἐστὶ τις ἐπιληπτικὸς· χλωραὶ αἱ ὑπὸ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ εὐρίσκονται φλεβές. Θεραπευτικόν. Ἐν τοῖς νεοσσοῖς τῶν χελιδόνων ἀνασχισθεῖσιν εὐρίσκονται λιθάρια δύο, ὧν τὸ μὲν κίρρον ἐστὶ, τὸ δὲ λευκόν τὸ μὲν οὖν λευκὸν καταπέσοντι τῷ ἐπιληπτικῷ ἐπιτίθει, καὶ ἐγείρεις αὐτόν· τὸ κίρρον δὲ λαβῶν περίπτει δέρματι.

Τὰ

συμβαίνει] Post dē subaudiendum γίνεσθαι. Est locutio vulgaris, quam indicat Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 241. εἰδόμενοι γὰρ ἐν τῇ συνθείᾳ πυθναίνονται τῶν καμόντων λέγει, πόθεν δὲ συνέβη γίνεσθαι τῆς νόσου; conf. c. VI. Perperam autem legitur apud Originem Philosoph. p. 58. ed. Wolfii: συμβαίνει γίνεσθαι, cum legendum sit συμβαίνει δίνεσθαι..

παιδίῳ] Senex hoc morbo interemptus fuit *Himerius* sophista teste *Eupario* p. 129.

τινὲς] Hippocratis locum libr. de aëre, aquis et loc. p. 281. innuunt *Alexander* et *nosser* et favent illis qui apud Hippocratem παιδικὸν τεponunt, vid. *Foësius* *Oecon.* Hipp. p. 288. *Lev. Lemnius* de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143.

βαρύνονται] verbum a medicis non neglectum. Auctor Anonymus cl. Jac. *Sims* de hydrophobia c. 2. p. 4. βαρύνονται διὰ κρανυγῆς αἰφιδίου. *Antoninus Liberal.* c. XI. p. 70. μηδέποτε βαρυνθῆναι τὴν γαστέρα ὑπὸ σιτίων. *Cassius Quæst. Medic.* 25. βαρύνονται τὰς κεφαλὰς. *Ev. Lucae* c. 21. 34.

παιδίῳ δὲ] δὲ hic tamen significat, quemadmodum apud *Homerum*, ut hoc jam observavit *Cassaubonus* ad *Strabonis* lib. XIII. p. 873.

εὐρίσκονται] *Raphelius* ad Ep. ad Rom. c. IV. l. N. *Heinsius* ad *Ovidii Fast.* lib. III. vs. 846. *Achilles Tat.* lib. VI. p. 377. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ εἶχεν εὐρεῖν. Sic invenire apud *Petronium* c. 38.

ad superiora fieri manifesto percipiunt, et id quod futurum ipsis est praedicunt, cum distributio vitii ad cerebrium vergere incipit. Accidit autem hic affectus etiam pueris praesertim humidioribus, qua de causa nonnulli puerilem ipsum nominarunt. Signa morbi comitialis, ex primario capitis affluxu excitati. Qui primario capitis affluxu laborant, gravantur capite, obscurantur, caligant, tardeque sentiunt. At hic affluxus pueris potissimum accidit. Ad praenoscendum, si quis morbo comitiali laborat, venae sub lingua virides reperiuntur. Curatio. Duo lapilli in hirundinum pullis dissectis inveniuntur, quorum unus quidem niger, alter vero albus existit, comitiali collapsio eas imposito, ac ipsum excitabis, nigrum vero

νευροίς] *Dioscorides* lib. II. c. 60. *Q. Ser. Samonicus* c. LVIII. v. 16. *Plinius* lib. XI. c. 37. *Macer* lib. V. c. 17. *Marcellus Empir.* c. I. p. 36. et c. 9. p. 57. *Anatolius* apud *Fabricium Biblioth. Gr.* T. III. p. 300. ubi vid. *Rendtorffius. Kiranides* p. 153. *Ant. Mizaldus* apud *Schenkium Observ. et Experiment.* Cent. III. obs. II. et alii apud eundem Cent. IV. 61. p. 206. *Lev. Lemnius* de occult. natur. mirac. lib. II. c. 3. p. 150. et in primis c. 30. p. 212. *Bald. Rosseus* de morb. mulier. c. XVIII. p. 105. et carm. de Cervo p. 19. *Janus Cornarius* ad *Macri* lib. V. c. 17.

νευροχίτων] conf. c. 277. *Paraphrastes Nicomacheor.* lib. VIII. p. 259. *οἷον τῆν ἀνθρώπων ἐκείνων, λέγουσι καὶ τὰς κούρας ἀνευχίζουσαι, τὰ παῖδια κατεσθίου.*

λίθου] *Petr. Borellus* Hist. et Observ. Cent. I. obs. V. p. 10. „Sciendum est, lapides, ut vermes, in omnibus animalibus, inque eorum omnibus partibus generari.“ adde *Th. Bartholinum* Epist. Med. Cent. III. ep. 8. p. 41. et *Albert. Magnum* de virtutibus lapidum p. 139. Laudat hos lapillos *Eros* sive *Trocula* de passion. mulier. c. 16. p. 248. De his conf. *Foufionus* H. N. de avibus cap. 7. p. 116.

μύρον] *Alexander Trall.* I. c. p. 79. *μύρον* vocat, quocum faciunt *Macer* et *Marcellus Empir.* I. c. *μύρον* exponit *κίτριον* *Etymologus* apud *Valckenaeium* animadv. ad *Ammonium* lib. II. c. 5. p. 103.

δέρματι] *Interpres Guinterium* secutus, pro *cute* accepit, sed leg. *ἐν δέρματι*, in sacco scorreo. vel in cingulo scorreo. *Io. Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Thessalonicenses. Sermon. VI. p. 194. *ὅτι ζῶντι δερματίνῃ περὶ τῆν ὀσφύν ἔχουσι. Aeschines*

Τὰ δὲ λιθάρια πάντα λέγεται δίδοναι τοῖς χελιδόνας
 τῷ πρώτῳ νεοττῷ, ὅπερ οὐκ ἄλλως εὐρίσκεται, εἰ μὴ
 δια τῆς ἀνατομῆς τῶν νεοττῶν ἀπάντων ἄλλο πᾶν
 θανμασόν. πῆγανον ἀγρίον ὀσμώμενον εὐθέως διεγείρει
 τὸν ἐπιληπτικόν· ἕτερον, ὃ λαβῶν παρὰ κερκυραίου ἀγ-
 ροίκου· οὐρανὸν σιῶγρου ἐν καπνῷ ξηραίας, καὶ λειώσας,
 δίδου ἐξ αὐτοῦ καρέου τὸ μέγεθος ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα
 μετ' ὀσμώματος ἕτερον, ἦλον ἐκ πλοίου ναυαγήσαντος
 ἐλά-

schines dialog. II. p. 78. ἐν δερματὶ σικκῶ ἀποδίδεται. et p.
 80. *Tortanus* Or. ad Graecos p. 63. eundē ὃ μεγάλως σκνῆται
 ἐκαστήμασι θεραπεύεται. ubi *Nonni* *Geopon.*: Σικκιδας inter-
 pretor pelliculas, his enim sunt linteis amuleta quaedam illorum
 sunt homines appendunt. Pelle cervina ad id utebatur. *Al-*
schio de morb. mulier. c. 161. ἐμβαλε εἰς δέρμα ἐλάφου, καὶ
 ἐπίδησον τὸν βραχίονα αὐτῆς. *Pellem asferinam* laudat *Euo-*
sive Trostula de passion. mulier. c. II. p. 244. *Onofrius* de fi-
 ctur. I. p. 78. περιπέβαλλον τῷ τετραμῆτι κατὰ δέρμα κ. τ.
 λ. ubi recte doct. *Cochius* veteri cotinum. *Theophrastus* H. Pl.
 lib. III. c. 10. p. 158. de pinu: καὶ λειώτερον τὸν φλοῖον καὶ
 εἰς τὰ δερματὰ χρῆσιμον. Plura vide apud Th. *Reinsium* ep.
 45. ad *Caspar. Hoffmannum* p. 381. De echino terrestri *Aelio-*
sius H. A. lib. IV. c. 17.

δίδοναι] *Causam* operit *Iustus Bertramus* apud Th. *Bartholinum*
Epist. Medic. Cent. II. ep. II. p. 438.

ὅπερ] leg. ἄπερ.

θανμασόν] *Moeris* *Attic.* p. 52. — θανμασόν, ἐλληνικῶς.

πήγανον] *Alex.* I. c. p. 80.

ἢ λαβῶν] *Alex.* ἐλάβον, sed leg. apud nostrum ὃ λάβον, abiecto
 augmento pro ἐλάβον, ut faciē solent recentiores. Io. *Mala-*
los *Chronogr.* p. 210. εἶσι χρέον φυλάττετο τὸ φύλλο, τῆς
 ἐλάφης. ubi *Chilmead* scribendum autumat ἐφυλάττετο, frustra.
Nonnus *Evang. Joannis* c. VII. vs. 57.

ῥυγαδῆς συκογᾶς πολὺφλακας λιψῶν φορβῆς.

Ὅσσα περισσεύοντο.

ubi *Sorlingius* exemplari suo adlevit, pro ἐπερισσεύοντο. conf.
Hemsterhuis *Obs. Miscell.* Vol. IV. Tom. II. p. 289. Aug-
 menta apud *Comicos* raro negligi observat *Dorville* *Vann. Crit-*
tic. p. 63.

ἀγροίκου] Non pudebat veteres a rusticis discere, quae e re sua
 fore credebant. Sic historiam quam refert *Sacrotus* H. E. lib.
 II. c. 38. p. 597. ab rustico *Paphlagone* eam se accepisse testa-
 tur. Exemplum medici, qui a rustico remedium didicit con-
 tra

vero cuti alligato. At hirundines dicuntur primo pullo eos lapillos dare, qui non inveniuntur alibi, nisi univ-
 sis pullis dissectis. Aliud valde admirabile. ruta silve-
 stris odorata statim excitat, comitiali morbo laborantem.
 Aliud, quod accepi a rustico Coreyrensi, caudam porci
 silvestris fumo exficcatam, et tritam, cum aceto mulso
 ad dies triginta exhibeto. Aliud. Clavum ex navigio
 con-

tra morsum viperatum adfert Spon Observations sur les fievres
 p. 14. Cela m'a fait prendre garde à une remarque que j'ai
 trouvée parmi les papiers de feu Mr. Geas le medecin. C'est
 qu'un paisan, chasseur de viperes lui avoit dit, qu'il ne craig-
 noit point la morsure de la vipere, quand il avoit pris un bouil-
 lon de Prassium. Theod. Zwingerus epist. Medicinal. ep. 253.
 et cum Falliano, si res ita ferat, vel a vetulis nos dicere non pu-
 deat. Norant pastores et rustici medicinam parare, in primis
 in plagis ac vulneribus sanandis. De pastore exemplum habes
 apud Lougum lib. I. p. 17. ed. cl. Willison et apud Nican-
 dram Ther. vl. 898. de rusticis exempla collegit G. C. Rothius
 de nominibus medicorum apud veteres Germanos c. I. p. 76.
 Neque frustra monet Io. Chrysostomus opp. T. IV. p. 353. καὶ
 ἄλλα δὲ πολλὰ καὶ πολλὰ προσεγγεῖται φάρμακα, οὐδεμία
 γέγονεν ὠφέλιμα, ὕστερον δὲ τις προσέλθει, τὸ πᾶν κατὰθεῖαι.
 Sic Aquae Rabelii compositionem, qua medici cum aegrorum
 levamine utuntur didicerunt ab empirico cui nomen erat Ra-
 bel, ne testatur cel. Astruc de Morb. Venereis lib. IV. c. 12. p.
 533. Medicamentum quod vetulae quaedam parabant com-
 mendat Bern. Gordonius apud cl. Gruneri in collectione
 fragment. medicor. Arabist. de variolis et morb. p. 7.

εὐρα] Galenus Euporist. p. 438. εὐρα habet. Marcellus Empir.
 c. 9. p. 79. Apri locium in fumo siccatum et melle liquefa-
 dum, auri infunditur: ac sic quoque Bald. Rousseus carmin.
 de apro p. 44.

καύρου] Athenaeus lib. IX. c. 14. p. 401. Schol. Homeri ad
 Iliad. O. vl. 334. et ad Iliad. A. vl. 293. Excerpta Mss. ex
 grammatico quodam: Σοφίαλιν τὸ σίαγγος ἐπὶ κύνες τῶν-
 σε, ἀπὸ τοῦ οὐς ἀργίου καὶ Ἡρόδοτου δὲ ἄνομα κύνων τὸ
 σίαγγος. ἕτεροι δὲ ἐπὶ οὐς ἀργίου τῆρτοισι αὐτῶ. Rustici
 et pastores apros venabantur, exemplum habes apud Valerium
 Maxim. lib. VI. c. 3. 5.

καύρος] vid. Geoponicus lib. X. c. 73.

ἄλλο] Magicum hoc, vid. Apulejus Metamorph. lib. III. p. 66.
 Io. Chrysostomus in Psalm. IX. p. 593. τούτο δὲ λέγω, διὰ τοῖς
 ἐπιπονήσις χρωμένους ἐν τοῖς νόσοις, καὶ ἕτεροι μαγικαίους ἐπι-
 ζήσαντας

ελάσας, ποιήσον βραχιόνος πλατὺ, ὡς ἐνθεῖναι ὄσεν
ἀπὸ καρδίας ἐλάφου, καὶ περιθες ἐν τῷ εὐωνύμῳ βρα-
χιόνι. ἐνκαρδιώσας δὲ τὴν ἐλάφον ζῶσαν, καὶ ἀναπτύξας
τὴν καρδίαν ἀνυπερθέτως παραχρῆμα καλάμῳ εὐρίσκεις
ὡς σάρκιον πεπηγὸς ὄσάκιον. βίτα ξήρανον καὶ βαλῶν, ποι-

ζητοῦντας εἰς παραμιθίαν τῆς ἀρρώστιας. τούτο γὰρ οὐχὶ σα-
φῆσαι ἐστιν. ἀλλ' ἀπόλεσθαι ἢ γὰρ μεγάλη σωτηρία, τὸ διὰ τοῦ
Θεοῦ σαθῆσαι. conf. idem in epist. I. Pauli ad Thesalonicens.
Serm. III. p. 177. Aerei plerumque erant clavi illi et artibus
magicis inserviebant, quorum formam dedit Io. Rhodius ad
Scribon. Larg. p. 52.

βραχιόνος] Leg. βραχιόνιον. Du Cange Gloss. p. 225. περιβρα-
χιόνιον Charito lib. V. c. 3. p. 83. ubi vid. Dorville p. 447.
conf. Goupylus ad Alex. Trall. Tractatus Chil. X. v. 221. et
231. Brachiale dicitur Treb. Pollioni Claud. p. 386. ubi vid.
Casaubonus. Vereor tamen ne apud nostrum legendum sit βρα-
χιόνα πλατὺν, quod suadere videtur auctor orationis graecae
M. ταῦταν τοῖσιν εἰ μὲν ταῖς ἐραμίαις περιδέουσαι καὶ βρα-
χιόνος δαρούσται· εἰ δ' ἕτεροι καλλωπισμοὺς αλλοῦς κ. τ. λ.
Glossae Mss. ἐρμισίαι, περιδεραία, βραχιόλια, μακισία.

βραχιόνι] conf. Th. Bertholin. de armill. veter. c. VII. p. 105.

καρδίας] Cordi hominis accommodum vult Levin. Lemnius de oc-
cult. natur. miracul. lib. IV. c. 9. p. 390. quomodo generetur
docet Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. I. obs. IV. p. 9.
Ad conceptum a vestendum Moschio de morb. mulier. c.
161. τὸ ὄσον τοῦ ἐλάφου ὅπερ ἔχει εἰς τὴν καρδίαν. κ.
τ. λ.

περιθες] Io. Chrysostomus in Psalm. I. p. 694. καὶ ὁ δάισ
ἢ ἡ δάισα περιεθῆκαί μοι φάρμακον, καὶ ἀπηλλάξαι με τῆς
ὀδύνης.

ζῶσαν] Solent veteres suadere, ut animalibus vivis detrahantur il-
lae res, quibus indigerent. Sic Solinus Polyh. c. 30. de lapi-
de in capite draconis reperiundo: sed lapis non est, nisi detra-
hitur viventibus. conf. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 15.

ἀναπτύξας] De avibus quoque Aelianus H. A. lib. XIII. c. 25.
Xenophon Hier. c. 2. p. 183.

ἀνυπερθέτως] Schol. Aristophanis ad Nub. v. 266. Casaubonus
ad Suetonium p. 8. Henr. Stephanus Schediasm. lib. II.
Sched. 25. Adverbio hoc usus est Phalaris ep. 39. Euse-
bius de vita Constantini M. lib. II. c. 3. Socrates H. E. lib.
I. c. 22. p. 543. Philo Iudaeus de vita Mosis lib. I. p. 619.
Antipho Or. I. p. 23. ὁ μὲν οὖν — εὐθείως παραχρῆμα ἀπο-
θῆκεται

confRACTO exemptum, ad brachii latitudinem concinnato, ut imponatur os ex corde cervi, et sinistro brachio circumdetur. Postquam autem cervo vivo cor exemeris, ossiculum, quod in eo explicato, ceu carunculam concretam arundini statim sine mora invenies, siccato, ac
ubi

κλάμα] Specillo. Est instrumentum chirurgicum ex aere vel argento, ut scribit Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vl. 1033. conf. c. 88. et 94. De instrumentorum medicorum vegrandi adparatu queritur *Maximus Tyr.* Dissert. XXXIX. p. 461. Seculo quarto vulnera ac ulcera non specillis explorabant, sed digitis. Jo. *Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Thessalonicenses *Serm.* V. p. 188. καὶ γὰρ ἰατρὸς βουλόμενος σηπεδῖνα ἐκβάλλει, πρότερον τοῦ δακτύλου εἰς τὸ τραῦμα καθίσει. Idem observavi in lampade sepulchrali, lateritis, in cujus fundo interno elegans cernitur ἀμφύλοσεν. Haruspex vituli extra manu fissulat, nam nullam tenet vel cultrum vel aliud ferramentum, nisi rerum edax tempus illud obliteraverit, neque adparet eos cultro usos esse, ex illis quae hac de re narrant *Nicanor Ther.* 560. et ad eum Scholiasta. *Rufus Ephes.* lib. I. p. 39. et *Polyaenus* lib. IV. c. 19. p. 209. Unde pondus accedit observationi L. *Bos* *Observ. Critic.* c. VI. p. 24. quam supra adtuli. Licuit mihi anaglyphum hoc contemplari apud nobilissimum possessorem *Ger. van Hasselt*, consulem Arenacensem, qui illud inter alia antiquitatis monumenta eximia servat.

σάρκιον] jambus apud *Dorville* ad *Chariton.* p. 332.

Θεὸς θελήσας προσλάβεσθαι σάρκιον.

Poeta recens *M.* ad *Michaelem Palaeologum*:

Θάλλῃσι τὸ γυμνὸν καὶ ἔργον μοι σάρκιον.

idem mox:

Ποῖα δὲ νεκρὸν ὁ κρυμὸς τὸ σάρκιον.

sed apud nostrum est caruncula, ut apud *Hippocratem* de medico p. 46. *Epid.* lib. IV. p. 754. *Coac. Praenot.* 511. *Aphor.* IV. 76. *Aelianus H. A.* lib. III. c. 17. *Rufus Ephes.* de renum affect. c. 8. p. 7.

εἰσάκιον] Leg. ὀσάκιον, ut apud *Rufum Ephes.* lib. I. p. 29. *M. Antoninus* lib. I. c. 16. Apud *Rufum* lib. III. p. 71. ἐσκακίδια mutandum in ὀσκακίδια, ut legitur apud *Palladium* in *Hippocratem* de fract. p. 204. *Oribasius* de fract. p. 97. *Aelianus H. A.* lib. XIII. c. 15. *Diogenes Laërt.* lib. VI. p. 394. *Tzetzes* *Chil.* X. vl. 232. *Schroderus* apud *S. Dale* *Pharmacol.* p. 439. Os de corde (cervi) est arteriarum in basi cordis concursus, qui cum aetate, et imprimis turgescitiae tempore, durior fit et in Os degenerat. conf. *Jonstonus* *Hist. Natur.* de Quadruped. p. 88. *Aelianus H. A.* lib. XIII. c. 15. *Galenus* de *Os.* lib. c. 25. p. 31.

βαλλάν] l. βάλλαν, idem quod ἐθάνει, paulo ante dixerat, ab interprete non animadversum. Quod vero tot medicamenta ad-

L

ferat

εἰ ὡς προσίρηται. Σκευασία ἀντιδοτος διὰ πείρας γενη-
μένη πρὸς ἐπιληπτικούς. σέσση, πύρεθρου, ζοιχάδα
ἀνά 5γ. β'. ἀγαριὸν 5γ. ε'. πλατυνύμνον, χαλθιδι καὶ
ἀριζολοχίαν 5ρογγύλα ἀνά 5γ. β5'. ὀξύμελι σκυλλιτικόν
Ηο. α'. εἰ μὲν οὖν ἐνεργήσῃ οὕτως ἰδοὺ καλὸν, εἰ δὲ μὴ,
εἰσβάλλοντα σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ δύο ταῦτα, ἤγουν ἑπὶ
σκυμμωνίας 5γ. β'. καὶ ἐπιθύμου 5γ. β'. λέγει δὲ ὁ τεχ-
νικός ὡς ἂν οὐχ εὖρηται ἀριζολοχία 5ρογγύλη, εἰσάγε-
ται'

ferat, culpam partim conferendam arbitror in aegros, qui ita
medicos hortabantur, ut scribit Jo. Chrysostomus opp. T. IV.
p. 353. εἰ γὰρ τοὺς τὰ σώματα ἀπαγορεύσαντας ἰατροὺς παλα-
καλοῦμεν, λέγοντες, μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὅπως μέχρις ἐσχάτης
ἀσκητοῦς τὰ παρὰ σεαυτοῦ προσφύων μὴ ἀήσῃς.

Σκευασία] Pone post hanc vocem distinctionem majorem. Signi-
ficat autem medicamenti praeparationem, Diodorus Sicul. lib.
V. p. 390. de Aesculapio: προσεξευεῖν τὴν τε χαρουργίαν καὶ
τὰς τῶν Φαρμάκων σκευασίας. Theodoretus Therap. I. p. 4
τὴν τῶν Φαρμάκων οὐ περιεργάζονται σκευασίας. Aelianus H.
A. lib. XV. c. 11. De esculentorum praeparatione etiam dic-
tur, vid. Perizonius ad Aesiani V. H. lib. III. c. 20.

σέσση] Plinius lib. XX. c. 5. et ad eum Harduinus. Salmasius
ad Solinum p. 158.

ἀγαριὸν] Dioscorides lib. III. c. 1. Rufus Ephes. de purgant. p.
19. Scaligerana prima p. 5. Lev. Lemnius de occult. natur.
miracul. lib. II. c. 12. p. 172.

χαλθιδι] leg. χαλκιδιδικ.

ὀξύμελι] Lev. Lemnius l. c. lib. II. c. 3. p. 147.

5γ.] Martinus Etymolog. p. 387. Hexagii pondus et formam
dedit vir doctissimus ac mihi dum viveret amicissimus A. S. G.
Guse, in dissertatione de pondere normali germanico idiomate
conscripta p. 13. ex qua eam hic curavi adjici. Hexagii siglam
e codicibus dedit Angelus Politianus Epist. lib. X. ep. 13. p.
395. Mensuram habes apud Sponium Miscell. Erud. Antiquit.
p. 304.

5γ. β5'.] Illud 5" notat ἡμισυ, semis, pro quo apud Aetium lib.
VI. c. 13. S excusum, ut saepe alibi. vid. Salmasius ad Ter-
tullianam de pallio p. 454. aliam siglam dedit Angel. Politianus
l. c. Noster c. 174. ὅσον Λα5'. et alibi frequenter. Verro
apud nostrum hexagia duo semis, ita loquuntur graeci ac la-
tini, in primis recentiores. Eriphanus de mensur. p. 178.
Πάφισι δὲ καὶ Σικελοῖς τεσσάρων ἡμισυ μοδίων αὐτοῖς μετροῦσι
et p. 183. γιγιομένη λίτρας δύο ἡμισυ. Constantinus Manth.
Annal. p. 234.

5γ

ubi reliquum projeceris, facito ut praedictum est. praeparatio antidoti, experientia comprobata ad comitiales, fefelis, pyrethri, stoechadis, singulorum exagia duo, agarici exagia quinque, cumini lati aristolochiae rotundae singulorum exagia, aceti mulsi scillitici. quod si hoc modo operetur, bene est, sin minus, cum ipsis haec duo quoque conjunguntur, succi scammoniae nimirum et epithymi singulorum exagia duo. Technicus tamen negat,

L 2 aristo-

Ἐτη δὲ πέντε ἡμῶν κρατήσκοντα Ρωμαίων.
Ansonius Eclogar. vi. 95. Semidiemque, *duosque dies*, decies, que novenos. Inscriptio apud *Ferretium* Mus. Lapidar. lib. IV. p. 293.

PER. LATITV
 DINES. PEDES DVO SEMIS
 et alia Legati Papenbr. n. 20.
 EX ARG. P. V. S.

quod bene explicat *Oudendorpius* ex argento pondo quinque semis. Adde inscriptiones apud *Leichium* Nov. Emeud. ad *Muratorii* inscript. p. 77. n. 1. 4. et 8. et in primis eam quam vulgavit *Gorius* inscript. Antiq. P. III. p. 314. n. 4. Hinc patet quomodo exponi debeat *Anonymus* de V. S. p. 5. ἄραγον ἐξ αὐτοῦ δύο ἡμῶν λίτρας, quod vertit interpres *adime illi unam libravi*, sed perit sic differentia, quam adhiberi voluit auctor, inter virum robustum et puerum, de quo mox praecipit detrahendum esse sanguinem *μέχρι μιας λίτρας*: sed verendum priori loco *libras duas cum dimidia*. Clare hoc adparet ex illis quae refert Schol. *Homeri* ad *Odyss.* Δ. vi. 576. quem videbis.

H^o] Sigla H^o ignota fuit interpreti, ac a nil nullibi adhuc deprehensa altera J reperitur apud *Scribonium* Larg. c. XVII. LXXI. p. 47. ubi *Jo. Rhodius* p. 133. J aversum Sicilici nota est, Sicilicus autem singulariter est unciae quarta pars, in qua sunt scrupula sex.

τεχναδὲ] Galenum indicari suspicatur *Jo. Alb. Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. p. 637. Noster nomen indicare voluit, ut *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 7. aut ejus non recordabatur cum haec scriberet ita quoque graeci dicunt λέγει ὁ σοφῆς, ut *Anonymus* de V. S. p. 20. εὐτα δὲ εἰδοῦν — τοῖς σοφοῖς. *Aelianus* H. A. lib. X. c. 36. et *Sapientes* pro Jurisconsultis posuit *Nonnius* Marcellus iudice *Aegid. Menagio* amoenit. juris civil. c. 39. p. 320. de qua locutione praeclare egit magnus *Dan. Heinsius* Lect. Theocrit. c. XX. p. 364. Recte usurpatur de medico perito hoc adjectivum. *Eunapius* Jonico p. 142. et *Theophylactus* Bulg. ep. 26. p. 45. *Demetrius* Pepag. de podagr. c. 11. Cui-

τοι ἀντ' αὐτῆς εἰς τὴν σκευασίαν ἐπὶ τὸ διπλοῦν ἐτέρῃ
ἀριστολογία.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΛΗΞΙΑΣ,

Κ Ε Φ. Δ Ζ'.

Αποπληξία ἐστίν. ὅταν ἐξ αἵφνης τις πεσὼν, ἀγασθη-
τος καὶ ἀκίνητος γένηται νεκρῷ παραπλησίως συνίσταται
δὲ τὸ πάθος ἀθρόως, ψυχροῦ πληροῦντος φλέγματος
τὰς κυριωτέρας τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας. Εἰ δὲ κατὰ τοῦ
ἡμίσεως μέρους τοῦ σώματος γένηται, παραπληξίαν
τοῦτο λεγομένη· ἐστὶ δὲ τῶν ἀνιάτων· θάνατον γὰρ ἀπει-
λεῖ

Crinamus Hist. lib. IV. p. 206. *Medicos artifices* vocat Jul.
Firmicus Matern. de error. profan. religion. p. 438. et *Apule-
jus* *Metamorph.* lib. X. p. 259. *Celsus* lib. III. c. 4. Potissi-
mum tamen grammaticis tribuitur, vid. ut alios taceam, *Berke-
lius* ad *Stephanum* de Urb. p. 12.

ἀριστολογία] *Plinius* lib. XXV. c. 8. *Apulejus* de virib. heriar.
p. 21. Medici quoque sine ea (aristolochia) nihil curare pos-
sunt. *Salmastius* ad *Solinum* p. 504. *Dioscorides* lib. III. c. 4.
Andr. Chioecus *Musaei* *Calceolar.* Sect. V. p. 512. *Casp.
Hoffmannus* de medic. officinal. lib. II. c. 21. p. 121. *S. Bo-
chartus* *Hieroz.* P. I. lib. III. c. 30. p. 990. *Hasselquist* *voyages*
dans le Levant P. I. p. 100.

C a p. XXXVII. Cod. E. λζ'.

Περὶ] Cod. E. Ἐπι περὶ ε.

Ἀποπληξία] *Paulus* lib. III. c. 18. *Aretaeus* cur. morb. acut.
lib. I. c. 4. *Celsus* lib. III. c. 26. *Caelius* *Aurel.* acut. morb.
lib. III. c. 5. *Priscianus* lib. II. c. 7.

ἐξ αἵφνης] additur in Cod. A. Glossema: φέβος ἐξ ἀσυνήθους
φαντασίας.

παραπλησίως] Malim παραπλήσιος, ac sic Cod. E.

ψυχροῦ] Cod. D. φλέγματος ψυχροῦ πληροῦντος.

κυριωτέρας] *Paulus* *κυριωτάτας*. Non erat quod noster hanc le-
ctionem mutaret; cum superlativo haud raro scriptores utantur
pro comparativo. Ita *Iustinus* *Mart.* cohortat. ad Graec. p.
118. ubi vid. *Sylburgius* et *Eschenbachius* ad *Orphei* *Argon.* v.
289.

aristolochiam rotundam reperiri, sed pro ea, duplo pondere alia aristolochia assumi debet.

DE APOPLEXIA.

CAP. XXXVII.

Apoplexia est. cum quis subito concidit, et sensu et motu privatur, mortuo similis, oritur hic affectus subito, pituita frigida principes cerebri ventriculos op-
plente. Quod si secundum alteram tantum corporis partem fieri contingat, paraplegiam vitium appellabimus. Est autem ex morbis, qui curationem non recipiunt, mortem enim praecipitem minatur, quod si aliquando solvitur,

L 3

tur,

289. quibus adde *Casaubonum* ad *Theophr.* Charact. c. XI. p. 141. Comparativum pro positivo adhiberi docet *Schol. Homeri* ad *Iliad.* Δ. v. 277. Praeterea cum hic de pluribus cavitatibus sermo sit, non de duabus, Pauli lectionem praeferebam arbitror. Scita in hanc rem observatio est *Isidori Pelusiot.* ep. 245. p. 134. ὁ γὰρ πρεσβύτερος καὶ ὁ νεώτερος, οὐκ ἐπὶ δύοιν ἀδελφοῖν, ὡς Φησὶ, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν λέγεται· ἐπὶ δύοιν γὰρ, ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ νεώτερος, ὡς ἄλλων οὐκ οὕτω μέσων.

κατὰ τοῦ] Codd. A. et C. κατὰ τὸ.

παρεπληξίαν] *Foësius* *Oecon.* Hippocr. p. 292. Codd. A. et C. παρεπληξίαν. Cod. E. παραπληξίαν, forte pro παραπληξίαν inquit cl. *Cotes.* παρεπληξίαν etiam maluit *Theophilus* de *Urinis* c. 17. et *Theodorus* H. E. lib. 1. c. 8. p. 22. B.

λέγομεν] Cod. B. καλοῦμεν.

κινῶτων] *Hippocrates* *Aphor.* II. 42. *Caelius* *Aurel.* l. c. p. 202. Cod. B. εἰσὶ δὲ τὰτα καὶ ἀμφὸ τῶν ἀνώτων. Cod. D. εἰσὶ δὲ ἀμφὸ τῶν ἀνώτων. Solebant veteres contulere medicos an morbi essent insuperabiles: exemplum habes apud *Plinium* lib. I. ep. 22. Jo. *Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad *Thessalonicens.* *Serm.* III. p. 175. ὡς περὶ γὰρ ὁ κάμνων παρὰ τοῦ ἱατροῦ εἶον ἀκούσθ' ὅτι τὸδε γίνεταί καὶ τὸδε, οὐ σφίδρα θορυβῆται· εἰ δὲ ἀπροδοκίως ἐκβῆ, ὡς κακίον ἀπορηθῆντος, καὶ τοῦ ἰσθμῆτος μείζονος τῆς τέχνης γενομένου, ἀλύκα καὶ θορυβῆται. *Justinus* *Sat.* XVI. v. 12.

Atque oculum medico nil promittente relicum.

ἀπαλεῖ] Cod. B. ἀπαλοῦσι.

λαῖ σύντομον· εἰ δὲ που καὶ λυθείη, ὡς τὰ πολλὰ μετὰ παραλύσεως μέρους τινὸς ἀπολαύσεται. Τούτους εἰ ἀντέχη ἢ δύναμις, φλεβοτομεῖν δεῖ, ἐπάγειν δὲ καὶ τὴν γαστέρα δριμυτῶ κλησῆρι, διὰ κενταυρίου ἀφεψήματος, ἢ ἐν περιώνος, σὺν ἄλμυ ἐψῶντες. ἀλειφέσθω δὲ ἢ κεφαλὴ ἐλαίῳ, ἐν ᾧ ἐψήται πήγανον ἢ σπονδύλιον, ἢ καλαμίνθη, καὶ ὄσφραντὰ προσάγειν ὀποπάναια, ἢ κασόριον,

σύντομον] quod Lucio Vitellio evenit teste Suetonio lib. VII. p. 624. conf. Jul. Capitolinus Vero p. 433. Eutropius lib. VIII. p. 63. et de Valentiniano Paulus Diaconus lib. XI. p. 88. Codd. A. et C. ἀπὸ λαῖ γὰρ θάνατον σύντομον δὲ που.

καὶ λυθείη] Codd. A. et C. λυθῆται τὰ πολλὰ, omisso ὄσ. Cod. E. κολληθείη. Erat fortassis κολληθείη. Cores. Opponitur praecedenti ἀνιάται, unde hic verito curatur. Demophilus Similit. p. 120. τὸ μὲν εὐκρατον ὕδωρ τὰς φλεγμονὰς ἐπιλύει. quod tamen verbum suspectum fuit cæl. Dorville, qui ad Charitonem p. 704. illud mutat in ἐπιλύζει. Poëta recentior anonymus Mf.

Τοῦ φλέγματος δὲ τὴν ἀγωγὴν ἐκλύει.

Κορυζοποιεῖ τῆς ῥινὸς τὰς ἰκμάδας.

Theodorus Priscian. lib. II. c. 29. sicut in epaticorum ordinatio-
nis solutione. i. e. curatione. Cassius Quaest. XXX. ὡς ἐπὶ λύ-
σει γίνεσθαι τῶν κακῶν, ita editiones Vulcanii et Sylburgii, quod
in ἐπιλύσει mutavit Gesnerus. Anonymus de hydrophobia c. 3.
p. 7. τὴν τοῦ ποτοῦ λύσει αὐτοῖς ἐκ πικρῶς ἐπιμηχανήσει,
ubi vid. quae doctissimi D. Cores notavit (agacitas. Jo. Chry-
sostomus in Psalm. 130. p. 815. τοῦ Θεοῦ τῇ λύσει τῶν δαιμό-
νιων ἀμαρτομέλου σε τῆς καλῆς ταύτης ἐπιτίδος. Nicander Ther. v. 2.
— λύσει δ' ἑτεράκλαα. —

πολλὰ] Heliodorus lib. VIII. p. 362. καὶ αὐτοσχέδιον τὰ πολλὰ,
Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8. τὰ γὰρ πολλὰ ἐπι-
κύνειν τρέπεται. vid. Devarius de partical. p. 367. nosser c.
130.

παραλύσεως] Caesius Aurel. I. c. et morb. chron. lib. II. c. 1.
quod accidit Trajano ut refert Xiphilinus in vita ejus p. 241.
Aeschines Axiocho p. 132. In causam paralyseos post apople-
xiam inquit Car. Piso Observ. et Consil. Sect. II. c. 2. p. 102.
eam crebrius oriri in laterē dextro quam in sinistro observat
Trenbleri apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. II. ep. 91.
p. 703.

τινός] Codd. A. et C. τινός τοῦ σώματος.

ἀπολαύσεται] Leg. ἀπελεύσεται. Elegantius Paulus ἀπαλλάτ-
τεται, nam ἀπαλλάσσεισθαι dicitur is, qui abiens locum pri-
stinum

tur, ut plurimum in resolutionem alterius partis degenerat. His si vires patiuntur vena secunda, et alvus acriclystere ex centaurii decocto, vel interaneorum ex muria, subducenda erit: caput etiam oleo in quo ruta ebullierit, vel spondylium, vel calamintha perfundendum, odorata denique naribus, ut opopanax, castorium

L 4 seu

stium mutat. *Charito* lib. III. c. 2. p. 44. μέλλουσα τῶν ἀπαλλάσσεσθαι τῶν ἀρχῶν ἢ Καλιέρον. et de morbis usurpatur *Aeschini* dialog. II p. 84. et *Sexto* Empir. adv. *Mathemat.* lib. IX. p. 461. Ἀξ. *Apost.* c. XIX. 12. *Moeris* Atticist. p. 16. ὀπίσιν, Ἀττικῶς ἀπελείσεται, ἑλληνικῶς. *Herodotus* lib. VI. p. 494. μετὰ δὲ αἰνέσαντες Ἀθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν, ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω, ubi suspicor leg. μέγα δέ. Codd. A. et C. ἀπαλλάσεται. Cod. E. τῶν τοῦ σώματος ἀπαλλάσεται. Frequenter permutantur verba similia sic apud *Achillem* Tat. lib. III. p. 177. ἀπληκύνοντο editum, ubi codex Anglicanus ἀπηλλάττοντο, quod probat *Salmastius* p. 505.

δ] Codd. A. et C. ἐπὶ τῆς. Cod. D. αἰτέχης.

ἐπάγει] Leg. ὑπάγει, ut apud *Paulum*. ac ita quoque Codd. A. C. et E. Cod. D. γαστέρα κερῶν δριμύ.

κλυστῆρ] Codd. A. et C. κλυστῆριον. Cod. D. κλυστῆρ.

καταρῆου] conf. c. 27.

ἐτεριώης] Leg. ἡ ἐτεριώην ac sic Codd. D. et E. ut c. 36. *Schol. Nicandri* ad *Ther.* vs. 595. ἄτρον τῆν ἐτεριώην Φησί. *Rhinus* lib. XX. c. 3. Codd. A. et C. ἐτεριώης. Recentiores ἐτεριώην frequenter simpliciter dicunt pro modulla cucumeris agrestis. conf. *De Cange* Gloss. p. 389.

ἐψῆτες] Codd. A. et C. ἐψοντες. Cod. D. ἐψῶν τον. Cod. E. ἐψονταί.

ἀλειψέσθαι] Cod. E. ἀλειψέσθαι.

ἡ κεφαλῆ] Cod. D. καὶ ἡ κ. Cod. E. τὴν κεφαλῆν, quod non rejecerim.

ἐψῆται] Cod. D. ἐψῆται.

σπονδύλιον] Codd. A. et C. σπονδήλιον.

προσάγει] Verbo hoc medicis familiari, saepe usus est noster, ut indicat *index*. *Jo. Chrysostomus* de virginitate p. 79. καθάπερ γὰρ οἱ τῶν ἰατρῶν πρῶτοι καὶ πρόσημις, Φαρμακῶν πικρῶν, ἡ τομῆν, ἡ κούσιν, ἡ τι τῶν τοιούτων προσάγειν μέλλοιτες, adde *Douville* ad *Charitonem* p. 537. Codd. A. et C. ἐπάγει. Cod. E. ὀσφραγῆτον ἐπάγει.

ριον, ἢ χαλβάνην, καὶ ἑμῖν τούτους ἐρεθίζε διὰ πτεροῦ.
 χρησώμεθα δὲ καὶ πταρμικοῖς καὶ ἀποφλεγματισμοῖς,
 περιγυνομένων δὲ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν θεραπείαν χωρήσω-
 μεν, τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιληψίας γυνομένην. ποτίζεν δὲ τού-
 τους καὶ τὸ κασόριον ὅσον Λζ'. μετὰ πεπέρεως Λς'. σὺν
 ὄξυμέλιτι. ἄλλο. κασόριον, πέπερι, πύρεθρον ἀνά Λγ'.
 κιάχρυσος, εὐφορβίου ἀνά Λκ'. κυπρίνου ἐλαίου, ναρδίνου,
 γλευκίνου ἀνά L οὐγγ. γ'. ἄλειφε θερμόν. ἄλλο. κηροῦ
 οὐγγ.

καὶ ἑμῖν] Codd. A. et C. ἢ ἑμῖν.

ἐρεθίζε] Cod. D. ἐρεθίζεν.

πταρμικοῖς] Codd. A. et C. πταρμικοῦ καὶ ἀποφλεγματισμοῦ.

περιγυνομένων] Cod. E. περιγερόμενον.

λοιπὴν] non agnoscunt Codd. A. et C. nec Paulus. Galenus Pro-
 trept. c. XI. p. 55. λοιπὴν ἔχει τὴν ἐπὶ τὸ χάρον ὁδόν, sed
 apud eum et apud nostrum legend. λοιπὸν, et apud nostrum
 est ex more ejus transpositum.

χωρήσωμεν] Codd. A. et C. χρησώμεθα.

γυνομένη] forte λεγομένη. Cod. D. εἰρημένη. Cod. E. ἐπιγε-
 νομένης.

τούτους καὶ] Abest καὶ a cod. D.

ὅσον] Locutio frequens apud nostram vid. index. pro quo etiam
 dixit c. 232. ἕως δραχμ. α'. Hippocrates de morb. mulier. lib.
 III. p. 54. κίθος χαλκίου ὅσον κύμασι. conf. Devarius de par-
 ticul. c. 12. p. 257. Codd. A. et C. ἕξαγιν ε'. Cod. E.
 ἕξαγ. α'. Ὅσον saepius παρέλασιν notat Jerem. Hoelalinus ad
 Apollonium Rhod. lib. I. vf. 183. conf. c. 163. et 189. Lati-
 ni, in primis medici, modo plus modo minus reddiderant, ut
 Celsus lib. 6. c. 12. quam locutionem aliter tamen exposuit Jac.
 Hofstius ep. ad Marq. Gudium XXI. p. 58.

Λς'.] Codd. A. et C. τὸ ε". forte voluit Γο ε". Cod. E. δραχ-
 μὰς.

ἄλλο] Codd. A. et C. ignorant hanc vocem: quam agnoscit cod.
 B. inchoant vero caput novum XXXVIII, nempe cum hoc lem-
 mate,

seu galbanum naribus admovenda, et vomitus penna provocandus. Medicamentis item quae sternutamenta movent, et pituitam per os educunt, utemur. Quod si adhuc duret affectus, curationem, qua in morbo comitiali usi sumus, instituemus, et castorii drachmam, adjunctis drachmis sex piperis ex aceto mulso pro puto offeremus. Aliud. Castorii, piperis, pyrethri singulorum drachmae tres, canchryos seu fructus rorismarini, euphorbii singulorum drachmae undecim, oleorum cyprini, nardini, gleucini singulorum unciae tres, calide inungito.

L 5

Aliud.

mate, ἀλείματα παρετοῖς. Cod. E. delet ἄλλο et habet ἀλείματα, et in marg. λζ. Cod. B. caput novum hic non orditur.

πέπερι] Cod. E. πεπέρως.

Λγ] Codd. A. et C. Γο γ'.

κάχχρος] Cod. D. κέχχρος. qui novum caput hic facit. Cod. E. ponit haec ante κασόριον etc. pro Λκ. habet ΛΓ'. Noster iterum κάχχρον cap. 108. Promiscue dici κάχχρον et κέχχρον autumat D'arnaud Lect. Gr. lib. I. c. 18. p. 125. quam opinionem etiam fovet Martinus Etymolog. p. 668. Sed κάχχρον nomine probat Darville Miscell. Observ. Vol. II. p. 437. conf. Pierson ad Mœridem p. 213. Cratinus comicus apud Schol. Aristophanis ad Nub. v. 447.

Οἷσι τῶν Φρύγῳσιν ἤδη τοῖς κάχχρος τοῖς κέχχρος.

Quid sit docuit Scaliger in Scaligeran. primis p. 46. Plinius lib. XXIV. c. 11. Apulejus de virib. herb. c. 81. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XII. c. 1. Salmastius in Solinum p. 423. Petr. Petrus in Aretaei cur. morb. acut. lib. II. p. 244.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου. Cod. D. εὐφορβίου.

Λκ] Codd. A. et C. Γο γ'.

κυπρίνου] Horum oleorum nulla mentio in codd. A. C. et E. sed agnoscit illa Cod. B.

διεμάρι] Frequenter noster huic verbo casum tertium jungit, sed recentiores etiam quartum adhibent. Nicetas apud Salmastium ad Lamprium p. 859. καὶ ἠλείφετο κυρίσματα ἐξοδοσάμμάτων παντοῖα, μίσχρος, ζαπέτια, ἀμπας. Cod. E. διεμαχίου.

ἄλλο] Deest in Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλος.

οὐγΓ. α'. χαλβάνου οὐγΓ. ε'. κασορίου, εὐφορβίου, ἀνδράχνης, νίτρου. ἀγγχευος ἀνά Λδ'. πόματα ἀπαρέτοις, κασορίον Λγ'. σὺν εὐκρατόμελι πινόμενα. σφόδρα δὲ βοηθεῖ τοῖς παρειμένοις σώμασι τὸ ἀφέψημα τῶν χλωρῶν κληματίδων συνεχῶς πινόμενον νῆσις· ἄλλο δεδοκιμασμένον πρὸς τὰς τοιαύτας διαθέσεις· κασορίου, πηγάνου

χαλβάνου] Leg. χαλβάνης, ut supra, ac sic ubique apud nostrum, Codd. D. et E. χαλβάνη. Anonymus tamen de V. S. p. 8. εἶτα χαλβάνιον καλβάνης, quod per metaplasmum quis dictum suspicetur. Noster c. 20. κηράτην ut omnes medici; κηράτιον maluit auctor Cynosphis p. 192. Sic θηριακὴ quae dicitur, θηριακὸν vocatur aliis, sed in his adiectivis subaudiendum φάρμακον, aut simile. χαλβάνης legendum esse, recte docuit Casaubonus ad Suetonii lib. VII. p. 592. ac sic quoque Codd. A. B. et C. Latini galbanum maluerunt mutato χ in γ ut iaganum, λάχανον. Horatius Serm. I. Satyr. 6. vl. 115. adde Salmasium ad Pollionem p. 234. sic lapis preciosus χαλαζίας dicitur Pseudo de lapid. p. 36. Galatias vocatur ab Isidoro Orig. lib. XVI. c. 13. λάχανον pro λάχανον est apud Orisbasium ex Athenaeo Collect. Medic. lib. I. c. IX. p. 8. et in epigrammate Jensonio 139. ubi λάχανων rescribit doct. Adr. Heringa Obsev. c. 30. p. 271.

οὐγΓ. ε'.] Codd. A. et C. ε'.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου. Cod. D. ἐφορβίου.

ἀνδράχνης] Codd. A. et C. ἀνδράχνης. ac ita quoque Codd. B. et E.

Λδ'.] Codd. A. et C. οὐγΓ. ε'. Addit Cod. D. σὺν κηράτιον μύα (μύρα) καὶ κνερίνον, ὁμοίως ἀλειφε θερμόν.

πόματα ἀπαρέτοις] De voce πόματα vid. Salmasius ad Solinum p. 334. παρέτοις non ἀπαρέτοις legendum, litera α a vocis praecedentis terminatione huic voci adhaesit de qua librariorum inadvertentia quaesti sunt Casaubonus ad Suetonium p. 15. et Marklandus ad Euripid. Suppl. vl. 1070. de Latinis Ciofannus ad Ovidii Metamorph. lib. XIV. vl. 484. vel quod litera illa a neotericis aliquando vocibus praefixa sit, ut ἀσκωμωμία apud Pysidam de mundi opif. vl. 929. ita Cod. D. c. 8. ἀσάπνος exhibet pro edito ἀάπνος. et acactus pro castus in veteri glossario apud Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 172. Avetacius lib. I. de cur. acur. c. I. p. 75. παχὺ γὰρ καὶ γλεσχρον καὶ ἀλεαῖνον. I. καὶ λεαῖνον. conf. cel. Alberti Mitcell. Crit. p. 232. quin et alias literas pari modo adjunxerunt, ut noster c. 55. λεχηρῶδες pro εσχηρῶδες, et in cod. Barocc-Geoponicorum VI. 14. ἐπιμελή pro πιμελή scriptum testatur Needham. ἐπιμελῶδες pluries apud Aristotelem H. A. lib. III.

Aliud. Caerae uncia, galbani unciae sex, castorii, euphorbii, portulacae, nitri, canchryos, singulorum drachmae quatuor. Potio ad resolutos. Castorii drachmae tres cum melle tepido epotae. Resolutis etiam valde prodest continuo jejuno ventriculo sumptum decoctum sarmentorum viridium. Aliud. Experientia ad similes affectiones comprobatur, castorii, rutae silvestris feminis,

c. 17. sic apud Theophrastum Char. c. 19. pro *ἑθριαθῆσαι*, in quibusdam editionibus legi *ἑθριαθῆσαι* testatur Fischerus. nolite c. 1. *περιερεῖνος βοτάνης ὄρθης*, ubi cod. A. *ἑόρθης* dat. Verum ne quid dissimulem, aliud hic latere suspicor, et vocem *ἀπαρτίσις* sanam esse et explicandam *πρωτοπαρτίσις*, qui prima vice paralyti tentantur, quemadmodum *ἀτοκόν* apud Heliodorum, quod scite exposuit Dorville ad Charitonem p. 250. Composita talia plura Medit. Salmasius ad Achillem Tat. p. 553. conf. eximia eruditionis vir Blasius Caryophilus de therm. Herculan. p. 41. Vocalem i frequenter praefigi nominibus ab o incipientibus docent Salmasius ad Capitolinum p. 288. in primis ante duos consonantes ut evicit abunde Phil. Buonarvuoti Antiq. Vitr. p. 112. Sed addit Cod. D. *ὀποπῆαικος κν. μυ. καταπιόμενοι ἢ σαγαπηνοῦ ἢ ὀπκῶ κυρηναϊκοῦ σὺν εὐκρατομέλιτι ὄρθου μέγεθος πιόμενοι.* ex reliquis codd. haec emendanda. Caeterum verba haec a Pauli exemplaribus absunt, qui tamen lib. III. 20. *ὀπισθοτομικοῖς πότιμα* dixit. Cod. A. C. et D. iterum caput novum, XXXIX nempe inchoant, cujus lexiama est *πόματα παρτίσις*.

κατόμιον, Ly] Cod. A. *κατόμιον* &, quod non infrequens *ὀγκίσις* liquum esse me, docuit cl. Balla.

εὐκρατομέλιτι] Sequitur in Cod. A. et C. *σὺν εὐκράτῳ μέλιτι, ὀποπῆαικῆ, κνῶμου μέγεθος καταπιόμενοι, ἢ σαγαπηνοῦ ὄρθου μέγεθος ἢ ὀπκῶ κυρηναϊκοῦ σὺν εὐκράτῳ μέλιτι πιόμενα.* Cod. B. *ἑμίας πόμα παρτίσις ὀποπῆαικος κνῶμου τὸ μέγεθος καταπιόμενοι, ἢ σαγαπηνοῦ ἢ ὀπκῶ κυρηναϊκοῦ σὺν ἀκρατομέλιτι ὄρθου μέγεθος πιόμενοι.* Cod. E. *εὐκρατομέλιτι ὀποπῆαικῆ κνῶμου μέγεθος καταπιόμενοι, ἢ σαγαπηνοῦ ὄρθου μέγεθος, ἢ ὀπκῶ κυρηναϊκοῦ ὄρθου μέγεθος σὺν εὐκρατομέλιτι πιόμενα.* Aberravit oculus librarii, cui codicem Angustanum debemus, ita, ut propter ultimum verbum, integram paragraphum praetermiserit. Reliqua hujus capituli a codicibus absunt.

πίσις] Leg. *πίσις*. Hippocrates de salubri victus ratione p. 4. *τοῖς στυφιοῦς — τὰς ταλαιπωρίας ἀπάσας πίσις ποιεῖσθαι.* et de natura muliebri p. 146. de foemina: *διδοῖσι πίσιδι.*

γάνου ἀργίου σπέρματος, ὀποπάνακος ἀνά ὀβολοὺς δύο, πυρέθρου ὀβολοὺς δύο, ἀκόρου τὸ ἴσον, πέπερι κα. ἰ. μεθ' ὑδρομέλιτος κιάθους δύο. δίδου τὸ ἡμισυ τοῦ παντὸς τὴν πρώτην, εὐτονήσαντος δὲ τὸ ὅλον. Πρὸς δὲ πάρεσιν αἰδοίου σὺν τοῖς ἄλλοις, δίδου πλεῖν καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἐλαφίου προσσεμούμενον ὡσπερ ζώνη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ

κα. ἰ.] id est κόκκους. conf. c. 71. et 125. κόκκοι βοῶν mem-
rantur ex Archilocho Polluci lib. VI. c. 11. segm. 80.

κιάθους] *Gortæns* ad *Nicandri Ther.* p. 93. „Est autem κιάθους
„mensura fescunciam capiens, sive drachmas duodecim.“ conf.
Sponii Miscell. Erudit. Antiquit. p. 304. Aegris mensuram
hanc propinabant. *Juvenalis Satyr.* V. vl. 32.

Cardiaco nunquam cyathum missuris amico.

ubi vetus Scholiasta exponit *mensuram modicam*. Cyathum
esse suspicor vasculum, quod inter alia antiquitatis monumenta
possidet vir amplissimus et rei antiquariae peritissimus Ger. van
Hasselt, consul *Arenacensis*, cujus benevolentia ejus delinea-
tionem hic addo. Est ex terra lateritia cum nigra incrustatura
litterisque et ornamentis albis notatum. De forma litterae
in inscriptione conf. *Dorville Sicul.* c. V. p. 43. tab. B. unde
puto evenisse, ut litterae I et Y frequenter in marmoribus per-
mutarentur a descriptoribus incautis. Sic *δυμήψ* pro *διμήψ* in
marmore *Creteusi*, ut notat idem vir eruditissimus ad *Syllogem*
Inscript. veter. p. 514. et *Burmann.* p. 548. Servos apud Ro-
manos medicamenta miscuisse docet *Jo. Rhodius* ad *Scribon.*
Larg. p. 189.

ἡμισυ] Simili prudentia utitur *Arætaeus* cur. morb. acut. lib. I. c.
4. p. 82. B.

παντὸς — τὸ ὅλον] Recentiores his adjectivis uti promiscue ob-
servat *Salmastius* ad *Solinum* p. 711. conf. *Scaligerana* prima
p. 131. *Dorville* ad *Chariton.* p. 369. *Petr. Horreus* *Obi.*
Critic. c. 6. p. 45. *Jo. Schraderus* ad *Museum* p. 336. *Sum-*
mus de Villosion ad *Longum* p. 55. De Latinis idem observat
Cassanobus ad *Spartianum* p. 638. *Leontius* apud *Photium* p.
1512. τοιοῦτον γὰρ δικαστῶν, ὅλα φωνή ἔχει τὰ μέλη, pro quo
rectius *Theophylactus Simoc.* ep. 43. πάντα γὰρ τὰ τοῦ σώ-
ματος μέλη γλώττας ἔχειν, aliter tamen ep. 10. conf. c. 105.
127. *Nofter* c. 129. παντὸς φλεβοτομοῦσι, ubi cod. D. ὅλον
habet et c. 150. ἀλιφίσθω ὅλον τὸ σῶμα ubi cod. B. πῶ
τὸ σῶμα.

τὴν πρώτην] *Xenophoni Memorab.* lib. III. c. 6. p. 133. ὀνοκῶν
καὶ περὶ πολέμου συμβουλεύει τὴν γε πρώτην ἐπισχίσσεται. ubi sub-

nis, opopanax, pyrethri, singulorum oboli duo, acori tantundem, piperis grana decem cum aquae mulsae cyathis duobus; dimidium hujus totius primum dato, robusto vero totum. Ad colicis vero resolutionem una cum reliquis potui exhibeto pudendum cervi, alligatum velut

zona,

subintelligendum ἀρχῆν, ab initio, vid. L. Boe Ellips. Gr. p. 18. et cl. Ernesti ad Xenophontis locum cit. Isidorus Peisus, ep. 480. ὅτι τοῖς τῆς ἀρετῆς πόνοις ἐκ πρώτης μέχρι τελευτῆς ἐγκατεργασαί οὐχ οἷόν τε. Aelianus H. A. lib. II. c. 11. προσήγε δὲ αὐτοὺς ἀρα πύχνη τὴν γε πρώτην. Forte tamen apud nostrum subintelligendum ἡμέραν, sic c. 136. μετὰ δὲ τὴν πρώτην ἡμέραν. Ev. Lucas Act. Apost. c. XX. 18. ἀπὸ πρώτης ἡμέρας.

ἐπιτήδευτος] Forte addendam τοῦ σομάχου. aut subaudiendum τοῦ κάμνοντος.

τὸ ὅλον] Subaudiendam πόμα, vel simile quid. Frequenter apud Graecos post ὅλον reticetur substantivum. Aetacens de cur. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 4. B. ἢ ἀπότασις ὄλου ἀστραβίης, πικτῆ καὶ ἀκλίτης. ὄλου nempe σώματος. Heliodorus, lib. IV. p. 172. οὐκ ἄλλο τι τοῦ σώματος, οὐ μέρος, οὐχ ὅλον ἰοσθῆ τον. Sine articulo, quem noster iterum addidit c. 10. et 94. Loca ubi neglectus articulus μακροτέρως ἀριθμησας ἰχολῆας. Apud Lucianum frequenter admodum additur, vid. index Luciani p. 311. Sed noster sermonis elegantiae non litat, aut articulus debetur librario; neque aliter statuo de praecedente τὸ ἡμισί. Cum quantitas haec indicatur per characterem, omittitur frequentissime apud nostrum, bis tamen invenitur additus capite nempe 106. et 285. omissus apud Pindarum Nem. Od. X. p. 149. et Lucianum T. I. p. 801. et 861.

πῶς] Post hoc verbum distinctio majuscula ponenda, pertinent enim haec verba ad antecedentia et καὶ periodum novam inchoat.

ἀκρίβιον] Diminutivo hoc saepius usus est noster, vid. index Xenophon Geopon. lib. XIX. p. 467. et Africanus lib. II. c. 18. Medicamentum hoc explodit Wallerus apud Tully Essai sur les maladies de Dunkerque p. 132. cui virtutem non abrogat Th. Bartholinus Epist. Medic. Cent. I. ep. 66. p. 273.

προπεσμούμενον] προσδεσμούμενον. Videtur quid excidisse. Forte leg. προσδεσμούμενον ὡσπερ ζώνη ἀφελῆ. Verbo hoc usus est Heliodorus lib. X. p. 503.

ζώνη] Moeris p. 74. conf. Carol. Neapolis ad Ovidii Fast. lib. V. v. 675.

ἡμέρα] Hippocrates de vit. ration. lib. II. p. 24.

αὐτοῦ ἐσθιόμενα, καὶ πολύποδες θαλάττιοι, καὶ ἔχθιοι
καὶ τῶν πτηνῶν οἱ ψάρια.

ΠΕΡΙ ΣΠΑΣΜΟΥ.

Κ Ε Φ. Δ Η.

Ὁ σπασμὸς ἦτοι ὑπὸ πληρώσεως γίνεται, ἢ ὑπὸ
κενώσεως· ἐστὶ δὲ κίνησις ἀπροαίρετος, ἐν προαιρετικοῖς
μορίοις, ἃ εἰσι νεῦρα καὶ μῦες· ταῦτα δὲ ἢ πληρούμενα
ὕγρότητος σπῶνται, ἢ ξηραίνονται διὰ κένωσιν, ἢ πυρε-
τόν. καὶ ὁ μὲν διὰ ξηρότητα γινόμενος σπασμὸς, ἀνία-
τός ἐστι. Τὸν δὲ δι' ὑγρότητα, δὲ πηγαίνω ἐλαίῳ δια-
τρέψαν

πολύποδες] Hippocrates de vict. rat. lib. II. p. 14. Aelianus H.
A. lib. XIV. c. 4. Plutarchus T. I. p. 25.

ἔχθιοι] Eleganter eos describit Empedocles apud Plutarchum T. I.
p. 170. Aristoteles H. A. lib. IV. c. 5. Dioscorides lib. II.
c. 1. Athenaeus lib. III. c. 12. p. 91. Philes c. 61. ubi vs.
2. leg. ὄν σίδεν. conf. Petronius Satyr. c. 130. Aelianus H. A.
lib. XIV. c. 4. Martialis lib. XIII. epigr. 81. Echinos adpe-
tebant ditiores, vid. Juvenalis Sat. IV. vs. 143. in portu Miseni
erant optimi. Horatius Secm. lib. II. Sat. IV. vs. 41. mensas
frigidas ornabant. Salmasius ad Capitolinum p. 107. Θαλάτ-
τιοι ὄστρεοι exponit Schol. Aristophanis ad Vesp. vs. 1427. adde
Oppianum et Eusebium in Hexaem. p. 20. Lud. Nonius de
re cibaria lib. III. c. 33. Glossae Leid. Mss. ad Juvenalis Sat.
IV. vs. 143. Echinus genus est piscis semipedalis et scobrosus,
qui si navi haeserit, fertur eam tenere quasi anchora; est autem
suavissimi saporis.

ψάρια] Commendat sturnos Schola Salernitana c. 29. ubi vid.
enarratores, raro mensis inlatos fuisse ex Antiphanis loco con-
jicit Lud. Nonius de re cibaria lib. II. c. 32. Depingit eos
Constantinus Manass. Anual. p. 12. sed nosker non temere ad-
didisse videtur τῶν πτηνῶν, nam recentiores psari vocant pis-
cem teste Sponio petit dictionaire p. 399. Sinus Crisaeus
hodie ψαρονμάτια, id est oculus piscis dicitur, ut refert Whe-
nus Itinerar. T. II. p. 35. Sturni carnem omnibus avium car-
nibus anteponebat Philippus de Liguamine in libro archana medi-
cinae inscripto p. 22.

Cap. XXXVIII. Cod. E. λθ'.

ὁ σπασμὸς] Paulus lib. III. c. 19. Celsus lib. III. c. 27. Coelius
Aurel. acut. morb. lib. III. c. 6. Aretaeus de caus. morb.
[acut.

zona, et carnes ipsius comestae, et polypi marini et ferinacei, et ex volucris sturni huc faciunt.

DE CONVULSIONE.

CAP. XXXVIII.

Convulsio fit aut ex repletione aut inanitione, et est motio involuntaria partium servientium motui voluntario, quae sunt nervi et musculi; quae cum humore implentur, convelluntur, quemadmodum etiam cum vel exinaniantur, vel ob febrem exsiccantur, itaque quae a siccitate fit convulsio, sanationem non recipit: quae

acut. lib. I. c. VI. p. 3. qui addit p. 4. B. ταδε μὲν οὖν ζῶν πάση ἰδίῃ σπασμῶν. Leg. ζῶν, sequitur enim ἰδίῃ δὲ ἕκαστης.

ἦτοι] Codices A. B. C. et E. ἦ.

πληρώσεως] Cod. B. ἢ ἀποκλεισσεως γίνεται ἢ πληρώσεως.

προαιρετικοῖς] Cod. E. ἐν τοῖς προαιρετικοῖς. Galenus de Offib. p. 4. καλοῦσι δὲ τὰ μὲν τινὰ προαιρετικὰ (νεύρων γένη), τὰ ἔξ ἐγκεφάλου καὶ γαστρικῶν περικύβητα.

μορίοις] addit Cod. B. γινόμενος.

πληρώσεως] Codd. A. et C. πεπληρωμένως.

ἐπίστα] Omittunt Codd. A. et C.

διὰ] exulant e Cod. B. verba διὰ κίνησιν ἢ πυρετῶν.

ὕγρῳ] Codd. A. et C. ξηρότητας. Auctor anonymus cel. Simi de Hydrophobia Vol. II. Memoirs of the Medical Society of London c. I. p. 3. ὑπὸ τούτων δὲ (τῶν χυμῶν) ἀναζητῶνται μίον του τε ἁλου σώματος σὺν τῷ πνεύματι, καὶ του σομάχου, εἰὸς ἐστὶ καὶ τὸν σπασμὸν ἐσεσθαι.

κίματος] Paulus σχεδὸν ἀνίατος, ut noster c. 233. Celsus l. c. fere insanabilis morbus est, cui adstipulatur Amatus Lusit. Cur. Medicin. Cent. VII. Cur. II. Addit Cod. B. ὁ δὲ δι' ὑγρότητα οὐκ ἀνίατος μὲν, δυσίατος δὲ.

ὕγρῳ] Codd. A. et C. ὑγρότητας.

πηγαῖα] Cod. E. πηγῶν.

δᾶ] Cod. B. δᾶ τοῖνον.

διατρίβει] Cod. D. διατρίβει τὰ συμμέμικτα.

πρίθειν τὰ σπώμενα μόρια, ἢ συκιονίω, ἢ παλαιῶ προσ-
πλέκων τούτοις κασόριον, Βοηθεῖ δὲ τούτοις πινόμενα,
ἀκάνθης λευκῆς τὸ σπέρμα πινόμενον, ὁμοίως δὲ
τῆς αἰγυπτίας ἀκάνθης, καὶ τὸ κασόριον. Τοὺς
δὲ διὰ ζηρότητα σπωμένους λούειν, καὶ εἰς ὕδραλαιον
ἐμβιβάζειν.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΡΟΣΘΟΤΟΝΟΥ,

καὶ ὀπισθοτόνου, καὶ τετάνου.

Κ Ε Φ. ΔΘ'.

Ἐμπροσθότονος ἐστὶν σπασμὸς τῶν ἐμπροσθίων ἐμ-
χιτῶν μυῶν, ὅταν κεκαυμένοι εἰσὶ, καὶ οἶον κεκρυπ-
μένοι,

συκιονίω] leg. σικωνίω. Statius Thebaid. lib. IV. v. 50.

Qui Drepani scopulos et oliviferae sicyonis
Culta serunt.

ubi Laëtantius Corinthi municipium olivis fertile.

ἢ σικωνίω ἢ παλαιῶ] Codd. A. et C. σικωνίω ἢ παλαιῶ. Eo-
dem modo noſter c. 39. σικωνίω ἢ παλαιῶ, vid. ad c. 123. Hip-
pocrates Aphor. IV. 76. Ὀκόςοισι ἐν τῷ σῶμα παχὺ ἵσσι
σάρκω μικρῶ, ἢ ὡσπερ τρίχες ζυγέζοντασ. ubi particulam
ἢ debebant nonnulli inter antiquos, quibus contradicit Galenus,
aſt Galenum reprehendit Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV.
ep. 87. p. 445. ac ἢ tolli vult, malim itidem per ἡγῶν ex-
ponere.

προσπλέκων] Leg. προσπλέκοντα vel προσπλέκοντας, comproban-
tibus codd. B. et E. Simeon Sethi de Aliment. p. 55. προ-
πλέκων τούτο ταῖσ οἰκείασ τρεφάσ. M. Antoninus lib. X. c.
7. ὅτι ἐκείνο σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίωσ ποίω. Theodoritus
H. E. lib. IV. c. 20, p. 1336. καὶ θρηνοὶ προσπεπλεγμένω
δάκρυσι ὀξέσι. Eriphanus adv. haeres. lib. I. p. 56. ὡσ ἐθ-
λβωροσ μέλιτι παραπλέκων. Noſter c. 10. συμπλέκει ubi cod.
B. προσπλέκοντας habet. Cod. B. τούτοισ προσπλέκειν, Cod.
E. προσπλέκοντα.

πινόμενα] Verbum hoc non agnoscunt Pauli exemplaria, nec Cod.
E. et est superfluum ac ex margine forte in textum migravit.
Cod. B. πινόμενοι.

τούτοισ] Codd. A. et C. τούτωσ. Cod. B. ἀντέωσ.

quae vero ab humiditate, in hac oleo rutateo partes convulsos perfricare, vel lycionio, vel veteri castorio admixto oportet. Hos praeterea juvat spinae albae semen et Aegyptiae quoque et castorium in potu assumptum. Qui vero ex siccitate convelluntur, hos lavare, et in oleum aqua mixtum immergere oportet.

DE EMPROSTHOTONO

ET OPISTHOTONO ET TETANO.

CAP. XXXIX.

Emprosthotonus convulsio est anteriorum spinae musculorum, cum veluti combusti et decurtati sunt, et sese

λευκῆ] abest a cod. B.

λευκῆ] Glossae Jatricae Mss. Ἀκανθα αἰγυπτια, ἀγγυλικηδος. Ἀκανθα λευκη ε λεγόμενος πορδακάν. Dioscorides lib. III. c. 21. Herodotus lib. II. p. 146. Theophrastus H. Pl. lib. IV. c. 3. et ad eum Bodaeus p. 305. Aratus vs. 921. Plinius H. N. lib. XII. c. 16. et lib. XXIV. c. 11. et 12. Pifides vs. 1511. Glossae Jatricae apud Gualminum ad Eustath. Erot. p. 17. ἀκανθῶν ἀγγυλικῶν παρῆχαι. De utraque acantha Salmasius ad Solin. p. 369. adde Ciofanum ad Ovidii Metamorph. lib. XIII. vs. 701.

αἰγυπτιας] Codd. A. et C. αἰγυπτιακῆς.

καὶ τὸ καστέριον] Paulus κενταυριον.

δὲ] Omissum in Codd. A. et C.

Cap. XXXIX. Cod. E. μ.

καὶ οπισθοτόνου] καὶ delent Codd. A. et C.

καὶ τεταίου] desiderantur in Cod. E.

Εμπροσθότονος] Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 73. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 6. et de cur. acut. lib. I. c. 6. Celsus lib. IV. c. 3. Caesius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 16. Paulus lib. III. c. 20. Priscianus lib. II. c. 10.

ἐμπροσθίαν] deest in Codd. A. C. et E. Cod. B. τῶν τῶν ἐπὶ μύσ.

M

μῆνοι, καὶ οὐ δύνανται ἀνατείνειν ἑαυτοὺς· ἐπισθότοις δὲ τοῦναντίον, ὅταν τεταμένοι εἰσὶν εἰς τὰ ὀπίσω. Τέτανος δὲ σύνθετόν ἐστι πάθος ἐκ τε. ἐμπροσθοτόνου, καὶ ἐπισθοτόνου ὅταν ὀρθοὶ ἴσανται, καὶ οὔτε ἀνατείνειν ἑαυτοὺς, οὔτε κάμψαι δύνανται. Τὸ δὲ αἴτιον πλήρωσις ἐστὶ τῶν μυῶν πνεύματός τε παχέος, καὶ ψυχροῦ χυμοῦ, κράτιστον δὲ αὐτοῖς ἐστὶ βόηθημα, πυρετός ἐπιγινόμενος οὐκοῦν ἐξ ἀρχῆς τούτους φλεβοτομήτησον, καὶ ἐρίαις σκεπαζέον ἐλαίῳ βραχέϊ συκιογίῳ, ἢ παλαιῶν σὺν κασο-

ρίῳ

ῥαχίται] Quinam musculi hi?

μυῶν] Codd. A. et C. μελῶν.

κεκαυμένοι] Leg. κεκαμμένοι. Paulus ἀπικάμψαι. Codd. A. et C. κεκαμμένοι.

εἰσὶ] Codd. A. et C. εἰσίν. Cod. D. ᾧσι. Cod. E. ᾧσιν.

κεκυρτωμένοι] Xenophon memorab. lib. III. c. 10. p. 152. ἀτὰρ τοῦ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τότε μὲν κυρτωμένου. ac si homo gibbulus fieret nimium se incurvando, quod accidisse ferunt II. Casaubono et Lipsio, Scaligerana secunda p. 258. cui etiam fuit duplex vesica, ut scribit Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. III. ep. 2. p. 10. Heliodorus lib. II. p. 12. de bucca inflata: ἐπειδὴ κυρτωμένη αὐτῇ τῇ παρῆλαι ἐν τοῖς ἀλήματιν εἶδε. Notum quoque Platonis τὸ ἐπικύπτου ex Platarcho T. I. p. 92. Utuntur etiam Graeci verbo συγκύψαι et ἀνακύψαι ut Lucos Ev. c. XIII. 11. ubi consul. Cyrke I. I. p. 278. et ἐγκύψαι. Ammonius in Porphyrii Isagog. p. 3. Κλεόμβροτος τις ονόματι ἐγκύψαι τῶ τοῦ πλάτατος Φαιδον, quae verba laudat Bentley ad Callimachi epigr. XXIV. p. 200. ubi corrigit ἐγκύψαι, quam emendationem infringit Aetharius de spir. animal. lib. I. p. 7. de apibus: τοῖς αὐτοῖς δ' αἰεὶ καὶ σφίσειν οἰκείοις ἐγκεκύψαι ἐργοῖς. quo verbo etiam usi sunt Origenes Philotophum p. 170. et Polladius Hist. Lausiac. p. 158. Achilles Tat. lib. I. p. 21. καὶ ἐγκεκυφῶς ἀνεγίνωσκαι. Jo. Chrysostomus in Psalm. V. p. 538. ἐγκύπτωμεν τοῖς ἐγγυραμμένοις.

οὐ δύνανται] Codd. A. et C. ὀδύνανται. ὁ pro οὐ. vid. not. ad c. 166.

ἀνατείνειν] Cod. D. ἀνατείναι.

ἐπισθότοις] Hippocrates de dieb. judic. p. 26. Amatus Lusitan. Cur. Medic. Cent. VII. cur. 10. Glossae Mss. ἐπισθότοις εἶδος νόσου ἀδερᾶπετος.

ῥαχίται] Codd. A. et C. ὅτε τεταμένοι.

εἰσὶν] Cod. B. ᾧσιν.

sele flectere nequeunt. Opisthotonus contra cum in posteriora tendunt. Tetanus porro compositus ex utroque affectus est, cum et recti stant, et sese extendere vel flectere nequeunt. Causam habet repletionem a spiritu crasso, ut humore frigido, optimum vero ipsis praesidium est, febris, quae non per initia fuerit, superveniens. His itaque venam incidere, et lanis in oleo lycionio desideratur in graeco, sed subintelligendum ta-

M 2

men

τίκτος] *Oribasius* Anatom. p. 212. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 53. *Isidorus* Origin. lib. IV. c. 6. Tetanus, major est contractio nervorum a cervice ad dorsum.

σύνδετον ἐστὶ] Cod. E. ἐπὶ σύνδετον.

ἴκωτα] Cod. E. ἰσώτα.

ἐαντοῖς] Codd. A. et C. αὐτοῖς.

δύκωτα] Codd. B. et E. δύνωτα.

πλήρωσις] Codd. A. B. et C. πληρώσις.

τε παχέος] Absit τε a cod. B.

χυμῶν] Desit in codd. A. C. et E.

κρίτων] *Priscianus* l. c. secundum effatum *Hippocratis* Aphor^d IV. 57. et de judication. p. 23. Cod. B. κρείτιστα βοηθημάτων.

βοήθημα] *Synesius* de febr. cap. VIII. p. 258. μετὰ τῶν βοηθημάτων τῶν κρείττων τῶν χυμῶν τούτων, ubi vid. not. sed post ἐπιγινόμενος distinctio major ponenda, quod non animadvertit ab interprete, eam in errorem induxit. Quomodo febris hoc jure, exposuit *Tully* Essai sur les maladies de Dunkerque p. 113.

ἐκείνῳ] Cod. B. οὐκ ἐστὶν, ac sic quoque Cod. E. qui favent interpreti.

ἐπίου] Frequens apud veteres usus lanae pro fotu. *Aristoteles* H. A. lib. VII. c. 4. p. 1001. A. τὰ δὲ κατὰ τὴν γόνυμα γίνεται πρότον, αὐθεντὴ δὲ τὰ πολλὰ διὰ καὶ σπασμῶν ἐπίου αὐτά. *Demosthenis* exemplum apud *A. Cellium* N. A. lib. XI. c. 9.

βραχῆ] Leg. βραχίσι. Excidit syllaba propter sequentis vocis initium, συκισμῶν; quod saepius evenisse in codd. Mss. ignorat nemo. Hinc emendandum suspicor locum *Theophrasti* Char. c. 2. πρὸ αὐτοῦ ἀρχαίως παρὰ, ἐπὶ τὸ νόημα αὐτοῦ κατενεχθῆσαι, leg. ἐπὶ τὸ νόημα αὐτοῦ κ. Tali honore *Agamemnonem* mactat *Neitor* apud *Homerum* Iliad. I. v. 97.

ρίω, καὶ κισύας κολλητέου τῷ τε αὐχένι καὶ τῇ ῥάχι,
καὶ εἰς ἔλαιον ἐμβιβάζειν δις τῆς ἡμέρας· ποτισέον δὲ πά-
ρακος ὄπρον, ἢ ἀμμωνιακόν, ἢ ὄπρον κυρηναϊκόν ὄρεθρου μέ-
γεθος σὺν μέλιτι, σιλφίου τε ῥίζης κοχλιάρια δύο σὺν
εὐκρατομέλιτι καὶ ὑσσώπου ἀφεψήματι, ἢ κασορίου
ὄσον Ιά'. Σύγχρισμα δὲ νάρδου ζ. α'. κηροῦ οὐγγ. β.
Φύλλου, μώμου, ζύρακος, μασίχης ἀνά οὐγγ. α'. κασο-
ρίου,

Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκὰ πολλῶν
λαῶν ὄσοι κισύας.

Ad quem locum quoque respexisse videtur auctor epigr. An-
thol. lib. V. epigr. 113. et 118, Heliodorus lib. VI. p. 282.
εἴπερ τε καὶ τοῖς προθεσπισθεῖσι περὶ ὑμῶν. leg. τοῖς προθε-
πισθεῖσι πιστεύσαι. Isidorus Pelus. ep. 446. p. 229. καὶ τί γὰρ
οὐ τῶν κισυρῶν καλέσας ἐν τοῖς αὐτοῦ γράμμασι Ζωστίου.
leg. ἐν τοῖς σκευῶν. Codd. A. et C. βράχισι ἀκωνία. Cod.
B. ἔλαιο βράχισιν ἀπὸ σικυνοῦ ἢ παλαίου. Cod. E. βράχισι
σικυνοῦ, ἢ πάλιν. Fraus fuit interpreti omissio syllabae si
post βραχῶ, ut addiderit, desideratur in graeco, sed subintelli-
gendum tamen imbutis, et τὸ βραχῶ vertere neglexerit.

κισύας] Cod. E. σικυῶν.

κολλητέου] Codd. A. et C. κολλητέον. Voluit forte librarius κο-
λιστέον. Compositum προσκόλλειζε adhibuit noster c. 116. sed
lexica vulgaria ignorant utrumque tum simplex, tum compo-
situm.

αὐχένι] Galenus de Ossib. c. 7. p. 16. διαφέρει γὰρ οὐδὲν, ἢ τῆ
χῆλον, ἢ αὐχένια προσαγορεύειν αὐτόν.

ῥάχι] Ita recentiores pro ῥάχισι. Melampus de palpitat. p. 109.
Synesius de febr. c. V. p. 182. Moschio de morb. mulier. c.
90. Schol. Nicomachi ad Ther. vi. 316. Du Cange Gloss. p.
1286. noster iterum c. 172. Ῥάχισ est dorsum apud nostrum
c. 146. et quas c. 116. ubi fissuram vertit Martius, male;
nam nostro fissura est ῥήξις c. 118. Cod. B. tamen ῥάχι hic
habet.

ὄπρον] Codd. A. et C. ὄπτρον. Cod. B. ὄπρον, ἢ κυρηναϊκόν.

ἀμμωνιακόν] Codd. A. B. C. ἀμμωνιακόν.

ὄπρον] Codd. A. et C. ὄπρον κυρηναϊκόν.

μέλιτι.] Graeci cum sacchari usum ignorarent; ejus loco melle me-
dicamenta gratiora reddebant, ut quoque observavit Casparus
de usu et praestantia theriac. p. 4. Codd. A. et C.
μέλιτος.

σιλφίου — εὐκρατομέλιτι] Caret his cod. E. De silphio vid. An-
riani de Exped. Alex. M. lib. III. c. 28. p. 145.

men imbutis, vel veteri cum castorio contegere oportet cucurbitulas denique et collo et spinae admove, et bis in die in oleo immergere, pro potu utantur liquore panacis, vel ammoniaco, vel liquore cyrenaico, ervi magnitudine cum melle, vel laserpitii radice cochlearii duobus cum mulla, et hyssoi decocto, vel castorii drachma. Unguentum vero hoc. Nardi sextarius unus, ceræ uncia duae, folii, amomi, styracis, mastycis singulae
 M 3 unciae,

τε [ἰζῆς] Codd. A, et C. τὸ ε̄. Cod. B. τῆς.

κοχλιαρία δύο] non agnoscit Cod. B. Cod. D. δ.

εὐκρατομέλιτι] Codd. A, et C. εὐκράτω μέλιτι. Cod. D. ἀκρατομέλιτι.

καὶ ὄσάπου] Cod. E. ἢ ὄσάπου ἀφέψημα.

ἴσσι Lz.] Cod. B. Γο. ᾱ.

Σύγχεσμα] *Paulus* lib. III. c. 18. *Marcellus Empir.* c. I. p. 33. *Penultima* autem, quos *Graeci* σύγχεσματὰ vocant. *Poeta* de virib. herb. apud *Fabritium* Biblioth. Gr. T. II. p. 636.

Σύγχετε τὸν κάμνοντα ὄλοι

Noëser c. 265. *Anonymus de Hydrophobia* cl. *Sims* p. 5. καὶ σύγχεσματὰ τὸ δάφνον, ἢ ἰρινον.

ξ] Codd. A, et C. ξι. Cod. B. ςΓ. Cod. D. ὄσσι ἐξαΓ ᾱ.

φύλλον] *Isidorus Origin.* lib. XVII. c. 9. *Heliodorus* lib. X. p. 494. *Petraenus* lib. IV. p. 356. *Jo. Chrysostomus* in A. A. Serm. XXXIII. p. 799. τὰ μύρα τὰ ἐνάδη, τὰυτὰ ἔχει τὸυ ἐσθεύοντος αὐτὰ, ὄσον, φύλλον, ἀμωμον. *Juvenalis* Sat. VI. v. 465.

moechis foliata parantur.

ubi vetus Scholiasta: Unguenta foliis plena vel aliis aromaticis. *Hadr Junius* de Coma c. VII. p. 402. *Jul. Caes. Scaliger* de Subtil. Exercitat. 146. 2. *Salmasius* ad *Achillem* Tat. p. 610. *Pertitus* ad *Aretaeum* p. 265. *Needham* ad *Geopon.* lib. VI. c. 6. *Bodaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. IX. c. 7. p. 1032.

μύμον] Leg. ut apud *Paulum* et in cod. C. ἀμώμον, de quo vid. *Dioscorides* lib. I. c. 140. *Plinius* H. N. lib. XII. c. 13. *Strabo* lib. XVI. p. 1083. *Isidorus Origin.* lib. XVII. c. 8. *Scaliger Scaligeran.* prim. 10. *Salmasius* ad *Solinum* p. 285. et de *Homon.* *Hyles Jatr.* c. 91. *Bodaeus* ad *Theophrasti.* lib. IX. c. 7. p. 1014. *Needham* ad *Geopon.* lib. VII. c. 13. *M. Martinus* Etymolog. p. 59. *Matthiolus* ad *Dioscoridem* p. 47. *Jo. Rhodius* ad *Scribonium Larg.* p. 130. *Sam. Dale* Pharmacol.

ρίου, ἀδάρκης, εὐφορβίου, πεπέρεως ἀνά οὐγΓ. β', ὀπα-
βαλάμου οὐγΓ. α'.

ΠΕΡΙ ΤΡΟΜΟΥ.

ΚΕΦ. Μ'.

Ὁ τρόμος γίνεται ἐπὶ ψύξιν νευρωδῶν μορίων. Ψύ-
χονται δὲ διὰ ψυχροποσίαν, ἢ διαίταν ψυχρὰν, ἢ διὰ
ψυχρῶν καὶ γλισχρῶν χυμῶν περιουσίαν· γίνεται δὲ καὶ
ἐπὶ πυρετοῖς κακοήθεσι. Τούτοις ἐπιβρεχέσθω τὸ σῶ-
μα ἐλαίῳ βαβίνῳ, ἢ παλαιῷ, ἢ συκιονίῳ, καὶ τὰ ἄκρα
σιεπέσθω ἐρίοις. Εἰ δὲ χρονίζουσιν οἱ πυρετοὶ, καὶ εἰς
ὕδρελαιον ἐμβιβασθῶν. Ψύξεος δὲ ὑποναουμένης, καὶ κα-
σορίου

macol. Sect. IX. c. 26. p. 136. *Amomum veterum, vocatissimum, apud Botanicos scriptores, vegetabile est, aliis aliud quid esse contendentibus: quodnam sit in capite de Cardumomo ostendimus. Sect. XIV. c. 12. p. 276. Codd. A. et C. ἀμάμου. Eadem obscuritas observabatur in arboribus, quas nominat Eupolis, de quibus hoc notat Euphorius Libaniō p. 134. τὰ γούν Εὐπόλιδος δένδρα Δεσποσίαν καὶ Δαμασίαν, οὐκ ἂν παρεῖκεν, εἰ τὰ ὀνόματα ἐγὼ τῶν δένδρων, οἷς νῦν ἀντὰ κληθεῖσι οἱ ἀνθρώποι.*

ἀδάρκης] Cod. E. ἀρδάκης.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου.

ἀνά οὐγΓ. β'.] Codd. A. C. et E. Γο. ε". Cod. B. εΓ. γ'.

Cap. XL. Cod. E. μα'.

ὁ τρόμος] Paulus lib. III. c. 21. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 18. Caelius Aurel. acut. mora. lib. III. c. 6. Auctor vitae Homeri p. 348. Delet articulum Cod. B.

ψύξιν] Aristoteles Problem. Sect. III. 5. ὁ δὲ τρόμος, γίνεται μάλιστα ἀπὸ ψυχροῦ. Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 18. Codd. A. B. C. et E. ἐπὶ ψύξει τῶν μορίων τῶν νευρωδῶν. Jo. Chrysostom. Statuar. Or. X. p. 527. τοῦ ψυχροῦ πλεονάζοντος, παρῆσις, καὶ τρόμοι, καὶ ἀποπληξίαι, καὶ μετὰ ἕτερα ἑστέματι τίκτεται.

ἢ διαίταν] Cod. E. καὶ διαίταν.

unciae, castorii, adarcae, euphorbii, piperis singulorum
unciae duae, opobalsami uncia.

DE TREMORE.

CAP. XL.

Tremor fit ex refrigeratione partium nervosarum,
refrigerantur autem vel ob frigidum potum, vel victum
frigidum, vel ob succorum frigidorum et glutinosorum
praesentiam, oritur etiam in febribus mali moris. His
corpus oleo sabino aut veteri vel lycionio perfundatur,
et summa corporis seu extremas partes lanis integantur.
At si inveteraverint febres, in oleum quoque descendant.
Quod si adsit frigoris suspicio, castorium quoque potui

M 4

dabi-

ψυχροποσίας] Veteres graeci aqua frigida delectabantur, vid. *Ca-*
saubonus ad *Theophyl.* Char. c. 20. p. 207. sed Noni temporibus
calida plurimum utebantur, unde medici frigidam aliquando
aegrotis commendabant, ut nosser c. 137. Quae sequuntur
usque ad *γίγεται* ignorat Cod. B.

περισυρίας] abundantiam, male interpretes praesentiam, ac si legisset
παρουσίας.

κακώδεις] *Paulus ἐν πυρετοῖς ἀκαίρως παραλυθηέντος*, sed locus
non videtur esse sanus. Codd. A. et C. *κακώδησι*. Angel.
Politianus Epist. lib. VI. ep. 5. p. 220. et lib. XI. ep. 10. p.
426.

ταύταις] Pro *ταύτων*. *Synesius* epist. 79. p. 52. ἐν ταύτοις τῇ κα-
τηρίδι τῶν πραγμάτων ὄντων, pro τῆς κατηρίδος.

καθίνα] *Plinius* lib. XXIV. c. 11. Codd. A. et C. *σαμίνω*. Cod.
E. *σιταμίνω*. Literas *μ* et *β* eodem fere modo pingi in Codd.
Mss. ac inde frequenter permutari notum est. Nostri codices
exempla satis subministrant, ut hic c. 145. Codex B. et C.
βέρεψι habent pro *μερεψι* et c. 127. Codd. A. et C. *ἰγγίνω*-
βρω pro *ἰγγίνω μέρω*.

οἱ δὲ] Codd. A. et C. *οἱ δὲ*.

κατορίων] Codd. A. et C. *κατορίων*. et sic quoque Codd. B. et E.

ἔργισ] Lanae usus frequens apud veteres ad fovendas partes, conf.
c. 39. 86. et 123.

σορίου ποτισέον, ἢ σπονδύλιον σὺν ἐξυμέλιτι ἢ πάνακος
καὶ πεπέρεως, κόσου ε'. πότιζε σὺν μελικράτῳ. Ἄπλᾳ
δὲ τρεμόντας ποτιζόμενα ὠφέλει λαγωῦ ἐγκέφαλος,
καὶ ὁ λαγῶς ἐσθιόμενος· ἀλθαίας ρίζης ἀφέψημα, δα-
μασονίου φύλλων Ἰγ'. σὺν μελικράτῳ. Ἄλειμμα. Εὐ-
φορβίου οὐγγ. α'. μασίχι οὐγγ. α'. σύρακος οὐγγ. α'. κη-
ροῦ οὐγγ. α'. νάρδου οὐγγ. η'. βαλσάμου οὐγγ. α'. Ἄλλο
μυράκοπον, σύρακος οὐγγ. β'. μασίχι οὐγγ. α'. δαφνίνου
ἐλαίου οὐγγ. α'. χηνίου ζέατος οὐγγ. β'. κηροῦ οὐγγ. γ'.
ναρδίνου ἐλαίου οὐγγ. ιβ'. βαλσάμου οὐγγ. α'. τοῦτο καὶ
παρεθέντας ποιεῖ.

σπονδύλιον] Codd. A. et C. σπονδήλιον.

κόσου ε'.] *Lego divisim κο. ε' οὐ ε'. grana sex, non quinque.*
Apud Paulum est κόκκους ε'. De ejusmodi compendiis scribendi
vid. Jac. Goupylus ad Alexandrum Trall, p. 17, et 38. conf.
noſter c. 71. οὐ vero legendum puto non οὐκ, quod e pro-
nuntietur πέπτε. Pari ratione emendandum cenſeo Manetho-
nem lib. III, vl. 142.

Πεθαλέοισι νέην ἀλοχον τύμβοισι καλυψάς.

neque tunc opus est ut βαιὼν verſu ſequenti cum Dorville ad
Chariton. p. 222. mutemus. Codd. A. et C. κόκκους ε'. Cod.
κα.

B. κοκκ. πέπτε. Cod. E. κο. Numerum nonnunquam voci-
bus adhaeſiſſe ac cum iis confuſum eſſe declarant inſignes emen-
daciones Emerici Bigotii apud Aegid. Menagium Amoenit. Ju-
ris civil. c. 4, p. 28.

τρεμόντας] Cod. B. τοὺς τρεμόντας.

ποτιζόμενα] abest a cod. B.

ἐγκέφαλος] *Simeon Sethi de aliment. p. 63. λέγεται δὲ ὡς ὁ ἐγκέ-*
φαλος αὐτοῦ (lepotis) ἀπτημένος, τὰς τρομάσεις οὐκίησι. Jo-
ſopſionus Hiſt. Nat. de Quadruped. p. 159. de lepore: In me-
dicina nulla fere pars eſt, quae uſum non praebeat. Bald. Roſſ-
ſeus carm. de Lepore, p. 10.

καὶ ὁ λαγῶς] Cod. E. καὶ λαγῶς.

ἀλθαίας] Codd. A, B, C. ἀλθίας. Cod. D. ἀλθαίας τε.

δαμασονίου] *Plinius lib. XXV. c. 10. ubi vid. Harduinus, et lib.*
XXVI. c. 5. 9. et 14. Martinius Etymolog. p. 43

dabitur, vel spondylium cum oxymelite, vel panacis vel piperis grana quinque ex mulla. Simplicia qua in potu sumta tremore laborantes juvant. Leporis cerebrum et lepus ipse comestus. Althææ radicis decoctum, damasonii foliorum drachmæ tres ex mulla. Unguentum. Euphorbii uncia, mastiches, styracis, ceræ, singulorum tantundem, nardi uncise octo, balsami uncia. Aliud myracopon. Styracis uncise duæ, mastiches uncia, olei laurini tantundem, adipis anserini uncise duæ, ceræ uncise tres, olei nardini uncise duodecim, balsami uncia, idem et ad resolutos facit.

φύλλον] Codd. A. et C. φύλλον. Cod. D. φύλλα. In terminatione vocis centies erratum a librariis. *Polygenus* lib. III. c. 10. p. 278. Τιμόθεος δὲ ἀκμαῖος πληρώμασιν ἐπιμαχθεῖς, leg. ἀκμαῖος, pro quo ἀκμήτες dixit p. 287.

ἄλμυρα] Exulat e Codd. A. et C. Cod. B. ἄλμυρα δὲ δὲ. Cod. E. ἐλεμματα.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου.

μασίχη] Codd. A. et C. μασίχης. optime.

κρηῶ — μασίχη: σύγΓ. α'.] Desunt in Cod. E.

ἄλλο] Codd. A. et C. non habent.

δαφνίου] Codd. A. et C. δαδίου. An voluit δαδίου? qua voce carent Lexica.

χρῆσι] Codd. A. et C. χρῆσι. Quam frequenter si et i inter se permutantur abunde docuit cl. Adr. *Heringa* *Observ.* c. 31. p. 273. et seqq. Sic veteres Christiani χρῆσις scribebant, ut monet *Valesius* ad *Sibyll. Orac.* lib. VIII. p. 727.

παρεδέχτας] Leg. τοῦτο καὶ πρὸς παρεδέχτας ποιῶ. conf. notat. ad c. 220. Exempla hujus verbi adducit *Darville* ad *Chaviron.* p. 653. adde *Foësi* *Oeconom.* Hippocr. p. 249. *Eunapius* *Prozereho* p. 115. οἱ δὲ ἀντιτεχνῶσι διὰ φθόγου παρεδέχτες ἐκείνο. Codd. A. et C. τοῦτο παρεδέχτας ἰατρῶν. Cod. B. τοῦτο καὶ εἰς παρεδέχτας ποιῶ. Cod. D. βοηθῶ. forte pro ποιῶ leg. ποιῶν. vid. not. ad c. 161. Sequitur in Cod. B. πῶς ἐν τῷ τῷ βε λόγου. Cod. D. βιβλίον τρίτον. Codd. A. et C. partitio nulla.

τοῦτο καὶ] Cod. E. οὕτως εἶρ.

ΟΦΡΥΩΝ ΤΡΙΧΟΦΤΑ

καὶ λύχτικα.

ΚΕΦ. ΜΑ'.

Φοινικόσκα καύσας, καὶ λειώσας, σὺν ῥοδίνῳ ἐλαίῳ
 χρίε. ἄλλο. Φέλλον ἐκπατήδων καύσας, λειώσας σὺν
 θαφνίνῳ ἐλαίῳ ἐπίχρειε· ἄλλο. ὄσθα Φοινίκων βρέξας εἰς
 κεδρέαν ἡμέρας δεκαπέντε, λειώσας σὺν γαρδίνῳ ἐλαίῳ
 ἐπίχρειε.

ΟΦΡΥΩΝ

Cap. XLI. Cod. E. μβ.

Ὅφρυον] Cod. B. τριχοφυῖ καὶ αὐχνητικὰ ὄφρυον, α'. Codd. A.
 et C. περὶ ὄφρυον τριχοφυῖν καὶ αὐχνητικὰ μβ'. Cod. D.
 περὶ διακοσμήσεως ὄφρυον, καὶ αὐχνητικὰ ὄφρυον. Hieron.
Mercurialis Var. Lect. lib. V. c. 9. Ovidius *Art. Amator.*
 lib. III. vf. 201.

Φοινικόσκα] mox ὄσθα Φοινίκων ut *Snetonius* lib. V. p. 492. Et
 quoties post cibum addormisceret, quod ei fere accidebat, oleatum
 ac palmularum osibus incessabatur. postea c. 20. ὄσθων περι-
 κὰν τὸ ἐντὸς λειώσας. Codd. A. et C. Φοινίκων ὄσθ.

καὶ λειώσας] Codd. A. et C. omiffa copula λειῶν. Cod. D. λούει.
 Cod. E. λειῶν σὺν ῥοδίνῳ, καὶ χρίε.

ἐλαίῳ] Exprugunt Codd. A. et C. et copulam locat ante χρίε.
 Cod. D. ῥοδελαίῳ.

ἄλλο] delet Cod. E.

Φέλλον] Codd. A. et C. φελόν, Cod. B. φελλὸς ὁμοίως, unde
 postea supplendus. Cod. D. φελόν. Cod. E. φελλός. Bene
 autem interpres vertit corticem, vid. *Casaubonus* ad *Perfisi Sa-*
tyr. I. p. 139.

ἐπίχρειε] Codd. A. et C. ἐπιτίθει.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτεροι. Cod. D. ἄλλως.

ἐκπατήδων] Codd. B. et E. ἐκ πατητίου. Leg. ἐκ πατητῶν.
 Quasenam palmulae ita dicantur docent *Plinius* lib. XIII. c. 4.
 ubi vid. *Harduinius*. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 18.
Tarentinus Geopon. lib. XX. c. 9. *Foësius Oecon.* Hippocr.
 p. 399.

QVAE PILOS SVPERCILIORVM

NASCI FACIANT, EOSDEMQUE
AUGEANT.

CAP. XLI.

Palmarum ossa comburito, et ex oleo rosaceo trita illinito. Aliud. Corticem palmae comburito, et cum oleo laurino laevigata inungito. Aliud. Ossa palmarum per quindecim dies cum cedria macerato, et cum oleo nardino trita illinito.

QVAE

p. 399. *Bod. a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8. p. 105. Salmasius in Solinum p. 932. Trillerus de pleuritide p. 188. Liberandus glossa locus Theophrasti Charact. c. X. οὐτε ἐλαίαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαῖ πετρακῶται ἀνέλεσθαι. Leg. φοίνικα τῶν πατητῶν ἀνέλεσθαι, cuius glossema est, τῶν χαμαῖ πετρακῶται, vel ut exhibet cod. Gal. I. κειμένη. vid. Plinius lib. XIII. c. 4. et Bodaeus a Stapeln ad Theophrasti H. P. II. c. 8. p. 106.*

καύσας] Leg. καύσας καὶ λειώσας. Copula intercidit propter praecedens σ. Sic paulo ante καύσας καὶ λειώσας et c. 42. Sigma et copula καὶ simili fere modo in codd. pinguntur vid. Abbreviationes Jo. Alberti ad Gloss. Nomic. p. 1. Quam suspicionem meam firmat cod. B. ubi copula addita est.

ὄστρα] Codd. A. et C. ὄστᾶ.

ὄστᾶ] Cod. B. σὺν ἐλαίῳ δοφίλῳ.

βελέσας] Cod. B. ἀποβελέσας.

κεδρίαν] Codd. A. et C. κεδρίας. Cod. E. κεδρίαν. Leg. εἰς χύτραν. Sic noster c. I. ἐκ ταῦτα βελέσθαι εἰς ἄγγος ὕδατος. vel leg. χυτρίδας, quod χύτραν exponit Galenus Lex. Hippocr. p. 103. vel quod malim εἰς χύτραν ἕσαι, nam saepius a medicis novae ollae commendantur, ut ab Aetio lib. VIII. c. 30. et Hippocrate de morb. lib. II. p. 39. de intern. affection. p. 109. et in epistola ad Cratenam p. 11. folia, flores et radices in novis vasis fictilibus sibi adferri jubet. Plinius lib. XVIII. c. 29. si fictili novo obruatur rubeta vana. Demetrius Pepag. c. 41. p. 86. Democritus Geopon. lib. VII. c. 8.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

ΟΦΡΥΩΝ ΜΕΛΑΝΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΜΒ.

Κέρασ τράγου καύσας καὶ μετ' ἐλαίου νάρδου λειώ-
σας, χρίε. ἄλλο, λάδανον λειώσας σὺν οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ
ῤαφανίῳ, ἐπίχριε. ἄλλο, καρύων ποντικῶν τὸ ἔντος
καὶ σπᾶ ἐν ἀγγεῖῳ, λειώσας σὺν ζῶατι αἰγείῳ ἀγγεῖῳ,
ἐπίχριε.

Cap. XLI. Caput hoc in cod. E. ponitur post caput 45.
cujus pars est.

ὄφρυον] Mulieres ejusmodi compositiones venabantur. *Nemesius*
apud *Stobaeum* Serm. LXXI. p. 437. et *Periplus* Serm.
LXXXIII. p. 486. *Strabo* lib. VIII. p. 543. *Plinius* lib. XI.
c. 37. *Juvenalis* Satyr. II. v. 95. *Eustathius* Erot. lib. III.
p. 82. et ad eum *Gaulminus* p. 18. *Achilles* Tat. lib. I. p.
17. *Constantinus* Manass. Annal. p. 25. de Sardanspalo:

ἔβαπτε τὰς ὄφρυας.

conf. *Trillerus* Obs. Crit. lib. IV. c. 15. *Guy* itiner. T. I.
p. 111. et *Milady Craven* Itiner. p. 195. Codd. A. et C. περὶ
ὄφρυων μελαντικά. Cod. B. πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις διπλᾶς
τρίχας, sed πινᾶξ· μελαντικά ὄφρυων. Cod. E. μελαντικά.

Κέρασ] Codd. A. et C. κέρατα.

νάρδου] Codd. A. C. et E. ναρδίνου.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

χρίε] Cod. B. διαχρίε.

ἄλλο] ignorat Codd. A. C. et E. ut et mox.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

σὺν οἴνῳ] Praepositionem ignorat Cod. E.

ῤαφανίῳ] Codd. A. et C. ῤεφανίῳ.

ΠΡΟΣ

QVAE SVPERCILIA

DENIGRENT.

CAP. XLII.

Cornu hirci comburito, et cum oleo nardino laevigato, et inungito. Aliud. Ladannum ex vino tritum, et oleo raphani illinito. Aliud. Nucum ponticarum quod intus est capito et in vase aliquo assum, et cum adipe caprino tritum, inungito.

ἄλλο] Quae sequuntur omnia exstant e Cod. E.

καριών] Ex *Aetii* lib. VIII. c. 1. *Dioscorides* lib. I. c. 182. *Plinius* lib. XV. c. 22. *Athenaeus* lib. II. c. 13. p. 54. *Simeon Serhi* p. 68. *Glossae* Jatricae Mss. κάρυα ποικίκα, λεπτοκάρυα. Ποικίκα, omissa voce κάρυα, *Nicetas Choni. Annal.* p. 542. *Glossae Labaeri*: ποικικόν, νυκ avellana. *Salmasius* in *Solinum* p. 224. Codd. A. et C. καρύου ποικικόν. conf. *Geoponicus* lib. X. c. 73.

κα] Pro copula κα] habuit interpres, sed est dosis denotans XXI. sumendas esse, quae dosis exulat in *Aetii* exemplaribus. Recte autem vertit *Martius* c. 105. ubi eadem dosis indicatur. Codd. A. et C. καύσας. Cod. B. ὅπλα ἐν ἀγγείῳ, omisso τῷ κα]. Codd. A. et C. addunt. βαλῶν ἐν ἀγγείῳ. Cod. D. κα]. hinc forte apud nostrum leg. καίε, quod confirmant Codd. A. et C.

ἀγγείῳ] Cod. D. ἀγκείῳ.

λαύσας] Cod. B. κα] λαύσας. Codd. A. et C. κα] λυάσας.

ἀγγείῳ] *Aetius* l. c. ἑστῶσι αἰγὸς ἀγγείῳ, omissa praepositione αὐτῶν. vid. *Schol. Homeri* ad *Iliad.* Θ. vi. 338. Cod. B. αἰγὸς ἀγγείῳ.

ἐπιχρῆε] Cod. D. χρῆε.

AD

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

διπλὰς τρεῖμας.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

Ἀνωσπιάσας ταύτας, πρῶτον τριμυρίου αἷμα ἐπί-
 χριε. νυκτερίδα σφάξας τὸ αἷμα ἐπίχριε. ἄλλο. προσκο-
 τίλας τὰς τρεῖμας, βατράχου αἷμα, ἢ κορέων ἐπίχριε.
 ἄλλο. λιθάνου, χαλκάνθος ἀνὰ ἰκ'. σκολοπένδρων θα-
 λασσίων

πρὸς] Codd. A. et C. περὶ βλεφάρων διπλὰς τρεῖμας ἐχούσης.

ταύτας] Distinctio post πρῶτον ponenda, ut in codd. A. et C.

πρῶτον] Cod. D. τὸ πρῶτον.

τριμυρίου] Codd. A. et C. τριμυρίου. Cod. E. ἑξήμιυρίου.
 Omitterat Martius in versione: sic autem recentioribus dicitur
 triceps vid. Du Cange Glossar. p. 157c. de quo consul. Plinius
 H. N. lib. XI. c. 34. Reinesius ad Petronii c. 57. et Th.
 Johnson ad Numesiani Cyneg. v. 209. Vulpibus infastum ani-
 mal, ut docet fabula Aesopi apud Plutarchum T. III. p. 414.
 conf. Zenobius Cent. VI. 27. Jul. Caes. Scaliger de Subtilit.
 exercitat. 194. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. et Sou-
 ligetana Secund. p. 413. Rob. Keuchenius ad Q. Ser. Semoni-
 cum p. 238. et Berkelius ad Stephanum Byz. de Urb. v. Κρέ-
 σον, p. 482. Contra impedições laudat Amatus Lulit. Curat.
 Medicinal. Cent. VII. cur. 20. Recentiores literam τ ante ζ
 solere ponere, exemplis comprobavit Chitmead ad Malalae Chro-
 nogr. lib. XVII. p. 135. cui iunge Salmasium ad Treb. Pollio-
 nem p. 408. et Th. Reinesium de Deo Endovellico (H).

αἷμα] Sanguini diversorum animalium virtutes quoque diversas
 adscribebant veteres. Theophrastus Simoc. Quiaest. Phyl. Q.
 X. Πολυκε, ἐνεσι γὰρ, τις διαφορὰ καὶ τὰς αἷμασι: Ἀντιόχ.
 πάνι μὲν οὐκ ἔχει γὰρ τινὰ αἷμα ἐλαφρῶν ιδιότητα, ἔχει δὲ
 καὶ τραγῶσι ἐνεργῶν ἰδιόζουσαν. ubi nempe sanguis ceu medi-
 camentum in ulum vocatur, nam in cibo λέγουσι τινες βαρὸν
 καὶ γαῶδες καὶ νοσοποιὸν εἶναι τὸ τῶν ἀλόγων αἷμα, ut adfirmat
 Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 210.

ἐπίχριε] Cod. E. ἐπίχρισον

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

νυκτερίδα] [Q. Ser. Semonicus c. XXXVI. v. 9. Kiranus p. 83
 et 88. Porphyrius de Abkiment. lib. III. 20. p. 261. Addunt
 codices

AD DVPLICATOS PILOS

FALFEBRARIUM.

C A P. XLIII.

Evulsis pilis, primum sanguine (ricini) inungito, vesperilionem occidito, et sanguine inungito. Aliud. Evellito pilos primum, et cruore ranarum vel cimicum illinito. Aliud. Thuris, atramenti sutorii, singulorum unciae duae, scolopendrorum minorum tantundem, omnia

codices Mff. χρυσῶ σφάζας, quod supplementum in textum recipiendum. nam auro tribuebant vim oculorum morbis sanandis idoneam. *Stephanus Byz. de Urb. v. Δημόσιος. p. 298.* Ante νικτερίδα Cod. B. habet ἄλλο.

προεκτίλλας] I. προεκτίλλας. Cod. D. εκτίλλας. Volfetta quam τριχηλόβον vocat *Marcellus Sidet. de medicina e piscibus v. 72. conf. Du Cange p. 1614.* Verbum de pilis evellendis adhibetur. *Xiphilinus Vitell. p. 202. εἰ δὲ τοῦ γενείου ἐκτίλλας.* et p. 316. καὶ αὐτὸν τὸς τῶν τριχῶν τοῦ γενείου ἐκτίλλας. *Heriodorus lib. II. p. 62. καὶ τίλλων τὰς τριχὰς. Theodoritus H. G. lib. III. c. 16. p. 101. καὶ πολλὰς τῶν κεφαλῶν ἀποτίλλων τὰς τριχὰς.* De arboribus Jo. *Chrysostomus in Psalm. 129. p. 810. καὶ πρόβριζον ἐκτίλλει ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ.*

βατραχῶν] Ranas virides eligunt in hanc rem *Theod. Priscianus lib. I. c. 12. et Marcellus Empir. p. 70. conf. Q. Ser. Semoniscus c. XXXV. v. 11.*

καρέων] conf. noster c. 56. *Glossae Hiat. Mff. αἶμα κήρω, τῆς κήριδος. Cod. D. κήρον.*

χαλκίθου] I. χαλκίθου vel χαλκίθης. χαλκίθου Codd. A. et C.

Λβ'] Codd. A. et C. οὐγ. β.

σκολοπέδρον] *Dioscorides lib. II. c. 15. Aelianus H. A. lib. IV. c. 22. lib. XIII. c. 23. Aristoteles H. A. lib. II. c. 12.* Codd. A. et C. σκολοπέδρον θαλασσίαν. Γο. β. Cod. B. σκολοπέδρον θαλασσίαν. Idem de salamandra perhibent auctores, quorum loca indicarunt viri docti ad *Petrenis c. 107. p. 494.*

λασσίων ΙΒ'. λειώσας πάντα, σὺν χυλῶ κονίου προεκ-
τίλλας, ἐπίχρει.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

τρίχας, καὶ χαλάζια.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Θεῖον ἄπυρον σὺν ὄξει λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο μυῖα,
ἢ μυρμηκος μεγάλου τὴν κεφαλὴν ἀφελών, τὸ λοιπὸν
σῶμα συνθλάσας διὰ τῶν δακτύλων, ἐπίχρει τὴν κριθῆν.
ἄλλο. σαγάπηνον μετ' ὄξους λειώσας, ἐπίχρει.

ΠΕΡΙ

λειώσας] Codd. A. et C. λιάσας.

χυλῶ] Codd. A. et C. χαλκῶ.

χυλῶ κονίου] Cod. D. κανείου. Cod. E. σὺν χυλῶ καὶ νίτρου
Pessime interpres calcis pulverem vertit, legebat nempe κονίας,
sed χυλῶς est succus vel decoctum, sic nosset c. 76. ἢ μαυρο-
γέρον χυλῶν ἡγουν ἐψημα. Κοῖον vero in vetustis exemplari-
bus legi pro κόνιον observat cl. Salmasius ad intercript. Herod.
p. 65. Theophrasti lib. III. c. 10. καὶ θέρους αἰθουσίας κονίω
τρίχας, quam lectionem codicum non sollicitaverim, nec lib.
XIII. c. 5. cum Neebthomo mutaverim. Glossæ Jatricæ Mss.
κόνιον, κηκούτα. In Mss. κόνιον sperit Jungermannus apud
Pollucem lib. V. c. 27. segm. 132. Apud nostrum Mss. Vind.
omnes κανείου. Plinius H. N. lib. XXV. c. 13. Cicuta quoque
venenum est, publica Atheniensium poena invisā: ad multa tamen
usus non omittendi. conf. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. III.
c. 6. Arulejus Metamorph. lib. X. p. 289. Angelus Politia-
nus Miscell. c. 62. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. III. c. 4.
et Petr. Pettus Miscell. Observ. lib. I. c. 17. in primis præ-
stantissimus Schultze Toxicol. Veter. c. 8. p. 33. Locus autem
nostri ita interpungendus λειώσας πάντα σὺν χυλῶ κονίου, προ-
εκτίλλας ε.

προεκτίλλας] Cod. B. ἐκτείλλας. Cod. D. τίλλας. conf. c. 56.

Cap. XLIV.

τρίχας] Leg. κριθας. Paulus lib. III. c. 22. ac ita Codd. B. et E.
Codd. A. et C. περι βλεφάρων τρίχας καὶ χαλάζια παθῶν καὶ
ταῖσας ὀφθαλμῶν. Cod. D. κριθῶς καὶ χαλαζία, rectius in ta-
bula capitum κριθῶς.

χαλάζια] Celsus lib. VII. c. 7. Isidorus Orig. lib. IV. c. 8.
Aristoteles Problem. Sect. XXXIV. 4. Cod. B. χαλαζία.

omnia ad laevorem detrita, ex calcis pulvere pilos evel-
lens, inungito.

AD PILOS PALBEBRARVM
ET CHALAZIA, ID EST, HUMORIS OCIOSI
IN PALBEBRA COLLUVIEM.

C A P. XLIV.

Sulphur vivum ex aceto laevigatum illinito. Aliud.
Muscarum aut formicae magnae capite ablato, et reliquo
corpore digitis contrito, parvulum abscessus tuberculum
inungito. Aliud, Sagapenum ex aceto ad laevorem
detritum illinito.

DE

ἀπυρον] Codd. A. et C. ἀπυρον.

ὄζον] Codd. A. et C. ὄζον λυώσας.

ἄλλο] deest in Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλο.

μυῖες] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Ad alopecias laudat Plin-
nius lib. XX. c. 18. Codd. A. et C. μυῖων. Cod. E. σῖσας.
conf. Reinesius ad Petronii c. 42. Porphyrius de Abstin. lib.
III. 20. p. 261.

μεγάλου] exulat e codd. A. et C.

κίρακος] Kiranides p. 87.

ἀφελος] Omittit Cod. E.

συθλάσας] Codd. A. C. et E. θλάσας. Cod. B. λυώσας ἐπιχρῖε.
Vereor, ne verbum θλάσας debeat lectori, cui displicebat
toties repēti verbum λυώσας, cujusmodi repetitiones non infre-
quentes apud nostrum. Si vero toties medica manus esset adhi-
benda, quoties eadem vox parvo intervallo recurrat apud auctores,
excederet, credo, medicina modum, inquit Petr. Barmannus ad
Petronium p. 21. Favet tamen vulgatae Aelianus H. A. lib.
XV. c. 12. καὶ τὰς μὲν τοῖς δακτύλοις πίεσας συθλάσας, En,
Luciae XX. 18.

τῶν] τῶν Cod. A. et C.

κρίθης] Hordeolus dicitur Prisciano l. c. Variolus Martello Empir.
c. 8. Codd. A. et C. κριθῶν.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἄ.

κατάπληρον] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 210. Plinius lib. XX.
c. 18.

λυώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

ἐπιχρῖε] delet Cod. E.

N

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ

παθῶν, καὶ περὶ ταραξέως,
καὶ ὀφθαλμίας.

Κ Ε Φ. Μ Ε'.

Ἡ μὲν ταραξίς ὑγρότης ἐστὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ θερμότης σὺν ἐρεῦθῳ, ἐκ τῶν ἐξωθεν γινόμενα, οἷον ἡλίου, κονιόρου καὶ τῶν τοιούτων. Ἡ δὲ ὀφθαλμία ταραξίς ἐστὶν οὐ μόνον ἐξωθεν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς φανεραῶς αἰτίας, ἐρυθρὸν τὸ λευκὸν γινόμενον, καὶ ἀλγοῦσι τὰ βλέφαρα ἐν τῷ μύειν. Καθίσταται δὲ ῥάσις ὀλιγοσπίρα καὶ ὑδροσπίρα,

C a p. XLV. Cod. E. μδ'.

Περὶ] Cod. B. περὶ ἐκταράξεως ὀφθαλμῶν. Codd. A. et C. περὶ ὀφθαλμοῖς παθῶν καὶ παρήξεως ὀφθαλμῶν. Cod. D. ἧτοι περὶ ἐκταράξεως.

Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Oculorum morbos enumerat Pollux lib. II. c. 4. sequit. 65. et Kiranides p. 51. Sed elegantius, Aetio praeeunte cel. Grunerus morb. antiquit. p. 269.

γινόμενα] leg. γινόμενῃ nisi dictum velis, ac si praecessisset παθηματικὸν vel simile quid. Cod. E. γινόμενων.

ταράξις] Pollux l. c. ἐπιτάραξις. Cod. B. ἐκτάραξις τῶν ὀφθαλμῶν ὑγρότης ἐστὶ. De oculorum affectu usurpatur frequenter haec vox. Porphyrius de Abstinent. lib. III. 23. p. 276. ὡς περὶ ὀφθαλμῶν ἀμβλυώτερον καὶ τεταραγμένον. Adr. Tarnabius apud Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 58. Continuitatis proprie, minor ophthalmia, Graece ταραξίς.

Θερμότης] Codd. A. et C. Θερμότη σὺν.

ἐρεῦθῳ] Paulus ἐρεῦθει recte. Codd. A. et C. ἐρεῦθη, Cod. B. ἐρεῦθῳ. Cod. D. σινερεῦθῳ.

κονιόρου] Cod. D. ἡ κόνιου, quod in certaminibus eveniebat. Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. L. p. 138. οὐκ εἰς ἀγῶνα καταχθεῖς, οὐδὲ ἡλίου, καὶ ἀκτῖνος, καὶ κίσεως ἐπὶ χθῶν ἐπιγῶν.

τοιούτων] Evenit hoc Dionysio Siciliae tyranno, quod vino nimis indulgeret, ut refert Aelianus V. H. lib. VI. c. 12.

ἐξωθεν] leg. ἐκ τῶν ἐξωθεν.

χωρὶς] Migrat e codd. A. et C.

DE OCVLORVM MORBIS,
PERTVRBATIONE NIMIARVM ET LIPI-
TVDINE.

CAP. XLV.

Perturbatio humiditas oculi est, et calor cum rubore, et fit a causa externa, ut a sole, pulvere et similibus. Lippitudo vero perturbatio est, quae non tantum ab externa, sed etiam ab occulta causa originem ducit, cum id quod in oculo album est rubrum fit, et palpebrae dolorem in motu percipiunt. Cohibetur autem facillimè abstinentia, seu parcioze cibo et aquae potu et colly-

N 2 rio,

γίνεσθαι] Cod. B. ἀποτελούμενον. Cod. D. ἀποτελουμένη. Cod. E. ἐρυθροῦ τοῦ λευκοῦ γινόμενον. Subaudiendum verbum substantivum ἔστι, pro γίνεσθαι. De quo schemate vid. *Lesbonax* p. 179. et quae ibi ex *Salmasio* adtulit cel. editor. quem loquendi modum a Latinis ad Graecos manasse arbitratur *Conr. Gesnerus* ad *Moschionem* de morb. mulier. p. 97. Haec si cui displiceant, posset etiam nominativi illi accipi pro genitivis absolutis, quod apud nostrum non infrequens.

καὶ ἀλγοῦσι] Codd. B. et D. ἀλγοῦσι τε.

τὰ βλεφάρων] Cod. E. τὰ κεφαλῆν.

μύμη] *Plato* *Sophist.* p. 47. δόξῃ σοι μύμη, ἢ παντάπασιν οὐκ ἔχων ομματα. *Aristophanes* *Vesp.* vi. 981. *Pollux* lib. II. c. 4. iegm. 67. *Theophrastus* *Simoc.* *Quaest. Phys.* XV. *Theodorus* *Prodr. Erot.* lib. IV. p. 153. *Nicetas* *Chon.* *Annal.* p. 420.

καθίσταται] Codd. A. et C. καθίστα. conf. c. 104. ubi interpres vertit *stillare* vertendum *desidere* ut *Cato* de *R. R.* c. 112. aut *fidere* cum *Plinio* *H. N.* lib. XII. c. 26. καθίστασθαι dici quod in statu est tranquillo notat doct. *Kyrike* ad *Lucae* c. 21. 9. *Aristophanes* *Equit.* vi. 861.

Ὅταν ἡ λίμη καταστῇ —
ubi vid. *Schol. Herodotus* lib. III. p. 237. *Arrianus* *Peripl.* *Ponti Euxin.* p. 120. *Diodorus* *Sicul.* lib. I. p. 10. *Rufus* *Ephes.* de renum affect. c. 10. p. 9. *Plutarchus* *T. I.* p. 226. conf. *Irenaeus* apud *Socratem* *H. E.* lib. III. c. 7. p. 619. *E. Diophanes* *Geopon.* lib. II. c. 7. et lib. V. c. 7. *Rhazes* de *Variol.* c. 7. p. 252. *Th. Guidotius* ad *Theophrastum* de *Urinis* p. 200.

ἔσται] Cod. B. ἔσται τῇ τε.

σίᾳ, καὶ τῷ διαρρόδῳ κολλουρίῳ ἐγχεομένῳ, καὶ τῷ λευ-
κῷ τοῦ ὤου, καὶ γάλακτι γυναικείῳ.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

Κ Ε Φ. Μς'.

Ἡ δὲ φλεγμονὴ γίνεται ἐπὶ αἵματι ρεύσαντι εἰς
τὸν ἐπιπεφυκότα· καὶ δὲ τούτους φλεβοτομεῖν, καὶ
σικυῶν· ἐγχεῖν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ ὤου
καὶ τῷ γυναικείῳ γάλακτι· ἐγχυματίζειν δὲ κολλουρίαις
τῷ τε νεύλου, διαρρόδῳ, καὶ τῷ ναρδίνῳ· πυριᾶν δὲ δι-
άφε-

διαρρόδῳ] *Paulus* lib. VII. c. 16. *Marcellus Empir.* c. 3. p. 74.
noſter c. 69. Collyrii hujus mentio ſit in inſcriptione apud
Synonim Miscell. Erud. Antiquit. p. 237. de ſcriptione διαρρόδου
vid. cl. Chr. Saxe epiſtola ad van *Wyn* p. 28. Codd. A. et
C. τῷ διαρρόδῳ. Codd. B. et D. τὸ διαρρόδου. Cod. E.
καὶ τῶν διαρρόδων.

κολλουρίῳ] *Gloſſae* κολλούριον ἰατροῦ, *collurium*. *Salmaſius* ad *Seli-*
nium p. 649. et p. 937. *Scaliger Scaligeran.* prim. p. 58. *Fo-*
ſius Oecon. Hippocr. p. 211. *Martinius Etymol.* p. 799.
Codd. A. et C. ἀκολλούριον ἐγχεομένον. Cod. E. καὶ κολλούριον
ἐγχεομένον.

ἐγχεομένα] An ἐγχεομένα? Noſter tamen c. 46. ἐγχεῖν δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς. et reſtagantur codices Mſi. Cod. B. ἐγχεομένα.
Cod. D. ἐγχεομένον.

τῷ λευκῷ] Cod. B. τοῦ λευκοῦ. Cod. E. τοῦ λευκοῦ τοῦ ὤου, ἢ
γάλακτος γυναικείου.

ὤου] addit Cod. B. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ γυναικείου γά-
λακτος.

καὶ γάλακτι] Codd. A. et C. ἢ γάλα γυναικίον.

C a p. XLVI.

Περὶ] περὶ φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν ε'. Codd. B. et D.

φλεγμονή] *Galenus* ſec. loc. lib. IV. p. 205. *Ceſus* lib. VI. c.
6. Cod. D. εἰ δὲ φλ.

καὶ δὲ] Cod. B. δὲ εἰ. Cod. D. omittit καὶ.

φλεβοτομεῖν] *Quantum* venae ſectio proſit in oculi inflammatione
docet *Anonymus* de V. S. p. 9. πολλὰκις ἰσχυροτάτας κατέ-

rio, quod Diarhodon dicitur, instillato, seu ovi albo, vel muliebri lacte.

DE INFLAMMATIONE.

C A P. XLVI.

Inflammatiō fit fluente sanguine ad membranā adnatam. His itaque venam secare et cucurbitulas admove-
vere, oculisque ovi candidum et muliebre lac, collyriis, nili, Diarhodone et Nardino, simul permixtis, instillare
N 3 opor-

- παυσε ὀφθαλμίας ἐντος μίας ὥρας ἢ κατ' εὐθὺ τῆς φλεβὸς το-
μή. ita hunc locum relinquo.
- ἐγγχεῖν] Codd. A. et G. ἐκχέειν τε τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ τε λ.
Cod. B. quoque ἐγγχεῖν τε.
- σκινῶν] Leg. σικινῶν, omisso jota subscripto, ac ita mox πυριῶν pro
πυριῶν. vid. Reitzius ad Luciani T. I. p. 778. et erud. de Villois-
son ad Longum p. 12. In editionibus Rusi Ephes. Adr. Tar-
nebi et G. Clinch ita recte exculum.
- τὸ λευκόν] Cod. E. τὸ τε λευκόν.
- τῷ] Subaud. σὺν. Indos vaccino lacte uti scribit Aelianus H. A.
lib. XIII. c. 7. vid. Ramazzinus de morb. artit. c. II. p. 62.
conf. quae ad c. 2. notavi. Codd. A. et B. τῆς γυναικείῃ γάλα-
κί. Cod. D. etiam γάλα habet. Cod. E. τὸ γυναικείον γάλακ.
ἐκχυματίζειν] De hoc verbo, quo noster non semel usus est, vid.
Heusingerius ad Aristophanis Plut. p. 245. Codd. A. et B.
ἐκχυματίζει.
- ἐῖ] Cod. D. τῷ.
- καλλουρίοις] Codd. A. et B. κοληρίοις. Cod. E. καλληρίοις.
- τῷ τε] Codd. A. E. et E. τότε.
- Νείλον] Distinctio tollenda post hoc nomen chirurgi, dicitur
enim Νείλον διαζέρον. vid. Celsus lib. VI. c. 6. De Nilo
elegantè egit Jo. Heur. Juglerus Bibliothecae Ophthalmicae
specim. prim. p. 40. Ejus meminit quoque Caelius Aurel.
morb. acut. lib. II. c. 29. Codd. A. et C. Νίλον. Codd. B.
D. et E. νείλον.
- διὰ ξόδον] Codd. A. et C. διὰ ξόδον. Codd. D. et E. διὰ ξόδον.
- νάρδιον] Aetius lib. VII. c. 118. Paulus lib. VII. c. 16. p. 281.
adde cl. Chr. Saxe epistola ad van Wyn p. 33. Codd. A. et
B. νάρδιον. Codd. D. et E. τὸ νάρδιον.

ἀφεψήματος μελιώτου, καὶ κωδύων, ἢ τήλεως, καὶ
 χαμαιμήλων ἢ ῥόδων. Καταπλάσματα δὲ ὄπιον, κρέ-
 κων, ὑοσκιάμου σπέρμα, ὡσὺ ὀπτοῦ κροκόν· ἀεζώου
 χυλοῦ τὸ ἀρκούν, ψυλλίου, ὀπίου, κροκοῦ ὡσὺ ὀπτοῦ,
 λειώσας σὺν ζάγματι ῥόδου, ἐπίτιθε. ἄλλο. ὀπίου
 Lβ. κρέκκου Lβ. λω Lβ. ὡων τριῶν λεκιθους, ἐψέ-
 ματος

πυρίων] Codd. A. et B. πυρίων. Legend. πυρίων. Cod. D. πυ-
 ρία.

κωδύων] Codd. A. et B. κωδύων. Cod. E. κωδών.

μελιώτου] Cod. D. μελιώτων.

τήλεως] Cod. D. τίλλεως.

χαμαιμήλων] Codd. A. et B. χαμαιμήλου.

ἢ ῥόδων] Cod. E. καὶ ῥόδων.

καταπλάσματα] Codd. A. B. et E. κατόπλασμα.

ὡσὺ] Dioscorides lib. II. c. 50. Plinius lib. XIX. c. 3. οὐα ob-
 longa credebantur optima. Horatius Serm. lib. II. Satyr. IV.
 vs. 12. de ovo affato vid. Alexander Aphrod. lib. I. 104. car-
 bonibus affari docet Caelsius Aurel. in orb. chron. lib. IV. c. 3.
 p. 517r conf. Franckenius Satyr. Medic. XIX. p. 407.

ὑοσκίου] Cod. E. καὶ ὑοσκιάμου et delet σπέρμα.

κροκόν] ita ovi luteum dicitur recentioribus. vid. Glossae Chemic.
 p. 121. et p. 148. Neutro genere, τὰ κροκά arguunt c. 198.
 et 218. nostrum usum esse; ita apud graecos κύκλα, λύχια,
 et familia habentur. vid. Schol. Nicandri ad Ther. vi.
 591. Jones ex masculinis neutra facere docet Munckerus ad
 Ovidii Metamorph. lib. VII. p. 494. Codd. A. et E. κρόκον.
 Cod. E. delet vocem.

χυλοῦ] Codd. A. et B. χυλόν.

ψυλλίου] Codd. A. et B. ψηλλίου. Cod. D. ἄλλως. ψύλλιον.
 ὡσὺ ὀπτοῦ, ὀπίου. Cod. E. ψύλλα ὀπίου, κρέκκου, ὡσὺ. in
 margine adscriptum ἄλλο.

λειώσας] Codd. A. et B. λυώσας.

ζάγματι] conf. c. 49. Adfirmat Jo. Langius Epist. Medic. lib.
 I. ep. 53. p. 245. et cel. Freund Hist. Medicin. Part. I. p. 126.
 Admarium primum inter veteres medicos rhodostagmatis memi-
 nisse, sed, ut patet, postea ante eum hujus liquoris mentionem
 fecit, quem dubitant viri docti, an de aqua stillatitia sit intel-
 ligendus, nec ne. Mihi videtur indicari decoctum rosarum
 expressum et colatum per qualum, vel per linteum, ut habet
 postea c. 12. Nam χυλός succus post decoctionem exprimeba-
 tur, unde χυλός et ἐψήμα synonyma sunt apud nostrum c. 76.
 μανδρα-

oportet. Fovere deinde oculum decocto Meliloti, vel papaveris capitum, vel faenugraeci aut Chamemeli, vel rofarum. cataplasmata vero ex opio, croco, alterci femine, et ovi assi luteo, vel sempervivi succi, psyllii, opii, lutei ovi assi quod satis est, ex stillamento rofarum trita imponito. Aliud. Opii drachmae duae, croci tantundem,

N 4

μαυδραγέου χυλῶ, ἢ γουὶ ἐψημα; postquam τῶν χειρῶν χυρισμός factus est, ut loquitur *Clemens Alex.* Paedag. lib. I. c. 6. p. 96. D. conf. Schol. *Nicaudri* ad Ther. vi. 103. et *Caryophilus* de usu et praestantia thermar. p. 5. Sententiae meae favere videtur, si mentem ejus satis capio, Bald. *Rouffus* Epist. Medicinal. XXVI. p. 93. „Et quoniam huc jam devenit oratio, dicendum etiam est, de veteribus consuetudo distillandi modo, quem *ecchyloma* vocarunt, hic enim talis est, ut citra adustionis alicujus suspensionem, aut simplicis ipsius, ut sic dicam, sophisticationem obeatur etc.,” *Matthiolus* de ratione distillandi aquas p. 1. Priscorum medicorum nemo fuit, qui quicquam ad posteritatem transmisisset de arte eliciendi aquas stillaticias ex plantis, vel aliis vegetabilibus. Parabant illi potiones suas ex dilutis, vel decoctis, aquarum stillaticiarum nulla habita notitia.

[ἴδου] *Plinius* lib. XIII. c. 1.

ἐπιτίθει] Cod. E. ἐπιτίθει.

ἄλλο] Deficit in Codd. A. B. et E. Cod. D. ἄλλο.

[ἢ β.] Vitio non vacat hic locus, leg. ἢ ἄλλο. Dosis quomodo sit definienda a codice Ms. docendi sumus, conf. noster c. 49. et 61. Varia enim scriptores exemplaria amabant consulere. *Photius* Biblioth. p. 208. ἐν ἄλλο μόντοι, ἔχοντι τὰ αὐτὰ — ἐξοὶ τὸ βιβλίον ἐπιγραφόμενοι et p. 210. ἐν ἄλλοις. conf. *Gellius* N. A. lib. XIII. c. 19. Alia dar doct. *Fischerus* ad *Aeschini* Dial. II. p. 70. Apud Scholiastas saepius inveniuntur ἄλλοις, ut apud Schol. *Homeri* Iliad. Γ. vi. 11. et vi. 411. plenius *Galenus* sec. loc. lib. VIII. p. 271. ὡς ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ ἐγγράφῳ. in Codd. A. et C. ommissa mentio croci, in cujus locum legitur μελιλότου σύγ. β. Cod. E. μελιλότου σύγ. β. in quo acquiesco sed male apud eum ἄπιο pro ὀπιο exaratum.

ἄν] addunt Codd. A. et B. ἄπτιν λεκίτης. Cod. D. λεκίθου. Cod. E. ἄν ὀπτιν τρεῖς.

ἐψηματος] I. ἐψηματος. ac ita Codd. A. B. D. et E. sic quoque frequenter εὔρημα invenitur pro εὐρημα, vid. nob. de *Villoison* ad *Longum* p. 20. *Hippocrates* lib. II. de victus rat. p. 26. *Plinius*

ματος τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλα πρὸς Φλεγμονὰς ὕσκιου καὶ
 χυλὸς κρόκος, ὄπιον, ὠῶν λεκίθιοι ὀπτῶν, ψύλλιον, ῥο-
 δίου ἐλαίου σάγμα. Καταπλάσματα τοῦ μετώπου
 πρὸς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὀδύνας. Πρὸς μὲν τὰς πυρακ-
 τώσεις τοῦ μετώπου ἀνδράχην λειώσας, μετὰ κριθίνου
 καὶ μέλιτος κατάπλασσε· ἢ βάπτου φύλλα, ἢ αἰεζῶν, ἐκα-
 στον σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ προπὸν ὠῶν κατάπλασσε, ἢ σέυ-
 τλου φύλλα ὁμοίως κατάπλασσε. Πρὸς ῥεύματα ὀφθαλ-
 μῶν. Ἐπὶ τοῦ μετώπου τιθέμενα σέλλουσι τὸ ῥεῦμα νόμοις,
 λιβάνου, σιτίου ἀλεύρου σὺν ὠοῦ λευκῆ τῶ λειώσας, εἰς
 ὀδόνιον

Plinius lib. XIV. c. 9. et lib. XXIII. c. 2. Papius lib. VII.
 p. 237. Geopon. lib. VIII. c. 32. Foesius Oecon. Hippocr.
 p. 157.

κρόκος] vid. doct. Schulzii Toxicol. Veter. c. 24. p. 78.

ἄλλα] Leg. ἄλλο Ignorant hanc vocem codices Mss. in cuius lo-
 cum Codd. A. et C. περι φλεγμονῶν ὀφθαλμῶν ὀδύνας, et ca-
 pit novum inchoat. Cod. E. in margine μς.

λεκίθιοι] Cod. D. κειίνθιοι.

χυλὸς] Codd. A. et C. λεπτόν. Cod. D. χυλὸς, Cod. E. χυ-
 λόν, κρόκος. Quae sequuntur cuncta casu secundo effert usque
 ad σάγμα pro quo habet σάγματι.

ὄπιον] Cod. E. ὀπίου, ὠῶν λεκίθιοι.

ψύλλιον] Cod. B. ψυλλίου. Cod. E. ψυλλίου.

ῥοδίου] Cod. E. ῥοδίου.

σάγμα] Cod. B. καὶ ῥοδοσάγματος τὸ ἀρκοῦν. Cod. D. ῥοδοσά-
 γματος. Cod. E. καὶ σάγματος.

καταπλάσματα] in Codd. A. et C. lemma constituunt capitis L.
 in Cod. E. μς. at cod. B. περι καταπλάσματων τοῦ μετώπου.
 Cod. D. διὰ τῶν καταπλάσματων τοῦ μετώπου.

πυρακτώσεις] conf. c. 192. Moschorinus περὶ σχεδ. Κλίβανος —
 πύρ υποκαύσαντες καὶ πυρακτώσαντες αὐτόν. Heliodorus lib.
 II. p. 73.

ἀνδράχην] Cod. D. ἀράχην. Cod. E. ἀτράχην.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

βάπτου] Leg. βάπτου. ac sic codd. Mss. Nam aliud βάπτος, aliud
 βάπτος, de qua voce consul. Casaubonus ad Suetonii lib. II. p.
 299. Glossae Jatricae Mss. θάμνος, ἔυλον ἀκακιδῶδες, ὃ λέγεται
 βάπτος. Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 215. τῆδε,
 ἀκακιδῶδες φυτὸν ἐστὶν ὁ βάπτος.

ἢ αἰεζῶν] Codd. A. C. et D. ἢ ἔσμου φύλλα ἢ αἰεζῶν. Cod.
 D. αἰεζῶν.

tundem, vitelli trium ovorum, sapae quantum satis est. Alia ad inflammationes. Liquori hyoscyami, crocus, opium, vitelli ovorum assatorum, pŷyllium, olei rosacei stillamentum. Cataplasmata in doloribus oculorum fronti applicanda. Ad incendia igitur frontis, portulacam ex farina hordei et melle tritam inducito, aut rubi folia, vel sempervivi, cum farina hordeacea subacta, vel ovi luteum, seu salicis folia, eodem modo in cataplasmatibus formam redigito. Ad fluxiones oculorum. Haec quae sequuntur fronti applicata fluxum reprimunt. Gummi thuris, vel farina frumentacea cum ovi candido laevigata, et linteolo inducta, et fronti applicata,

N 5

vel,

ἕκτον] Codd. A. et C. ἐκάσιν. Interpres omisit in versione, verto unum quoddam, vid. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph. lib. I. vs. 59.

κροκό] Codd. A. C. et E. κρέων. Cod. D. κροκά.

κατάπλαστε] Cod. E. κατάπλαστε.

σεύτλον] Interpres salicis, aliam lectionem secutus. Cod. E. delet usque ad κατάπλαστε; in eorum loco habet κροταφικά, quod pertinet ad c. seq.

πρὸς ῥεύματα] Capitis LI. lemma in codd. A. et C. κροταφικά πρὸς ῥεύμα ὀφθαλμῶν ἐπὶ μετώπου ἐπιτιθέσθαι. Cod. E. κροταφικά πρὸς ῥεύμα ὀφθαλμῶν Ζ'. Cod. D. ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου τίθειν. sed idem in tabula capitum κροταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν Η'.

τιθέμενα] Cod. B. ἐπιτιθέμενα. I. ἐπιτιθέμενα.

τέλλουσι] Noster c. 203. τὰ γυναικῶνα τέλλει. Serapio lib. V. p. 363. ἢ δὲ τοῖς σαλτικώτατοι Κελίας, τὸν Σίγνοι λεγόμενοι. Ignorant hoc verbum Codd. A. et C. Cod. B. ἀκτέλλουσι. Cod. E. κατατέλλουσι.

κόμεως] gummi non addunt Codd. A. et C.

σιτίου] Leg. σιτίου. ac sic codd. A. C. et E. Geopon. lib. XIV. c. 7. σιτίου ἄρτον. conf. noster c. 219. vel σιτικῶν, ut Porphyrius de Abstinent. lib. III. 18. p. 254. σιτίου κροταφικῶν Codd. A. et C. capite post cap. 167. addito.

λευκῶ τῶ] Transpositus articulus pro τῶ λευκῶ: aliter transpositus est c. 49. τῶ ἐν οἴνῳ pro ἐν τῶ οἴνῳ. Codd. A. et C. λευκῶν. Cod. D. σὺν αὐτῷ τῶ λευκῶ. Cod. E. σὺν αὐτῷ τῶ λευκῶ.

λυώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

ἑθόνιον ἔμπλασσον, καὶ ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ, ἄλλο, κοχλίαν σὺν λιβάνῳ λειώσας, ἐπιτίθεισο. ἄλλο, σεμιδάλεως, σμύρνης, λιβάνου, λειώσας σὺν ὠσῷ τῷ λευκῷ, ἐπιτίθεισο. ἄλλο κροταφιδόν· ἀλῆς, σαρκοκόλλης, λίβανον, κόμειωσ, σὺν ὄξει λειώσας, χρεῖς. Χρῆσματα πρὸς ὀδύνας ὀφθαλμῶν. ψύλλιον ἀποξέσας, εἰς τὸν χυλὸν μίξας ἄμυλον, καὶ ὄπιον, χρεῖς. ἄλλο, σφύγγον σὺν ἀλῆ ἐπίχρισον. ἄλλο, πολυγόνου χυλὸν σὺν μηλοκυδωνίῳ λειώσας, ἐπίχρισον· ἐπὶ δὲ τῶν ψυχροτέρων ρευμάτων τοῦ Μουσαῖ τὸν τροχίσκον, ἢ τὸν ἀσέρα, ἢ τὴν θηριακὴν, λειούμενα

μετώπῳ] Codd. A. et C. μετώπου, εἰς ἑθόνιον ἔμπλασσαν. Cod. E. ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ εἰς ἑθόνιον ἔμπλασσαν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως et mox ubique. Cod. E. ἀλῆν. In margine ἄλλο, sed lemmatis loco.

ἑθόνιον] Hippocrates de medico p. 21.

ἄλλο] delet Codd. A. et C.

ἐπιτίθει] leg. ἐπιτίθει. Alexander Aphrod. Probl. lib. II. 65. ἐπιτίθει τοῦτο ἐπὶ λεπτὴν ἀσθηκίαν. poster c. 70. et 73.

κοχλίαν] Cod. D. κοχλίαν.

σεμιδάλεως] Cod. D. σεμιδάλην, σμύρνην, λίβανον.

ἐπιτίθεισο] Ita mox iterum, sed leg. ἐπιτίθει ὀφθαλμῶν, vel ἐπιτίθει ὀφθαλμῶν ut c. 52. et 73. ο notat ὀφθαλμῶν, unde is, qui codicem descripsit, se praecedenti verbo jungendum credidit. vid. Du Cange Charact. p. 7. et 8. Codd. A. C. D. et E. ἐπιτίθει, ο vero omittunt, quod non adaequereetur librarius, quid significaret. Lucianus Dial. Fabul. V. p. 70. ἰσοῦσιν μὲν ἴσως ἀσθηκίῳ χηρῆσιμος ἐπιτίθει τῶν φαρμάκων. Nostrī lectionem vulgatam tuetur in literis ad me vir cū κλέος ἀιδῆ eruditionis. Cores.

ἄλλο] Hic et mox addere neglexit librarius codd. A. et C.

τῷ λευκῷ] Codd. A. et C. τὸ λευκόν. Cod. E. τὸ λευκόν, ἐπιτίθει.

κροταφιδόν] abest a codd. A. et C. et a Cod. D. Cod. E. κροταφιδόν.

ἀλῆς] Codd. A. et C. ἀλῆς.

σαρκοκόλλης] Codd. A. et C. σαρκοβόλης.

λίβανον] Cod. E. λιβάνου.

vel. Cochleam cum thure laevigatam, imponito. Aliud. Similaginem, myrrham, thus, ovi candido excipito, et apponito. Aliud. Quod temporibus applicari debet, aloen sarcocollam, thus, gummi ex aceto subacta, illinito. Inunctiones ad dolores oculorum, psylium decoquito, et succo permisceto, amyllum et opium et ita inungito. Aliud. Solanum cum melle illinito. Aliud. Polygoni succum cum malis cotoneis subactum fronti inducito: in frigidioribus vero fluxionibus, Musae pastillus et Aster, vel Theriaca, dissoluta et illita profunt, uti quoque

ἄραι] Codd. A. et C. ὄξυ λυάσας.

χρίσματα — ἄλλο] Deficiunt in Cod. E. Xenophon Sympof. c. 2. p. 123. καὶ πόθεν ἂν τις τοῦτο τὸ χρίσμα λάβῃ.

ἐν ἄλλῳ] Interpres σὺν μέλιτι legit: vulgatam lectionem stabiliunt codices Mss.

χρίε] Definit hic caput, et incipit c. LI. in codd. A. et C. cum hoc lemmate περὶ χρίσματα πρὸς ὁδ. ο. junctum leg. περιχρίσματα.

ψύλλιον] Cod. D. ψύλλαιον.

μύζας] Cod. A. μύζας. ἄμειλον.

χρίε] Cod. A. ἐπιχρίε. Addunt Cod. A. ψύλλιον καὶ τετραγώνηθρον καὶ ὄπιοι σὺν σάγματι ῥοδίνα ἐπιχρίσασιν. Cod. B. ἄλλο. ψύλλιον τετραγώνηθρον ὄπιοι, σ. σ. ρ. ε. Cod. D. ψύλλαιον ἐν σάγματι.

ἄλλο] Delent hic codices Mss.

μηλονδανίαις] Codd. B. et D. μηλονδανία.

λυάσας] Cod. A. λυάσας.

ψυχροτέρων] Martii editio operarum incuria ψυχροτέρων. Cod. E. ψυχροτάτων.

Μουσαῖ] Celebris Antonius Musa: ejus medicamentum refert Scribonius Larg. c. 26. 110. Priscianus lib. I. c. 17. p. 33. Marcellus Empir. c. 8. Paulus lib. VII. c. 12. p. 274. conf. Aegid. Menagius amoenit. jur. civil. c. 35. p. 229. et doct. Jugleri Biblioth. ophthalm. p. 58. Qua ratione Augustum sanaverit refert Xiphilinus August. p. 71.

ἀστὴρ] Samiam puta, nisi illam compositionem intelligit quae ἀκνηστος ἀστὴρ dicitur Galeno sec. loc. lib. IV. p. 214. conf. Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

λειούμενα καὶ ἐπιχειρόμενα ὠφελούσι, χρεῶσθε δὲ καὶ εἰρίοις, καὶ ἀποφλεγματομοῖς, καὶ ξυρίσας τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐν τοῖς σπᾶσμασι προγεγραμμένοις.

Π Ε Ρ Ι Χ Η Μ Ω Σ Ε Ω Σ.

Κ Ε Φ. Μ Ζ.

Χήμωσιν λέγουσιν, ὅταν ἀπὸ φλεγμονῆς ἰσχυρᾶς τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑψηλότερον τοῦ μέλανος γένηται, καὶ ἐρυθρόν. Τούτους φλεβοτομεῖν δεῖ, καὶ σικκῶν, ἐκχέειν δὲ τῷ διαρόδῳ κολλυρίῳ, καὶ τῷ σπῶδιῳ καὶ μεταγάλακτος ἢ ὠοῦ τὸ λευκόν, καὶ περιχρῆειν τὰ βλέφαρα, καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὸ μέτωπον καὶ πυρίην,

λειούμενα] Cod. A. λυώσαντες καὶ ἐπιχρήσαντες ὠφελεία εὐρηται. Cod. B. λυώσας ἐπίχρυσον καὶ ὠφελήσας. Cod. D. ἐπίχρυσον. Cod. E. λυώμενα καὶ ἐπιφριώμενα ποιῶν ὠφελήσεις.

χρεῶσθε] Leg. χρεῶσθαι. ut habet Codd. D. et E. Cod. A. χρεῶσθαι. Cod. B. χρεῶ.

εἰρίοις] Leg. ἐξήϊοις. ac sic Codd. B. et D. Cod. A. ἐγρίοις ἀποφλεγματομοῖς, absque καὶ. Cod. E. ἐν εἰρίας, δὲ δὲ ἀποφλεγματομοῖς.

ξυρίσας] Verbum recentioribus usitatum. Constantinus Manass. Annal. p. 195. Spon Petit Dictionaire p. 411. Je rase, xyrizo. Confer historiam Histici apud A. Gellium N. A. lib. XVII. c. 9. Cod. A. ξυρίσι. Cod. D. ξυρίσεις.

τὴν κεφαλὴν] Codd. A. et C. τῆς κεφαλῆς. Quam lectionem speruendam non esse iudico.

σπᾶσμασι] Aristoteles Problem. Sect. V. 39. Διὰ τι οἱ θεῖοις εὐτόνωσ, μάλινα λαμβάνουσι σπᾶσματα, ὅταν τις θεῖουσι ἐν τοῖς ὕποσῃ. aliquoties usurpavit H. A. lib. X. c. 4. Sed apud nostrum legendum ut exhibent codices Mss. Vind. τοῖς πᾶσμασι, qui praepositionem ἐν abjiciunt, sed Cod. E. agnoscit ἐν, sed leg. καὶ τοῖς ἐν τοῖς πᾶσμασι. c. 24.

C ap. XLVII. Cod. E. μή.

χημώσεως] Codd. A. C. et D. χεμώσεως.

χημωσιν] Galenus Isagog. p. 386. Paulus lib. III. c. 22. Priscianus lib. I. c. 12. χεμωσιν Cod. A. χύχωσιν Cod. B. Rufus Ephes. lib. I. p. 25.

quoque oportet, prius tamen abrafo capite, lanis molli-
bus, et medicamentis. quae per os pituitam eliciunt, et
quae antea in convulsione fuerunt praescripta.

DE CHEMOSI,

HOC EST VTRIVSQUE PALPEBRAE
DISTORTIONE EX INFLAMMATIONE
OBORTA.

CAPVT XLVII.

Chemosis appellatur, cum ex vehementi inflamma-
tione, id quod in oculo album est, sublimius nigro, et
rubrum apparet. His itaque vena secanda et cucurbitu-
lae affigendae erunt, et oculo collyrium, quod ex rosas
conficitur infundendum, et quod a cinereo colore spodia-
cum dicitur, cum lacte vel ovi candido. Eodem etiam
et palpebras, tempora et frontem illinire oportet, et fo-
mentis

ἔταν] Cod. A. ὅτι ὑπό. Cod. B. et E. ὅταν ὑπὸ.

ἰσχυρῶς] Cod. A. ἰσχυρῶς. Cod. B. πολλῶς.

ἰσχυρότερον] Paulus μεταωρότερον.

γίνεται] Cod. E. γίνεται.

τούτους] Codd. A. et B. τούτοις. prave.

καὶ σικυῶν] Cod. E. ἢ σικυῶν. Leg. σικυῶν.

ἐγκρίει] leg. ἐγκρίειν. ac ita Mss.

δὲ] Cod. D. τε.

τῶ] Codd. A. B. et E. τὸ διαξέδαν.

καλλογρία] Cod. A. καλλογρία. Cod. B. καλλύρειν. Cod. E. καλε-
ληγρίον.

σποδιακῶ] σποδιακῶ. Scribonius Larg. c. III. 23. Aetius lib.
VII. c. 107. p. 145. Paulus lib. VII. c. 16. p. 280. Cod. A.
σποδιαβον. Cod. B. σποδιακῶν. Cod. E. σποδιακῶν.

τὸ λευκόν] Paulus τοῦ λευκοῦ, ac ita Cod. B. recte.

καὶ τούτους] Absit copula a cod. A.

ριᾶν, καὶ καταπλάττειν τοῖς προγεγραμμένοις ἀπασιν ἐπὶ τῇ φλεγμονῇ, κεκαυμένου δ' ἐπιπλῆξον τοῦ σώματος, εἰν ἀνέχονται, πυριᾶν διὰ σπόγγου.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΣΦΑΓΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Ἰπὸσφαγμᾶ ἐστὶ ῥῆξις τῶν φλεβῶν τοῦ ἐπιπεφυκότος, ἐκ πληγῆς γινόμενον. Ἐπιστάσεν δ' αἶ τὸν ὀφθαλμὸν αἵματι φάσσης, ἢ περιξεραῖς, ἢ θερμῶν γάλακτι γυναικείῳ, ἢ ἄλμην καππαδοκίης ἀλῶς, καὶ πυριᾶν ἀφέψμα ὑσώπτου. Πρὸς δὲ τὰ γενόμενα ἐν ὀφθαλμοῖς εἰδήματα διὰ πληγᾶς, ποιεῖ πυριᾶ δι' ὄζυκράτου καὶ σπόγγου.

φλεγμονῇ] Cod. A. ἐπὶ τῆς φλεγμονῆς ἀπασιν. Cod. B. ἀπασιν. Cod. E. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπασιν. Quae sequuntur, in codicibus non comparent.

τοῦ σώματος] ἰμο τοῦ σώματος. Similem mendam apud Maximian Tyr. Dissert. XXXV. sustulit summus Marklandus p. 714. conf. tamen cl. de Villoison ad Longum p. 33.

πυριᾶν] leg. πυριᾶν. Fomentationes commendat Serapis apud Aelianum H. A. lib. XI. c. 31.

διὰ σπόγγου] M. Antoninus lib. V. c. 7. ἀλλ' ὡς οἱ ὀφθαλμῶν πρὸς τὸ σπογγῶδες καὶ τὸ ὕδωρ. Hippocrates de Medico p. 21. Nicetas Chon. Annal. p. 462. Spongiarum speciem aptam ad oculos extergendos describit Isidorus Orig. lib. XII. c. 6. et ante eum Plinius lib. XXXI. c. 11.

Cap. XLVIII. Cod. E. μθ'.

ὑποσφαγματος] Cod. A. ὑποσφαγματάων. Cod. D. ὑποσφίγματων. male Cod. E. ὑπό σφαγματος.

Ἰπὸσφαγμα] Paulus lib. III. c. 22. Actuarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Cassius Quaelt. Medic. 27. Cod. D. ὑποσφίγμα. Cod. E. ὑποσφαγμα.

γινόμενον] Cod. B. γινόμενον. μεν. Cod. E. ἐπὶ πληγῆς γενόμενον.

ἐπιστάσεν] leg. ἐπιστάσεν. conf. quae ad c. 15. notavi. Cod. A. ἐπιστάσιν. Cod. B. ἐπιπλάσσειν αὐτῷ. Cod. D. ἐπιπλάσσειν, omisso δέ. Cod. E. ἐπιστάσεν αὐτῷ.

mentis et cataplasmatibus omnibus, supra in inflammatione comprehensis, uti. Corpore autem maxime inflammato, si ferre possunt, spongia etiam fovere.

DE HYPOSPHAGMATIS.

C A P. XLVIII.

Hyposphagma, ruptura est venarum membranæ adnatæ, ex plaga oborta. Oculo itaque instillari debet sanguis palumbi vel columbæ vel lac muliebri calidum vel muria ex sale cappadocio, potu denique utendum ex hyssopi decocto. Ad tumores vero melles, oedemata vocant, ex ictu obortos, fomenta ex posca et spongia faciunt,

ὄφθαλμόν] Cod. A. τῷ ὄφθαλμῷ. An voluit τῷ ὄφθαλμῷ?

φάσης] Dioscorides lib. II. c. 91. Celsus lib. VI. c. 6. Plinius lib. XXIX. c. 6. Cod. B. φάσης.

περιστερῶς] Sextus Placit. c. 33. Priscianus lib. I. c. 12.

άλμην] Cod. B. δι' ἄλμης ἢ. Cod. E. ἄλμη.

καὶ πυριᾶν ἀφέψημα] Exulant hæc e Cod. B. qui pergit ἢ δι' ὕ. pro πυριᾶν leg. πυριᾶν.

καππαδοκίας] noster c. 62. fossile erat, vid. Strabo lib. XII. p. 840. Codd. A. et E. καππαδοκικῶν. Cod. B. δι' ἄλμης καππαδοκικῶν.

καὶ πυριᾶν] Cod. A. καὶ πυριᾶν ἀφέψηματος. Cod. D. καὶ πυριᾶν δι' ὄζυκράτου. leg. πυριᾶν.

ἀφέψημα] Cod. E. ἀφέψηματι ἀλεύρου καὶ.

γενόμενα] Cod. E. γινόμενα.

οἰδήματα] sunt hypopia. Glossæ Jatr. Mss. οἰδήμα, φύσημα. Λέγονται δὲ καὶ ὑπόπια. Lexic. Proverb. Salom. Mf. ὑπόπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα, πλησμοναί.

πυρία] πυριᾶν, Codd. A. et E. πυριᾶν Cod. B.

ὄζυκράτου] Cod. A. ὄζυκράτῳ.

κατάπλασσε] Cod. B. καταπλάσσει.

γου· κατάπλασσε δὲ τὸν τηρόν νεαρόν, ἢ ξαφάνου φλοι-
ὸν, ἢ σαφίδος γίγαρτον ἐν ὄξυκράτῳ.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΥΣΗΜΑΤΩΝ,

καὶ κνησμοῦ, καὶ ψωροφθαλμίας.

Κ Ε Φ. ΜΘ'.

Τὸ μὲν ἐμφύσημα ὄγκος ἐστὶν οἰδηματώδης τοῦ βλε-
φάρου· ἡ δὲ ψωρίασις δι' ἀλυμρόν καὶ νιτρῶδες ὑγρὸν γί-
νεται· ἀρμόζει οὖν αὐτοῖς τὸ τε ὄξυκράτον καὶ φακῶν
ἀφέψημα, καὶ βόδων πυρίαν, διαχρίειν δὲ τοῦ λυκίου τὸν
χυλόν

τηρόν] leg. τυρόν. conf. c. 73. Plinius lib. XXVIII. c. 9. Mar-
cellus Empir. p. 57. Priscianus lib. I. c. 12. τυρόν Codd. A.
et E. omisso articulo.

ξαφάνον] Plinius lib. XX. c. 4. Athenaeus lib. I. c. 25. p. 34.
Marcellus Empir. c. 19. p. 132. Schol. Aristophanis ad Plut.
v. 544. Salmasius de Hontou. Hyles Jatr. c. 31. Cod. A.
ξαφάνου. Cod. E. ξαφανίου.

φλοιόν] Schol. Homeri ad Iliad. A. v. 237. φλοιός δὲ ἐστὶ τὸ κα-
λουμένον λέπος. Cod. B. χυλόν, margo φλοιόν.

σαφίδος] Leg. σαφίδας χωρὶς γιγάρτων ut Paulus et nosser c. 72.
Dextus Empir. adv. Mathemat. lib. VIII. p. 327. οὐχ ὡς αὖ
εἰποιεν τὴν ἀμπελον γιγάρτων εἶναι περιεκτικὴν. Schol. Aristo-
phanis ad Acharn. v. 274. γιγάρτα δὲ τὰ ἐντὸς τῆς σαφίδας
ὁσπεριώδη. Codd. A. et E. σαφίδας. Procopius epist. 39. ἀσα-
φίς γὰρ μακρὰ καὶ συμμετρὰ συνίει τὴν ἐμφυτον παραμυθίου
μείνη γλυκύτητα.

γιγάρτων] Codd. A. et E. ἕκαστον.

Cap. XLIX. Cod. E. ν'.

κνησμοῦ] Leg. κνησμοῦ. ac ita c. 236. perperam ut hic c. 172.
Cod. D. κνησμονήσι Sophocles Oedip. Tyr. v. 793.

δ' ἐκνιζέ με ἀεὶ τοῦδ'
ομῶς
ubi Schol. ἐκνιζε, ἐλύπει· κυρίως δὲ ἐρωτικῶς λυπᾶν. Quid
differunt κνησμός et κνησμός exposuit Berglerus ad Alciphronis
lib. I. ep. 29. p. 122. quam differentiam non agnoscere videtur
Jo. Corn. de Pannu ad Philem de Animal. p. 234. Cod. A.
κνησμον

faciunt, caseus praeterea recens, cataplasmatibus more impositus, vel raphani cortex vel uva passa cum posca.

DE TUMORE OCULI

OEDEMATOSO, SEV INFLATIONE ET PRURITU,
ET SCABIOSA LIPPITUDE.

CAP. XLIX.

Emphysema palpebrae tumor est, oedemati similis. Scabies autem fit ex humore falso et nitroso, convenit ipsos fovere posca, lenticulae decocto et rosarum, et illinire lycium ex rosarum liquore. Huc etiam facit, quod ad

κνησμών καὶ ψηροφθαλμῶν. Notandum hoc in capite ubi drachma praescribitur, codices fere unciam volunt. Cod. E. ἐπιφυσήματος καὶ κνησμών.

τὸ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 49.

τῶν βλεφάρων] Cod. B. τῶν βλεφάρων.

ψωρίασι] Nigidius Frigulus apud Jan. Rutgersum Var. Lect. lib. III. c. 16. p. 257.

Ἀγχμών, λιψυδρίαν, ψωρίασιν τοῖς σάμμασι. f. leg. τοῖς σάμμασι. Sed verba haec longe aliter exarantur apud Paulum l. c. p. 73. ex quo ita refingendus noster: ἡ δὲ ψωροφθαλμία, κνησμάδης τοῦ βλεφάρου ψωρίασις — γινόμενη. Male autem Mortini vertit scabies, debuisset potius scabrities dicere, ut docet cl. Saxe epistola ad van Wyn p. 53.

ἀλμυρῶν] Cod. B. ἀλμυρῶν. Cod. A. δι' ἀλμυρῶν καὶ ὑπερῶν ὑγρῶν.

ἀμύρην] Verbum apud medicos usu tritum. Oribasius Collect. lib. I. p. 3. καὶ πρὸς ὑγίαν μάλλιν ἢ ῥάμιν ἀμύρην προσέχειν. Anonymus de V. S. p. 22. ἡτις ἀμύρην φαινεταί, ubi ex codicis scriptura depravata restituendum ἡτις γ' ἀμύρην φ. Exempla ex grammaticis produxit Gisb. Cyperus Observ. lib. I. c. I.

ἐπιψήμα] Cod. B. ἐψήμα.

πυρία] Paulus πυριᾶν, hinc leg. apud nostrum πυριᾶν. Codd. A. et C. ῥοδοπυρία. Cod. B. καὶ τὸ διὰ τῶν ῥόδων πυριᾶν. Cod. E. πυρία.

λινιον] Plinius lib. XII. c. 7. lib. XXIV. c. 14. Scribonius Larg. c. 3. 19. et ex eo Marcellus Empir. c. 3. p. 51. adde Amman

O

ad

χυλὸν μετὰ ζάγματος ῥόδου. Ποιεῖ δὲ καὶ ἡ Ἐρασιζράτου ὑγρὰ· ἔχει δὲ οὕτως. Χαλκοῦ κεκαυμένου Λζ. μίστος ὀπτοῦ. σμύρνης, ἀνά Λγ. κρόκου Ιαζ". πεπέρεως Ιά. οἴνου γλυκέως, κοτύλη ας". ἔψηε, ὡς μέλιτος πάχος ἔχεν, καὶ ἐπίχρει. ἐν ἄλλῳ ἡ Ἐρασιζράτου ὑγρὰ ἔχει οὕτω. Χαλκοῦ κεκαυμένου Ια. μίστος ὀπτοῦ Ια. σμύρνης Ια. κρόκου Λγ. πεπέρεως λευκοῦ κσ. ιβ. οἴνου χίου κοτυλ. α' λέανον πάντα τῶ ἐν οἴνῳ ἕως ἀναξηραθῆ· εἶτα ἐπίχρει τὸν γλυκὺν, καὶ ἔψε ἐν χαλκῷ ἀηγεῖα, ἕως μέλιτος σχῆ πάχος. Ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς συνάγγα, καὶ τὰ ἐν τῷ σώματι ἔλη, καὶ πρὸς ὠταλιαν, καὶ τὰ ἐν αἰδαίοις ἔλη, καὶ πρὸς ψωροφθαλμίαν, ἄλλο πρὸς ψω-

ad Caesii Aurel. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 407. Cod. D. τῷ χυλῷ τοῦ γλυκέου.

ζάγματος] Cod. E. σαλάγματος.

ῥόδου] Cod. B. ῥόδων.

καὶ ἡ] Compositionem ex Paulo hausit. καὶ vero hic etiam significat, ut c. 50. et in Ev. Lucae VI. 18. conf. L. Bos Obs. Crit. c. 17. p. 81. sic et apud Latinos, vid. Burmannus ad Petronii c. 68. Conf. doct. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 37. Cod. A. ignorat καὶ.

Ἐρασιζράτου] Cod. A. ἡ ἱερὰ συζράτου. Cod. D. τῆς ὑγρᾶς. Cod. E. ἱερασιζράτου De Irasitrato conf. Stephanus Byz. de Urb. v. Κῶς, p. 500.

κεκαυμένου] abest a Cod. A.

μίστος] Cod. A. μίστος. Cod. E. μίσεως.

σμύρνης] Cod. A. καὶ σμύρνης.

ἀνά Λγ.] Cod. A. ἀνά τριτ'. conf. c. 4.

οἴνου] Paulus οἴνου χίου καὶ κρητικοῦ ἀνά Κῶ α'.

γλυκέως] Cod. A. γλακίως.

ἔψηε] Turbarunt haec typhothetae, leg. ex Paulo ἔψε ἕως. Cod. A. ἔψε ως. Cod. D. ἔψας. Cod. E. ἔψε ἕως πάχος ἔχεν.

μέλιτος] deficit in codd. A. et D. Cod. B. γλίον.

ἔχεν] Paulus σχῆ,

ἐν ἄλλῳ] Cod. D. ἄλλως, margo πρὸς ψωροφθαλμίαν. Galenus fec. loc. lib. IV. p. 209. Scribonius Larg. c. 4. 37. et 38. Defunt quae hic leguntur usque ad Καδμίως in cod. A. B. C. et D.

ad Erasistratum autorem refertur, liquidum collyrium. sic autem habet. Aeris combusti drachmae sex, misyos tosti, myrrhae, singulorum drachmae tres, croci drachma una semis, piperis drachma, vini passii, seu dulcis cyathus unus et dimidius, decoque ad mellis spissitudinem et intunge. Alibi ita legitur haec Erasistrati compositio. Aeris usti drachma, misyos tosti par pondus, myrrhae tantundem, croci drachmae tres piperis albi grana duodecim, vini Chii dimidia pars sextarii, haec omnia ex vino teruntur, dum ficescant, et deinde vinum passum super affunditur, et tam diu in vase aethereo decoquitur, dum mellis spissitudinem habet. Facit etiam ad anginam, ulcera oris, et aurium dolores, pudendorumque,

O 2 et

ἄλλα — ἄλλο] Exulant omnia ex Cod. E.

χαλκῶ] De aeris praesentia in sanandis oculorum morbis vid. *Macrobius Saturni* lib. VII. c. 16. *Coelius Rhodig. Lect. Antiq.* lib. XXIX. c. 6. et N. *Heinsius ad Ovidii Metamorph.* lib. VII. vs. 247.

χίου] *Plinius* lib. XIV. c. 7. et 14. *Athenaeus* lib. I. c. 20. p. 26. et c. 25. p. 32. *Maximus Tyt. Differt.* XXXVI. p. 429. *Aelianus V. H.* lib. XII. c. 31. *Tournesfort Itiner.* T. I. p. 142. Tenuis hoc vinum, quod propterea commendavit *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 101. E.

τῶ ἐν οἴνῳ] Pro ἐν τῷ οἴνῳ. conf. quae ad c. 25. notavi. Contrarium obtinet c. 46. καὶ ἐν τοῖς πάσμασι, pro τοῖς ἐν τοῖς πάσμασι.

γλυκῶ] nempe οἴνον. vid. L. *Bos Ellips.* p. 116. De vinis dulcibus fufe *Plinius* lib. XIV. c. 9. *Aelianus V. H.* lib. XII. c. 31. καὶ ἐπὶ τούτοις γλυκῶς τις ἐκαστῶτο. Vina Italiae recensuit *Ferretius* ad *Musas Lapidar.* lib. II. p. 141.

χαλκῶ] *Nostris* c. 93. ἔψε ἐν χαλκῶ ἀγγεῖῳ. *Plinius* lib. XX. c. 13. in pyxide Cypria asservari jubet succum rutae. *Cassius* apud *Galenum* sec. loc. lib. IV. p. 210. *Marcellus Empir.* c. XIX. p. 131. in pyxide aerea condet. conf. *cel. Christoph. Saxe* epistola ad *van Wym* p. 60.

αἰδαῖς] αἰδαῖς.

μεδουσάχως] Cod. D. σάχως ἀπῶ.

θαπ] vid. *Trillerus* ad *Thomam Mag.* p. 298.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερος delectis verbis πρὸς ψαροφθαλίαν. quae agnoscit Cod. B. Cod. E. in margine πῶ.

ψωροφθαλμίαν. καθμίας Ια'. χαλκοῦ κεκαυμένου Ια'.
ναρδοσάχους Ια'. πεπέρεως ὀβολοί β'. τρίβε μετ' ὄξους
ἐν ἡλίῳ, καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ

καὶ σκληροφθαλμίας.

Κ Ε Φ. Ν.

Ἡ μὲν σκληροφθαλμία ξηρότης καὶ δυσκινήσις ἐστὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ, μετὰ πόνου καὶ ἐρεύθους, χωρὶς ὑγρα-
σίας. χρεὶ οὖν πυριᾶν αὐτοὺς σπόγγους ἐξ ὕδατος θερ-
μοῦ, καὶ ἐπιτιθέναι τοῖς βλεφάροις εἰς κοίτην, ὡς μετὰ
ῥοδίνου, ἢ σέκερ χηνός, λιπανέσθω δὲ ἐλαίῳ ἢ κεφαλῇ,
ἢ δὲ ξηροφθαλμία κνισμῶα ἐστὶ χωρὶς ρεύματος. Θερα-
πειε

ναρδοσάχους] Cod. A. ναρδοσάχους. Cod. B. ναρδου σάχους
ὀβολοί] Cod. E. ὀβολους.

ἡλίῳ] Noster c. 115 λιαῖστας σὺν ὄξει καὶ ἡλιαῖστας. Cod. B. λειν.
Veteres Glossae ad Persii Satyr. IV. v. 36. Antiqui enim un-
gebant se et in iole erant, ut oleum corpus imbiberet.

Cap. L. Cod. E. γβ.

Περί] Cod. A. περί ξηροφθαλμίας καὶ ξηροφθαλμίας. Cod. B.
περί ξηροφθαλμίας.

Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Celsus lib. VI. c. 6. Aetnarius de
dignoe. morb. lib. II. c. 7.

σκληροφθαλμία] Codd. A. C. et E. ξηροφθαλμία. Divisum Aelio-
nus H. A. lib. XIV. c. 15. ἀκαλλάττω ξηρᾶς ἀνδραπος ὀφ-
θαλμίας.

ξηρότης] leg. ut apud Paulum σκληρότης.

δυσκινήσις] Cod. A. δυσκινήσις.

πόνου] interpretes cum *l. bore*, malim *dolore*, hoc enim sensu hanc
vocem adhibuit noster c. 16, et alibi. Hesiodus op. et D.
VI. 470.

ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθεῖν

Δμῶος, ἔχων μακίλην, πόνον ἀνιδεσσι τιθεῖν.
ubi vertitur negotium. Et. vet. Guetus in not. p. 151. *dolo-*
rem verti vult. Cod. E. μετὰ τόνου, conf. Casp. Bartholin Ad-
vers. lib. XXXIII. c. 1.

et ad pruriginosam oculorum scabiem. Aliud ad idem, cadmiae aeris combusti, spicae nardi singulorum drachma, piperis oboli duo, in sole ex aceto terito et utitor.

DE SCLEROPHTHALMIA

ET XEROPHTHALMIA, SEV DE PRURIGINOSA
ET ARIDA LIPPITVDINE.

C A P. L.

Sclerophthalmia ficitas est, et difficilis motus oculi, cum labore et rubore citra humiditatem. Aqua calida itaque ipsos fovere, adhibita spongia, et cubitum ituris ovi album cum rosaceo, vel adipem anserinum palpebris imponere oportet, et caput oleo humectare. Xerophthalmia vero seu arida lippitudo, prurigo est circa

O 3 humo-

ὕγρασις] Codd. A. et C. ἕγρασις.

πυρίαν] Cod. A. πυρίαν. Leg. πυρίαν.

σπίγγου] σπάγγου. et sic recte Codd. D. et E. Contrario modo peccatum apud Alciphronem lib. I. ep. 34. p. 152. οὐ πρέπει σκυδραποῖς εἶναι τοιοῦτοις ὀμμασι. leg. τοιοῦτους. Codd. A. et C. σπίνγον. Apsolotus lib. III. c. 8. p. 189. §. 2. ad. Th. Gale. αὐτὴ συνδρασε Ἀρτέμιδος οὖσα, τὴν αὐτῆς ἐκείνην εὐλὴν φοροῦσα κ. τ. λ. leg. ἐκείνη.

ἐ] Codd. A. et C. ἐν ὕδατι θερμῷ βάπτοντας.

ἐπιθέτας] Codd. A. et C. καὶ τοῖς βλεφάροις ἐπιθετέτας.

ὀν] Codd. A. et C. ὀν.

λιπαίνεσθαι] Codd. A. et C. λιπαίνεσθαι. δε ἢ κεφαλὴ ἐλαία. Codd. B. et D. καὶ λιπαίνην ἐλαίᾳ τὴν κεφαλὴν.

ἐρεοφθαλμία] Codd. A. et C. σκληροφθαλμία.

κησμάα] Cum siglas non adsequeretur Martius hanc vocem pro-cudit. Leg. κησμός ὀφθαλμοῦ α'. hoc est ἐνός, unius. vid. Schol. Homeri ad Iliad. M. vf. 25. Sic nolter c. 155. συπτη-ρίας ὑγρᾶς με. β'. σμύνης με. α'. et c. I. πολυτείχου μέρος ἐν. unde quoque emendandus Anonymus de V. S. p. 27. δεσ τὰ τέσσαρά σου δακτυλα ὑπεράνω τοῦ ἐντός. Series orationis fla-gitat, ut legamus ὑπεράνω τοῦ ἐνός ὀτός. Paulus hic habet κησμάδης ἐστὶ διάθεσις. conf. Scribonius Larg. c. IV. 32. Codd.

humoris fluxum. Curatur autem balneis et medicamentis, quae ἀποδαυρτὰ, hoc est, lachrymas reprimentia appellantur, et Erasistrati compositione supra posita, et collyriis liquidis.

DE ECTROPIIS.

C A P. LI.

Ectropium palpebrae aversio est, et fit interdum ob materiam defluentem, interdum etiam vitio curationis. plumbum itaque usum cum sulphure vivo permixtum, vel aeruginem torrefactam applicato.

O 4

DE

unde metaphora desumpta sit, declarat Schol. *Aristophanis* ad Nub. Act. I. Sc. I. v. 89. adde *Casanbonum* ad *Theophrasti* Char. c. 22. p. 219. De Cotta Messalino veteres Glossae in *Perfili* Satyr. II. p. 34. Cottam Messalinum dicit, qui tam vitiosos oculos in senectute habuit, ut palpebrae ejus in exteriori partem verterentur.

καὶ διὰ] Codd. A. et C.

χειρουργίας] Codd. A. et C. χειρουργίας. Cod. D. χειρουργίας χειρουργίας. Paulus ὑπερσφραγισίαν. Chirurgiam non magni fecisse videtur noster cum perpauca in hoc opere occurrunt, chirurgiam spectantia, ut hoc jam observavit doct. Anton. Cochius praefat. ad chirurgos veteres p. X. cum nostri aetate chirurgiam sejuncta nondum esset a reliquis artis salutaris partibus, quod dissidium quando factum, dixerit alius non ego, inquit Aegid. Menagius amoenit. jur. civil. c. 35. p. 227. quod Avicennae demum aetate ortum creditur, ut notat Guido Cauliacensis de Chirurgia in praefatione. Chirurgorum errores facile poterant detegi, cum operationes peragerent coram adstantium magnam catervam, ut testatur Jo. Crysostomus in Psalm. L. p. 697. καὶ γὰρ ἰατρὸς χειρουργῶν ἔχει τοὺς περιεσῶτας πάντας, ἵνα βλέπασιν πῶς τῆ τέχῃ καὶ τῆ νόσῳ.

ii] typhoetarum incuria in ed. Martii excusum τὸν ζυζόν. Aeruginis vires notas habuit Melampus, testis *Apollodorus* lib. I. p. 39. εἰ ζύσαν τὸν ζόν, ἐνὶ ἡμέρας δέκα ἰθὺδα δὲ πύρον, adde Schol. *Theocriti* ad Idyll. III. v. 43. Achillem in emplastris primum usam esse tradit *Plinius* lib. XXV. 5. ἰὸς ζυζος quid sit Chemicis docent glossae p. 130. et quae itidem exponunt p. 143. verbum ζυζόν. ἰὸς argento tribui et auro exemplis probavit

ΠΕΡΙ ΑΙΓΙΛΩΠΟΣ, ΚΑΙ

ἀγχίλωπος.

Κ Ε Φ. Ν Β'.

Ὁ μὲν αἰγίλωψ ἀπόστημα ἐστὶ μεταξὺ μεγάλου καν-
θοῦ, καὶ τῆς ῥινὸς ῥηγνύμενον, καὶ συριγγούμενον· πρὶν
δὲ εἰς ἕλκος τραπή, ἀγχίλωψ λέγεται. Κρίνου ῥίζαν
λειώσας, σὺν μέλιτι κατὰπλασσε, ἄλλο, αἰγίλωπα βο-
τάνην κατὰπλασσε, ἄλλο, θέρμους λείους, πηγάνου Φύλ-
λα, χολὴν ταυρίαν συνλειώσας, κατὰπλασσε, ἄλλο, πη-
γάνου

havit doct. Kyrke ad Jacobi epist. c. V. 3. Observat Jac.
Primerosius de errorib. vulgi lib. IV. c. 2. Veteres graecos uti
solitos chalybe, aere uslo, aeris squamma, aliisque modis, aut
nullo modo, aut leviter saltim praeparatis, nec aliis praeparatis
chemicis. conf. Coryophilus de usu thermarum p. 3. Codd.
A. et C. ὡν ἐκζέσων Φρυάξας. Cod. D. ὡν ὄξυσον. Φρύξας.
In Cod. E. omnium cum sequentibus, usque ad finem capitis.

γινόμενον] Cod. B. γινομένη.

ἀπέρου] Cod. A. ἀπείρου. Cod. B. ποσαναμίζας. Cod. A. ἀκ-
μύξας.

παράπτου] An legendum hic et mox περιάπτου? ac ita quoque
Mss. A. et C.

Φρύξας] Cod. B. λείου καὶ παράπτου. Fateor me aucipitem esse
utrum lectionem recipiam.

C a p. LII. Cod. E. γγ'.

αἰγίλωπος] Codd. A. et C. αἰγύλωπος καὶ ἀγχύλωπος. Cod. B.
αἰγύλωπος solum. Cod. αἰγύλωπος.

αἰγίλωψ] Galenus sec. loc. lib. V. p. 224. Paulus lib. III. c. 22.
Celsus lib. VII. c. 7. Cassius Quaest. Med. 33. Aëuaris de
dignot. morb. lib. II. c. 7. Capris familiare vitium esse ad-
firmat Martinus Etymolog. p. 24. Codd. A. et C. αἰγύλωψ.

μεταξὺ] Paulus μεταξὺ τοῦ μ, ac sic Codd. A. C. et E. ejecto
μεταξὺ.

μεγάλου] Rufus Eph. lib. I. p. 24. Hygatus p. 146.

ῥινὸς] post hanc vocem distinctio locanda non post verbum sequens
ῥηγνύμενος.

DE AEGILOPE, FISTVLA

OCVLOAVM ET ANCHILOPE.

CAP. LII.

Aegilops est abscessus quidam, qui inter majorem oculi angulum, vel eam qui naribus propior est et nasum, rumpitur. et in fistulam dehiscit. Priusquam vero in ulcus erumpat, anchilops vocatur; radicem itaque lili terito et cum melle ad formam cataplasmatism excipit. Aliud. Herbam Aegilopem instar cataplasmatism inducito. Aliud. Lupinos, rutae folia et taurinum fel,

O 5

finul

ἠγγύμενον] Subjungit Paulus δὲ. Cod. B. τε.

σφιγγόμενον] Codd. A. et C. σφίγγόμενον. Cod. B. σφιγγόμενον.

πρὶν δὲ] Paulus πρὶν ἢ δὲ. Rectius πρὶν δὲ ἢ. Cod. E. πλήν — τραπέν. conf. c. 131. c. aut πρὶν est πρότερον. Cassius Quaest. 73. ὡς ὑπὸ τοῦ ὕδατος πρὶν ἐκινῆτο. Devarius de particul. c. 23. p. 322.

ἀγγίλαψ] Cod. A. αἰγύλαψ.

λαύσας] Cod. A. λνώσας.

κρίου] Cod. B. κρίου. εὐν.

ῥίζαι] Cod. E. ῥίζης.

ἄλλο] Defunt haec in Mss. A. et C. usque ad πηγῶν, secundo loco.

αἰγίλαπα] Cod. E. αἰγίλαπος.

ἄλλο] Exulat e Cod. E. et mox quoque.

βοτάνη] Plinius lib. XXV. c. 13. Boësius ad Theophrasti H. Pl. lib. VIII. c. 9. p. 952. Matthiolus ad Dioscoridis lib. IV. c. 134. p. 545.

λέμους] Cod. B. οὐπνῆρια, et formulam post sequentem collocat, quod itidem obtinet in Cod. D. Cod. E. λουπνῆρια λῆια.

ταυρίων] Dioscorides lib. II. c. 90. Sextus Placit. c. 9.

πηγῶν] Florentinus Geopon. lib. XII. c. 25.

γάνου φύλλα 5β. ἀλόης Ιγ'. ταυρίας χολῆς, τὸ ἀρνοῦν.
ἄλλο. κοχλίας σὺν ἀλόῃ λειώσας ἐπιθεῖς.

ΠΕΡΙ ΜΙΑΦΩΣΕΩΣ

ἤτοι

μαδαρώσεως,

Κ Ε Φ. Ν Γ'.

Ἐπόπτωσις ἐστὶ τῶν τοῦ βλεφάρου τριχῶν· τοῦτο
τὸ πάθος ἀπὸ δριμύων χυμῶν γίνεται· καὶ δεῖ πρῶτον
φλεβοτομεῖν καὶ καθαίρειν καὶ τοῖς καλλιβλεφάροις λε-
γομέ-

φύλλα 5β.] Ita hunc numerum expressit Martius, cum caractere
quo in codice Mf. exstabat, careret, atque sic quoque caput
nonagesimum 5'. Caput autem 190. et 290. ρη et ση notavit,
unde patet verum characterem ei defuisse. Potuisset majori
cum jure uti litera G Latinoorum, uti ex grammaticis docuit
Salmastius ad inscript. Herodis p. 51. et ad Solinum p. 627.
Sed Codd. A. C. et E. φύλων δε. β'.

ταυρίας] Codd. A. et C. ταυρίαι χολῆς. Cod. B. χολῆ ὁ ταυ-
ρίας. id est χολῆς ταυρίας. ταυρίον ἄσθμα. Heliodorus lib. X.
p. 499. at p. 501. ταυρίου exaratum.

κοχλίας] Codd. A. C. et D. κοχλίους.

λειώσας] Codd. A. ubique λυώσας, unde illud in posterum non in-
dicabo.

ἐπιθεῖς] Codd. A. et C. ἐπίχρει. Cod. E. ἐπιτιθεῖ.

Cap. LIII. Cod. E. νδ'.

μιαρώσεως] Cod. A. μολφώσεως.

Ἐπόπτωσις] Paulus lib. III. c. 22. ἀπόπτωσις. Aetius lib. II.
c. 7. et 80. Αἰτιανός de dignot. morb. lib. II. c. 7. In Cod.
A. ἡ μίαφωσις ἀπόπτωσις. Cod. B. ἡ μίαφωσις. Codd. D.
et E. ἀπόπτωσις.

τριχῶν] Cod. D. παθῶν.

μαδαρώσεως] Cod. E. χαλαρώσεως. De verbo μαδαῖ vid. Hoelz-
linus ad Apollonii Rhod. lib. IV. vs. 1531. cel. Ruhnkenius ad
Timaeum p. 132. Koen ad Gregorium de Dialect. p. 264.
et

simul contrita illinito. Aliud. Rutae folia nonaginta duo, aloës drachmae tres, fellis taurini quantum satis est. Aliud. Cochleas cum aloë tritas imponito.

DE MILPHOSI

ET

MADAROSI.

CAP. LIII.

Milphosis, seu glabrities deluvium est pilorum palpebrarum. Hic affectus ex acribus humoribus originem sumit. In hoc igitur primum vena secanda, et corpus expurgandum erit, et smegmatis, quae ab honestandis palpebris καλλιβλεφάρα dicuntur, utendum. Stimmeos tosti

et doct. de Villoison ad Longum p. 227. Aristoteles mirab. auscult. p. 1091. καὶ τὰς τρίχας τὰς ἐν τῷ στήματι ἀπομαδάν. Schol. Homeri ad Odyss. B. vi. 300. εὐκὴν exponit μαδᾶν ὑδάτι ζέοντι, ὅθεν εὐστρα ἐργαστήριον, ἐν ᾧ χεῖρες εὐοῖται. Verbum μαδιζειν habes in Legib. Longobard. quos ex cod. Ms. laudat Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 338.

δριμύτων] Cod. A. δρυμυκίου. Codd. B. et E. δριμύτος χυμοῦ.

γίνεται] Codd. A. C. et E. γινόμενον.

καὶ] omittit Cod. A.

πρώτοι] Cod. E. πρότερον.

λεγόμενοι] addunt Codd. A. et C. τὰ τρίμα. Cod. B. συμμίσις. Cod. E. συμμίσις.

χεῖσθαι] Cod. A. χεῖσθαι. Cod. E. χεῖσθαι.

καλλιβλεφάροις] Veteres palpebras pulchras laudabant plurimum. Celsus vi. 72.

δικαίωσις δὲ θεῶν

Κέκλεο, καὶ βλεφάρων συνεχῆ, καὶ κύβλα προσώπων. καλλιβλεφάρον σίμα. Constantinus Manass. p. 150. Varro apud Nonium p. 607. §. 164. Quos calliblepharo naturali palpebrae tingit. Nenera χαριτοβλεφάρος laudatur in inscriptione apud Rupertum ep. 28. ad Gn. Reinesius p. 138. Glossae ad Petronii c. 110. calliblephara, quibus supercilia ad ornatum demignant mulieres, ubi vide notas.

γομένοις χρῆσθαι. Στίμμεως ὀπτῆς Ια'. μολύβδου κ̄ε.
 Ιδ', κρόκου Ιδ'. νάρδου ἰνδικῆς Ιδ'. λειώσας χρῶ. ἄλ-
 λο σίμμεως. καδμίας. χαλκίτεως. μίσους ἴσα. κόπτε,
 καὶ μέλιτι Φυράσας ὀπτα. καὶ λειώσας χρῶ. ὅσα Φοι-
 νίκων κεκαυμένα λειώσας Ια'. κασορίου Ια'. σμύρ-
 νης Ια'. σέστος ἀρκείου τὸ ἀρκιῶν λειώσας ἐπί-
 χριε.

ΠΕΡΙ ΠΥΛΩΝ.

Κ Ε Φ. Ν Δ.

Ῥυῆς ἐστὶ παράλυσις τοῦ μεγάλου κινθῶ, μηδέτι
 κατέχεν τὸ δάκρυον δυναμένου, ἀλλὰ φέρεσθαι ἀκου-
 σίως.

λεγομένοις] Corrupte, legendum σιγήμασι. *Martius.*

λεγομένοις] Subaudiendum σιγήμασι, quod apud *Paulum* addi-
 tum. Cod. D. γινομένοις. σιμη χρῆσθαι.

σίμμεως] De stibii usu cosmetico, vide quae collegit *cel. Trille-
 rius* *Observ. Crit. lib. IV. c. 15. p. 400. Codd. A. et C.*
 σόμεως. *Jo. Rhodius* ad *Scridonium Larg. p. 63.*

ὀπτῆς] *Paulus* ὀπτοῦ.

ἰνδικῆς] *Strabo* lib. XV. p. 1018. Cod. A. ἰνδικῶ.

κ̄ε] Recte *Martius* vertit *isti*, licet inter characteres chemicos
 apud *Du Cange* *Gloss. p. 16. κ̄ε* excusum pro κεκαυμένον,
 et sic apud nostrum c. 172. *Paulus* tamen lib. IV. c. 62.
 ἐτοι δὲ καὶ σφέκλῆσκε, hoc est σφέκλης κεκαυμένης, nam
Glossae *Medicae* apud *Rob. Keucheniū* ed. *Q. Ser. Sampo-
 nicum* p. 103. σφέκλη, faecula. Codd. A. et C. κε. Cod. B.
 κεκαυμένου.

Ιδ'] Cod. E. εὐγ. δ'.

λειώσας] addit Cod. B. καὶ ἐνώσας.

ἄλλο] *Galenus* (sec. loc. lib. IV. p. 209. Cod. A. ἕτερον. Cod.
 D. ἄλλως. ejicit Cod. E.

σίμμεως] Codd. A. et C. κίμμεως. Cod. D. σήμμεως. Cod. E. τι-
 μέως.

καδμίας] *Salmasius* de *Homon. Hyl. Jatr. c. 122.*

χαλκίτεως] Cod. B. χαλκίτον.

tofti drachma, plumbi ufti drachmae quatuor, croci, nardi Indicae, fingulorum par pondus in pulverein redactis utitor. Aliud. Stinmeos, cadmiae, calcitidis, myleos, fingulorum pares portiones contundito, et inelle resperfa torreto, et tritis in pulverem utitor, palmarum offium combuftornin, et in pollinem tenuiffimum redactorum, drachma, caftorii, myrrhae fingulorum par pondus feu drachma, adipis urfini quantum fatis eft, laevigatis utitor.

A D R H Y A D A S.

C A P. LIV.

Rhyas refolutio eft magni anguli, cum lachrymas amplius continere nequit, fed involuntarie ferri et foras exire

μίσιος] Cod. A. μίσιος. Cod. B. μίσιος.

ὄπτα] deeft in Cod. A. Cod. E. ὄπται. Leg. ὄπτα.

τριλέγος] Trillevus Obf. Crit. lib. II. c. 25. p. 145.

ἀργείοι] Sextus Placit. c. 6. nofter c. 208. ἴσκατος ἀργείοι, veteres urfos non ἀργείοι tantum appellalle, fed et ἀρκείοι obfervat Jf. Voffius ad Catullum p. 160.

ἐπιχρῆε] Paulus χρῆ. Codd. A. et C. χρε.

Cap. LIV. Cod. E. γγ'.

ἐνάδα] Codd. B. et E. ἐνάδα. Codd. A. et C. ἐνάδος.

ῥυῖς] Aetius lib. VII. c. 90. Paulus lib. III. c. 22. Celfus lib. VII. c. 7. Caefarius ad Celfum p. 36. Foefius Oecon. Hippocr. p. 334. cui ἐνάς placet, ut recte legitur apud Alex. lib. II. c. 8. et in Codd. A. et C. Codd. B. et E. ῥυῖς. Aetianus H. A. lib. VII. c. 37. διὰ τὴν ἐνάδα τοῦ αἵματος τὴν πολλήν.

δυναμέου] Cod. E. δυνάμεου.

φέρεται] fluere. Pollux lib. VIII. c. 9. fegm. 113. δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐφέρεται ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις. Cod. E. ἀλλ' ἐόντος (h)

σίως. χρω̄ δὲ ξηρίοις πυκνωτέροις, οἷου σπόγγον Βρέξας
 κεδρία καύσον καὶ λειώσας, ξηρόν χρω̄. ἄλλο σπόγγον
 σὺν κεδρία καύσας, λειώσας Lβ'. αἵματος δρακοντίου Lα'
 σμίξας χρω̄.

ΠΕΡΙ

(I. εἰς τὸς) ἔστιν. *Longus* lib. I, p. 23. ed. *Moll.* ὁ δὲ ἐκαστο
 πληγαῖς νεανικαῖς — καὶ ἕλιγον ἐμπόταν, αἵματος πολλοῦ
 φερραμένον. *idem* lib. II, p. 30. ὡς ἂν ἐπὶ Φατὶ νύκτωρ τὸ γλυκὺ
 καὶ φέροιστο.

χρω̄] *Cod. D.* χρω̄σθαι δὲ ἐπὶ τούτων ζ.

πυκνωτέροις] Pro πυκνωτικότεροις. *Alex.* I, c. προσφέρων τὰ με-
 τριώσ σφουτα. *Paulus* I, c. τοῖς μετρίως σφουσι. *Codd. A.*
 et *C.* πυκνωτικοῖς. *Cod. D.* ὑκνωτικοῖς. *Cod. E.* πυκνωτι-
 κοῖς.

σπόγγον] *conf. cl. Saxe* *epist. ad van Wijn* p. 57. *Cod. B.* addit
 οὐν. an οὐγΓ. γ'. *quaerit cl. Bolla.*

ξηρόν] *ξηρὸν* *cod. B.* neque tamen vulgatam lectionem mutaverim,
Aeschines *Dialog.* II, p. 13. ὅσα γε — χρω̄μεθα. *Achilles* *Tat.*
 lib. I, p. 49 ἐχρητό μου τὸ δάρον τρυφῶν. ubi *Salmasius* re-
 scribit τῷ δάρα.

ἄλλο] *ignorant Codd. A. et C.* *Cod. D.* ἄλλως.

καύσον] *Hippocrates* *Epidem.* lib. II, sect. 6, p. 710.

κεδρία — κεδρία] *Exulant e cod. B.*

κεδρία] *Caelius* *Aurel. morb. chron.* lib. II, c. 13, p. 409. *Omissa*
est praepositio ἐν. *vid. c. 1* quam addiderunt *Codd. B. et D.*
sed eam tunc redundare monuit Hemsterhuys ad *Luciani Dial.*
Mort. p. 21. *conf. c. 62.* *Alciphron* lib. I, ep. 35, p. 154.
 ὁ μοι

exire finit. Utere autem pulveribus densioribus, ut sponsia immersa in cedria, quam combures et sicca et laevigata uteris. Aliud. Spongiam cum cedria comburito et terito, pondere drachmarum duarum, sanguinis draconis drachnam pro smeigmate adhibeto in usum.

DE

ὁ μοι ἐπὶ τῆν λυπερὸν τῶν συμποσίων μέμνη. ubi praepositio-
nem forte revocandam putat Berglerus. Aelianus epist. VII.
καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεωργία ζῶντι.

αἵματος] Codd. A. et C. αἵματι. Cod. E. μεθ' αἵματος.

δρακοντίου] Erotianus δρακόντιος, βοτάνης εἶδος. vid. Walschius de
Vena Medin. c. I. p. 24. sed hic intelligitur gummi quod dra-
co arbor fundit, vid. S. Dale Pharmacol. p. 297. Cod. D.
δρακοντίου αἵματος.

σμῆξας] Interpres videtur legisse σμῆξας, sed probe se habet le-
ctio codicis, est autem a σμῆξαι miscere, vid. Du Cange Gloss.
p. 1404. Cod. A. μῆξας. Codd. D. et E. μῆξας. Antiqui-
tus medici non operationes chirurgicas tantum ipsi faciebant,
ut notant Theodoretus Therap. VI. p. 100. et Jo. Chrysostomus
in Psal. CXLIII. p. 903. sed medicamenta ipsi praeparabant
et aegris obferebant, quod patet exemplo Philippi medici Ale-
xandri M. apud Justinum lib. XI. c. 8. quemadmodum etiam
apud Romanos, cum servi essent. Plinius Secund. lib. I. ep.
12. Dixerat sane medico admoventi cibum κέρμα. Hinc in-
valuit mos, cum ad pharmacopoeos pertineret cura praepa-
randi medicamenta, ut formalis suis subscriberent medici
M. D. hoc est misce, defer. Juvenalis Sat. V. vl. 61.

nescit tot millibus emptus

Pauperibus miscere puer

ubi Glossae Leidens. Mff. miscere, pocula deferre expo-
nunt.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ

ὀφθαλμοῖς.

Κ Ε Φ. ΝΕ.

Τὸ μὲν ἐν τῷ κερρατοειδῇ χιτῶνι συνιστάμενον ἔλκος, κοιλόν τε καὶ καθαρόν, οἰομάζεται βοθρίον· τὰ δὲ πλατύτερον μὲν τοῦ βοθρίου, ἴσον δὲ βαθύ, κοίλωμα καλεῖται· ἀργεμον δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἰσῆως κύκλου γινόμενον· τὸ δὲ ἐπίπλωμα ἔλκος ἐστὶ ῥυπαρόν, καὶ ἀκάρτερον καὶ λεχαρῶδες· τούτου καθαιρουμένου πολλάκις ἐκρῆ τὰ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ὑγρά· ῥυπαρῶν μὲν ὄντων τῶν ἐλκῶν, τὸ,

Cap. LV. Cod. E. vs'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐλκῶν.

Τὸ μὲν] Paulus lib. III. c. 22.

τε] Cod. A. δε.

καθαρόν] id est nullo vitio seu macula notatum conf. c. 70. Lucianus Dial. Fabul. p. 84. ἀλλὰ καθαρός ἐστὶ καὶ ἀπαθής τὸ πρόσωπον.

βοθρίον] Erotianus Lex. p. 20. Foësius Oecon. Hippocr. p. 77. exulat haec vox ex codd. A. C. et E.

μὲν] deest in codd. A. et C.

ἴσον] Repone ex Paulo ἴσσοι δε. ac ita quoque Codd. B. et E. Majis erratum apud Aretaeum morb. chron. lib. I. c. 7. p. 33. E. ἀλλὰ καὶ τὰ ἐμφυῖα, ρίσι, ἐστὶ ἴσον. Crassus legisse videtur μέσοις vertit enim usque ad medium. Forte leg. ἐστὶ γῆσοι, usque ad supercilia. Reddam quoque ἴσσοι. Achilli Tat. lib. VIII. p. 475. οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλαμῶν χορὸς ἐκαστοῦ τοῦ πρόσθεν ἴσοι ἔχων. corrigo ἴσσοι, nempe μηκος.

κοίλωμα] Salmasius ad Solinum p. 290. Pro cavitate in terra Origenes Philosopherum. p. 71. εἰσὶ γὰρ αὐτῆν (γῆν) κοίλην, καὶ ἔχου ὕδωρ ἐν τοῖς κοιλώμασιν. Aetianus H. A. lib. XIV. c. 3. et lib. XVI. c. 39.

ἀργεμον] Erotianus Lex. p. 15. Pollux lib. II. c. 4. segm. 65. Codd. A. et C. ἀρτέμων. Aeschylus Prometh. vincito p. 39.

καὶ φλογώτα σημάτα
Ἐξαμμάτωσα, πρόσθεν οὐτ' ἀπάργεμα.

DE OCVLORVM

VICERIBVS.

C A P. LV.

Ulcus quod in cornea membrana est cavum et purum, bothrion graecis dicitur. Quod autem latinis est bothrio, sed aequè profundum, κοίλωμα seu cavitas appellatur. ἀργεμον autem vocamus, quod in iridis circulo nascitur. ἐπίκαιμα vero seu inustio, ulcus est sordidum, impurum et crustosum, quo expurgato, saepenumero oculi humores effluunt, Quodsi ulcera sordida fuerint, mulfam

ἐπὶ τῆς] *Paulus ἐπὶ τοῦ τῆς, recte. Cod. E. τοῦ ἐπὶ τοῦ. An apud nostrum legend. ἐπὶ τῆς ἰριδος κύκλω γινόμενον Sic cap. 131. καταπλάττει ὅλον τὸν θάρακα κύκλω μετὰ συπτηρίας. conf. c. 278. Arrianius de exped. Alex. M. lib. I. p. 13. καταλαμβάνει τὰ κύκλω ὄρη.*

ἐπίκαιμα] *Schol. Aristophanis ad Plut. vf. 535. καὶ τὰ ἐπικαύματα, τὰ ἐκ τοῦ πυρός. ubi vid. Henstehuis. et Fodsius Oecon. Hippocr. p. 139.*

λαχαῖδες] *leg. ἐσχαῖδες. ac sic cod. D. Cod. E. λαχαῖδες. Scribonius Larg. c. 3. 25. Librarios aliquando vocis initio litteram syllabamve addidisse statuit Hadr. Jun n animadv. lib. III. c. 15. Nonnus Ev. Joannis c. VII. vl. 180.*

Ἰησοῦ ἀδίκῃ ὑπὸ πνεύματι δημογερότων.
ubi *Nonnius* probante *Soringio* legit *νεύματι. Codd. A. et C. λαχαῖδες. Georg. Pisides de Mundi officio vl. 1101.*

Ἀθήναια κολπώσασα τὸ πτηνὸν νεφός.
leg. ὄφος. *πτηνὸν* autem verto *plumale* cum *Sentio* *Augurini*. in *Ver. Poët. Catalectis* p. 189.

plumalem de *Jove* fecit autem
cap. 45. *Codd. A. et C. ἀκολύριον pro καλλύριον,*

καθαυρομένον] *Cod. E. καθαυρομένου. recte: id est quo rupto.*

ἐπὶ] *Cod. E. ἐπὶ. Adscripti cl. Coret, quod sensum omnino adversum exhibet, subavit. scilicet κοίωιν.*

τὰ ἐπὶ] *articulum delent codd. A. et C.*

[ἐπικαῖμα] *Codd. A. et C. ἐπικαῖμα. Cod. D. ἐπικαῖμα μὲν οὐκ.*

τό, τε μελίκρατον καὶ τὸ τῆς τήλεως ἀφέψημα ἐπί-
 ζαζε, καὶ κολλούρια, τό, τε σεβηριανόν καὶ τὸ διὰ
 τῆς σμύνης.

ΠΡΟΣ ΤΡΙΧΙΑΣΙΝ.

Κ Ε Φ. Νς'.

Τὰς ἐπιφυομένας ἐπὶ τῶν βλεφάρων τριχίας τή-
 λων, αἵματι κόρως κατάχρει, καὶ οὐ φύονται.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΝΖ'.

Σταφυλώματα αἶρει κανθαριδῶν χυλὸς ἐναλειφό-
 μενος. περὶ λευκωμάτων· λευκώματα ταχέως ἴαται,
 νίτρον

μελίκρατον] conf. c. 32. μελίκρατου. Cod. A.

τήλεως] Cod. D. τίλεως.

ἐπίζαζε] Codd. A. et C. ἐπίζασε.

κολλούρια] Codd. A. et C. κολλυρίου. Cod. D. κολλύρια. Cod.
 E. κολλήρια.

σεβηριανόν] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 209. Paulus lib. VII.
 c. 16. p. 280. adde doct. Juzleri Biblioth. Ophthalm. p. 82.
 Codd. A. et C. σενηριανόν. Cod. B. τῶ σεβηριανῶ καὶ τῶ δ.
 τ. σ. χεῶ.

σμύνης] vide quae de hoc collyrio, collegit cl. Christoph. Saue
 epitol. ad van Wyn p. 37. Codd. A. et C. μερσίνης. Cod.
 D. addit χεῶ. Quae sequuntur capita sex in codd. Mss. desin-
 derantur.

Cap. LVI.

τριχίαςιν] Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 77. Gale-
 nus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Paulus
 lib. III. c. 22. Aethnatus de dignot. morb. lib. II. c. 7. Fes-
 sius Oecon. Hippocr. p. 375.

τίλλων] Apollonius Rhod. lib. I. vs. 1057.

mulfam et foenugraeci decoctum infillato, et collyriis Seberiano et Dialmyrne utitor.

DE TRICHIASI

SEV PILIS PALPEBRARVM, OCT-
LVM IRRITANTIBVS.

CAPVT LVI.

Pilis, qui in palpebris creverunt evulsis, locum sanguine cimicum inungito, et ita non renascentur,

DE STAPHYLOMATE

OCVLI, ET ALBVGINIEVS.

CAP. LVII.

Staphylomata, seu ea oculi vitia, quae uvae acimum referunt, tollit cantharidum succus illitus. Albugines

κρίμας] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. conf. c. 43. Ranae viridis commendat Jo. Jac. Woyt Gazophylac. p. 959.

φύματα] Galenus l. c. *φύματα*. conf. quae ad c. 1. notavi.

C a p. LVII.

σταφυλόματα] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Nic. Tulpius Obs. Med. lib. I. c. 28.

αἶμα] *mox ἔγχετο καὶ αἶμα*. c. 257. *οὐλοῖς μελαίναις αἶμα*. Strabo lib. XVI. p. 1124. *αἰρουσι τὸν κέραν ἀσφάλτου θυμαμάματι*. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. c. 28. Sophocles Trach. vs. 492. Euripides Hippol. vs. 18. Calliceni jocus Anthol. lib. II. c. 22. epigr. 18.

Φαρμακίσι ῥόδων λέπτραν καὶ χοιράδας αἶμα,
τ' ἄλλα δὲ πάντ' αἶμα καὶ δίχα Φαρμακίων.

Red-

νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειωνθέν ἐπιμελιῶς, καὶ χρισ-
μενον. Σαύρας ἀφόδευμα ἔγχρειε, καὶ αἶραις,

ΠΡΟΣ ΑΜΑΤΡΩΣΙΝ

καὶ ὑπόχυσιν.

Κ Ε Φ. ΝΗ.

Ἀμαύρωσιν πᾶσαν, ἢ ἀρχομένην ὑπόχυσιν θερμαί-
ει χολή γηπός μετὰ πράσου χυλοῦ, καὶ μέλιτος αἰ-
τιμοῦ.

ΠΡΟΣ

Reddendum hoc verbum *Nicandro Ther. vi. 945.*

καὶ ἐν κυκλάμινον ἀείρας

leg. ἀείρας, sic vs. 650. et similem mendam ex *Homeri* exem-
plaribus iustulit *Rorghyrtius* Quaest. *Homeric. Q. VIII. p. 92.*
nam ἀείρας est λαβᾶν. *Nonnus Evang. Joannis c. XIV.*
vi. 68.

ὅπερ πολύμορφος ἀείρας

Ὁν δύναται ποτὲ κόσμος.

ubi *Ev. Joannis* commate 17. λαβᾶν, ut in margine sui exem-
plaris adnotavit *Soringius*.

ἐναλειφόμενος] Aptum verbum, *Lucilius Anthol. lib. II. c. 22.*
epigr. 1. et 15.

Πρὶν δ' ἐναλειψασθαι

Heliodorus lib. VII. p. 328. ἐναλειφόμενος τῶ ὀφθαλμῷ. *Xi-*
philinus Heliogab. p. 350. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνηλείφειτο.

περὶ λευκωμάτων] videtur lemma esse capitis novi, ita plura capita
in unum contracta apud *Theophrastum H. Pl. lib. III. c. 15.*
suspiciatur *Jul. Caes. Scaliger p. 224.*

λευκώματα] *Paulus lib. III. c. 22.* *Alexander Aphrod. lib. I.*
probl. 114.

σαύρας] Plura habet de lacerta *Marcellus Empir. c. 7. p. 57.* No-
stra aetate perutiliter lacerta agilis *Linnaei* adhibetur in lue ve-
nerea, ut patet ex experimentis *cl. Florez et Tondi.*

ἰάται] conf. c. 75. Sanationem perfectam denotat hoc verbum
quod non latine Evangelistam *Lucam c. XVII. 15.* et iterum
c. XXII. 51. θερμαίειν vero curam mitigatoriam indicat, ut
apud nostrum c. 250. ἐστὶ δὲ τῶν ἰαμάτων· τοὺς θερμαί-
ειν, capite vero 207. παρηγορεῖν dixit. *Sophocles Eleat.*
vi. 876.

ΠΘ

gines autem citissime curat, nitrum ex oleo veteri diligenter tritum et illitum. Lacertae stercus illine, et tollis.

DE OBSCURITATE

ET SUFFUSIONE.

CAP. LVIII.

Omnem obscuritatem, (quam ἀμκύρωσιν graeci appellant) seu suffusionem incipientem, curat fel vulturis, cum succo marrhubii et melle Attico,

P 3

DE

Πόθεν δ' ἐν εὐροῖς τῶν ἰσθμῶν σὺ πημάσται
Ἀρξίν, οἷς ἴασιν οὐκ εἶεσ' ἰδῶν.

ubi Schol. τῶν ἰσθμῶν τὰ μὲν θεραπεύεται προσκίρσις θεραπεύσις, ὅπερ ἐστὶ ἀρξίν. τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασιν. Hanc differentiam tamen non anxie observant auctores: nec illa auctori nostro videtur nota fuisse, vel saltem observata: nam c. 237. οὐκ ἂν ἴασιντό τις τελέως, ubi illud τελέως cominodè poterat abesse.

ἄρξιν] Grammaticis hic se non probat noster. vid. Ammonius p. 46. Uti hoc verbo sunt praeter Joannem Apocal. c. III. 18. Strabo lib. XV. p. 1023. Strato Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 6. et 11. Athenaeus lib. XII. c. II. p. 542.

Cap. LVIII.

ἀμκύρωσιν] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221. Aetuaris lib. II. c. 7. Constantinus M. Or. ad sanct. coetam c. XI. p. 429. ἀντι μὲν τῆς ἀμκυρώσεως, ὄρασις, ita enim legendum.

ὑπόχρσις] Foësius Oecon. Hippocr. p. 388. Maximus Tyr. disert. XVI. p. 177. Socrates Hist. Eccles. lib. III. c. 12. p. 265. ὑπόχρσις ἐφθάλμων ὑπομείσις. dicitur quoque ὑπόχρσις. Aelianus H. A. lib. VII. c. 14. noster c. 72. Cassius Quaest. Medic. 19.

ὑπόχρσις] leg. γυπόσις, ut probe vidit interpres. Galeni exemplaria male γυπόσις. Fel vulturis contra epilepsiam commendat Q. Seren. Samonicus c. LVIII. v. 7. sed et contra amaurosin c. XIV. v. 17. Marcellus Empir. c. VIII. p. 62. Kyranides p. 42. et p. 115. consentit cum nostro; Fel autem vulturis cum melle

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΣΙΝ.

Κ Ε Φ. ΝΘ.

Στρώχου χυλὸς ἐγγυματιζόμενος μέλανας ὀφθαλμοὺς ποιεῖ, καὶ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῶν νυκταλωπιόντων ἥπαρ τρώγειον ὀπτήσας, αὐτὸν τὸν ἐν τῇ ὀπτήσει ἀπορρέοντα ἰχῶρα ἐγγχεῖ. αὐτὸ δὲ τὸ ἥπαρ ἐσθιειν διδοῦ. ὠφελῆ καὶ αἷμα περισεραῖς ἐγγχεῖομενον, ἢ χολὴ αἰγεία, ἢ ἥπαρ αἰγείον ἔψων, κέλευε αὐτοὺς περικαλυψαμένους ἀτενίσαι εἰς τὴν κύθραν, καὶ δέχεσθαι τὴν ἀτμίδα τοῖς ὀφθαλμοῖς.

melle et succo prassii suffusionem oculorum sanat. conf. p. 119. et quae ibi notat Rhyakinus. Totidem verbis ut noster Sextus Placit. c. XXIV. Vulturis fel mixtum cum succo marrubii omnem caliginem discutit, et incipientem suffusionem pariter sistit. ubi ex nostro et Kyrauide ei reddendum cum melle et succo marrubii. Sed rejicit hoc medicamentum, utpote nimis acre, Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 6. p. 377.

περασίου] Emenda ex Galeno περσιίου, ac sic etiam legit Martius.

ἀπτικῶ] conf. c. 102. Glossae Jatric. μέλι ἀπτικόν, τὸ ἀπηρσιόμενον. Strabo lib. IX. p. 613. Theophrastus Simoc. Quaesl. Physic. 19. Orbasius Collectan. lib. II. p. 13. Plinius lib. XXI. c. 10. lib. XXII. c. 24. Alciphron lib. III. ep. 23. Tzetzes Chiliad. VI. v. 954. Trillerus de pleuricid. p. 199. mel hoc liquidum esse et nimis dulce, affirmat Lactantius ad Statii Thebaid. lib. IV. v. 453. et bene olens idem ad lib. XII. v. 622. (quod advertatur sententiae Theophrasti l. c.) cui debet Casaubonus quae ad Polyæni lib. IV. p. 357. notavit.

C a p. LIX.

Στρώχου] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221.

Γλαύκωσι] Videtur hoc lemma mutilum ac excidisse καὶ νυκταλωπίαν, ut suadere videntur formulae sequentes.

ἀνάπαλιν] Videtur et hic aliquid desiderari, nam haec non satis cohaerent.

αὐτὸν] hoc est ichorem solum ac simplicem, cum veteres assaturis jus superfundebant variis condimentis temperatum, ut docet Salmasius ad Vopiscum p. 589.

DE GLAVCEDINE,

SIVE CRYSTALLINI IN OCULO HUMORIS, IN
ALEVM AQVOSVMQVE COLOREM
MVTATIONE.

C A P. LIX.

Solani succus infusus oculos nigros reddit, quem-
admodum et jecur hircinum, eos qui nocturna caecitu-
dine laborant, iuvat, cum aquosa sanie, quae inter assan-
dum emanat collecta inunguntur, vel cum ipsum jecur
comedendum exhibetur. Prodest et sanguis columbae
illitus, vel fel, vel epar capriuum elixum. Jubeto autem
ipfos bene coopertos, faciem recta ad ollam dirigere, et

P 4

vapo-

ἐγγχε] Galenus l. c. ἰχθῶρα διακρίνει, καὶ οὐτῶ μὲν ἐγγχεῖ αὐτούς.
sed pertinent Galeni verba ad nostri c. 67.

ἦπαρ] conf. c. 67. Dioscorides lib. II. c. 43. Paulus lib. III. c.
22. Sextus Placit. c. 4. Pinus lib. XXVIII. c. 11. Priscia-
nus lib. I. c. 19. Joustonus Hist. Natur. de Quadraped. lib.
II. c. 4. p. 74.

περιγεράς] Sanguinem galli gallinacei albi iussit Aesculapius Va-
lerium Aprum oculos inungere, in inscriptione apud Gruterum
p. LXXI. 1.

χολή] Plutarchus T. I. p. 149. καὶ ἀφελούνται αἰχμή (θηρίων)
τρέφόμενοι καὶ θρῖξιν ἀμφιενόμενοι, καὶ χολαῖς καὶ πι-
τύσιν ἰατρεύονται. adde Porphyrium de Abstinence, lib. I.
p. 29.

ἀτιμίδα] Aristoteles H. A. lib. VIII. c. 5. καὶ γὰρ ἀσιχθέτος
αὐτοῦ, τὰ ἴσα ἀτιμίδα ἀφίησι βαρῆκι.

ὡς τῆ] ita Aristaenetus lib. II. ep. 5. p. 210. M. Antoninus
lib. VIII. c. 4. Heliodorus lib. VII. p. 357. conf. Keyrke ad
Act. Apost. c. III. 4. Paulus l. c. τοῖς ὀφθαλμοῖς κενεγῶσι
δέχονται.

ἀπειρίαν] Simonides Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 53. Evangeli-
stae Lucae hoc verbum in primis familiare esse observat Jac.
Elsnerus ad Act. Apost. III. 4. p. 377.

κῶθρον] Literae κ et χ frequenter permutatae fuerunt. Galenus
de Sectis p. 12. παρὰ μόνων τῶν κῶθρων τὴν εἰδίαν τοῦ συμ-
φίροτος

μοῖς, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἥπατος ἐσθίειν διδου συνεχῶς· τοῦτο ποίει, καὶ ὀφελήσονται ταχέως.

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΔΤΝΙΑΝ,

καὶ μεγίστας ἐπιφοράς.

ΚΕΦ. Ε΄.

Ῥόδων ξηρῶν Λδ'. κρόκου Ια'. ἀναλάμβανε μελιλώτων ἀφεψήματι, ἐν γλυκεῖ ἀφεψηθέντων.

Φέροντες ἀρχαῖν αὐτοῖς φάσκοντες, I. ἀρχαῖν, *Maniklandus* ad *Euripidis* Suppl. v. 1181. ἀμφικυθίσσα apud *Sponium* Miscell. Era. Antiq. p. 320. sed recentiores κύθραν dicere ex *Du Can- gio* observat *Needham* ad *Geopon.* lib. II. c. 3. vid. tamen *Jungermannus* ad *Pollucis* lib. IX. c. 123. et *Fischerus* ad *Palaeophati* c. 46. Siculos κύθραν dixisse auctor est *Gregorius* de Dial. p. 158. ubi consul. doct. *Koen.* Cibi prandentibus olium in olla adponebantur, vide quae de *Carino* memorat *Sy- nefius* de Regno, p. 13. aliquando in canistris ut perhibet *Di- dymus* apud *Zenobium* Proverb. Cent. II. 31. et *Homerus* *Iliad.* I. v. 217. conf. *L. Bos* Antiquit. Gr. P. III. c. 11. *Achilles* Tat. lib. V. p. 287.

ἥπατος] Leg. τοῦ ἥπατος.

ἐσθίειν] Hepar variorum animalium in deliciis habebant veteres, *Aliciphron* lib. I. ep. 20. *Athenaeus* lib. III. c. 25. p. 107. *Martilius Cagnatus* Var. Observ. lib. II. c. 14. *Lud. Nonnius* de re cibarij lib. II. c. 13. p. 200.

ΠΕΡΙ

vaporem oculis excipire. Frequenter autem jecur caprinum pro cibo exhibeto, quo facto statim juvantur.

AD DOLORES

ET DEFLUXIONIS IMPETVM,

QVI GRAECIS ἐπιφορᾶ

DICITVR.

CAP. LX.

Rosarum siccarum drachmae quatuor, croci drachma. Excipe decocto meliloti, fiat autem decocto ex vino passo.

συνεχῶς] Jo. Chrysostomus in A. A. Serin. XXXII. p. 793. καὶ γὰρ Φαρμακὸν τὸ δύνανται ἔχει ἀφανίσαι τρυμά, ἀι μὴ συνεχῶς ἐπιτεθῆ, τὸ πᾶν ἀπώλεσε.

C a p. LX.

Ρόδων] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 210. addit opium. Alex. lib. H. c. 1. p. 125.

περιόδουσιαν] περιόδουσιαν.

ἐπιφορᾶς] Salmajus ad Tertullianum de pallio p. 430. Janus Cornarius ad Macri lib. II. c. 8.

ξηρῶν] Alex. νεαρῶν. Galenus χλωρῶν ἢ ξηρῶν.

ἀφελήθέντων] omissum apud Galenum.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΞΑ'.

Κολλούριον παρηγορικὸν τρυφερὸν πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους φέρειν τὴν δῆξιν τῶν κολλουρίων, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς προσφάτους διαθέσεις. ἄλλο. Καδμίας κεκαμμένης, καὶ ἐσβεσμένης γάλακτι γυναικός. (ἐμοὶ δὲ κάλλιον ἐφάνη προπεπλυμένην καῦσαι, καὶ οὕτω κατασθῆσαι τῷ γάλακτι.) ψυμμιθίου πεπληγμένου ἀνά Λιζ', κρόκου Λδ'. ἐν ἄλλῳ Λα', ὀπίου Λδ'. τραγακάνθης Ιβ', ὕδατι ὀμβριμῶ λείου. ἢ χρῆσις ὡσὺ λευκῶ, ποιεῖ καὶ πρὸς φλυκταίνας. ἄλλο συντόμως σκευαζόμενον. ἀμύλου ουγΓ. ζ'. κόμμεως ουγΓ. δ', ὀμβριμον ὕδατος. Κολλούριον τὸ διὰ λιβάνου ποιοῦν πρὸς χημώσεις. καδμίας λιβάνου ἀνά Λη'. ψυμμιθίου Λκ'. ὀπίου Λζ'. ὕδατι ὀμβριμῶ

C a p. LXI.

Κολλούριον] Scaligerana prima p. 58. Unico l scribi vult Grangaenus ad Juvenalis Satyr. VI. vs. 579.

τρυφερὸν] Vocabulum admatum recentioribus. Anonymus de V. S. p. 32. ἐὰν ἐσι δυνατός, ἢτοι πολύαιμος, ἢ τρυφερὸς καὶ πολυφυγός. Georg. Hieron. Velschius de vena Medinenf. c. X. p. 266. „Medicamenta τρυφερά, i. e. delicata, ab antiquis „varia quidem dicebantur: pleraque tamen, tam externa, quam „interna, aut dolorem vehementiorem sopientia, aut sine molestia purgantia, aut denique externam quandam corporis deformitatem corrigena: nam isthaec quidem omnia delicatuli „impatientius ferunt.,,

ἄλλο] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 213. Videtur excidisse formula quae haec praecessit.

καδμίας] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 216. Aëtius lib. VII. c. 107. p. 145. Alex. lib. II. p. 126.

ἐσβεσμένης] Cassius Probl. XII. σβεννύειν ἐν οἴῳ ὀλίγω. ubi ἐν abundare statuit Conr. Gesnerus.

οὕτω] Apud recentiores *ocius*, *mox* significat ut hic et c. 67. et apud Moschionem de morb. mulier. c. 53. Xiphilinus Commod. p. 280. οὕτω δὲ Νάρκισσόν τινα γυμνασίῃ ἐπεμψαν αὐτῷ. Galenus sec. loc. lib. III. p. 187. εἰδ' οὕτως ἐγγύοιτας. Rufus

DE COLLYRIIS.

CAP. LXI.

Collyrium quod dolorem mitigat delicatum iis qui nullum possunt collyriorum morsum perferre, sed praecipue ad recentes adfectiones. Cadmiae combustae et lacte muliebri extinctae (quamvis ut mihi videtur satius esset et melius, eam prius ablutam in cinerem redigere, et deinde lacte extinguere) cerusae elotae singulorum drachmae sedecim, croci drachmae quatuor (alius codex habet drachmam) opii tantundem, tragacanthae drachmae duae. Teruntur et laevigantur aqua pluviali, usus est cum ovi albo, facit idem et ad pustulas. Aliud quod cito parari potest. Amyli unciae septem, gummi unciae quatuor, aquae pluvialis quod satis est, collyrium διαλευκάνου ad chemosin efficac, cadmiae thuris, singulorum drachmae octo, cerusae drachmae viginti, opii drachmae

Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 7. καὶ ἐπὶ τισὶ οὕτω μηχανασθῆναι.

πεπλεγμένου] 1. πεπλεγμένου, ut apud Aetium et Alex.

χρῆσι Ld.] Alex. Lγ.

ἐν ἄλλῳ] De suo hoc addidit noster, postquam aliud exemplar consulerat. conf. c. 36.

λείου] Alex. ἀναλαμβάνει, omissum apud Galenum.

χερῆσι] Aetius l. c. χερίσι. Errore solemnī.

αὐῷ] Aetius et Alex. δι' αὐῷ. Galenus δι' αὐῷ λευκοῦ. Apud nostrum subintelligendum σὺν vel ἐν, ut saepe.

φλοκταίνας] Celsus lib. VI. c. 6. Schol. Aristophanis ad Ran. v. 233.

ὄμβριμον] Lenney analog. ling. Gr. p. 291.

λευκάνου] Galenus l. c. p. 213. Alex. l. c. p. 140. Paulus lib. VII. c. 16. p. 281. Marcellus Empir. c. VIII. p. 72.

Lγ] Alex. κ.

ψυμμυθίου] Rectius c. 85. et 95. ψυμμυθίου, vid. Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. v. 1065.

κ.] Alex. μ.

βρίμω ἀναλαμβάνων· ποιεῖ δὲ καὶ τὸ γλαυκίον, μετὰ
 ὕδατος ἔξωθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιχειρούμενον, ἀλλ' οὐ
 κατ' ἀρχάς εὐθὺς τῆς χημώσεως, ἀλλὰ μετὰ τὰς πέν-
 τε, ἢ ἕξ ἡμέρας, ὅτε καὶ σύμπεψις γένηται, ταῦτα καὶ
 τοῦτο πῆρα δέδωκε.

ΠΕΡΙ ΟΥΛΩΝ ΚΑΙ

λευκιωμάτων.

Κ Ε Φ. ΞΒ.

Τὰ ἐπιπολέως γινόμενα νεφέλια ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 οὐλὰς προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ νεφέλια κελουῶσι, τὰ δὲ
 διὰ βάρους, λευκιώματα. Τούτοις ἐπίσχεε ἀνεμονης
 χυλῶν,

γλαυκίον] Scribonius Larg. c. III. 23.

εὐθὺς] vid. cel. Valckenaer ad Ammonium lib. II. c. 2. p. 90. et
 inelytus de Villouison ad Longi lib. II. p. 119.

ὅτε] Alex. ὅταν.

ταῦτα] Leg. ut apud Alex. ταύτης. καὶ τοῦτο.

πῆρα] Olympiodorus apud Photium Biblioth. p. 193. εἶτα πῆρα
 δοῦς οὗτος τῆς ὑποχέσεως. Gregorius Naz. Stelit. II. p. 139.
 τοῖς μὲν ἄλλοις ἢ πῆρα παρέσχε. conf. Casaubonus ad Sueton-
 nii lib. VIII. p. 641. Sed non nimium tribuendum testi-
 monio veterum ubi experientiam suam jaçant. Ita de victura
 fraxini ad fugandos serpentes Plinius lib. XVI. c. 13. experti
 prodimus, quod falsam ex Charasio adfirmat Jo. Harduinus.
 Quae Nicander commendat Ther. vi. 35. et seqq. ad abigen-
 dos serpentes, ceu inepta damnat Franc. Redi Osservazioni in-
 torno alle vipere p. 85.

C a p. LXII. Cod. E. vζ.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ οὐλῶν, solummodo.

ἐπιπολέως] Leg. ἐπιπολαίως. Paulus lib. III. c. 22. ἐπιπολῆς.
 Celsus lib. VI. c. 6. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 32. διὰ
 τί τοῖς λυπομένοις ἄχρῳ γίνεται τὸ ἐπιπολῆς. Male legitur
 in fragmento Eubuli apud Clementem Alex. Strom. lib. VII. p.
 716. B. ὅταν ἐμοί τι θύωσι τινες, αἶμα, κῆρυ, μὴ καρδίαν
 μηδ' ἐπιπολαίον. leg. μηδ' ἐπίπλοον. Codd. A. et C. ἐπὶ πολ-
 λῆς, ἐπιπολῆς ut apud Paulum Cod. B. Codd. D. et E. ἐπὶ
 πολλοῖς. conf. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

mae sex, aqua pluviali excipiuntur, idem praestat et glaucium ex aqua, si extrinsecus eo oculi illinantur, sed non statim per initia chemosis, verum a quinque aut sex diebus, ubi hujus concoctio facta fuerit. Haec et similia experientia nobis communicavit.

DE CICATRICIBVS

ET ALBUCINIBVS.

CAP. LXII.

Quae per summa oculorum nubeculae fiunt, aliqui cicatrices tantum appellant, alii nubeculas, si altius descenderint λευκώματα, id est, albugines crassas nuncupant.

ὄφθαλμο] Codd. A. et C. ὑπεφθάλμιον, sed Jo. Chrysostom. Homil. XX. in Matth. p. 148. maluit ὑπεφθάλμιον.

ἰ τοῖς] Praepositio frequenter omittitur, ut apud Charitonem lib. III. c. 1. p. 41. ubi vid. Dorville p. 234. et 343.

ὄφθαλμο] Strabo lib. XIV. p. 942. τὸ γὰρ οὐλοῦν, ὑγιαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλοῦν. Gregorius de Dialect. p. 233. λέγεται δὲ παρὰ αὐτοῖς (ἰασσι) τὸ μὲν ὑγιαίνειν, οὐλοῦν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιᾶ τῶν τραυματίων οὐλοῦν λέγομεν, conf. Schol. Homeri ad Iliad. B. v. 6. et Iliad Δ. v. 140. Valckenarius ad Ammonium p. 107. et Gesnerus ad Orphei Argon. v. 955. Sed apud nostrum leg. ut apud Paulum c. 1. μὲν οὐλοῦν, quoniam non desunt exempla apud optimos scriptores ubi μὲν non praecedit δὲ, ut apud Hesiodum Theog. v. 179. et moneat Demetrius Phaler. de elocutione c. 53. χεῖρ δὲ καὶ τοὺς συνδεσμοὺς μὴ μάλα αὐταποδιδόσθαι, οἷον τῶ μὲν συνδεσμῶ, τῶν δὲ μικροτέρων ἢ ἀκριβοῦσιν.

ἰ τοῖς] addunt Codd. A. et C. γινόμενα, vid. Pollux lib. IV. a. 25. segm. 37.

λευκώματα] Aristoteles Problem. Sect. IX. 7. Rufus Ephes. lib. II. p. 54. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 114. Schol. Aristophanis ad Plut. v. 635. et Aeschyli ad Prometh. v. 436. Codd. A. et C. λευκώματα, ac sic quoque mox.

ἐπίσταζε] I. ἐπίσταζε, ut bene Cod. E. Operarum ἀβλαψίας permutationem harum literarum adscriberem, nisi et apud alios scripto-

χυλόν, ἢ κενταυρίου χυλόν μετὰ μέλιτος. Τὰ δὲ λευκώματα, νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειώσας, ἐπίχρει, καὶ σηπίας ὄσρακον καμφθέν, καὶ σὺν μέλιτι λειωθέν, ἄλλο. αἰλούρου χολήν μετὰ μέλιτος χρίε. ἄλλο. αἰὸς καππαδοικίου σὺν ὕδατι λειώσας ἐπίσασζε.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

βιάψα.

Κηκίδος, ἀικακίας ἀγὰ Lδ'. χαλικάνθου Lβ'. λειώσας κατὰ χρίε. κηκίδος Lα'. μελαντορίας Lα'. κόμμεως Lα'. ὕδατος ὀμβρείου λειώσας, κατὰ χρίε. ἄλλο. χυλόν ῥοϊδίων

scriptores pari modo erratum' viderem. *Aristoteles* H. A. lib. IX. c. 32. γηράσκουσι δὲ τοῖς αἰετοῖς τὸ ῥύγχος αὐξάνεται τὸ ἀνω. leg. ὀξυκίεται. conf. *Berkelius* ad *Stephanum* Byz. de Urb. p. 41. *Dorville* ad *Chariton*, p. 57. Cod. B. ὀσραζε. Codd. A. et C. ἐπίσασζε.

ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. ἀνεμόνης Codd. A. et C.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι.

σηπίας] *Dioscorides* lib. II. c. 23. *Aegyptus* Geopon. lib. XVI. c. 6. Codd. A. et C. τῆς σηπίας τὸ. Cod. D. τῆς σηπίας. Cod. E. τῆς σηπίας τὸ.

καμφθέν] Leg. καυθέν. ac ita codices Mss. *Pisidos* de *Mundi* orificio v. 1556.

καὶ σὺν] Exulat καὶ e cod. E.

λειωθέν] Definit hic caput hoc in codd. A. et C. Cod. B. addit ἀφελήσε πολλοὺς. ἄλλο. Cod. D. ἀφελήσε πολλὰ. ἄλλως.

χρίε] διαχρίε codices Mss. omnes.

ἄλλο] deficit in codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

αἰλούρου] In codd. A. et C. initium sunt capitis sequentis.

ἐπίσασζε] Cod. E. ἐπίχρει.

πρὸς τὸ] Codd. B. et D. πρὸς τὸ βιάψα λευκώματα. Codd. A. et C. περὶ λευκωμάτων.

πρὸς τὸ] Omittit Cod. E.

βιάψα] Verbum usitatum de arte cosmetica. *Menander* apud *Athenaenm* lib. IV. p. 166. *Eusebius* H. E. lib. V. c. 18. p. 537.

pant. In illis igitur anemonae succum, vel centaurii cum melle instillato. Has vero nitro cum oleo veteri detrito inungito, item sapiæ testam combustam et cum melle laevigatam, vel cati fel cum melle. Aliud. Sal Cappadocum aqua tritum et instillatum,

QVOMODO CICATRICES

TINGANTVR.

Gallae, acaciae singulorum drachmae quatuor, atramenti futorii drachmae duae tritae illinentur. Gallae, atramenti futorii, gummi singulorum drachma, aqua pluviali excipitur, et illinitur. Aliud. Succum seminis rosarum, quae decidunt, drachmae 2, stimneos drachmae

337. E. προφήτης, εἶπέ μοι, βόπτεται; προφήτης σιβίζεται;
Novum caput hic faciunt codices: eod. B. c. XVIII. libri secundi. Codd. A. et C. LXIII.

κρηδος] Codd. Mff. κικιδος.

εἰα] Codd. B. D. et E. οὐγΓ. δ'. et mox οὐγΓ. β'.]

Lα'] Cod. E. Lδ'.

μελαντορίας] I. μελαντηρίας. Cod. E. μελαντηρίας δραχμῆν α'.
ita c. 200. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. p. 197.
aliqui etiam melanteriam admiscunt.

κατάχειε] Post hoc verbum ommissum ἄλλο, quod agnoscit Cod. B. reliqui eo carent. sed Codd. A. et C. ἐπιχειε. Cod. D. ἄλλως. Cod. E. χείε.

κίμεως] Cod. B. αἰα οὐγΓ. α'.

ἕδατος] Leg. μεθ' ἕδατος. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. p. 19. τό τε ὀμβριον ἕδατος, ὀφθαλμοῖς μὲν ἐστὶ ἀφελιμον· ἀρτηρίαν δὲ καὶ πνεύμονα τραχύσι. Medici addunt ὀμβριον, Attici vero ἕδατος aquam pluviam vocabant observante Casaubono ad Theophrasti Char. c. 3. p. 43. et sic mox roiter. Codd. A. et C. ἕδατι ὀμβρία.

καταχειε] Codd. A. et C. χείε.

ἰοιδίον] Lepidus error Martii, qui rosas dedit pro malo punico, Simeon Sethi de Aliment. p. 100. τῆς ὀξείας ὁ χυλὸς, σὺν μέλιτι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιτίθειμενος, ἐξυδαρίαν ποίη, καὶ μάλιχα
στ

ροϊδίων τῶν πιπτόντων Lβ. σίμιμι Laς'. κηκίδος La.
σὺν ὕδατι λειώσας, διάχρει.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΕΓ'.

Τὸ πτερύγιον ὑπερσάρκωμα ἐστὶ τοῦ ἐπιπεφυκίτου
ὑμένος, ἀρχόμενον ἐν τοῦ μεγάλου κανθοῦ, καὶ ἐφα-
πλούμενον μέχρι τῆς κόρης, ποιεῖ πρὸς αὐτὰ χαλκῶ
νεκαυμένου La', χαλκάνθου ὀπτής La'. χερῶ ξηρῶν. ἀλ-
λο. μίσσος ὀπτοῦ Lδ'. θερμίου αλεύρου Lβ'. σξύχου
χυλοῦ Lζ', λειώσας ἐπίχρει.

ὅτε πικρῶν. quomodo succus ille fiat dulcis, docet Eusta-
thius in Hexaem. p. 10. Athenaeus lib. XIV. c. 7. p. 690. E.
ροϊδίων μὲν τοὺς ὡς βοϊδίων, τὸ ὑπερκαρσικόν. sed si Thomae Mag.
p. 786. morem gerere volumus scribendum ροϊδίων. ac ita ha-
bet Cod. E.

Lβ'] ε' β.

σίμιμι] Codd. A. et C. σίμη ε' α', ε'. Cod. E. σύμιμις La'.
κηκίδος La'.] Cod. E. κικίδος οὐγΓ. α'.
διάχρει] Codices Mss. Vind. καταχρει. Cod. E. ἐπίχρει.

Cap. LXIII. Cod. E νη'.

Τὸ πτερύγιον] Celsus lib. VII. c. 7. Cassius Quaest. Medic. 13.
Paulus lib. III. c. 22. Aetnaeus de affect. spir. animal. lib. I.
c. 11. p. 42. et dignot. morb. lib. II. c. 7.

ὑπερσάρκωμα] Paulus l. c. νευρώδης ὑπεροχή. Cod. B. ὑπερσάρ-
κωμα. Codd. A. et C. ὑπερκαρσικόν.

τοῦ ἐ.] Codd. A. et C. ὑμενῶδες. Codd. D. et E. ὑμενῶδες.

ἀρχόμενον] Codd. A. et C. ἀρχομένου.

ἐφαπλούμενον] Codd. A. et C. ἐφαπλουμένου. conf. c. 124.
Longus lib. I. p. 15. ὡς τοὺς τ' ἐμπροσθίους πόδας ἐφαπλώ-
σθαι τοῖς χερσὶ, ubi vide, quae docte, ut solet, adnotavit
cel. de Villoujon.

ΣΜΙΚΤΑ

mae una et semiffis, gallae drachma, aqua tritae il-
linuntur.

DE VNGVE OCVLORVM,

QVOD ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ, (QVASI ALVLAM DIXERIS)

VOCATVR GRAECIS.

C A P. LXIII.

Unguis vero quod πτερύγιον graeci vocant, est ex-
creſcentia adnatae tunicae, quae ab angulo magno orta,
ad pupillam quoque pervenit. Huc igitur faciunt. Ae-
ris combusti, atramenti futorii torrefacti, ſingulorum
drachma, ſicca in uſum adhibita. Aliud. Miſyos tor-
refacti drachmae quatuor, farinae lupinorum drachmae
duae in pulverem redactae ad uſum.

κίρης] Rufus Eph. lib. I. p. 25. Pollux lib. II. c. 4. ſegm. 70.
Asterius apud Photium Biblioth. p. 1504 καὶ τὸ μεσον τοῦ
κύκλου διὰ τοῦτο προσηγορεύεται κίρη, ὡς καὶ τῆς μορφῆς τῆς
κατ' ἀστικὸν βλέποντι παραδεικνύει ἀσθραπιση.

αἰτὰ] vid. ad. c. 16.

χαλκοῦ] Ignorat Cod. E.

χαλκιάθου] Codd. A. et C. χαλκιάθης.

ξηρὸν] Codd. A. C. et D. ξηρᾶ. Cod. B. et E. ξηρῶ. Antiores
hic ſunt codices Mſſ. Cod. B. λίθου μαγνίτου οὐγι. δ.
(Codd. A. et C. ᾿δ) - μίλτου σιαπίδος (Codd. A. et C. συν-
επίδες ᾿β.) κρόκου (omittunt A. et C.) ἀγὰ οὐγι. β. μέλι-
τος ἀστικὸν τὸ ἀρκεῖν. Pergit addere Cod. B. quae in edito
leguntur, codices A. C. et E. addunt ἐπιχρῆε et capiti finem
imponunt, reſciſſis reliquis. Cod. E. λίθου μαγνίτου Lδ. μίλ-
του σιαπίδου Lβ.

πειῶ] Cod. D. ἐφ' αὐτῶν ποιήσεις οὕτως.

σιαπίδος] Cod. D. σινάπιδος.

σερχίον] Cod. E. σερχίον.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. et mox iterum. delet Cod. F.

ἐπιχρῆε] Cod. E. χρεῖε.

QVAE

Σ Μ Ι Κ Τ Α Ο Υ Λ Ω Ν.

Κ Ε Φ. Ξ Δ.

Ἄνεμόνης ἀπάσης ὁ χυλὸς τὰς οὐλὰς ἀποσμήχει
τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς· ὁμοίως καὶ τοῦ πενταυρείου τοῦ μι-
κροῦ ὁ χυλός. ἐπὶ δὲ τῶν χρονιωτέρων καὶ σιγῆσάντων
νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειωθέν ἐπιμελῶς, καὶ ἐγ-
χριστόμενον, καλῶς ποιεῖ καὶ σηπίας τὸ ὄσρακον καυθέν,
καὶ μετὰ μέλιτος λειωθέν· ἄλλο. ξηρίον τὸ σεβήριον κα-
λούμενον πρὸς ὀξυδορμίαν. καθρίας οὐγγ. γ'. ἀλὸς ἀμ-
μωνιακοῦ οὐγγ. ας'. Φύλλου οὐγγ. γ'. πεπέρως Lς'.
ποιοῦσας ξηρίον, ὑπάλειφε· τοῦτο ποιεῖ καὶ πρὸς ἔγ-
ροφθαλμίαν.

ΞΗΡΙΟΝ ΤΟ ΦΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ

πρὸς ἀμβλυωπίαν καὶ πρὸς ὀδόντων

πόνους καὶ ῥεύματα.

Κ Ε Φ. Ξ Ε.

Καθρίας Lη'. ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ Lδ'. κρόκου Lβ'. πε-
πέρως Lβ'. Φύλλου, ἀρσενικοῦ ἀνά Lα'.

ΠΡΟΣ

C a p. LXIV.

Σμικτὰ] I. Σμικτικὰ ut apud Alex. lib. II. c. 5. p. 121. La-
cuna hic iterum in codicibus Mss. nam sex capita sequentia
migrant.

ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. Paulus lib. III. c. 22. Marcellus Empir. c.
VIII. p. 68. ἀπάσης addit noster, quod ejus species sunt plures,
vid. Matthiolus ad Dioscoridis lib. II. c. 172.

ἀποσμήχει] Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 47. ἡσείαις καὶ
εὐχαῖς συνεχῶς προσκατερῶν ἀποσμήχει τὸν ἔυπον τῆς ψυχῆς·
conf. idem ad Pauli epist. II. ad Timoth. Serm. VI. p. 357.
Emporius Aedeseo p. 42. τῆν οὐψιν καὶ τὸ πρόσωπον ἀποσμήχει
τῷ ὕδατι βουλομένοσ.

ἐπὶ τῶν] Noster c. 113. ἐπὶ τῶν μεγίστων ὀδονταλγίῳ ἀγασ-
ποις.

μέλιτος λειωθέν] μετὰ μέλιτος καὶ λειωθέν Alex. l. c.

QVAE EX SMEGMATIS

CICATRICES EXTERVNT.

C A P. LXIV.

Anemonae omnis succus cicatrices oculorum exterit, similiter etiam centaurii minoris succus, in magis autem vetustis et scirrhosis nitrum cum oleo veteri diligenter tritum et illitum belle facit, item sepiae testa combusta, et ex melle contrita. Pulvis severius cognomento, ad acuendum visum, cadmiae unciae tres, salis ammoniaci uncia una semis, folii unciae tres, piperis drachmae semissis, in pulverem redacta sublinito. Facit etiam ad aridam lippitudinem, quam Graeci xerophthalmiam appellant.

PVLVIS, CUI NOMEN EST

A LVMINE, PHOS, AD OCVLORVM HEBETVDINEM, ET DOLORES DENTIVM FLVXIONESQVE EFFICAX.

C A P. LXV.

Cadmiae drachmae octo, salis ammoniaci drachmae quatuor, croci drachmae duae, piperis par pondus, folii, auripigmenti, singulorum drachma.

Q 2

AD

ξηρίο.] *Alex.* l. c. p. 146. *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 209.

Plura dat *Juglerus* Biblioth. Ophthalm. p. 83.

ἐξυδροχίας.] *Plutarchus* T. I. p. 119. ὡς περ ἐξυδροχικὸν ἔμματα παρασκευάζονται καὶ φλεγμώδονται.

οὐγγ.] *Alex.* δραχμ.

ἐπαλσιφει.] c. 71. *Aeschylus* Acharn. vs. 1028.

τοῦτο.] ignorant *Alex.* exemplaris, unde mox καὶ ποιῶ.

C a p. LXV.

φῶς.] *Alex.* lib. II. c. 5. p. 146. Id est sanitas, salus. *Homerus* Iliad, Z. vs. 6.

φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν.

ubi

ΠΡΟΣ ΑΜΒΑΤΩΠΙΑΝ,
καὶ ἀρχομένας ὑποχύσεις.

Κ Ε Φ. ΕΣ.

Χολήν πέρδιμος, καὶ χυλὸν μαράθρου ἔγχειε, πάνυ
καλὸν καὶ πρὸς τὰς ἀρχομένας ὑποχύσεις, καὶ ὁ πρω-
τεὺς τὸ κολλούριον. ἄλλο. χολή αὐτοῦ καλῶς ποιεῖ, καὶ
μετὰ μέλιτος ἔγχρισμένη. Γραφῆναι δὲ χρῆ καὶ τὸ τῷ
προφῆτου ὑγροκόλλούριον.

ΠΡΟΣ

ubi Schol. Φῶς, Φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. Horatius Carmin. lib.
IV. od. 5. v. 5.

Lucem redde tuae dux bone patriae.

ubi vid. Acron p. 222. Sic *aus* (salus vel medela est observante
Pighio ad Valerii Max. lib. I. c. 5. p. 55.

ἀμβλυακίαι] hac laboravit Tiberius, quam ita describit Xiphilinus
Tiberio p. 99. πλεῖστον γὰρ τοῦ σκοτεινοῦ βλέπων, ελαχίστη
τῆς ἡμέρας ἴδωρ. conf. Suetonius lib. III. p. 415. et ad eum
Cassiodorus.

Cap. LXVI.

ὑποχύσεις] Celsus lib. VI. c. 6. lib. VII. c. 7.

πέρδιμο.] Alex. l. c. p. 147. μετὰ μέλιτος καὶ χυλοῦ. Marcellus
Empir. c. VIII. p. 60. Perdiciis fel mixtum mellis aceto cali-
ginem tollit. conf. Dioscorides lib. II. c. 72. Simeon Sethi
p. 94. Q. Ser. Samonicus c. XIV. v. 23. Sextus Placii, c.
27. Kivanides p. 148. Bald. Rousseus Epist. Medicin. LIX.
p. 220.

μαράθρου] Plinius H. N. lib. VIII. c. 27. Origenes contra Cel-
sum lib. IV. p. 220. Aelianus H. A. lib. IX. c. 16.

πρωτεὺς] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 219. Paulus lib. VII. c.
16. p. 282. Marcellus Empir. c. VIII. p. 74. Protea medici-
nae operam navasse licet eum inter medicos non retulerint hi-
storiae medicae conditores Bomier et Clevisus patet ex Apuleii
Apolog. p. 270. Cum tamen nunquam apud eum (Odyss. Δ.)
marino aliquo ac pisculento medicavit nec Proteus faciem etc.
Videtur autem illis adnumerandus medicis, qui partibus faciei
medebantur, juxta morem Aegyptiorum, de quo Herodotus lib.
II. p. 120. Fertur modo aqua factus esse, modo ignis, quod
allegorice interpretantur Heraclitus de incredib. c. 29. Heracli-
des Allegor. p. 489. Cassius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XX. c.
31.

AD HEBETVDINEM
ET INCIPIENTES OCVLORVM
SUFFVSIONES.

CAP. LXVI.

Fel perdicis cum melle et succo foeniculi, illinito. Admodum efficax etiam ad incipientes suffusiones, collyrium protheus existit. Fel aquilae bene facit cum melle illitum. Scribendam etiam est prophetae Hygrocollyrium.

ΠΑΡΑ ΟΥ Q 3 III

DE

31. et *Harduinus* ad *Plinii* lib. XXX. c. 1. Scientiam ejus aliter interpretatur *Synesius* *Epist.* 138. p. 86. Sane qui eum crebro vestimenta mutasse perhibent. An medicus hos quidam morbos curabat aqua marina, illos vero igne? Creditus fuit post mortem oracula fundere et statua ejus aegrotantibus opulari, ut perhibet *Athenagoras* *Legat. pro Christian.* p. 130. unde forte hujus formulae origo arcessenda.

καλή αέτος] *Aelianus* H. A. lib. I. c. 43. *Sextus* *Placit.* c. 23. *Marcellus* *Empir.* c. VIII. p. 60. *Kirani* *des* p. 114.

αέτος] ita noster iterum c. 260. *Moeris* p. 5. αέτος, Ἀττικῶς. αέτος, Ἑλλῆνες. *Aelianus* H. A. lib. I. c. 42. *Stephanus* *Byz.* de *Urb.* v. Ἀλεξ. p. 88.

καλῶς ποιῶ] *Aeschines* *dialog.* II. p. 63. καλῶς δὲ καὶ εὖ ποιῶς παρακλιῶν. *Aphthonius* *Progymn.* p. 42. ἡμῶν ὡς καλῶς ποιῶντες οἱ πρόγονοι. *Aeneas* *Sophist.* ep. 10. *Plinius* lib. XXIX. c. 6.

γραφῆς] praescribendum est. *Plato* *Politic.* p. 175. μᾶτε τοῖς κάμνοντα ἕτερα τολμῶντα παρὰ τὰ γραφῆτα δοῦν. *Arctaeus* *cur. morb. acut.* lib. I. c. 2. p. 79. E. pro quibus dixit *Cebes* *tabula* p. 202. εἰ δὲ μὴ ἀπέχετο οἷς ἀπέχετται ὁ ἰατρός.

προφήτου] Procul dubio ex Aegypto in Graeciam migravit haec compositio: nam sacerdotes apud Aegyptios prophetae dicebantur, vid. *Apulejus* *Metamorph.* lib. II. p. 47. et medicinae periti erant. *Heliodorus* lib. III. p. 156. in prius Antinoi, ut docuit *Casanbonus* ad *Spartianum* p. 137. unde collyrii hujus usum invaluisse suspicor tempore Hadriani, quem medicinae studiosum fuisse, testatur *Caryophylus* de usu et praestantia thermar. p. 35. Parabatur autem ut hariolor, in fano Isis, unde aegri illud petebant, ac in quo habitabant prophetae et aliquando etiam peregrinantes. Colligo hoc ex historia quam
de

ΠΡΟΣ ΝΥΚΤΑΛΩΠΑΣ.

Κ Ε Φ. ΕΖ'.

Νίτρον τρίψας μεθ' ὕδατος ποταμίου, χρῶ. ἄλλο
χολήν τραγείαν μετὰ μέλιτος ἔγχριε. ἄλλο πρὸς τὸ
αὐτό ἦπαρ τραγείον ὀπτήσας, πον ἐκ τῆς ὀπτήσεως
ἰχώρα συναγάγε καὶ οὕτως ἔγχριε αὐτούς. αὐτὸ δὲ τὸ
ἦπαρ ἐσθίειν διδου, καὶ τὸν ἀτμὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπι-
τουμένου κέλευε ἀνεωγῆσι δέχεσθαι.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΑΨΑΙ

λευκίωματα,

Κ Ε Φ. ΕΗ'.

Χαλιάνθου δραχμ. δ': ἐκάνθης αἰγυπτίας, κημάδος
ἀνά δραχμ. δ'. ὕδατι ἀναλαβῶν χρῶ.

de Achaemene refert Heliodorus lib. VII. p. 328. qui Iliθs
templum introibat ἐκαλεῖσθαι τὸ ὀφθαλμῶ, addit scriptor
eroticus οἶσθαι γὰρ ὡς φέρεται τι μικρὸν ἐστὶ κακώσεως. et p. 333.
Achaemenes de se. ἀλλὰ ἔγωγε ἔχω μὲν καὶ διαβλέπω σχεδὸν
τοὶ λοιπὸν συνήθως. conf. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I.
ep. 33. p. 135.

C a p. LXVII.

Νυκτάλωπας] Galenus Lex. Hippocr. p. 27. νυκτάλωπες, οἱ τὸ
νυκτὸς ἀλαοί. Glossae Sarriccae Mss. νυκτάλωπας, τοὺς τὸ
νυκτὸς μὴ βλέποντας. ita Hippocrates Praedict. lib. II. p. 92
et Aetius lib. VII. c. 48. aliter Paulus lib. III. c. 22. et Aetius
de dignot. morb. lib. II. c. 7. cuius sententiae adscrip-
tatur noster, non exposuit. Conf. Marcellus Cagnatus Var. ob-
serv. lib. II. c. 3. Casaubonus ad Suetonium lib. III. p. 415.
Menagius Menagian. T. III. p. 220. G. Vassaeus ad ff. p. 257.
Convenit hic observatio Sexti Empir. adv. Mathematic. lib. I. p.
17. Φιλομετάβολόν τι ἐστὶν ὁ αἰὼν, οὗ ἐκ τῶν μόνον καὶ ζῶν
ἀλλὰ καὶ εἰς ἔμματα.

ΠΡΟΣ

DE NYCTALOPE. III

CAP. LXVII.

Nitro ex aqua fluviali trito utitor. Aliud. Fel hirci ex melle illinito. Aliud ad idem. Iecoris hircini saniem, quae dum allatur, effluit, colligito, atque hac eos oblinito. Idem autem jecur comedendum dato et vaporem ejus, dum allatur, oculis apertis excipere iubeto.

AD TINGENDAS

ALBUCINES.

CAP. LXVIII.

Atramenti sutorii drachmae quatuor, spinæ Aegyptiæ, gallæ, singulorum drachmae quatuor, aqua exceptis utitor,

Nitro] *Alex.* I. c. p. 148.

ποταμίου] aqua fluviali jam ab antiquissimis temporibus lubenter utebantur veteres, vid. *Statius Thebaid.* lib. I. vs. 575. et ad eum *Lactantius.*

ἴππε] conf. noster c. 59. *Paulus* lib. III. c. 22. *Sextus Placit.* c. 4. *Plinius H. N.* lib. VIII. c. 50. *Priscianus* lib. I. c. 19.

ούτας] Est mox, ocinus, vid. *Devarius* p. 299. et cap. 61. vel *modo, sine additamento*, conf. *Marklandus ad Maxim. Tyr. Dissert.* XVI. p. 680. vel etiam *καλῶς*, ut *Dores*, notante *Eusebio* apud *Cassiodorum* Lect. Theocr. c. II. p. 264.

ἀνεωγῆς] *Anonymus de V. S.* p. 14. κατὰ δὲ τὴν εἰρὴν ἡμετέραν εἶδεν αὐτὸν ἀνεωγῆτος τοῦς ὀφθαλμοῦς — εἶχοντα. ita enim leg. non ἀνεωγῆτα.

Cap. LXVIII.

χλωκίδου] *Alex.* lib. II. c. 5. p. 149. conf. c. 62.

ΠΡΟΣ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΑ,

ΚΕΦ. ΝΘ.

Χαλιίτεως, κρόκου ἀνά δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ.
ε', ὕδατος τὸ ἄρσιον.

ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑΡΡΟΔΟΝ
ποιοῦν πρὸς ὑποπίους ὀφθαλμούς, καὶ
σαφυλώματα, καὶ σφικελιζούσας
ὀφθαλμίας.

Ἐπὶ μὲν τῶν σαφυλωμάτων μετὰ γάλακτος, ἐπὶ
δὲ τῶν ἄλλων μετὰ ὠῶν. καθμίας κευκαυμένης, καὶ πεπλυ-
μένης δραχμ. η'. χαλκοῦ κευκαυμένου δραχμ. δ'. ῥόδων ξηρῶν
δραχμ. δ'. ὀπίου θηβαίου δραχμ. β'. κρόκου σικιλικῶς δραχμ.
δ'. ἐν ἄλλῳ δραχμ. α'. λίθου σχισοῦ δραχμ. β'. κόμμης
δραχμ. β'. οἴνω ἀθαλάσσω, ἢ σπαθίτῃ ἀναλάμβανε. Πρὸς
πτέρυγα

Cap. LXIX.

διάρροδον] Alex. l. c. p. 159. Galenus sec. loc. lib. IV. p. 215.
apud quem recte articulus τὸ σκῦλατ.

ὑποπίους] Samblichus apud Stobaeum Serm. 44. p. 313. Καθ-
περ τῶ ὑποπύῳ βέλτιον τὸ καίεσθαι τοῦ διαμίνου.

γάλακτος] Caprillum puto innui, vid. historia Democriti apud
Dor nem Laert. lib. IX. p. 656. de cujus praesentia agit Car-
lius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 3. p. 513. vel muliebri.

μετὰ ὠῶν] Favent haec verba conjecturae cel. Trilleri apud el
Saxe epist. ad van Wyn p. 59.

θηβαίου] Quod ex Aegypto adferebatur, vid. Strabo lib. XVI.
p. 1128. nec prae jactantia hoc aliaque medicamenta a solo na-
tali vel loco unde adferuntur ita iudicantur ut vane scribit Schol.
Aristophanis ad Ecclesiaz vi. 404. εἰσθασι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ ἰν
πατριδος ἐπ' ἀλαζονείας τὰς βασιλίας ἐνομάζουσι οἷον Κρη-
ναϊκῶν οἶνον καὶ Συμραϊκῶν. Nam olitori et cauponi merito
est concessum, olus et vinum ex nobilitate soli commendare: ci-
nium Thasiacum, olus Phlasiacum, ut inquit Apulejus Apologia p.
262. quidni et medicis?

σικιλικῶς] Alex. κίλικος. ubi Guinterius vertit Sicilicis, conf. no-
tam ejus p. 792. Laudabatur crocus Cilicis, laudabatur quo-
que

AD STAPHYLOMATA.

C A P. LXIX.

Chalcitidis, croci, singulorum drachma, mellis drachmae quinque, aquae quantum satis est.

COLLYRIUM DIARRHODON,

OCULIS PURULENTIS, STAPHYLOMATIS, LIPPITVDI-
NIBVS, IN SPHACELVM DEGENERANTI-
BVS, VTILE.

In staphylomatis quidem ex lacte, in aliis autem ex ovo, cadmiae combustae et elotae drachmae octo, aeris ulsi drachmae quatuor, rosarum siccarum par pondus, opii Thebani drachmae duae, croci Siculi drachmae quatuor, (alibi legitur drachma tantum) lapidis scissilis drachmae duae, gummi totidem, vino marinae exper-

Q 5

tae

que is quem ferebat Sicilia. De hoc consul. *Dioscorides* lib. I. c. 29. *Scribonius Larg.* c. 4. 29. *Glossae Chemicae* p. 146. Ejas tamen non meminit *Brydone Itiner. Sicil. T. II.* p. 306. ubi recenset bona, quibus abundat insula illa. De prioribus vid. *Solinus* c. 41. p. 310. *Strabo* lib. XIV. p. 987. *Plinius H. N.* lib. XXI. c. 6. *Athenaent* lib. XV. c. 11. p. 638. Schol. *Aristophanis* ad *Av.* v. 302. *Isidorus Orig.* lib. XVII. c. 9. *Synesius* ad *Dioscor.* apud *Fabricium Biblioth. Gr.* Tom. VIII. p. 236. *Salvagnius* ad *Ovidii Ibin* v. 202. De utroque *Salmasius* ad *Solinum* p. 75. et p. 545. et *Jo. Rhodius* ad *Scribonium Larg.* p. 68. et p. 253. *Σουλίκος* autem addiderunt *Alexander* et *noſter*, quod sincerum vellent, nam adulterabatur crocus, ut multa alia aromata et colores, ut queritur *Jo. Chryſoſtomus* in *Psalm. XI.* p. 604.

λίθου] Apud *Alex.* p. 159. ante hanc vocem praecedit *σούρης δραχμ. α.* de lapide hoc *Dioscorides* lib. V. c. 145. conf. doct. *Blaius Cariophilus* de antiq. marmorib. p. 57.

καλιόσσα] Vinor aquam macinam admiscebant veteres vel salem, ut testatur *Cato* de *R. R.* c. 24. et *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 39. rationem exposuit *Plutarchus* T. III. p. 1686. et Schol. *Aristophanis* ad *Nub.* v. 1239. *Cornutus* de nat. deor. c. 30. p. 226. *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 27. p. 112.

πτερύγια καὶ συνιώσεις. Χαλιάνθου, ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ, κόμμεως ἴσα, ὄξει λεώσας, ποιεῖ κολλούριον, καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΑΚΩΣΕΩΣ

καὶ Καρκινωμάτων.

Κ Ε Φ. Ο.

Τὸ καρκίνωμα πάθος ἐστὶ τοῦ κρατσοειδοῦς, ἔχων ὀδύνας σφοδράς. Τοῦτο δὲ τῶν ἀμιάτων ἐστὶ τὸ πάθος. Ταίτους δεῖ πυριῶν, καὶ καταπλάσσειν ἀλεύρω θραβίνω

p. 112. et lib. II. ep. 32. p. 635. conf. Dalechampius ad Plinii H. N. lib. XIV. c. 8. Scaligerana prima p. 106. Vina graeca a Romanis in libationibus adhiberi negat Plinius l. c. c. 19. *quoniam aquam habeant. idem lib. XXIII. c. 1. Vinum marina aqua factum, inutile est stomacho, nervis, vesicae.* adde Athenaeum lib. I. c. 20. p. 26. et Hier. Mercurialem Var. Lect. lib. II. c. 13. Caupones vinum aqua adulterasse, quibus legibus coeherentur praeter *Asterium* apud Phetium p. 1501. docuit Casaubonus ad Strabonem lib. XVII. p. 1150.

κλώσεις] Celsus lib. VI. c. 3. Galenus Lex. Hippocr. p. 96. Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 1278. Martialis lib. VII. epigr. 59. Rhazes de Variol. c. 4. p. 248. τὰ σὺνὰ ἀπογενῶσι φλυκταίρας. quae sunt Arabum forte etiam antiquiorum sententia, nam ut scribit Jo. de Gadesden apud cel. Gvnerum fragment. medicor. Arabist. de variolis p. 12. *cum homo comedit ficus frequenter, quae ipsae expellunt materiam ad exteriora, unde frequenter Arabes et qui eos sequuntur ficus in potu propinant, ad variolarum eruptionem promovendam.* Plura dat Foesius Oecon. Hippocr. p. 357. M. Raderus ad Martialis lib. I. epigr. 56. vf. 1. et Hatáninus ad Plinii H. N. lib. XX. c. 6. Marcellus Empir. c. VIII. p. 64. ex Scribonio Larg. ad quem vid. Jo. Rhodius p. 75. *Ad palpebrarum veteritatem aspritudinem et excrescentem carnem, quam lycosim Graeci vocant, in qua est callem durissimum. Oritur etiam si quis nudo insideat equo.* Martialis lib. XIV. epigr. 76.

Cap. LXX. Cod. E. νδ',

καρκινωμάτων] Cod. E. καρκινώματος,

tae aut palmulato excipiuntur. Ad pterygia et fycosae. Atramenti sutorii, salis Ammoniaci gummi paria pondera aceto laevigata, in collyrium redigito, et utitur.

DE CARBUNCULO

E T

CARCINOMATE.

CAPVT LXX.

Carcinoma tunicae ceratoidis affectus est, quem vehementes dolores comitantur, et omnino est ex vitiis, quae sanationem non recipiunt. His itaque fomenta adhibere, et farinam ex mulla decoctam obducere instax
cataplasma

καρκίνωμα] Celsus lib. VI. c. 6. Paulus lib. III. c. 22. Aethnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Memmo apud Photium Biblioth. p. 705.

ἔχων] leg. ἔχον. ac ita cod. B. Potest tamen ἔχων seruari, ac si praecesserit *καρκίνος*, ita *Glossae Petronii* c. 119. p. 562. de Phaside: Colchidis flumen iugens et omnium Ponti annuum clarissimus. Placet observatio cl. De Rhoer ad Porphyrii lib. III. de Abstinencia p. 241. „Saepe fit apud veteres, ut substantivo adponant adiectivum vel pronomen alterius generis: hoc inde ortum videtur, quod animo scribentis obversaretur alia vox, quae idem exprimeret.“ conf. ipse Porphyrius l. c. p. 266. in primis Scaliger ad Manilium p. 419. et Melchior Goldastus in *Valerianum* de bona discipl. p. 95. Polyaeus lib. VIII. c. 23. p. 745. *Καίσορ* — αὐτὸς μὲν ὀλίγους εἶχεν ἰστέρας, τοῖς δὲ ἦν πολὺ πλῆθος ἰστέων, ac si praecesserit *πολεμίοις*. Theophylactus Simoc. ep. 54. *παράτα τὰς μυρίας περσείας, τὰς σκοιδαῖς, τοὺς ὄρκους, ὡς διὰ τῶν προαγωγῶν γυναικῶν ἐσπείσω μοι.* ubi ed. *Κιμεδοντίου* habet *οὗς διὰ male*.

ἔπιτο] Codices A. et C. *καὶ σημῖον* (leg. *σχεδόν*, ac sic Cod. E. vel potius *σχεδὸν τι*, ut *Aeschines* Dialog. II. p. 83. ubi vid. *Fischerus* et cl. *Bachius* ad *Xenophontis* Oeconom. c. 3. p. 15. *Paulus Aeg.* tamen lib. III. c. 19. *τι* omisit.) *εἰς τῶν ἀνιάτων*, Cod. D. *ὡς εἰς τῶν ἀνιάτων*.

κυριῶν] Leg. *κυριῶν*. vid. quae notavi ad c. 46.

πλευρά] Codd. A. et C. *πλευρῶν ὀροβίου*, conf. c. XXXI.

καταπλάσσειν] Cod. D. *κατὰ πλάσσειν*.

ἐν μελιβάτω, ἢ κρένου ῥίζαν λεῖον σὺν μέλιτι, καὶ γάλα
ἐνθάξειν τὸν ὀφθαλμὸν. Ἐὰν δὲ νέμῃται τὰ ἔλαια, Φα-
κῶ κατὰπλασσε μετὰ μέλιτος, ἢ ἐλαίας φύλλα, ἐφθᾶ,
ἢ ἡδύσμοις ἐν οἴνῳ ἐψημένους σὺν μέλιτι κατὰπλα-
σσε. καθαροῦ δὲ γινομένου τοῦ ἔλκους, κατὰπλασσε κρο-
κοῖς ὠν ὀπτῶν μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος· πρὸς δὲ τοὺς
ἐν τῷ βλεφάρῳ ἀνθρακᾶ, ἐστὶ δὲ ἔλκος ἐπόδυνον ἐσχάρην
ἔχων μέλαιναν, σαφίδα λεῖώσας, καὶ κοριανὸν χλωρὸν τὸ
ἴσον

ῥίζαν] Codd. A. et C. ῥίζαν. Cod. E. ῥίζαν.

ἐνθάξει] Noster quidem, c. 90. ἐνθάξειν δὲ τὸ εὖς αἰγὸς ἀρε-
malim tamen legere eis τὸ εὖς et hic eis τὸν ὀφθαλμὸν. Ita
Lennin recte c. 75. et 82. et eleganter c. 189. ἐνθάξει τὰ ῥίζα
pro εἴς ἐν τῷ οἴνῳ. conf. Salmasius ad Tertullianum de pallio
p. 401. aut apud nostrum legend. τῷ ὀφθαλμῷ. Codd. A. et
C. εἴς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. Cod. B. ἐνθάξειν τῷ ὀφθαλμῷ.
Cod. E. eis τὸν ὀφθαλμῷ.

νέμῃται] Codd. A. et C. νέμῃται.

Φύλλα] Codd. A. et C. φύλλων omisso ἐφθᾶ. Codd. B. et E.
Φύλλα ὀπτᾶ.

ἡδύσμοις] Glossar. Philoxeni p. 113. Μέντα, ἡδύσμοι, ἡδύ-
σμον. leg. ἡδύσμοι, ἡδύσμος. Restituit ἡδύσμος Doct. Nels-
sius Geopon. lib. XII. c. I. p. 844. Paulus l. c. σιδίος quem
secutus est interpres, sed noster hic, ut alibi, ducem suum de-
reliquit. Codd. A. et C. ἡδύσμου. Cod. B. ἡδύσμοι. Cod.
E. ἡδύσμου.

ἐψημένους] Codd. A. et C. ἐψημένους. Cod. B. ἐψημένους. Cod.
E. ἐψημένα λεῖων.

σὺν] Codd. A. et C. λεῖώσας σὺν. Cod. B. λεῖον σὺν.

κροκοῖς] Codd. A. C. et E. κρόκου.

ὀπτῶν] Cod. E. ἐφθᾶν.

κρόκου] omissum in Codd. A. et C.

πρὸς δὲ τοὺς] Leg. πρὸς δὲ τὸν nempe ἀνθρακᾶ, aut hoc vocabu-
lum plurali numero poni oportebat: vel more suo de uno nu-
mero ad alium desilic. Eusebius H. E. lib. IX. c. 7. p. 262.
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰν ὀφθαλμῶν διαφερόντως ἐπιπλαστοί
γινομένοι (ὁ ἀνθρακᾶ) μυρίου ὄσους ἀνθρακᾶ ἀμα γινάσκῃ καὶ
παισι, πηροῖς ἀπειργάζετο. τοὺς agnoscunt codices Mff.

ἀνθρακᾶ] Codd. A. et C. ἀνθρακᾶς. Cod. D. ὀφθαλμῶν ὅτι ἐστὶν
ἔλκος. δὲ omittunt Codd. A. et C. Cod. B. ἕτεροι ἐστὶν ἔλκος
κατὰ

cataplasmatibus oportet, vel liliæ radicem cum melle tritam, et lac instillare oculo. Si vero ulcera serpunt, lentacula cum melle, vel foliis oleæ decoctis, vel malicorio in vino cocto cum melle ad cataplasmatibus modum utitor, repurgato vero ulcere, ovorum assatorum lutea cum croco et melle ad cataplasmatibus formam applicato. Ad palpebrarum vero carbunculos, (ulcus autem est dolorosum, et crustam habens nigram) uvam tritam et coxandri semen viride pari pondere imposito, vel lentaculam

κατάρδιον. Anthracis miram etymologiam dat *Guido Cauliacensis* Tract. II. Doct. 1. c. I. p. 63.

ἐποδνικῶν] ἐπάδνικον. Codd. A. et C. ἐποδνικες. Frequentissime in terminatione vocum peccatum est a librariis, exemplo sit locus *Longi Pastor*, lib. I. p. 13. ἀρα φαρμακίαν ἐγείσατο γλῶσση μέλλοντά με φίλων; πᾶς εἰς οὐκ ἀπέθανεν; leg. ἀπέθανον. *Galenus* Protrept. (si modo *Galenus* libellus, qua de re dubitat *Casp. Hoffmannus* ep. ad Th. *Reinesium* ep. 24. p. 90.) c. 7. p. 29. ἀξίαν, ὅλον σχεδόν ἐθνος πῶς ἐπ' ἀμαθίᾳ ψόγον ἀπολέσθαι leg. ἐθνος τοῦ ἐπ' ἀμαθίᾳ ψόγου.

ἐσχάτων] Codd. A. et C. χρεῖαν ἔχομεν μέλαινα. Emenda χρεῖαν ἔχον μὲν μ. Sapiunt haec verba glossena.

ἐχῶν] Suspiciari licet et hic ἔχον legendum, ut supra et referendum ad modo praecedens ἔλαος: verum cum norim auctores aliquando adjectivum ad remotius vocabulum referre, vid. *Dorville Vann. Critic.* c. 7. p. 193. et *Marcklandus* ad *Maximum Tyr.* Diff. X. p. 670. possumus ἐχῶν fervare et cum ἀσθηρῶς conjungere. *Orpheus* de Lapid. p. 304. vl. 42.

τῆν ἐγὼ ἀπέκλεις ὀλοῦ κατέπατα δρόκοντος Ἐσρέφθην.

corrigo τῆν et ad remotius τρέφω, non vero ad proxima praecedens σχίσις refero, quod cum non animadverterent librarii proclive erat τῆν scribere. Codd. B. et E. ἔχον. conf. locum *Theophylacti* supra notatum.

καφίδα] Codd. A. et C. ἀμφίδα Cod. E. σαφίδα.

τίσις] Cod. B. ἐξίσις.

φακίῶν] φακίον. Plurimum follicitos habuit hoc vocabulum grammaticos, vid. *Thomas Mag.* p. 382. et ad eum *Oudendorpius*. *Ammonius* p. 141. et ad eum *Valkenhaerius* et *Fischerus* ad *Moeritium* p. 115. *Lexic. Biblioth. Coislin.* p. 476. Codices Mss. φακίον.

ἴσον ἐπιτίθει, ἢ Φακῶ σὺν μέλιτι, ἢ ἀργολώσσου χυλὸν, ἢ τὰ Φύλλα σὺν μέλιτι, ἢ χυλὸν πολυγόνου, ἢ ἀνδράχην.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΥΡΩΣΕΩΣ

καὶ

ἀμβλυωπίας.

Κ Ε Φ. Ο Α'.

Ἡ μὲν ἀμαύρωσις παντελής ἐστὶ τοῦ ὄραϊν παρεμπόδισμός, χωρὶς τινὸς Φανεροῦ πάθους· ἢ δὲ ἀμβλυωπία ἀμυδρότης τοῦ ὄραϊν, καὶ δὲ τούτους ἐκ τῶν καιθῶν γενῶσιν

κοριανόν] Cod. E. εἶγανον. forte leg. ὄραϊνόν. Glossae Jatr. Mff. κολυανδρος, κοριανδρος. Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 673. κοριανόν εἶδος βοτάνης τὸ νῦν κολιανδρον. conf. quae de literis e et λ notavi ad. c. VIII. et ad c. 73. et 83.

κλωρὸν] Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8. p. 101. conf. Schulze Toxicol. c. VII. p. 31.

ἀργολώσσου] Codd. A. et C. ἀργολώσσου·χυλόν. Codd. B. et L. omittunt haec usque ad ἢ χυλόν π.

ἀνδράχην] Cod. B. ἀνδράχης. Sequitur in tabula Cod. D. lemma sequens περὶ λοιμωδῶν ἐλκῶν, caput ipsum desideratur. Quantivis vero pretii mihi hoc lemma, nam Theophanem nostrum vel auctorem hujus capituli, quisquis demum is fuerit, indicare arbitror *pustulas variolosas*, quas in palpebris et adnae oris non semel vidi ac norunt medici omnes: unde adparet eum cum Arabibus consuevisse ac variolas sibi notas habuisse, quas distinguit ab aliis ulceribus, de quibus egit cap. 55. et de anthracibus de quibus cap. praecedens consulendum, quod infringit sententiam virorum doctorum, qui per anthraces variolas intelligendas nobis persuasum iverunt, vid. cel. Gruner Antiquit. variolar. p. 4. et Morb. Antiquit. p. 16. et seqq. Neque arbitror hoc caput ab alio Theophani obtinsum esse cum laciniae ejus panno adsutae ex scriptoribus eo antiquioribus depromptae sint. Adparet quoque nomine aetate auctoris apud Graecos recentiores, variolae indigitabantur, nam eas λοιμωδῶν vocarunt interpres graecus *Rhaeis* et *Synesius* de febr. c. 9, p. 288. Neque amplius solus *Synesius* dicendus est inter Graecos variolarum meminisse, cum jam ei comitem adjungere liceat nostrum. Conjecturis si ulterius induigere luberet, plura inde

culam cum melle, vel plantaginis succum, vel folia cum melle, vel polygoni succum, vel portulacam.

DE OBSCURITATE ET HEBETUDINE SEV OFFUSCATIONE OCULORVM.

DINE SEV OFFUSCATIONE OCULORVM.

C A P. LXXI.

Obscuritas (quam ἀμαύρωσις Graeci vocant) perfectum est videndi impedimentum, absque manifesto affectu, quemadmodum ἀμβλυωπία visus quaedam obscuritas est. In hoc casu sanguis ab angulis auferendus, et hiru-

exculperem. Sic cur λοιμικὴ vocabulo variolae denotaverint Arabes, haec forsitan est ratio, quod illae pestilentiam aut praecurrerent, vel eam comitarentur, nam hoc observavit Theologus hierosolimitanus *Franciscus Martinus*, Epistolae. p. 343. *Commoventur etiam, quos D. Valenzyn Elburgi decumbat ex variolis, pestilentiae vel prodromis, vel asseclis.* Hoc enim scripsit anno 1642. qua tempestate pestilentia Belgium foederatum depopulabatur. Quae opinio tunc temporis incolarum mentem pervaserat, nam ita scribit *Salmastus* ad *Ruteanum* anno 1633. lib. I. ep. 43. p. 93. *Ille tiennem ici par truditivo, que ce mal (variolae) est un tres-certain avantcoureur de Peste.* quae opinio jam ex nostratum mente deleta est. Huc etiam refero quae scribit *Martin. Langius* ad fratrem suum Joannem Epist. Medic. lib. II. ep. 23. p. 591. *parva puerorum exanthemata, quae obscurum increbrescunt, magnorum peltis apostematum fore indicia.* Caput ipsum intercidit forte, quod librarii non viderent, quam adfectionem indigaret auctor.

C a p. LXXI. Cod. E. ξ.

Περί] Codd. A. et B. περί ἀμαύρωσις ἀμβλυωπίας.

Ἡ μὲν] *Paulus* lib. III. c. 22. Caeterum multa mutavit noster, quantum ad dictionem.

ἀμαύρωσις] *Nic. Tulpius* Observ. medic. lib. I. c. 10. et 31.

τιός] Ejiciunt codd. A. B. C. et E.

ἀμαύρωσις] *Paulus* ἀμαύρωσις. Codd. A. et C. ἀμαύρωσις.

καὶ δὲ] *περὶ δὲ* Codd. A. et C.

καὶ δὲ] quomodo in majoribus angulis instituenda sit venae sectio, docuit *Anonymus* de V. S. p. 25. de voce καὶ δὲ censui. *Casaubonus* ad *Persium* Sat. V. p. 402.

σιώσῃ αἵματος, καὶ βδέλλας ἐμβαλεῖν κατὰ τοὺς κροτά-
 Φους, καὶ τὴν γαστέρα κενώσῃ διὰ τῆς ἱερᾶς Ρούφου,
 καὶ πταρμοῖς χρῆσῃ, καὶ ἐμέτοις, καὶ ὑπαλείφῃ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς, πρῶτον μέλιτι καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, ἴσον. ἄλ-
 λο. ἔπειτα τῷ συνθέτῳ τούτῳ. κρόκου δραχμ. β'. χολ-
 λῆς ὑαίνης δραχμ. β'. πεπύρεως κῶ. πῆ. μαράθρου χυ-
 λοῦ, ἄλως ἀμμωνιακοῦ δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ. β'.
 λειώσας ἀπόθου, καὶ ἔγχρει ἀποσπογγίζων θάλασσαν
 θερμὴν.

ΠΕΡΙ

αἵματος] Subaud. βραχὺ τι. vid. ad c. 10. Codd. A, C. et E
 αἷμα.

βδέλλας] *Kivanides* p. 142. *Julianus* apud *Cyrtium* lib. VI. f. 202. A. νῦν δὲ ἡμῖν συμβέβηκε, ὡς περ ταῖς βδέλλαις, τὸ χιρ-
 ρισθῆναι αἷμα ἐκασθεν, ἀφῶναι δὲ τὸ καθαρώτερον, quae
veterum quorundam fuit opinio: sed vid. *Hebenstreit* *Palaeol.*
Therap. p. 608.

ἐμβαλεῖν] Cod. D. προβαλεῖν. Cod. E. προσβαλεῖν. Verbi ἐμ-
 βαλεῖν usus plurimus apud medicos et nostrum. Codd. A. et
 C. προσβαλεῖν. Leg. apud nostrum ἐμβάλλειν.

τοὺς] Cod. D. τῶν κροτάφῳ.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστρῶν.

κενώσῃ] *Aelianus* H. A. lib. V. c. 39.

Ρούφου] Compositionem tradit *Paulus* lib. VII. c. 8. Codd. A.
 et C. ῥουφῶν. Cod. B. ῥουφίου.

πταρμοῖς] Pro πταρμικοῖς, ut habet codd. B. et E. πταρμῶν. Codd.
 A. et C.

τοῖς ὀφθαλμοῖς] τοῖς ὀφθαλμοῖς. ac ita recte Cod. E. *Aristo-*
phanes *Acharn.* v. 1028.

Ἰπάλειπον εἰρήνη μὲ τὰ ὀφθαλμὰ ταχὺ.
 Cod. B. ἐπαλείφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς.

πρῶτον] Cod. B. πρῶτον μὲν.

μέλιτι] Codd. A. et C. μέλι καὶ ἐλαιον.

ἴσον] Cod. E. κατ' ἴσον.

ἄλλο] Leg. ἢ ἄλλα. Oleo vetusto vel alio. ἄλλο igno-
 rant codi-
 ces MH.

ἔπειτα] Cod. B. εἶτα.

συνθέτῳ] Cod. B. συνθέτων.

τούτῳ] Codd. A. et C. τοῦ.

δραχμ.] Codd. A. et C. σ'. Cod. E. Lβ'.

hirūdines temporibus admoventur, et alvus Hiera Ruffi
 ducenda, et medicamentis quae sternuta menta movent
 utendum, et vomitus eliciendus, et oculi primum melle
 et oleo veteri pari pondere sublinendi. Aliud composi-
 tum, quod deinde applicandum, croci, fellis hyaenae
 singulorum drachmae duae, piperis grana octoginta
 unum, succi foeniculi, salis ammoniaci singulorum drach-
 ma, mellis drachmae duae. haec trita reponito, et illi-
 mito. prius tamen spongiam in marinam calidam de-
 mergens,

DE

laivns] *Marcellus Empir.* c. VIII. p. 57. et p. 62. *Priscianus* lib. I. c. 19. *Kyranides* p. 96. *Scorbonius Larg.* c. 4. 38. *Plinius* H. N. lib. XXVIII. c. 8. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 16. *Salmastius* ad *Solinum* p. 237. *Apollonius* canine felle uti malebat teste *Plinio* lib. XXIX. c. 6. 30. *Rodius* ad *Scorbonium* Larg. p. 79. *Philoponus* vel ut alii *Mic. ael. Ephel.* ad *Aristotelem* de G. A. lib. III. p. 72. ἐστὶ δὲ ἡ ἡρώδης ζωὸν ομοίον λύκῳ, ὅπερ ἐστὶ ἐφίστα ἰὺν ὁ πολὺς ἀνδραποῦς ἰώνων εἰσμάζου.

ἐκχέου] Cod. B. ἀνὰ οὐγ. β.

κῶ] Ex Paulo patet κόκκους hic intelligi; de qua voce vid. *Martinius* Etymol. g. p. 780. et *Remesius* ad *Petronii* c. 76 p. 381. Codd. A et C. κόκκους. Cod. E. κοκκ. σπε.

χυλῶ] χυλῶ, codices Mss. et dosin addit Cod. B. οὐγ. 15. Codd. A. et C. 5 15.

ἐλῶ] Migrat e Cod. E.

ἀποσπογγίζων] Male vertit interpres, est enim spongia detergere aqua marina madefacta. Schol. *Aristophanis* ad *Equit.* v. 905. περιψηλὴ, ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν ἀποσπογγίζου. Codd. A. et C. ἀπὸ σπογγίζου.

ἀπίθου] Cod. E. ἀπίθου.

θαλάσσιον] Θαλάσσιον. Θερμῆ. Codd. A. et C. Θαλάσσιον Θερμῆς ὕδατι. Cod. B. Θαλασσίῳ ὕδατι Θερμῆ. Cod. E. Θαλάσσιον Θερμῆ.

R

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ

καὶ

ὑποχύματος.

Κ Ε Φ. Ο Β'.

Τὸ γλαύκωμα τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ὑγροῦ πάθος ἐστίν, ὑπὸ ψυχρότητος μεταβαλομένου ἐπὶ τὸ γλαυκόν. τὰ δὲ ὑποχύματα, ὑγροῦ παρέγχυσις, πηγνυμένου μεταξὺ τοῦ βραχοειδοῦς, καὶ κρυσταλλοειδοῦς. Τούτους δὲ φλεβοτομεῖν, καὶ καθαιρεῖν, καὶ σκυῶν, καὶ ἰδροποτεῖν, καὶ ἀποφλεγματοῖσιν ὅσοι δὲ ἀπὸ σφοδρῆς ἐκ τινος κακῆς χυμίας, ἢ χολοδεσέρων ἀτμῶν ἀναδιδόμενων βλέπωσιν, οἷον κωνώπια, καὶ ὅσα ὑποχέμενοι ὀφθαλμοῖς, τὴν πικρὰν δώσωμεν,

Cap. LXXII. Cod. E. ζα'.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ γλαυκώματα καὶ ὑποχύματος. Cod. E. ἀποχύματος.

Τὸ γλαύκωμα] Paulus lib. III. c. 22. Oribasius Anatom. p. 42. Foësius Oecon. Hippocr. p. 84. Hadr. Alemannus in Hippocratem de aëre etc. p. 176. Glaucoma est crystalloidis et vitrei humoris in glaucum aut fuscum colorem mutatio. Codd. A. C. et E. Τὸ μὲν γλ.

πάθος] Codd. A. et C. πάθος.

ψυχρότητος] Cod. E. ὑγρότητος.

μεταβαλομένου] Recte codd. A. et C. μεταβαλλομένου. Cod. D. μεταβαλλόμενον.

ὑποχύματα] Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. II. p. 42. Suffusione laboravit Carneades teste Diogene Laërt. lib. IV. p. 297. Operationis chirurgicæ non meminit postea, quam non ignoravit Clemens Alex. Paedagog. lib. I. c. 6. p. 93. Codd. A. et C. ὑποχύματα. Cod. B. τὸ δὲ ὑπόχυμα. Cod. E. ὑποχύματα.

παρέγχυσις] Cod. D. παρέγχυσις. Codd. A. et C. παρέγχυσις.

πηγνυμένου] Interpres videtur legisse πηγνυμένον.

δα] abest a Codd. A. et C.

ἰδροποτεῖν] Cod. B. ἰδρὰς πηκίζαν.

DE GLAUCOMATE

ET
SUFFUSIONE.

CAP. LXXII.

Glaucoma seu glaucedo vitium est humoris, qui a similitudine crystalli κρυσταλλοειδής dicitur, cum ob frigiditatem in glaucum colorem transit. Hypochymata vero humoris affusio, qui inter tunicas rhagoidem et crystalloidem suffocatur. His itaque sanguis mittendus, cucurbitulae sine ferro admovendae, et aqua potui danda, et medicamenta quae pituitam per os eliciunt, exhibenda erunt. Quibus vero ceu culices oculis obversari videntur ex quadam humorum pravitate, vel biliofioribus vaporibus sursum a ventriculo elatis, his picram

R 2

exhi-

δοσι.] Bene interpres quibus. Emenda Orisbanum Collect. lib. II. p. 13. καὶ οὐκ αὐτῆς ἐπι γαστρῆς συνιένουσι. leg. καὶ οὐκ αὐκ. Codd. A. et C. οὐκ. Cod. E. οὐκ.

τομάχου.] Cod. E. στόμαχος.

κακχυμίας.] κακχυμίας Codd. A. et C.

χολοδεσέρων.] Codd. A. et C. χολοδεσέρων.

βλεπωσι.] Codd. A. C. et E. βλέπουσι.

ὁ δὲ.] Non agnoscit δὲ cod. E.

μέλι.] Cod. D. μέλι καὶ ἔλαιον.

κνώπια.] Scita est Rhazis observatio lib. IX. ad Almaforem c. XXVII. p. 63. modo Rhazis sit hic foetus, qua de re dubitat H. Conringius in' introduct. c. III. p. 98. Cum igitur attinge oculo muscae aut culices, aut quid simile occurrere videatur, pro certo habendum ex affectu ventriculi malum pendere. Si autem altero tantum oculo hujusmodi apparitiones conspiciantur, vitium oculo proprium esse judicatur.

κνώπια.] Codd. A. et C. κνώπια. Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 11. p. 42. Cassius Quaest. Medic. Q. 19. Caelius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. Actuarius H. A. lib. XVII. c. 40. κατὰ τὴν τοῦ Σωφίου τοῖνυ ἐπιτολὴν κνώπια τινὰ ἐκ πληκτικῶν, ubi cel. Abr. Gronovius ex auctoritate codicis Medicei edidit κνώπιαν ἢ φη τινὰ addens in notis. „Prior vox „probi commatis non est, neque ab ullo scriptorum Graecorum „quod

δώσωμεν, καὶ διὰ ταύτης καθαίρωμεν. Ἐν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρῆσον τὸ μὲν πρῶτον μέλιτι καὶ ἐλαίῳ σὺν μαράθρου χυλῶ· ὕστερον δὲ τούτοις Σαγαπήνου δραχμῶν β. ὀποῦ κυρηναίου, ἔλλεβόρου λευκοῦ ἀνά δραχμ. ε. μέλιτος λειώσας ἐπίχρῃς, ἄλλο. κωνιαλίδων χυλον, χαμαιδρίου κορωνοποδίου, ἐνάστου ἴσον, τοὺς χυλοὺς ἐξηγάμας, πρὸς κολλούρια καὶ χυλῶ.

“quod sciam usurpata.” Geoponica lib. II. c. 5. συνίτηρι δὲ ἐν τῇ πρῶτῃ τοῦ ἡλίου λάμψει κωνάτια. Glossa. Hierodotus φέρει κωνάτια (leg. κωνάτια) τὰ ἐν τοῖς οὐλοῦσι γινόμενα. Noster c. 264. κωνάτια ἀποδησκουσι. emenda κωνάτια, ultima litora excidit, quod ab eadem verbum sequens inhierec. Glossae Jati. Mff. ἐρίοις εἰς ὑπέρους, (οἰσπηρίοις) μαλλί ἀπλητα, πρὸς μαλλία.

ὑποχρῶμενοι] Codd. A. et C. ὑποσχυόμενοι.

ταύτης] Codd. A. et C. τούτου.

καθαίρωμεν] Codd. A. et C. καθέρωμεν. Cod. B. καθάρωμεν.

χρῆστον] Leg. χρῆστον. ac ita Cod. E. Cod. B. χρῆσώμεθα.

μαράθρου] Scribonius Larg. c. IV. 38. Cod. D. μαράθρω.

ὕστερον] Noster c. 250. ὕστερον δὲ διὰ τῆς ἱερᾶς. Oribasius de fracturis I. p. 57. φλεγμονὰς δὲ ἐξ ὑτέρου καὶ πυρετοῦς — ἐπιφέρει.

τούτοις] Cod. B. τῶ σαγαπήνω, margo διασαπήνου. Cod. D. τῶδε. Cod. E. τούτου.

ἔλλεβόρου] Codd. A. et C. ἔλεβόρου.

exhibebimus, et cum illa purgabimus. In oculis autem primum melle et oleo, cum foeniculi succo utendum, tandem vero his quae sequuntur. Sagapeni drachmae duae, liquoris cyrenaiici, veratri albi singulorum drachmae sex, ex melle tritae illinuntur Aliud. Succi caucalidis, triflaginis, coronopi singulorum aequas portiones, exiccatis in collyria redigito et utitor,

δραχμῶν ε'.] Semissem puto hic innui, quod firmant Codd. A. et C. Cod. D. οὐδ' Γ. ε'.

μέλιτος] leg. μετὰ μέλιτος. Codd. A. C. et E. σὺν μέλιτι. Cod. B. μέλιτι.

ἀτιχρῆς] Codd. A. et C. χρεῖς.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. delet Cod. B. Cod. D. ἄλλως.] ἕτερον etiam ferri posset, ut in inscriptione LXXII. apud Sprengelii Miscellan. Erud. Antiquit. p. 346.

καυκαλίδων] Cod. D. θανκαλίδων.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

χαμαιδρίου] Cod. B. χαμαιδριού.

καροισποδίου] Codd. A. et C. καροισπόδου. Cod. B. καροισποδίου.

ποιῦ] Cod. B. ποιῆ.

καλλύτρια] Codd. A. et C. κολλύτρια. Cod. B. κολλύτρια. Cod. E. κολλήτρια.

Υπόπιά ἐστὶ τὰ πελιθνώματα ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ,
ὅταν μελαινηται τὸ κάτω βλέφαρον· συμβαίνει δὲ τοῦ-
το μᾶλλον γυναιξίν. ῥάφανον λεύσας, κατάπλασσε,
ἀφαίρεις δ' αὐτὸν ὅταν ἀρξῆται δάανειν· ἢ τηρὸς νεαλὸς
κατάπλασσομενος· ἢ ὑσσωπὸν κόμη λεῖα, ἢ κηρωτὴ με-
τὰ ἀλνιδίου λείου ἐπιθεῖς, ἄλλο, ἀψίνθιον, καὶ λιθάρτυ-
ρον ἴσα μετὰ μελιτος λεύνας χριε, ἢ σίνηπι μετὰ κηρω-
τῆς

Cap. LXXIII. Cod. E. ξβ.

υπόπια] Cod. A. et C. υποπίω.

Υπόπια] Galenus loc. loc. lib. V. p. 222. Paulus lib. III. c. 25.
Dollus lib. II. c. 4. legm. 53. L. Bor Exercitat. Philol. c. 13.
p. 96. Notum υπόπια apud Homericus Iliad. M. vi. 463.
ἐπὶ τρεσφιν significare. Glossae MII. in proverb. Salomon.
υπόπια (υποπίω) τὰ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ αἰδήματα, πλη-
μερῆ.

ἐστὶ] Codd. A. et C. εἰσὶ.

τοῦ ὀφθαλμοῦ] Leg. τοῦ ὀφθαλμοῦ vel τοῦ ὀφθαλμοῦ, quod fir-
mat Galenus apud quem legitur τοῦ ὀφθαλμοῦ. Codd. A. et C.
ὀφθαλμῶ. Cod. B. ὀφθαλμῶ τῶν ὀφθαλμῶν. Cod. E. τὰ ὑπο-
κατα τοῦ.

μελαινηται] Cod. E. μελακίνηται.

κάτω] Codd. A. et C. κατω. Cod. B. κατώ.

τοῦτο] Codd. A. et C. τούτο.

ῥάφανος] Ex Archigene Galenus l. c. Aristoteles Probl. Sect. IX.
6. addit Cod. B. ον.

γυναιξίν] Hinc Heliogabalus, ut foeminam mentiretur teste Xiph-
lino p. 351. ὡς καὶ υποπίω σχῆν πληγῆς ἐλάμβανε. Codd.
A. et C. γυναιξί.

κατάπλασσε] Cod. B. κατάπλαστε.

δ' αὐτὸν] Codd. A. et C. δὲ αὐτῶ. Cod. B. αὐτὸν.

ἀφαίρεις] Cod. B. αἶρε.

†] Cod. B. ἀφελεῖ δὲ εἰς ταῦτα.

νεαλὸς] νεαλὸς graecum non est, sed νεαλὸς, ut recte legitur apud
Galenum l. c. ac ita Longus lib. 3. p. 86. conf. Ammonius
p. 97.

DE SVGGILLATIONE.

- C A P. LXXIII.

Suggillatio est, cum livor sub oculo apparet, et inferior palpebra denigratur, mulieribus autem magis solet accidere. Raphanus tritus impositus, auferes autem ipsum cum mordere inceperit, caseus autem recens eodem modo adhibitus, vel hyslopi coma trita utere, vel ceratum cum absynthio in pulverem redacto, imponito. Aliud. Absynthii, lithargyri pares portiones ex melle

R 4 tritas

p. 97. *Phrynichus* Arab. Biblioth. Coisl. p. 467. Librarius grammaticus parum peritus fuisse videtur, non debuerat enim nescire τὸ ε̄ Φιλῶδου τῆ συντάξου τοῦ ᾱ. ut docet *Stephanus* Byz. de Urb. v. ἀναγινώσκ. p. 126. sed de librariis affirmare licet, quod idem observat v. Κασπαριος p. 457. de barbaris: τῆ ἑλληνικῆ ἀναλογίαν οὐ φιλοῦσσι. Jo. Fr. *Fischerus* vir doct. ad *Platonis* Politic. p. 116. *Nicander* Alex. vi 358. Legendum apud nostrum νεαρός, ut recte Cod. E. recentiores enim ε̄ et λ permutare observavit *Du Cange* Glossar. p. 453. et *Kuhnus* ad *Pollucis* lib. IV. c. 7. p. 375. Noster c. 48. τὸν νεαρόν et c. 125. βουτύρου νεαρόν habet, ita enim licuit per librarium. M. *Antonius* lib. I. c. 13. νεαρόν εὐθύς καὶ ἀκρίτως πρὸς τὰ συνήθη ἔργα. νεαρόν αἶμα *Pollux* lib. II. c. 4. legit. 213. *Aëlianus* adposite de affect. spir. animal. lib. II. p. 119. τῶν τετῶν δὲ τοὺς νεαροὺς καὶ ὀλίγον ἀλῶς ἔχοντας. Ceterum cataplasma spissum ad suggillationes laudabant veteres, unde jocus apud *Athenaeum* lib. III. c. 18. p. 97. Codd. A. et C. νεαλῆς Cod. B. νεαλίς.

ὄσσωπον] leg. ὄσσωπον. ut recte Cod. E. quod et accentus suadet et *Galenus* exemplaria. ac ita Codd. A. et C. Cod. B. ἢ ὄσσωπον λῆος.

ἄψιδιον] *Galenus* l. c. ψιμυδίου, recte. Codd. A. et C. ἄψιδιον. ac ita quoque Cod. E. qui addit χυλοῦ ἢ ζαφίρου λιμαθῆσα.

λαίου] Codd. A. et C. χυλοῦ et pergunt: ἢ ἐξ ὄσσωπον κόμης λιμαθῆσα ἐπιτίθεισθαι. leg. κόμη. Cod. B. χυλοῦ.

ἐπιθεῖ] Cod. B. ἐπιτίθεισθαι.

μελίτος] Cod. B. ἴσα μελίτι.

λαίμας] Cod. E. λαίμας.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. Cod. D. ἄλλας.

ἐπιθεῖ] Codd. A. et C. σήνεπι. ita et *Senape* apud *Petronium* c. 66. ubi vid. *Heinsius*.

τῆς ἐπιτίθει, ἢ κίμινον βάνει ἐνδύσας εἰς ὄζον ζεσὸν ἀποβάπτων πυρίκι, ἢ ἀψίνθιον, καὶ λιθانون. ἴσα μετὰ ῥοδίνης κηρωτῆς ἢ ἠθύσμον καὶ λιθάργυρον ἴσα ἐπιτίθει. ἐφ' ὧν δὲ αἱματῶδες ἐστίν, ἢ ὑπόξανθος ἢ χροιά, κατὰ πλάσσει σαφιδας χωρὶς τῶν γυγάρτων, σὺν ἀψίνθιῳ. ὑσσώπω, ἢ ὀριγάνῳ, ἢ βέλβον μετὰ μέλιτος, ἢ κυνδάμινον λεῖον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὡσὶ πάθων.

Κ Ε Φ. Ο Δ.

Ἡ ἀνοή πολλοῖς καὶ ποιμίκοις ὑπόκειται νοσήμασι καὶ γὰρ διὰ ψυχρὰν πολλάνικς καὶ θερμὴν δυσκρασίαν, εἰς δ'

κίμινον] Codd. A. et C. κήμινον.

εἰς ὄζον] Reddenda haec verba Galeno, apud quem omiffa sunt. Cod. H. καὶ εἰς ὄζον.

ζεσὸς] Cod. B. θερμὸς.

ἀποβάπτων] Cod. B. βάπτεις vulgatam lectionem praefero, conf.

πυρίκι] Cod. E. πυρί.

λιθανον] Galenus λίθανον καὶ θαψίαν.

ῥοδίνης] Quomodo recte conñcitur docet Alexander Trall. epist. de lumbricis apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 606.

ἠθύσμον] Cod. E. ἠθύσμου καὶ λιθαργύρον.

αἱματῶδες] αἱματῶδες. ut Codd. A. C. et E.

ἢ ὑπόξανθος] ἢ delet Cod. E. Theophilus de Urinis e. 6. τὸ ὑπέξανθον εἰκὸς κίρκω.

ἢ χροιά] Codd. A. et C. χροία. Cod. E. τῆ χροιά.

σὺν] Codd. A. et C. σὺν ὑσσώπῳ ἢ ἀψίνθιῳ. Cod. E. ὑσσώπῳ ἢ ἀψίνθιῳ.

βέλβον] Erotianus Lex. p. 20. βολβόν, βοτάνης ὄνομα. Schol. Aristophanis ad Plut. v. 283. Plinius H. N. lib. XX. c. 9. Schol. Theocriti ad Idyll. XIV. v. 17. Est allium agreste. Du Cange Glossar. p. 1193. v. Πόλβον. conf. Hieron. Mercuriali

tritas illinito, aut sinapi cum cerato applicato, aut cuminum linteo alligatum in ferventi aceto tinctum pro fomento adhibeto. Aut absynthii et thuris par pondus, cum cerato rosaceo, aut mentae et argenti spumae pares portiones imponito, in quibus vero sanguinolentus vel sublavus color apparet, uvas passas inducito, absque acinis, cum absynthio, hyssopo, origano, vel bulbum cum melle, vel cyclamen tritum.

DE AVRIVM MORBIS.

CAP. LXXIV.

Auditus sensus et multis et variis morbis obnoxius est. Saepe enim ex frigida et calida intemperie, interdum

riolis Var. Lect. lib. I. c. 5. et G. W. *Wedelius* Exercit. Dec. X. exercit. 6.

λῶν] Codd, A. et C. λῶν.

C a p. LXXIV.

Ἡ ἀκοή] Petitum hoc caput ex *Alexandri Trall.* lib. III. c. 1. unde omittitur in codd. Mil. Lemma agnoscit Cod. D. Quod in Celso miratur eruditissimus *Morkland* ad *Maximum Tyr.* p. 713. idem licet adseverate de nostro. *Tāto naturae ordinem sequutus idem scriptor suavissimus, primum oculorum morbos et remedia, deinde aurium prosequitur.* Verum quaero an naturae ordo minus consentaneus foret, si aurium morbos subjunxisset ut *Priscianus* lib. I. c. 13.? Videtur potius ordo ille ortum suum debere communi ac vulgari modo loquendi, quo graeci oculos coniungunt auribus, ut *Synesius* Epist. 133. p. 82. *Achilles* Lat. lib. I. p. 23. ἐν νηλεσι γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὠταίαι. *Langus Pastor.* lib. I. p. 8. οἱ παλαιοὶ καὶ ἡμεῖς, μίσηται τῶν ἀκουστικῶν ἐγίνοντο καὶ βλέπομεν, quem locum recte sanavit erud. *de Willoufon.* *Xenophon* Hier. p. 174. διὰ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ὁράμεσιν ἠδόμενοι τὲ καὶ ἀχθομένους· διὰ δὲ τῶν ὠτῶν ἀκούσμεσιν· διὰ δὲ τῶν ῥινῶν ὀσμῶσιν. *Terentius* Hecyr. Act. III. Sc. III. v. 3. *Plinius* sec. lib. I. epist. 21. quem primus invenit *Herodotus* lib. I. p. 4. ὠτα γὰρ τυγχάνουσιν ἀπιστικῶσιν ἔσονται ἀπιστότερα ὀφθαλμοῖσιν: de Atheniensibus tamen aliter *Thucydides* lib. III. p. 195. ὡ τὸ θεαδὲν πισότε-

20,

ἔσθ' ὅτε καὶ δι' ἔμφραξιν γλίσχρων χυμῶν, καὶ διὰ πνεῦμα Φυσῶδες, Φλεγμονὴν ἐξωθεν, ἢ ενδοθεν συστάσαν τὸ πόρον, καὶ δι' ἐπιρροὴν θερμοῦ αἵματος χολαίδους, καὶ δι' ἄλλας αἰτίας πᾶνυ πολλὰς, περὶ ὧν ἀπάντων λεχθῆσεται μετὰ τῶν προσηκόντων διορισμῶν, ἀρξώμεθα τῶν νυν ἀπὸ τῆς οὐνῆς πρότερον ἐπειδὴ καὶ μάλιστα τὸ σύμπτωμα τοῦτο πρὸς θεραπείαν ἐπιείγει τὴν τέχνην.

ΠΕΡΙ

ρον οὔτι λάβοιτες ἢ τὸ ἀκοισθῆναι, ac in hanc sententiam Jo. Chrysostomus in Psalm. XLIII. v. 620. ἢ ἡ ἀκοὴ τῆς οὐνῆς ὁμοίως πρὸς πῖσιν ἴση. Tanta huius effati Herodotei celebritas, ut tam veteres quam recentiores certatim eo usi sint vel adulescent ad illud. Iocratēs Panath. p. 628. Hippocrates de arte p. 8. Philo Jud. lib. I. de vita Moïsis p. 644. et de Iudice p. 719. Euripides Med. v. 654. Aetiaens Capp. morib. chron. lib. I. c. 8. p. 36. C. Strabo lib. II. p. 178. ubi vid. Cosymbonus, Lucianus et Julinus non inter. Theophrastus Simoc. ep. 36. Theophilus ad Iulianum. lib. III. tit. VI. §. 9. Eustathius de Engastrim. p. 357. Theophrastus Therap. X. p. 157. Jo. Gazaus apud Jan. Rutzgerum Var. Lect. lib. II. c. 7. v. 510. Inter Latinos Horatius de arte poet. v. 182. Plinius Panegyri. p. 38. Seneca epist. VI. p. 13. et Symmachus lib. VII. ep. 41. Exemplorum seriem uberiorem praetermitti. conf. Cnsp. Barthelemy Advers. lib. XXV. c. 12. Atque hoc pacto ansam praepuisse Celso ac aliis medicis, ut recentis oculorum aegritudinibus ad aurium morbos enumerandos dilaberentur. Conf. Jo. Chrysostom. Homil. XXXII. in Matth. p. 216.

Φλεγμονήν] Alex: καὶ Φλεγμονήν.

διορισμῶν] Aristoteles de P. A. lib. III. c. 10. Orribolus Collect. lib. I. p. 6. Theon medicus Alexandrinus apud Photium p. 564. Anonymus de V. S. p. 16. Eunapius Chrysaustio p. 150. Porphyrius de Abstinent. lib. III. 20. p. 262.

ἐπιείγα] Alex. I. c. ἐπιείγει. Si constaret nostrum cum Homero consuevisse, suspicarer eum ἐπιείγῃ maluisse, ut poetarum principis verbo uteretur Odyss. T. vi. 23.

ἀναγ-

dam obstructione, a viscidis humoribus et spiritu flatuoso, vel inflammatione externa vel interna meatus auditorii, vel affluxu sanguinis calidi et biliosi, et ex aliis multis causis, de quibus omnibus, adhibitis debitis distinctionibus, dicitur, laborat. Itaque a doloribus primum auspicabimur, cum hoc symptoma præceps artis auxilium desideret.

DE

αἰσθητικὴ γὰρ ἐστὶν.

ad quae verba scriptores facile adludebant, ut Apollonius Rhod. lib. III. v. 1338. ubi vid. Schol. Verbum frequenter de morbis adhibent auctores. Aristænetus lib. II. ep. 5. ὅτε καὶ τὸ πάθος ἐστὶν. Plutarchus T. I. p. 75. εἰς μὲν τὴν ἰδίαν ἐσθλὴν, καὶ κατεπειγὴ τὸ πάθος. Symplicius de febr. c. 11. p. 80. εἰς χρῆσιν κατεπειγῆ. Anonymus de V. S. p. 22. καὶ τὰς ἐπιτὰς ὁμοίως κατεπειγῆται. Verbum festinationem indicat, ut Iliad. E. v. 902. conf. Martinus Etymolog. p. 391. Fortasse vero apud utcumque legendum ἐπευγῆται, nam librarii solent in medio vocis literas omittere. Orbanus apud Photium p. 557. πάντων τῶν αἰσθητικῶν ἀνεπιτηδεύαται ἢ τὰ κατεπειγῆται συνίσταται, ubi ex cod. Mosquensi rectius edidit cl. Grænerus συναρῆται. Adde Cassian. lib. VI. c. 7. Hippocrates Epid. lib. IV. p. 746. Seneca Natural. Quaest. lib. IV. c. 32. et Epist. 78. p. 238. Medicinam vel ea propter laudat Aeschines Dialog. II. p. 97. Jo. Chrysostom. ad Judaizant. p. 567. οὗτω καὶ ἰατροὶ πλοῦσι πρὸς τὰ κατεπειγῆται καὶ ὀξύτατα τῶν νοσημάτων ἰσχυροὶ πρότερον.

τέχνη] Notus Hippocratis aphorismus primus, quem paroemiam esse notat Clemens Alex. Strom. lib. V. p. 556. C sed artem medicam ita vocari aegre fert Alexander Aphrod. lib. II. probl. I. cuius sententiam redarguit Jac. Primmerius de Vulg. error. c. 18. τέχνην artem medicam quoque dixit simpliciter Heliadotus lib. IV. p. 171. et Antiphilus Anthol. lib. I. c. 29. epigr. 2. conf. c. 39. epigr. 3. Theophrastus Bulg. ep. 57. p. 91.

ΠΕΡΙ ΟΔΥΝΗΣ ΩΤΟΣ

διὰ ψύξιν.

Κ Ε Φ. Ο Ε.

Διὰ ψύξιν γίνεται ὠταλγία ἐκ τε ψύξεως τοῦ ἀέρος, ἢ διακίτης ψυχρᾶς. οὗτοι διὰ βάρους αἰσθάνονται τῆς ὀδύνης χωρὶς βάρους ἢ τάσεως ἢ πυρώσεως· καὶ δὲ τοῖς θερμαίνουσιν ἰᾶσθαι, ἐλαίῳ πηγαίνῳ θερμῷ, ἢ ναρδίνῳ ἢ δαφνίνῳ, ἢ πεπέρεως, ἢ κισσορίου ἢ ὀποβαλάμου, εἰς τὸν ακουσικὸν ἐνσφύεσθαι πόρον· καὶ τὸ ἔλαιον δὲ ἐν ᾧ ἔψηται σιρόροdon, ἢ κρόμμυον ἐνσφύεμενον ὠφελῆ.

Cap. LXXV. Cod. E ξγ.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ ὀδύνης ὠτων διὰ ψύξιν, ὠτικά. Cod. D. caput habet 77. deinde sequitur lemma hoc: περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ παθῶν καὶ περὶ ὀδύνης ὠτων διὰ ψύξιν.

Ἰδιᾶ] *Praxius* lib. III. c. 23. *Priescianus* lib. I. c. 8. Verba διὰ ψύξιν ignorant codd. MSS. et recte.

ἀέρος] *Schol. Homeri ad Odys.* Σ v. 135. εἰ μὲν φιλόσοφοι ἐκδέχονται, ὅτι οὐκ ἂν ἦ τὸ κατάρημα τοῦ ἀέρος, τοιαύτη καὶ τῆς ἡμετέρας διατελοῦσιν οἱ κληρονομοί. quod de mente non solum verum, sed et de morbis: non abimili modo ratiocinatur *Livia* a. ad *Xiphilinum* Augusto p. 84.

ὀδύνης] Verba haec transponunt codd. A. C. et E. post πυρώσεως, et Cod. B.

ἢ τάσεως] *Poulet* διατάσεως. *Noster* c. 77. et 184. ἐὰν βάρος μετὰ διατάσεως.

πυρώσεως] τὴν ἐπίτασιν τῆς ὀδύνης denotat haec vox, vid. Jo. *Corymbomus* T. I. p. 71. Idein in *Act. Apost.* T. IV. *Serm.* XXV. p. 758. ψυχὴν — ἐπὶ πυρώσεως συνεχρομένη δύνηθησιν ἀπκλάται τῆς νόσου.

ΠΕΡΙ

DE DOLORE AVRIS

EX FRIGIDITATE.

CAP. LXXV.

Dolor aurium ex frigiditate, fit, vel ob aërem frigidum, vel victus rationem frigidam. Dolorem vero sentiunt alte, citra gravitatem tamen, vel tensionem aut ardoris sensum. Curare itaque oportet tales medicamentis quae calefaciunt, nempe oleo rutaceo calido, vel nardino, vel laurino, aut piper vel castorum, aut balsami liquorem in meatum auditorium infillare. oleum etiam in quo allium vel cepa bullierit, infillatum proficit.

πηγαία] Codd. A. et C. πηγαία.

δαφνία] addunt Codd. A. et C. ἢ ἀμαραντίνω, ἢ Φιλιάνω, ἢ κοινῶ σὺν εὐφρασίω. Cod. B. ἢ ἀμαρακίω ἢ Φουλιάνω ἢ κοινῶν ἐλαίων σ. ο. Φουλιάνων Cod. D. Cod. E. concinit cum Cod. B. sed pro κοινῶν habet κοινῶ. omisso ἐλαίων.

κασσίην] Codd. A. et C. κασσίην.

ἀποβαλσάμου] Codd. A. et C. ἀποβαλσάμου.

ἐσάζοντα] Codd. A. C. et E. ἐσάζοντα. Cod. B. ἐσάζοντα.

de] deest in codd. A. et C.

ἐψέτα] Galenus sec. loc. lib. III. p. 187. τινὰς δὲ ἐν ἐλαίῳ ζέοντασ οὐ κρέμμενοι μένιν, ἀλλὰ σκόρδον, εἰθ' οὕτως ἐγγιόντασ. Ex nostro patet restituendum ζέοντασ. Cod. B. ἐψέτασ. Cod. E. ἐψέτασ.

σπέρδος] Theod. Priscianus lib. I. c. 8. p. 15. Plinius H. N. lib. XX. c. 6. Sotio Geopon. lib. XII. c. 30.

ἐκσάζοντα] addit Cod. B. μετὰ ἐλαίου ἢ κριέλαιον μεγάλωσ εἰρησι.

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΣ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ

δυσπρασίαν ὀδονομένου.

Κ Ε Φ. Ος.

Πρὸς τὴν διὰ θερμὴν δυσπρασίαν γινομένην ὀδύνην, ἔφ' ἧς ζέσεως τινὸς, ἢ βάρους χωρὶς, ἢ τάσεως αἰσθάνονται, τό, τε λευκὸν ἐνσάξων τοῦ αὐτοῦ ἢ γάλα γυναικῶν σὺν ὀπίῳ, ἢ χυλὸς σιδηρετιδος σὺν ῥοδίῳ, ἢ ἐξ ῥοδίνου, ἢ χυλὸν τρυγχοῦ, ἢ κορικανοῦ, ἢ ἀσφιδέλου σὺν ὀλίγῳ ῥοδίῳ, καὶ ἀμυγδαλίῳ ἔλαιον, ἢ μανδραγόρου χυλόν, ἢ ἡοῦν ἔψημα σὺν ὀλίγῳ ὀλίγῳ.

Cap. LXXVI. Cod. E. ξδ'.

Περί] Codd. A. et C. πρὸς τοὺς διὰ θερμῆς δυσπρασίας ὀδονομένους τὸ ὄδ. ac sic etiam codd. B. et D. Cod. E. περί τῶν τε ὀδονομένων.

Πρὸς τὴν] Paulus lib. III. c. 23. Praepositionem ignorant Codd. A. C. et E. et post θερμὴν addunt δι.

γινομένη] delent Codd. A. et C.

χωρὶς] Codd. A. C. et E. χωρὶς βάρους.

λευκόν] Laudat Priscianus lib. I. c. 8. p. 15. Sic et ovi albori cum lacte muliebri frequentius utitur.

ἐνσάξων] Leg. ἐνσάξων, vel ἐνσάξω, ut apud Paulum. Codd. A. et C. ἐνσάξων.

χυλός] Leg. χυλόν, ac sic Codd. A. C. et E.

σιδηρετιδος] Apulejus de virib. herb. p. 17. Codd. A. et C. σιδηρετιδος.

ΠΕΡΙ

DE DOLORE AVRIS EX

CALIDA INTEMPERIE.

CAP. LXXVI.

Ad dolorem vero qui ex calida intemperie oritur, in quo fervorem quendam sine gravitate et tensione sentiunt, ovi album insillare oportet, aut muliebre lac cum opio, vel succo sideritidis, cum rosaceo, aut oxyrhodinum vel solani succum vel coriandri, vel hastulae regiae cum rosacei momento, vel oleum amygdalarum vel mandragorae succum, vel decoctum cum modico opio.

ξοδίων] Quae post hoc adjectivum usque ad alterum ξοδίων leguntur omissa in codd. A. et C.

ὄξυροδίου] Galenus de Sect. p. 14. ὄξυς μὲν γὰρ μετὰ ξοδίων, φλεγμονῆς ὡς αὐτῶν φάρμακον. ὄξυροδίου, frequenter quoque editam apud Galenum, ubi viri docti corrigunt ὄξυροδίου, ut recte legitur apud nostrum c. II. et alibi. Saepe autem (in Mss.) litterae caninae duplicatio negligitur, ut inquit cel. Alberti Miscell. Critic. p. 256.

καὶ ἀμυγδαλίον] Cod. E. ἢ ἀμυγδαλίον.

μυδραγόρου] De medicis Macrobius Saturn. lib. VII. c. 5. p. 685. Succo popoveris admisceris euphorbium, mandragoram: idque etiam observatum a nostro c. 145. et 246. Codd. A. et C. μυδραγόρας.

τρον.] Codd. A. C. et E. ἢ.

λίγα] Codd. A. et C. ὀλίγον. Ex veterum vulgari opinione, qui opio vim refrigerantem tribuebant, ut observavit quoque doct. Schultze Toxicol. Veter. c. XII. p. 46. et vim pallidivam, vid. quae ad c. 25. notavi.

DE

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΠΛΗΘΟΣ

ὀδύνης

ΚΕΦ. ΟΖ΄.

Τὴν δὲ διὰ παχῆς καὶ γλίσχρους χυμούς ὀδύνην γνωσώμεθα, ἔκ τε τοῦ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς ἀκοῆς βάρους· εἴν δὲ χωρὶς βάρους ἢ διατάσις μόνη τῆς ἀκοῆς ἐστὶ, πνεῦμα Φυσῶδες, οὐκ ἔχον διεξοδὸν ὁλοῦ. Χρησέον οὖν ἐπὶ ἀμφοτέρω τοῖς ἐκφράττουσιν, οἷον ἐστὶ τὸ ἀφρόνιτρον σὺν ὄξυμέλιτι, καὶ ἡ προβατεία χολῆ σὺν ἐλαίῳ ἀμυγδαλίῳ, καὶ ὁ τοῦ πράσου, καὶ ὁ τοῦ κρουμίου χυλὸς χλιαρὸς μετὰ μέλιτος· ἰσχυρότερα δὲ τούτων ἐστὶν, ὅ, τε τοῦ δρακοντίου χυλὸς, καὶ ἄρου, καὶ βρυωνίας, ἄλλο, ὄργανον τρίψας μετὰ μέλιτος, καὶ γάλακτος γυναικείου, ἐγχυμάτιζε. ἄλλο, χολὴν αἰγείαν μετὰ πράσου χυλοῦ πρὸς τὰς σφοδρότερας ἐμφυζήεις πρόσφερε.

Cap. LXXVII. Cod. E. ζε΄.

πλήθος] addit Cod. D. τῶν ὠτῶν.

Τὴν δὲ] *Alexander* lib. III. c. 1. *Paulus* lib. III. c. 23.

καὶ γλίσχρους] Codd. A. et C. ἐγλίσχρους.

τοῦ] delet Codd. A. C. et E.

καὶ τῆς] Cod. E. καὶ τοῦ τῆς.

ἀκοῆς] *auris*. *Act. Apost.* cap. XVII. 20. *Olympiodorus* trad *Photium* Biblioth. p. 180. τὰς ἀκοὰς πρότερον ἐκκοπέεις. *noth* c. 81. *Orpheus Argon.* vi. 1267. *Heliodorus* lib. II. p. 67. *Nicetas Choniata.* *Annal.* p. 177. et 531. Codd. A. et C. ἐκ τε τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς κεφαλῆς. *Act auris* pro *audita Statius Thebaid.* lib. VII. vi. 123

διάτασις] Codd. A. et C. διάτασις τῆς ἀκοῆς μόνον ἐστὶ.

Φυσῶδες] addunt Codd. A. et C. ἐστὶ, καὶ.

ὁλοῦ] Cod. E. ὁλοῦν.

χρησέον] Cod. D. χρῆσθ.

ἀμφοτέρω] Codd. A. et C. ἀμφοτέροις.

ΠΡΟΣ

DE DOLORE EX

REPLETIONE CONTRACTO.

CAP. LXXVII.

Dolorem igitur qui ex crassis et glutinosis succis ortus est, deprehendemus e capitis et auris gravitate, Quod si citra gravitatem distentio sola aurem divexet, spiritum flatuosum, qui non habet exitum, indicat. In ambobus itaque utendum est medicamentis de obstruentibus, quale est nitri spuma, cum aceto mulso, vel ovillum fel cum oleo amygdalarum porrique et cepae succus tepidus cum melle, validior porro his est dracunculi succus, ari item et bryoniae. Aliud. Origanum cum melle et lacte tritum muliebri, infundito. Aliud. Fel caprillum cum porri succo, ad vehementiores obstruções admovetur.

ἐκφράττουσι] Codd. A. C. et E. τοῖς ἐκφράττουσι καὶ τέμνευσιν ἀφρόντερον] Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Codd. A. et C. ἀφρόντερον.

καὶ ἡ] Codd. A. et C. ἡ περιβατία.

πλάσσει] Sotio Geopon. lib. XII. c. 29.

καὶ ὁ] delet hic articulum Codd. A. et C.

χλιαρῶς] Codd. A. et C. χλιαρῶ.

ἰσχυρότερον] Cod. E. ἰσχυρότερος δὲ omisso τοῦτον.

ἰ. τε] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ὁ τοῦ.

δρακοντίου] Noster c. 91. Commendat quoque Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Erotianus Lex. p. 23. Idem esse arum innuere videtur Salmosius ad Solinum p. 634. adde Sam. Dale Pharmacol. p. 280. Noster tamen distinguere videtur utramque plantam. conf. Theophrastus H. Pl. lib. VIII. c. 11.

ἀρον] Codd. A. et C. εὔρον καὶ βρυονίας. Cod. D. καὶ τοῦ ἀρον καὶ τῆς βρυονίας. Cod. B. καὶ ὁ τοῦ ἀρον καὶ τῆς βρυονίας. Quae sequuntur exulant e codd. Mss.

χελῆν] Priscianus I. c.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΝΕΥ ΟΔΥΝΗΣ

ἐμφράξεις.

ΚΕΦ. ΟΗ.

Ἐλλεβόρου λευκοῦ δραχμ. β. νίτρου δραχμ. ε'. κρόκου δραχμ. γ'. ποίει τροχίσκους, ἐν ὄξει λειώσας, χροὸν πρὸς τὰς ἀνευ οἰκτιρῆς ἐμφράξεις, καὶ περὶ βαρυκοίτων. ἄλλο. ἔλλεβόρου μέλανος ρίζαν μετ' ὄξους καὶ μέλιτος λειώσας, ἐνσαζε χλιαρόν. ἄλλο. εἰς χολὴν βοῶδς κρόκον βρέξας, καὶ λειώσας, ἐντίθει εἰς τὸ οὖν. ἄλλο. χολὴν βοῶδς ἢ προβάτου, ἐνσαζε αἰγὸς οὖρον ἐχυμάτιζε.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

οἰκτιρῆς ὠτός.

Κ Ε Φ. ΟΘ.

Ἐπὴν δὲ βάρους καὶ διατάσεως μετὰ θερμότητος καὶ οἰκτιρῆς σφυγματώδους αἰσθάνονται καὶ πυρέττουσι,
Φλε-

Cap. LXXVIII.

ἔλλεβόρου] *Alexander lib. III. c. 1.* Caput hoc cum sequenti non habetur in codd. A. C. et E. Hinc puto *Exhthalmis* in *Hexamer.* p. 9. medici τῶ ἔλλεβόρου τὰ χροῖα πᾶσι καταπραΰνουσι. Conf. c. 27.

βαρυκοίτων] Leg. βαρυκοίτων. conf. c. 83. *Metam.* Pythagoras apud *Stobaeum* *Serm. I* p. 7. οὐκ ἔστιν ἀρετὴ, οὐκ ἔστιν αὐτὴ δ' ἀρετὴς ἐν τῆς οὐκ ἔστιν Φύσεως.

χλιαρόν] Non de omnino fluidis solum dicitur, verum etiam de aliis rebus: sic ceram mollem χλιαρόν vocat *Theophrastus* *Bulg. ep. 26.* p. 44.

χολὴν] Rectius mox χολὴν βοῶδς iudico *Ammonio* p. 31.

κρόκον] *Alex. l. c.* κροκίδα, quae vera est lectio.

βοῶδς] βοείαν.

ἐνσαζε] Leg. ut apud *Alex.* ἐνσαζε, ἢ αἰγός. Additur apud *Alex.* συνεχῶς, quod nostro superfluum vitium. conf. c. 90. *Q. Ser. Semonius* c. XIII. v. 14.

AD OBSTRUCTIONES

SINE DOLORE.

C A P. LXXVIII.

Veratri albi drachmae duae, nitri drachmae sex, croci drachmae tres, laevigata in pastillos ex aceto redigito ac utitor ad obstructions, quae sunt sine dolore, item in his qui graviter audiunt. Aliud. Veratri nigri radicem ex aceto et melle laevigatam in fillato tepidam. Aliud. Crocum felle taurino imbutum, laevigatumque auri imposito. Aliud. Fel bubulum aut ovillum in fillato, aut caprae urinam infundito.

DE DOLORE EX INFLAMMA-

TIONE OBORTO.

C A P. LXXIX.

At si gravitatem, distentionem, cum calore et dolore pulsatili sentiunt, aut etiam febre corripuntur, in-

S 2

flamma-

Felque bovis surdis etiam prodesse loquuntur,
Si jungas olivae grave quod minxere capillae.
Marcellus Empir. c. IX. p. 81. Afios hirci urina spasmi medici auctor est *Herodotus* lib. IV. p. 363.

C a p. LXXIX. Cod. E. ξξ'.

αίτις] Cod. D. περί φλεγμονῆς αἰτιῶν. Lemma simplex περί φλεγμονῆς in Cod. E.

Ἐπὶ] *Paulus* lib. III. c. 23. Cod. B. πᾶν pro ἐπὶ. Cod. E. αἰς
eis πᾶν μέρες βήρους καὶ διατάσεως μετὰ θερμότητος.

βήρους] Cod. B. hic collocat αἰσθάνεται pro αἰσθάνονται.

καὶ ἰδύνης] ignorat Codd. B. et E.

εἰσφραγμάδους] Cod. E. φλεγματώδους.

αἰσθάνονται] Exulat e Cod. E. sed locus vacuus relictus, defectum indicat.

Φλεγμονὴν ὑπονοητέον· καὶ δὲ τούτους Φλεβοτομήν,
καὶ σικυῶν καὶ πυριῶν συχνῶς ἐλαίῳ γλυκῆ ἑτερμῶ εἰς
μυλοτριδος, καὶ μαλλίου ἔσωθεν· ἐνθαζε δὲ ἔσωθεν τοῦ
ὠτός χηνός ἢ τὸ τῆς ἀλώπεκος, ἢ ὄπιον, καὶ κασό-
ριον, μετὰ γυναικείου γάλακτος, ἢ ἔψημα μετὰ ὀπίου,
ἢ λύνιον καὶ ὄπιον ἴσα μετὰ ἐψήματος ἐνθαζε. ἄλλο
γάλα γυναικῆϊον, κολοκύνθης ζυσμμάτων χυλόν.

ΠΡΟΣ

καὶ σικυῶν] Codd. B. et E. ἢ σικυῶν. Leg. σικυῶν et mox πυ-
ριῶν.

μυλοτριδος] Leg. μηλωτριδος, ut cod. B. ac sic quoque c. 39.
vid. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 3. p. 369. et Pollux
lib. X. c. 31. segm. 149. junge Foësi Oecon. Hippocr. p.
250.

μαλλίου] c. 128. ἢ ἀπλύτοις μαλλίοις. Heliodorus lib. V. p. 214.
καὶ χρυσοῖς βεβαθῆναι τοῖς μαλλίοις. Schol. Arisphanis ad
Vesp. vi. 699. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὠτὰ ἀλγοῦντων καὶ ἐν
ἐρίῳ ἐπισαζόμενῳ ἐλαίῳ κατὰ βραχύ. Diminutivum hoc
Stoicis familiare fuisse adfirmat Hadr. Junius de coma p. 305.
De lanae usu vid. Martialis lib. XII. epigr. 71. Casaubonus
ad Suetonii lib. VII. p. 592. Cod. B. interpungit μαλλίον
ἔσωθεν et alterum ἔσωθεν delet. An pro primo leg. εἰσαθῆναι
vel εἰσαθῆντι?

τοῦ ὠτός] deficit in cod. B.

χηνός] Simeon Sethi de Aliment. p. 145. τὸ δὲ τούτων σίαρ, τοῖς
ἀλγοῦσιν ὠσιν ἐπισαζόμενον, παρακινθῆται τὰς ὀδύνας. Cum
Alexandro extrinsecus adhiberi voluit interpres, vid. Alex.
lib.

flammationem suspicari et sanguinem mittere et cucurbitulas admovere et aurem adhibito specillo oleo dulci calido fovere oportet. Extra vero aurem anserinus adeps vulpinusve, aut opium seu castorium cum lacte muliebri, vel sapa, seu vinum dulce cum opio, vel lycii et opii par pondus cum sapa infillatur. Aliud. Lac muliebre, colocinthidis ramentorum succus,

S 5

AD

lib. III. c. 3. p. 175. cum nostro facit Sextus Placit. c. 32.

ἀλάπεκος] Sextus Placit. c. 3.

καὶ καστέριον] Cod. B. ἡ καστέριον.

ἔψημα] ἔψημα, ita Codd. B. et E.

λύκιον] Cod. B. λύκιον.

[κα] delet Cod. B. ejus loco habet μετὰ ἐψήματος ὁμοίου.

ἐψήματος] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. exponit, ἐστὶν οἷος ἐψῆ μένος εἰς γλυκύτητα.

ἄλλο] in Cod. B. omissum. Cod. D. ἄλλως.

καλοκύνθης] Leg. καὶ καλοκύνθης. Martius male vertit colocynthidis. Scribonius Larg. c. V. 39. prodest — cucurbitae ramentorum succus terens. Quintilii Geopon. lib. XII. c. 19. addit Cod. B. ὀπίου, ὑσκιᾶμον χυλὸν μετὰ ῥοδίνου ἐνσαζε. Cod. D. ἄλλως ὑσκιᾶμου.

ἐνμάται] Caret hac voce Cod. E.

χυλὸν] Pergit Cod. E. ὀπίου ἐνσαζε, ὑσκιᾶμον χυλὸν μετὰ ῥοδίνου ἐνσαζε.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΠΥΡΡΡΟΥΝΤΑ.

Κ Ε Φ. Π.

Οινόμελι δι' ἐργαλείου ἐγκλυζε, σκορίαν σιδήρου σὺν
ἕξει λειώσας, εἰς χρόνον ἔνσταζε, ἢ συμπτηρίαν μετ' οἴνου
αὐστηροῦ, ἢ μίση καύσας ἐν χύτρῳ, καὶ λειάντας ἐμφύσας,
ἢ κεδρίαν σὺν μέλιτι ἐγχρισ, ἢ σμύρναν τρογλωδίτην σὺν
οἴνω λειώσας ἐγχρισ, ἢ ἐλαίας Φίλλων τὸν χυλὸν σὺν
μέλιτι ἐγχυμιάτιζε, ἢ ἀλόην σὺν οἴνω λειώσας ἔνσταζε,
κλυζε

Cap. LXXX. Caput hoc in Cod. E. omisso lemmate
adhaeret capiti praecedenti.

Οινόμελι] *Theophilus ad Inffit. lib. II. tit. 1. p. 161. ἢ ἐξ ἄλλο-
τρίου οἴνου καὶ μέλιτος ἐποίησεν οἴνόμελι. Dioscorus Sicul. lib.
V. p. 357. Dioscorides lib. V. c. 9. Cod. B. οἴνόμελι, μετ'
ἐλαίου κλύζε. Martialis lib. IV. epigr. X. v. 4.*

Maffica Thefeis tam bene vina favis.

ubi vid. Raderus.

πυρρρουντα] πυρρρουντα. Codd. A. et C. πρὸς ὄτα ἔγκλυται.
Cod. D. πρὸς ὄτα πυρρρουντα.

ἐργαλείου] *Vox apta de instrumento medicorum vel chirurgico.
Pollux lib. IV. c. 25. legit. 181. Aeschines Dialog. II. p. 81.
οὐδὲ τῶν τεύκτων (ιατρικῆς) ἐργαλείων. Confer quae ad c. 4
notavi. De instrumentis medicorum vid. Jo. Chrysoſtom. Sta-
tuar. Or. XI. p. 535.*

ἐγκλυζε] Codd. A. et C. ἐκκλυζε. Cod. E. ἐγκλυσε.

σκορίαν] deest in Cod. E. Codd. A. et C. σκορία. Cod. B. σ-
ρίαν. Cod. D. ἄλλως σκορίαν.

εἰς χρόνον] Cod. E. εἰς ὄτα. An εἰς πόρον? *Alexander Aphrod.
lib. I. probl. 70. ἐπὶ χρόνον πολὺν maluit dicere, et probl. 71.
τῷ χρόνῳ. Alciphron lib. I. ep. 39. κληθῆσθαι ὑπὸ Γλυκῆς
εἰς τοσούτον χρόνον; melius εἰς abesse inquit Berglerus, amant
tamen praepositionem addere auctores. Hippocrates Lege p.
226. ἐτι δὲ φιλοποιίην προσεγγασθαι εἰς χρόνον πολὺν. Dio-
nysius Prov. Cent. I. 57. ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων
πραγμάτων. Menander apud Stobaeum Serm. 122. Οὐκ ἐσθ-
νάτως ἀπῆλθεν εἰδὼς εἰς χρόνον. Omissa praepositione Rufus
Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 7.*

AD AVRES PVRVLENTAS.

C A P. LXXX.

Mulfum per auricularium clysterem injicito, recre-
mentum ferri ex aceto laevigatum, per aliquot dierum
spacium instillato, aut alumen cum vino austero, vel
myli crematum in olla, tritumque insufflato, vel cedriam
cum melle inungito, aut myrrham troglodyticam, cum
vino in pulverem redactam infundito, vel deae foliorum
succum cum melle instillato, vel aloen ex vino tritam,

§ 4 prius

μετ'] Codd. A. et C. μετὰ.

κότηροῦ] Cod. B. παλαιῶν αἰτηροῦ.

ἤμισυ] Codd. A. et C. ἡμισυ. Cod. E. ἡμικαύσας. *Salmasius*
epist. ad Jo. *Crojum*, inter epistolas miscellaneas a J. G. *Meclio*
vulgatas p. 478.

λαύσας] Codd. A. et C. λούσας. Codd. B. et E. λεάσας.

ἢ κεδρίαν] Codd. A. C. et E. καὶ κεδρίαν.

ἢ χύτρα] Non habet Codd. A. et C.

σμύριαν] *Diodorus Siculi* lib. V. p. 364. Laudatur maxime odo-
rata. *Achilles Tat.* lib. III. p. 215. *Theophrastus Bulg.* in
Ev. *Matthaei* c. II. p. 14. μετὰ τῆς σμύρης ἐνταφιάζουσι
οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸ μένει τὸ σῶμα ἀσχητῶν· ἢ γὰρ σμύρις
ξηρὰ οὖσα, ζῆραινε τὴν υγρότητα, καὶ οὐκ ἐκ σκάληκας γεν-
νῶσθαι. *Sextus Empir.* adv. *Mathemat.* c. 9. ποιόσθητι δὲ
ἔσται σκεπτόμεθα πρότερον διὰ τοῦ ζ γραπτεῶν ἐστὶ τὸ σμίριον,
καὶ τὴν σμύριαν, ἢ διὰ τοῦ σ. *Salmasius* in *Solinum* p. 398.
et *Verheyk* de dialectis *Antonini Liberal.* p. 399.

τρογλοδίτην] Leg. τρογλίτην. *Salmasius* in *Solinum* p. 895.
Needham ad *Geopon.* lib. VII. c. 36. Codd. A. et C. τρογ-

χίτην. Cod. E. τρογλί.

λαύσας] Codd. A. et C. λούσας. Cod. B. λεάσας.

φύλλον] Codd. A. et C. φύλλον. Cod. E. φύλλο.

ἐγχυμάτιζε] Codd. A. et C. ἐγγεε.

κλύζε δὲ πρότερον δι' ἐργαλείου τὸ οὖς, ἀφέψημα Φακῆς, ἢ ῥόδων, ἢ οἰνόμελι.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΡΥΠΟΝ

ἔχοντα.

Κ Ε Φ, Π Α'.

Νίτρον σὺν ὄξει καὶ ῥοδίῳ ἐπίσκαζε. κάρδαμον καὶ νίτρον βραχὺ μετὰ ἰσχάδων, χωρὶς τῶν κεγχραμίδων συνλευώσας, ἐντίθει τῇ ἀκοῇ, καὶ κόμιζε διὰ τριῶν ἡμερῶν· ἀγει γὰρ ῥύπον πολύν.

κλύζε] Codd. A, et C, κλύε δὴ πρῶτον, Cod. B, κλείε, πρῶτον.

δι' ἐργαλείου] Cod. B, μετ' ἐ.

ἀφέψημα] Codd. B, et E, ἐν ἀφεψήματι.

Φακῆς — οἰνόμελι] Exulant e cod. E.

οἰνόμελι] Codd. A, et C, οἰνομέλιτι.

Cap. LXXXI, Cod. E, ξξ'.

Πρὸς] Cod. D, περὶ ὧτων ῥύπον ἔχόντων.

Νίτρον] *Alexander* lib. III. c. I, p. 184. *Paulus* lib. III, c. 23, Cod. B, ἴτρον.

ὄξει] Codd. A, et C, ὄξυ.

κάρδαμον] *Paulus* καρδάμων, Cod. B, ἢ κάρδαμος.

ἰσχάδων] Exposuit hanc vocem *Raxamus* Geopon. lib. X. c. 54. ὡς ἐ τὸν ξηρὸν καρπὸν συκῶν, τοῖς καλουμέναις ἰσχάδας ἀσπίτου διαμύειν. *Rufus* apud *Oribasium* Collect. lib. I, p. 9. αἱ δὲ ἰσχάδες ἰκανῶς τρέφουσι σῶμα δύνανται· οἱ γὰρ παλαιοὶ τοῖς ἀθλήταις ἰσχάδας ἐσθίουσιν παρείχον. *Bohaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. IV. c. 6. p. 382. *Reinesius* ad *Petronii* c. 64.

ΠΡΟΣ

rius tamen per clysterem auricularium aures decocto lenticulae, rosarum vel mulsi eluito.

DE AVRIBVS SORDIBVS

REPLETIS.

CAP. LXXXI.

Nitrum cum aceto et rosaceo infillato, cardamomum et nitri paulum cum aridis ficibus, granis exemptis, quae Graeci κεχραμίδας appellant, excepta, auri immitto et tribus diebus ferto, multas enim sordes educit.

κεχραμίδας] De ficum granis *Aristoteles* Probl. Sect. XXII. 14. *Bodaeus* l. c. p. 383. Codd. A. et C. κεχραμίδων. Cod. E. ignorat verba γρανίς τῶν κεχραμίδων.

τρίων] Medici cum de morbis aut medicamentis agunt, quo temporis durationem arctam indicent, ne eam nimis vage designarent, numero hoc plerumque utuntur: conf. c. 154. et 180. Sic cap. 40. pro δι' ἡμέρων τριῶν. Codex Vindob. B. δι' ἡμέρων τριῶν exhibet, et c. 140. iterum, haud dubie ex glossmate. Hinc Ev. *Lucas* Act. Apost. c. IX. 9. ἡμέρας τρεῖς dixit, *Notker* c. 274. de aspidibus: Σάματος ἐν αἰσῶνι δὲ τρεῖς, pro quo *Philo* Jud. de morte *Mosis* lib. I. p. 1619. ἀνπερδέτως maluit. *Aelianus* vero H. A. lib. VI. c. 38. τετάρτου αἰσῶνι.

ἔυπος] *Clemens* Alex. Paedagog. lib. II. c. 10. p. 190. B. ἔυπος εἰς ἄτα μύζας, ἐπὶ τὰς εἰνας καταθέροντας. conf. Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* v. 17. Cod. E. τὸν ἔυπον. Jo. *Chrysostom.* Homil. in *Matth.* XXXVII. p. 255. καθάπερ γὰρ ἔυπος καὶ πηλὸς — ἐμφράττει τὴν ἀκοήν.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ

ὦτα.

Κ Ε Φ. ΠΒ'.

Ἐγκλυζε μὲν σχίνου ἀΨέφημα, ἢ ῥόδων, ἢ μυρσίνης, ἔνσταζε δὲ εἰς τὸ οὖς πολυγόνου χυλὸν σὺν ὀλίγῳ ὄξει, ἢ λύνιον ἢ ἀκακίαν, ἢ ἀμόργην, ἢ πράσου χυλὸν. ἄλλο, βάτου, κηκιδων ὄξει ἐψηθέντων τὸν χυλὸν ἐγχυμάτιζε ἢ χυλὸν περδιαιάδος κλιάνας, ἐγχεσι.

ΠΡΟΣ ΒΑΡΗΚΟΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΝΟΝ,

σύνθετον βοήθημα.

Κ Ε Φ. ΠΓ'.

Σύνης δραχμ. α'. λιβάνου δραχμ. γ'. ἀμυγδαλῶν πιπερῶν κεκαθαυμένων ι'. ἀφρονίτρον δραχμ. α'. κρέκου δραχμ. δ'. ὀπίου δραχμ. γ'. χαλκίτεως δραχμ. β'. ἢ χαλ. βάνης

C a p. LXXXII. Cod. E. ζή'.

Ἐγκλυζε] *Alexander* lib. III. c. 1. p. 188. *Paulus* lib. III. c. 23. Codd. A. et C. ἐκλυζε. Cod. B. λυζε. Cod. D. κλυζε. An-cillam habui, quae cum catarrho laboraret, quoties nares emun-geret, toties ex aure dextra sanguinis guttae aliquot finebant. Menstrua rite prodibant, verum cum esset plethorica, venae sectione sanata est.

μὲν] omittunt Codd. B. et D.

σχίνου] *Paulus* σχίνου. De lentisco vid. *Bodaeus* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 15. p. 230. σχίνου codd. Mff. *Dioscorides* lib. I. c. 75. et ad eum *Matthiolus* p. 98. *Raderus* ad *Martialis* lib. VI. epigr. 50.

πολυγόνου] *Marcellus* Empir. c. IX. p. 80. *Matthiolus* ad *Dioscoridis* lib. IV. c. 4. p. 300. Jo. *Rhodi*us ad *Scriboniam* Larg. p. 35.

ἀκακίαν] Cod. E. ἀκάκιοι.

ἀμόργην] *Plinius* H. N. lib. XV. c. 8. Cod. D. ἀμόργη.

πράσου] *Sotio* *Geopon.* lib. XII. c. 29.

AD AVRES CRVOREM

FVNDENTES.

C A P. LXXXII.

Aurem lentisci, vel rosarum, vel myrthi decocto eluito, et herbae sanguinalis (quam πολύγονον Graeci vocant) succum cum pauco aceto instillato, vel lycium, vel acaciam, vel amurcam, vel porri succum. Aliud. Rubi gallarum in aceto decoctarum succum infundito, vel succum herbae perdicii tepidum.

AD GRAVEM AVDITVM

ET DOLORES REMEDIVM COM-
POSITVM.

C A P. LXXXIII.

Myrrhae drachma, thuris drachmae tres, amygdalae amarae detracto cortice, viginti, spumae nitri drachma, croci drachmae quatuor, opii drachmae tres, chalcitidis

χυλό.] Haecenus codices Mss.

κηρίδα.] *Apulejus* de virib. Herb. c. 89. sed leg. ut apud *Alex.* βάρου καὶ κηρίδα, copulam absorbit vocis sequentis prima syllaba. conf. c. 125. et viri docti ad *Petronii* c. 77. p. 386.

περδικιάδος.] *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 17. *Perdicia* dicitur *Caelio* Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 1. et mox *perdicium*. *Parthenium* vel *perdicium* *Celso* lib. II. c. 33.

Cap. LXXXIII. Defideratur hoc caput in codd. Mss. cum tribus sequentibus.

Σύβρις.] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 189. *Alexander* lib. III. c. 1. p. 170. *Paulus* lib. III. c. 23.

κεκαθαρμένων.] addit *Alex.* κόκκισ, quam vocem noster neglexisse videtur cen superfluum.

χαλαίτεας.] *Alex.* l. c. p. 170. *Aristoteles* H. A. lib. V. c. 19. *Antigonus* Caryst. Hist. Mirab. c. 90.

βάνης μετὰ ἀμυγδάλων λειώσας κατ' ἰδίαν, ἀναλαμβάνου-
νε ὄξει σὺν τοῖς λοιποῖς, χρεῶ ἐπὶ μὲν περιουρίας σὺν ῥο-
δίνῳ, ἐπὶ δὲ δυσησίας σὺν ὄξει. Ὠτικὸν ἀνώδυνον συνε-
χῶς ἐγγυματιζόμενον, ἐφ' ὧν ἂν καὶ Φλεγμονὴ καὶ
διάτασις παρῆ, καὶ σφοδραὶ ὧσιν αἱ οὔνησι. Στέατος
χηνείου ἢ ὀρνιθίου δραχμ. 5. ὀπίου, σμύρνης, κρόκου
ἀνά δραχμ. β. θαρρέων χρεῶ. πάνυ ἐστὶ καλόν· ἄλλο.
πρὸς τὰς μὴ πάνυ ζεούσας Φλεγμονάς. Βούτυρον, μέλι,
ὑσσώπον, ἴσα ἐξ ἀπάντων χλιάνας, ἔνθαζε· ποιεῖ καὶ
πρὸς τὰ ῥυπαρὰ ἔλκη καὶ Φλεγμαίνοντα. πρὸς δὲ τὰς
ὑπὸ πληγῆς καὶ ῥεύματος Φλεγμονάς, βούτυρον πρὸς-
Φατον διεῖς, ἔνθαζε. ἄλλο. ψάλλιον τρίψας, μεθ' ὕδα-
τος κατάπλασσε. ἄλλο. ψιμμίθιον, κορίου χυλὸν ἢ
ζεύχρον μίξας περίχρειε. ἄλλο. φακὴν ἐψήσας, μετὰ
ψιχῶν κατάπλασσε, ἐφ' ὧν καὶ ἔλκος ἐστὶ μετὰ Φλεγ-
μονῆς.

κατ' ἰδίαν] cap. 90. κατὰ μόναν.

περιουρίας] i. περιουρίας. Pallux lib. III. c. 17. segm. 98. ἢ
γὰρ περιουρία υπεβολὴ οὔνης ἀμέτρον ἐμφασιζοι. adde Th.
Guidottum ad Theophilum de Urinis p. 202.

ὠτικόν] Alex. l. c. p. 178.

ὑσσώπον] Leg. ὕσσωπος, de qua voce vid. Micullus et N. Heinsius
ad Ovidii Art. Amator lib. III. vl. 213. Salmastus lib. I.
epistol. 72. p. 152. Foësius Oecon. Hippocr. p. 272. Pro ὕ-
σιπος, ὑσώπος et ὑσώπος saepe vitiose scribitur, tum apud La-
tinos, tum apud Graecos. et Lexicon Caelianum p. 688. conf.
c. 208.

ἐξ] Alex. ἐκ πάντων.

ΠΡΟΣ

citidis vel galbani drachmae duae singula per se aceto excepta, et cum reliquis deinde, in doloribus quidem rosaceo, in difficultate vero auditus, cum aceto utitor. Auriculare anodynum, si frequenter infundatur, ubi et inflammatio et dissentio urget, et vehementes admodum dolores infestant. Adipis anserini aut gallinacei drachmae sex, opii, myrrhae, croci, singulorum drachmae duae, cum fiducia utitor, valde bonum est. Aliud ad inflammationes non admodum ferventes. Butyrum, mel, hyssopum pari portione, omnia tepida instillato, valet etiam ad sordida ulcera et inflammatione obfessa. Ad inflammationes vero ex ictu et fluxione ortas, butyrum recens liquatum instillato, vel anserinum adipem et lac muliebre soluta. Aliud. Psillium tritum ex aqua inducito. Aliud. Cerusam, coriandri succum, aut solanum mixta inungito. Aliud. Lenticulam coctam cum mica panis obducto, in quibus etiam ulcus est cum inflammatione.

βούτυρον] *Marcellus Empir.* c. IX. p. 81.

διείς] *Phrynichus* p. 10. *Thomas Mag.* p. 229. *Aristophanes* Plut. vi. 720.

εἰτ' ὄζει διέμενος σφηττιῶ.

Nec apud *Alex.* nec apud nostrum additum quoniam liquore butyrum dilui ac instillari debeat, forte addendum ὄζει: sed vehicula ut plurimum reticere jam notavi.

ψιλλίον] *Ψύλλιον.*

κροτίου] *Colenns de medicam. simpl.* lib. VII. p. 92. *Dioscorides* lib. III. c. 71. *noſter* c. 266. et 267. adde doct. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 7. p. 31.

AD

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΕΛΚΩΣΕΙΣ.

Β Ε Φ. ΠΔ΄.

Γλαύκιον, λύκιον καὶ μηκάνιον τρίψας μετὰ μέλιτος ἐπίβαλλε. τοῦτο καὶ τὰς μετὰ φλεγμονῆς ἐλκώσεις παρ᾽ ἡγορεῖ.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΧΡΟΝΙΑ

ἔλκη.

Κ Ε Φ. ΠΕ΄.

Κεδρεία σὺν μέλιτι μνηῖσα καὶ ἐγχρισμένη, καλῶς ποιεῖ. ἄλλο. ψιμμύθιον μετὰ μέλιτος καθαίρει πάντα τὰ ῥυπαρά. ἄλλο. λιθωντόν διεῖς οἴνω, χρῶ. τοῦτο καὶ σαρκῶ.

ΠΡΟΣ

C a p. LXXXIV.

Γλαύκιον] Caput hoc et sequentia duo ex *Alexandro* petita sunt I. c.

μηκάνιον] *Dioscorides* lib. IV. c. 65. *Schulze Toxicol. Vetér.* c. 12. p. 43.

ἐπίβαλλε] *nofter* c. 186. ὅλα τῆς γαστρὸς ἐπίβαλλε κύτη.

C a p. LXXXV.

ψιμμύθιον] *Paulo aliter Alexander* lib. III. p. 178.

καθαίρει] *Mundat*, sic quoque c. 86. *Sophocles* apud *Pollucem* lib. X. c. 13. *legim.* 56.

Διδί

AD AVRIVM VLCERA.

CAP. LXXXIV.

Glaucium, lycium et meconium; quod est papaveris lachryma, trita ex melle imponito. Idem et ulcera cum inflammatione mitigat.

AD DIVTVRNA AVRIVM

VLCERA.

CAP. LXXXV.

Cedria melli mixta inunctaque bene proficit. Aliud. Cernissa cum melle purgat valde sordida. Aliud. Thuris lachryma vino soluta utitor, hoc etiam carnem generat.

AD

Διὰ ψήκτους σ' ὄρω
 Ζωδὴν καθαιροῦν ἴπποι ἀνυχμησὶς τρυχός.
 adde doct. Kypke ad *Matthaei* c. VIII. 3. Bene interpres purgat, *Petronius Satyr.* c. 28. atque in lance argentea pisum purgabat. *Aelianus H. A.* lib. IV. c. 27.
 τὰ ἔυπαξα] Leg. ὄτα ἔυπαξα. Voces capite truncatas in veterum scriptis reperiri, monni ad c. 124. et *Dorville* ad *Chariton.* p. 502. Solent Graeci ubi adjectivum substantivo postponitur, articulum omittere, sic c. 80. πρὸς ὄτα κροῖσσόντα et c. 81. πρὸς ὄτα ἔυπον ἔχοντα: addunt vero illum ubi adjectivum praecedit, ut c. 83. ποῖς καὶ πρὸς τὰ ἔυπαξα ἔλκν. conf. quae de verbis notavi ad e. XVII.
 διβακτὸς] *Theophrastus H. Pl.* lib. VIII. c. 4. *Dioscorides* lib. I. c. 77. *Plinius H. N.* lib. XII. c. 14. *Diodorus Sicul.* lib. V. p. 364.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΤ' ῤῥΗΜΑΤΑ

καὶ νεμόμενα.

Κ Ε Φ. Π 5'.

Οἶνον καὶ οὔρον ἀφθόρου παιδὸς μίξας μέλιτι, ἔν-
 σαζε. ἄλλο. σανδαράχην λειώσας, καὶ μέλιτι μίξας ἔν-
 σαζε. ἢ ἐλλύχνιον ποιήσας, καὶ χρίσας πάνυ καλῶς, ἔμ-
 βαλε εἰς τὸν πόρον, ποιεῖ πάνυ καλῶς, καὶ καθαίρει, καὶ
 ξηραίνει, ἀπουλεῖ τε καὶ ἀνωδυνίας ποιεῖ. *Θαγγῶν χρεῖ.*
 ἄλλο. Σκορίαν λειοτριβήσας μετὰ ὄξους καὶ ἐψήσας,
 ἡρέμα ἔνσαζε εἰς τὸ οὔρ. ἄλλο. Στυπτηρίαν σχιστὴν σὺν
 ὄξει λειοτριβήσας ἕως ἀν' σχῆ πάχος μέλιτος, ἀναλάμ-
 βανε μετὰ ἐρίου τρυφεροῦ, καὶ ὅταν ψυχθῆ, ἐντίθει
 ἐνδόν

C a p. LXXXVI.

ἀφθόρου] Urinam pueri virginis dixit Eros de passion, mulier. c.
 62. p. 308. Eusebius H. E. lib. III. c. 29. et c. 227. ἀφθόρου
 δὲ διακρίσας τὸν οὔρον. conf. Clemens Alex. Stromat. lib. III. p.
 436. Phintys apud Stobaeum Serm. 72. p. 442. Phalaris ep.
 70. Chrysippus apud A. Gellium N. A. lib. XIV. c. 4. Da-
 mocrero Geopon. lib. X. c. 64. Schol. Euripidis ad Phoeniss.
 v. 951. Hippocrates Hippiatr. p. 879. Porphyrius de Ab-
 stinent. lib. IV. 20. p. 369. et ad eum cl. De Rhoer. et Ruin-
 kenius ad Timaei Lex. Plat. p. 96. inter medicos vid. Marcellus
 Empir. c. 9. p. 75. Priscianus lib. I. c. 12. ad quem locum
 vid. Jo. Nic. Loënsis Miscell. Epiphyll. lib. IX. c. 15. p. 666.
 De urina puerorum pro potu adhibita vid. Ramazzinus de
 morb. artif. c. 15. p. 98. Nota historia de urina mulieris
 quam refert Herodotus lib. II. p. 154. et Diodorus Sicul. lib.
 I. p. 69.

μίξας] Forte σμίξας, ut c. 54. et 113. et excidit σ propter vocis
 praecedentis terminationem.

μέλιτι] Leg. σὺν μέλιτι, ut cap. praeced. potest tamen abesse praepos-
 itio

ἐλλύχνιον] Leg. ἐλλύχνιον. vid. Phrynichus p. 64. et ad eum viros
 doctos. Moeris Atticista, p. 54.

ἔμβαλε] ἔμβαλλε.

πόρον] Meatum auditorium, ut c. 74. Aristoteles H. A. lib. IV.
 c. 8. ἓνα μὲν γὰρ ὅτα ἔχει, ἓνα δὲ τοῦς πόρους φαίνεται.
 Anticlidus apud Schol. Homeri ad Iliad. H. v. 44. τοῦς παιδῶν
 τοῖς

AD VULCERA VALDE

SORDIDA ET DEPASCENTIA.

CAP. LXXXVI.

Vinum urinamque pueri impuberis melli mixta instillato. Aliud. Sandaracham in pulverem redactam et cum melle permixtam instillato, vel ellychnium (appellant autem ita funiculum, qui in lucernis continetur) conficito, et probe inunctum, in meatum auditorium immittito, optime facit, purgat, siccatur, ad cicatricem ducit, et dolorem aufert, cum fiducia utitur. Aliud. Scoriā laevigatam ex aceto, coctamque sensim auri instillato. Aliud. Alumen scissile ex aceto tritum, dum mellis crassitudinem habet, molli lana excipito et cum refrixe-

ταῖς τῶν ὄφρων γλάτταις τοὺς πόρους τῶν αἰσθητηρίων καθαρομένους. Aeschines Axioch. p. 125.

ἐψήσας, ἤρεμα] Distingue ἐψήσας ἤρεμα.

ἀναλαμβάνει] Alex. ἀνάλαβε.

ψυχῶν] Alex. ψυγῆ. apud quem Gunterus vertit, ubi refrixerit, ac sic quoque Martius, sed nulla coctionis aut caloris, mentio praecessit, unde vertere malim, ubi siccatum fuerit. Ψύχουσαι siccari denotare docuit Petr. Petitus Miscell. Observ. lib. III. c. 12. p. 176. Non recordabatur autem hujus significationis vir doctissimus cum notas ad Aretaeum Cappad. scriberet: is enim morb. diuturn. lib. II. c. 13. p. 135. τὰς δὲ σάρκας ἀρτίσμονος διαπλάσαντας, ψυχῶν ἐν σκιῇ. Phalaris epist. 62. ἵνα τῆς πλημμυρίδος διαφυγῆς, ἐνεργῶν ἀντὶ ἀργῶν γένηται τὸ πέδιον. conf. Aristoteles Problem. Sect. XXII. 10. et H. A. lib. IV. c. 7. ubi itidem erravit Theod. Gaza. Eleganter hanc significationem exposuit Schol. Homeri ad Iliad. A. vi. 620. Kühnius ad Polluc. lib. VII. c. 32. segm. 144. et Dorrville ad Choriton. p. 732. Ipse hujus significationis parum memor fui, (nam non pudet me fateri errorem) cum verterem Synefium de febr. qui cap. VII. p. 240. καὶ ψύξει ἐν σκιῇ, quod reddendum erat, sicca in umbra, neutrumque verò refrigerata in umbra, ac sic quoque c. VIII. p. 258. τὸ κατεψυγμένον jam verto siccatum. Minus feliciter adhuc res mihi cecit cap. X. p. 306. ὅταν δὲ ἀρῶνται αἱ φλυκταῖαι διαρρηγῆναι, καὶ ἀνεωχθῆναι μετὰ τὸ πέπυσθαι, καὶ ἐκποῦναι ψυγῆς. vertend. ubi ad maturitatem perductae fuerint pustulae et occipiant siccari.

T

Oribasius

ἔνδον τοῦ αἰκουσικοῦ πόρου. πρὸς τὰ καταγνώμενα τῶν
ώτων, καὶ θλώμενα ἐκ πληγῶν. ἄρτου θερμοῦ τὰ ἐντὸς
μετὰ ὀλίγου μέλιτος τρίψας ἐπιτίθει. ἄλλο, σμύρναν
τρίψας μετὰ οἴνου λεπτομεροῦς, ἐπίχρει.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὠσὶ σκώληκας.

Κ Ε Φ. ΠΖ.

Ὁξέλαιον ἐγχυμάτιζε διὰ κλησῆρος, ἢ ἀψιθίου
ἀφέψημα, ἢ κενταυρίου, ἔνσαζε δὲ καὶ καππάρεως Φύλ-
λων χυλόν, ἢ οὔρον ἀνθρώπειον παλαιόν, ἢ ἐλλέβορον
λευκόν σὺν οἴνῳ, ἢ καλαμίνθης χυλός, ἢ ῥοδακινέας Φύλ-
λων χυλόν.

*Oribasius in collectione Nicetae apud cel. Cocchiom p. 78. de vi-
no nigro: σῦφαν τε καὶ σμύρναν, ita e codice edidit vir egre-
gius, cum antea legeretur ψύχαν τε καὶ σ. quam lectionem
sensu ficcandi non rejecerim, cujus glossema esse videtur τὸ
σῦφαν: solent enim haec duo verba aliquando jungi. Rhazar-
chus T. III. p. 1758. ὡς πάσα γὰρ τῶ γένει σῦφαν καὶ ψύχαν
πέφυκε. Euparius Maxim. p. 90. τὰτε δάκρυα ἀπέψυχαν
ἐκαστος.*

θλώμενα] Aptum verbum. Theocritus Idyl. XXII. vl. 45.

σκληροῖσι τεθλασμένως οὐκτα πυγμοῖσι.

vid. Casaubonus ad Suetonium de grammat. p. 736. et ad
Trebellium p. 204. quod eveniebat in palaestra praecipue, vid.
Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 6. p. 168. D.

ἄρτου] Panem frequenter pro cataplasmate adhiberunt quoque
veteres. De Othone Suetonius lib. VII. p. 621. *Quin et fa-
ciem quotidie vastare ac pane madida linere consuetam: idque
instituisse a prima laugine, ne barbatus unquam esset. Juvener-
tis Sat. II. vl. 109.*

Et pressum in faciem digitis extendere panem.

ΠΕΡΙ

refruxerit, in meatum auditorium imposito. Ad aures diruptas et contusas ex ictu, panis calidi id quod intus est, cum pauco melle tritum imposito. Aliud. Myrrham cum vino tenulum partium tritam illinito.

A D A V R I V M

VERMES.

CAP. LXXXVII.

Oxelaenum per clysterem infundito, aut absinthii decoctum vel centaurei vel capparis foliorum succum infillato, vel urinam humanam veterem, vel album veratrum cum vino, vel calaminthae succum vel perfici foliorum succum,

Cap. LXXXVII. Cod. E. ξθ'.

Πρὸς] πρὸς σκώληκας ἐν ὠσίν. Cod. D. ac ita quoque Codd. A. et C. nisi quod ibi σκώληκας scriptum sit. Cod. E. πρὸς κώληκας.

διὰ κλυστήρος] Siphonem intelligit. Glossae Jatric. Mss. διὰ κλύστηρος (i. e. διὰ κλυστήρος), τὸ ἐργάλειον ἢ ἐργαλεῖον. qui ἀπτεγγύτης dicitur Alexandro lib. III. c. 2. p. 175. clysterem oticum vocat Caelius Aurel. morb. chronic. lib. II. c. 3.

ἀψιδίου] Paulus lib. III. c. 23.

δὲ κα] deest κα] in Cod. E.

καπταρέων] Codd. A. et C. καπταρέων φύλλον.

ὄρεσ.] De virtute urinae humanae consul. Bald. Ronseus epist. medicinal. XVII. p. 62.

ἀδραπίων] Codd. A. C. et E. ἀδραπίων.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθου.

ἐδακνίας] Jac. Dalechampius ad Plinii H. N. lib. XV. c. 12. Salmasius ad Solinum p. 427. Bodaeus ad Theophrasti Hist. Pl. lib. III. c. 5. 125. Matthiolus ad Dioscoridem p. 224. Noster c. 20. ὅστων περιστάων τὸ ἐντος, ubi Cod. A. ἐδακνιόκαλον. Delent haec Codd. A. et C. quae agnoscunt Codd. B. et D. Cod. E. ἐδακνίας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΜΠΙΠΤΟΝΤΩΝ

ἐν τοῖς ὤσιν.

Κ Ε Φ. Π Η'.

Ψύλλης μὲν ἐμπεσούσης ἔλαιον ἔγχυε. ἄλλα δὲ
τινα ἐμπέσοντα, ἐρίμειλῆσας εἰς μηλωτίδα. βάλων αὐ-
τὸ τερεβινθίνη, ἢ κόμμι, καὶ βαλῶν ἔνδοθεν ἀνάστα,
δεῖ οὖν καὶ ἔλαιον πολλάκις ἐγχεῖν χλιαρόν· οὕτω γὰρ
τόπων ἀφλεγμάτων γενομένων, τὸ ἐγκείμενον ῥαδίως
ἐξελεύσεται· εἰ δὲ συμβῇ τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν
αὐτὴν,

Cap. LXXXVIII. Cod. E. ε.

ε.] delet Codd. A. C. et E. Cod. D. εἰς τὸ ὄσιν.

Ψύλλης] Caput hoc paucis demptis mutatisve petium ex *Alexandri*
lib. III. c. 3. p. 185. *Faulus* lib. III. c. 23. *Celsus* lib. VI.
c. 7. *Pomponatius* Tract. de Reactione sect. II. c. 8. apud P.
Petium Miscell. Observ. lib. IV. c. 15. Immo auditu a me-
dico fide digno, habuisse in cura quendam, qui quasi mortuus est
ex ingressu pulicis in aurem. conf. *Statpart van der Wiel* Ob-
serv. Rarior. Cent. II. obs. 11. Vidi nuper militem grega-
rium, de doloribus atrocibus querentem, cui dormienti cunex
in aurem intraverat. Si elephant in aurem intraverit coles,
lethale id ei esse adfirmat *Achilles Tat.* lib. II. p. 111. Codd.
A. C. et E. Ψύλλα μὲν ἐμπέσουσα. Cod. B. ὄσιν. Cod.
D. Ψύλλαν. quam lectionem veram puto propter ea quae
sequuntur.

ἔλαιον] Cod. E. δι' ἔλαιον ἐκθεύεται.

ἄλλα δὲ τινα] *Alex.* l. c. ἄλλαν δὲ τινος ἐμπέσουτος, sed nosse
accusativum absolutum maluit, de qua locutione vid. *Rophe-
lius* ad Act. Apost. c. XXVII 3. *Hemsterhuys* ad *Luciani* Dial.
Mort. p. 44. *Dorville* ad *Chariton.* p. 464. *Ernesti* ad *Xeno-
phontis* memorab. lib. I. c. 3. p. 28. *Fischerus* ad *Theophrasti*
Char. c. V. p. 46. conf. *Homerus* *Iliad.* K. vs. 416. Codd.
B. et E. ἄλλαν δὲ τινῶν ἐμπέσόντων. *Heliodorus* lib. VI. p.
294. τὴν θῆραν, οὐκ εὐαγγῆ μὲν — γενομένη ἀνέχεσθαι, pro τῆς
θῆρας — γενομένης, ut nosse c. 192. οὐδὲ τῆς ψεύσεως ἀνι-
χόντας.

ἐρίμει] Cod. E. ἐρίων.

εἰλήσας] Codd. A. et C. εἰλίσας.

μηλωτίδα] *Aerea* olim fuisse specilla docuit *Foësius* ad *Hippocra-
tis* Coac. Praenot. p. 172. Codd. A. et C. μηλωτίδα. conf.
Heben-

AD EA QVAE IN AVRES

INCIDERVNT.

CAP. LXXXVIII.

Si pulex in aurem inciderit, oleum infundito; si aliquid aliud, specillum lana involutum in refina terebiathina vel gummi intingito, et in aurem injicito et eximito. Quare oleum quoque tepidum frequenter infundere oportet. Nam hoc modo locis inflammatione liberatis, id quod insidet, facile eximetur. Quodsi aquam

T 3

auri

Hebenstreitius Palaeol. Therap. p. 683. adde Jo. Fostonum. ad Coac. Praenot. 410.

αὐτό] vid. ad c. 16. Codd. A. et C. αὐτός.

τερεβινθίν] Codd. A. et C. τερεβινθίνη ἢ κόμην. Cod. E. αὐτῶν τερεβινθίνων. *Aelianus H. A. lib. V. c. 16. ἐκείνος ἐβάψε τῷ τῆς ὕδρας ἰῶ τοὺς οἰσούς.*

κόμην] *Alex. l. c. ἢ τινι τῶν ἐχεκόλλων.* Cod. D. κωμὶδ ἢ κόμην. Cod. E. delet ἢ κόμην.

βαλάν] leg. βάλλων.

κιάσπα] i. κιάσπα. Haecenus codices Mss. reliqua frustra in illis quaeras.

ἐγκείμεον] *Antyllus apud Stobaeum Serm. XCIX. p. 548. εἰς δὲ καὶ ἀλλὰ μικρότεροι διαφορά, δυνάμεισι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὰς ἐγκείμενας λαμβάνουσι. nempe ἀναδυμιασίου. neque hanc lectionem mutari velim cum magno Gesnero. Musonius epist. p. 456. τὰς μὲν μοχθηρὰς τῶν κρίσεων καὶ ἐκ τῆς διαστροφῆς ἐγκείμενας.*

συμβῆ τῷ] ita quoque legitur apud *Alexandrum l. c. legend. εἰ δὲ συμβῆ τῷ*, hoc est *τινι*. apud *Galenum* sec. loc. lib. III. p. 196. omissum τῷ. *Noster c. 35. Sophocles* Ajac. v. 829. καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του. *Isocrates* adv. Callimach. p. 906. εἰ καὶ τῷ δόξω δις περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν. conf. *Schol. Homeri* ad Iliad. A. v. 299. *Aelianus H. A. lib. II. c. 41. Petr. Petitus* Miscell. Obs. lib. III. c. 5. *Th. Munkerns* ad Antonin. *Liberalis* c. 11. p. 93. *Dorville* ad Chariton. p. 35. sed integra locutio est εἰ δὲ τῷ vel τινι ἀνθρώπῳ vel ἀνδρὶ, vid. *Dan. Heinsius* Lect. Theocrit. c. X. p. 330. Inprimis vero τῷ cum verbo συμβαίνειν ita adhibent Graeci. *Isocrates* ad Nicocl. p. 46. εἰ ἐπὶ τῷ σοι συμβῆ τῷ Φαύλῳ χείρει. *Figulus* apud *Jan. Ruitgerium* Var. Lect. lib. III. c. 11. p. 257. πρᾶγμα παράδοξον τῷ συμβήσεται, qui locus asterico notatur, unde quid deesse

ἀκοήν, ποίει τῷ ἐνὶ ποδὶ τῷ κατὰ τὸ πάσχον οὐς ἀλλε-
σθαι παρεγκλίνοντα πρὸς αὐτὸ, ἐκκρίνεται γὰρ οὕτως
εὐχερῶς. ἐπισπᾶται δὲ καὶ ὁ ἐκ τοῦ σώματος ἐκμύζηθ-
μὸς πάνυ τὸ ἐγκείμενον, καὶ διὰ καλάμου δὲ τὸ αὐτὸ
γίνεται· μετὰ δὲ τὴν ἐκμύζησιν, καὶ ἔλαιον ἰρινον ἢ ἀμυγ-
δάλινον ἐνσαζε.

ΠΡΩΣ ΗΧΟΥΣ ΤΟΥΣ

ἐν τοῖς ὠσί.

ΚΕΦ. ΠΘ'.

Οἱ ἤχοι Φυσωδῶν πνευμάτων εἰσὶν ἔργοι, ἢ ἐν τῇ
κεφαλῇ γενομένων, ἢ ἐκ τοῦ σομάχου ἀναφερομένων.
ἀψίνθιδι ἀφέψημα πυριάσας, ὄξος καὶ ῥόδιον ἔχουσ·
τούς δὲ χρονοίους ἤχους τοὺς διὰ παχύτητα καὶ γλισχρο-
τητα χυμῶν γινομένους ὄξος σὺν μέλιτι, καὶ νίτρον ἐν-
σαζε.

deesse suspicatur *Rutgerius*, sed leg. παραδοξόν τω. conf. c. VI.
Junge Eusebium in *Apocalypf.* I. 4.

ὕδαρ] vid. *Aristoteles* *Problem.* Sect. XXXII. 10. *Marcellus Em-
pir.* c. 9. p. 82.

καλάμου] *Instrumentum chirurgicum* puto innui hic et c. 92. cu-
jus mentio facta c. 36.

ἐκμύζησιν] *Utitur hac voce Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 59.
Cornutus de nat. Deor. c. 17. p. 174.

Cap. LXXXIX. Cod. E. σζ'.

ἐν τοῖς ὠσί] Codd. A. et C. τοὺς ἐν ὠσίν. Cod. D. πρὸς ἤχους
ἐν ὠσί. Cod. E. πρὸς ἰχώρας omisso τοὺς.

Οἱ ἤχοι] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 194.

πνευμάτων] *Aetharius de affection. spiritus animal.* lib. I. c. 11.
p. 44. et 51.

γενομένων] Cod. E. γινομένων.

σομάχου] Cod. A. σώμαχος. σώματος, credo, voluit.

auri incidere contigerit, fac ut aeger uno pede, quae auris affecta est, subiliat, ad eam inclinando, sic enim facile excernitur. Caeterum extrahit etiam id, quod valde infixum est, si quis ore aurem exugat, id quod per arundinem quoque fieri potest. Ubi vero exuxeris, etiam oleum irinum aut amygdalarum instillato.

AD AVRIVM SONITVS.

C A P. LXXXIX.

Aurivm sonitus soboles est flatusorum spirituum, qui vel in ipso cerebro generantur, vel a ventriculo sursum efferuntur. Ubi igitur illas absynthii decocto foveris, acetum cum rosaceo infundito. Ad diurnos vero sonitus ex humorum crassicie et visciditate ortos, ace-

T 4 tum

- ἀψυθίου] *Alex.* lib. III. c. 3. p. 134. *Parsius* lib. III. c. 23. Cod. E. ἀψιθίου.
- ἀψύθημα] *Alex.* ἀψυθήματα.
- τοὺς δὲ] Leg. ut apud *Alex.* πρὸς δὲ, γλισχρότητα] deest in Codd. A. et C. χυμῶν] Codd. A. et C. χυμῶν.
- γενομένους] Codd. A. et C. γενομένους.
- ὄξος] Codd. A. et C. ὄξει. et Cod. E. qui addit καὶ ῥοδίνα.
- τῶν] Codd. A. et C. καὶ. Cod. E. ἐν ὄξει καὶ μελιτι καὶ ῥοδίνα ἐν ἄλλῳ δὲ ἄλλα καὶ.
- ἄλλο] exulat e Codd. A. et C.
- ἐνφύροβιον] Codd. A. et C. ἐνφύροβιον.
- λαίωσας] Codd. A. et C. pro illis καὶ θερμάνας χρῶ. Simpliciter ἐλαιον ἐνταξέ. ignorant quoque reliqua usque ad κύμειον. In Cod. E.
- θερμάνας] Cod. B. θερμὸν ἐνταξέ. Cod. E. θερμὸν ἐπίταξέ.
- σφρισμαὺς] Leg. σφριγμαὺς ut apud *Alex.* I. c. σφρισμαὺς tamen fervari potest, vid. *Petr. Moll* ad *Longum* p. 59. Schol. *Homer* 2

εαζε. ἄλλο. εὐφόρβιον μετὰ κυπρίνου ἐλαίου λειώσας,
καὶ θερμιάνας, χρῶ. ποιεῖ καὶ μάλιζα τοῦτο πρὸς τοὺς
χρσιόους ἤχους καὶ συρισμούς. ἄλλο. κύμινον καὶ πήγα-
νον καὶ νίτρον σὺν ῥοδίνῳ ἐλαίῳ καὶ ὄξει ἐψήσας, ἔγχεε.

Π Ρ Ο Σ Δ Υ Σ Η Κ Ο Ι Α Σ

καὶ κωφώσεις.

Κ Ε Φ. Γ.

Τὰς μὲν διὰ χολώδη χυμὸν ἀνάρροπον γενόμενον
συνισαμένους καθαίρειν δεῖ διὰ τῆς ἰεράς, καὶ ἀποφλεγ-
ματίζειν, καὶ ἐρίοις χρωμένον καὶ πταρμικοῖς. ἐνθάξην
δὲ τὸ οὖς αἰγὸς οὔρου ἢ χολῆν αἰγὸς, κατὰ μόναν ἐνθάξην,
ἢ πηγάνου χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ κασόριον σὺν ἐλαίῳ ἀνη-
θίνῳ ἢ ῥαφίνου χυλὸν μετὰ ῥοδίνου. ἄλλο. κασόριον
δραχμ. β. νίτρον, ἑλλεβόρου λευκοῦ ἀνά δραχμ. β. σὺν
ὄξει.

*meni ad Iliad. K. v. 502. ἐρίσησεν ἀνάρροπος ἐφώνησεν, ὃ τὸ
μῆς συρίζειν λέγομεν*

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

κύμινον] Codd. A. et C. ἢ κύμινον.

πήγανον] Cod. B. ἤγανον.

νίτρον] Cod. E. νίτρα.

ῥοδίνῳ] Codd. A. et C. ῥοδελαίῳ.

Cap. XC. Cod. E. οβ.

δυσηκοίας] Codd. A. et C. δυσκοίας.

κωφώσεις] Cod. E. male κωφώσεως.

Τὰς μὲν] Paulus lib. III. c. 23. subaud. κωφώσεως ex lemmate.

ἀνάρροπον] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 140. Cod. B. ἀνὰ
ῥοδίνῳ.

γενόμενος] Cod. E. γενόμενα.

καὶ ἀποφλεγματίζειν] Cod. E. ἀποφλεγματίζειν τὸ οὖς, omisso
καί.

tum cum melle et nitro instillabis. Aliud. Euphorbium oleo cyprino laevigatum et calefactum in usum adhibeto. Idem valde etiam prodest, ad inveteratos sonitus seu sibilos. Aliud. Cyminum et rutam et nitrum cum oleo rosaceo et aceto decocta infundito.

AD GRAVEM AUDITVM

ET SURDITATEM.

C A P. XC.

Cum ex bilioso humore impetum ad superiora capiente, accidit surditas, Hiera imum ventrem purgare oportet, et medicamentis quae salivam per os educunt, uti, et lanis mollibus et iis quae sternutamenta moyent. In aurem vero urinam vel fel caprinum, seorsim et per se quodlibet instillare, vel rutae succum cum melle vel castorium cum oleo anethino, vel raphani succum cum rosaceo. Aliud. Castorii drachmae duae, nitri, veratri

T 5

albi

ἐρίοις] Leg. ἐγγύοις ut apud *Paulum*. Codd. A. et C. ἐν ἑίσιν.

ἐρίοις — τὸ οὖς] Exulant e Cod. E.

χρῆμασι] Codd. A. et C. χρῆμασι.

τὸ οὖς] Leg. εἰς τὸ οὖς, ut c. 86. et sic Codd. A. et C.

αἰγὸς] Q. Ser. *Samonicus* c. XIII. v. 15. Cod. E. ἢ αἰγὸς χο-
λή.

κατὰ μέγας] caret his Cod. B.

σὺν μέλιτι] Codd. A. et C. μετὰ ῥοδίου. Quae inter καστέριον
et alterum καστέριον leguntur, migrant e Codd. A. et C.

ἢ] delet Codd. A. et C.

ἐραφάνου] *Plinius* H. N. lib. XX. c. 4. *Ad aurium gravitatis*, suc-
cum raphani *instillant*.

ἄλλο] Delet Cod. E.

λευκῶν] Codd. A. et C. λευκῶν.

καὶ δραχμ. β.] Cod. E. οὐγ. κ.

ὄξυροδίνῳ ἔισαζε. ἀποφλεγματισμοὶ δὲ τούτοις εἰσὶν ἀριστοι, οἳ τε διὰ τῆς ἀγριοςκφίδος συγκείμενοι, καὶ σπηῆπος ἀνακαρκαρίζόμενοι.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΤΙΔΩΝ.

Κ Ε Φ. Γ Α'.

Αἱ παρωτίδες πάθος εἰσὶ τῶν παρὰ τοῖς ὤσιν ἀδέων, τὴν ὕλην ἔχουσαι ποτὲ μὲν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σφινωθέντων ἐν αὐτῇ χυμῶν· ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄλου σώματος, ὡς ἐν ταῖς κρίσεσι τῶν νοσημάτων. ταύτας δὲ καταπλάττειν τὸ διὰ κριθίνου ἀλεύρου καὶ λινοσπέρμου, καὶ τηλίου, καὶ ἀλθαίας ῥίζης σὺν μελικράτῳ ἐψόμενα,
καὶ

ὄξυροδίνῳ] ὄξυρροδίνῳ. Codd. A. et C. ὄξυραδο. Cod. E. οἷς ῥοδίνῳ.

ἔισαζε] Quae sequuntur migrant e Codd. A. C. et E.

ἀριστοι] Aptum epitheton de medicamentis praestantibus. *Aristoteles mirab. anicult.* p. 1049. Φασὶ δὲ καὶ τραγωιδίας αἰτὸ Φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀριστοῖς. Hinc ἀριστεύειν κατὰ τῶν νοσημάτων dixit *Theodoretus Therap.* I. p. 4. ac nihil frequentius de medicis nobilibus, dicitur quam quod sint ἀριστοι. *Antonius de hydrophobia* p. 5. εἰη δ' αὖ πᾶσα ἡ ὑδροεικελή διατακτοῖς ἀρίστη.

ἀποφλεγματισμοὶ] Ex *Alex. lib.* III. c. 6. p. 190.

τούτοις] *Alex. eὑταί.*

Cap. XCI. Cod. E. σγ'.

παρωτίδες] *Galenus sec. loc. lib.* III. p. 197. *Cassius Quaeit. Medic.* 31. *Celsus lib.* IV. c. 1. et lib. VI. c. 16. *Alex. lib.* III. c. 7. p. 194. *Paulus lib.* III. c. 23. *Priscianus lib.* I. c. 9. Codd. A. et C. παρωτίδες.

παρὰ] Cod. E. παρῆ.

ἀδέων] Male codd. A. et C. οἰδαῖον.

εἰσὶ] Codd. Mss. Vind. εἰς.

ἔχουσαι] Codd. A. et C. ἔχουσαι.

albi singulorum totidem cum oxyrrhodino instillantur. Ex salivam porro ducentibus medicamentis, optima sunt, quae ex herba pediculari et sinapi sunt composita, si ex eis fiat gargarisatio.

DE PAROTIDIBVS.

CAP. XCI.

Parotis vitium est glandularum, quae sunt iuxta aures, materiam habens alias a capite, humoribus nimirum in ipso impactis, alias vero a toto corpore, quemadmodum in morborum judicationibus. His cataplasmata adhibenda sunt, quale est ex farina hordeacea et lini semine et foenu graeci, et althaeae radice, ex aqua mulsa decoctis et impositis. Vel folia lapathi seu rami-

cis,

σφινθέτων] σφινθέτων. ac ita codd. Mss.

ἐν κούτῃ] Cod. E. ἐν αὐτῇ. male.

ἔλου] vid. Hippocrates Epidem. lib. III. aegr. X. et elegans medici nobilis Henr. Cope expositio p. 111.

ιστημάτων] Codd. A. et C. σμμάτων.

τὸ διά] Leg. τὰ διά. Cod. B. τῶ κριθῶν ἀλεύρω καὶ λινοσπέρμων καὶ λίνῳ.

κριθῶν] Platonem non sequitur noster, qui Polit. lib. II. p. 23. δρέψονται δὲ (inquit), ἐκ μὲν τῶν κριθῶν ἀλφίται σκευαζόμενοι, ἐκ δὲ τῶν πυρῶν ἀλευρα. Priscianus l. c. Codd. A. et C. κριθῶν.

λινοσπέρμων] Cod. E. λινοσπέρματος.

τηλίον] Leg. τηλίον. Cod. E. τηλίης. Antiquus usus foenu graeci. Tertullianus de pallio c. 4. p. 20. quod apud syriacalem balsamo aut teiino specro factum, ubi vid. Salmasius p. 295. qui oleum indicari putat.

ἀλθαίαις] Glossae Jatricae Mss. ἀλθαε, δένδροβολοχ. l. ἀλθαίαι, δένδρομολοχῆ, id est malva arborea.

ἕϊζης] Codd. A. et C. ἕϊζα. Cod. B. ἕϊζη.

ἕψόμεναις] Cod. B. ἕψομέναις.

καὶ ἐπιτιθέμενα, ἢ λαπάθου φύλλα σὺν ζέατι ἀνάλω,
ἢ πράσιον μετὰ ἁλῶν. πυριᾶν δὲ θάλασσαν θερμὴν διὰ
σπόγγου, ἢ ὀξάλμης. ἄλλο. Φολβὸν ἐφθὸν σὺν θερ-
μίνῳ ἀλεύρω καὶ ἐψέματι κατάπλασσε. εὐπλάσος δὲ
ἢ τε μνασαίου, καὶ ἢ διὰ χυλῶν, καὶ ἢ διονυσία. ἀριζα
δὲ ποιεῖ καὶ ἢ διὰ μέλιτος καθ' ἑαυτὴν, καὶ μετὰ ψιττα-
κίου. ὡσαύτως δὲ καὶ ἢ παιωνική ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων
καὶ ἐξ αἵματος ἔχουσίων τὴν γένεσιν παρωτιδίων, ἐπὶ δὲ
τῶν ἐν βάθει, καὶ ἐφ' ὧν ἐστὶ τὸ δέρμα πυκνόν, καὶ ὕλη
παχυτέρα καὶ νίτρου βραχὺ, καὶ δρακοντίου ῥίζης, τῶ
εἰρη-

καί] Delet Codd. A. et C.

ἢ — ἢ] Desunt in Codd. A. et C.

ἁλῶν] Codd. A. et C. ἁλῶνης.

ζέατι] Interpres ex Alex. addidit porcino, cui favet Priscianus l. c. superadditis porcorum adipibus. Cod. B. ἀζούγγια ἀλάη. Cod. E. ἀζούγγι.

ἀνάλω] Evang. Marci c. IX. 50. Aristoteles Probl. Sect. XX. 5. Geoponicus lib. V. c. 21. et lib. IX. c. 10. Solebant veteres carnes et pinguedines multo sale condire, ut patet ex Synesio de Regno p. 2. et ex epigrammate Antholog. lib. II. c. 47. epigr. 32.

πυριᾶν] Leg. πυριᾶν.

θάλασσαν] Cod. B. θαλασσία ὕδατι θερμῷ. Diogenes Laert. lib. III. p. 190. καὶ αὐτόθι ἰσθήσαντα πρὸς τῶν ἱερῶν ἀπολυθῆναι τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ. M. natus Felix Octav. p. 13. quod esset corpori meo siccandis humoribus de marinis lavacris blanda et apposita curatio. ubi vid. Gronovius.

διὰ σπόγγου] Codd. A. et C. διάσπογγον. Cod. B. διὰ σπύγγον.

ὀξάλμης] Cod. B. ἐξ ἁλμης. Cod. E. ὀξάλμη. Proba Cod. B. lectio aut leg. ὀξάλμη. nisi velis ὀξάλμη dictam pro ὀξάλμη ut ἁλῶν c. I. pro ἁλῶνη.

Φολβὸν] βολβόν. Literae β et φ. permutantur κατὰ συγγένειαν ut ait Pollux lib. IX. c. 6. segm. 78. βολβόν Codd. A. C. et E. Cod. B. ολβόν. Vereor tamen ne litera φ ex margine in textum inrepperit, quam aliquis addiderat, ut denotaret deesse literam: vid. Salmastius ad Tertullianum de pallio p. 453. vel παραγραμματούχοντες ita pronuntiabant, vid. Stephanus Byz. de Urb. p. 234.

cis, cum adipe porcino sine sale, vel marrubium cum sale, Fovere etiam oportet spongia, aqua marina calida imbuta, vel muria. Aliud. Bulbum coctum cum lupinorum farina et sapa ad cataplasmatum modum inducito, Emplastra vero conveniunt, quod ad Mnaesaeum autorem refertur, et quod ex succis constat, Diachylon dictum, et quod Dionysia appellatur, optime facit etiam emplastrum Diamelitos per se et cum psyttacio. Pari modo etiam paeonia in superficialiis parotidibus et quae ex sanguine originem trahunt. Verum in iis quae alius delitescunt et in quibus cutis est densa, crassiorque materia, si nitri paulum et Dracunculi radicem cataplasmati jam

ἐψήματι] Cod. E. ἐψήματι.

κατάπλασσε] Cod. B. κατάπλαστε.

ἐμπλαστος] Hippocrates de Humorib. p. 16. ἐγγεῖσμασι ἐπιπλάσσοιεν, ἐμπλάσσοιεν. Codd. A. et C. ἐμπλάσσεα. Cod. B. ἐμπλάσσοις δὲ χρῶ τῆτε μὲν καὶ τῆ δια χυλῶν καὶ τῆ δ. Cod. E. ἐμπλάσσειον junctum cum praecedentibus.

ῆτε] Cod. E. ἡ τε.

μνασαίου] Mnaeas, Mnaesius, et Mnaeus et integre Mnaeus Philumenus dicitur: patria ejus ignoratur ut faretur Oth. Brunfelsius Catalog. Medicor. p. 6. D. Vixit A. C. circiter 352. Mercklinus Linden. Renovat. p. 923. fragmenta quae supersunt indicavit, vel 332, ut editum apud J. Bernier Histoire Chronolog. de la Medecine p. 114. De alvi profluvio ex ejus scriptis adtulit aliqua Alexander Trall. lib. VIII. c. 7. p. 423. quae minime mala pronuntiat Hallerus in Boerhaavii method. T. II. p. 577. De eo conf. Juglevius Biblioth. Ophthalm. p. 96. Emplastri, cujus meminit nosser, compositionem dedit Alex. lib. III. c. 7. p. 194.

διὰ χυλῶν] Alex. l. c. p. 201. Codd. A. et C. διὰ χυλῶν. Cum sequentia ex Alexandro hausta sint, ea omiserunt codices Mss.

ἡ διονυσία] Codd. A. et C. καὶ διονυσία. Cod. D. διονυσία. Cod. E. διονύσιος.

ψιττακίου] Collyrium Psittacinum a colore ita dictum laudat Scribonius Larg. c. III. 27.

παιωνική] Alex. l. c. ἡ παιωνία.

είρημένω καταπλάσματι συμμίξας ἔτι κάλλιον καὶ δια-
φορητικώτερον ἐργάση τὸ βοήθημα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΡΙΝΙ

παθῶν.

Κ Ε Φ. Γ Β'.

Τῆς ὀσφραντικῆς βεβλαμμένης δυνάμεως ἀπὸ χυ-
μῶν τινῶν, πρότερον δεῖ καθαίρειν ὅλον τὸ σῶμα διὰ
τῆς ἰεραῆς τοῦ Γαληνοῦ· ἔπειτα τοὺς χυμοὺς ἐκκενοῦν διὰ
τῶν ἀποφλεγματισμῶν, καὶ ἐρρίνων καὶ πταρμικῶν.
ὀσφραντὰ δὲ προσφέρειν τὰ λεπτομερῆ, ὅσα ἐπὶ τοῦ
λιθάργου προεῖρηται, καὶ κατακτείν τὴν κεφαλὴν θερ-
μὴν θάλασσαν.

ΠΕΡΙ ΟΖΑΙΝΗΣ.

Κ Ε Φ. Γ Γ.

Ἡ ὀζαίνα ἔλκος ἐστὶ σηπεδονῶδες ἐν τῇ ῥίνι, ἐξ ἐπιρ-
ροῆς ὑγρῶν δριμύτων γινόμενον, ἰὸν καὶ λεπίδα ἴσα, ἕληρον
ἐμβα-

Cap. XCI. Cod. E. οδ'.

ἐν ῥίνι] Codd. A. C. D. et E. ἐν τῇ ῥ.

τῆς ὀσφραντικῆς] Paulus lib. III. c. 24. apud quem τῆς ὀσφραντι-
κῆς editum.

βεβλαμμένης] Codd. A. et C. βεβλαμμένης.

χυμῶν τινῶν] Ex Paulo μοχθηρῶν addendum: iudicavit interpre-
tam vertit ob humores aëres.

καθαίρειν] Codd. A. et C. καθαίρειν δεῖ.

τοῦ Γαληνοῦ] Compositionem addidit noster c. 289. Articulum
delet Codd. A. C. et E.

διὰ τῶν] Codd. B. et D. διὰ τε.

λιθάργου] Codd. A. et C. λιθάργου.

jam dicto admiscueris, praestantius adhuc magisque dis-
cutiens medicamentum efficies.

DE NARIUM

MORBIS.

CAP. XCII.

Olfaciendi facultate laesa ob humores acres, pri-
mum totum corpus ex Hiera Galeni purgare oportet,
et humores deinde evacuare, medicamentis quae pitui-
tam per os et nares educunt, et quae sternutamenta mo-
vent, et quae odorem feriunt et tenuium sunt partium,
et superius sunt in lethargo comprehensa, et caput ma-
rina calida perfundere.

DE OZAENA.

CAP. XCIII.

Ozaena ulcus est putredinosum, quod in nare ex il-
luyie humorum acrium nascitur. Rubiginis et squam-
mae

προειρηται] Codd. A. C. et E. προειρηται.

κατακλῆσι] Cod. E. κατακλῆσι.

θερμη] Codd. B. D. et E. θερμη θαλάσση.

Cap. XCII. Cod. E. οε.

οζαινα] Galenus sec. loc. lib. III. p. 199. Paulus lib. III. c. 24.
Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 17. Scribonius Larg. c.
IX. 50. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 1. p. 344.
Aetharius de dignot. morb. lib. II. c. 10. Cod. B. οζαινα omit-
to articulo. Cod. E. οζαινη. mendose.

σηπεδοιῶδες] Codd. A. et C. πεδοιῶδες.

ἐπιρροῆς] Codd. A. et C. ἐξ ἐπιρροῆς. Cod. E. ὑποροῆς.

ἐμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο. μίσσος, χαλκίτεως, σμύρνης ἀνά
 δραχμ. ζ'. χαλκάνθης δραχμ. ε'. συπτηρίας, κηκίδος, λι-
 βάνου, συπτηρίας στρογγύλης ἀνά δραχμ. γ'. ὄξος ξ. α'.
 λειώσας, ἔψει ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ, καὶ χρεῶν διὰ μωτοῦ.
 σμύρνης, ἀκανίας, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, χρεῶν διὰ μωτοῦ.
 ἄλλο. καλαμίνθης χυλὸν ἐγχυμάτιζε, ἢ αὐτὴν ξηρὰν τὴν
 καλαμίνθην ἐμφύσα διὰ σύφωτος. ἄλλο. σμύρναν, καὶ
 καρδάμωμον μετὰ μέλιτος πρόσβαλε τῇ ῥινί.

δρυμείαν] Codd. A. et C. δρυμείαν.

γινόμειον] male Cod. E. γινομείαν.

ἰόν] Codd. A. et C. κισσόν. Cod. E. οἰ.

λεπίδα] Subaud. χαλκοῦ, plenius noster c. 236. λεπίδος χαλκοῦ
 multae ejusmodi omissiones apud *Homerum* ut observat *Mos-*
schopolus ad *Iliad.* B. v. 302. Cod. B. addit τριψας. Cod.
 E. λέπιδας.

ξηρὸν] Codd. A. et C. ξηράνας. Cod. E. ξηρά.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

ῥινί] Codd. A. et C. ῥινή.

μίσσος] Codd. A. et C. ἴσιος.

συπτηρίας — ὄξος] defunt in Codd. A. et C. sed ponuntur post
 formulam sequentem, *συπτηρίας* secundo loco omisso. *Ala-*
men rotundum quomodo in Codd. designatur, notavit *J. Cer-*
uarius ad *Macri* lib. II. c. 12.

δραχμ.] Cod. E. ἔξαΓ.

ξ] Codd. A. et C. ζι. Cod. E. Ια'.

ἔψει] Cod. E. ἔψε. recte.

mæ ferri pares portiones siccatas nari injicito. Aliud, Misys, chalcithidis, myrrhæ singulorum drachmæ septem, atramenti sutorii drachmæ sex, aluminis, gallium, thuris, aluminis rotundi, singulorum drachmæ tres, aceti sextarius, trita et in vase aëneo cocta, per linamentum in usum adhibentur, myrrhæ, acaciae, mellis, quantum satis est, utere per linamentum. Aliud, Calamintham infundito, vel herbam ipsam in pulverem redactam naribus ipsis per fistulam insufflato. Aliud, Myrrham et cardamomum cum melle naribus indito.

μετοῦ] Noster iterum per ω c. 98. ac sic quoque semel apud Paulum et in Mf. apud Pollucem lib. IV. c. 25. legitur. 182. rectius tamen per ο scribitur. vid. Jungermannius et Kuhnus ad Pollucis l. c. in primis Foesius Oecon. Hippocr. p. 252. ubi egregia habes, nec requires plura. adde quoque Hebenstreitium Palaeol. Therap. p. 677.

χρῶ] Codd. A. et C. διὰ μετοῦ χρῶ. Rectius cod. B. διὰ μετοῦ.

καλαμίνθης] Galenus sec. loc. lib. III. p. 200. Priscianus lib. I. c. 13.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας.

ἐγχυματίζει] Codd. A. et C. ἐγγυματίζει.

ἢ — ἄλλο] Carent his codd. Mff.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας.

ρῆσιος] Rhinenchytes dicuntur hic ὕρρο. Caelius Atrrel. morb. chron. lib. II. c. 4. p. 375. et lib. III. c. 2. p. 445. Salmasius ad Solinum p. 274.

πρόβαλλε] Cod. E. ἐμβαλλε. I. ἐμβαλλε et πρόβαλλε: vel προ-
εμβαλλε.

Ὁ δὲ πολυπόδος ἄγκος ἐστὶ παρὰ Φύσιν ἐν ταῖς ἐρίσι
 γινόμενος, ὁμοίως ταῖς τοῦ πολυπόδος πλεκτάναις· τῆς
 αὐτῆς δὲ οὐσίας ἐστὶ καὶ τὸ σάρκωμα, δεῖ καὶ ἐπὶ τούτων
 τῶν νοσημάτων πρῶτον μὲν καθαίρειν τὴν τοῦ ἄλου σαρ-
 ματος κακοχυμίων διὰ τῆς ἰσρίας, ἔπειτα καὶ τοῖς ἀπο-
 φλεγματισμοῖς χρῆσασθαι, καὶ τοῖς ἐρρίνοις· εἰδ' ὅ-
 τω τοῖς τοπικοῖς βοηθήμασι. Πρὸς πολυπόδας καὶ σαρ-
 κώματα· χαλιάνθου κεικαυμένου δραχμ. δ', μίλτου
 δραχμ. α', λείαν ἐμφύσα διὰ καλάμου, ἄλλο, χαλιάν-
 θης καὶ σανδαράχης ἴσα λειώσας, ἐμφυσᾶ, ἄλλο, σαν-
 δαράχης

C a p. XCIV. Cod. E. 05'.

περὶ πολυπόδος] addit Cod. D. ἐν τῇ ἐρίσι.

πολύπους] Galenus (sec. loc. lib. III. p. 200. Hippocrates de
 morb. lib. II. p. 29. Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 10.
 Scribonius Larg. c. IX. 51. Paulus lib. III. c. 24. Aetianus
 lib. II. c. 8. Rufus lib. II' c. 4. segm. 78. Nic. Turpin Ob-
 serv. Medic. lib. I. c. 26.

ἐρίσι] Codd. A. et C. ἐρίσι.

γινόμενος] Paulus γενόμενος. Codd. A. et C. γενόμενος.

ὁμοίως] Cod. B. ὁμοίως. Unde Sigeon vocat beatus Chrysostomus
 in A. A. Serm. XXXVIII. p. 825.

πλεκτάναις] Paulus σαρξί. Sic flagella polypti quoque vocat
 Theophylactus Simoc. ep. LXXIII. καὶ δαιτυμότες τῶν ἰδίων
 σαρκῶν ἀναδείκνυνται, conf. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph.
 lib. IV. v. 267.

σάρκωμα] Galenus Defin. Med. T. IV. p. 400. Σάρκωμα ἐστὶ
 σαρξὶς ἐν τοῖς μνηστέροις παρὰ Φύσιν αὐξήσις· ἐστὶ δὲ σάρκωμα
 τι καὶ ὁ πολυπόδος.

ἐπὶ τούτων] c 151. ἐπὶ τούτων χρῆστέον.

ἄλου] Exulat ex Codd. A. et C. Cod. B. αἴλου.

κακοχυμίας] Codd. A. et C. κακοχυμιαί.

τοῖς ἀποφλεγματισμοῖς] Cod. E. τὰς ἀποφλεγματισμῶν.

χρῆσασθαι] Codd. A. et C. χρῆσασθαι.

DE POLYPO.

CAP. XCIV.

Polypus tumor est praeter naturam, qui in naribus nascitur, similis polypi piscis carunculis. Ejusdem vero naturae est, et quod sarcoma dicitur. Oportet itaque in his quoque morbis totius corporis vitiosos succos per Hieram purgare prius, deinde vero medicamentis, quae pituitam per os eliciunt, uti, et quae sternutamenta movent, et tandem loco affecto mederi. Ad polypos et sarcomata. Atramenti futorii in cinerem redacti drachmae quatuor, minii seu rubricae synopicae drachma, trita per calamum insufflantur. Aliud. Atramenti futorii et sandaracae pares portiones tritae insufflantur. Aliud.

U 2

San-

ἰερίοις] Codd. A. et C. ἰερίοις. Cod. E. ἐν ζήναις.

βοηθήματα] Codd. A. et C. βοηθήματα.

πολύπους] Codd. A. et C. πάλωπος καὶ ἀρχαίωμα. Cod. B. πρὸς ἀμφοτέρωθεν δὲ ὠφέλιμα. Haec lemma constituunt peculiare capituli 65. in Cod. I.

χαλκίθου] Galenus sec. loc. lib. III. p. 201. ex Cypro adlatum testatur Strabo lib. XIV. p. 1003.

κακαμίθου] Codd. A. et C. xV

μίθου] Plinius H. N. lib. XXXIII. c. 7. Hiberum minium laudat Propertius lib. II. eleg. III. vs. 11. Sinopicum praefert Strabo lib. XII. p. 814. Salmastius in Solinum p. 813. addunt Codd. A. et C. συναπίδος ε' α'. Codd. B. et E. συναπίδος ε' γ. α'.

λίαι] Galenus λείοις, leg. λίαι, vel λείας ut c. 102. Codd. A. et C. λυάσας. Cod. B. λυα ποιήσας. Cod. E. λυοι.

ἐμφύσα] leg. ἐμφύσα. Codd. A. et C. ἐμφήσας. Cod. E. ἐμφύσα δια καλάμου. conf. c. 36.

ἄλλο] Absent a Codd. A. B. C. ut et mox, Cod. D. ter ἄλλως.

χαλκίθης] Cod. B. αλαμίθης.

σανδαράχης] Cod. B. σανδαράχην.

λυάσας] Emendanda Galeni exemplaria ubi iterum λείοις legitur.

δαράχης, λεπίδος ἐρυθρᾶς ἀνά δραχμ. δ'. ζυπτηρίας
δραχμ. β'. λειώσας ἐμφύσσι. ἄλλο. βενωνίας ῥίζης ζη-
ρᾶς, χαλικάνθης, ἀφρονίτρου, ἐλατηρίου λειώσας, ζη-
ρὸν χρω̄.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΡΙΝΟΣ

ἔλκῃ.

Κ Ε Φ. Γ Ε.

Ψιμμουθίου οὐγγ. γ'. λιθαργύρου οὐγγ. α'. μολίβδου
κεκαυμένου οὐγγ. α'. οἴνω καὶ μυρσίνω ἐλαίω ἀναλαβὼν
χρω̄. ἄλλο. λιθαργύρου δραχμ. δ'. ζυπτηρίας δραχμ.
β'. πηγάνου Φύλλων δραχμ. δ'. σὺν μυρσίνω ἐλαίω καὶ
ὅξει λειώσας, χρω̄, καὶ πρὸς γλυκέα λεγόμενα. ἄλλο.
ψιμμου-

δραχμ. δ.] Codd. A. et C. ἐγγ. δ'.

σανδαράχης] Cod. B. αδαράχης.

βενωνίας] *Priscianus* lib. I. c. 13. Codd. A. et C. βενονίας. Cod.
E. βενονίας.

ζηρᾶς] *Galenus* κεκαυμένης.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου.

ἐλατηρίου] *Erotianus* Lex. p. 14. *Galenus* Lex. p. 72. *Gregorius*
de Dialect. p. 265. ubi vid. *Koen*. Videtur autem apud no-
strum excidisse ἴσα vel simile quid, licet in codicibus huius
omissionis nullum adsit vestigium. Cod. E. ignorat vocem
ἐλατηρίου.

λειώσας] Iterum apud *Galenum* *de* *leis*, ex nostro reficiendum.

ζηρὸν] Codd. A. C. et E. ζηρῶ.

C a p. XCV. Cod. E. οή.

οὐγγ. γ'] Cod. E. οὐγγ. α'.

ἔλκῃ] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 201. *Paulus* lib. III. c. 24.
Scribonius Larg. c. VIII. 48.

μολίβδου] Corrig. μαλίβδου. vid. *Miscell. Observ.* Vol. IV. T. II.
p. 208. *Sallierius* et *Pierfonius* ad *Maeridem* p. 257. ac
apud nostrum c. 2.

Sandaracae, squammae rubiginis singulorum drachmae quatuor, aluminis drachmae duae, trita naribus inspirantur. Aliud. Radicem bryoniae siccam, atramentum sutorium, nitri spumam, elaterium, vel succum cucumeris asinini in pulverem redacta in usum adhibeto.

AD NARIVM VLCERA.

|| C A P. XCV.

Cerussae unciae tres, argenti spumae uncia, plumbi combusti tantundem, vino et oleo myrtheo excepta in usum adhibentur. Aliud. Argenti spumae drachmae quatuor, aluminis drachmae duae, rutae foliorum drachmae quatuor, oleo myrtheo et aceto tritis utitor, facit idem et ad ulcera quae glycea vocantur. Aliud. Ce-

U 3 rullae

κεκαυμένου] Carent Codd. A. et C. Cod. E. delet κολιβδου κεκαυμένου ουγΓ. α.

αλλο] non est in Codd. A. et C.

δραχμ.] Cod. E. ουγΓ.

φύλλον] Codd. A. et C. φύλλον.

ου] omittunt Codd. A. et C.

καὶ πρὸς γλυκέα] Codd. A. et C. καὶ πρὸς τὰ γλυκεία. Cod. E. omittit καὶ et titulum facit capitis novi. Paulus πρὸς τὰ γλυκεία λεγόμενα ἔλεγχ. Du Gange Glossar. p. 253. et in appendice p. 94. ubi discēs cur ulcera illa γλυκέα dicantur. A mulieribus ita dici testatur Iohannes Hierosolimita apud Du Gange l. c. Sic verbum γλυκαίω pro παρηγορεῖν adhibet Jo. Chrysostomus T. I. p. 128. Est autem διαμαζωγὴ ἀπάτη, à qua non adhorrebant Graeci recentiores, in primis vulgus, quos caecos πολυβλήπιδας vocasse idem auctor gravis refert ad Psalm. XLIII. p. 621. conf. quos μεγαλοψύχους ait vocari ad Psalm. CXLII. p. 873. Sic virgines graciles iunceaesque, τὰς μὴ πολλοὺς τεθησαυρισμένους ἔχουσας γυμνοὺς ut loquitur Aëtianus de affect. spir. animal. lib. II. c. XI. p. 127. vocabant ἐγγύλευς teste Alciphrono epist. inedita: εἰδεδυμένη γὰρ εὐπροσποτάτη ἐστὶ, εὐδύσα δὲ ὅλη πρόσωποι φαίνεται· οὔτε κατάζηρος, οὔτε κατάπαρκος, ἀλλ' οἷας λέγομεν ἡμῶς τὰς ἰσχνὰς, ἐγγύλευς. Ubi praec-

ψιμμυθίου δραχμ. δ'. λιθαργύρου δραχμ. β'. μολύβδου
σκορίας δραχμ. β'. συπτηρίας δραχμ. β'. κηρού δραχμ.
ε'. τερεβινθίνης δραχμ. β'. ζέατος χηνείου δραχμ. γ'.
λαδάνου δραχμ. β'. ροδίνου τὸ ἀρκούν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚ ΡΙΝΩΝ

αἰμορραγίας.

Κ Ε Φ. Γς'.

Χαλιίτης λεύνας, λιῶνον μωτὸν ποιήσας, ἔμβαλεν
εἰς ὄξος. καὶ ἐν αὐτῷ κυλίσας, ἔμβαλε τῇ ῥίνι. ἄλλο.
ὠοῦ ὄσρακον καύσας, μίσηγε αὐτῷ μέρος ἐν κηρίδος, καὶ
ὠσαύτως χρωῖ ἢ μυλίτου λίθου καέντος καὶ σβεσθέντος
ὄξει, τὴν ἀτμίδα ὀσφρανεσθαι. ἄλλο. μάννης λιθάνου,
καὶ

praepositio ἐν significationem minuit, ut in voce ἐνερευθὸς cap.
272. Ulcera vitiosa memorantur apud Aretaeum de caus. dia-
turm. lib. II. c. 9. p. 60. C. sed pro οὐάδεα legendum ἰμάδεα.
Placet magis nostri lectio πρὸς γλυκία, quam quae apud Pau-
lum habetur πρὸς τὰ γλυκία et librarium auctorem agnoscit.
Solent enim librarii aequae ac grammatici articulos addere, ubi
auctores fere eos omittunt, ut post H. Stephannum haec obser-
vavit cel. Valckenaer ad Herodoti lib. V p. 397. Sic articulus
etiam additur apud Paulum lib. V. c. 22. ἡ ἐγκεφάλου του χ-
στος, qui apud nostrum c. 272. rectius omissus est. Clare hoc
patet apud nostrum c. 98. ὁ ὄγκος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ
κατὰ τὸ πρόσωπον δέρματι γίνεται, καλούμενος ἰδίος. ubi
delendus articulus ὁ, qui ex Galeni et Pauli exemplaribus
exulat.

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλας.

δραχμ. δ.] Cod. E. Λγ'.

σκορίας] Codd. A. et C. σκούρου. Cod. E. μολιβοσκόρου.

συπτηρίας δραχμ. β.] omittit Cod. E.

κηρού] Codd. A. et C. καὶ α' κήρου.

λαδάνου] Codd. A. et C. λαδάνου καὶ ροδίνου τ. α.

C a p. XCVI.

ἐκ ῥίνων] Codd. A. et C. ἐκ ῥινός.

ruffae drachmae quatuor, spumae argenti drachmae duae, recrementi plumbi par pondus, aluminis tantundem, cereae drachmae quinque, terebinthinae drachmae duae, adipis anserini drachmae tres, Iadani drachmae duae, rosacei quantum satis est.

AD SANGVINIS

PROFUSIONEM A NARIBUS.

C A P. XCVI.

Chalcitidem tritam, in aceto intinctam, et obvolutum per linamentum nari injicito. Aliud. Putamen ovi comburito, et gallarum partem unam admisceto et eodem modo utitor, vel molaris lapidis combusti et aceto extincti vaporem naribus attrahat. Aliud. Manna

U 4

thu-

χαλκίτην] χαλκίτην. *Paulus* lib. III. c. 24. Narium haemorrhagia laboravit Hadrianus, vid. *Xiphilinus* Hadr. p. 252.

λακίνας] Cod. E. λακίνας. Codd. A. et C. λίαν καὶ παλὸν μωτὸν. Codd. B. et E. καὶ ποῦσας πάλιν μωτὸν. Cod. D. πάλιν μωτὸν.

μωτὸν] μωτὸν.

ἐμβαψὸν] Cod. B. ἐμβαψας δέ.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

καὶ ἐν αὐτῷ] Cod. E. καὶ αὐτῷ.

τῶν] Codd. A. et C. τοῖς ἐσίν.

ἄλλο] non habetur in Codd. A. C. et E.

ὄσρακον] *Aetianus* H. A. lib. IV. c. 12. κατελημμένοι τοῖς περιπνεύσοσι σφισὶ ὄσρακοις.

μίγγε] Codd. A. et C. σμήγε. καὶ κικίδι, rescissis intermediis. Cod. E. σμίγε.

αὐτῷ] Cod. E. αὐτὸ μετὰ κικίδος, καὶ ἑμαίνε.

ἄσρατος χρῶ] delet Codd. A. et C.

μολίτον] Codd. A. et C. μολίτον. Jo. *Malalas* Chronogr. p. 367. πάσης δὲ τῆς πόλεως σρώσας τῆς διὰ μολίτου λίθου. *Ferru* ferreum mavult *Marcellus* Empir. c. X. p. 85. de qua voce praes-

καὶ ἀλόης, μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ ὠοῦ μωτὸν ἀλείψας,
 ἔμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο. ἀκακίαν καὶ συπτηρίαν σὺν ὄξει
 λειώσας ἔμβαλε. ἄλλο. χακίτην καὶ πράσου χυλὸν συν-
 λειώσας, ἔμβαλε. βοχίζειν δὲ καὶ τὰς χεῖρας καὶ σφυῶν
 κατὰ τοῦ σπλάγχνου, κατὰ τὸν αἰμορραγοῦντα μυκτῆ-
 ρα ἔμβαλε, ἢ σπόγγον ἐξ ὄξιυράτου ψυχροῦ ἐπιτίθει πῶ
 μετώπῳ, καὶ ψυχρὸν ὕδωρ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπίχου.
 ἄλλο.

praefare egit Lucas Holsteinius Exercitatione, quam notis
 suis ad *Minutium Felic.* p. 209. inferuit Jac. Gronovius.

κακίτος] Cod. E. καυθέντος.

ὄξι] Codd. A. et C. ὄξυ.

ἐσφραμίσθω] Emenda Orpheum de Lapid. c. XVIII, v. 66.
 ὀρίωνται ἐφερέζοντες αὐτμήν.

leg. ἀρύωνται.

ἄλλο] Exulat e Codd. A. C. et E.

μάνης λιβαίου] *Plinius* H. N. lib. XII. c. 14. *Anianus* Periplus
 Mar. Eryt. p. 158. *Glossae* Jatricae Mss. λιβαίου μάνη, λι-
 βίου χυλός, et mox μάνη μάνης. *λιος* (λιός) χυλός, κοιλότερος
 χυλός enim τὸ λεπτότατον τῆς γῆς exponit beatus *Chrysostomus*
 T. I. p. 79. Aliam significationem habes apud *Clementem*
 Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 102. ἀμύλου καὶ ἰὺν αἰ τειθῆ,
 τὸ πρῶτον τοῦ γάλακτος πόμα — μάνη κίληκασι. Jo.
 Nic. *Loensis* Miscell. Epiphyll. lib. IX. c. 15. „thus masculum
 „est id quod recentiores thus mannam vocant: majores sci-
 „licet et iubarinae thuris lacrymae, reliquum thus pollen voca-
 „tur.“ conf. *Salmasius* ad *Solinum* p. 360. et *Epistol.* lib. I.
 ep. 76. p. 162. *Lemery* Dictionnaire des drogues p. 546. v.
 thuris. *Sam. Dale* Pharmacol. p. 381. „Manna thuris, offic.
 „sunt micae, fragmenta, pollen ac farina Thuris, quae ex col-
 „lisione, dum in saccis vehitur, colliguntur: Alii autem
 „per mannam thuris grana ejusdem intelligunt. „ conf. *ded.*
Cocchini ad *Orbasium* de fracturis p. 82. *Matthiolus* ad *Dio-*
coridem p. 84.

λευκοῦ] Codd. A. et C. μετὰ ὠοῦ τοῦ λευκοῦ. Cod. E. τὸ λευ-
 κόν.

μωτὸν] μωτὸν. Omiserunt Codd. A. et C. et tamen addunt ποι-
 ῆσαι καὶ αἶ.

ἔμβαλε] ἐμβαλλε.

ῥινί] Codd. A. et C. ῥινί. et addunt ἄλλο.

ἀκακίαν] Codd. A. et C. συπτηρίαν καὶ ἀκακίαν.

thuris et aloë ad formam linamenti inunctae vel in nares demissae. Aliud. Acaciam et alumen ex aceto trita naribus indito. Aliud. Chalcitidem et porri succum contrita eodem modo in usum adhibe. Manus praeterea vinculis excipere et praecordiis cucurbitulas admove-
re, e directio naris, qua sanguis profluit vel spongiam in poscam frigidam demersam fronti imponere, vel frigida

U 5 faciem

ἄλλο — ἐμβαλε] Desiderantur in cod. E. Pro ἐμβαλε leg. ἐμβαλλε.

χαλιίτην] χαλιίτην.

πρέσου] Schola Salernitana c. 74. Manantemque potest naris retinere cruorem.

βροχίζειν] I. βροχίζειν. ac ita Codd. A. C. et E. Cod. D. βροχίζειν. Cod. B. βροχίζειν. Glossar. Philaeni p. 38. βροχίζειν. Inqueo, pedico. ἀπτεβροχίζειν est in Antioch. lib. I. c. 22. erigr. 10. et apud Polyacnum lib. VIII. c. 62. p. 819. et p. 820.

σικιάν] leg. σικυάν.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. κατὰ τὸν.

μυκτῆρος] Priscianus lib. I. c. 14. Anonymus de V. S. p. 7. δεξιῶν μὲν οὐκ αἰμορρογούτων μυκτῆρος, αἱ κατὰ ὑποχόνδριον τὸ δεξιὸν ἐρεϊδόμεναί σικυάν σαφῶς ἴσασιν ἐν τῷ χειρὶ τὴν αἰμορρογίαν, ὡσπερ καὶ αἱ κατὰ τὸ ἀριστερὸν εἰ αἰμορρογού.

ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Codd. A. et C. ἐμβαλλειν. Quod probarem, si, nostrum sermonis elegantias captare, conflaret.

σπόγγα] σπόγγον, ita Codd. A. C. et E.

ἔξ] Codd. A. et C. ἐξ ἄνω καὶ ψυχροῦ.

ψυχροῦ] Hippocrates de morb. lib. II. p. 77.

ἐπιτίθει] Codd. A. et C. ἐπιτίθει.

ἐπιχεε] Codd. A. et C. ἐπιχεε.

χύψον] Scribonius Larg. c. VII. 46. Plinius H. N. lib. XXXVI. c. 20. Priscianus l. c. Marcellus Empir. c. X. p. 83. Bald. Rouffeus ad Celsum p. 335.

βῶλον] Terrae Lemniae virtutes recenset Philostratus Heroic. c. V. p. 703. conf. Andr. Chigecus Musaei Calceolar. Sect. II. p. 133. et Amatus Lusit. in Dioscoridem p. 775. Codd. A. et C. βόλον.

ἄλλο. γύψου κεκαυμένον, ἢ βῶλον μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ
 αὐτοῦ κατὰ τοῦ μετώπου ἐπιτίθει· Φράττειν δὲ καὶ τὰ
 ὦτα κηρῶ.

ΠΡΟΣ ΕΦΗΛΙΝ ΚΑΙ ΦΑΚΟΤΣ

ἐν προσώπῳ.

Κ Ε Φ. GZ.

Κιμωλίας πεφευγμένης δραχμ. ἦ. ἀφρονίτρου ὀπ-
 τοῦ δραχμ. δ. ὄραβίνου ἀλεύρου δραχμ. δ. ὠν λευκῶν
 δ. ταυροκόλλης ρηίσματα δραχμ. δ. λειώσας ἀλειφε.
 ἄλλο. ὄραβίνου δραχμ. ι. Φιβατίνου ἀλεύρου δραχμ. ι.
 ἔλλεβόρου λευκοῦ δραχμ. ε. ἀφρονίτρου δραχμ. ι. ἀλ-
 κιονίου δραχμ. ι. λειώσας σὺν ὠῶ, προαλειψαμένη με-
 τὰ

κατὰ] Cod. E. ἐν τῷ μετώπῳ.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ αὐτοῦ λευκοῦ. Cod. E. μετὰ αὐ-
 τοῦ λευκοῦ.

Φράττειν] conf. quae ad c. 10. observari; vel infinitivum pro im-
 perativo adhibuit. Codd. A. et C. Φράτταν. Codd. B. et D.
 Φράττε. Ultimam hanc paragraphum ignorat Cod. E.

κηρῶ] Delent codices MSS. Tabula capitum Cod. D. sequens lem-
 ma addit πρὸς τὰς ἐκ ῥινῶν αἰμορραγίας.

Cap. XCVII. Cod. E. σθ.

πρὸς ἐφήλιν] ignorant has voces Codd. A. B. et C. Cod. E.
 ἐφήλης.

ἐν προσώπῳ] Cod. E. ἐν τῷ προσώπῳ.

Φακοῦς] *Plutarchus* T. III. p. 1433. Ἐς γὰρ ἐν τῷ προσώπῳ φα-
 κός καὶ ἀεροχρεδῶν δυσχεραίνεται μάλλον ἢ κ. τ. λ.

Ἐφήλιν] Cod. E. ἐφήλης. *Hippocrates Praedict.* lib. II. p. 85.
Aetharius lib. II. c. 12. *Foësius Oecon.* Hippocr. p. 155.

Κιμωλίας] *Dioscorides* lib. V. c. 167. *Celsus* lib. VI. c. 5. *Pau-
 lus* lib. III. c. 24.

πεφευγμένης] Codd. A. et C. πεφευγμένης. Cod. E. πεφυγμένης.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφρονίτρου, ὀπτοῦ.

δραχμ. ι.] Cod. E. κα. ι.

faciem perfundere. Aliud. Gypsum combustum, vel bolum cum ovi candido fronti admoveto, vel aures cera obturato.

AD EPHELIDEM

SEV MACVLAS EX MORA IN
SOLE CONTRACTAS ET
LENTICVLAS.

C A P. XCVII.

Cimoliae torrefactae drachmae septem, spumae, natri tolli drachmae quatuor, farinae orobi totidem, albuminis ovorum quatuor, fellis taurini, eburnei scobis drachmae quatuor, trita illinuntur. Aliud. Farinae ervi drachmae decem, farinae fabarum tantundem, veratri albi drachmae quinque, spumae natri, alcyonii singulorum drachmae decem, trita cum ovo, et inuncta prius

ταυροκόλλης] De glutine taurino Plinius H. N. lib. XI. c. 39. Aristoteles H. A. lib. III. c. 11. Dioscorides lib. III. c. 95. doct. Amman ad Caesii Aurel. chronic. morb. lib. II. c. 13. Glutem omnium praestantissimum sit ex auribus taurorum et genitilibus, quae sunt verba Plinii H. N. lib. XXVIII. c. 17. Interpres legit ταύρου χολής, ut etiam est apud Paulum l. c. ubi Guinterius ita locum interponxisse videtur ταύρου χολή, εινισμάτων, vertit enim fellis taurini, eburnei scobis. Observat Caesius l. c. p. 419. taurinum gluten tensionem atque duritiam facere, quod cum hic non conveniat, Pauli lectionem amplectendam iudico. Editam lectionem tuentur codices Mss.

ἄλλο] abest a Codd. A. B. et C. Cod. D. ἄλλως.

ὄροβίου] Codices Vind. ὄροβίου. Ovidius Medicam. Faciei vi. 55.

Φαβατίου] Anecdotes de Medecine T. II. c. 208. p. 167. Delet hanc vocem Cod. B. Cod. D. eam agnoscit et addit ὄμοιος. vid. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. II. c. 6. Martialis lib. VI. epigr. 93.

λευκοῦ] Cod. E. λευκῶ.

ἀφροίτρου] Codd. A. et C. ἀφροίτρου.

δραχμ. ἰ.] Cod. E. κόκκια ἰ.

ἄλκυονίου] migrat e codd. A. et C. Cod. E. ἄλκυονίου.

καὶ ῥοδοςάγματος τῷ πρώτῳ ἀποσιππέσθω. ἄλλοι. πικρα-
μύγδαλα καθαρά, σμηιδάλως, ἀφρονίτρου, βρυωνίας,
λειώσας σὺν ὠοῖς, ποίει τροχίσκους· ἐπὶ δὲ τῆς χρείας
λειῶν σὺν ζάγματι ἀλειφε, καὶ ἔωθεν ἀποσιππέτου.

ΠΕΡΙ ΙΟΝΘΩΝ.

Κ Ε Φ. ΓΗ.

Ὁ ὄγκος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ κατὰ τὸ πρόσω-
πον δέρματι γίνεται, καλούμενος ἰόνθος· ὑπὸ παχέος
δηλον.

αἰῶ] addit Cod. B. καὶ ῥοδοςάγματι.

προκαλειψαμένη] Codices Mss. προκαλειψόμενος. Potest tamen ser-
vari vulgata lectio, nam cum haec e Critone vel Cleopatrae
scriptis desumpta sunt, ac ad foeminas potissimum pertineant,
lectionem illam mutare non ausim. Sic cap. I. pro προδουσα-
μένου Codex Sangermanensis προλαουσαμένη habet. Mox tamen
noter λειώσας, sed ex variis auctoribus opus suum conflavit, ut
in praefatione fatetur.

ῥοδοςάματος] *Aqua rosacea.* Du Cange Glossar. p. 1304. Jo.
Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 53. p. 245. Niceta verba
quae adduxit, jam dederat *Salmasius* ad *Lampridium* p. 859.
conf. *Caryophilus* de usu et praestantia therm. p. 5. Codd. A.
et C. σὺν ῥοδοςάγματι. Cod. E. σὺν ῥοδοςάματι.

τῷ] Codd. A. et C. τὸ. Cod. B. εἶτα πάλιν τὸ.

πρωῖ] Hoc est altera die summo mane, sic etiam c. 15. et c. 121.
De voce πρωῖ vid. cl. *Ruhnkenius* ad *Timaei* Lex. Plat. p. 160.
Gregorius Naz. Or. in Paschat. p. 214. σὺν ἐξοίσωμεν δὲ οὐ-
δὲν· οὐδὲ εἰς τὸ πρωῖ καταλείψωμεν. Noter mox καὶ ἔωθεν
ἀποσιππέτου, videtur has voces pro synonymis habuisse: quomodo
vero differant patet ex *Aristotele* Probl. Sect. XXV. 5. Διὰ
τί ὑποφασκούσης εἰ, καὶ ἤδη πρωῖ, μᾶλλον ἐστὶ ψύχρος. Ut
tempus matutinum medici eligerent, tanquam commodissimum
ex veterum superstitione fluxille suspicor, qua dies certos et
horas aliquando praee ceteris auspiciores reputarent, ut pluri-
bus adseruit *Graevius* Lect. Hesiod. e. 17. p. 86.

ἀποσιππέσθω] Cod. B. ἀποσιψόμενος μετὰ ῥοδοςάγματι.

ἄλλο] deest in Codd. A. C. et E.

πικραμύγδαλα] Cod. E. πικρά ἀμύγδαλα

prius, et deinde in liquore rosarum deterfa. Amygdalas amaras, similiginem, spumam nitri, bryoniam, cum ovo trita, in pastillos efformato. Quorumſi usus neceſſitas incidit, tritas cum liquore iungito, et mane abſtergito.

DE VARIIS.

C A P. XCVIII.

Tumor exiguus et durus in faciei cute nascitur, Graecis ἰόνθος, latine varus appellatus, a crasso videlicet humore

καθαρά] Omisit hanc vocem in versione interpres, supra c. 93. κεκαθαμένως dixit, id est mundata, decorticata. Cod. B. καθαρός. μετά. Polyaeus lib. IV. p. 358. τισάμω καθαράν δέ κα αργάβω.

σεμιδάλευς] Cod. E. σεμιδάλευς. vid. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 56. p. 267.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφρονίτρου. Cod. B. pariter.

βρυονίας] additum in Codd. A. C. et E. ἕξις λιβάνου.

ἐν θοῖς] in Codd. A. et C. non est. Cod. B. ἐν εἴω.

τροχισκούς] Codd. A. C. et E. τροχισκόν.

ἐπι] Codd. A. et C. ἐπι. Cod. E. ἐπὶ δὲ τὰς χεῖρας.

λίω] Cod. E. λίω.

λειάτας] Codd. A. et C. λίω. delent Codd. B. et D.

εἴματι] Cod. B. ἑδοσθήματι.

ἀποπίπτου] Explicit hic liber II, in cod. B.

C a p. XCVIII.

πρόσωτος] Cat plurimum in facie oriantur, disquirat Aristoteles Problem. Sect. XXXVI. 3.

ὁ ὄγκος] Delendus articulus. vid. quae ad c. 95. notavi. Integrum hoc caput cum sequenti Galeno debetur sec. loc. lib. V. p. 225. Paulus lib. III. c. 25. Celsus lib. VI. c. 5. Desideratur hoc caput in codicibus Vindobonensibus in Cod. E. praeter hoc caput octo sequentia desiderantur.

δηλονότι χυμοῦ συγκείμενος, ἐνδεικνύμενός τε τὴν ἐαυτοῦ Θεραπείαν εὐλόγως ἐσομένην διὰ Φαρμάκων μαλακτόντων τῶν καὶ δὲ ἀφορούντων· ἢ μὲν γὰρ σκληρότης αὐτοῦ τῶν μαλακτόντων, ὁ δὲ παρὰ φύσιν ὄγκος τῶν διαφορούντων δεῖται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΚΩΔΩΝ

ὄγκων.

Κ Ε Φ. ΓΘ.

Ἐπι τοιοῦτον πάθημα τῶν ἐπὶ τοῦ γενεῖου γενόμενων ἐστὶ, διαφέρειν τοῦ κατὰ τοὺς ἰόνθους τῷ μὴ μόνον παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμὸν, ἀλλὰ καὶ λεπτότητος ἰχωροειδοῦς μετέχειν, δι' ἣν καὶ ταχέως ἐλκοῦνται, μὴ θεραπευομένων ὡς προσήκει, καὶ διὰ τούτου ξηραντικωτέρων ἢ κατὰ τοὺς ἰόνθους δεῖται Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ

ἰόνθος] *Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 12. Cassius Quaest. Medic. 33. Priscianus lib. I. c. 18. Schol. Theocriti ad 10. XII. vs. 24. Aetius lib. VIII. c. 13. περὶ ἰόνθων ἐν προσώπῳ, τὰς δὲ ἀκίως καλεῖσιν. leg. ακίως. Schol. Homeri ad Odyss. N. vi. 50. et Andr. Rivinus in Cassii probl. p. 74.*

Cap. XCIX. Caput hoc cum septem sequentibus in codd. Mss. desideratur

Ἐπι] *Leg. ut apud Aetium lib. VIII. c. 14. ἔτι τι καὶ τούτου. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 9. p. 37. E. ἐς ἔτι τι τούτου. Synesius Epist. X. p. 11. οὐδὲ ἐπὶ τι καὶ τούτου τῶν γαλιπῶν. conf. Petr. Moll ad Longi Valt. p. 51. et cl. de Villafan ad eundem p. 112. Nec infolens periodum sic inchoare. Theophrastus H. Pl. lib. VIII. c. 2. ἐπὶ δὲ τι καὶ συνεχὲς γινεται. Accentus omisso, inquit doct. Paul. Leopardus Emendat. lib. X. c. 20. aut depravatio saepe sententiam corrumpit, idque propt adducto*

more originem traheus, indicansque sui curationem optima ratione perfici per emollientia et discutientia medicamenta. Duricies etenim emollientibus, tumor vero praeter naturam discutientibus opus habet.

DE FICOSIS TUMORIBVS.

CAP. XCIX.

Unum quoddam vitii genus est, ex his quae in mento oriri consueverunt, quod a varis differt, in eo quod non solum crassus est, qui hos tumores efficit humor, sed et serosa tenuitate participat, quo fit, ut cito etiam exulcerentur, cum non ut debent curantur, itaque ficcioribus medicamentis quam vari opus habent.

DE

adducto loco *Athenaei*, quem restituit: quod confirmat locus *Protoprii Hist. Arcan.* p. 121. *απερ̄ επεῑ εῑ βασῑ ** εγυσῑμενης ισχυροτατη της βασῑλιδος απαιτα ο βασιλευς επῑ Παυλου τε και Ραδων και Αρσενια ειδυς εκειν̄ε. leg. απερ̄ επεῑ εῑ βασῑ λεῑα — απαιτα, — ειδυς εκειν̄ε. Anaxaeus acut. morb. lib. 2. p. 3. A. καῑ εῑ ελκοῑς αῡτο̄, επῑ μαλλον̄ αν̄ πληθος αῡτερου μηροσσιο, brassus vertit in longum, leg. ελκοῑς αῡτο̄, επῑ μαλλον̄ αν̄ πληθος κ. τ. λ. μαλλο̄ς est radius textorius, vid. *Hesychius*. Talis librarii inadvertentia fraudi fuit doct. *Lenner* ad *Coluthi* vs. 121. ut verum non perspexerit, leg. pro *θεων̄*, mutato accentu *θειων̄* id est *currere*, et omnes tenebrae erunt discussae. Distinctio prave posita est apud *Orpheum* de *Lapid.* c. XV. vs. 89. p. 340.*

Αγᾱ τραυμα φερουσα, αμηχανον, εξακασθησθαι.
distingue — φερουσαν, αμηχανον, εξακασθησθαι.

γενεσῑον] Quid recentioribus *γενεσῑον* sit docet *Schol. Homeri* ad *Illad.* Ω. vs. 348.

αῡτο̄] Numerum mutat, ut saepe.

ελκοῦσθαι] *Galenus* l. c. ελκοῦσθαι.

θεραπευομενον] *Galenus* l. c. θεραπευομενον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΓΕΝΕΙΩ

λειχηνωδῶν ὀγκῶν.

Κ Ε Φ. Ρ.

Καὶ τοῦτο τὸ πάθος ἐν μικτοῦ τινὸς γίνεται χυμοῦ, μεμιγμένων τῶν ἰχωροειδῶν τε καὶ λεπτῶν καὶ ὀσμύμων τοῖς πάχεσι καὶ διὰ τοῦτο ῥαδίως εἰς ψῶραν τε καὶ λέπτραν μεταπίπτει, δεόμενον καὶ αὐτὸ τῶν ἰσχυρῶς ξηραίνοντων Φαρμάκων· ὅταν δὲ εἰς ψῶραν ἢ λέπτραν μεταπέσῃ, πρὸς τῷ ξηραίνοντων δόσθαι Φαρμάκων, εἰ καὶ ῥυπτόντων χρῆσαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

γενεῖσι ἐξανθημάτων.

Κ Ε Φ. ΡΑ.

Κοινόν τι τοῦτο τοῦνομα κατὰ τῶν αὐτομάτως γινομένων ἐλκωδῶν τε καὶ τραχέων ἐν τοῖς γενεῖσι κατὰ μέρους

C a p. C.

γενεῖω] Glossar. Philoxeni p. 114. Mentigo, λειχήν. Et hoc caput cum sequenti desumptum ex Galeni sec. loc. lib. V. p. 225. Plinius lib. XXVI. c. I. et 4. consul. cel. Græcorum morb. Antiquit. p. 167.

λέπτραν] Jungers hæc solent medici, et nosser c. 233. περὶ λέπτρας καὶ ψῶρας. Alii scriptores aliter, ut Theophrastus char. c. 19. οἷος λέπτρον ἔχων καὶ ἀλφύδιον.

πρὸς τῷ] Nemesius de N. H. p. 96. πρὸς τῷ καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ κατασκευάζειν. Idem c. 28. p. 225. πρὸς τούτοις δὲ καὶ et sic Aelianus V. H. lib. X. c. 13. Idem lib. VI. c. 6. πρὸς τῷ τῆ γε μὴν. Devarius c. 23. p. 325. cum dativo junctum additionem notat. conf. L. Kusterus ad Jamblichum V. P. c. 1. p. 2. cui contradicit Ger. Horreus animadv. sacr. et profan. lib. I. c. 10. p. 40. Simeon Sethi p. 37. πρὸς δὲ καὶ τὸ τῆ γεῖται ἔχειν ἠδεια. sed leg. τῷ et construe πρὸς τῷ δὲ καὶ. Transpositionis

DE LICHENOSIS IN MENTO

TUMORIBVS.

C A P. C.

Et haec affectio ex mixto quopiam generatur humore, serosis nimirum ac tenuibus et acribus succis cum crassis permixtis, quapropter facile etiam in pforam ac lepram transit, indigetque etiam ipsa fortiter resiccantibus medicamentis. Postquam vero in pforam aut lepram transierit, ultra hoc, quod resiccantibus indiget, repurgantia etiam et deterforia expostulat.

DE MENTI PVSTVLIS,

C A P. CI.

Hoc nomen quidam in communi usurpant, de affectionibus videlicet ulcerosis et asperis in mento sua sponte

positionis hujusmodi exempla nosse sat multa subministrat. conf. c. 221.

Φερμύλεων] Addit editio Martii ἐν τοῖς γεγέλις ἐξανθημάτων, quae verba expunxi, quippe perperam ex lemmate sequentis capituli huc intrusa.

ἐν] Bene interpres etiam vertit, sic nosse c. 254. Lucas Evang. c. 1. 15. καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεσθε ἐν καρδίᾳ μητρὸς αὐτοῦ. Aretaeus morb. chron. lib. 1. c. 9. p. 38. C. ἐστὶ δὲ διαίμα καὶ παχέων. De significatione particulae ἐστὶ confertur Jo. Chrysostomus Opp. T. 1. p. 465.

C a p. CI.

Κοινό, τι] Integrum caput satripuit Galeno sec. loc. lib. V. p. 225. 7

κοινό, τι] Galenus κοινό, γε, unde apud nostram malum γε.

γεομέων] Galenus γεομέων.

X

μάτων ἐπιφέρουσιν ἐνιοί, καθάπερ καὶ ὁ Ἀρχιγένης, ζη-
ραυτικῶν τε καὶ αὐτὸ δεόμενον Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ ΔΟΘΙΗΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΒ'.

Ἐκ παραπλησίων τοῖς ἰόνθοις χυμῶν οἱ δοθίηνες γί-
νονται καθ' ὅλον τὸ σῶμα, διττοίπερ ὄντες. ἐνιοὶ μὲν,
ὡς ἂν εἴποι τις, ἰονθώδεις, σκληροὶ καὶ δύσπεπτοι· τι-
νὲς δὲ Φλεγμονώδεις, ἐφ' ὧν καὶ πυρετοὶ συνίστανται
ἐνίοτε καὶ μέγεθος ὀγκῆτος ἴσχει, καὶ μεταβολὴν εἰς πῦρ
ἔθεν καὶ ἡ θεραπεία τὸ πλεῖστον ἔχει ταῦτόν ταῖς Φλεγ-
μοναῖς. Τοῦ Κρίτωνος πρὸς ἰόνθους, μέλιτος ἀττικῶ
κύματος εἰς, ὄξους δριμυτάτου τὸ ἴσον μίξας ἐπιμελῶς
ἐπίχρηε

καθάπερ] Galenus καθάπερ γ6.

τε καὶ] τε ignorant Galeni exemplaria, τε hic significat etiam,
vid. doct. W. Worth ad Tatiani Orat. ad Graec. p. 9.

Ἀρχιγένης] De hoc consul. Brunnsfeldus Catal. Medic. p. 24.
Bernier Hist. Chronol. de la Medecine p. 100. Mecklinus
Linden. Renov. p. 86. Dan. Leclerc Hist. de la Medecine
p. 502. Eloy Diction. Histor. T. I. p. 84. Juglerus Biblioth.
Ophthalm. p. 94.

αὐτὸ] ac si praecessisset ἰσσημα. Conf. c. 16. 88. et 99. et Dou-
ville ad Chaviron. p. 340. Contrario modo Aetianus H. A.
lib. XVI. c. 10. προκομία τε αὐτῶν ὄραται συμφύης, οἷσι
δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἶδῃς, ἀσκητὰς εἴηαι αὐτάς. Apud quem
mox lego: καὶ σιτοῦνται τῶν ἀραιῶν τὰ ἀγρία.

C a p. CII.

Ἐκ παραπλησίων] Totum hoc caput debetur iterum Galeno l. c.
p. 225. Paulus lib. IV. c. 23. Celsus lib. V. c. 28. conf.
nostri c. 247. Aetianus lib. II. c. 32. Schol. Aristophanis ad
Vesp. v. 1167. δοθίη δὲ φύμα, φλυκτίνης ἐκπέε.

διττοίπερ] Galenus διττοὶ πᾶς.

φλεγμονώδεις] Galenus φλεγματούδεις.

ἐπίχρηε τοὺς ἰόνθους, τῷ δακτύλῳ ἐπιτρίβων καὶ παρα-
χρίων. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ ὄξει διαλύσας καὶ τρί-
ψας ἐπιμελῶς, καταχρίε τὸ πρόσωπον. ἄλλο. σχιστὴν
λεάνας ἐπιμελῶς, ἀναλάμβανε τερεβινθίνῃ, καὶ μα-
λάξας, ἐπιτίθει.

Π Τ Α Ρ Μ Ι Κ Ο Ν.

Κ Ε Φ. Ρ Γ'.

Πταρμούς κινεῖ, σρουθίου, ἔλλεβόρου λευκοῦ ἀνά
οὐγγ. α'. κασορίου δραχμ. α'. πεπέρεως δραχμ. γ'. λειά-
σας, δίδου διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. πταρμούς δὲ
παύει, ωκίμου τὸ σπέρμα, καὶ αὐτὸ τὸ ωκίμον ὁσ-
φρανόμενον. ἄλλο. ψύλλιον, ἢ ὄπιον συνεχῶς ὁσ-
φρανόμενον.

ὁ τρόπος διατρίβομένη καὶ κρινομένη — ἐπὶ τῶν ἀχίρων, nisi
constrictionem turbatam velis, quod in veterum scriptis neu-
tquam insolens. Gallus hoc non animadvertens aliquid de-
esse suspicatur post ἀχίρων. Ita quoque refingeret quis locum
Minutii Felicis c. 18. p. 170. ed. Gronov. quem si patrem di-
xero, terrenum opineris; si regem, carnalem suspicaris. leg.
quem si patrem dixeris, carnalem opineris: si regem terrenum
suspicaris. Sed nihil mutandum, nam per decussationem haec
dicuntur, de quo schemate Scaliger egit primis Scaligeran. p.
79. cujus cum non recordaretur Ruyterius epist. ad Th. Reine-
sium 21. p. 66. Justinii verba de Hierone lib. XXIII. c. 4.
Adolescenti prima bella inveniit aquila in clypeo, nocturna in ha-
sta confedit, trajicienda credidit, quod etiam improbavit Rei-
nesius ep. 23. p. 75.

ἄλλο] ignorant Galeni exemplaris.

ΕΠΙ.

accurate misceto, et digitum perfricando varos illinito, Aliud. Amygdalis amaris aceto dissolutis et accurate tritis, faciem inungito. Aliud. Alumen scissum diligenter tritum et emollitum terebinthina excipito, et inducito.

QVAE STERNVTAMENTA.

CITENT.

CAP. CIII.

Sternutamenta mouent, struthii seu herbae lanariae, veratri albi singulorum uncia, castorii drachma, piperis drachmae tres, trita naribus attrahuntur. Haec vero sistunt, ocymi seu basiliconis semen et herba ipsa olfactu. Aliud. Herba pulicaris, vel opium frequenti olfactu.

ἄλλο] exulat e Galeni exemplaribus.

σχιστή] *Glossae Chemicæ* p. 138. καὶ σχιστὴ ἐστὶν εὐπτησία.

τερεβινθίν] *Galenus teremithin*. Noster vulgi more. *Geopanicus* lib. X. c. 65. ἐγὼ γὰρ εἰς τερεμίδων ἢ οἱ ἐπιχώριοι τερεβινθίν καλοῦσι. conf. c. 73. ubi vid. doct. *Niclusius*. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Τερεμίδους, p. 715. ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον πεφικυῖας τερεμίδων, ubi aliud agens *Selmasius* rescripsit Τερεβινθίν.

C a p. CIII.

Παρεμοῦς] *Paulus* lib. III. c. 24. *Aëtius* lib. VI. c. 97. Noster c. 19.

ΕΠΙΧΡΙΣΤΑ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ

προσώπων, ὥστε μὴ ὑπὸ ἡλίου, ἢ ἀνέμου
ἐκκαίεσθαι.

Κ Ε Φ. Ρ Δ'.

Σεμιδαλι πλύνας, καὶ διηθήσας διὰ ῥάκους καὶ ἐά-
σας κατασῆναι, ἀπόχες τὸ ὕδωρ, καὶ τῇ ὑποσάθμῃ
προσιμίζας ὡς τὸ λευκόν, καὶ ποίων μέλιτος πάχος,
τούτῳ ἐπίχρειε τὸ πρόσωπον, ἐν ἡλίῳ μέλλων διατρί-
βειν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλίου γενόμενος πρόσκλυζε ψυχρῶ πολ-
λῶ. ἄλλο. μασίχην λεάνας μετ' ἐλαίου ὀμφακίνου, ἐπί-
χρειε. ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλαίου μυελὸν ἐλάφου, ἢ μό-
σχιον ἐμβάλλομεν. ἄλλο. ζύσματα κυπαρίσσου, καὶ πρί-
νου ἐν ἐλαίῳ ἐψήσας, ἄλειφε τὸ σῶμα, καὶ εὐχρῶν
ποιήσεις.

NIMA

C a p. CIV.

Ἐπίχρειε] Integrum caput ex *Aëtii* lib. VIII. c. 3. *Strabo* lib. XII. p. 781. τῆς δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσι ἐπιχρῖσις *Φαρμακῶς* et lib. XVII. p. 1145. conf. *Salmassius* ad *Spartianum* p. 42. *Porphyrus* de *Abstinent.* lib. I. p. 43.

προφυλακτικά] Nam ut scribit *Hippocrates* de *Articul.* p. 73. οἱ ἀνθρώποι αἰσχροὶ μὲν εἶναι πολλοῦ ἀποτιμῶσι. unde cosmeti-
cam quoque ad medicum pertinere scribunt *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. XVI. p. 72. et *Mizaldus* apud *Schenkius* *Obs. et Experim. Cent.* II. 28. p. 72.

προσώπων] *Aëtius* προσώπων.

ὥστε] *Aëtius* ὥστε ὑπὸ ἡλίου, ἢ ὑπὸ ἀνέμου μὴ ἐκκαίεσθαι.

ἐκκαίεσθαι] Inprimis ad solem pertinet, sed scriptores optimi duo-
bus substantivis unum verbum subjungunt, quod uni praeci-
pue convenit, ut hoc ubertim et docte exposuit *Dorville* ad *Coluthi* vs. 91. et in primis ad *Chariton.* p. 395. cl. *de Rhoët* ad *Porphyrus* de *Abstinent.* lib. I. p. 30. adde *Casaubonum* ad *Persii* *Sat.* III. p. 256. conf. *Raphelius* ad *Lucae* c. I. 64. p. 452. et cl. *Fischerus* ad *Theophrasti* *char.* p. 86. et 94. *Urere* de ven-
to *Borea* *Virgilius* *Georg.* I. 83. *Longus* *Pastor.* lib. III. p. 76. ubi vid. *Petr. Moll. Lennep* ad *Coluthum* p. 57. *Graevius* *Lect. Hesiod.* c. 10. p. 50. *Pollux* lib. I. c. 6. p. 35. *Aristo.*

CIRCVMLITIONES

PRÆSERVANTES FACIEM, NE A SOLE
VEL VENTO EXVRATVR.

CAP. CIV.

Similaginem abluito, et per pannum percolato, et stillare finito, aquam vero abjicito et ovi album faeci quae subsidet admisceto, ad mellis usque crassitudinem, eoque cum in sole versaturus es faciem perungito: cum vero a sole abfueris, multa aqua frigida abluito. Aliud. Masticem tritam cum oleo acerbo seu omphacino, illinito, potest etiam pro oleo medulla cervi vel vituli induci. Aliud. Cupressi ramenta et ilicis cum oleo decocta, pulchrum colorem conciliant.

X 4

SMEGMA

Aristoteles apud Schol. Aristophanis ad Lyfist. v. 665. ὡς εἰ μὴ καίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. De rubigine Orpheus de Lapid. c. XV. v. 93.

Ἄμφι περὶ σαχύεσσι περιστρέχουσα καθήσται.

leg. περιστρέχουσα: quod vidi etiam in mentem venisse Jo. Schraderi præfat. ad librum emendar. p. IX.

Σειδάλι] Leg. ex Aëtio σειδάλι.

ὑποκάθμυ] Thomas Mag. p. 472. v. Ἴδὺς et ibi Witterus.

ψοχρῶ] nempe ὕδατι vid. Bos Ellips. p. 175.

ἰαίφου] Aëtius ἐλαίφου ἢ μόσχου ἐμβαλε. Ovidius Art. Amator. lib. III. v. 215.

ζύσμητα] Aëtius πελεκύματα.

πρίου] Bodaens a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 16. p. 237. Theocritus Idyll. V. v. 95.

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ἄριμαλίδες· αἰ μὲν ἔχοντι
λεπτοὶ ἀπὸ πρίου λεπύριοι.

qui locus a nostro lucem accipit, nam fluctuat hic Scholiasta, neque tam acutum hic cernere valuit magnus Dan. Heinsius Lect. Theocrit. c. X. p. 328. ut in aliis locis bene multis. Εὐμορφίαν indicat poeta, quod noster dixit καὶ εὐχρῶν ποιήσας τὸ σῶμα. Norat enim artis cosmeticae mysteria, unde quoque anemones meminit v. 93. conf. Seneca ep. 123. p. 495.

ΝΙΜΑ ΠΡΟΣΩΠΟΤ ΕΥΔΟΚΙΜΩΝ

καὶ θαυμάσιον, ποιῆ τὸ πρόσωπον
 ὠραῖον, καὶ τετανὸν, ἐκλεαίνει τὰς
 παχυτήτας πάσας· ὠφέλησε δὲ καὶ
 ἀρχὴν ἔχοντας ἐλεφαντιάσεως σὺν
 τοῖς ἄλλοις δηλονότι βοηθήμασι. χρῶ
 αὐτῷ καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ
 σώματι.

ΚΕ Φ. ΡΕ.

Μασίχης, λιβάνου ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, ἴσως
 ἀνά οὐγ. α'. τραγακόνθης οὐγ. α'. ὀμφακος χυλοῦ
 οὐγ. θ'. πεπονίου σπέρματος σὺν τῷ ἑαυτοῦ ὑγρῷ οὐγ. ι'.
 ὠῶν τὰ λευκὰ καὶ. σεμιδάλεως ξ. ε'. κόψας πάντα,
 καὶ Φυράσας τῷ λευκῷ τῶν ὠῶν καὶ τῷ ὑγρῷ τοῦ πέ-
 πονος καὶ τῷ χυλῷ τῆς ὀμφακος, ἀνάπλαττε ἀρτίσκιος
 πλατῆς.

C a p. CV.

Νίμα] Leg. *νίμα* ut recte apud *Aëtium* lib. VIII. c. 6. conf. cl. Sallier ad *Thomam* Mag. p. 100. Veteres omni mane faciem lavabant, ut docet beatus *Chrysostomus* Opp. T. I. p. 152. et p. 542.

καὶ θαυμάσιον] *Aëtius* θαυμάσιον καὶ ποιῆ.

ὠραῖον] Pulchritudinem hanc veram esse negat *Meletius* de natur. homin. p. 43. Pro ὠραῖον *Aëtius* habet λαμπρὸν, ac sic *Hippocrates* de morb. mulier. lib. II. p. 234. ἀλλὰ καὶ ὁ χυλὸς πτισάνης ὁμοίως λαμπρύνει. De arte cosmetica vid. Jo. *Bernier* Essais de Medecine P. III. c. 9. p. 121.

ἐκλεαίνει] *Diodorus* Sicul. lib. III. p. 206. de topazio rudi: καὶ παραδίδασσι τοῖς διὰ τῆς τέχνης δυναμένους ἐκλεαίνει τὸ πικροδοθὲν οἰκείας. *Pfellus* de Lapid. p. 36. lapidem hanc ex *Diodoro* describens simpliciter uti λεαίνεται fati habuit, conf. c. IV.

παχύτητας] Leg. *τραχύτητας*, ut recte excusum apud *Aëtium*, confer cum hac compositione eam, quam habet *Eros* de morb. mulier. c. 61. p. 289. tubera dixit *Ovidius* Medicam. faciel vi. 85.

θῆ] omissum apud *Aëtium*, apud quem pro ἔχοντας legitur ἔχοντα.

SMEGMA FACIEI

CELEBRE ET ADMIRATIONE DIGNUM,
 QUOD FACIEM REDDIT VENUSTAM ET
 EXORRECTAM, ET OMNES ASPERITATES
 ABOLET: PROFICIT ETIAM ALIQUANDO,
 CVM ALIIS MEDICAMENTIS IN VSV
 ADHIBITVM, HIS QVI PRINCIPIO ELE-
 PHANTIASIS LABORAVNT, VSV
 EST IN OMNI CORPore.

C A P. CV.

Mastiches, thuris, stillae Ammoniacae, iridis singu-
 lorum uncia, tragacanthi par pondus, succi uvae acer-
 bae unciae novem, peponis feminis recentis, hoc est,
 cum humore in eo contento unciae decem, ovorum al-
 bumina unius et viginti, similaginis choenices quinque,
 singula contundito, et ovi albo et humore peponis et
 succo uvae acerbae subigito, et in pastillos latos redi-
 gito, X 5

ἄματι] Cosmetics periti singulis corporis partibus peculiares
 compositiones habebant, quod cum non observaret Cyathus,
 ac Herculis manibus lotiones superfunderet, quae pedibus erant
 destinatae, ab Heroe interfecit, quam historiam refert
 Schol. Apollonii Rhod. ad lib. 1. v. 1212. Πᾶσι est ἄμα, vid.
 cap. 37.

- ὄμφακος*] *Ἄστιος ὄμφακος.*
- πεποῖον*] *Ἄστιος πέπωνος. Plinius lib. XX. c. 2.*
- ἑαντοῦ*] *Ἄστιος ἐν αἰτῷ.*
- οὐγί. [i.]*] *Ἄστιος οὐγί. ε'.*
- σεμιδάλεως*] *Juvonalis Satyr. VI. v. 482.*
- ξ] *conf. notata ad c. 3.*

τῆς ὄμφακος] *Ἄστιος τοῦ ὄμφακος. Librarios genus mutare, no-*
vum non est. Justinus Mart. Or. ad Graecos p. 142. Ἔγω
τὸ ζῆλος Ἠφαιστος καὶ μὴ φθονεῖται. ubi Sylburgius: nota τὸ
ζῆλος pro τὸ, ζῆλον, ut suspecta hic sit librariorum fides. Pa-
rem negligentiam deprehendere licet apud nostrum, nam c.
IX. ἐξ ἀκόου dedit pro ἀκόης, ut, recte exhibent codd. Mss.
et Galenus. et c. XXXVII. χαλβάων pro χαλβάων. Voces
quae utroque genere, masculino nempe, et neutro offeruntur,
adnotavit

πλατεῖς, καὶ ξήραινε ἔπειτα κόψας, σείσας, Φύλαττε
ἐν ὑελίνῳ σκεύει καὶ χρωῖ.

ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὑπερυθραίνει.

Κ Ε Φ. Ρ ζ'.

Ὀροβίνου, κυαμίνου, θερμίνου, κριθίνου, ἔρεβινθίνου ἀλεύρου, καὶ γαριόσου βολβοῦ ἀνά ζε. ἰταλικοῦ τὸ ε'. σερμιδάλεως ζε. α'. κόψας, σείσας, λεπτοτάτῳ κοσκίνῳ, καὶ Φυράσας ἰσοῦ τῷ λευκῷ, ἀνάπλαττε τροχίσκους, καὶ ξήραινε ἐν σκιῶ· ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως αἰρων ὅσον ἐξαρκεῖ, διάλυε ὕδατι, καὶ χρωῖ μετὰ βαλανείου.

adnotavit Andr. Schottus ad Isidori Pelus. epistolas p. 306. „Caeterum τὸν καὶ τὸ ὑπερον masc. et neutro genere dici observatum e Luciano, Suida, Polluce et Varino, Clemene item Alexandrino, ac Theodoro Cyri Episcopo, lib. VI. et „VII. Therapeuticae Sic et ὁ καὶ τὸ δῶπιος, et ζύσος, utroque genere elata reperias.“

πλατεῖς] ignorat Aëtius.

σεισας] Aëtius σήσας. recte, ac sic quoque leg. cap. seq. conf. notata ad c. 24.

ὑελίνα] conf. c. 1. Suetonius lib. VI. p. 607. atratumque juxta senem in catino vitreo thus tenentem.

Cap. CVI.

Στιλβώματα] Ex Aëtii lib. VIII. c. 6.

δὲ καὶ] καὶ ignorant Aëtii exemplaria.

ὀροβίνου] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 234. Ovidius Medicamin. Faciei vl. 53. commendat compositionem, quam commentario illustravit Georg. Wolff. Wedelius Exercitat. Dec. VIII. exercit. 9. p. 64.

ΠΕΡΙ

gito, et exiccato. Novissime vero confusos, et contritos in vase vitreo reponito, et utitor.

SMEGMA FACIEI,

QVOD ET RVBICVNDAM IPSAM

REDDIT.]

CAP. CVI.

Farinae ervi, fabarum, lupinorum, hordei, ciceris et bulborum narcissi singulorum sextarii Italici diuidium, similaginis choenix unus, contunde et cribro tenuissimo excute et ovi albo subige, et pastillos efforma, et in umbra exicca, et cum usus necessitas incidit, accipe quantum satis est, et vino solutis a balneo utere.

κνυμίνου] *Aëtius καὶ κνυμίνου καὶ. Pherocrates apud Pollucem lib. II. c. 4. segm. 43. οὐ δὲ ἀποπροσωπίσθη καμμοῖς.*

κρηθίου] *Aëtius καὶ πτισσάνης.*

ἑρεβιθίου] *Aëtius καὶ ἑρεβιθίων.*

βολβοῦ] *Aëtius βολβῶν. Quomodo parentur docet Ovidius l. c. vi. 64.*

ἰταλικῶ] *Mf. de ponderibus ac mensur. ὁ δὲ ζέτης λίτρας β'. ὁ δὲ ἰταλικὸς λίτρας μίαν ε'. apud Galenum T. IV. p. 467. editum ὁ δὲ ἰταλικὸς λι. α'. Γο. De mensura Italica diversa ab illa medicorum vid. Casaubonus ad Capitolinum p. 15. conf. quae de drachma Italica et Attica notat Salmajus Epist. lib. I. 67. p. 146.*

σεισας] *σήσας.*

κροκίνῳ] *λεπτοτάτῳ ἢ κροκίνῳ. Ovidius l. c. vi. 89. — per densa foramina cerne.*

ὕδατι] *Ita quoque Aëtius, interpres tamen legisse videtur ὄνῳ, cui favet Macedonius Anthol. lib. II. c. 13. epigr. 16.*

βαλανείου] *Aëtius βαλανεῖον.*

DE

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑ

παθῶν καὶ περὶ ὀδόντων διὰ
Φλεγμονὴν ὀδυνωμένων.

Κ Ε Φ. ΡΖ.

Διακλυζέσθωσαν ὄξος ἐν ᾧ ἀφέψηται κηκίς, ἢ
φρύγχου ρίζα, ἢ πενταφύλλου, ἢ καππάρεως ρίζα, ἢ
μυρσίνης φύλλα, ἢ πόλιον, ἢ βάτου ρίζα, ἢ σιλλητι-
κὸν ὄξος. Δεῖ δὲ φλεβοτομεῖν τούτους καὶ σικυῶν. ὀδύ-
νης δὲ πολλῆς οὐσης, πρόσβαλλε τοῖς κλύσμασι καὶ
σπιον διάχρηε δὲ καὶ τοῦ φίλωνος, ἢ τὸν πάγχρησον.
ταῦς δὲ διὰ ψυχρὰν δυσκρασίαν ὀδυνωμένους, γλυκῆτα
σὺν ὄξει, ἢ οἶνω ἐψήσας, διάκλυζε, ἢ πήγανον σὺν ὄξυ-
μέλιτι, ἢ πύρεθρον δίδου διακρατεῖν εἰς τὸν ὀδυνώμενον
ὀδόντα, ἢ σαφίδα ἀγρίαν, ἢ κιννάμωμον, ἢ τιθυμάλου
ρίζαν

Cap. CVII. Cod. E. π'. Incipit liber III. in cod. B.
in cod. D. βιβλίον δεύτερον.

Φλεγμονή] Cod. D. φλεγμονῆς, ac ita quoque Cod. E.

Διακλυζέσθωσαν] Quae hoc capite et sex sequentibus traduntur,
excerpta sunt ex Aetii lib. VIII. c. 25. Aprum autem verbum
hoc sensu, quo illud adhibuit quoque *Aristoteles* Probl. Sect.
XXVI. 3. δι' ὃ καὶ διακλύζονται καὶ ἐπιρροφούσιν, καὶ ἄπειρα
Παρμενίων ὁ ὑπεκρίτης. In Codd. A. et C. lemma capituli ho-
jus tale est περὶ τῶν κατὰ στόμα παθῶν καὶ διὰ φλεγμονῆς
ὀδυνωμένων ὀδόντων. Cod. D. περὶ ὀδόντων ὀδυνωμένων διὰ
φλεγμονῆς. pro διακλυζέσθωσαν Cod. D. habet ἀνακλυζέ-
σθωσαν.

ὄξος] ὄξει.

κηκίς] Codd. A. et C. κικίς. Cod. B. κικιδίου. Cod. D. κικί-
δος.

φρύγχου] *Apulejus* de virib. herb. c. 76. Codd. A. et C. addunt
ἢ ὑοσκιάμων ρίζα. Cod. D. ἢ ὑοσκιάμων ἢ μυρσίνης.

καππάρεως] Codd. A. et C. καπάρεως.

ρίζα — σιλλητικόν] ignorat Codd. A. C. et E.

πενταφύλλου] *Scriveronius* Larg. c. X. 53.

βάτου] *Q. Ser. Samonicus* c. XV. v. 10. *Apulejus* de virib.
herb. c. 89. *J. J. Weyt* Gazophylac. p. 812.

DE ORIS AFFECTIBVS

ET DOLORE DENTIVM EX
INFLAMMATIONE.

CAP. CVII.

Dentium dolore affecti aceto os colluant, in quo galla cocta sit, vel solani radix vel quinquifolii, vel capparisi, vel myrthi folia, vel pollium, vel rubi radix vel acetum scillites. Venam praeterea secare et cucurbitulas adinovere in hoc casu oportet. Quod si dolor gravior est, collutionibus opium adjici potest, vel illini dens Philonis antidoto, vel ea quae ob multiplicem usum panchrestus dicitur. Quibus vero dentis ex frigida intemperie dolent, pulegio in aceto vel vino cocto, os colluant, vel ruta cum aceto inulso vel pyrethrum in ore seu dolente dente contineant, vel herbam pediculariam

σουλητικόν] σουλητικόν. Codd. A. et C. σουλητικόν. Cod. E. σουλητικόν.

ἢ δὲ] Codd. A. C. et E. δὲ δὲ καὶ.

σικυῶν] Leg. σικυῶν.

προσβάλλε] adde, ita c. 217. et 236. *Arrianus* Peripl. Ponti Euxini. p. 134. προσβάλλει τὴν τιμὴν· εἰ δὲ ἐστὶ ἀπαγορευόν, ἐστὶ προσβάλλειν. Codd. A. et C. πρόσβαλε. Recte interpretis adjici vertit, ita *Valerius Maximus* lib. IV. c. 3. 1.

κλήμασι] Codd. A. et C. κλήμασι.

καὶ] omissa copula in Codd. A. et C.

Φίλων] Leg. τῆν Φίλων, vel τῆν τοῦ Φίλων, et sic quoque leg. c. 168, 170 et 173. *Philo* medicus fuit Tarsensis, ut testatur carmen ejus apud *Galenum* sec. loc. T. II. lib. IX. p. 293.

Τὸ σικυῶν ἡσυχρὸν μέγα θητάσι Φίλων
Ἐυρεμα πρὸς πολλὰς εἰς κατὰν εὐδίας.

ita leg. nam male apud *Galenum* editum si μη. De eo consul. *Bernier* Essai Chronol. de Medecine p. 90. *Mercklinus* Linden. Renov. p. 292. ubi dicitur vixisse ante N. C. Sub Augusto natum suspicatur Dan. *Clericus* Hist. Medicin. p. 562. adde *Eloy* Dictionnaire T. II. p. 278. Dicebatur *Herennius Philo* et ἰατρικὰ scripsit, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Δυό-εσχιον. p. 318.

προχρῶν] addit Cod. D. προχρῶν.

ρίζαν ἐν οἴνῳ ἐψήσας, ἢ δάδα, καὶ κηκίδα σὺν οἴνῳ, ἢ τῆν
θηριακὴν ἔμπλασμα, ἢ σκόροδον κατεχέτω, ἢ οὐρίμανον,
ἢ θύμον, ἢ ὑσπωπον σὺν ὄξυμέλιτι ἐψήσας, δίδου δια-
κλύσειν.

ΠΕΡΙ ΠΕΛΙΔΝΟΤΜΕΝΩΝ

καὶ βεβρωμένων ὀδόντων.

Κ Ε Φ. Ρ Η.

Καὶ τοὺς πελιδνομένους δὲ καὶ διαβεβρωμένους
ὀδόντας, ὡς ἂν ἐξ ἐπιρροῆς ὑγρῶν μοχθηρῶν πάσχον-
τας

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

γλήχωνα] Codd. A. et C. γλίχωνα.

ἢ οἴνα] Cod. E. ἐψήσας διάκλυσε, ἢ μετὰ οἴνου.

ἢ πήγανον] Cod. E. καὶ πήγανον.

δίδου] delet Cod. E.

σαφίδα] Cod. E. σαφίδα.

τιθυμάλου] Proscribit Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 4.
conf. Celsus lib. V. c. 7. Dioscorides lib. IV. c. 165. Plinius
lib. XXVI. c. 8. Schol. Aristophanis ad Ecclesiaz. v. 404.
Codd. A. et C. τιθυμάλλου. Cod. E. τιθυμάλης, barbare ad-
scriptit doct. Cores.

ρίζαν] Codd. A. et C. ρίζα.

εἰς τὸν] Cod. D. εἰς τὸν πινοῦντα ὀδ. Cod. E. ἀλγούντα.

δάδα] Codd. A. et C. δάδαν. Cod. E. δάδδαν. Aëtius lib. VIII.
c. 30. Alexander Trall. lib. III. c. 10. p. 212. Hippocrates
de superfoet. p. 46. et de natur. muliebr. p. 134. Plinius lib.
XVI. c. 10. et lib. XXIII. c. 7. Salmosius ad Salinum p. 356.
Flos resinæ crudus, cum astula excisus dâs est. vel lignum pi-
ceae, ut explicat Palmerius ad Lucianum de morte Peregr.
p. 356. Foësius Oecon. Hippocr. p. 90. Conf. Scribonius
comp. 58.

κηκίδα] Codd. A. et C. κικίδας.

σὺν οἴνῳ] Codd. B. et D. ἐν. Cod. E. ἐν οἴνῳ, καὶ pro ἢ.

θηριακὴν] De veterum theriaca vid. Hieron. Mercurialis Var. Led.
lib. II. c. 16. et Jac. Primevofius de vulgi error. lib. IV. c. 7.
p.

larem vel cinnamomum, vel titymali radicem in vino decoctam, vel taedam et gallam eodem modo paratam, vel theriacam seu allium ad emplastri modum adhibeant, vel origano vel thymo, vel hyssopo, in aceto mulso cocto os colluant.

AD DENTES NIGROS

ET EXESOS.

CAP. CVIII.

Ad nigros vero dentes et exesos, idque ob affluentem humorum vitiosorum, nigellam cum oleo denti circum-

p. 359. Recentem theriacam commendat noster c. 132. unde firmatur sententia *Primerosi*, nam ubi simpliciter exhiberi iubent theriacam, veterem designant. Compositionem praeter alios tradant *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 152. et *Tzetzes Chiliad.* VIII. vs. 922. quomodo agat theriaca in corpus humanum exponit *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 130.

ἔμπλαστω] Leg. ἔμπλασσε. Codd. A. C. et E. ἔμπλασε.

ἢ σκόροdon — διακλύζων] Migrant e cod. E.

θύμοι] Codd. A. et C. θρίμβη. Cod. B. θύμβρον.

Cap. CVIII. Cod. E. πβ. non praegressio πδ.

πελιδουμένω] Cod. D. πελιδνωμένω.

βεβρωμένω] Cod. E. διαβεβρωμένω.

Καὶ τοὺς] Leg. καὶ πρὸς π. Eundem errorem fustali ex c. 89. ubi pro τοὺς δὲ χροῖους ἔχουσ, veram lectionem πρὸς δὲ χροῖους ex *Alex.* revocavi.

πελιδουμένους] *Theophrastus Char.* c. 19. τοὺς ὀδόντας μέλαιμα καὶ ἐσθιομένους. ubi vid. *Casaubonus* p. 200.

δὲ] Exulat e Cod. E.

διαβεβρωμένους] Cod. B. διαβιβρωσκομένους. recte.

πασχοῦσας] Post hoc verbum distinctio major ponenda.

τας, μελάθριον μετ' ελαίου περίπλασσε τὸν ὀδόντα, ἢ πέπερι, ἢ κάρχου καὶ ὄπιον ἐπιτίθει, ἢ πέπερι, καὶ νίτρου ἀφρόν ἢ πύρεθρον μετὰ σμύρνης, ἢ ὄπὸν κυρηναϊκόν, καὶ πέπερι μετὰ χαλβάνης, ἢ μελάθριον, καὶ σκόροdon περίπλασσε, ἢ κηκίδα λείαν μετὰ κεδρίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

ὀδόντας καὶ ῥευματιζομένους.

Κ Ε Φ. Ρ Θ.

Μυρσίνης καὶ σχίνου καὶ κηκίδων ἀποζέματι κλυζέσθωσαν, ἢ ῥόδς συριακοῦ, ἢ βαλαυσίου, ἢ σιδίων. ἀλλὰ χαλκίτην ὀπτὴν δραχμ. ιβ'. κηκιδίαν δραχμ. ἢ. χρῶξ ηξῶ

μελάθριον] Codd. A. et C. μελάθρη. Mox iterum μελάθριον. sic etiam bis πέπερι. Non insolens apud auctores ut idem bis repetatur, vid. Dorville ad Choriton. p. 404. Avetanus de Caul. morb. chron. lib. II. c. 12. p. 67. B. Petronius Satyr. c. 33. p. 131. ubi vid. not. frequens hoc apud medicos reperitur in forniculis, ut ad Celsi lib. V. c. 6. et 7. observavit Bald. Rousseus p. 440. Alexander Trall. lib. II. c. 3. in collyrii nardii compositione bis praescripsit myrrham, unde alterum deleri vult Jo. Molinaeus in annotat. p. 177.

ὀδόντα] Codd. A. et C. addunt ἢ καταχρίε σὺν ὀπίῳ ἐπιτίθει.

νίτρου ἀφρόν] Dioscorides lib. V. c. 131. Casaubonus ad Treb. Pollionem p. 200. Salmastus de Homon. Hyl. Jatr. c. 121. Needham ad Geopon. lib. XVI. c. 18.

μελάθριον] Codd. A. et C. μελάθρη.

περίπλασσε] Codd. A. et C. πρόσπλασσε. Cod. B. ἐπίπλασσε. Cod. E. περιπλασσει. τοὺς ὀδόντας.

πέπερι — πέπερι] Absunt a cod. E.

κηκίδα] Codd. A. et C. κηκιδίαι. Cod. B. κηκιδίων λάος.

λείαν] Codd. A. et C. διαλύαν. Cod. D. λείαν. Forte λέκας.

κεδρίας] Codd. A. et C. κεδρέας.

circumline, vel piper vel canchry, hoc est rorismarini semen, et opium impone, vel piper et nitri spumam, vel pyrethrum cum myrrha, vel liquorem cyrenaicum, vel piper cum galbano, vel nigellam, vel allium, vel gallam tritam cum cedria circumline.

AD DENTES MOBILES

ET ELUXIONE TENTATOS.

CAP. CIX.

Myrthi, lentisci, vel rhois Syriaci, balaustiorum vel malicorii decocto os colluant. Aliud. Chalcedidis tofiæ drachmæ duodecim, cadmiæ drachmæ octo, sic

Cap. CIX. Cod. E. πγ'.

πρός τοὺς] Delet articulum cod. D. Cod. A. et C. πρὸς ξευματιζομένους ὀδόντας. Cod. E. ξεύματα.

Μυρσίης] Ita copulam quoque postposuit in periodi initio, Diodorus Sicul. lib. III. p. 329. Κρόνος καὶ μυθολογοῦσι. Noster c. 112. ταῦτα καὶ.

σχίου] Dioscorides lib. I. c. 89. Aratus vs. 1052. Plinius lib. XXIV. c. 7. Q. Ser. Samonicus c. XV. vs. 11. Eustathius in Hexaem. p. 11. et ad eum Leo Allatius. Σχινωστρωκτῆς Lucianus Lexiph. p. 963. Apostolius Proverb. Cent. XVII. 85. L. Kusterus præfat. ad Jamblichi V. P. Tournesfort Itinerar. T. I. p. 144.

κηίδων] Codd. A. et C. κιδός.

ἀποξίματι] Codd. A. et C. ἀποξίματα. Cod. D. ἀπόξεμα.

κλυζίσθωσω] Cod. E. κλυζίσθω.

ῥοίς] Codd. A. C. et E. ῥοῖ.

σιδίων] Codd. A. et C. σιδίου. Cod. E. βαλαύσιον ἢ σίδιον.

χαλιίτη] χαλιίτην. Paulus lib. III. c. 26.

ἄλλο — ἄλλο] Exulant e codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

λιβάριου] Codd. A. et C. λιβάριον, συπτηρίας. Ante λιβάριου habentur ea quae infra leguntur: ἐλαίω κολυμβάδων ἄλμυρ, οὗς πηγόνω διάλυζε, et mox καὶ συπτηρίας.

Y

ξηρῶ σὺν ὄξει. ἄλλο. λιθάνου. συπτηρίας ἀνά δραχμ.
δ'. ἄλος ὀπτοῦ δραχμ. ἢ. κειώσας χρω. ἄλλο. εἰλαίων
κολυμβάδων ἄλμην σὺν πηγάνῳ διάκλυζε. ἄλλο. συπτη-
ρίαν καὶ μίστυ ἴσα μετὰ κεδρίας περιχρεῖ τοὺς ὀδόντας·
κενοὶ γὰρ Φλέγμα· ἄηρωσ δὲ ποιεῖ καὶ ἡ χία μασίχη
μασσωμένη.

ΠΡΟΦΤΛΑΚΤΙΚΑ

ὀδονταλγίας.

Κ Ε Φ. ΡΙ.

Τιθυμάλλου ρίζαν ἐψήσας σὺν οἴνῳ διάκλυζε, ἢ συπ-
τηρίαν μετ' ὀλίγης σμύρνης παράτριβε, ἢ ἴρεωφίλλυρι-
κῆς διαμασσωμένης, ἢ ἀριευθίδας, καὶ κυπαρίσσου Φύλ-
λα,

ξηρῶ σὺν ὄ.] absunt a Codd. A. et C. Cod. E. ἢ σὺν ὄξει.

ἄλλο] Delet Cod. A. et mox

συπτηρίαν] Cod. E. συπτηρίας καὶ μίστυς.

κολυμβάδων] Displicet haec vox *Phrygiano* p. 46. sed vid. *Harduius* ad *Plinii* lib. XV. c. 3. *Moeris* p. 8. *Thomas* Mag. p. 35. et ad eum V. D. *Athenaeus* lib. IV. c. 4. p. 133. *Theophilus* Corydal. apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. XIII. p. 717. *Hieron. Mercurialis* Var. Lect. lib. I. c. 3. *Needham* ad *Geopon.* lib. IX. c. 33. *Guy* Itinerar. T. I. p. 125.

καὶ ἡ] Codd. A. et C. καὶ ἡ συχία. μασίχη μασσωμένη, χαλκίτη ὀπτήν ε' ἰδ'. καδμίας ε' η. χρω ξηρῶ σὺν ὄξει. Hic nempe col-
locavit quae supra omisit.

χία] *Mart. a Baumgarten* Peregrinat. lib. III. c. 15. p. 135. *Chius*, quae sola ex omnibus mundi insulis, masticem gignit. sed falso solum ferre perhibet, vid. *Lemery* Diction. p. 304. *Plinius* lib. XII. c. 17. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 106. *Isidorus* origin. lib. XVII. c. 7. *Tournefort* Itinerar. T. I. p. 145. *Academ.* Inscript. T. IV. p. 541. *Clemens* Alex. Paedagog. lib. III. c. 3. p. 222. D. de viris: καὶ μασίχη τρέγοντες, ὄζοιτες μύζου, et de mulieribus p. 251. D.

Φλέγμα] Cod. E. φλεγμοιάς.

κρας] *Galen*i sunt verba sec. loc. lib. V. p. 233.

μασσωμένη] *Theophrastus* Char. c. 20. καὶ τὸ παιδίον τῆς τέτθης ἀφελόμενος μασσωμένοι σιτίζει αὐτόν. quam lectionem contra *Cosm-*

co utitor aut cum aceto. Aliud. Thuris, aluminis, singulorum drachmae quatuor, falis torridi drachmae octo, tritis utere. Aliud. Muria ex olivis colymbadibus cum ruta os colluant. Aliud. Aluminis et mysios pares portiones cum cedria denti illinuntur, pituitam enim evacuat, summe etiam facit chia mastix dentibus attrita.

QVAE PRAESERVANT

A DOLORE DENTIVM.

C A P. CX.

Tithymali radice in vino cocta os colluant, vel alumen cum myrrhae momento affricent, vel iridem illyricam dentibus conficiant, vel juniperi baccas, aut cupressi

Y 2

folia,

Casaubonum tuetur Fischerus. Cod. D. μασσωμένη μετὰ κοκκῶν τριῶν ἀγριόσαφίδας. forte ἀγριόσαφίδος legendam monuit vir eximius J. B. Bolla.

C a p. CX.

ὀδονταλγίας] Codd. A. et C. ὀδοντάλγας. et προσφυλακτικά.

Τριθυμάλλου] Quibusdam mutatis sumit ex Galeni sec. loc. lib. V. p. 233.

ἐμύρης] Nullo addito epitheto, quae σμύρηνα ἰατρῶν vocatur ab Aristotele Probl. Sect. XII. 1.

πυράτριβε] Codd. A. et C. περίτριβε. περί et παρά saepius a librariis permutari, notavit L. Bos animadv. ad Isidor. Gr. p. 198.

ἴρεως] Glossae Jatric. Mss. Ἡρεως ἠλιήκως leg. ἴρεως ἰλλυρικῆς, κάλαμος κρίνου. Cod. D. ἴρειν ἰλλυρικῆν. et sic quoque Cod. B. Cod. E. male ἰλλυρικῶν.

διαμασσωμένης] Codd. A. et C. διὰ μασσωμένης. Cod. D. διδον μασσάσται. Cod. B. μασσάσται.

ἀρκενθίδας] Cod. D. ἀρκενθας. Cod. E. ἀρκενθου. Cum hic medicamenta potissimum adstringentia praescribantur, suspicor baccas hic intelligi juniperi, quae latifolia arborea audit Tournefortio, quae vi gaudent styptica: sed ἀρκενθίδας quoque dicitur

λα, καὶ κηκίδας σὺν μέλιτι διάχρηε τετράμις τοῦ μηνός,
ἢ πτελέας Φλοίων ἐν οἴνῳ ἐψήσας διάκλυζε.

ΠΕΡΙ ΟΔΟΝΤΟΦΥΤΟΥΝΤΩΝ

βρεφῶν.

ΚΕΦ. ΡΙΑ'.

Ἐὰν ὦσιν ἐπαλγῆς, κυνέῳ γάλακτι τὰ οὖλα ἐπί-
χρηε, ἢ λαγωῦ ἐγκεφάλῳ ἐπίχρηε τὰ οὖλα, καὶ
ταχέως ὀδοντοφυεῖ ἢ λίνιον ἰνδικόν σὺν οὖρῳ παιδίου
διάχρηε.

ΟΔΟΝ-

ci cedri sphaerulias apud *Nicandrum* notat *Just. Joseph. Scaliger*
Epist. lib. I. ep. 22. p. 127. propter miram similitudinem,
quam habet cum junipero, quibus hic locus non est.

κυπαρίσσου] Codd. A. et C. κυπαρίσσαν.

κηκίδας] Codd. A. et C. κηκιδᾶς.

πτελέας Φλοίων] *Longus Pastoral.* lib. I. p. 16. καὶ διαμασση-
μενοι Φλοίων χλωρὸν πτελέας, ἐπέπλασαν, ita enim legendum,
Codd. A. et C. πτελαίας.

Cap. CXI. Cod. E. πδ'.

Περί] Codd. A. et C. ἐδότων φυόντων βρεφῶν. Cod. E. πε-
τῶν.

Ἐὰ] *Galenus de comp. pharm. sec. loc.* lib. V. p. 233. Cod.
E. ἦν.

κυνέῳ] Codd. A. et C. γυναικείῳ. De populo *Inēiae*, qui lac
caninum bibebant quotidie, vid. *Aelianus H. A.* lib. XVI. c.
31. sed reddamus hoc adjectivum, quod adhibere non recusavit
Hesiodus Op. et D. v. 67. nec *Homerus Iliad.* I. v. 373.
Tryphiodore de Excid. Ilii v. 488.

Ὅς Φαιμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικίς.

leg. κυνέῳ. *Nicetas Choniata.* Annal. p. 326. καὶ ὀφθαλμοῖς
κυνέοις ἤπτοτο τῶν Ἀψκίτων. An reddi debeat *Pindaro Nem.*
Od.

folia, vel gallas cum melle quater in mense illinito, vel ulmi cortice in vino decocto os colluant.

DE DENTIVM ORTV

IN PVERIS.

C A P. CXI.

Cum dolent dentes pueris, canino lacte gingivas illinito, vel leporis cerebello, et confestim prodibunt dentes, vel lycium Indicum cum urina pueri.

Y 3

DENTI-

Od. IV. p. 120. pro κενεῖν, haereo anceps. De lacte canino vid. *Aristoteles* H. A. lib. VI. c. 20.

οὔλα] *Aeschylus* Choëph. vs. 882. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 94. conf. cel. *Gaesnerus* ad *Orphei* Argonaut. vs. 955. *Aristoteles* H. A. lib. I. c. 11.

λαγωῦ] *Dioscorides* lib. II. c. 20. *Q. Seren. Samonicus* c. LX. vs. 6. *Sextus Placitus* c. 2. *Kiranides* p. 86. *Moschus* de morb. mulier. c. 119. *Bald. Rousseus* carm. de lepore p. 8. *Jo. Johnstonus* H. N. de Quadrup. p. 157. In Cod. B. η λαγωῦ — τὰ οὔλα defunt.

ἐγκεφάλω] Codd. A. B. C. et E. ἐγκεφαλον.

ἐπιχρίε τὰ οὔλα] Omittit Cod. A. Cod. E. τὰ οὔλα ἐπιχρίε.

λύκειον] Codd. A. et C. λύκειον.

οὔρα] Cod. E. οὔρα.

παιδίου] nempe ἀφθόρου, vid. c. 86. De usu hoc urinae *Strabo* lib. III. p. 249. et ad eum *Casaubonus*. *Diodorus Sicul.* lib. V. p. 357. *Catullus* carm. XL. vs. 22. *Apulejus* Apolog. p. 246. *Hier. Mercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 19. Codd. A. et C. παιδικῶν.

διάχρειε] in codice B. post παιδίου additum α. αὐτὰ καὶ προφυλακτοῦσι παιδίου τοὺς οὐράς, διάχρειε. Illud α. puto significare ἀφθόρου.

ΟΔΟΝΤΟΤΡΙΜΜΑΤΑ

ΛΕΥΚΑΝΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙΒ'.

Ταῦτα καὶ προφυλάττουσιν ἀνωδύγους τοὺς ὀδόν-
 τας. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου, ἕως οὗ λευκανθῆ
 οὐγγ. α'. μασίχης οὐγγ. β'. σχοίνου ἄνθους οὐγγ. β'.
 πεπέρεως λευκοῦ οὐγγ. α'. κόσου οὐγγ. α'. Φύλλου οὐγγ.
 α'. λειώσας τρίβε τοὺς ὀδόντας. ἄλλο. μαράθρου σπέρ-
 μα δραχμ. μ'. κισσῆρεως οὐγγ. α'. ἄλος ἀμμωνιακοῦ
 δραχμ. β'. ἴρεως δραχμ. β'. ῥόδων ἄνθους δραχμ. α'.
 ναρδοσάχχως δραχμ. α'. λειώσας χρῶ. ἄλλο. κισσῆρεως
 δ' αχμ. δ'. ἀλῶν ἀμμωνιακῶν δραχμ. β'. κυπέρου δραχμ.
 δ'. πέπερι δραχμ. β'. κόψας, σείσας χρῶ. ἄλλο. μαρ-
 μάρου ῥινίσματα οὐγγ. α'. ἄλός ὀπτοῦ οὐγγ. γ'. κασσίας
 οὐγγ.

Cap. CXII. Cod. E. πέ'.

- λευκαντικά] Codd. A. et C. λευκαντικῶ.
 προφυλάττουσιν] Codd. A. et C. προσφυλάττουσιν. Cod. E. πα-
 ραφυλάττουσιν.
 πεπέρεως] Eandem fere formulam habet Eros de passion. mulier.
 c. 58. p. 285.
 κέρατος] Q. Ser. Samonicus c. XV. v. 13. Scribonius Larg. c.
 XI. 60.
 κεκαυμένου] Codd. A. et C. καῦσον. Cod. E. καύσας.
 οὐγγ. α'.] Addunt Codd. A. C. ἄλος ἀμμωνιακοῦ. Codd. B. et
 D. λιτραν α'. Cod. E. ἕξκΓ. α'.
 μασίχης — οὐγγ. α'.] delet Cod. E.
 σχοίνου] Codd. A. et C. σχίνου.
 Φύλλου] Codd. A. et C. Φύλου. Plutarchus T. III. p. 1822. κα-
 θ' ἅπερ εἶναι τὰ θυμιακὰ καὶ κινάματα καὶ τῶνδους καὶ Φύλ-
 λα καὶ καλάμους ἀραβικοῦς. conf. Achilles Tat. lib. IV. p. 231.
 et ad eum Salmasius et ad Solinum p. 753. Heliodorus lib. X.
 p. 494. Arrianus Peripl. maris Erythr. p. 178. conf. quae ad
 c. 39. notavi.
 ἄλλο] Delent Codd. A. et C. ἄλλως. Codd. B. et D.
 μαράθρου] Plinius lib. XX. c. 23. Aelianus H. A. lib. IX. c. 16.

DENTIFRICIA

QVAE DEALBANT DENTES.

C A P. CXII.

Haec dentes a dolore quoque praeservant, cornu cervi usi, dum albescat uncia, mastiches unciae duae, floris junci odorati par pondus, piperis albi uncia, costi tantundem, folii par portio, tritis dentes fricantur. Aliud. Seminis foeniculi drachmae tredecim, pumicis uncia, salis Ammoniaci drachmae duae, iridis totidem, florum rosarum, spicae nardi singulae drachmae, tritis utitor.

Aliud. Ramentorum marmoris uncia, salis tosti unciae tres,

Y 4

tres,

σπέρμα] σπέρματος.

δραχμ. μ.] Cod. E. δραχμ. η.

κισσῆρεως] Paulus lib. III. c. 26.

ἄιδους] Codd. A. et C. ἄιδος.

ἄλλο] deest in Cod. A. Cod. D. ἄλλως.

ἄλλο κισσῆρεως] Formulam hanc praetervidit interpres. De pumicis ulu vid. Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 42.

ἀμμωνιακῶν] Synesius ep. 149. p. 94. Strabo lib. I. p. 84. et ad eum Casaubonus. Codd. A. et C. αἰὼς ἀμμωνιακοῦ.

χρῶ] Huc usque Codd. A. C. et E. caetera ignorant.

μαρμάρου] Codd. B. et D. praefigunt ἄλλως. Glossar. Philoxeni p. 112. marmor, μάρμαρον, μάρμαρον. leg. μάρμαρον, μάρμαρος. Phavorinus μάρμαρος, λευκὴ λίθος. ita ἡδύοσμον et ἡδύοσμος c. 73. Synesius epist. 127. ἡ πίδαξ ἐκ μαρμάρου ζητῶ. Sic quoque ἀμυλον c. 124. ἀμυλος vero Glossae Jaticae habent. Quodnam vero marmor sit intelligendum, indicare cum neglexerit noster, anxie non adlaborandum ut inquiramus, multas enim marmoris species eleganter recensuit doct. Blasius Cariophilus de antiquis marmoribus.

ἐνίσματα] Codd. B. et D. ἐνίσματος λίτρας α'.

κασσίας] Codd. B. et D. κασίας. Est cassia lignea glutinosa, nam cassia, quae fistulosa vocatur, ac merito inter purgantia lenissima numeratur, ignorabant medici veteres, Actuarius antiquiores

οὐγγ. γ'. ἰσως οὐγγ. γ'. ῥόδων ξηρῶν οὐγγ. γ'. κέρατος
ἐλαφείου κεκαυμένου οὐγγ. γ'. ναρδαράχου οὐγγ. β'.
Φύλλου δραχμ. β'. κισσήρεως δραχμ. γ'.

ΠΡΟΣ ΣΣΕΙΟΜΕΝΟΣ

ὀδόντας, καὶ αἱμασσομένα
οὐλα.

Κ Ε Φ. Ρ Η Γ'.

Στοιμένους ὀδόντας καὶ τὰ αἱμασσομένα οὐλα ἴσται,
ἴσται δὲ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ῥεῦμα, καὶ λευκαίνει τοὺς
ὀδόντας. σχιζῆς οὐγγ. δ'. μασιχῆς οὐγγ. α'. λιβαίου
οὐγγ. δ'. Φύλλου δραχμ. δ'. ἄλλα. ἐπὶ τῶν μεγίστων
ὀδονταλγιῶν ἀκρῶς ποιεῖ ὀφθαλμοῦ γήρας, καύσας καὶ λεύ-
νας μετ' ἐλαίου, πάχος ποιῶν μέλιτος, χρῶ. ἢ προσπί-
ζει τῷ γήρει μὴ κεκαυμένῳ, καὶ ἐκπίπτουσιν. ἄλλο. ἢ με-
λάνθιον

quiore, ut docent Bald. *Rouffus* Epist. Medicinal. XLVII. p.
174. Jo. *Fremel* Hist. Medic. P. I. p. 144. et *Corymbus* de
usu et praesentia theriac. p. 4. Cassiam veterum nostrum
esse Cinnamomum a *Scaliger* Scaligeran. prim. p. 53.
conf. *Guern. Rolsincius* de purgant. Sect. III. Art. II. c. 1. p.
118. et Jo. *Rhodius* ad *Scorbonium* Larg. p. 75. et p. 131.

ξηρῶν] Codd. B. et D. ξερῶν.

κέρατος] Codd. B. et D. κέρας.

ἐλαφείου] Codd. B. et D. ἐλάφου.

Φύλλον] Omittunt Codd. B. et D.

δραχμ. γ'.] Codd. B. et D. οὐγγ. γ'. et addunt: λεύσας μετὰ
μέλιτος ἀκάπνου, ἀπαξ τοῦ μινὸς περιχρεῖ τοὺς ὀδόντας.

Cap. CXIII. Carent hoc capite Codices Mss.

Στοιμένους] *Aëtius* lib. VIII. c. 35.

ἴσται δὲ] leg. ἴσται τε.

ῥεῦμα] Ἐπιφορὰν dicunt una voce. *Marcellus* Empir. c. XII.
p. 94. Ad epiphoras dentium et pituitam, si in dentes incide-
runt, quam epiphoram Graeci appellant.

tres, cassiae tantundem, iridis et cornu cervini usi par pondus, spicae nardi unciae duae, folii totidem, pumicis unciae tres.

AD DENTES MOBILES

SEV VACILLANTES ET CRUORE
SVEFVSAS GINGIVAS.

C A P. CXIII.

Dentes mobiles et cruentas gingivas sanant, et fluxionem quae ad ipsos fertur sistunt et dealbant. Aluminis scissilis unciae quatuor, mastichis uncia, thuris unciae quatuor, folii drachmae quatuor. Aliud. Quod in vehementissimis dentium doloribus summe facit. Anguium senectam comburito et ex oleo terito, dum mellis crassitudinem habeat, et utitor. Aut eam quae non cremata est applicato et excident. Aliud. Nigellam fri-

Y 5 xam

λιβόνον] *Apulejus* Apolog. p. 270.

ἐπι τῶν] *Alex.* lib. III. c. 10. p. 213.

ποῖσι] *Galenus* sec. loc. lib. V. p. 231. et *Alex.* I. c. addunt τοῦτο, quod nostro reddendum, et distinctio ponenda maior.

λεῖπας] Emendandi hinc *Galenus* et *Alex.*

ῥήσας] *Nicander Ther.* vf. 31. *Dioscorides* lib. II. c. 18. *Horapollo* Hierogl. lib. I. c. 2. apud quem leg. τὸ ῥήσας ἴσως ἀποδόστας. *Xiphilinus* Neron. p. 148. *Lactantius* ad *Statii Thebaid.* lib. IV. vf. 97. *Janus Gebhardus* ad *Tibulli* lib. I. eleg. 4. vf. 35. *Aelianus* H. A. lib. IX. c. 16. *Aëtius* I. c. ex quo haec hausit *Nonnus.* *Salmasius* ad *Solinum* p. 241. *Jo. Gorraeus* ad *Nicandri Ther.* p. 77. Quid sit ῥήσας exposuit *Aristoteles* H. A. lib. VIII. c. 17. *Spoilium serpentis* dixit *Eros* de passion. mulier. c. 17. p. 250. Non de serpentibus solum dicitur, verum etiam de cancriis similibusve apud *Aelianum* H. A. lib. XI. c. 37. conf. *Apulejus* Apolog. p. 286.

κακαυμένη] addit *Galenus* I. c. τοὺς ἐδόστας, quod nostro restituendum, nisi id consulto omiserit.

ἐπιπρῶσι] Praetens pro futuro, vid. quae ad c. I. adtuli.

λάνθιον Φρύξας, καὶ μετ' ὄξους λεάνας, δριμέος, ἐπι-
 θει τῷ βρωμάτι, καὶ περίπλασσε, καὶ οὐκέτι βρωθήσα-
 ται, ἀλλὰ μενεῖ οἶον ἦν, ἢ μελάνθην Φρύξας, λεάνας
 μετ' ἐλαίου, χρῶ ὁμοίως. Σμήγμα ὀδόντων. Γλήχων-
 νος καὶ ἀλὸς ἴσον ἐκάτερα ὕδατι Φυράσας, καὶ Φρύξας
 ὁμοίως χρῶ. ἐν ἄλλῳ, καὶ ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ, καὶ ἴσως
 ἀνά δραχμ. β'. ἄλλο. κέρας ἐλάφου, καύσας καὶ μασί-
 χην ὀλίγην σμίξας, χρῶ. ἄλλο. κισσήρεως δραχμ. δ'.
 σηπίας ὄσρακοῦ δραχμ. γ'. μασίχης χίας, Φύλλου ἀνά
 δραχμ. α'. ἄλλο. κισσήρεως κευκαυμένης οὐγγ. γ'. ση-
 πίας ὄσρακοῦ δραχμ. δ'. κέρατος ἐλαφείου κευκαυμένου
 οὐγγ. β'. ἄλῶν ὀπτῶν οὐγγ. β'. ναροδοσάχυος δραχμ. δ'.
 κυπείρου δραχμ. δ'. κόσου δραχμ. δ'.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΑΣΣΟΜΕΝΑ

οὐλα.

Κ Ε Φ. ΡΙΔ'.

Αἰμάσσονται οὐλα διὰ δριμύτητα ρεύματος, ποιεῖ
 δὲ ὑσκιάμου χυλός, ἢ τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ, σὺν ἐψίμα-
 τι,

βρωμάτι:] hoc est, dentis cavitati erosae. Ita Aëtius l. c. et Alex.
 p. 213. et ante eos Hippocrates morb. vulgar. lib. IV. p. 221.
 Sophocles Trachin. v. 703.

Ἐκβρωμάτι] ὡσεὶ πρίσιος
 ἂν βλέψῃς ἐν τομῇ ζύλου.

οἶον] nempe τὸ βρωμα.

μελάνθην] Aëtius recte μελάνθιον.

Σμήγμα] Nicetas Choniata. Annal. p. 268. τοῖσιν καὶ σμήγμα τοῖς
 σακρωίντας τῶν ὀδόντων.

Φυράσας καὶ Φρύξας] ita quoque Aëtius.

σμίξας] ita quoque aditum apud Aëtium. conf. not. ad c. 11.
 Schol. Euripidis ad Hecub. v. 219. λέγεται δὲ κρᾶσις ἐπὶ τῶν
 ὑγρῶν, οἶον οἶνον καὶ ὕδατος, καὶ τῶν τοιούτων* μίξις δὲ ἐπὶ
 τῶν ξηρῶν, σίτου, κριθῆς καὶ τῶν ὁμοίων.

κισσήρεως] Aëtius lib. VIII. c. 37. apud quem et sequens formula
 habetur.

xam et cum aceto acri tritam cavitati erofae imposito seu circumlinito, et ita non ulterius serpet, sed qualis primo fuit, manebit. Vel nigella in oleo frixa eodem modo utitor. Smegma dentium. Pulegii et falis pares portiones aqua subigito, et frixis eodem modo utitor. Alii legunt, falis Ammoniacy et Iridis singulorum drachmae duae. Aliud. Cornu cervi ustum et mastice paulum pro smegmate adhibe. Aliud. Pumicis drachmae quatuor, testae sepiae drachmae tres, mastiches chiae, folii, singulorum drachma. Aliud. Pumicis combusti unciae tres, testae sepiae drachmae quatuor, cornu cervi usi unciae duae, falis costi totidem, spicae nardi, cyperi, costi, singulorum drachmae quatuor.

AD CRVENTAS

GINGIVAS.

CAP. CXIV.

Cruorem fundunt gingivae ob fluxionis acrimoniam. Huc itaque facit hyosciami succus, aut ipsius decoctum

κυπείρου] Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 245. conf. c. 115.

C a p. CXIV.

αίμασσομένα] Codd. A. et C. αίμασσομένα ούλη.

Αίμασσονας] Derivatam hoc caput ex Aëtii lib. VIII. c. 23. Codd. A. et C. αίμάσσονα ούλη.

ούλη] Cod. D. τὰ ούλη.

ποιῶ] Leg. ποιῶ δὲ πρὸς ταῦτα. sic c. 48. et c. 61. ποιῶ καὶ πρὸς Φλυκταίνας. et mox ποιῶν πρὸς χημάσις. vel leg. ἐπὶ τούτοις ut c. 117. vel ἐπὶ τούτων ut c. 64. Cod. D. ἐπὶ αὐτοῖς. Cod. E. ποιῶ δὲ καὶ.

ὕοσκιάμου] ὕοσκιάμου. De hyosciamo praeclare egit doct. Schaeke Toxicol. Veter. c. 20. p. 63.

τι, ἢ σάγματι διακρατούμενα θερμά· ἢ ἐλαίας Φύλλων
ἀφέψημα. ἄλλο. βαλαυσίου, ῥόδων ἀνθους, μυρσίνης
ἀκρεμώνης, ἴσα ἔψει μετὰ ὄξυκράτου, καὶ διακρατεῖται ἄ-
λλο. σχίνου ἀκρεμώνων, βαλαυσίων, κυδωνέας ῥίζαν σὺν
ὄξυκράτῳ ἔψει καὶ διάλυζε.

ΠΡΟΣ

χυλός] Cod. E. χριστοῦ.

ἀφέψημα] Cod. A. delet articulum. Cod. D. τὰ ἀφεψήματα.

ἐψήματι] Deg. ἐψήματι, ac ita Codd. A. C. et E.

διακρατούμενα] Subaud. ἐν τῷ σώματι. c. 121. κατέχον ἐν τῷ
σώματι dixit, et addit hic Cod. D. ἐν τῷ σώματι. Codd. A.
et C. κρατούμενα.

φύλλων] Cod. E. φύλλα.

σάγματι] Videtur addendum φοινίκων. *Martius.*

σάγματι] ita quoque apud *Aëtium*. σάγμα autem est aqua
apud recentiores. *Du Cange* Glossar. p. 1425. addit Cod.
A. ἀνθῶν. Apud nostrum est ῥόδουσαγμα, sic c. 46 ῥόδου
ἐλαίου σάγμα, ubi eodd. B. et D. ῥόδουσαγματος, ex glossama-
te, et in hoc cod. D. σάγματι, Cod. A. vero σάγματι ῥόδου
nostrum c. 118. σὺν σάγματι, ubi Cod. B. ῥόδουσαγματι
legit.

ἄλλο] ignorant Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλας.

ἀνθους] Cod. E. ἀνθος.

βαλαυσίου] Cod. E. βαλαύσιον.

ἀκρεμώνης] recte *Aëtius* ἀκρεμώνων. Bene interpretes *summitates*
vertit, nam apud recentiores omne quod summum aut emi-
nens est designat hoc vocabulum. quod apud antiquiores ra-
mum

coctum cum sapa, vel palmarum sillamentum calidum ore contentum, vel oleae foliorum decoctum. Aliud. Balauftiorum, florum rosarum, myrthi summitatum, singulorum pares portiones, cum posca decoquito, et ore continere iubeto. Aliud. Ramorum lentisci, balauftiorum, radiceis mali cotonei decocto os colluant.

AD

inum praegransdem significare auctor est G. Budaeus ad ff. p. 155. Nicetas Choniac. Annal. lib. VI. p. 228. καθ' ἃ τῶν τότε μονασῶν ἠθροικῶς τοὺς διομαστοτάτους καὶ ἀκρέμονας. Nolter c. 238. σικκίς μελαίτης τὰ ἀκρέμονα, leg. ut apud Paulum τοὺς ἀκρέμονας, ubi interpres minus bene *styracis* dedit in versione. Isidorus Pelusiot. ep. V. ἀκρέμοσι δὲ βοτανῶν καὶ φύλλων πρὸς ἀλγὴν τροφὴν καὶ δύναμιν. conf. ep. CXXXII. Codd. A. et C. ἀκρέμονας. Codd. D. et E. ἀκραιμόνας. Seneca ep. 110. p. 437. arborum cacumina dixit.

ἐψω] I. ἐψε. Cod. D. ἐψωσ. Cod. E. ἐψήσας.

ὄζυκράτου] Cod. A. ὄζυκράτω.

διακράτου] Codd. A. et C. διὰ κράτου. Codd. D. et E. διακράτου.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον. Codex D. ἄλλως. delet Cod. E.

ἀκραιμόναν] Cod. E. ἀκραιμόνου.

βαλαυσίαν] Cod. E. βαλαύσιον, κιδανίαν.

ἐψω] I. ἐψε, ac ita Cod. E.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΒΕΒΡΩΣΚΟΜΕΝΑ

οὐλα καὶ σηπόμενα.

Κ Ε Φ. ΡΙΕ'.

Σικυίς μετὰ σμύρνης ξηρᾶς ἐπίπασσε. χαλιίτεως ὠμῆς οὐγγ. α'. καθμίας οὐγγ. ζ'. λειώσας σὺν ὄξει, καὶ ἠλιασας, ξηρὸν χρῶ. ἄλλο. συπτηρίας, ῥόδων ἀνθους ἀνὰ δραχμ. β'. ἀλῶν ὀρυκτῶν δραχμ. δ'. κρόκου δραχμ. α'. χρῶ ξηρὸν. ἄλλο. ὀμφακίου δραχμ. β'. συπτηρίας, σμύρνης, νίτρου ἀνὰ δραχμ. α'. κρόκου δραχμ. ζ'. χρῶ ξηρὸν, καὶ μετὰ μέλιτος. ἄλλο. τὸ ἀνθηρὸν συπτηρίας

Cap. CXV. Cod. E. πς'.

σηπόμενα] Accidit hoc Cleanthi. vid. *Diogenes Laërt.* lib. VII. p. 547. Delent hoc verbum Codd. A. et C. Cod. D. πρὸς οὐλα βιβρασκόμενα καὶ σηπόμενα. Cod. E. διαβιβρασκόμενα καὶ σεσηπόμενα.

Σικυίς] *Aëtius* lib. VIII. c. 25. Κικίς, unde apud nostrum leg. κικίς vel κικίδα, de qua voce consul. Schol. *Sophoclis* ad *Antigon.* vl. 1006. Codd. A. et C. κικίδα. Cod. D. κικίς. Cod. E. κικίδιον μετὰ μυσίνης.

σμύρνης] Codd. A. et C. μυσίνης. Cod. D. σμύρνας ξηρᾶς ἐπίπασσα. Cod. B. ξηρᾶ.

ὠμῆς] Quicquid praeparationem nondum expertum est, ὠμὸν vocant Graeci: ita de lateribus nondum coctis sed recentibus et mollibus. *Diodorus Sicul.* lib. II. p. 121. καθ' ἐν ἐν ὠμῶς ἐτι ταῖς πλίνθοις διατετέκωτο θηρία παντοδαπά. vel ardore folis. *Xenophon* *Oeconom.* c. 16. p. 79. τῆν δὲ γῆν σρέφω, ὡς ἡ ὠμὴ αὐτῆς ὀπτᾶτο. Sic *crudus* apud Latinos, vid. *Raderus* ad *Martialis* lib. VI. epigr. 28. et *Casaubonus* ad *Persii* Sat. II. p. 219. Jo. *Rhodius* ad *Scriveronium* *Larg.* p. 103. Jo. *Langius* *Epist. Medicin.* lib. II. ep. 41. p. 681.

οὐγγ. ζ'.] Cod. F. οὐγγ. ζ'.

σὺν ὄξει] Cod. εν.

ἠλιασας] *Xiphilinus* *Caligul.* p. 124. ἢ κα μὴ τῆ ἠλιασῶν τελευτῶνται. Codd. A. C. et E. ἠλιασας ac sic Cod. B. qui addit διάκλυζε. *Glossae Chemicæ* p. 120. Ἀσβεστος ἐμαρὸ τῶν ὠν ἐστὶν ἡ ἀιδάλευμένη δι' ὄξους καὶ ἠλιαζομένη. *Interpres graecus Rhazis* de *Variolis* c. 5. p. 249. ὅταν καλῶς ἠλιασθῆ. Helio-

AD EXESAS ET PVTRESCENTES

ΟΙΝΟΙΒΑΣ.

C A P. CXV.

Cucumerem asininum cum myrrha arida inspergito, chalcitidis crudae uncia, cadmiae unciae sex, trita ex aceto, in sole exiccari finito et utitor. Aliud. Aluminis, florum rosarum singulorum drachmae duae, salis fossilis drachmae quatuor, croci drachma, siccis utitor. Aliud. Succu uvae acerbae drachmae duae, aluminis, myrrhae, nitri, singulorum drachma, croci drachmae semissis, siccis utere et cum melle. Aliud Antheron.

Alumi-

Heliodorus lib. II. p. 134. τὴν δὲ — ἐξοδοιῆ τε καὶ ἡλιώταν διαδέοντες.

οὐγγ. α'.] Cod. D. ἀνά οὐγγ. α'.

ξηρόν] Codd. A. C. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] carent codd. A. C. et E.

συπτηρίας] Cod. E. συμπτηρίας.

αἰθρος] Codd. A. C. et E. αἶθος.

αἰών] Codd. A. et C. αἰὼς ὄρεκτοῦ. pro ὄρεκτοῦ.

δραχμ. α'.] Cod. E. κόκκιοι ἐν, χρῶ ξηρῶ.

ξηρόν] Codd. A. D. et E. ξηρῶ. ut et mox.

ἄλλο] deest in Codd. A. et E. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. 5".] Cod. E. Λα5".

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι τῶ τοῦ αἰθροῦ. Cod. D. μετὰ μέλιτος ἀκάπνιον. ἄλλως. Cod. B. ita quoque, sed omiffa voce ἀκάπνιον.

ἀιθροῦ] addit Cod. D. ξηρόν. *Plutarchus T. I. p. 94. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων ἑνία τῆν ὄψιν αἰθροῦ, καὶ τὴν χροῖαν οὐκ ἀπαθροῦν ἔχοντα. conf. p. 137. Scribonius Laeg. c. XII. 61. Celsus lib. VI. c. 11. Plinius lib. XXIV. c. 9. Coelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 3. Priscianus lib. I. c. 17. Salmasius ad *Vopiscum* p. 560. Compositionem hanc hausit noster ex *Aëtii* lib. VIII. c. 24. adde R. *Keuchenium* ad Q. Ser. *Samonicum* p. 126.*

κυπέρου] I. κυπέρου. ut c. 113. *Dioscorides* lib. I. c. 4. et ad eum *Matthioli*, *Glossae ad Petronii* c. 127. *Cyperon*, *Rosmarinum*,

ρίας, κυπέρευ, σμύρνης, ἀνὰ δραχμ. ἢ, στανδαράχης
δραχμ. δ'. Ἰσσεως δραχμ. γ'. κρόκου δραχμ. α'. ἀλός
δραχμ. β'. χρω̄ ξηρόν καὶ σὺν μέλιτι.

ΠΡΟΣ ΧΕΙΛΗ ΕΡΡΩΓΟΤΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙΓ'.

Τοῦ ὠοῦ τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν
προσκόλλιζε· ἢ Φοινίκων τὸν περιόσιον ὑμένα. ἄλλο.
στάτι αἰγείω, ἢ χηνείω, ἢ μυελῶ βοείω ἢ ἐλαφείω μετὰ
ἀκαράντου, καὶ τερεβινθίνης ἐνώσας, ἐπιτίθει. ἄλλο.
κηρίδα λείαν μετὰ τερεβινθίνης, καὶ μαζίχης ἐπιτίθει.
ἄλλο.

marinus, odorifera herba. ubi Eshardus addit: Tò κύπερον di-
citur Graecis, et ἡ κύπερος, herba odorifera, quae ut rosma-
rius, in nostris hortis vulgaris, et retento Graeco nomine Cypri-
dicitur. Barbavis etiam Cypria. Balsm Cathol. A Cyprus
Cypria, genus holieris, quia ibi valde abundet. vid. Stephanus
Byz. de Urb. v. Κύπερος p. 492. Cod. E. Κύπερον. (infusae
mouit cl. Cores.)

δραχμ. γ.] Cod. E. κόκκις γ'.

ἀλός] Cod. E. ἄλλος.

ξηρόν καὶ] Cod. E. ξηρῶ omisso καὶ.

Cap. CXVI. Cod. E. πζ'.

ἐρρωγότα] Codd. A. et C. ἐρρωγότα.

Τοῦ ὠοῦ] *Aëtius lib. VIII. c. 19. Marcellus Empir. c. XI. p.*
88. Kivanides p. 139. Pellicula ovi, quae et vemen dici-
tur, ad labia scissa facit. Pro vemen leg. ymen, vel hymen.
Verba haec ignorant codices Mff. Vind. Cod. E. corrupte
τούτων ἐντὸς.

ῥάχεσι] *ῥάχης dorsum hic est, sive pars externa superior. Rufus*
Ephes. lib. I. p. 25. cont. p. 28. et 50. Theophilus Proto-
ipath. lib. IV. p. 59. ῥάχιν παλι. ῥάχης ὄρον montium dorsa.
Strabo lib. III. p. 209. Cod. D. τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι
τῶν. Codd. A. et C. τοῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν προσέπλασσε
τῶν ἡμῶν τὸν περὶ τὸν ὄσόν τῶν Φοινίκων· ἢ κατὰ μίαν τὴν
περὶ κόμβον ἐσπᾶσεν ἐγρίσκόμενοι ὑμένα στάτι κ. τ. λ. Cod. E.
ῥάχισι.

Aluminis, cyperi, myrrhae, singulorum drachmae octo, sandaracae drachmae quatuor, iridis drachmae tres, croci drachma, aloës drachmae duae, ficcis utitor et cum melle.

AD LABRA DISRVPTA.

CAP. CXVI.

Ovi internam pelliculam fissuris labiorum agglutina, aut quod pelliculae similitudine circa palmarum officula adhaeret. Vel ossis palmarum membranulam. Aliud. Adipem caprillum, vel anserinum, vel medullam bubulam vel cervinam cum amarantho, et resina terebinthina permisceto et imponito. Aliud. Gallam tritam cum terebinthi-

προσκόλληζε] Αέτιας προσκόλλη. Cod. D. προσκίμιζε. είτα τόν περι τόν ασόν τ. Φ. Cod. E. προσκόλληζε.

περίσσειον] Cod. E. τόν περίσσειον.

ύμεικ] addit Cod. D. επί τήν.

άλλο] Cod. D. άλλος.

χρησία] Priscianus lib. I. c. 15. Simeon Sethi de aliment. p. 154. άσκήτως άσπιτελέϊ έπαλειψόμενοι τοίς διηρημένοις χείλεσι.

άμαράντου] Aëtius Serm. 3. c. 18. legit άμαράντου. Martins.

άμαράντου] Codd. A. et C. άμαράντου.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβινθίνου. Distinctio minor ponenda post τερεβινθίνης.

άσπας] omissum in Codd. A. et C. Interpres retulit ad miscelam specierum. Neque distitor de medicamentis miscendis hoc verbum adhiberi, ut apud Aelianum H. A. lib. X. c. 32. conf. Cod. A. et C. cap. 224. quod addicamentum ab aliena manu adpositum esse vel exinde patet, quod noster nullibi hoc verbo eo sensu miscendi usus sit: ac idem statuo de alio cap. 245. Codex tamen B. c. LIII. addidit καί ένώσας hoc sensu, at solus, hic quemadmodum Cod. D. c. 125. malim referre ad remotius έάχμς, ut fissurae labia arcte committantur; ita Aelianus H. A. lib. IV. c. 32. καί ένούται πάλιν η κομη. conf. lib. IX. c. 4. et c. 47. Galenus de ossib. p. I. τόν μόν κατά κατά σύμφυτον ήνωται. idem Meth. Med. lib. III. p. 60. ή γάρ τής συνεχείας λύσις τής έιασι έπίσχηται. Jo. Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 575. τά διεσώτα ήνωθη. Contrario

ἄλλο. μασίχην σὺν οἴνῳ λεάνας, ἐπίχρει. ἄλλο. ὄσρεα
 πεκαυμένα αἰεὶ ἐπίτασσε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῆ

γλώσση βατράχων.

Κ Ε Φ. ΡΙΖ'.

Ὁ Βάτραχος ὄγκος ἐστὶν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ μά-
 λιστα τῶν Φλεβῶν γινόμενος· ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτοῖς, ἰού-
 ξουῶ, χαλιτίως, κηκίδας, ἴσα λειώσας σὺν γλυκῆ,
 ἐπίχρει. ἄλλο. κηκίδας καὶ ὄροβον λειώσας σὺν μέλι-
 τι, ἐπίχρει. ἄλλο. ῥόδων σπέρμα, καὶ ῥοῦν ἔρυ-
 θρον,

rio modo peccavit Casp. Hoffmannus ad Galeni de Ossib. c. 7.
 p. 16. dum ad ῥάχην retulit verba: κατὰ δὲ τὸ πέρασ αὐτοῦ
 — ῥάχην, quae ad τὸν ἰώτοι pertinet, nec proinde follicianda.

ἐπιτίθει] Cod. D. ἐπιτίθει.

ἄλλο — ἄλλο] Absunt a coll. E.

κηκίδα] Priscianus lib. I. c. 15.

αἰεὶ] Vertere neglexit interpres; Aëtius λειότατα, unde quis non
 vane suspicaretur legendum esse λεία, ut habet Cod. E. vel
 αἰα, sic cap. 115. χρῶ ζηρόν. Nihil tamen mutari velim, nisi
 αἰεὶ hic vertendum successe, quam significationem hujus vo-
 culae exposuit Casaubonus ad Strabonis lib. I. p. 113. vel per
 vices, vid. Laëtantius ad Statii Thebaid. lib. XII. vs. 353 [vel
 etiam subinde, ut apud Plinium Sec. lib. I. ep. 13. Οὐσίβιος
 de fractur. I. p. 78. καθ' ὃν καιρὸν καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Περγαμῶν
 τῶν ἀρχιερέων τὰς καλουμένης μονομαχίας ἐπιτελοῦντων κ. τ. λ.
 ita haec edidit cel. Cocchius ex cod. Mf. cum ante legeretur
 καθ' ὃν καιρὸν αἰεὶ, quam lectionem praefero, et verito successe
 non vero semper cum Vidio. Codd. A. et C. λία. Cod. B.
 καὶ. Pináarus Olymp. Od. IX. p. 33.

ἔγ —

χάρις βασιλῆος αἰεὶ.

Porphyrius Homeric. Quaest. XXVI. αἰεὶ explicat ἐὸ συνεγίς,
 ἀλλ' ἐπὶ βραχύ. quo sensu voculam illam adhibuit de Abili-
 nentia lib. IV. 2. p. 298. Diadorus Sicul. lib. XX. p. 439. οἱ
 δὲ περὶ τοῦ Δημήτριον ἐκ διαδοχῆς κινδυνεύοντες καὶ νεαλοῖς αἰεὶ,
 γινόμενοι. Achilles Tat. lib. III. p. 157. ἡ δὲ καὶ αἰεὶ πρὸς
 μὲν τὸ κερτούμενοι τῆς θαλάσσης ἠγείρετο, πρὸς δὲ κ. τ. λ.
 Héliothonus lib. II. p. 90. et lib. VIII. p. 363. Arrianius de Ex-
 ped. Alex. M. lib. II. c. 13. p. 82.

rebinthina, et mastiche imponito. Aliud. Mastichen ex vino tritam inungito. Ostrea combusta seu in cinerem redacta inspergito.

DE LINGVAE MORBO

QVI BATRACHVS SIVE RANVCVLVS

APPELLATVR.

C A P. CXVII.

Batrachus tumor est sub lingua, sed praecipue tamen venarum ejus. Huc itaque faciunt, aeruginis rarsae, chalcitidis, gallae pares portiones cum passo tritae insperguntur. Aliud. Gallas et ervum cum melle tritas illinito. Aliud. Rosarum semen, et rhoen rubrum

Z 2

brum

C a p. CXVII.

ἐν τῇ γλώσσῃ] Codd. A. et C. ἐν γλώσσῃ.

ὁ βάτραχος] vid. Stalpart van der Wiel Observ. rarior. cent. I. observ. 20. Paulus lib. III. c. 26. Aëtius lib. VIII. c. 39. Actuarius lib. II. c. 16. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. LIII. Articulum ignorat Cod. E.

Φλεβῶν] ita Aëtius. Cod. E. τὰς Φλεβᾶς. Paulus vero παιδίων. Leg. apud Aëtium et nostrum βρεφῶν. ac ita Cod. B. et addit κατὰ τὰς Φλεβᾶς. Noster c. 119. ἐπὶ μὲν τῶν βρεφῶν. Martinus Etymolog. p. 122. rana tumor sub lingua maxime pueros infestans.

αὐτοῖς] Paulus ἀφθῆς. Aëtius ἐπ' αὐτῶν, ac ita noster c. 64. et 113. at c. 165. iterum ἐπ' αὐτοῖς. Hippocrates Mochlic. p. 120. ποιῶσι ταῦτα τῇ ἐμβολῇ, omissa praepositione ἐπί. Codd. A. et C. αὐτοῖς. αὐτοῦ Cod. D. Cod. B. ἐπ' αὐτῶν τὰδε.

κηκίδος] Cod. E. κηκιδίου.

λιώσας] Caret hoc verbo et sequenti κόψας Aëtius.

γλυκῆ] Antidotus apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109.

Τούτους ἀμιγνύονται βάπτειν εἰς γλυκῆν.

Quomodo passum paratur docet Athenaeus lib. X. c. 11. p. 440. ubi vid. Casaubonus. Cod. E. μέλιτι.

ἄλλο] delet Cod. E. et mox itidein.

καὶ ὄρεθον] Cod. B. μετὰ ὄρεθον.

θρόν, κόψας σὺν μέλιτι, ἐπίχρει, καὶ ἐλαίας φύλλων
ἀφέψημα διάκλυζε.

ΠΡΟΣ ΓΛΩΣΣΑΝ

Φλεγμαίνουσαν.

Κ Ε Φ. Ρ Η'.

Ἀνδράχην διαμασάσθω, ἢ Φύλλα παλιούρου
διαμασάσθω, ἢ Φύλλα ἀπαλὰ ἐλαίας τρέφας σὺν
ἐλαίῳ, διάχρει, ἢ ἔψημα μετὰ σάγματος διάκλυζε, ἢ
τὸ ὑδροροσάτον, ἢ ψυλλίου χυλὸν σὺν σάγματι.

ΠΡΟΣ ΑΦΘΑΣ.

Κ Ε Φ. Ρ Ι Θ'.

Γίνονται αἱ ἄφθαι ἐπὶ μὲν τῶν παιδίων ἐκ τοῦ γά-
λακτος τῆς τροφῆς, μοχθηροῦ ὄντος· ἐπὶ δὲ τῶν τε-
λείων,

θρόν ἐρυθρόν] *Dioscorides lib. I. c. 150. Glossa in Cod. D. ῥόθον*
ἐρυθρόν.

διάκλυζε] *Cod. E. ἐπίχρει.*

C a p. CXVIII.

Ἀνδράχην] *Aëtius lib. VIII. e. 40.*

διαμασάσθω] *Aëtius διαμασάσθωσαν.*

παλιούρου] *Theophrastus Hist. Plant. lib. III. c. 17. καὶ ὅγε πα-
λιούρος ἐν λοβῶ τινι τοῖς κερπὸν ἔχει, καὶ ὑπὲρ τῶν φύλλων, ὡς
ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρα γίνονται, χερπὸν δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῦ βήχους
εἰ-ιατρειὴ κόπτοιτες· ἔχει γὰρ τὴν γλισχρότητα καὶ λίπος κ.
τ. λ. ubi vid. *Boissieu p. 265. Ejus vires quoque recenset*
Diodorus Sicul. lib. V. p. 364. Codd. A. et C. πλειούρον.
*Cod. E. παλιούρου.**

ἀπαλὰ] *Codd. A. et C. ἀπαλλα. Cod. E. ἀπὸ ἐλαίας.*

ἔψημα] *Codd. A. C. et E. ἔψημα.*

ἢ τὸ] *Cod. E. ἢ τὸν.*

ὑδροροσάτον] *Codd. A. C. et D. ὑδροσάτον.*

ψυλλίου] *Codd. A. et C. ψηλλίου.*

rum cum melle contusa illinito, vel oleae foliorum decocto os collaito.

AD LINGVAM

INFLAMMATAM.

CAP. CXVIII.

Portulaca, vel folia paliuri commanducata, vel folia oleae tantum ex oleo trita et illita vel sapa cum stillamento ore contenta, vel hydroxolatum, vel pulicariae succus cum stillamento.

AD ORIS VLCERA

SERPENTIA, QUAE ἀφθας GRAECI NOMINANT.

CAP. CXIX.

Fiunt aphthae. hoc est oris ulcera in infantibus, tenerisque adhuc pueris, ex vicioso nutricis lacte, in firmiori

Z 5

σώματι.] Cod. B. ζοδοςώματα

Cap. CXIX. Cod. E. πη'

πρός ἀφθας] Codd. A. [et C. περί ἀφθας. Cod. D. προς αυθας.

Γινονται] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 252. Aetius lib. VIII. c. 42. Celsus lib. VI. c. 11. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 9. Aetnarius lib. II. c. 16. Bald. Roussens de morb. mulier. c. 39. Cod. B. γινονται.

ἀφθας] Erotianus Lex. p. 13. Cod. D. αυθας.

παιδιων] Cod. B. παιδων.

τροφου] Cod. B. ζεύσεως. Matres apud Graecos infantes suos non lactasse, sed eos nutricibus tradidisse culpat Phavorinus apud Aul. Gellium N. A. lib. XII. c. 1. conf. Pfeifferus Antiquit. Gr. lib. IV. c. 27. p. 671.

μολιθησού] Codd. A. et C. μολιθησας ουσης. Cod. D. ούτος μολιθησού. et sic Cod. B. Jo. Phil. Burgravius de aere, aq. et loc. Francofurt. p. 138.

λείων, χυμῶν μοχθηρῶν ῥευσάντων εἰς τὸ σῶμα, ἢ διὰ
 δριμύτατα τῶν ἐσθιομένων· γινώσκονται ἄψι διὰ τῶν
 χρωμάτων αἱ μὲν γὰρ ἐρυθραὶ ἐξ αἵματος εἰσὶν, αἱ δὲ
 ξανθαὶ ἀπὸ χολῆς, αἱ δὲ λευκαὶ ἀπὸ φλεγματος· αἱ
 δὲ παλαιούμεναι, ἐκ μελαγχολικοῦ χυμοῦ. ἐπὶ μὲν
 οὖν τῶν βρεφῶν ἐπιτήδεια εἰσὶν ὅσα ψωμίζουσιν αἱ γυ-
 ναῖκες· φακὴ μετὰ βραχέος ἄρτου, καὶ μυελοῦ ἐλα-
 Φείου ἢ μοσχείου, ἢ μηλοκυδώνια, ἢ ἄπια, ἢ μέσπια,
 ἢ ἰνύθα, μίσγειν τῷ ψωμίσματι. Ἐπὶ δὲ τῶν τελείων,
 ὀμφάκιον διαλυόμενον σὺν οἴνῳ, ἢ ῥοῦς μαγειρικός ὁμοί-
 ως, ἢ μίσυ ὠμῆ μετὰ μέλιτος, ἢ ἰὸς σὺν οἴνομέλιτι δια-
 χρισμένος, ἢ κλυζόμενος, ἢ χαλκίτης ὠμῆ σὺν ἐλαίῳ
 λειω-

χυμῶν] *Aëtius* ἢ χυμῶν. Cod. A. χυμῶν.

ἐσθιομένων] Codd. A. et C. αἰσθιομένων.

γινώσκονται] Codd. A. et C. διὰ γινώσκονται.

ἄψι] ὄψι, ita Codd. A. C. et E.

χρωμάτων] Codd. A. et C. βρωμάτων.

παλαιούμεναι] Videtur legendum, ut constat ex *Aëtio* Serm. 8. c. 1. 39. μελαιούμεναι. *Martius*.

παλαιούμεναι] Malim legerε παλαιούμεναι, quo verbo itidem usus est *Aëtius* l. c. et noster c. 271. conf. Schol. *Theocritiad* Idyll. V. vi. 99. et *Gregorius* de Dialect. p. 133. et ad eum doct. *Koen* colorem hunc plurimum extimescunt medi i vid. *Hippocrates* Coac. Praenoi. p. 185. Cod. D. παλούμεναι. Cod. B. αἱ δὲ μέλαινας. Cod. E. πεπελούμεναι, addit doct. *Cores*, sic mendose pro πεπελούμεναι vel πελούμεναι.

ἀπὸ τοῦ] Codd. A. et C. ἐκ τοῦ.

ἐπὶ] Cod. B. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν.

ἐπιτήδεια] Codd. A. et C. ἐπιτήδια.

ψωμίζουσι] *Galenus* sec. loc. lib. VI. p. 254. *Plutarchus* T. III. p. 1772. ἐν μέρει θάλλοιτες τὰ ἄσκα καὶ ψωμίζουσι πρότεροι τὰ νεοττία. *Parrysius* de Abstin. lib. III. 23. p. 274. conf. *Adr. Heringa* Obierv. Cap. 27. p. 231.

φακὴ] ita semper exaratum apud nostram, cum apud alios φακὴ legas, ut apud *Theophrastum* char. c. 14. ubi tamen exemplaria quaedam φακῆ habere testatur doct. *Fischerus* p. 109. Codd. A. et C. φακῆν.

βραχέος] Cod. E. βράχους.

μηλοκυδώνια] Codd. A. et C. μηλοκυδωνία. Cod. E. μηλοκυδώνια.

rioribus vero, seu in quibus aetas paulum processit, ob vitiosos humores fluentes ad os, vel ciborum acrimoniam, visu vero cognoscuntur ob colorem, rubrae enim ex sanguine originem trahunt, quemadmodum flavae e bile, et albae e pituita et nigrae ab atra bile. In infantibus itaque conveniunt quaecunque mulieres alias offerunt, ut est lens cum modico pane, et medulla cervina, aut vitulina. Miscere item oportet cibus, aliquid ex malis cotoneis vel pyris, vel mespilis vel intybo. In adultioribus porro haec profunt. Succus uvae acerbae in vino dissolutus, vel rhu coriariorum eodem modo, vel misy crudum cum melle, vel aerugo cum vino misto illita, vel gargarizata, vel chalcitis cruda ex oleo tri-

Z 4

ta,

μοσχίου] Cod. A. μοσχίου. Cod. B. μόσχου.

μέσπιλα] Boëthius ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 12. p. 200. Codd. A. et C. ἀπίων ἢ μεσπίλων. Cod. E. ἀπίων.

ἰτυβα] Codd. A. et C. ἢ ἐτίβεια. Cod. D. ἰτυβα. Cod. E. ἐτίβεια.

μίγει] Cod. E. μίγει.

ψωμίσματι] Sextus Empir. adv. Mathemat. p. 72. εἰκότως τοῖς τίτθαις, αἱ μικροὶ τοῦ ψωμίσματος τοῖς ποίδιαις δίδουσαι. ad de Schol. Aristophanis ad Equit. vl. 712. et Casaubonum ad Theophrastii char. c. 20. p. 206.

ὀμφάκιον] Codd. A. et C. ὀμφάκιον. Cod. D. ὀμφάκια. et Cod. B. Cod. E. ὀφάκιον.

διαλυόμενον] Cod. D. διαλυομένους. Cod. B. διαλυόμενα. Leg. διακλυζόμενον.

μαγειρικὸς] Interpres coriariorum. Scribonius Larg. c. XXVII. 113. rhus, quo coqui utuntur. ita enim leg. non rhus. Cod. E. μαγειρικὸς.

ἢ μίσι] Code. A. et C. ἢ μισυ.

μίσι] De eo consul. Foëssi Oecon. Hippocr. p. 252. et Sam. Dale Pharmacol. p. 37.

ὀμῆ] Codd. A. et C. ὀμῆ.

ἰός] Codd. A. et C. πῆ δέ. Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 36. p. 657.

χαλκίτης] χαλκίτης.

λειωθῆσα καὶ διαχρισμένη τὰς ἀφθας μόνον. ἄλλο. κη-
ροῦ, ῥοῦ, ῥοδων ἀνθους, κρόνου, κέσου ἴσα λῆα σὺν με-
λιτι διάχρισε, ἢ κέρας ἐλάφου κεκαυμένην παράτριβε, ἢ
μαράθρου ῥίζαν κεκαυμένην.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΘΜΙΟΙΣ

Φλεγμονῶν.

Κ Ε Φ. ΡΚ'.

Συνεχέςατα παρίσθμια ἐν Φλεγμονῇ γίνονται, θερ-
μοὶ γὰρ καὶ ὑγροὶ οἱ τόποι· αἰσίωνται δὲ μᾶλλον τῶ
πάθει

λειωθῆσα] Codd. A. et C. συνλυωθῆσα.

διαχρισμένη] Codd. A. et C. καὶ χρισμένη.

ἀφθας] Cod. D. τοῖς ἀνθους, μόνους. Cod. B. τοῖς ἀφθους μέ-
γους. Recte Cod. E. revocat praepositionem, εἰς τὰς ἀφθας.
Interpungendus autem hic locus sic: ἀφθας· μόνον. Solum δι-
xit ut cap. 216. καὶ τὴν κεκαυμένην μόνον καταπάσσε, pro
quo c. 83. κατ' ἴδιον dixit, nam sequuntur composita. capite
vero 140. ἢ πέπερι μόνον.

ἄλλο] Codd. A. C. et E. non habent. Cod. D. ἄλλας.

κηροῦ] Codd. A. C. et E. κηρόν, ῥοῦν. Secutus ductum Mss. ha-
riolot leg. ἄλλο· κήρον. Ροῦ, κ. τ. λ. conf. c. 200. aut κη-
ρόν ut habent codices, nam sicca sunt, quae compositionem
efficiunt ac teruntur cum oleo, quod cum cera facile fieri ne-
quit; vel potius legendum κηρόν pro ἕρῳ ῥοῦν, ut c. se-
quenti.

ῥοῦ] omittit Cod. D.

ἀνθους] Codd. B. et E. ἀνθος.

κρόνου] Codd. A. et C. κρόνος.

κέσου] Cod. E. κέσον.

ἴσα] Caret hac voce Cod. E.

λῆα] Codd. A. et C. λνώσας. Cod. E. λειώσας.

διάχρισε] alterius non progreditur Cod. B.

κεκαυμένην] non agnoscunt Codd. A. et C. Cod. E. καύσας.

μαράθρου] Codd. A. et C. μαράθρου, μόραθου et μάραθρου pro-
nuntiae scribi observat Casaubonus ad Serapionis lib. III. p. 242.
conf. c. 139.

ρίζαι] Codd. A. et C. ρίζα.

ta, et circa aphthas tantum illita. Aliud. Cerae, rhois, horum rosarum, croci, colli pares portiones, cum molle tritae oblinuntur, vel cornu cervinum crematum affricatur, vel foeniculi radix combusta.

DE TONSILLARVM

INFLAMMATIONE.

C A P. CXX.

Tonsillae etiam frequentissime inflammatione corripuntur. Calidae enim et humidae sunt partes, magis

Z 5

vero

κεκαυμένη] Codd. A. et C. κέ. Cod. E. κείσας. Hic in fine Cod. D. collocat verbum παρατρίβει.

C n p. CXX. Cod. E. πθ'.

παρισθημοίς] Cod. E. παρισθημοίς.

φλεγμονών] Codd. A. et C. πυρετών.

συρραχάτα] Aetius lib. VIII. c. 48. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 9. Celsus lib. VI. c. 10. Codd. A. et C. Νῶν συρραχάτα marg. ἀμετρα. Cod. D. Καὶ αὐτὰ τὰ π. Cod. E. τῶν συρραχάτα.

παρισθημια] conf. jocus Antholog. lib. II. c. 40. epigr. 13. unde ita dicuntur, docet Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 938. Codd. A. et C. παρισθημια.

ἐν φλεγμονῇ] Aeschines Axiach. p. 149. ἐν ἔργῳ γενόμενος. Musonius apud Stobaeum Segm. XIX. p. 167. οὐδὲ ἐν αἰσχροῦ σὺδενί γίνεται. Lexic. Biblioth. Coisl. p. 470. γίνεται ἐν καλῶ. Schol. Homeri ad Iliad. Z. vs. 241. πολλὰ αὐτῶν ἐν κακῶσιν ἐγένετο. Synesius de provident. p. 84. Antholog. lib. II. c. 34. epigr. 2. ἐν τοῦσιν κεκλιμένη. M. Antoninus lib. X. c. 19. Cratius Cyneg. lib. I. vs. 455.

Disce, commissis quantum Deus ultor in ira
Pone sequens valeat.

nbi Th. Johnson sic nove dictum esse; sed dictum Graecorum more ἐν ὀργῇ γενόμενος hoc est iratus. Exempla ex Herpoto adtulit Raphaelius ad Act. Apost. c. XXII. 17. Oribasius de fractur. p. 105. ἢ μὴν γὰρ — ἐν φλεγμονῇ γενομένη. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 10. p. 8. D. αὐτὸ ἐπὶ φλεγμονῇ γίνεται. corrig. ἐν φλεγμονῇ γίνεται. vel ἐν subaudiendum. idem morb. chron. lib. I. c. 6. p. 32. D. ἢ δὲ τι τῶν ἐπλάγχτων ἐν φλεγμονῇ

πάθει οἱ πολύαιμοι καὶ παῖδες διὰ τὴν ἀδδὴ Φαγίων, καὶ οἱ ἀκρατοπόται, δεῖ ἀναγαργαρίζεν τὰ εὐφοντα, καὶ ἀποκρούοντα, οἷον Φακῆς ἀφέψημα μετὰ ῥόδων καὶ μυζαρίων καὶ Φοινίκων, καὶ Φλεβοτομῆν ἀπ' ἀγνώου, ἢ σικυῶν· μετὰ δὲ τὴν κένωσιν ἀναγαργαρίζεσθωσαν ἀφέψηματι γλυκυρρίζης μετὰ ἐψήματος, ἢ ζάγματος, ἢ σικυῶν, καὶ ὑσσωπου ἀφέψημα, ἢ ὑδροροσάτον ἢ ῥοιᾶς τεθλασμένης χυλόν, ἢ γάλα χλιαρόν· ἔξωθεν δὲ πυριαζέον σπόγγοις, ἐκ θερμοῦ ὀμβρῆμου ὕδατος· κατὰ πλάσσει δὲ διὰ κριθίνου ἢ λινοσπέρμου ἢ τηλίνου σπέρματος, καὶ μυζαρίων, καὶ Φοινίκων. χρεῶ δὲ καὶ τοῖς ζωματικοῖς διαχρίσιν. Τὰ δὲ λοιμικὰ καὶ ἐσχαρῶδη ἔλκη ἐν τοῖς

παρι-

μασίῃ ἢ γεγόνος. *Philostatus* Ep. Apoll. Tyan. ep. 18. ἐν δόξῃ γενόμενος. conf. *Marklandus* ad *Maximum* Tgr. p. 690.

πολύαιμοι] Codd. A. et C. πολυάματι.

καὶ παῖδες] Cod. D. καὶ οἱ παῖδες.

ἀκρατοπόται] Tales hodie adhuc Graeci, ut testatur doct. *Guyot* itinerari. T. I. p. 121. Cod. B. ἀκρατοπόται, καὶ omittit Cod. E.

δᾶ] Codd. B. et D. καὶ δᾶ.

ἀναγαργαρίζων] addunt codd. A. C. et E. τούτους.

εὐφοντα] Cod. A. εὐφοντα. Medicamenta nonnulla, quae apud veteres adstringentia censentur, recenset *Hebenstreit* *Palaeol. Therap.* p. 642.

ἀποκρούοντα] Verbum medicis usitatum, ubi de adstringentium viribus sermo est. *Oribasius* de fractur. I. p. 78. Vinum nigium ἀποκρούεται μὲν τοῖς ἤδη περιεχομένοις χυμοῖς, ἀποστέλλει δὲ τοῖς ἐπιρρέοντασ. conf. *noëter* c. 25.

Φακῆς] Codd. A. C. et E. φακῶν.

μυζαρίων] *Sebesten.* *Poultus* lib. VII. p. 398. *Plinius* lib. XV. c. 13. et ad eum *Harduinus.* *Paul.* *Leopardus* *Emend.* lib. XVI. c. 22. *Jac. Nicol. Loënsis* *Epiphyll.* lib. IX. c. 22. *Salmosius* ad *Salicum* p. 931. *Amman* ad *Caesium* *Aurel.* acut. morb. lib. III. c. I. p. 186. et C. H. *Eyns* *Itiner.* p. 132. *Diodorus* *Sicul.* lib. I. p. 40. adde *Lemery* *Dictionnaire* des drogues p. 498. et S. *Dale* *Pharmacolog.* p. 323. Codd. A. et C. μυζαρίων. *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 66. p. 340.

καὶ] deest in Codd. A. et C.

ἀπ' ἀγνώου] Quam solliciti fuerint veteres de eligenda vena in cubito, vid. apud *Anonymum* de V. S. p. 10.

vero hoc affectu corripuntur, qui multo sanguine abundant, et pueri ob voracitatem et qui vino meraco utuntur. Gargarizandum itaque in hoc casu est, ex adstringentibus et reprimentibus, et lenticulae decocto cum rosis, et myxariis et palmulis, sanguis deinde e cubito mittendus, et cucurbitulae admovendae, novissime etiam post evacuationem gargarizandum erit ex radicis, quam dulcem appellant, cum sapa decocto, vel stillamento, vel ficuum, vel hyssopi, vel hydrorofato, id est julepo ex infusione rosarum, vel decocto granorum mali punici contusorum, vel lacte tepido, extrinsecus vero fovere oportet spongiis ex aqua pluviali calida. Cataplasmata vero sint ex farina hordeacea vel seminibus lini et foenugraeci et myxarum et palmularum, potes uti etiam inunctionibus ori accommodatis. Pestiferis vero jam et crustam habentibus, ulceribus tonsillarum succurrit, medicamen-

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφεψήματα. Quae sequuntur usque ad ἀφεψήμα exciderunt e Codd. A. et C.

ἀφεψήμα] Cod. D. ἀφεψήματος.

ὑδρορυσάτον] Cod. D. ὑδρυσάτον.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

επόγγυος] Addit Cod. E. post hanc vocem : ἢ κυχλίαις ἁμοῖς. conf. c. 115. et 128.

ὄμβριμον] Codd. A. C. et E. ὄμβριον.

ὑδατος] Codd. A. et C. ὕδατι.

κατάπλασσε] Cod. D. καταπλάσσει.

κρηθίνου] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Codd. A. et C. κρηθίνου.

τηλίνου] Cod. D. τυλίνου.

μιζαρίων] Codd. A. et C. μιζαρίων.

διαχρήσις] Codd. A. et C. διαχρήσις. Cod. D. διάχρησα.

Τὰ δὲ λ.] Novum caput in Cod. D. nempe XXII. libr. III. cum hoc lemmate *περὶ λοιμῶν ἐλκῶν.*

παρισθμίαις] Codd. A. et C. παρισθμίαις.

ἢ τε] Cod. E. ἢ τοῖς δια-

μέρων] Codd. A. et C. μέρων.

παρισθιμίσι θεσθῶ, ἢ τε διὰ μέρων ἢ ὑδρόμελι ἔχων ἀν-
θος ῥόδων λεῖων ἐμπεπασμένον, ἢ κέσον, ἢ ῥοῦν ξηρὸν
λείαν, ἢ τὸν ἀνδρονίον προχόν, ἀνογαργαρίζει δὲ διὰ γλυ-
κυρέζης ἀφειψήματος, καὶ κρόνου καὶ σμύρνης, διάχρισ-
ε δὲ καὶ ταῖς σωματικοῖς.

ΠΡΟΣ ΔΥΣΩΔΙΑΝ

σώματος.

Κ Ε Φ. ΡΚΑ.

Ἰσθ ἀποβρέξας οἴνω παλαιῷ εὐώδει δίδου διακλύ-
ζεσθαι συνεχῶς, καὶ κατέχειν ἐν τῷ σώματι, ἢ σμύρνην
διαλύσας, δίδου διακλύζεσθαι εἰς ἐσπέραν· πρῶτῃ δὲ
ἐφειψήμα σάχχος δίδου διακλύζεσθαι ἢ αὐτὴν διαμασά-
σθαι, ἢ ῥόδα κεικομμένα παρατρέιβε συνεχῶς, ἢ σκροῖου
ανθος

ἔχων] Locus corruptus, interpres ἐμπεπασμένον legisse videtur
sic Cod. D, qui etiam habet ἔχον. Cod. E. τὰ ἔχων. To-
tum igitur hunc locum manuscriptorum ope, ita constituo: τὸ
ἔχον ανθος ῥόδων λεῖων ἐμπεπασμένον.

λεῖων] Cod. E. λῆων.

ἐμπεπασμένον] Codd. A. et C. ἐμπεσπασμένον. Cod. E. ἐμπε-
πασμένον.

κέσον] Codd. A. et C. κέσον.

ῥοῦν] Codd. A. et C. ῥοῦ ξηροῦ. Cod. E. ῥοῦν.

ξηρὸν] Codd. D. et E. ξηρῶν.

λείαν] Leg. λῆαν. Codd. A. et C. λῆαν. Cod. D. λῆαν.

ἀνδρονίον] Synthesin dante Celsus lib. VI. c. 14. Scribonius Larg.
c. XIII. 63. Marcellus Empir. c. XI. p. 89. De Androne vid.
Aimelovenius ad Caesium Aurel. p. 622. Cod. D. ἢ τὸν ἀ-
νδρονίον προχόν. Ita solent librarii sibi ignotis notiora substi-
tuere. Cornutus de natur. deor. c. 28. p. 211. περὶ δὲ τὸ ἔλα-
Δήμητρι χλόη θύουσι, leg. χλοῦνη, quam emendationem con-
firmant ea, quae sequuntur.

προχόν] Cod. E. προχίσκον.

γλυκυρέζης] Codd. A. et C. γλυκερίζης. Cod. D. τὰ διὰ γλυ-
κίας εἴζης. Cod. E. δὲ δὲ διὰ τῆς γλυκίας εἴζης.

ἄφειψήματος] Codd. A. et C. ἀφειψήματι.

διάχρισε] Cod. D. διαχρίαν.

dicamentum quod ex moris fit, vel aqua mulsa quae rosarum tritarum florem inspersum habeat, vel costium, vel rhu siccum, vel pastillus Andronius, et novissime dulcis radícula, decocta et gargarifata, et crocus et myrrha, vel illinenda ulcera, ori accommodatis medicamentis.

AD TETRUM ORIS

ODOREM.

CAP. CXXI.

Iride in vino veteri odorato macerata os eluatur frequenter, et ipsa etiam in ore contineatur, vel myrrha eodem modo dissoluta, vesperi os colluatur, mane vero spicae decocto, quae manducari quoque potest, vel rosis contulis affricato, vel junci odorati flore gingivas terito,

ταῖς σωματικοῖς] Codd. A. et C. τὰ σωματικά. Cod. D. τὰ σωματικά. Cod. E. τὰς σωματικάς.

Cap. CXXI.

Πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς δυσώδη στόμα. Codd. B. et D. πρὸς δυσώδους στόματος. In Cod. E. lemma nullum; ejus loco est ἄλλο et conjungitur hoc caput cum praecedente.

Ἴρις] Aëtius lib. VIII. c. 17. Priscianus lib. I. c. 15.

παλαιῶ] Ev. Lucae V. 39.

εὐώδη] Codd. A. et C. εὐώδη.

κατέχων] Codd. A. et C. καὶ κατέχων.

διαλύσας] Leg. ex Codd. A. et C. οἷα διαλύσας.

εἰς ἐσπέρην] Cod. E. συνεχῶς.

πρὸς — διαλύσασθαι] Omissa in Cod. E.

στάχυος] Ex Aëtio reponere κριθῶν στάχυος. Sic nosset c. 4. ἀφροσύρου, ubi cod. A. νίτρου habet, conf. c. 163. Codd. A. et C. στάχυος. vid. Du Cange Glossar. p. 1438.

αὐτῆ] Codd. Mss. Vind. αὐτὸ.

διαμασάσθαι] Codd. B. et D. διὰ μασάσθαι. Codd. A. et C. διαμασάσθαι.

κεκομμένα] Cod. E. κενανμένα.

σχίον] Codd. A. et C. σχίον.

ἀνθος τρίβε τὰ οὖλα, ἢ κίσσηριν, σμύρναν, καρδόσαχον
σὺν μέλιτι λεάνιας χρω̃.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΡΓΑΡΕΩΝΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΒ'.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι τετραχῶς λέγεται τὸ μόριον τοῦτο·
γαργαρεῶν μὲν γὰρ ὅτε κατὰ φύσιν ἔχει. σαφυλῆ δέ,
ὅταν φλεγμῆνῃ αὐτοῦ τὸ αἷρον, καὶ ὁμοιωθῆ ῥόγα σα-
φυλῆς· καὶ ὅταν νεκρωθῆ, τέμνωμεν τοῦτο ἢ καιόμεν-
κινις δέ ὅταν ὄλον φλεγμαινῆ καὶ παχυνθῆ, ὥσπερ
κιῶν· ἱμάς δέ ὅταν λεπτυνθῆ ὥσπερ λωρίον. Καὶ δεῖ-
λόν

καρδόσαχον] καρδόσαχον, ac sic Codd. A. C. et E. vulgatam lectio-
nem tuentur Codd. B. et D.

τρίβε] Codd. A. et C. τρίβεται τὰ.

σὺν μέλιτι] Perperam hae voces in versione neglectae. Theod.
Priscianus lib. I. c. 15. sic punicem et myrram teres et cum
melle commiscebis.

χρω̃] Cod. F. χρω̃ λεάνιας. Addunt codd. A. et C. ὀπτῆς ἕξαι
σεύτλου δια μασσοῦ καὶ παύσις τῆς ὀζωδία. quae verba exu-
lant e Codd. B. D. et E. conf. caput, quod ex cod. B. in fine
hujus epitomes, subjunxi.

Cap. CXXII. Cod. E. G'.

Περί] Cod. D. περὶ τῶν τοῦ γαργαρεῶνος παθῶν. Caput hoc cum
tribus sequentibus transpositum in Codd. Mff. Vind. et post
c. CXXVII. collocatum. pars tamen capituli CXXV. in Codd.
A. et C. reperitur.

Δεῖ] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 247. Aëtius lib. VIII. c. 43.
Paulus lib. III. c. 26. et lib. VI. c. 31. Aretaeus morb. acut.
lib. I. c. 8. et cur. morb. acut. lib. I. c. 8. Celsus lib. VII.
c. 12. Actuarius lib. II. c. 18.

γαργαρεῶν] Hippocrates Praenot. p. 12. Erotianus Lex. p. 21.
Rufus Ephes. lib. I. p. 28. Alexander Aphrod. lib. II. probl.
3. Meletius de natur. homin. [p. 84. Schol. Nicandri ad
Ther. vf. 246. Pollux lib. II. c. 4. segm. 99. conf. omnino
Foesius Oecon. Hippocr. p. 83.

γὰρ] Exulat e Cod. E.

τε] Codd. A. et C. ὄση.

teritò, vel pumice, myrrha, vel spica nardi in pulverem redactis utitor.

DE COLUMELLA.

C A P. CXXII.

Nosse oportet quadrifariam hanc particulam dici. Etenim gurgulio vocatur, cum secundum naturam habet; uva vero, cum summa ipsius pars inflammatione corripitur, et uvae acinum repraesentat, quam ubi corrupta fuerit, vel ferro vel igni auferimus. Quodsi tota inflammationem experitur et aequaliter crassa est, columella dicitur. Lorum vero cum gracilescit. Gargarizandum

σαφυλή] Hippocrates de morb. lib. II. p. 21. Aristoteles H. A. lib. I. c. 11. ad Foësum Oecon. Hippocr. p. 351. Schol. Homeri ad Iliad. ©. v. 48. καὶ γὰρ ἡ σαφυλή ἀπὸ παχέος εἰς λεπτόν καὶ ὄζον λήγει.

Φλεγμήνη] Cod. E. Φλεγμένη.

[όζον] Leg. ῥαγι ut apud Galenum. et Actuarius ac ita Cod. D. Artius l. c. ῥαγι. Alexander Aphrod. σχῆμα ῥαγὸς ἀπολάβη. Codd. A. et C. ῥογι σαφύλων. Cod. E. ῥαγὶς σαφυλή. ubi notat cl. Cores: vera lectio videtur esse ῥαγι σαφυλή; quamvis et ῥόζον stare possit, quippe quod recentiorum Graecorum sit.

καὶ ὅταν .] Cod. D. τοῦτο καὶ τέμνομεν. Cod. E. νεκρὸν τεμιόμενον τοῦτο ἢ κοιόμενον μὲν τοῦτο, ἢ κοιόμεν.

τέμνωμεν] τέμνομεν. ac ita Codd. A. et C. Hippocrates de medico p. 22. Rufus Ephes. lib. II. p. 5. 6. Oribasius Anatomic. p. 66. Martialis lib. X. epigr. 50.

ἔλον] Codd. A. et C. ἔλως. Cod. E. ὄλη.

παχυθῆ] verito increverit, hoc enim sensu hoc verbum usurpant recentiores. Eriphanus Physiolog. c. 22. T. II. p. 219. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ ἡλίου θερμὴ παχυθῆ. Theophrastus Bulg. ep. 28. p. 48. καὶ αἰεὶ τὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἀναφύροισι βέβορον τῆν δυσωδίαν παχύουσι. Et hoc sensu verbo, spissare usus videtur Petronius c. 140. p. 661.

ὡσπερ — ὡσπερ] desunt in codd. A. et C.

κιδῶ] Cod. E. κύων. ridicule

ἰμάς] Cassius Quaest. Medic. 31. Actuarius l. c. ἰμάντωσι.

ται ἀναγκαρισμοῖς δι' ὑδροροσάτου, καὶ ἀποζέματος
Φακῆς καὶ Φοινίκων, ἢ βάτου Φύλλων, ἢ ῥοῖας χυ-
λόν, ἢ βαλαύσιον ἢ ῥοῖας ῥίζης ἀφέψημα. Ξηρὰ δὲ διὰ
σαφυλοπάσου ποιοῦσιν, αἱματίτης λίθος λεῖος ἢ γῆ σα-
μία ἢ ληνία, ἢ βῶλος, καὶ κηκίς, ἢ ὀμφάκιον, ἢ συπη-
ρία μετὰ ῥόδων λεῖα· πρῶτα δὲ κόμμι καὶ κηκίδα,
σαρκοκόλλη, ἄμυλον. Παχούς δὲ αὐτῆς οὐσης, ἢν κίονα
καλοῦσι,

λάριον] Fragment. de colore sanguinis p. 46. αἷμα παχὺ, μέλαι
καὶ δυσώδες, ἔχον λάρια. Jo. Chrysostomus apud Photium Bib-
lioth. p. 1521. σφοδρατῆς φησι τὸ παρὰ τοῖς πᾶσι λεγόμε-
νον λάριον. Ταρταρος apud Grævium Lect. Hesiod. c. 120 p. 59.
καὶ οἱ λάροι τοῦ ζυγοῦ. Moeris Artific. p. 57. v. ἕρως.
Lexicon de Spiritib. a Valckenario editum. p. 228. ἕρως, ὁ
λάρος. Διπαδία apud Aristophanem Equit. v. 765. οἱ ἐνδύοντες
λάροι exponuntur a Scholiaste, quam vide quoque ad Acham.
v. 742. Nicetas Chon Annual. lib. IV. p. 144. Schol. Ho-
meri ad Iliad. Γ. v. 371. Latinae originis esse docuit Salma-
sius ad Tertullianum de pallio p. 251.

ἀναγκαρισμοῖς] Codd. A. et C. ἀναγκαρισμὸν δι' ὑδροροσάτου.
ἀναγκαρισμῶν, quod innumeratis ea quae sequuntur, et
Cod. D.

ὑδροροσάτου] Codd. A. et C. ὑδροροσάτον. Cod. D. ὑδροροσάτου.

ἢ βάτου] exulant e Cod. B.

καὶ Φοινίκων] Cod. E. ἢ Φοινίκου.

Φύλλων] αὐτίτοι Cod. D. ἢ ῥοῖαν χυλόν ἢ βαλαυσίον· ῥοῖας ῥίζης
Cod. B. ἢ ῥοῦ χυλοῦ. Quae lectio forte verior, nam postea
semel adhuc mali punici meminuit c. 159. ac de malo punico
haec tradit ex opinione communi Jo. Chrysostomus in A. A.
Serm. XX. p. 729. ἐκείνα γὰρ πρὸς τέρψιν εἰσὶν, οὐ πρὸς ἀφέ-
θησι, καὶ ἡ ἀφέθημα δὲ αὐτῶν μικρὰ τις ἐστὶ. κ. τ. λ.

βαλαύσιον] Cod. E. βαλαυσίου.

ἀφέψημα] l. ἀφεψήματος, cum cod. E.

ξηρὰ] Codd. A. et C. ξηρὸν. Reale. Cod. D. ξήρια.

σαφυλοπάσου] Ex Paulo repeno σαφυλοκαύσου vel σαφυλοπά-
σου, quorum hoc legitur lib. III. c. 26. illud lib. VI. c. 31.
Glossae Jatr. Nis. σαφυλοκαυσῆ, σαφύλλοι καυκαυμένοι. σα-
φυλοπάσου habent Codd. A. C. et D. unde forte nihil mutan-
dum apud nostrum et emendandus Paulus. Cod. B. σαφυλο-
πάσου. Vidi tale instrumentum adorandae robiginis, argen-
teum hujus magnitudinis, apud virum amplissimum Ger. van
Hasselt, quod ejus benevolentia in aere incisum hic addere
licuit,

dum itaque est ex hydrosafato et lenticulae decocto, et palmarum, vel rubi foliorum vel mali punici succo, vel balauftorum, vel mali punici radicis. Arida quoque idem faciunt, adhibito instrumento, quod ab attollenda uva *σαφυλοπάριον* dicitur, ut est lapis haematites tritus vel terra samia vel leunna, vel bolus, vel galla vel omphacium, vel alumen cum rosis tritum. Mitiora sunt gummi, gallae sarcocolla, amyllum. Quodsi crassa fuerit, quod vitium *κίσις*, hoc est columellam graeci dicunt, se-

licuit: monobrium argenteum, desinens in mucronem obtusum, quo ad alia usi videntur, vide quae noster de calamo habet c. 36. Convenit cum concha vel cochleari, quae representavit Jac. Sponius Miscell. Erud. Antiq. p. 304. nam cavum quidem, sed non admodum, ita ut ad plium proxime accedat. Tale etiam illud quod AIMOBOLION apud eum dicitur, sed litteram initialem vetustate detritam arbitror, ac leg. ΔΑΙΜΟΒΟΛΙΟΝ, cujus usus in angina; *δαίμων* enim est guttur live ingluvies, ut interpretatur Porphyrio Horatii Epist. lib. I. XIII. vs. 10.

κίσις] An *κίσις* est? Vulgatam tuentur codd. Mss.

λημνία] Codd. A. et C. *λημνία*. Cod. D. *λημνία*. Cod. B. *λημνία σφραγίς*.

βόλος] Codd. A. et C. *βόλος*.

κίσις] Cod. D. *κίσις*.

συπτηρία] Galenus de Sect. p. 14. *γαργαρέϊος φλεγμαίνοντος — ἀγαθόν δὲ καὶ ἡ σφιστὴ συπτηρία*. Codd. A. et C. *συπτηρίαν*.

λεῖα] Codd. A. et C. *λεῖα*.

πρότερα] Codd. A. et C. *πρότερα*.

κίσις] Codd. A. et C. *κίσις*. Cod. D. *κίσις*. Cod. B. *κίσις*.

κίσις] Leg. *κίσις*, ita enim recentiores, vid. Du Cange Glossar. p. 642. Interpres graecus Rhazis de Variolis c. VIII. p. 253. *ἀντίτροπον κίσις σὺν ζόδωσφι*. Cod. E. *κίσις*.

σφραγίς] Codd. A. et C. *σφραγίς*.

κίσις] Quomodo paratur docent Glossae Jatr. Mss. *κίσις ἐστὶν αἰθέρος καθαροῦ, λεπτοῦ, ζυμωθεῖς ὕδατι, καὶ κατὰ πρῶτον καὶ ἐσπέρως ἀλλασσόμενος, ὅπου ἔχει ὕδαρ καὶ αἶμα (1 ἄλλο) τιθέμενοι ἐπὶ 'b. 'd. (ἡμέρας β') καὶ ἐπὶ λινοῦ ψιλοῦ σπινθηροῦ, conf. Cato de R. R. c. 86. Dioscorides lib. II. c. 133. Plinius lib. XVIII. c. 7. Schol. Theocriti ad Idyll.*

A a

IX.

καλοῦσι, χρῶ ταῦτα. ῥοός συριακοῦ δραχμ. ἢ. ῥέδων
σπέρματος δραχμ. α'. κηκίδος δραχμ. γ'. ξηρὸν χρῶ. ἄ-
λλο. μύσιος, συπτηρίας, χαλκίτεως, ἴσα λειώσας, προσ-
άπτου, ἄλλο. συπτηρίας δραχμ. γ'. ῥοῦ δραχμ. β'. κη-
κίδος δραχμ. α'. ξηρῶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΓΧΗΣ ΚΑΙ

παρασυνάγξης.

Κ Ε Φ. ΡΚΓ'.

Συνάγχη ἐστὶν Φλεγμονὴ τῶν ἐνδον μυῶν τοῦ Φέ-
ρυγος· Φάρυξ δὲ ἐστὶν ἢ ἔσω κοιλότης τοῦ σώματος·
τῶν δὲ ἔξω μυῶν Φλεγμαινόντων αὐτῶν παρασυν-
άγχη

IX. vñ. 21. apud Casaubonium Lect. Theocr. c. X. p. 163.
Perperam legitur apud Hippocratem Hippiatr. p. 884. καὶ ἴσα
μη βούληται πικρῆ, διὰ ἀμύλου δίδου. leg. διὰ αὐλοῦ vel κα-
λάμου.

πάχους] Leg. παχείας, ac ita Codd. A. C. et E. Cod. D. πα-
χίας.

ταῦτα] Codd. A. C. et E. τούτοις. recte.

ῥοός] Codd. A. et C. ῥοῦ.

ῥέδων] Codd. A. et C. ῥέδην.

σπέρματος] Cod. D. σπέρματα.

δραχμ. α'.] Cod. E. ἰδς'.

ξηρὸν] Codd. D. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] omissum in Codd. A. C. et E. ut et mox. Cod. D. ἄλ-
λων.

μύσιος] Codd. A. et C. ἴσως. Cod. B. ἴσως.

χαλκίτεως] Codd. A. et C. χαλκίτη. Quae sequuntur usque ad
συπτηρίας delet Cod. D. Cod. B. addit ἴσα.

προσάπτου] Codd. A. et C. προσάπτου. Cod. B. παραάπτου. Hip-
pocrates Hippiatr. p. 894. ἡρέμα προσάπτω.

συπτηρίας] Codd. A. et C. συπτηρίας, Cod. B. τυπτηρίας.

δραχμ. γ'.] Cod. E. δραχμ. α'. Turbarunt librarii doses, nam
nimiae sunt pro una vice in edito exemplari.

κηκίδος] Codd. A. et C. κηκίδας, delet Cod. E. cum dose.

sequentibus utere, rhu quod fyriacum vocant drachmae octo, feminis rosarum drachma, gallarum drachmae tres, siccis utere. Aliud. Myrios, aluminis scissi, chalcitidis pares portiones, tritas applicato. Aliud. Aluminis drachmae tres, rhu drachmae duae, gallarum drachma, siccis utere.

DE ANGINA ET EIVS

SPECIEBUS.

C A P. CXXIII.

Angina inflammatio est interiorum in faucibus muscularum. Fauces autem sunt interna oris cavitas. Cum vero externi muscoli inflammantur, parafynanche vitium dicitur,

A a 2

dicitur,

χρῶ] addit Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ ῥοδόμελι. Cod. B. βοηθῆ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ῥοδόμελι.

Cap. CXXIII. Cod. E. Γα'.

Περὶ] addunt Codd. A. C. et E. καὶ κινιάχης. Cod. D. καὶ περικινιάχης.

Συνάγχη] Galenus de locis affect. lib. IV. Alexander lib. IV. c. 1. Paulus lib. III. c. 27. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 1. Celsus lib. IV. c. 4. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 7. et cur. acut. morb. lib. I. c. 7. Aetnarius lib. II. c. 19. Priscianus lib. II. c. 6. et in primis cel. Grunerus morb. antiquit. p. 245.

ἐπί] conf. c. 7.

φάρυγγος] omissum in Codd. A. et C.

φάρυγγ] Rufus Eph. lib. I. p. 28. Casp. Hoffmannus de thorace c. 7. p. 8. Th. Guidotius Prolegom. ad Theophilum de Urinis p. 12.

ἦ] I. ἦ. et sic Codd. A. et C. Cod. D. delet.

σώματος] Emendandum arbitror Aretaeum acut. morb. lib. I. c. 7. p. 5. C. ἀνευθεὶ τοῦ σώματος τινος φλεγμονῆς. leg. τοῦ σώματος. Codd. A. et C. σώματος.

φλεγμονοίτων] Codd. D. et E. φλεγμοναίων.

αὐτῶν] vid. not. ad c. 20. delet Codd. A. C. D. et E.

ἀγχη λέγεται. κυνάγχη δὲ ἐστὶ Φλεγμονὴ τῶν ἔνδον
 μυῶν τοῦ λάρυγγος· λάρυγξ δὲ ἐστὶ τὸ σῶμα τῆς βρα-
 χείας ἀρτηρίας, ὅθεν ἀναπνέομεν καὶ ἐστὶ θανάσιμος·
 παρέπεται δὲ τούτοις πόνος μετὰ δυσπνοίας, καὶ κατα-
 πίνειν οὐ δύναται. Τούτους δὲ αὐτίκα Φλεβοτομή,
 καὶ κενοῦν οὐκ ἀφρόαν κένωσιν· λειποθυμήσαντες γὰρ
 αὐτοὶ, πνίγονται, καὶ σικυῶν, καὶ κουφισμένην δὲ καὶ
 τὰς ὑπὸ τὴν γλῶτταν Φλέβας τμητέον, ἢ αὐτὴν ἐγγυ-
 ρακτέον τὴν γλῶτταν, τὴν τε κοιλίαν κλυτέον, καὶ τοὺς
 πόδας ἐπαντλητέον ὑῶρ θερμῶν, τῶ δὲ τραχήλῳ ἐρίοις
 ἀπλύτοις

λέγεται] Codd. A. et C. ἐργάζεται. Cod. D. ἐργάζεται. Hanc
 lectionem non probo, cum noster semper hoc verbum active
 adhibuerit, vide loca in indice adnotata, aut legendum παρα-
 κυνάγχην, ut mox codd. Mss. Utramque lectionem agnoscit
 Cod. E. λέγεται ἢ ἐεργάζεται.

κυνάγχη] Priscianus lib. II. c. 6. Porphyrius de Abstinent. lib.
 III. 7. p. 232. Renatus Moreau apud Th. Bartholinum Epist.
 Med. Cent. I. ep. 81. p. 336. Henr. Verheyk ad Antonini Li-
 ber. c. 23. p. 152.

λάρυγξ] Oribasius Anatomic. p. 56. Rufus Ephes. lib. I. p. 28.
 Anonymi Introd. Anatom. c. 42. Jo. Brodaeus Miscell. lib.
 V. c. 30. Φάρυγξ dicitur Praxagorae, ejus verba nobis ser-
 vavit Schol. Homerii ad Iliad. X. vi. 325.

βραχείας] I. τραχείας. ac ita codd. Mss. Erasistratus apud A.
 Gellium N. A. lib. XVII. c. 11. Emendandus Aeliani H.
 A. lib. IV. c. 34. de Leone: βλέπων αντίος καὶ ὑποβραχί-
 forte leg. ὑποτραχύ.

θανάσιμος] Codd. A. et C. θανάσιμος. et addunt: τῶν δὲ ἐκτὸς
 φλεγμοκινῶν παρακυνάγχην ἐργάζεται. Cod. B. καὶ ἐπὶ τού-
 του ἀσπίτας· οἱ μὲν ἔνδον μύες φλεγμῶντες τὴν κυνάγχην·
 οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς παρακυνάγχην ἐργάζονται. Cod. E. τῶν δὲ ἐκ
 τῶν (I. ἐκτὸς, Coves.) φλεγμοκινῶν παρακυνάγχην λέγεται
 ἢ ἐεργάζεται.

δυσπνοίας] addit Cod. E. τότε σῶμα διεξίληγος ἔχουσι.

τούτους] Codd. A. et C. τούτοις δὲ ἰατικά.

δύναται] addit Cod. B. καὶ πηγμῖς ἀσθ' ὅτε παρεκλούθησε·
 γίνεται δὲ τούτοις ἐξόπνια ἐρευθός τε προσώπου καὶ τρα-
 χύλου.

λειποθυμήσαντες] Celsus lib. II. c. 10. semperque ante finis facien-
 dus est, quam anima desiciat. paria docet Anonymus de V. S.
 p. 9. Largiores venae lectiones instituebant veteres quo plus
 sanguinis depravati copiam imminerent, vid. Plutarchus T.
 III.

dicitur. Cynanche vero inflammatio est interiorum laryngis musculorum. Larynx autem os est asperae arteriae, cuius ope respiramus, mortis porro periculum est in hoc affectu, subsequitur angina laborantes dolor cum spirandi difficultate, nec devorare cibum possunt. His itaque statim sanguis mittendus, sed non confertim evacuatio molienda erit. Cum enim animus deficit, suffocationis periculum incurrunt, cucurbitulae denique admovendae sine ferro, et venae sub lingua incidendae erunt et lingua ipsa scarificanda. Alvum quoque ducere oportet, et pedes aqua calida perfundere, collum ve-

A a 3

10

III. p. 1464. conf. *Amatus Lusitan.* curat. medicinal. Cent. VII. c. 90. et *Stalpart van der Wiel* Observ. rar. Cent. I. obs. 65. Codd. A. et C. *λυποθυμήσαντες.*

γὰρ αὐτοῖ] Cod. D. γὰρ αὐτίκοι. Unde locum sic constituo: *λυποθυμήσαντες γὰρ, παρρητικά. πύργους.*

πύργους] Dubito, an recte interpretes verterit, suffocationis periculum incurrunt. Nam *πύγεσθαι καὶ ἀποπύγεσθαι* apud Graecos vulgari sermone est *male se habere*. Luculentus in hanc rem extrat locus apud Jo. *Chrysostom.* Homil. XXXV. in Matth. p. 242. ac subintelligitur *ἐπὶ ἀδυναμίας*, quod addidit orator disertissimus Homil. XLII. p. 278. ut apud *Demetrium Cydon.* de continentia morte c. XXII. p. 129.

καὶ κουφίζομένη] leg. ex Paulo *μὴ κουφίζομένης* vel *μὴ κουφίζομένης*, nempe *φλεγμονῆς*. Cod. E. *μὴ κουφίζομένης* δὲ, nempe *τῶν κωνόντων*. Particulas *καὶ* et *μὴ* non raro permutari a librariis, monuit *Sylburgius* ad *Justini Mart.* Apolog. II. p. 10. *Cinnamus* Hist. lib. IV. p. 195. *ὅτι καὶ Θωμάς τε καὶ Κόρυς*, ubi *Tollius* vidit leg. *ὅτι μὴ*. conf. Jo. *Alberti* ad *Glossar.* in N. E. p. 143. Eundem errorem e *Chronico Alexandr.* sustulit *Edm. Chilmead* ad *Malalam* p. 34. Codd. A. et C. *μὴ κουφίζομένης*. Cod. D. *κουφίζομένης*. δὲ αὐτῶν.

γλῶττι] *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 3. *Priscianus* I. c. p. 75. *Anonymus* de V. S. p. 25. J. *Casae* [Compend. Anatomie. p. 55. c. 8.

τυπτόν] Codd. A. et C. *ποιητόν.*

αὐτῶν] Codd. A. et C. αὐτόν. Cod. D. *τῆν γλῶττι ἐγκλωκτός.*

κλωκτός] Codd. A. et C. *κλωκτός.*

ὑδαρ] Codd. A. et C. *ὑδαρ: θερμά.*

τῶν δὲ τραχήλων] *τῶν δὲ τραχήλων*. ac ita Codd. D. et B. Non fugit hoc *Demosthenem*, vid. *A. Gellius* N. A. lib. XI. c. 9. conf.

ἀπλύτοις ἐν θερμῷ ἢ ἐλαίῳ ἐμβρέχων, καὶ καταπλάσσειν, τῷ τε λινοσπέρμῳ καὶ κριθίνῳ, καὶ τηλίῳ καὶ Φοινικῶν, κρόκου καὶ ψίχας. Χρονίζουσα δὲ ἡ Φλεγμονὴ σκληρουμένη, προσπλέκειν ἰσχυάδας, καὶ λάπαθον, καὶ ζέκτος, καὶ νίτρου ὀλίγου ἀναγκραρίζων δὲ ῥόδων, καὶ Φακῆς καὶ Φοινικῶν ἀπόζεμα, ἢ ῥοῦν ὑδρομέλιτι, ἀψήσαντες, ἐπίπασσε ῥόδων ἢ μυξαρίων ἀφέψημα, εἰ δέ τις

conf. *Martialis* lib. IV. epigr. 32. *Salmastus* Epist. lib. I. 64. p. 154.

τραχήλα] quas sequuntur frustra quaeras in *Codd. A. et C.* usque ad καταπλάσσειν.

ἀπλύτοις] *Cod. D.* ἀπλήτοις. *Cod. E.* ἐρίοις θερμῶς χριστοῖς. (leg. χριστοῖς) ἀπλύτοις

ἐν θερμῷ] ne quis subintelligendum crederet ὕδατι, addidit ἢ ἐλαίῳ, nam ἢ est ἦτοι.

ἢ ἐλαίῳ] *Cod. D.* eam delet, et pergit ἐλαιοβραχίον ἐνθερμοῖς σκεπαστοῖς, καὶ κ. *Cod. B.* ἐλαιοβραχίονι θερμοῖς σκεπαστοῖς. Particulam ἢ apud Atticos redundare auctor est *Gregorius de Dialect.* p. 26. sed apud recentiores, medicos potissimum, est διαταραχτικὸν pro ἡγουν vel ἦτοι aut ἡος vel τουτέστιν. ut hoc ob eivavit iam *Th. Reinseus* epist. ad *Hoffmannum* ep. 42. p. 366. sic cap. 125. εἶνον ἢ γλυκύν. vinum nempe dulce, quod clare patet ex *Paulo* l. c. ubi legitur γλυκίος οἶνου λαμβανέτωσαν. *Gregorius de Dialect.* p. 269. τὸ κατὰ ψυχῆς εἰσαπείθει ἦτοι τὸ μαίνεσθαι, ubi notante *Kocnio* edd. et *M. Vatic.* ἢ τὸ μαίνεσθαι. *Rafus Eph.* lib. I. p. 49. εὐραϊὸς ἢ ὑπεραῖα, τὸ ὑπεραῖα τῆς γλώσσης περιφερῆς, legend. ἢ ὑπεραῖα. *Thomas Magister* p. 244. Διάκω τοὺς πολέμιους, ἢ ἀπελαύνω, ubi codices quidam ἡγουν ἀπελαύνω. *Noller* c. II. ἢ ἀπὸ οἴνου, ubi *cod. D.* ἡγουν habet. *Artaeus morb. chron.* lib. I. c. 5. p. 30. E. κατηφία δὲ καὶ δύσθυμον (s. δύσθυμος) ἢ ἐπ' ἀτυχίης τῆς κόρης ἐμμεσαι. ubi ἢ cl. *Wiggen* redundare vitium; malim interpretari ἡγουν. Huc refer quod ad cap. 38. de Hippocratis loco perperam notavi.

ἐμβρέχων] Obscure exaratum in *Cod. E.* ut dubium sit, an βραχίον vel βραχίον vel βραχίονι legi debeat. Certe praepositio abiit. *Сотрау.*

καταπλάσσειν] *Codd. A. et C.* καταπλάττω, omissa copula καὶ in *Cod. E.*

λινοσπέρμῳ] *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 67. *Codd. A. et C.* τῷ τε λινοσπέρμῳ. *Cod. E.* τὸ λινοσπέρμα.

κριθίνῳ] *Suband.* κλεύφ. vid. *L. Bos* ellips. p. 11.

ro lana succida aqua calida vel oleo potius imbuta mae-
facere, et cataplasmatibus uti, ex lini semine et hordeacea
farina, et foenugraeco et palmulis, croco, et mica panis.
Quodsi inveteraverit inflammatio et obduruerit, ficus
aridas adjicere, et runicem et adipis et nitri paulum,
gargarizare autem rosarum vel lenticulae vel palmularum
decoctum vel rhu in aqua mulsa decoquito, vel rosas
inspergito, vel myxarum decoctum, Quodsi aliqua oris

A a 4.

facta

τηλίω] Leg. τηλίω, ac ita Codd. A. C. D. et E.

κρόκου] Codd. A. et C. κρόκων. Cod. E. καὶ κρόκου.

ψίχας] ψίχας. Codd. A. et C. ψύχας. Cod. E. ψιχῶν.

σκληρουμένη] Leg. ἢ σκληρουμένη vel καὶ σκλ. ut videtur supple-
ville interpret sed nominativus hic ponitur pro genitivo ab-
soluto, vid. quae notavi ad c. 126. Codd. A. et C. καὶ σκλη-
ρουμένη. Cod. D. χρονιζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ σκληρου-
μένην τῶν τόπων. Cod. E. χρονιζούσης δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ
σκληρουμένης. Salmosius ad Tertullianum de pallio p. 101.

προσπλέκει] conf. c. 38.

λάπαρον] Codd. A. et C. λάπαρον. Librarij, ut e medio vocis
literas aliquando tollunt, ita nonnunquam literam v addunt,
de Latinis vid. Heinsius ad Petronii c. 65. quod accidisse ar-
bitror apud Theophrastum Simoc. ep. 30. de Medea: παιδο-
κτόνον ἀκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώμων ἁμόζυγος, τῆν αἰνέτην. Legen-
dum suspicor τῆν αἰνέτην. Pede Albinovanni Eleg. II. v. 110.

Aeëcis succis omniperita suis.

ubi vid. Scaliger: quod vocabulum etiam reddi velim Stra-
boni lib. I. p. 79. καὶ παρὰ τοῖς Αἰήτων πλάττει. Leg. παρὰ
τῆν Αἰήτην, nempe γῆν vel χῆραν. vel βῶλον. Sed haec nihil
facere ad edictum praetoris, inquit fortasse, qua re plura
non addam.

στάτος] Cod. D. στάρε.

ὀλίγον] Leg. ὀλίγον. deest in codd. A. et C. Cod. D. νίτρον
ολίγον.

ἀνακαταγαρίζει] Cod. E. διανακαταγαρίζει.

ἀπόζεμα] ἀποζέματι.

ἢ] Codd. A. et C. καὶ. Cod. B. ἢ ὑδρομέλι. ἀφεψήσαντες ἐν
αὐτῷ ζῶν.

ὑδρομέλιτι] Cod. E. σὺν ὑδρομέλιτι.

ἀφεψήσαντες] Cod. E. ἀφεψήσαντι. Palaephatus c. 44. de Medea:
Φασί, ὡς ἀφέψουσα τοὺς πρεσβυτέρους.

ἐπίπασσε] addit Cod. E. δὲ.

τις ἀναδορά γίνεσθαι τοῦ σόματος, πιτύων ἀφέψημα δια-
κλύζεσθω ἢ γάλα ἑμοῖ δὲ ξηρὸν Φάρμακον Φησὶν Ἀρχιγένης.
ροῦ μαγειρικοῦ δραχμ. ἢ. ῥόδων ἀνθους δραχμ. δ' κόσου,
κρόκου ἀνθ' δραχμ. β' ἐν τούτου εἰς μελίκρατον ἐμβάλαι,
ἀγαθαρί, ἀρίξε χρῶ δὲ καὶ τὴν διὰ μόρων. ἄλλο. ῥοῦ γλυ-
καιας θλάσας τὸν χυλὸν, μέλιτι μίξας, ἔψει μέρι συ-
στάσεως. καὶ περιχρῖε ἢ τὴν διὰ καρύων, καὶ ἡ κυνεὶα δὲ
κῆπρος ἢ λευκὴ ξηρὰ λεία σὺν ὄξυ ἐπιτι διαχρισμένη διὰ
πτεροῦ· καὶ τῶν ἀγρίων· χελιδόνων κασάντων ἢ τέφρα
ὁμοίως διαχρισμένη ἔσω. χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς ἰσχυρο-
τέροις

ῥόδων] Cod. D. ῥόδοις. et Cod. B.

μαζαρίαν] Codd. A. et C. μαζαρίαν.

σόματος] Cod. B. σώματος.

ἀφέψημα] ἀφεψηματι.

διακλύζεσθω] Cod. D. διακλυζέσθωσαν.

ἑμοῖ] Codd. A. et C. ἑμῶν. Cod. B. ἑμῶ.

ξηρὸν] Cod. E. ἢ ξηρὸν.

φησὶ A.] exulant e Codd. A. C. et E. Cod. D. φησὶ τοῦτοι
Cod. B. τοῦτο.

ἀνθους] Codd. A. et C. ἀνθος. Cod. E. ἀνθος κοκκία δ.

κόσου] Codd. A. et C. κρόκου, κόσου.

δὲ καὶ] in Cod. E. deest καὶ.

τὴν] τῆ. sic etiam Codd. A. et C.

διὰ μόρων] Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Alex.
lib. IV. p. 223. Celsus l. c. Codd. A. et C. διὰ μορέα. Cod.
D. διὰ μῶρον. Cod. B. διὰ μορέων ἀντίδοτον.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλοι. Cod. D. ἄλλως.

ῥοῦ] Interpunge ῥοῦς γλυκαιας θλάσας, τὸν χυλὸν μέλιτι μίξας.
Cod. E. ροῦς τετε.

γλυκαιας] Codd. A. et C. γλυκαιας.

θλάσας] Codd. A. et C. θαλάσσης.

μίξας] Codd. A. et C. μίξας. Cod. E. ἐμίξας.

ἔψει] Leg. ἔψε. cum cod. E. Cod. D. ἔψας.

ἢ τὴν] particulam ἢ non agnoscit Cod. E.

διὰ καρύων] Alex. l. c. p. 224. Lev. Lemnius de occult. natur.
miracul. lib. II. c. 52. p. 266. Codd. A. et C. διὰ δα-
κρυων.

facta fuerit excoriatio, fufurum decocto vel lacte os colluant. Ego autem hoc remedio sicco utor, inquit Archigenes. Rhois culinarii drachmae octo, florum rosarum drachmae quatuor, costi, croci, singulorum drachmae duae. Haec in aquam mulsam conjicito, et gargarisato, utere etiam medicamento, quod ex moris est. Aliud. Mali punici dulcis succum contusum et mellis admixtum, dum crassitudinem habent, coquito et illinito, vel medicamento quod a nucibus Diacaryon dicitur, caninum item stercus album, aridum, et tritum cum aceto mulso, penna inunctum, sylvestrium item hircundinum combustarum cinis eodem modo illitas interius,

Aa 5.

uti

κρησαν] addit Cod. B. αντιδοτον.

κωνειον] Alex. l. c. p. 226. Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Kivanides p. 82. jo. Prevotius select. remed. p. 115. Stercoris canis (sume quod albitat) pulverizo, gular patientis pulverem immitte, quo magis intra guttur descendet eo efficacior erit, mirabiliter anginam sanat. De humano stercore vid. Dioscorides lib. II. c. 93. et Caelius Aret. acut. morb. lib. III. c. 4. Stercus tere semper apud nostram cum melle teritur, nam ut observat Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 1. κόπρος γὰρ Φυράν ἢ ὕατον. Dicitur autem ὁ καὶ ἡ κόπρος observante cl. de Villafon ad Longi lib. IV. p. 233.

ὄξυμέλιτι] Cod. E. μέλιτι.

δε] omittit codd. A. et C. ut et mox λῆα.

διαχρηομένη] addit Cod. B. ἀρμόζει, quod in textum recipiendum.

χελιδόνων] Laadat Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 30. p. 212. Alexander l. c. p. 226. Scribonius Larg. c. XVI. 70. Celsus lib. IV. c. 4. Sextus Placit. c. 34. Plinius lib. X. c. 33. quibus adde Schenckii Observ. et Experim. Gent. III. 44. p. 145. Cod. B. χελιδόνων τέφρα καυθῆσα δηλοῖται. Cod. E. χελιδόνων καυθῆσα, excidit τέφρα.

ἢ τέφρα] Codd. A. et C. ἢ.

ἔσω] Deest apud Paulum. Cod. B. ἔσωθεν.

χρησθαι] Codd. A. et C. χρησθαι.

ἰσχυροτέρως] De medicamentorum virtute usurpatur hoc adjectivum et in bonam partem. Phalaris ep. 70. p. 75. τῆν ἰσχυρὴν πρὸς ἰατρικῆς dixit et mox: ἡ μὲν γὰρ ἰσχυρὸς τυραννοκτόνον νεύει καχε πάθος. Tatianus Or. ad Graecos p. 65. οἱ πρὸς ἀπερ
ἐπισει.

τέροις ἀναγκηγάρισμοι δια ἴρεως, ὑσσώπου, μελανθίου
ἐψηθέντων ἐν μελιρράτῳ, ἢ πηγάνου χυλὸν μετὰ γά-
λακτος.

ΠΡΟΣ ΧΟΙΡΑΔΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΔ.

Χοιράδας ἀφανῆς ποιῆσαι. ἀξουγγίου παλαιῦ,
ὑσκιάμου σπέρμα πίσης, ἐλαίου παλαιῦ, ὄρνιθος κόπ-
ρου χρυσιζούσης πάντα ἴσα ἐψήσας, ἐπιτίθει, ἐφαπλώ-
σας εἰς λίνον. ἄλλο. πρόπολι, νίτρον, κόπρον περιε-
ρᾶς μέλιτι λειώσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. νίτρον οὐγί.
ἦ.

ἕκασον αὐτῶν ἰσχύει, ὠρεκασιν. De vino generoso Xenophon
Oeconom. c. 17. p. 81.

ἀναγκηγάρισμοι.] Codd. A. et C. ἀναγκηγάρισματι.

μελανθίου.] Codd. A. et C. μελαθισ.

χυλὸν.] χυλῶν ut Cod. E.

C o p. CXXIV. Cod. E. Gβ.

Χοιράδας.] Codd. A. et C. χοιράδος. Paulus lib. IV. c. 33. et
lib. VI. c. 35. Celsus lib. V. c. 28. Cassus Quaest. Med. Q.
40. Aëtiarius de dignot. morb. lib. II. c. 37. Pollux lib. II.
c. 4. legim. 225. de Alpiam incolis Plinius lib. XI. c. 37. et
Juvenalis Sat. XIII. vs. 162. ubi Vet. Schol. tanquam si in
Alpibus gutturosos homines admiresis, ubi tales sunt plurimi sci-
licet: non iusto et inflata colla habent. Cur vero noster post
strumas de toffi agat, rationem non aperuit: forte quod non
ignoratet toffium strumas sublequi, quod declarat casus meino-
ratus ab Alfonso apud Jo. Fallon de strumis p. 20. Neque
noster magis exposuit quid essent strumae quam Scaliger in Sca-
ligeran. primis p. 95. Gibber, bosse par derrière: strumae bos-
ses par devant. Rectius Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep.
43. p. 195. et lib. III. ep. 4. p. 887. Cod. E. περί χοι-
ράδας.

ποιῆσαι.] Codd. A. et C. ποιῆσαι. Cod. E. ποιῶσι τὰδε. Cod.
D. ποιῶσιν ἐξ αἰγείου π. forte leg. ποιῶσιν. vid. not. ad
c. I.

ἀξουγγίου.] Codd. A. et C. ἀξουγγίου omisso παλαιῦ. Cod. E.
ἀξουγγίου παλαιῦ.

ὑσκιάμου.] Codd. A. et C. ὑσκιάμου.

uti quoque oportet, validioribus gargarismatis, ut iridis, vel hylopi, vel nigellae decocto, in mulla, vel rutae succo cum melle.

ADVERSUS STRUMAS.

CAP. CXXIV.

Ut strumae non adpareant, axungiae veteris, feminis alterci, picis olei veteris, stercoreis avis, quae colore aurum repraesentat, singulorum pares portiones coquito et in panno lineo extendito. Aliud. Propolim, nitrum, stercus columbae ex melle trita, ad modum cataplasmatibus inducito. Aliud. Nitri unciae octo, stercoreis columbini

σπέρμα] Cod. E. σπέρματα.

πίσσης] Plinius H. N. lib. XXIV. c. 8.

ὄρνιθος] avis vertit interpret, malim gallinae vid. Athenaeus lib. IX. c. 4. p. 373. If. Casaubonus ad Athenaei lib. I. c. 15. p. 45. Dorville Vann. Critic. c. 7. p. 149.

κόπρου] praeter Sextium Placit. c. 31. gallinae stercois etiam commendat Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 232.

χερσιζούσης] Cod. E. χερσιζούσης. Utantur hoc verbo Arrianus Peripl. mar. erythr. p. 165. Athenaeus lib. I. c. 21. p. 27. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 54. Herodianus lib. V. c. 16. Scholiastae Nicandri ad Ther. vi. 444. Theocriti ad Idyll. I. vi. 30. Aristophanis ad Plut. vi. 427. Geopon. lib. II. c. 6. p. 103. Composito ὑποχερσιζων Eusebiius Erot. lib. II. p. 34. Gallinas hujus coloris maxime probabant veteres. vid. Florentinus Geopon. lib. XIV. c. 7.

ἐπιτίθη] Codd. A. et C. ἐπιτίθη εἰς πάσιον.

ἐφαπλώσας] Cod. D. ἐφαπλώσεις πάσιον. Codd. B. et E. ἐφαπλώσας εἰς πάσιον conf. c. 63.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον ac mox iterum. Cod. E. delet.

πρόπολι] Codd. A. et C. πρόπολι. Cod. B. προπόλεας. post περιεφάσ additum in Cod. D. ψιγαιθ. pro ψιμμυθίου dictum obiervat cl. Bolla. Cod. E. εἰσπολι sine π. sed ex more amanuensium, qui literas capitales praetermittunt, postea impledas. Corels.

μέλιτι — ἵτρου] Expungit Cod. E.

εὐγ. ἡ.] Cod. E. δεσχυ. ἡ.

ή. κόπρου περισερᾶς δραχμ. ή. ψιμμυθίου δραχμ. ή.
 αἰλός κοινού δραχμ. ε'. προπόσειως δραχμ. ιβ'. χαλβάνης
 δραχμ. ιβ'. ἐλαιου παλαιού μυελού ταυρίου λιτρ. ε'.
 ἄλλο. Φόδον χοίρου θηλείας λειώσας μετὰ μέλιτος, κα-
 τάπλασσε. ἄλλο. αἰνου Φύλλα λειώσας ἐπιτίθει. καρ-
 δάιμου, νίτρου ὀπτοῦ ἀνά οὐγγ. α'. κηροῦ οὐγγ. β'. ἐλαί-
 ου παλαιού τὸ ἀριούν.

Π Ε Ρ Ι Β Η Χ Ο Σ.

Κ Ε Φ. ΡΚΕ'.

Βηχὸς αἰτίαι διάφοροι, ἡ γὰρ ὑγρὸν ἀπὸ τῆς κρο-
 τῆς καταρρέει εἰς τὴν τραχηλίαν ἀρτηρίαν, καὶ ἐργάζεται
 βῆχα:

κόπρου — δραχμ. ή.] Ejicit haec quoque Cod. E.

δραχμ.] Cod. D. ἀνά δρ.

ψιμμυθίου] Codd. A. et C. ψιμμυθίου.

αἰλός κ.] deficit in codd. A. et C.

δραχμ. ιβ'.] Cod. E. δραχμ. ή. ac sic mox.

παλαιού] Codd. B. et D. αἰδουν λιτρ. ε'.

λιτρ.] Codd. A. et C. ἀνά ε'. Cod. E. Ls.

Φόδον] Pro ἀφόδον, quod ignoscit Cod. E. *Du Cange* Gloss. p.
 1686. Antiquiores ἄγασιν dixisse pro πήγασιν notat. Schol.
Aristophanis ad *Lystrat.* vi. 987. recentiores frequenter literas
 initiales per aphaeresein abiecerunt. Noster c. 125. et c. 131.
 τὴν διὰ ῥόβου, et c. 133. τὸν διὰ ῥόβου. c. 173. ἀπτόμενα pro
 βαπτόμενα. c. 261. πελασικὸν pro ἀπελασικόν. Glossae *Jatru-*
cae Mss. λόιος βελανίου. λελισφακόν. Hinc emendo *Oribasium*
Collect. lib. II. p. 15. τὰ δὲ νεώτερα τῶν ἐξακμήων βαρῆσαι καὶ
 μενώδη, καὶ δυσκατέργασιν ἔχειν τὴν τραχήν. Τὸ μενώδη non
 suspectum fuit interpreti, qui vertit *stabile*, sed leg. *σμενώδη*.
 Quin et in numis litera initialis omissa reperitur, ut in *Smyr-*
naeorum, quos vulgavit *cel. R. Mead*, in honorem medicorum
Caeponia, lib. II. c. 6. p. 107. καὶ ἀύχημα τῆ ῥύττει ὑπέλ-
 χοντα. leg. τῆ χεῦσει pro τῆ χεῖσει. Noster c. 19. σρουθίου
 Ια'. λειώσας, ubi cod. A. τρουθίου habet. et c. I. ἀνεμῶν τὸ
 αἶθος. sibi codd. A. et D. νεμῶν τὸ αἶθος. Codd. A. et C.
 ἔφοδον. Cod. D. φόδον.

θηλείας] Codd. A. et C. κοιλίας.

ἄλλο] ignoratur a codd. A. C. et B.

Iumbini drachmae octo, cerusae totidem, salis communis drachmae sex, propoleos drachmae duodecim, galbani totidem olei veteris, medullae taurinae selibra. Aliud. Stercus porci feminae tritum cum melle ad cataplasmatism modum inducito. Aliud. Agni casti folia in pulverem redacta imponito, cardami, nitri tosti, singulorum uncia, cerae unciae 2, olei veteris quantum satis est.

DE TVSSI.

CAP. CXXV.

Tussis multis modis contrahitur, et diversas habet causas. Aut enim humor ex capite in asperam arteriam destil-

ἀμμου] *Plinius* [H. N. lib. XXIV. c. 9. sed apud nostrum iterum ommissa est litera initialis et leg. ἐάμου, qui quibusdam ἀγνος est. vid. cl. *Niclasius* ad *Geopon.* lib. II. c. 4. Schol. *Homeri* ad *Odyss.* E. v. 533. οἱ καὶ δὲ ἀρετήν μετὰ ἡμετέραν εἰς Κόλχους ἐπι τὸ ἄκος ἐπλευσαν ἐν τῇ Ἀργα. leg. ἰάκος. Latinos vocum graecarum initia detruncasse, exemplis probat *Th. Reinesius* de Deo Endovellico. Codd. A. et C. καάμου. Cod. D. ἐάμου. Cod. E. ἀμου.

ὄπτου] Cod. E. ὄπου.

τὸ ἀρκοῦν] omittant codd. Mss.

Cap. CXXV. Cod. E. Γγ.

Βηχός] *Galenus* sec. loc. lib. VIII. p. 265. *Aëtius* lib. VIII. c. 58. *Paulus* lib. III. c. 28. *Celsus* lib. IV. c. 4. *Caelius Aurel.* morb. chron. lib. II. c. 8.

ἢ γὰρ] *Aëtius* καὶ γὰρ. Codd. A. et C. ἢ. Particulae hae ab auctoribus promiscue aliquando adhibentur: ita ἢ pro καὶ poni volunt grammatici apud *Sophoclem* *Oed. Tyr.* v. 395. ac ita quoque *Constantinus Manass.* *Annal.* p. 88. τοῖς παιδῶν ἢ τῶν γαμύτην ἀόμιως ἀναγέθη. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* N. v. 117. ἢ γὰρ ἢ σὺνδισμος, ἀντὶ τοῦ καὶ παρεληπταῖ τῶ ποιητῆ. adde cum *Iliad.* O. v. 634. et *Nicaeum* ad *Ther.* v. 416. conf. *Gronovius* ad *Arriani* de exped. *Alex. M.* lib. II. p. 77. Sed permu-

βῆχα· ἢ δυσκρασία ψυχρὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἀλλ' οὗτοι βήσσοντες, οὐδὲν πτύουσι, καὶ θεραπεύονται οὗτοι τὰ κατεψυγμένα τῶν μορίων ἐκθερμαίνοντες· αἱ δὲ μετὰ γαργαλισμοῦ αἱ περὶ τὸν οὐρανίσκον γινόμεναι βῆχες, εἴν δεικνύνται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς συνιδίδοσθαι τὸ ρεῦμα εἰς τὴν τραχειάν ἀρτηρίαν, καὶ εἰς τὸν πνεύμονα, καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ λεπτῷ ρεύματι βήσσουσιν διδόναι τὴν διὰ τῶν κωδύων αἰτιδοτον, καὶ ἀναγαργαρίζειν κωδύων ἀφέψημα· τοῖς δ' ἄλλοις σύραξ καταπινόμενος λεπτοκάρου μέγεθος, πρὸς βῆχας καὶ κατάρρους· σύκα ξηρὰ
λιπαρὰ

permutationis hujus originem potissimum sitam esse arbitror in pronuntiatione affini, vid. Guyr Itinerar. T. I. p. 156.

καταρρέει] Codd. A. et C. κατάρρῆστες. Codd. D. et E. κατάρρειον.

καὶ] Respunct Codd. A. C. et E.

οὗτοι] Codd. A. B. et C. οὗτας. Cod. D. οὗτοι μὲν.

βήσσοντες] Cod. E. βήττονσι, καὶ οὐδὲν πτύοντες.

κατεψυγμένα] Codd. A. et C. κατεψισμένα.

γαργαλισμοῦ] Moeris Attic. p. 27. γάργαλος, Ἀττικῶς· γαργαλισμός, Ἑλληνικῶς, sed vid. Hemsterhuys ad Thomam Mag. p. 179. Phrynicus Arab. biblioth. Coisl. p. 466. γάργαλος ὁ ἐρεθισμός καὶ γαργαλισμός. Codd. A. C. et E. γαργαλισμοῦ, ex permutatione literarum ρ et λ.

αἱ περὶ] Codd. A. C. et E. τῶν περὶ οὐρανίσκον. Cod. D. ignorat αἱ, malè. Aelianus V. H. lib. I. c. 6 προϊούσας αἱ χελώνων αἱ θαλάσσιαι, ita locum hunc legendum esse monuit alibi. Himerius declamat. Mf. τὸν Νῆλον τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγύπτου.

οὐρανίσκον] Hyratus p. 148. ὁ οὐρανίσκος, ὑπερῶα. Melampus de palpitat. p. 107. οὐρανίσκος ἀλλόμενος, εὐθρασίαν δολοῖ. Andr. Turnebus Advers. lib. VI. c. 20. Recentioribus magis frequentatum vocabulum, antiquiores ὑπερῶα malunt, ut Hancerus Iliad. X. vf. 495. ubi Schol. τὸν λεγόμενον οὐρανίσκον.

βῆχες] Codd. A. et C. βῆχα.

εἴν δεικνύνται] Codd. A. et C. ἐνδείκνυται. Cod. E. ἐνδείκνυται ὡς.

συνιδίδοσθαι] Cod. E. συνιδίδοται. Cassius Quaest. 82. πλείων συνιδιδομένων ὄγκων εἰς τὰς τῶν βρογχῶν κοιλότητας, ubi hoc verbum bene exposuit Andr. Rivinus p. 82. ac illud in vulgaribus

destillat, et tussim efficit, aut intemperies est frigida instrumentorum quae respiracioni servant, sed hi dum tussunt, nihil expuunt, et curantur, cum refrigeratae particulae excalescunt. Quae vero tusses cum titillatione fiunt, fluxionem a capite ad asperam arteriam et pulmones deferri indicant. Qui igitur ex tenui fluxione tussunt, his medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, et Graecis Diacodyon dicitur, dandum, et ipsorum capitum decoctum gargarisandum erit, alii styracem avellanae magnitudine devorare debent. Ad tusses et catarrhos. Ficus aridae pingues duae in vino meraco macera-

ribus lexicis non inveniri vere observat. *συμκαδιδοσθαι* maluit Alexander Aphrod. lib. I. Quaest. V.

εις τον] praepositio abest a Cod. E.

τον π.] Codd. A. et C. *την π.*

ξυματι] Codd. A. et C. *ξυμασι.*

βησσουσι] Codd. A. et C. *βησσουσι.*

διδοιαι] addit cod. D. *χει.*

καδων] *καδιων.* Cod. E. *καδων.* Alexander lib. V. p. 252. Codd. A. et C. *καδιων* omisso articulo *των.* Cod. D. *το δια καδων.*

αφεψημα] *αφεψημασι.* Cod. D. *καὶ αὐτὸ τὸ τῶν καδων,* omisso verbo *αναγαγαριζαν.* Cod. B. *καὶ τὸ δια καδιων αφεψημα.*

συμαξ] Non convenit nostro cum Anthonio, qui *συμαξ*, inquit, *θηλικως μεν θυμικα· αρσενικως δε το ξυλον του ακουτιου.* De gummi hoc Dioscorides lib. I. c. 79. Plinius lib. XII. c. 17. Strabo lib. XII. p. 855. Jo. Rhodius ad Scribonii Larg. comment. 88. Codd. A. et C. *συμαξ.*

λεπτοκαρου] leg. *λεπτοκαρυν.* consentit Cod. E. *Διαγμνος Γεωρον.* lib. X. c. 68. *περι ποτικου του καλουμηνου λεπτοκαρυν.* Pollux lib. I. c. 12. *σημα 232.* Cod. D. *λεπτα καριων.*

περι βηχας] Codd. A. et C. *βηχας καὶ κατὰ ληους ιαται.* et sic quoque Cod. E. qui post *ιαται,* addit adhuc *η.*

συκα] Codd. A. et C. *η συκα.* Cod. D. *συκα λεπτα ξυμα.*

δνο] omissum in Codd. A. C. et E.

απτόμενα] leg. *βαπτόμενα,* ut probe vidit interpres. *conf. c. 36. et 124.* et sic Codd. A. C. et E. Simile mendium occupat locum

λιπαρὰ δύο, ἀπτόμενα εἰς οἶνον ἀκρατον καὶ λαμβανόμενα. ἄλλο. τερεβινθίνην καὶ μέλι ἐψήσας διδου ἐκλείχην, καὶ οἶνον γλυκὺ κεκραμένον διδου ἐπιέρροφῆν· πρὸς τὰς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. ἡδύσμου κλονία γ'. τριψὰς συν ὄξει, διδου ῥοφῆν εἰς κοιτην. ἄλλο. κουκουαριαν Φρυκτῶν, ἀμύλου, γλυκυρρίζης, ἀνὰ οὐγΓ. β'. λινοσπέρμου οὐγΓ. β'. ἴρεως, πεπέρεως, ὑσσώπου, ἀμυγδάλων πικρῶν ἀνὰ οὐγΓ. γ'. μελιτος τὸ ἀρκοῦν, διδου ἐκλείχην. ἄλλο. ἐκλειτόν, κουκουαριῶν δραχμ. ιβ' λινοσπέρμου

cum Theodoriti H. E. lib. V. c. 18. p. 161. A. αὕτη καὶ χίτρας ἀπτέμενη καὶ ζυμὸν γενομένη κ. τ. λ. leg. βαπτομένη. auctor Anonymus cel. Sim de hydrophobia c. 2. p. 4. καὶ τὸ πνεῦμα κλαύθμαδες ἔχουσι, οἷοις καὶ σὺν ἀκολουθίαις μέλουσι εἰς βυθὸς ἀπτεσθῆναι. leg. βάπτεσθαι. Duae licetae priores omiffae pessime obscurarunt locum Polyeni lib. VII. c. 10. p. 626. τῶν δὲ Σάκων ἰζόντων τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ὄπλα περιέθηκε τοῖς Πέρσαις. pro ἰζόντων, leg. βρίζωντων, cum dormirent.

ἄλλο] caret Codd. A. et C. Cod. D. ἦ.

τερεβινθίνην] Cod. E. τερεβινθίνης.

οἶνον γλυκὺ] Leg. γλυκὺν, vel οἶνον delendum, γλυκὺν agnoscent Codd. D. et E. ne quis caperet merum annosum, quod esset amarum, ut perhibet Seneca epist. 64.

κεκραμένον] Cod. E. κεκρασμένον.

ἐπιέρροφῆν] Cod. B. ἐπιέρροφῆν.

πρὸς τὰς] Codd. A. et C. novum caput hic inchoant, cujus lemma πρὸς τοῖς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. Cod. D. uno tenore pergit ac habet πρὸς δὲ τὰ ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντα, ac sic quoque Codd. B. et E. cui in margine adscriptum Gd. Achilles Tat. lib. I. p. 21. ἐστὶ μὲν γὰρ φύσαι καὶ τὰ ἄλλα νοσήματα — νυκτὶ χαλεπώτερα.

ἐν νυκτὶ] Polyenus lib. V. p. 497. μὴ ἐν ἑσπέρας προσέβαλε τῇ πόλει. Medicos graecos mane et vespere ad argo. accessisse palam facit locus Xenophontis Oeconom. c. 13. p. 69. ed. Bach.

ἡδύσμου] Cod. E. ὀδυόσμου.

κλονία] Codd. A. et C. κλονίαν, Cod. D. κλονιατρῆς, Cod. B. κλώνας, Cod. E. κλονάμα.

ροφῆν] Codd. A. et C. ῥοφῆν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως, Cod. E. καὶ.

maceratae et assumptae. Aliud, Refinam terebinthinam et mel cocta delingere et vinum dulce mixtum forbere iubeto. Aliud ad tusses, quae noctu molestiam exhibent. Mentae ramulos tres ex aceto tritos, sorbendos dormituris dato. Aliud. Nucleorum pineorum torrefactorum, amyli, radicae dulcis, feminis lini singulorum unciae duae, iridis, piperis, hyssopi, amygdalarum amararum singulorum unciae tres, mellis quantum satis, pro delinctu. Aliud eclogma, Nucleorum pineorum

κουκουαρίων] conf. de hoc linctu *Trillerus* de pleuritide p. 194. *Simeon* Sethi de aliment. p. 49. οἱ κουκουαρίοι ἴσται εὐρέβιλοι. conf. *Martialis* lib. XI. epigr. 46. Jac. *Spon* Itinerar. T. II. p. 255. et *Du Cange* Glossar. p. 728. *pitvidos* dixit *Coelius* Aurel. acut. morb. lib. II. c. 29. p. 145. Detorta haec vox ab antiquiore κόκκωνα, vid. *Phrynichus* p. 176. *Salmastius* ad *Solinum* p. 160.

λιωσπέριμον] delet Cod. D. Cod. E. λιωσπέριματος.

ἀμύλου] *Ramusianus* de morb. artific. c. 23. p. 194. Codd. A. et C. ἀμύλου. Cod. D. ἀμύλου τούτεσι καταστάτου. Glossae *Aethiarii* Mill. ἀμύλον ἐστὶ τὸ καταστάτου τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον. Reliqua vid. ad caput sequens.

ἔρεως] Codd. A. et C. εἴρεως.

ἑσώπου] *Plinius* lib. XXVI. c. 6. *Wedelius* Exercit. Dec. VII. exercit. I. delent codd. A. et C.

ἀμυγδαλῶν] Codd. A. et C. ἀμυγδαλῶν.

ἀνὰ] abest a Codd. A. et C.

οὐ γ. γ.] Cod. E. οὐ γ. α'.

μέλιτος] Codd. A. et C. μελιτι. Cod. E. μέλι.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

ἐκλεκτόν] Interpres non male legit ἐκλεκτόν vertit enim *eclogma*: potest tamen vulgatum servari ac commode exponi praestans, *eximium*, *Ibycus* apud *Strabonem* lib. I. p. 102. πρότερον δὲ χῶμα, ὡς φησὶ *Ibycus*, λογαίου λίθου, οὐ καλὰ ἐκλεκτόν. conf. de hac voce *Hadr. Junius* animadv. lib. III. c. 10. et *Scaliger* Scaligeran. prim. p. 84. Ev. *Lucas* c. XXIII. 35. τὸ δόκιμον γὰρ ἐκλεγόμεθα inquit *Jo. Chrysostomus* in A. A. Serm. XX. p. 726.

ἄλλο. ἐκλεκτόν] Procul haec a codd. A. et C. Cod. E. ἐκλεκτόν tantum et in margine notatum Γέ.

λιωσπέριμον] Cod. E. λιωσπεριμα.

Bb

σπέρμευ δραχμ. ή. τραγακάνθης δραχμ. ιβ'. Φονίκιον
 λιπαρῶν ιη'. ἴρεως δραχμ. ιβ'. ἀμυγδαλῶν γλυκίων
 δραχμ. ιε'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν. τὴν τραγακάνθην οἶνω
 βρέχε· πρὸς χρονίαν βήχη. κυμίνου, πεπέρεως, κιδῆς
 σπέρμα, ἀνά οὐγγ. α'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν. ἄλλο. μέ-
 λιτος οὐγγ. α'. βουτύρου νεαροῦ οὐγγ. α'. κυμίνου
 δραχμ. α'. δίδου ἐκλείχεν. ἄλλο. γλήχωνος, ὑσσώπου,
 καλαμίνθου οὐγγ. α'. λινοσπέρμου οὐγγ. ας". μέλιτος
 τὸ ἀρκοῦν, δίδου δὲ καὶ τὸ ἐπιλεκτὸν, καὶ τὴν διάπρα-
 σίου. ἄλλο. κόκκια. ὀπίου, πεπέρεως, ζύρακος, χαλβά-
 νης, σμύρνης ἴσα, ποιεῖ καταπότια, καὶ δίδου ε'. ἄλλο.
 κόκκια

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου, et Cod. D.

λιπαρῶν] Codd. A. et C. λιπαρῶν.

γλυκίων] Codd. A. et C. γλυκαίων.

τραγακάνθην] Codd. A. et C. τὴν δὲ τραγακάνθην. Reliqua delunt
 in Cod. E. usque ad ἀρκοῦν.

βρέχε] Haestenus Codd. A. et C. Cod. D. προσβρέχων leg. προ-
 βρέχων, ut c. 1. addit Cod. D. εἶτα ἐνώσας πάντα δίδου ἐκ-
 λείχεν. Cod. B. προσβρέχων.

πρὸς χρόνιον] Caput novum hic faciunt Codd. A. B. C. ac πρὸς
 χρόνιον Codd. A. et C.

πεπέρεως] omittit Cod. D. male.

κιδῆς] Plinius lib. XXII. 13. Catullus carm. XLV. vs. 15.

Et me curavi ocimoque et urtica.

Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 420. Solent veteres piper
 jungere cum semine urticae. Nicander Alexiph. vs. 201.

Ἡ πέπερι κιδῆς τὸ μέγα σπέρματι λεήσιας.

ita enim leg. non μέγα. Ovidius Art. Amator. lib. II. vs.
 417.

Aut piper urticae mordacis semine miscent.

conf. Petronius Satyr. c. 138. Aretaeus cur. morb. acut. lib.
 II. c. 1. p. 95. C. et p. 126. C. Codd. A. et C. κιδῆς
 Seminis urticae meminisse Nicander Ther. vs. 879.

ἄλλοτε δ' αὐτῆς

Σπέρμα ὄλον κιδῆς.

ubi leg. ἄλλοτε δ' αὐτῆς, ut Alexiph. vs. 425.

σπέρμα] σπέρματος.

ἄλλο] Cod. D. semper ἄλλως.

νεαροῦ] exulat e Cod. D. ejus loco Cod. B. ἀγ.

κυμίνου δραχμ. α'.] Cod. E. ἐξ α' μέλιτος τὸ ἀρκοῦν.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλήχωνος.

rum drachmae duodecim, feminis lini drachmae octo, tragacanthae drachmae duodecim, palmulae pingues octodecim, iridis drachmae duodecim, amygdalarum dulcium drachmae sedecim, mellis quantum satis est, sed tragacantham tamen in vino macerato. Aliud ad tusses vetustas. cumini, piperis, urticae feminis singulae unciae, mellis quantum satis est. Aliud. Mellis uncia, butyri recentis par pondus, cumini drachma, pro linctu exhibentur. Aliud. Pulegii, hyssopi, nepetae, singulorum uncia, feminis lini uncia una semis, mellis quantum satis est, utere pro eclegmate, potes etiam offerre medicamentum quod ex porris fit. Aliud in forma pilularum, opii, piperis, styracis, galbani, myrrhae pares portiones. Finguntur catapotia et quinque exhibentur.

B b 2

Aliae,

δίδου] Cod. D. ἐψησας δίδου.

καλαμίθου] Codd. A. et C. καλαμίδης. Excidit post hanc vocem *κινά*, quod in versione expressit interpres, ac addunt Codd. A. C. et E. Cod. D. ignorat hanc vocem.

λιντοσπέρμου] addit Cod. D. τετρεμμένου.

μέλιτος τὸ ἀρκ.] non agnoscit Cod. D.

ἀρκούων] Ejus loco cod. D. ἐψησας δίδου ἐκλείχου. δίδου δὲ τὸ ἐκ Cod. B. δίδου ἐκλείχου ἐψησας.

δίδου — ἄλλο] horum loco cod. E. δίδου ἐκλείχου.

πρασίου] Videtur interpres διὰ πρᾶσου legisse, cui favet *Aristoteles Probl. Sect. XI. 39.* Compositionem pete ex *Alexandri lib. V. p. 258.* *Apulejus de virib. herb. c. 46.* *Herbam marrubium coques cum aqua et dabis bibere iis, qui graviter tussunt, sanantur mirifice.* addit Cod. B. ἀγτιδοστον.

ἄλλο] caret Codd. A. C. et D.

κόκκικα] Cod. D. κοπικα. Cod. B. κόκκου.

σύρακος] addunt Codd. A. et C. καστορίου.

χαλβάκης] *Plinius lib. XXIV. c. 5.*

σμέρης — ποίει] delet Codd. A. et C.

ἴσα] delet Cod. E.

δίδου ε'] Cod. D. δίδου εἰς κοίτην πέντε ἔροβιαῖα, ποτὲ δὲ ἐνήσκει voluit forte ἐνεκ ἤσας.

ἄλλο] abest a Cod. E.

κόκκια τὰ πανάκια, σμύρνης, ὀπίου, πεπέρεως, ζύρι-
κος, καστορίου, χαλβάνης ἴσα σὺν ἐφέματι, ποίει κατα-
πότια, καὶ δίδου γλ. ἢ ε'. νῆσιν, καὶ εἰς κοίτην. δίδου δὲ
καὶ τῶν ἀνωδύων ἀντιδότων, τὴν τε ἄρμονίαν καὶ τὴν
συμφῶνα, καὶ τὴν ἰσόθεον, καὶ τὴν παιωνίαν, καὶ τὴν
ἀθανασίαν. Ἐμπλάσα δὲ κατὰ τοῦ θάρακος ἤτε διὰ
βουτύρου, καὶ ἢ ἀνιδίνη ἐπιτιθέμενα, ὑποκαπνίσματα
βηχικοῖς, καὶ δυσπνοικοῖς· ὁ τροχίσκος ὑποκαπνιζόμενος
διὰ χροάνης ἀβροτόνου σανδαράχης, σινήπεως, καρδαμύ-
μου ἴσα κόψας, ποίει τροχίσκους, καὶ ὑποθυμιά. ἄλλος
τροχίσ-

πάκια] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. deest in Codd. A. et
C. Cod. D. τὰ λεγόμενα πακία.

χαλβάνης] delet Cod. E.

καταπότια] Cod. E. καταπότιον.

γ' ἢ ε'.] Nota numerum imparē. conf. c. 23. Cod. D. καὶ δι-
δου πέντε. pro γ'. Cod. E. τρεῖς.

νῆσιν] ἡῆσα. exulat e Codd. A. et C. sed ἡῆσα agnoscit Cod. D.

τῶν ἀν.] Leg. τὴν τῶν ἀνωδύων ἀντιδοτον. Codd. A. et C. τὴν
ἀνωδύων ἀντιδοτον. Cod. D. ἀντιδοτον.

τὴν τε] Cod. D. τὸν τε.

ἄρμονίαν] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. Codd. A. et C.
ἄρμονικὴν.

συμφῶνα] Leg. σύμφωνοι, ut apud Galenum l. c. p. 265. ac ita
Codd. A. et C. Aretaeus cur. morb. chron. lib. II. c. 5.
p. 131. ubi vid. doct. Wiggan. Aptum atque excellens deno-
tat haec vox. Heliodorus lib. VIII. p. 387. ὑπὸ ἐκπλήξεως
μέγα τε καὶ σύμφωνοι ἐκβοῶσσι.

ἰσόθεον] Galenus l. c. p. 265. Istiusmodi magnifica nomina spem
majorem lucri invexisse vult Rob. Keuchenius proleg. ad Q.
Ser. Semonium p. 76.

παιωνίαν] Paulus lib. VII. c. 11. p. 270. παιωνίαν Codd. A. et C.
Cod. B. διὰ παιωνίας.

ἀθανασίαν] Ejus compositionem habent Paulus lib. VII. c. 14. p.
268. et Marcellus Empir. c. XX. p. 152. Isis creditur eam
invenisse. Diodorus Sicul. lib. I. p. 30. Φασὶν Αἰγύπτῳ τῆς
Ἰσὺ Φαρμάκων τε πολλὰν πρὸς ὑγίαιαν εὐρεῖται γεγενῆσθαι — εὐ-
ρεῖν δὲ αὐτὴν καὶ τὸ τῆς ἀθανασίας Φάρμακον. conf. illustr.
Gibb. Cuperus Harpocr. p. 8. et eel. Grunerus de Aegyptior.
Anatome p. 11. Celebratur quoque unguentum Isis, cujus
ex Cratone meminit Schenckius Observ. et Experim. Cent.
VII.

Aliae, quae panacia vocantur, myrrhae, opii, piperis, styracis, castorii, galbani, par singulorum pondus. Fin-
guntur pilulae, e quibus jejunis et dormituris tres vel
quinque deglutiendae dantur, vel aliquod ex lenientibus
medicamentis, ut est, quod dicitur Harmonia et Sym-
phonos, et Isotheos, et Paeonia, et Athanasia. Thoraci
novissime super imponenda emplastra quae ex butyro
constant, et anethinum, suffumina tussientium, et diffi-
cilter spiritum trahentium, pastillus fumo excitando per
infundibulum idoneus. Abrotoni, sandaracae, sinapis,
cardamomi pares portiones contusas in pastillos cogito

B b 3 et

VII. 57. p. 405. quod emplastrum dicitur apud Oribasium de
fractur. p. 113. annuletum contra hydrophobiam ei tribuit au-
ctor anonymus cel. Sims p. 5.

Θύρακος] addit Cod. D. Θυτέον.

ἐμπλαστὰ] Cod. E. ἐμπλαστρα.

ἤτε] Codd. A. et C. ἤ. Cod. D. τῆ τε. Cod. E. εἴτε διὰ τοῦ.

καὶ ἢ] Cod. D. καὶ τῆν. Cod. E. καὶ ἀνθίου.

ὑποκαπίσματα] Iterum caput novum, nempe CXI. in Codd.
A. et C. qui ἀποκαπίσμα legit. Cod. D. ὑποκαπίσμασις δὲ
χρησίου τοῖσδε· ἐπὶ δὲ βησσότων καὶ δυσπιοῦντων τροχίσκος. ac
sic quoque Cod. B. ἐπὶ δὲ τῶν β. in Cod. E. adscriptum Gζ.

ἔτε.] delet articulum Codd. A. et C.

χάνης] Alexander Aphrod. lib. II. probl. 3. χάνη et χάνιον. leg.
χάνη. Pollux lib. VII. c. 24. legim. 106. Moeris p. 123.
χάνη Ἀττικῶς· χάνη Ἑλληνες. Codd. A. C. et E. χάνης.
χάνιος Hippocrates de Corde p. 263.

ἴσα] Cod. D. ὁμοίως.

ἀβροτόνον] Glossae Jatricae Mff. ἀβρότοιος, ἢ μελιτήν. conf.
Plinius lib. XX. c. 7. Schol. Nicandri ad Ther. vl. 60. ubi
corrigit. διὰ τὸ δυσπιοῦσιν εἶναι χρησίμων. vid. Aelianus H. A.
lib. IX. c. 33.

τροχίσκος] Codd. A. C. et E. τροχόν.

ἄλλος] Delet Codd. A. et C. et novum inchoant caput, nempe
CXII. cujus lemma: τροχίσκος. Cod. D. ἄλλος omiffa voce
τροχίσκος. ἄλλος delet Cod. E. ante τροχίσκος legitur: περὶ
ἀρτηριακῶν, (ὄρασιχο πιναρο Gη. in marg.) Ἀρτηρίας λέγονται
αἱ (sic) νεφρῶδες πόροι τοῦ σώματος. Caret.

τροχίσκος. σινδαράχης, τερεβινθίνης ἀνά οὐγγ. β'. κό-
σου φύλλον ἀνά δραχμ. δ'. λαζέρου, μασίχης ἀνά δραχμ.
γ'. πεπέρεως κοκ. μ'. ποίει τροχίσκους, καὶ ὑποκάπνιζε
ἐπιρροφῶν οἶνον ἢ γλυκύν. ἄλλο. ζύρακος, τερεβινθίνης,
σινδαράχης, μασίχης ἴσα, ὁμοίως χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΗΡΙΑΚΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΚσ'.

Τὸν λάρυγγα, καὶ τὴν ὑποκειμένην αὐτῷ τραχείαν
ἀρτηρίαν ὑμῖν τις ἰσχυρῶς ἐπαλείφει. οὗτος δὲ ὁ ὑμῖν
ὑγραινώμενος ἢ ἐλκόμενος, ἢ ἐκ κραυγῆς πολλῆς πλητ-
τόμενος,

σινδαράχης] Codd. A. et C. σινδράχης. Cod. E. post hanc vo-
cem addit σιήπεως.

φύλλον] φύλλον. Codd. A. C. et E. φύλλα.

λαζέρου] *Alex. lib. XI. c. 1. p. 627. ubi vid. Comyrolus. Solinus*
c. 50. p. 244. et c. 31. p. 252. Salmassius ad eum p. 249.
Homon. Hyl. Jatr. c. 96. Du Cange Glossar. p. 1394. Phi-
nius lib. XIX. c. 3. Glossarium Philoxeni p. 104. lasar,
ἄπος. et p. 135. ὄπος σιλφίου, Lasar sive Lasar. Apulejus
Metamorph. lib. X. p. 272. Codd. A. C. D. et E. εκροφου-
λαζέρου.

δραχμ. γ.] Cod. E. οὐγγ. γ'.

κόκκισ μ.] Codd. A. et C. κόκκισ ι'. Cod. D. κόκκισ.

τροχίσκους] Codd. A. et C. τροχίτη.

υποκάπνιζε] editio Martii operarum incuria ὑποκαπνίσει. Codd.
A. et C. ἐπικαπνίσει.

ἐπιρροφῶν] Cod. D. ἐπιρροφῶν. Cod. B. ἐπιρροφούτα.

ἢ γλυκύν] vid. ad c. 35. Codd. A. et C. οἶνον γλυκύν. Cod. E.
οἶνον γλυκύν. Cod. D. οἶνον γλυκύν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

τερεβινθίνης] τερεβινθίνης Codd. A. et C.

μασίχης] ignorat Cod. D.

C a p. CXXVI.

Περὶ ἀρτηριακῶν] Cod. E. πρὸς τὰς τῆς Φωνῆς ἀπικοπὰς. Γη'.

Τὸν λάρυγγα] *Galenus sec. loc. lib. VII. p. 255. Aëtius lib. VIII. c.*
54. Paulus lib. III. c. 28. Adr. Heringa Obs. cap. VII. p. 61.

et suffito. Alius pastillus. Sandaracae, therebinthinae, singulorum unciae duae, costii, folii, singulorum drachmae tres, piperis grana quadraginta, pastillos fingito, et suffumigato, vinumque seu sapam forbeto. Aliud. Styracis, terebinthinae, sandaracae, mastiches, singulorum pares portiones eodem modo in usum adhibentur.

DE ARTERIACIS.

C A P. CXXVI.

Laryngem et quae ei subjacet, aperam arteriam pellicula quaedam arcte complectitur, quae si vel humidior reddita, vel exulcerata, vel ex magna vociferatione perculsa

B. b. 4

τραχηλίας] Caret hac voce Cod. E.

ὄμη] Codd. A. C. et E. ἡμῖν. Cod. D. ὄμῖν.

τις] deest apud Aëtium. et in codd. Mff.

ἰσχυρῶς] Leg. ut apud Aëtium ἰσχυρὸς ὑπαλείφου et apud Orisbasium Anatom. p. 68. ἰσχυρὸς quodque in Codd. Mff.

ὑπαλείφου] Codd. A. et C. ὑπαλείφου. Cod. E. ὑπαλείφου.

δε] delet Cod. B.

ὄμῖν] Pro τοῦ ὄμῖνος ὑγροισμοῦ ἢ ἐλασμοῦ — πλεττομένου. Quod ne quis solocum arbitretur, cavit diligentia doct. Raphaelii ad Marc. c. XII. 40. p. 411. Aristophanes Lyfistr. v. 13. εἰρημένον pro εἰρημένον, ut ibi docet Schol. et Biferus. Nollet c. 170. κενὰ δὲν γὰρ ὑαλῦδες φλέγμα, παύσις τῆς οὐδύνης. et c. 194. τικτόμενοι τὸ πνεῦμα. In inscriptionibus statuarum hoc non infrequens aut insolitum esse docuit doct. Edm. Chishull ad inscript. Sigeam p. 81. Moschio de morb. mulier. c. 93. et c. 126. ubi vid. magnus Cour. Gesnerus. conf. supra c. 123. et Lesbonay de schemat. p. 183. Schol. Homeri ad Iliad. A. v. 171. et ad Iliad. Π. v. 264. Casubonus ad Polyeni lib. I. c. 18. p. 37. Contrarium habes apud Diodorum Sic. lib. XII. p. 490.

ἐλασόμενος] leg. ἐλασόμενος vel quod malim ἐλασόμενος ac ita Codd. D. et E. propter illa quae infra ad cap. 166. notavi. Similem errorem apud Fossucem sustulerunt viri docti lib. I. c. 11. segm. 201. Vel legend. ἡλασμένοι. Lexic. de Spirit. a cel. Valckenario editum p. 223. ἡλασμένος, ὁ τετραματισμένος. Eγ. Lucae XV. 20.

ὄ ὄμη] Codd. A. et C. ὄμη.

τόμενος, βραγχώδης γίνεται ἡ Φωνή, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ
 κραινῆς βοηθεῖ λούτρον εὐκρατον, καὶ τροφῶν ἐπιτή-
 δειοὶ ὄντες διὰ τοῦ ἀμύλου, καὶ ὡς ῥοφητὰ καὶ τὸ γάλα,
 καὶ τὰ διὰ τῆς τραγακινάνθης ῥοφήματα. ἀρτηριακὴ πρὸς
 τὰς τῆς Φωνῆς ἀποκοπὰς, κόμμεως δραχμ. β'. τραγα-
 κινάνθης δραχμ. α'. ἐψέματος χοϊνικὰ α'. κόψας ταῦτα
 συνλείωσε μετὰ τοῦ ἐψέματος, καὶ ἔπει ἐπ' ἀνδράκιων
 κενῶν. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τῆς χρείας δίδου εἰς ἐσπέραν βα-
 λῆν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν καὶ κατέχειν, καὶ τὸ στέλον κα-
 ταπνέτω. ἄλλο πρὸς εὐφωσίαν. Τραγακινάνθης δραχμ.
 ζ'.

βραγχώδης] ἢ βραχῶδη Codd. A. et C. Cod. E. τὴν βραχῶδη
 φωνὴν ἀποτελεῖ.

Φωνή] Cornutus de nat. deor. c. 35. p. 234. ἀλλὰ γὰρ πεπλαγυῖος
 ἡ Φωνή. Theophrastus Bulg. in Ev. Joannis c. 1. p. 572.
 Φωνὴ μὲν ἐστὶ πνεῦμα ἀδιάσπαστον, ὃ ἐκ τοῦ θάρρακος ἐξίστη,
 ἔταν δὲ ὑπὸ τῆς γλῶττης διασπασθῆ, τότε γίνεται λόγος. Arti-
 culum delet Codd. A. et C. et legunt φωνή.

καὶ τοὺς] Codd. A. et C. καὶ τοῖς, quam lectionem praefero, quae
 convenit verbo βοηθεῖ et sequenti ἐπιτήδαιοι, vid. Jac. Grono-
 vius ad Arriani de exped. Alex. M. lib. I. c. 10. p. 22.

ἐπιτήδαιοι ὄντες] pro hisce Codd. A. et C. οἷον τὰ Cod. B. οἷα
 διὰ τοῦ. Cod. E. καὶ λεαίνουσαι, οἷον τὰς διὰ. Cod. D. τρο-
 φῶν ἀδηνται. conf. Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 628. Jo.
 Chrysostomus T. I. p. 152. τὰ ἐπιτήδεια φάρμακα ἐπιτιθέται.

ἀμύλου] Cibum gratissimum ex amylo parare docent Glossae Mss.
 Aethiopiae: Ἀμυλον ἐστὶ τὸ κατὰσκατον τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον·
 μυγνίτες γὰρ τοῦτα τὸ ἀμύλον τῶν χυλῶν τῶν ἀμυγδαλῶν, ποι-
 εῖν αὐτὸ ἐδεσμα συνθέτον ἡδιστὸν τὸ καλούμενον Διαγάλακτον. In
 deliciis apud veteres erat amylos, inquit Dan. Heinsius Lect.
 Theocrit. c. XXVII. p. 382. cont. c. 122.

καὶ] delent Codd. A. et C.

ῥοφητὰ] Codd. A. et C. ῥητὰ. Cod. D. ῥητὰ. Cod. E. ῥητὰ.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὸ — ῥοφήματα.

ἀρτηριακὴ] Scribonius Larg. c. XVIII. 74. Isidorus Origin. lib.
 IV. c. 9. Arteriaca (medicamenta) quod apta sint gutturis
 meatui, et tumores faucium et arteriarum leniant. In codd. A.
 et C. novum hic incipit caput cum duplici lemmate: πρὸς ἀρ-
 τηριακῆς et πρὸς τὰς τῆς Φωνῆς ἀποκοπὰς. Cod. E. ἀρτηρια-
 κα et jungitur praecedenti ῥοφήματα.

culla fuerit, rauca sit vox. In hoc itaque casu succurrit balneum temperatum et cibi apti, qui constant ex amylo, et ova sorbilia et lac, et ex tragacantho sorbitiones. Arteriaca ad vocis interceptionem, gummi drachmae duae, tragacanthae drachma, sapa choenix unus, confusa haec et cum sapa contrita, coquito sub prunis sine fumo. Et cum usus postulat, vesperi sub lingua tenendam exhibeto, et salivam devorare iubeto. Aliud quod facit ad vocis bonitatem. Tragacanthae drachmae

Bb 5

sex,

ἀποκοπᾶς] Codd. B. et D. διακοπᾶς.

τραγκάκθης] Codd. A. et C. τραγκάκθου.

ἐψήματος] Codd. A. C. et E. ἐψήματος.

χοίρικα ἄ.] Exulat e Cod. E.

κίψας] Cod. E. κίψον.

συλείωσε] Codd. omnes συλείωσον ac ita legendum.

ἐψα] leg. ἐψε.

κινῶν] pro κινῶν, ut habent Codd. A. et C. nam recentiores ita scribent, vid. *Salmastius* ad *Solinum* p. 481. et ad *Spartianum* p. 680. *Wesselingius* ad *Diodori* Sicul. lib. III. p. 217. *Longus* lib. III. p. 76. Δάφνης δὲ κινῶν τέρεψιν ἐτέλετο. Puro ita innuit carbones vitos ut loquitur *Evros* de pass. mulier. c. 2. p. 225. vel probe accensos, quantum opus est ad coctionem ut explicat coquus apud *Athenaeum* lib. VII. c. 11. p. 291.

τὸ πῦρ μόρον

Ποῖατε τοῖς ὀπτοῖς, μὴτ' ἀκιμένον

Τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτόν, ἀλλ' ἐφθόν' ποιᾷ,

Μήτ' ἐξῆ.

Cod. D. κινῶν. Cod. E. τινῶν. quam lectionem praeferendam cenfeo. Ita quoque *Aelianus* H. A. lib. VII. c. 21. ζέον ὕδωρ, καὶ γὰρ ἢ ἐπὶ τινῶν ἀνθρώπων θερμοσπόμενον.

χρείας] Cod. E. χαρῶς.

εἰς ἐσπεραν] Cod. E. ἐσπέρας. *Achilles* Tat. lib. IV. p. 203. περὶ τὴν ἐσπέραν δοῦναι πινῶν.

βαλεῖν] Codd. A. et C. βάλειν. leg. βάλλειν ut habet Cod. E.

τὸ σιέλον] leg. τὸν σιέλον si *Thomam* Mag. p. 791. et *Mueridem* p. 102. audias, conf. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 103.

καταπίετω] Codd. A. et C. καταπίετο.

ἄλλο] Margo Cod. E. περὶ σιφανίας (i. εὐφανίας) GZ.

τραγκάκθης] Cod. E. τραγκάκθου κόκκισα ἑ.

ς'. γλυκέρειζης χυλοῦ δραχμ. β'. λιβάνου δραχμ. α'. κόμμεως δραχμ. ε'. κρόκου δραχμ. α'. Φοινίκων δραχμ. ε'. γλύκεως οἴνου τὸ ἀρκούν, ἔψει ὡς προείρηται, καὶ χρῶ. ἄλλο, κρόκου δραχμ. ζ'. γλυκυκέρειζης, καρδοσάχχου ἀνά δραχμ. δ'. σμύρνης δραχμ. γ'. λιβάνου δραχμ. γ'. ὑοσκυάμου σπέρμα γῶ. α'. πεπέρως κόκκισι ν'. μέλιτος τὸ ἀρκούν δίδου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν κατέχεν. ἄλλο. χυλὸν κρέμβης μετὰ μέλιτος ἐψήσας ἕως πάχους δίδου ἐκλείχεν.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΠΝΟΙΑΣ

καὶ δυσπνοιᾶς, καὶ ἄσθματος.

Κ Ε Φ. ΡΚΖ.

Τοὺς ἄνευ τοῦ πυρέττειν ἀναπνέοντις πυκνὸν, ὡς ἔπὸ δρόμου, ὀνομάζουσι ἄσθματικούς ἐν τοῦ συμπτώματος

ἄλλο — λιβάνου] delent Codd. A. et C. sed novum inchoat caput, cujus lemma est πρὸς εὐφάνην.

λιβάνου] addunt Codd. A. et C. χειρῶδες ὑπὸ γλῶσσαν σάλειν, καὶ κινούμενον ἄνευ καὶ πάθῃ (leg. παύει) βηχῶ· καρδίας ἴσταν μετ' ὕδατος δίδου πίνειν εἰς καίτην, καὶ πρῶτ' α' καὶ β. βλυχάσιον (leg. βληχάσιον vid. Schol. Theocriti ad Id. V. v. 56.) μετ' ὕδατος ἐψήσας πόσητε. et hic finis hujus capituli.

χυλοῦ] Codd. A. et C. χυλόν. et Cod. D.

γλύκεως] Cod. E. μετὰ γλύκεως οἴνου ἔψει.

τὸ ἀρκούν] ignorant Codd. A. et C.

ἔψει] addunt Codd. A. et C. καὶ χρῶ, omittis αἰς προείρηται. Cod. D. ἔψει.

ἄλλο] in Codd. A. et C. non invenitur. Cod. D. ἄλλας.

δραχμ. γ'] Cod. E. σμύρνης κόκκισι γ'.

αὐτ. α'.] Cod. E. δραχμ. ε'.

κόκκισι] Codd. A. et C. κόκκοι η'. Cod. E. δραχμ. ε'.

γλῶσσαν] Tale medicamentum una voce dici ὑπόγλωττον auctor Scaliger Scaligeran. prim. p. 85. vel ὑπογλωττιδία ut habet Paulus Mb. III. c. 32. p. 91.

ἄλλο] migrat e Codd. A. et C.

fex, radiculæ dulcis fucci drachmæ 2. thuris drachma, gummi drachmæ fex, vini dulcis quod sufficit, coquito, ut supra compræhensum est, et utitor. Aliud. Croci drachmæ septem, radiculæ dulcis, spicæ nardi singulorum drachmæ quatuor, myrrhae drachmæ tres, thuris par pondus, feminis alterci uncia, piperis grana quinquaginta, mellis quantum satis est, sub lingua tenendum dato. Aliud. Brassicæ succum cum melle, dum inspissetur coquito, et lambendum dato,

DE ORTHOPNOEA,

SYSPIRIO, ET SPIRANDI DIFFICULTATE.

CAP. CXXVII.

Qui citra febrim crebro veluti ex cursu respirant, asthmatici (quasi anhelosos dixeris) ratione symptomatis appellan-

χυλόν κροσάβης] *Aristoteles* Problem. Sect. III. 18. ὅτι τὸν μέν χυλόν γλυκύν καὶ ξυπτικὸν ἔχει. adde *Puxanum* Geopon. lib. XII. p. 333.

ἐψησας] et hoc verbum deest in Codd. A. et C.

πάχους] Noster c. 159. ἕως μέλιτος πάχους et ἕως γλοιῶ πάχους c. 1. et 232. Plena locutio ἕως, vel ἕως μέλιτος ἔχειν πάχος ut c. 1, sed brevius Cod. D. ἕως παχυθῆ.

C a p. CXXVII.

καὶ ἀσθματος] Verba hæc ignorant Codd. A. et C. in Cod. D. lemma est περὶ ἀσθματος neglectis reliquis.

Τοὺς ἀνεν] Ex *Galeni* sec. loc. lib. VII. p. 271. contractum hoc caput. *Celsus* lib. IV. c. 4. *Arætaeus* morb. chron. lib. I. c. 11. *Cælius Aurel.* morb. chron. lib. III. c. 2. *Paulus* lib. III. c. 29. quem ex nostro facile est emendare.

πυκνόν] male apud *Galenum* πυκνόν legitur. Cod. B. πυκνός.

ὡς ἀπὸ] Codd. A. et C. ὡς καὶ ἀπὸ

ματος, ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τοῦ θώρακος διὰ τὸ ἅπαν
 ὀρθιον Φυλάττειν Φόβῳ τοῦ πνεύματος, ὀρθοπνεϊκούς κα-
 λούσιν· γίνεται δὲ τὸ πάθος ἀπὸ παχέων τε καὶ γλί-
 σχρων χυμῶν, ἐμπλασθέντων τοῖς βρογχίαις τοῦ πνεύ-
 μονος. ἡ δὲ δύσπνοια κοινόν ἐστὶ σύμπτωμα καὶ τούτοις,
 καὶ ἑτέροις πλείοσι. σκοπὸς δὲ τούτων τῆς θεραπείας
 ἐκδαπανῆσαι τὸν γλίσχρον χυμὸν καὶ παχὺν· ὅζος τοί-
 κων αὐτοῖς ἀρμόζει τὸ σικιλητικόν, καὶ ἡ σκίλλα ὀπτῆ
 λεία, μετὰ μέλιτος ἐκλεγχομένη, καὶ κάρδαμοις διὰ τῆς
 ἰεραῆς, καὶ ἔμετοι ἀπὸ ῥαφανίδων, ἀριστολοχία στρογγύλη
 πινομένη, ἡ κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ ῥίζα, ἡ καλαμίν-
 θου ὁ καρπὸς, ἡ ὑσσώπου, ἡ ἴρις. εἰ δὲ χρεῖα κατεπί-
 γει, καὶ Φλέγμα τέμνειν, ἔξωθεν τὸν θώρακα κατὰ-
 πλασσε διὰ σύκων καὶ αἴρας ἄλευρον, καὶ μύνη λιβά-
 νου καὶ μέλι. ἀλείμμασι δὲ χρῆσέον θερμότεροις, οἷον
 ἰρίω

σχήματος] Galenus συμπτώματος.

ἅπαν] Omisit in versione interpres: ponitur apud recentiores pro
 ὄλοντοισιν, ut dixit Aretaeus l. c. Orbasius de fractur. l. p.
 58. ἀπατὸς τε μορίου ψάβαν, conf. c. 37. Ex Galeno vero
 suppleendum σῶμα. Florus lib. III. c. 3. p. 223. per omnem
 diem conciditur barbarus.

ὀρθοπνεϊκούς] Hoc morbo laboravit Jo. Tzetzes ut queritur Chil.
 VI. vs. 70. et Herodes Tetrarcha ut testatur idem Chil. XIII.
 vs. 28.

καλούσιν] Codd. A. et C. καλοῦσι.

τὸ πάθος] addunt Codd. A. et C. ἀπὸ πάθος.

βρογχίαις] Orbasius Anatomic. p. 70. Sextus Empir. adv. Mathe-
 mat. p. 266. εἰ βρογχίαις ἐπτενεῖν, οὗτος, ἔλκος ἔχει ἐν πνεύ-
 μονι οὗτος. Codd. A. et C. τοῖς βρογχίαις τοῦ πνεύματος.
 Codd. E. βρογχίαις.

δύσπνοια] Galenus de respirat. lib. I. c. 1. Aetuaris lib. I.
 c. 36.

πλείοσι] Nihilium βραχυλογίᾳ hic indulsit noster, debuisset saltem
 ex Galeno addere πάθεισι, nisi maluerit subaudiri καμνοῖσι.

ἐκδαπανῆσαι] Codd. A. et C. ἐκδαπανῆσαι.

ὅζος] Marcellus Empir. s. XVII. p. 122. Plinius lib. XXIII.
 c. 2.

σικιλητικόν] Codd. A. et C. σικλητικόν.

σκίλλα] Plinius lib. XX. c. 9.

appellantur, a forma vero thoracis, quem rectum servare suffocationis metu coguntur, orthopnoeici nominantur. Fit porro hic affectus, a crassis glutinosisque humoribus, fistulosis pulmonum cartilaginibus infarctis. Difficultas vero spirandi, non tantum huic morbo, sed multis etiam aliis accedit, scopus itaque curationis totus esse debet, ut glutinosus humor et crassus absumatur. Acetum igitur e scilla convenit, et scilla ipsa tostata et in pulverem redacta et cum melle pro delinctu adhibita, purgatio quoque per hieram fieri debet, et vomitus radícula eliciendus. Vel aristolochia rotunda potui danda, vel centaurii magni radix, aut nepetae semen, vel hyssopum vel iris. Quod si necessitas urget, pituita quoque extenuanda et cataplasmata ex ficibus et Iolii farina et thuris manna, vel melle exterius thoraci ex parte exteriori admovenda erunt. Uti praeterea oportet inunctionibus

λεία] Codd. A. et C. λία, conf. c. 236.

ἐσφαιδαν] Codd. A. et C. ἐσφαιδαν. Inter diuretica recenset Rufus Ephes. de renum affect. c. 7. p. 6. ubi monet praeterea, ut probe decoquatur.

καλαμίθου] Codd. A. et C. καλαμίθης.

ύσσώπου] ύσσωπος.

ίρις] Cod. E. ἴριως.

εἰ δὲ] Codd. A. et C. ἡ δὲ.

φλέγμα] Leg. φλεβὰ ut apud Paulum et in Codd. A. et C. Cod. E. φλέβαν. vel leg. φλέγαν, nam recentiores φλέγα dicere pro φλέψ auctor est Du Cange Glossar. p. 1683.

τέμνει] Cod. E. τέμνε,

τὸ θάρακον] Cod. E. τοῦ θώρακος.

κατάπλασσε] Cod. E. κατάπλασσε δὲ.

αἶρας] Codd. A. et C. ἔρας. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. VIII. c. 7.

ἀλευρον] Codd. A. et C. ἀλεύρον.

καὶ μέλι] caret Codd. A. et C. Cod. E. μέλι ἐπίθετο.

δὲ] abest a codd. A. et C.

οἶον] Codd. A. et C. ἡ.

ἰρίνω μύρω, ἀνιθίνω, πηγαίνω, καὶ μελάγγμασι χρῆσθαι
 τοῖς ἔλκεν τὰς ἰχώρας δυναμένοις· χρῶ δὲ καὶ τοῖς ὑπο-
 καπνισμοῖς τοῦ προσηγεγραμμένοις. Πόματα ἀσθματι-
 κοῖς· πολίου, ἀβροτόνου, κασορίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιά-
 ματος ἴσα μέλιτι Φυράσας, δίδου. ἄλλο· κασορίου, ἀμ-
 μονιακοῦ θυμιάματος ἀνά δραχμ. ἢ· πεπέρειως κόκκοι
 μί· γλυκεῖ οἴνω ἀναλαβών, δίδου κνάμου μέγεθος σὺν
 μέλικράτῳ.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ

πτύσεως.

Κ Ε Φ. ΡΚΗ.

Ἀναπτύεται αἷμα ἐκ τοῦ θώρακος, ἢ τοῦ πνεύμο-
 νος, ἢ τῆς τραχειᾶς ἀρτηρίας, ἢ ἐκ τῆς κεφαλῆς κατα-
 φερόμενον, καὶ ποτὲ μὲν κατὰ ῥῆξιν ἀγγείου, ὡς ἐπὶ
 καταπτώσεως, καὶ γίνετα ἀθρόα καὶ πολλή ἢ κένωσις.
 εἰ δὲ κατὰ διάβρωσιν, σὺν ἀθρόως, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ ἢ
 ἀναγωγῇ τοῦ αἵματος γίνετα, ἐκ δριμέων βρωμάτων, ἢ
 ἐν

ἰρίνω] Codd. A. et C. ἰρῖνῶδρα, pro ἰρίνω μύρω.

ἀνιθίνω] Codd. Mff. ἀνηθίνω.

τὰς ἰχώρας] τοὺς ἰχώρας. et sic Cod. E. Codd. A. et C. τὰς
 χῶρας.

πόματα] Ρακίος πόμα. Dionysius Perieget. vf. 734.

— Δρακεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάντρων.

Nonnum caput hic faciunt Codd. A. et C. cum hac epigrapha
 πότα ἀσθματικῶς. Cod. B. vero, ut editio Martii. Cod. E.
 margo addit ρα.

ἀβροτόνου] Cod. E. ἀβροτοῖνου. conf. c. 125. Aelianus H. A. lib.
 IX. c. 33.

ἴσα μέλιτι] Codd. A. et C. μέλιτι ἴσα. Cod. E. μετὰ μέ-
 λιτος.

δραχμ. ἢ.] Codd. A. et C. κόκκια ἢ.

κόκκοι] Codd. A. et C. κόκκουσ. Cod. E. πεπέρειως δραχμ. κ'.

γλυκεῖ] Codd. A. et C. γλυκῷ.

σὺν μέλικράτῳ] Cod. E. ἐν μέλικράτῳ.

nibus calidioribus, unguento irino nimirum, anethino, rutaceo, et malagmatis, quae serofas humiditates extrahere possunt, novissime etiam suffumigationibus supra positis. Potio suspiriosis apta, polii, abrotoni, castorii, stillae Ammoniacae pares poritones melle subigito, et exhibeto. Aliud. Castorii guttae Ammoniacae, singulorum drachmae octo, piperis grana quadraginta, ex his vino dulci exceptis, quod fabae magnitudinem habet, cum aqua mulsa exhibetur.

DE SANGVINIS

EXPIRATIONE.

C A P. CXXVIII.

Sanguis aut ex pectore, aut ex pulmone, aliquando ex aspera arteria expuitur, interdum etiam a capite deorsum fertur, idque vel ob vasis rupturam, ut in casu cum sanguis et subito et copiose erumpit, vel exesa parte aliqua, et tum non subito sed paulatim exit, et fit hoc vel ob cibos vel fluxiones acres, vel ore alicujus venae

C a p. CXXVIII. Cod. E. ρβ.

ἀναπτύεται] Galenus sec. loc. lib. VII. p. 267. Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 2. Aëtius lib. VIII. c. 65. Alex. lib. VII. c. 1. Paulus lib. III. c. 31. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 9.

ἢ τοῦ] Distinguunt haec medici, noster capite 132. καὶ εἰ ἐστὶν ἀφρώδες καὶ ζοῖθόν, ἐκ τοῦ πνεύματος ἐστὶν· εἰ δὲ μέλαι, ἐκ τοῦ σάρακος. Aretaeus de sign. et caus. acutor. lib. II. c. 8. p. 21. A. conf. Marcus Aurel. Severinus in Th. Bartholini Epist. Med. Cent. I. ep. 68. p. 279.

ξήξιν] Iterum hac voce utitur noster c. 259. saepius Alexander Aphrod., lib. I. probl. 119.

ἢ κένωσις] ἢ migrat e Cod. E.

ἀθρόος] Cod. E. ἀθρόος. conf. c. 37. et 143. Synesius Ep. 69. ἀλλ' ἐφθασσεν ἐκχυθέντες ἀθρόον κατὰ τῆς χάραις.

ἀναγωγῇ] Caelius Aurel. l. c.

δριμύτων] Codd. A. et C. δριμύτων et mox δριμύτων.

ἐκ κατάρξεως δριμέως· εἰ δὲ κατὰ ἀνασόμεωσιν, ἐκ λυ-
τρῶν ἀμέτρων, καὶ θερμοῖς χωρίοις. οἷον εἰ μὲν ἐκ τῶν
κατὰ τὸν στομάχου ἢ τὴν γαστέρα ἔρχεται χωρίων· εἰ δὲ
μετὰ βηχὸς, ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν ἀνάγεται μορίων.
τοὺς μὲν ἐπὶ κατάρξῳ πτυσάντας αὐτίκα Φλεβοτομῆν,
δεσμῆν δὲ καὶ τὰ αἶμα, καὶ ἀνατρίβειν σὺν ἐλαίῳ πα-
λαιῷ, τροφήν δὲ προσάγειν τῶν αὔσηρῶν, οἷον ῥοιάς, ἢ
μήλων, ἢ ἀπίων, ἢ συνεψείσθωσαν τοῖς ῥοφήμασιν·
εἶτα δίδου τὸν δι' ἡλέκτρου τροχίσκον, καὶ τὴν θηριακὴν
ἀντίδοτον πίνειν, εἶτα σικύας τῷ τραχήλῳ κολλητέον.
Τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ θώρακος
καὶ πνεύμονος αἷμα πτύσαντας, Φλεβοτομητέον καὶ
σπόγγ.

κατάρξεως] Codd. A. et C. κατάρξου.

θερμοῖς] Codd. D. et E. θερμῶν χωρίων.

εἰ μὲν] Cod. A. διὰ μέτρον ἀναφύροίτο ἐκ τοῦ στομάχου ἢ τῆς
γαστρῆς ἔρχεται. Cod. D. δι' ἐμῆταν. Cod. C. δι' ἀμέτρον.
Cod. B. δι' ἐμέτων. Cod. E. δι' ἐμέτων ἀναφύροίτο. ἐκ τοῦ
στομάχου ἢ τῆς γαστρῆς ἔρχεται.

ἔρχεται] Interpretes vertit *erumpit*, potuisset etiam *venit*, vel *est*.
ἐρχέσθαι apud Graecos, ut *venire* apud Latinos, pro *esse* dicti
oblerat N. Heinsius ad Ovidii Heroid. Epist. IV. vl. 113. p.
51. conf. Burmannus ad Petronii c. 42. Synesius Epist. 106.
p. 66. ἡδίστοι εἰς ἀπόλαισιν ἔρχεται. Achilles Tat. lib. I. p. 11.
οἷον ἀπὸ χιλιῶν ἀρτι λυθείσης ἔρχεται. ita enim malim legere,
quam *ἀρχεται*. Celsus lib. III. c. 12. incertum est quando
febris ventura sit. Aelianus H. A. lib. VI. c. 40.

ἀναπνευστικῶν] Hippocrates Aphor. V. 13.

τοὺς μὲν] Cod. E. τοὺς μὲν οὖν.

αὐτίκα] Codd. A. et C. αὐτοὶ καταΦλεβοτομῆν.

Φλεβοτομῆν] Cod. D. Μομῆν. Monuit egregius Bolla legendum
αὐτίκα δεσμῆν· δεσμῆν δὲ τὰ αἶμα.

δεσμῆν] improbat Scribonius Larg. c. XXI. 84.

ῥοιάς] Cod. E. ῥοιῶ.

ἀπίων] Codd. A. et C. ἀπίων. Codd. D. et E. ἢ μήλων ἢ
ἀπια.

συνεψείσθωσαν] Cod. E. συνεκρίσθωσαν. *videtur legend.* συγκρι-
σθώσαν.

ῥοφήμασιν] Codd. A. et C. ῥοφίσμασιν.

venae patefacto, ex usu balnei immoderato, et partium calore, veluti cum ex locis circa stomachum vel ventriculum erumpit. Quodsi tussis est, e partium respirationi fervientium aliqua educitur. Qui igitur ob fluxionem sanguinem expuunt, his statim sanguis mitti debet, et extremas partes deligari et oleo veteri perfricari, cibi que offerri austeri sapore, ut mala punica, poma, pyra, vel haec ipsa cum sorbitionibus coqui, pastillum denique Diaelectru, et theriacam antidotum potui dato, et collo cucurbitulas admoveto. Qui vero sanguinem e partibus respirationi fervientibus, hoc est vel pectore vel pulmo-

ne

δι' ἡλεκτροῦ] *Paulus* lib. VII. c. 12. p. 273. *Caelius Aurel.* l. c. c. 13. p. 408. *Petr. Petitus ad Aretaeum* p. 253. *Codd. A. et C. δι' ἡλεκτροῦ.*

τροχίσκος] *addit Cod. D. καὶ τὸ κοράλιον.*

πίσι] *Codd. A. et C. πῖσι.* *Noster πῖσι* maluit c. 10. 35. et 233. capite vero 36. πῖσι, vide quae mox notat *Schol. Aristophanis.* *Achilles Tat.* lib. II. p. 117. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ Φαρμακίου. Sed hanc distinctionem non adeo observant auctores, vel librarii. *Paulus* l. c. καὶ τῆς θηριακῆς ἀντιδότου, omisso verbo πῖσι, *Varro* apud *Nonium* c. 2. §. 149. *Vel maxime illic didici et sitienti videri theriacam mulsam, esurienti panem cibarium sfigmeum, et exercitatio somnum suorum.* qui locus viros doctos exercitos habuit. *Petr. Vichorius Var. Lect.* lib. I. c. 22. singulare potionis genus inveni commentus est. *M. Ant. Martius Var. Lect.* lib. IV. c. 14. locum corruptum voluit ac legendum aquam pro theriacam, quem secutus est *Dionys. Gothofredus*: alii ei refugantur *Hier. Mercurialis Var. Lect.* lib. II. c. 17. et *Marfil. Cagnatus Var. Obl.* lib. II. c. 25. Procul dubio *Varro* medicos imitatus est, qui verbum πῖσι de speciebus aridis usurpant, vehiculo celato, quo commode adsumi queunt. *Noster* plura exempla subministrat, quorum hoc insular omnium c. 282. δίδοναι πῖσι καλοκλειθῆς φύλλα ξηρά. conf. c. 10. et c. 38. βοηθῆν δὲ τοῖς πινόμενοις — καὶ τὸ κασέριον. *Varro* iterum *Quinquair.* apud *Nonium* c. 3. §. 4. *Quid medico mihi est opus, nempe tuo, absinthium ut bibam gravem et castoreum. Bibere pro edere potuisse Jul. Capitolinum* p. 106. observat ibi *Salmasius.* *Aristophanes Vesp.* v. 148.

πίσι ἑλλίβορον.

ubi *Schol.* ἐπισημασμένην τῆν ἑλλῆν, καὶ ταῦτα τὸ χ. ὅτι τὸ μὲν πῖσι ἐπὶ Φαρμακίου λέγουσι, καὶ λαγόν τεράβει πῖσι τὸν θαλάσσιον. Ἦ δὲ πῖσι, ἐπὶ τοῦ ποτοῦ. conf. quae idem de verbo καταχῶν tradit ad *Equit.* v. 1089. Soleat medici compulsion-

Cc

nes

σπόγγοις ἐξ ὄξυκράτου χλιαροῦ πυριμασέον τοὺς τόπους·
ἢ ἀπλύτοις μαλίσις μετὰ ῥοδίνου, ἢ μυρσίνου σὺν ὄξει,
ἢ σὺν οἴνῳ αὐσηρῶ. Καταπλάττειν δὲ τὸν θώρακα κύκ-
λω, καὶ μάννη λιβάτου, ἢ συμπτηρίᾳ καὶ ἀκακίᾳ, ἢ κη-
κίδας ἐμβάλειν τὸ κατάπλασμα, εἶτα δι' ἰτεῶν ἐπιθε-
τέον ἔμπλαστρον. Διὰ σώματος δὲ ταῦτα διδόναι, βα-
λαύσιον, βῶλον, λημνίαν σφραγίδα, σαμβασήν λιθον,
αἷμα-

nes denominare a speciebus ficis tantum: sic nosser c. 293. ὁ
δισπολίτης, ubi Codd. A. et C. ὁ κρηὶς δισπολίτης, nulla
habita ratione mellis, quocum pulverem miscere oportet.
Plura exempla detegit lector apud nostrum, si animum ad-
verterit.

κολλητέον] Codd. A. et C. κολλητέον.

τοῦς] Codd. A. et C. τῶν δὲ et ποικ. πτωσάντων. Cod. D. τῶν
δὲ.

τοῦ θώρακος] Cod. E. θώρακος καὶ τοῦ.

σπόγγοις] Cod. E. σπόγγοι.

τοὺς τόπους] Cod. E. εἰς τοὺς τόπους.

ἀπλύτοις] Codd. A. et C. ἀπλήτοις.

μαλίσις] Dionysius Perieg. v. 941. et 1031. Sophocles apud Schol.
Euripidis ad Phoeniss. v. 1262. Diminutivum hoc Stoicis fa-
miliare fuisse adfirmat Hadr. Junius de coma p. 305. Graeci
recentiores illud frequentant ut observat Spon Perit Diction.
p. 394. les chevenx, la laine, ta malia. Glossae Jarricae Mf.
ερίσις εἰς ὑπήρις (l. οἰτυπήρις) μαλλί ἀπλυτα. Cod. B.
ερίσις.

ῥοδίνου] Subaud. ἐλαίου, vid. Aretaeus cur. morb. acut. lib. II.
c. 2. p. 96.

ἢ μυρσίνου] Cod. E. ἢ σμύρνης καὶ σὺν.

σὺν οἴνῳ] Delent praepositionem Codd. A. et C.

κύκλω] interpres farinae polline: Paulum securus, qui habet γένυ,
ac sic Codd. A. C. et E. similiter c. 132. sed his in locis apud
nostrum κύκλος sive κύκλον est placenta vel panis orbicularis,
eo quod Graeci κύκλον rotundum vocant, ut docet Laetanius
ad Statii Achill. lib. II. v. 193. cocturae expert, quam signifi-
cationem hujus vocis praetereant lexica vulgaria. Prius patet
ex loco Aetnae Sophist. ep. XIV. p. 425. τὰ λάχανα οὐ μάλ-
λον εἶδον, ἢ δέως, ἢ πάλας τὸν ἐκ μέλιτος καὶ ἀκυδάλων συμ-
πλακέντα κύκλοι. Alterum colligo ex varia lectione Cod. E.
ad nostri c. 130. ἐξάρτεον δὲ πυριμασέον σπόγγοις, ubi codex ille
addit ἢ κυκλίσσις ὁμοίως. De ultima voce, vide quae notavi ad
c. 115.

ne expuunt, his vena incidenda, et partes ex posca tepida fovendae erunt, vel lana succida cum rosaceo, vel myrtheo, et modo cum aceto modo cum vino austero. Pectori vero cataplasmata admovenda ex farinae polline, et thuris manna, vel alumen vel acaciam, vel gallas ad-jicere. vel emplastrum ex salicibus superimponere. Per os autem dari debent, balauftium, bolus, lemnia terra, quam sigillum dicunt, lapidem, sambastem, vel haemati-

C c 2

titem,

c. 115. pro κύκλοις maluit librarius κυκλίοις, qua forma deletur quoque alibi, ut c. 128. ubi pro ἀβρότοιον magis ei arripit ἀβροτόμιον et c. 129. τερεβινθίου pro τερεβινθίνης. Panem in cataplasmate adhibitum habes. c. 86. Fuit cum apud Aeneas ἡσθιον non εἶδος legendum suspicarer; sed recte se habet τὸ εἶδος, nam est adspicere ἐπιθυμητικῶς. vid. Palaephatus c. 47. De placentarum forma varia, vid. Berkelius ad Stephanum Byz. de Urb. p. 664.

συπτηρία] Codd. A. C. et E. συπτηρία, et mox ἀκακία, et κηκίδια.

κηκίδια] Cod. E. κικίδια.

ἐμβαλεῖν] Leg. ἐμβάλλειν, ac sic codd. A. C. et E.

ἐμβαλεῖν τὸ κατάπλασμα] Leg. εἰς τὸ κατάπλασμα. sic cap. 86. ἐμβαλε εἰς τὸν πόρον. Theophrastus Char. c. 9. ὄσσειν εἰς τὸν ζυμοῦ ἐμβάλλειν. frequentius noster hoc verbum cum casu tertio construxit vid. c. 2. 71. 93. ac sic Codd. A. et C. τῷ καταπλάσματι ac tunc subaudiendum ἐν, aut a verbo retrahendum. Dios apud Stobaeum Sermon. 159. p. 563. ἐμβαλλόμενοι ὄσσειν ἐν ζῶν ἀγέλουθιραν παιδων. Symeius Ep. 67. p. 44. ἔταν εἰς ἐκκλησίαν ἐμβάλλασιν. cum casu tertio idem Ep. 109. p. 70. Heliodorus lib. IV. p. 193. εἰς ἀφραστὸν τι δῶμα τοὺς εἰσικοῦντας ἐμβαλότους.

εἶτα] Leg. εἶτα τὴν δι', vel τὸ δι'.

ἡσθιον] Codd. A. et C. ἡσθιον. Cod. E. δι' ἐτέρω.

ἐπιθετον] Codd. A. et C. ἐπιθετον.

βαλαύσιον] Cod. D. βαλαύσια.

βῶλον] Codd. A. et C. βῶλον.

λημιας] Codd. A. et C. λημιας.

σαμβαστην] Ex hoc nostri loco, vocem hanc nulla addita expositione Glossar. suo inseruit Du Conge p. 1330. Paulus I. c. habet ἀγῆρατων λίθον, quem lapidem describit Aëtius lib.

VIII.

αἱματίτην σὺν χυλῶ ῥοιᾶς, ἢ πολυγόνου χυλὸν σὺν κο-
ραλλίῳ. ἄλλο. γῆς ἀσέρος, λημνίας, κοραλλίου ἴσα δι-
δου λεία σὺν ὄξυκράτῳ. ἄλλο. λημνίας δραχμ. ιζ'. σα-
μίου ἀσέρος δραχμ. ε'. σαρισκόλλης δραχμ. δ'. κόμμεως
δραχμ. β'. ξηρόν διδου μετὰ ἀφειψήματος Φοινίκων.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΥΡΙΤΙΔΟΣ,

Κ Ε Φ. ΡΚΘ.

Κυρίως πλευρίτις Φλεγμονή ἐστὶ τοῦ τὰς πλευρὰς
ὑπεζωκίτος ὑμέρος. συνεδρεῖν δὲ δυσπνοία καὶ βήξ, καὶ
συνεχῆς

VIII. c. 43. Vocem *σαμβασήν* proferunt Codd. Mff. Codd.
A. C. et E. *σάμιον ἀσέρος* habent ejus loco.

αἱματίτην] *Plinius* lib. XXXVI. c. 20. *Solinus* c. 33. p. 266.
Ishidorus Origin. lib. XVI. c. 8. *Pfessus de Lapid.* p. 6.

πολυγόνου] *Salmasius* de Homon. Hyl. Jatr. c. 44.

ἄλλο] non habent Codd. A. et C. Cod. D. *ἄλλως* hic et max
iterum.

ἀσέρος] *Aëtius* lib. II. c. 6. *Paulus* lib. III. c. 31. Schol. Ni-
candri ad Alexiph. vl. 149. *Coelius Aurel.* morb. chron. lib.
II. c. 7. ubi vide notas, adde *Bald.* *Rouffeum* ad *Celsi* lib. V.
c. 14. p. 444. *Salmasius* ad *Solinum* p. 533. *Tournefort* Iti-
nerar. T. I. p. 159.

λημνίας] *Dioscorides* lib. V. c. 73. *Aëtius* lib. II. c. 4. Schol.
Nicandri ad Ther. vl. 864. Eximia observatio apud *Patar-
chum* T. III. p. 1758. ἐστὶ γὰρ μὴ τῶν ἰατρῶν ἀκούομεν ὡς πάντα
τῶ τῶ γένει εὐφείη καὶ ψύχει πέφικε κ. τ. λ. conf. *Matthio-
lus* ad *Dioscoridem* p. 689. *Vignenil Marville* melanges etc.
T. II. p. 308. *Buonarrotti* Antiquit. Vitrear. p. 19. Sed
perit sane fides sigillorum terrae Lemniae inquit *Freytagius*
Noct. Medic. c. 20. p. 101. Codd. A. et C. *λημνίας*. Cod.
D. addit *σφραγίδος*. et *λημνίας*.

κοραλλίον] ita recentiores non (*κοραλλίον* observante *Bodaeo* ad
Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 7. p. 419. et *Rob. Keuchenio*
ad *Q. Ser. Samonium* p. 276. conf. *N. Heinsius* ad *Ovidii*
Metam. lib. IV. vl. 749. Codd. A. et C. *κοραλλίος*. Cod. E.
καὶ *κοραλλίου*.

λεῖα] Omittit Cod. E.

ἀσέρος, δραχμ.] Cod. E. *ἀσέρος κίκα*]

titem, cum succo mali punici vel herbae sanguinalis succum cum corallo. Aliud. Samiae terrae, quae aster dicitur, lemniae, coralli, pares portiones ex aceto tritas, cum posca exhibeto. Aliud. Lemniae drachmae sedecim, samiae quae Aster dicitur, drachmae octo, sareocollae drachmae quatuor, gummi drachmae duae, succum dato, cum palmarum decocto.

DE LATERIS DOLORE,

QUAE PLEVRITIS DICITUR.

C A P. CXXIX.

Pleuritis, qui nobis lateris dolor dicitur, proprie inflammatio est membranae, quae costas succingit. Huic

C c 3

simul

σαρκουδλης] *Plinius* lib. XIII. c. 11. *Glossae* Matr. Mff. σαρκουδλη, τὸ δάκρυον τῆς περσικίας. Deleat hanc vocem cum sequenti Codd. A. et C.

ξηρὸν] Cod. E. ξηρὸν.

καψήματος] Decoctum hoc inter mitissima purgantia, quae per urinas eliminant refert *Rufus Ephes.* de renum adfect. c. 10. p. 9.

Φοινίκων] Addunt Codd. B. et D. Δὲ εἶδεναι ὅτι τὸ αἷμα ἐκ διαφόρων τύπων ἀνάγεται. ποτὲ μὲν γὰρ ἐμύεται ἀπὸ γαστρῶν ὅτι ὁ ἄστε καὶ μετὰ βηχὸς ἀνάγεται ἄλλ' εἰ μὲν ἐστὶ ἀφρώδες καὶ ξαυθὸν, ἐκ τοῦ πνεύμονος ἐστὶν. εἰ δὲ μέλαν ἐκ τοῦ θώρακος τούτους δὲ φλεβοτομῶν καὶ διαδῶν τὰ ἀκρα, καὶ τῆ προσηρημένη θερμότητι ὑποβάλλων. Quae verba in editione *Martii* nihilominus constituunt capitis CXXXII.

C a p. CXXIX.

Κυρίας] *Hippocrates* lib. II. de morb. p. 32. et de rat. vict. in morb. acut. p. 72. *Celsus* lib. IV. c. 6. *Aretaeus* acut. morb. lib. I. c. 10. et cur. morb. acut. lib. I. c. 10. *Caelius Aurel.* morb. acut. lib. II. c. 13. *Aëtius* lib. VIII. c. 76. *Alexander Trall.* lib. VI. c. 1. *Paulus* lib. III. c. 33. ex quo hoc caput maximam partem desumptum est. *Priscianus* lib. II. c. 4. *Mesletius* de natur. homin. p. 90. *Lateris dolor* dicitur *Horatio* *Serm.* lib. I. *Satyr.* 9. vs. 32. Codd. A. et C. ὁ κυρίας. Cod. D. ὁ κυρίας.

ἐπιζω-

συνεχῆς πυρετός, καὶ πόνος ἄχρι κλειδός καὶ ὑποχονδρίου. τούτους, εἰ μὲν ἄχρι κλειδός ἢ ἐδύνη διατείνῃ, φλεβοτομητέον· εἰ δὲ εἰς ὑποχόνδριον, κάτω καθαρτέον. οἱ δὲ νεώτεροι τῶν ἰατρῶν πάντες δεδιώτες τὴν κάθαρσιν, πάντας φλεβοτομοῦσι, κλυσηρίοις δὲ δριμυτέροις χρῶνται, οἷον ἐν χυλοῦ πιτύρων, καὶ κενταυρίου, καὶ νίτρου, πυρίαις δὲ ταῖς διὰ κέγχρου. ἢ κριθῆς, καὶ αἰλῶν ἐν μαρσιπποῖς, ἢ ἐρίοις ἀπλοτοῖς σὺν ελαίῳ, καὶ οἴνῳ. καταπλασέον δὲ τὰ διὰ λινοσπέρμου, καὶ κριθῆς, καὶ

ὑπεζαχότος] *Caelius Aurel.* l. c. c. 16. *Oribasius Anatomic.* p. 70. *Theophilus Protospath.* lib. III. p. 49. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 219. Codd. A. et C. ὑπεζαχότος. *Gasp. Hoffmannus* de thorace c. 5. p. 6.

ἤμέλιος] vid. cel. *Trillerus* de pleuritide c. I. p. 9. et *Caelius Aurel.* acut. passion. lib. II. c. 16.

συνεδρεύει] operarum inadvertentia editio Martii συνδρεύει.

δυσπνοία] Codd. A. et C. δυσπνία.

καὶ βλήξ] Convenit haec definitio cum illa quam ex Sorano adducit *Caelius Aurel.* acut. passion. lib. II. c. 13.

ἄχρι] *Hippocrates* de vict. ratione in morb. acut. p. 56. *Caelius Aurel.* l. c. c. 14. *Tully* Essai sur les maladies de Dunkeique p. 124.

ἄχρι — εἰ δὲ] Deler Cod. E.

εἰ δὲ εἰς] Dod. E. εἰ δὲ τὸ.

ὑποχόνδριον] *Hippocrates* l. c. καὶ delent Codd. A. et C. et ὑποχόνδριον habet.

κάτω] Cod. E. κατακαθαρτέον.

τούτοις] Codd. A. et C. τούτοις.

ἢ ἐδύνη] abest articulus a Codd. A. et C. Cod. D. εἰ.

διατείνῃ] *Paulus* διατείνῃ.

ὑποχόνδριον] Codd. A. et C. εἰς τὸ ὑποχόνδριον. Cod. D. εἰς τὸ.

ἰατρῶν] Punius οἱ νεώτεροι δὲ πάντας φλεβοτομοῦσι, ex nostro supplemento, conf. *Caelius Aurel.* l. c. c. 19. p. 128. Pleuriticos Athenis et Romae phlebotomatos pejus habuisse testatur *Asclepiades* apud *Caesium* l. c. c. 22. Codd. A. C. et E. εἰ δὲ νεώτεροι πάντες omisit voce ἰατρῶν.

δεδιώτες] Cod. A. et C. δεδιότες.

τῆς καθαρσιν] conf. *Trillerus* de pleuritide p. 7.

simul accedit difficultas spirandi. tussis, febris continua, et dolor qui ad jugulæ usque et præcordia penetrat. His, siquidem dolor ad jugulum usque processit, sanguis mittendus est. si vero ad præcordia, alvum purgare oportet. Nostri vero temporis medici omnes formidantes hanc evacuationem, omnibus venam incidunt, et clysteribus acrioribus utuntur, ex succo fufurum nimirum, centaurio et nitro et ex milio fomentis, vel hordeo vel sale in sacculis, vel lanis succidis cum oleo et vino. Cataplasmatibus vero uti oportet, ex semine lini et farina

C c 4. hordea.

πάτας] Cod. D. ελους. conf. quæ notavimus ad c. 37. et 127.

κλυσηρίσις δέ] Cod. D. κλυσηρίσις τε. Codd. A. C. et E. κλυσηρίσι. δε. Latini recentiores *clusteria* dixerunt quam vocem inter medico-barbaras retulit *cel. Græverus* ad Aphrodisiacum suum.

δριμυτέρως] Codd. A. et C. δριμυτέροις. Qui clystera hoc inter acriora referatur id non expuro. *Aësius* enim lib. III. c. 159. p. 61. πιτύραν δὲ χυλῆς — (ὅπλα γὰρ εἶεν δήξεως. et lib. V. c. 69. p. 84. κλυσηρίσι προκότερα, οἷον ἀφειψήματι πιτύραν utendum. Conf. *Triblerus* de pleuritide p. 202. sed de centaurio hoc intelligendum puto. vid. cap. 27. et c. 31.

ἐκ] delet Cod. E.

χυλῶ] omissa præpositione Codd. A. et C. χυλῶν.

πιτύραν] Codd. A. et C. πιτυρίαν. Cod. E. πιτύρον.

κενταυρίον] Codd. A. et C. κενταύριον καὶ νιτρον.

πυρίσις] Codd. A. et C. πυρίσις δὲ τὰς. Cod. πυρίαν.

ταῖς διὰ] Cod. E. τὰ διὰ.

καὶ ἄλων] Cod. E. ἡ ἄλων.

μαρσιππίσις] Juxta præceptum *Hippocratis* de rat. vict. in morb. acut. p. 59. In saccho dixit *Coelius* l. c. c. 19. p. 124. *Mœtius* p. 23. βαλάντιον, Ἀττικῶς, μαρσιππίον Ἑλληνικῶς. Ex *Kenorphonte* μαρσιππίσις protulit *cl. Stoeberus* ad *Thomam* Mag. p. 139. *Aretæus* cur. morb. acut. lib. I. c. 1. p. 76. A. Cod. B. ἐν μαρσηπίσις. Codd. A. et C. μαρσιπίσις. Cod. D. μαρσιπίσις.

ἐρίσις] Codd. A. et C. ἐρία ἀπλυτα. et Cod. D.

καταπλάστει] Cod. D. καὶ καταπλάττεισι. Cod. B. καὶ οἷον ἐπιτηθείας καὶ καταπλάττεισι.

δέ] deficit in Codd. A. et C.

ἀνοσπέρμων] ita quoque *Aësius* l. c. Πανίσις διασπέρμων.

κρη

καὶ ἀποζέματος χαμαιμήλου, καὶ ἀλθαίας, ἢ ἰσχυάδιον
καὶ ἀψινθίου, μέλιτος τε ὀλίγου. Ἀπὸ δὲ τῶν ἑπτὰ
ἡμέρας δοτέον ἐκλεκτὸν δι' ἀμυγδάλων, καὶ κνήδης σπέρ-
ματος, καὶ ἐν μέλιτι συνλευθεύτων. Ἐπιθέματα δὲ τὸ
διὰ σαμψύχου, καὶ ἢ πηγαγερά ἐπιθεμένη κατὰ τὸν ἀλ-
ηοῦντα τόπον. εἰ δὲ ἐπιμένει ἡ ὀδύνη, καὶ σικνωσέου.
ἄλλο ἐπίθεμα πλευριτικόν. πηγάνου οὐγγ. α'. θείου
ἀπύρου οὐγγ. α'. νίτρου δραχμ. δ'. ζέας χοιραίου οὐγγ.
δ'. κηροῦ οὐγγ. ε'. κυπρίνου ἐλαίου καὶ βουτύρου τὸ ἀρ-
κοῦν, τερψινθίνης οὐγγ. δ'. χρῶ. πινόμενα δὲ ὠφέλιμα
πλευριτικοῖς, ἐν ἀρχαῖς μὲν μελίκρατον, ἐν ᾧ εὐήται
πήγανον, ἔπειτα καὶ ὕσσωπον, ἢ καλαμίνθην, ἢ ἴριον.
ἄλλο. ζορκάδα κέϊαν διδοῦ μετὰ μελικράτου, ἢ χαμαι-
πίτου,

κνήδης] Codd. A. et C. κνήδιου, recte. Cod. E. κνήδιου ἀπο-
ζέματος.

ἀποζέματος] Cod. D. ἀποζέματ'.

χαμαιμήλου] Codd. A. et C. χαμαιμήλου.

καὶ ἀλθαίας] Deseit in Cod. E.

ἢ ἰσχ.] Codd. A. et C. καὶ ἰσχ. et ita quoque Codd. D. et E.

καὶ ἀψινθίου] Cod. E. ἢ καὶ ἀψινθίου.

μέλιτος] Cod. D. μετὰ μέλιτος.

τε ὀλίγου] Codd. A. et C. δὲ ὀλίγου.

ἑπτὰ] cl. Trillerus l. c. c. 3. p. 45. *Beechica — ante quartum
aut quintum diem propinari non debent.* Codd. A. C. et E.
ἀπὸ δὲ τῆς ἑβδόμης.

ἐκλεκτὸν] Codd. A. et C. ἐκλεκτόν. Cod. D. ἐκλεκτόν. Cod. E.
ἐκλεκτόν.

καὶ ἐν μέλιτι] καὶ abest apud Paulum. Codd. A. et C. καὶ μέλι-
τος. Cod. B. σὺν μέλιτι.

συνλευθεύτων] Codd. A. et C. συνλευθεύτα. Cod. B. λευθεύ-
τες.

πηγαγερά] Codd. A. et C. πηγαγερά.

ἐπιθεμένη] delet Cod. D. Cod. E. ἐπιθεμένη, recte.

τόπον] addit Cod. D. ἐπιθεμένη ac hic capiti huic finem imponit.

ἐπιμένει] Codd. A. C. et E. ἐπιμένει.

σικνωσέου] vid. Trillerus l. c. p. 185. Hinc desinunt codd. A.
et C.

hordeacea, et chamaemeli jure, vel Altheae vel ficuum aridarum, vel absynthii vel mellis exiguo. Post septimum denique diem eclegmate uti potest ex amygdalis et urticae seminae, ex melle simul contritis confecto. Loco vero dolenti imponi debent emplastra, et quod ex samfuco sit, et peganera dictum, si dolor remanet, cucurbitulae etiam affigi. Aliud epithema dolore lateris affectis aptum. Rutae, sulphuris ignem non experti singulae unciae, nitri, axungiae suillae, singulorum drachmae quatuor, cerae unciae sex, olei cyprini, butyri, quantum satis est, terebinthinae drachmae quatuor, utere. In potu vero assumpta juvant, inter imeda quidem aqua mulsa, in qua ruta sit decocta, hyssopum postremo, nepeta, vel iris. Aliud. Stechadem tritam cum aqua mulsa exhibeto, vel chamepityn, vel

Cc 5 rheum

ἄλλο.] Delet Cod. E. margini adscriptum ῥῶ.

ἐπιθήματα.] Lemma novis capituli in Codd. A. et C. ἐπιθήματα πλευριτικά.

πλευριτικόν.] Cod. E. πλευριτικό.

πλευριτικοῖς.] Codd. A. et C. πλευριτικά.

τερειβινθίνης.] Cod. E. τερειβινθίου.

εὐγ. δ.] Cod. E. ε.

χρῆ.] Cod. E. καὶ τούτοις χρῆ.

μελιερῆτος.] Hippocrates l. c. p. 62. Priscianus l. c. p. 73.

καλαμίνθη.] Codd. A. C. et E. καλαμίνθη. Cod. B. καλαμίνθη.

ῥῶ.] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Cod. B. ἡ γύμνα. Cod. E. ἡ ῥῶ.

ἄλλο.] Delet Cod. E.

συγχάδα.] Codd. A. et C. συχάδα. Cod. E. συχάδα.

λίαν.] Codd. A. et C. λίαν.

μελιερῆτος.] Ad gustum fallendum ex aqua mulsa medicamenta exhiberi statuit. Juliano Caesar. p. 36. quod non usque quaque verum: neque medico vitio vertendum, cum nihil obfuit doli, nam vere scribit Paraphrasis Nicomacheor. lib. V. c. 8. p. 178. εἰ τις ἰατρὸς ἀπατῶν τοὺς νοσοῦντα ἐφ' ᾧ σάσει, ἀπατῶνται.

πίτυν, ἢ ῥέον. διδοῦ δὲ καὶ τὰ ἐλίγματα, ὅσα ἐπὶ τῶν
βηχικῶν προείρηται.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΠΝΕΤΜΟΝΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Ρ Α'.

Ἡ περιπνευμονία φλεγμονὴ ἐστὶ τοῦ πνεύμονος μετὰ
πυρετοῦ, τὰ πολλὰ ἐπὶ κατάρροις, ἢ συνάγχαις, ἢ
πλευρίτεσι γινομένη. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ αὐτὴ προκατάρχεται,
παρέπεται δὲ τούτοις δυσπνοία, καὶ ἔρευθος τοῦ προ-
σώπου, καὶ ῥεγμός. φλεβοτομητέον τούτους ἀνευ λει-
ποδυ-

τῶ μὲν, ἀπατεῶν, δὲ οὐκ ἔστιν. Codd. A. et C. μελίκρατον,
Cod. B. ὡσαύτως μετὰ μελικράτου.

ῥέον] Cod. E. ἕρως. Salmassius ad Solinum p. 561. *Rhabarbarum*
hodiernum nihil commune habet cum vero Rhabarbaro. Et specie
et virtute plurimum differt, hoc succiatum, illud vero καθαρτικόν.
inquit H. Vossius ad Pomponium Mel. lib. III. c. V. p. 54.
Favet ejus opinioni poster, qui illud tanquam adstringens, com-
mendat c. 168. 203. et 254. et *Aretaeus* cur. morb. acut. lib.
I. c. 9. p. 89. C. cont. Jac. *Le Brun* apud Sam. Dale Pharmacol.
p. 78. et Petr. *Leutus* ad *Aretaeum* p. 251. adde *Guerni*,
Rolfincium de purgant. Sect. XII. Art. I. c. 2. p. 304.

ἐλίγματα] Codd. A. et C. ὀλίγματα. Cod. E. ἐλείγματα.

βηχικῶν] Codd. A. et C. βηχῶν.

προείρηται] Cod. E. προείρηται.

Cap. CXXX. Cod. E. 96.

Περί] Codd. A. C. et D. περὶ πνευμονίας.

Ἡ περιπνευμονία] *Hippocrates* de rat. vict. in morb. acut. p. 72.
et de morb. lib. II. p. 73. *Cellus* lib. IV. c. 7. *Aretaeus*
acut. morb. lib. c. I. *Coelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 25.
Paulus lib. III. c. 30. *Albucarius* lib. I. c. 36. *Priscianus* lib.
II. c. 5. *Corn. Trioten* Obseiv. Medico-Chirurg. p. 7. Codd.
A. et C. ἡ περὶ πνευμονία.

πνεύμονος] Cod. E. πνεύματος, male.

τὰ πολλὰ] Codd. A. et C. τε πολλὰ.

κατάρροις] Codd. A. et C. κατάρροις.

rheum, vel eclegmata, seu linctus, supra de tussi comprehensos.

DE PERIPNEUMONIA.

CAP. CXXX.

Peripneumonia inflammatio est pulmonis cum febre, ut plurimum ex destillationibus, angina, vel lateris dolore orta. Fit interdum etiam ut ipsa prius incipiat. Hos subsequuntur spiritus difficultas, facie rubor et tumor. In hoc itaque casu sanguis mittendus, sed ita tamen,

πλευρησι] conf. *Caelius Aurel. acut. passion. lib. II. c. 15. Hippocrates de morb. lib. I. p. 4. Sextus Empir. adv. Mathematic. lib. X. p. 461. ως ουν ο ιατρος ανοιρων μεν πλευρητι, ποιων δε περιπνευμονιαν, η ανασκευαζων μεν φρεντι αιτησεγων δε ληθαργον, οικ απολλαττα τον κιδυνοιο, αλλ' εναλλαττα.* Codd. A. et C. πλευρητησι.

γιομετη] Cod. E. γιομετοις.

ετι δ' οτε] ετι οτε Codd. A. et C.

αυτη] Cod. E. αυτο.

προκαταχεχεται] Cod. E. προκαταχρον.

τουτοις] Cod. E. ταυτα.

δυσπνοια] Codd. A. et C. δυσπνια.

ερευθος] Margo Cod. A. κοκκιο, καὶ πυροτ'. vertere licet verbis *Stattii*

Illius e roseo flammatur purpura vultu.

quod frequens in morbis inflammatoriis, adde *Tully Essai sur les maladies de Dunkerque p. 125.*

ρεγμοδς] *Paulus ερωμοδς.* Apud *Clementem Alex. Paedag. lib. II. c. 9. p. 186. C. ερωμοι* editum, leg. cum *Foefio Oecon. Hippocr. p. 332. ερωμοδς.* conf. *Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 10. p. 102. ubi rhogmon* reponendum ut recte legitur *lib. II. c. 27. p. 138.* Male apud nostrum *Martius vertit tumor.* *Eustathius Erot. lib. III. p. 74. ο Κρατισθηνς εωδης απωττων ανερευχεν.* Apud *Avetaeum de caul. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 4. C. ερωμοδς* vulgatum. Codd. A. et C. καὶ ερωμοδς, ubi glossa inreslinearis explicat *ερωμοδς.* Cod. B. ερωμοδς. του κηδους. Cod. D. ερευμοδς. conf. *Tully l. c. p. 126.*

ποθυμίας. Ῥοφήματα δὲ λαμβανέτωσαν χυλὸν πτυ-
σάνης, καὶ σπειδαλιν, καὶ θασόροφον, ἢ ὑδροροσάτοι,
ἢ ἀπόμελι. διδόναι δὲ καὶ τὸ ἀφέψημα τούτων πίνειν,
ἰσχάδας μετὰ ὑσσώπου, καὶ ἴρεως ἀφεψήσας σὺν μελι-
κράτῳ, καὶ σικυῶν. ἐπιτιθέμεναι δὲ καθόλου τοῦ θώρακος
τὴν διὰ πηγάνου ἐλαίου ἢ κυπρίνου.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΥΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΑ΄.

Ἐμπύημα λέγεται, ὅταν ἡ πλευρίτις προήσασα, εἰς
ἔμπυον μεταβληθῇ. οἱ δὲ τοιοῦτοι βήττουσιν ἔμπυον δυ-
εῶδες· οὗτοι πιπέτωσαν ἀπόζεμα ὑσσώπου, καὶ θυμίου
μετὰ

λιποθυμίας] Aetius lib. VIII. c. 74. Jo. Huxham de morb. epi-
dem. p. 67. λιποθυμίας; Codd. A. et C. Cod. D. λιποθυ-
μίας.

ῥοφήματα] Codd. A. et C. ῥοφήματα. Cod. B. ῥοφήματα.

πτυσάνης] πτισάνη. De ptisana vid. vizi docti quos excitavi ad
Synesii de febr. c. 1. p. 62. et quae ad nostram c. 25. notavi.
πτυσάνης Codd. A. et C.

θασόροφον] Vox inexplicita. An τῆς διὰ ῥέβαν, ut c. sequenti?
an vero ὡς ῥοφήτων? sed impedit quod sequitur ἀφέψημα;
praestat igitur locum intactum relinquere, donec major lux
aliunde adfulgeat. Cod. E. θασόροφον. Cod. B. θασόροφον.
Cod. D. θασόροφον.

ἢ ὑδροροσάτοι] Cod. D. υδροροσάτοι. Cod. E. καὶ ὑδροροσάτοι καὶ.

ἢ ἀπόμελι] Cod. B. καὶ ἀπόμελι.

μελικράτῳ] addunt Codd. A. et C. τὴν ἰρι λίκας ὅσον ἔμπυον
σμεῖναι τῷ μελικράτῳ. Cod. B. ἢ τὴν ἰρι λίκας ὅσον. Agnos-
cit hoc additamentum quoque Cod. E. et habet λίκας ὅσον
ἀρχη. σ΄. ἐμπυονσμεῖναι.

σικυῶν] Leg. σικυῶν. Cod. E. σικυῶν.

ἐπιτιθέμεναι] Codd. A. et C. ἐπιτιθέμεναι.

δὲ καθόλου] migrant ex codd. A. et C.

τοῦ θώρακος] Codd. A. et C. τῷ θώρακι. Cod. D. καὶ σικυῶν ἐπι-
τιθέμεναι δὲ καθόλου τοῦ θώρακος καὶ τῶν πλευρῶν καὶ κρατῶν
ἐπιτιθέμεναι

men, ut vires rejici non permittas. Sorbitiones affluant ex cremore ptisanæ, et similagine, et amygdalis amaris, vel apomelite, vel julebo, ex infusione rosarum quod hydrososatum Graeci appellant. Potui vero dandum decoctum ficuum aridarum cum hyssopo, et iride, ex mulla, et cucurbitulae admovendae. Super pectus vero imponi debet, ceratum ex oleo rutaceo vel cyprino.

DE PVRI ILLVIE

ΩΥΑΜ ΓΡΑΕCΙ ΕΜΠΥΗΜΑ
ΥΟCΑΝΤ.

CAP. CXXXI.

Empyema vocatur, cum laterum dolor trahitur, et materia in pus vertitur. Qui hoc affectu laborant, pus foedo odore tussi rejiciunt. Bibant itaque decoctum hyssopi

ἐπιτιθέσθαι τῷ θώρακι κ. τ. λ. Cod. E. καὶ τῶν πλευρῶν· καὶ κρηστῆν δὲ (ἰ.δὲ) ἐπιτιθέσθαι εἰς τὸν θώρακα.

τῆν δια] Leg. ex Paulo κρηστῆν δια. Codd. A. et C. τὰ δια.

πηγῶν] id est πηγῶν, ut legitur apud Aëtium et Paulum. et in Cod. D.

κερῶν] Ceratum hoc laudat etiam Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 18. p. 123. Addunt Codd. A. et C. ἐπιμελεστέον, Cod. D. ἐπιμελητέον δὲ καὶ τὸ σπλάγχχνον. Cod. B. τῶν σπλάγχχνων. conf. c. 25. Cod. E. ἐπιμελητέον δὲ, neglectis reliquis.

Cap. CXXXI. Cod. E. 85.

Ἐμπύημα] Aetius morb. chron. lib. I. c. 9. et c. 12. Aëtius lib. VIII. c. 73. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb. chron. lib. V. c. 10. Foësius Oecon. Hippocr. p. 125.

ἔμπυον] Didymus Geoponic. lib. XVII. c. 22. ἐστὶ συναγωγή ἔμπυον τὸ ἕλκος. Codd. A. et C. εἰς πύον. Codd. D. et E. εἰς πύον.

βήττονται] Codd. A. et C. βήττονται καὶ ἐλάττωται πύον.

πίττωσαι] Cod. E. πίττωσαι.

μετὰ μελικράτου, ἢ γλυκυρρίζης ἀφέψημα. ἔλυμα δὲ εἰς ἔσπεραν, γλυκυρρίζα λεῖα μετὰ σισάμου, καὶ μέλιτος, δίδοναι δὲ καὶ τὴν διὰ πρασίου, καὶ τὴν διὰ ῥόβων τὸ ἐκλεκτόν. Τοὺς δὲ εἰς Φθίσιν μεταπεσόντας, δίδοναι ὅσα τοῖς Φθισικοῖς ἀναγέγραπται, καὶ τοῦ ἔσδρα. ἔλωθεν δὲ ἐπιτιθέσθαι κηρωτὰς διὰ βουτύρου, καὶ κυπρίνου καὶ τὴν μινσαίου δὲ χρῆσθαι· ἔσυματιζομένου δὲ τοῦ θάρακος, καὶ τὴν δι' ἰτεῶν ἐπιτιθέσθαι. ἀρμόζει δ' αὐτοῖς, καὶ ἡ μιθριδάτου, καὶ ἡ θηριακὴ πινομένη.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΤΥΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΒ'.

Τὸ αἷμα ἐκ πολλῶν τόπων ἀνάγεται· ποτὲ μὲν γὰρ ἐμῆται ἀπὸ γαστρῶς· ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ βηχῶς ἀνάγεται.

ἔλυμα] *conf. c. 129. et 133. et Scaligerana prima p. 84. Cod. B. addit δὲ.*

γλυκυρρίζα] *Codd. A. et C. γλυκυρίζα· λία.*

σισάμου] *Codd. A. et C. σασάμου. Cod. B. σηςάμου. Cod. D. σισάμου.*

πρασίου] *Alex. lib. V. c. 4. p. 258.*

ῥόβων] *Alex. l. c. p. 259. ita Cod. D. Cod. B. διορῶβων. Codd. A. C. et F. δι' ὀρῶβων.*

τὸ ἐκλ.] *Codd. A. et C. καὶ τὸ ἐκλ. Cod. E. καὶ ἐκλεκτῶν.*

τοὺς δὲ] *Cod. B. τοῖς δὲ εἰς φθίσιν μεταπεσοῦσι.*

φθίσιν] *Cod. E. φθόην.*

διδόναι] *Cod. E. δίδοναι τούτοις.*

φθισικοῖς] *Cod. E. φουσικοῖς.*

τοῦ ἔσδρα] *leg. τῆς Ἐσδρα nempe antidotum ut Paulus lib. III. c. 32. ac sic quoque leg. c. 133. mox recte τὴν Μινσαίου. conf. c. 91. et Cod. D. καὶ τῆς ἀντιδοτοῦ ἔσδρα.*

Ἐσδρα] *Paulus lib. VII. c. 16. p. 269. J. Bernier Essais de Medecine p. 129. „Esdras est cité par Nicolaus Myrepsus, Aôce, „Paul Eginette, et même par Avicenne comme un excellent „Medecin.“ Judaei Abu Esdra saepius meminit Scaliger ad Manilium. Magiae peritum fuisse docet Jp. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 46. p. 706.*

fofi et thymi cum mulla, vel dulcis radiculæ, vel linctu utantur vesperi, dulci radice cum sesamo et melle detrita vel exhibeatur medicamentum, quod fit ex mærubio, et Diaprasin vocatur, et quod ex ervis constat, eclegma. Qui vero in tabem inciderunt, his dari oportet, quæcunque ad tabidos sunt scripta. Esdrae item antidotum, extrinfecus vero imponi, cerata ex butyro, cyprino, quin et emplastrum mnasæum adhibendum est. Quod si pectus adhuc fluxione infestatur, medicamentum quod a salicibus Dia iteon dicitur, induci debet, mithridatum etiam et theriaca in potu proficit.

DE SANGVINIS

ΣΠΥΤΟ.

CAP CXXXII.

Sanguis ex multis corporis partibus ferri consuevit. Modo enim per vomitum, e ventriculo, modo cum tussi educitur.

κηρωτάς] Codd. A. et C. ἀρωματίζετ' αὐτάς κηρωτάς τὰς.
καὶ κυρτίου] defuit in Cod. E.

τῆς Μνάσαιου] Paulus lib. VII. c. 17. p. 285. Cod. B. τῆς Μνάσαιου. Cod. E. τοῦ Μν.

χρυσίου] Cod. E. χρυσίου.

ιτέων] Codd. A. et C. ιτέων.

Θηριακῆ] Xiphilinus Hadr. p. 250. οὐ γὰρ ἐστὶν ὅτε μεθ' ἡμέραν, πλὴν τοῦ Φαρμάκου τοῦ Θηριακοῦ καλομένου, ἐστίταιτο· ἐλάμβανε δὲ τοῦ Φαρμάκου, οὐχ οὕτως ὅτι ἐβόδιε τι, ὡς ὅτι τοῦ τε Σομάχου καὶ τοῦ Θύρακος Φύλας εἶχε. Pro πλὴν leg. πρὶν, quæ duo etiam permutati memini apud Aristotelem. Nolter c. 52. πρὶν δὲ, ubi Codex Sangermanensis πλὴν δὲ, habet. Achilles Tat. lib. VIII. p. 471. ὡς πᾶσαι αἰσῆαι ἡνεγκεν εἰς τὸ σῶμα καὶ ἔβον, πρὶν μὲν. leg. πλὴν μ. contrario modo peccatum p. 499. quæ vitia prava pronuntiatio peperit.

Cap. CXXXII. Cod. E. 95.

Περὶ] Caput hoc non agnoscunt Codd. B. et D. uterque tamen partem ejus subjunxit capiti 123. Deletur autem hoc caput maximam partem Paulo lib. III. c. 31.

γεται, καὶ ἔστιν ἀφρώδες καὶ ξανθόν, ἐν τοῦ πνεύμονος
 ἔστιν. εἰ δὲ μέλαν, ἐν τοῦ θώρακος ἔστι. Τούτους Φλεβο-
 τομῶν δέει, καὶ διδοῖν τὰ ἄκρα καὶ ἀνατρίβειν σὺν ἐλαίῳ
 παλαιῷ θερμῷ. τροφήν δὲ προσόγειν αἰσθεράν, οἷον ῥοιᾶς,
 μῆλα, ἄπια, διδοῖν δὲ πίνειν βαλαύσιον, βάλτου καρπὸν,
 σάμιον ἀστέρα, λημνίαν σφραγίδα, βάλου, λίθου αἱματί-
 την, ἀικκίαν, κοράλλιον, υποκύσιδος χυλὸν ἐνὶ ἐκείῳ
 σὺν ὄξυκράτῳ, διδοῖν δὲ καὶ τὸν διὰ ηλεκτροῦ τροχόν,
 καὶ τὸν διὰ κοραλλίου, καὶ τῆς νεοσκεύαστου Θηριακῆς.
 Κατὰ δὲ τοῦ θώρακος ἔξωθεν πυριτῶν σπόγγους ἐξ ὄξυ-
 κράτου, ἢ ἔρια ἄπλυτα σὺν ὄξει, καὶ ῥοδίῳ ἢ μυρσίῳ
 ἐλαίῳ.

ποτὲ μὲν] μὲν ignorant Codd. A. et C.

γάρ] Caret hac particula Cod. E.

ἐμῆτας] Hippocrates Apher. VII. 37.

ἀφρώδες] Codd. A. et C. ἀφρώδες. cl. Reinhard carmine de spato
 crachto §. I. p. 69.

spumens atque
 purpureus, qualis fluit e pulmone rejectus.

πνεύμονος] Hippocrates Apher. V. 13. ubi vid. Galenus et Petr.
 Petitus Miscell. Observ. lib. IV. c. 10.

Φλεβοτομῶν δέει] Cod. E. Φλεβοτομητέον.

διαδῶν] Codd. A. et C. διαδῶν.

τροφήν δέ] Abest δέ in Cod. E.

ἀνατρίβειν] Codd. A. et C. καὶ σὺν ἀνατρίβειν ἐλαίῳ, quam lectio-
 nem probō, nam amat uoster praepositivam σὺν transponere,
 vid. c. 25.

ἄπια] Codd. A. et C. ἄπια.

διδοῖν δέ] addit Cod. E. αὐτοῖς.

καρπὸν] Codd. A. et C. καρπίδα. lacuna hic in cod. A. usque ad
 βάλου. unde patet leg. καρπὸν — σφραγίδα.

βάλου] Codd. A. et C. ut saepe βάλου. Georg. Pisides de mandi-
 opificio vl. 1502.

Εἴργει δὲ βάλου αἱματίπτυσσι χύσει.

Salmasius in Solin. p. 813. Reddendam puto hanc vocem
 Geoponico lib. II. c. 2. καὶ καταφερόμενας ἀπὸ ὑψους πληγὰς,
 μῆλλοι καθάπτουσαι τῶν βόων. leg. βάλου. Ligonibus enim
 frangebant glebas, ut docet praeter Schol. Aristophanis ad Pac.
 vl. 565. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 2. Hinc γεωργεῖς
 βάλου.

educitur. Quod si spumofus fuerit et flavus e pulmone est, si niger ex pectore. His sanguinem mittere oportet, et extremas partes deligare, et oleo veteri calido perfricare, cibum vero offerre austerum, ut mala punica, poma, pyra, et potui dare balauftium, rubi fructum, asterem, samium, lemniam terram, quae sigillum dicitur, bolum, lapidem haematitem, acaciam, corallum, succum hypocystidis, sed singula cum posca, pastillum item, Dia electru, et Dia coralliu, et theriacam recens paratam. Extrinsicus vero pectus foveri debet, spongia posca imbuta, vel lana succida cum aceto, et rosaceo vel oleo myrtheo. Cataplasmata vero toti thoraci imponi, ex farinae

βαλοκόπου dixit Synesius ep. 126. p. 77. Grues vero Cratinus apud Suerhanum Byz. de Urb. v. Δαδώνη p. 323. Zenobius Cent. IV. 34. λέγει ὅτι καὶ χρυσὰ μέταλλα ἔχει καὶ γῆν ἀφθονοί, καὶ ἄλλην ἀριστήν, ubi interpres videtur legisse καὶ βάλον ἀριστήν, dum vertit *optimamque glebam habere*, malim ἄλλην einendare.

ἐνὶ ἐκάστῳ] Codd. A. et C. ἐκάστον omisso ἐνὶ. Act. Apostol. c. XXI. 19. ἐξηγήσατο καθ' ἐν ἐκάστον. et comm. 26. ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου. Ev. Lucae c. XVI. 5. Philostratus Epist. Apollonii Tyan. ep. 69. p. 406. τὰς φύσεις αὐτῶν ἐνὸς ἐκάστου σκέπτομαι. Cod. E. ἐν ἐκάστον. Synesius Ep. 62. p. 37. Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8.

πρωχόν] Codd. A. C. et E. προχίσκον. Horum pastillorum compositionem dant Alexander lib. VIII. c. 8. p. 445. et Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. De electro vid. Scaliger ad Manitium p. 416. De variis ejus speciebus Raderus ad Martialis lib. VIII. epigr. 49.

πρωχόν] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

θηριακῆς] conf. not. ad c. 107.

πυριῶν] leg. πυριῶν. vel cum Codd. A. et C. πυρία.

ἐξυκράτου] Codd. A. et C. ἐξυκράτω. Cod. E. σπύγγω ἐν ἐξυκράτω.

ἡ] ἄρμα] ἡ deest in Cod. E.

ἄπλητα] Codd. A. et C. ἄπλητα.

ἐλαίῳ, καὶ καταπλάττειν ὅλον τὸν θώρακα κύκλῳ μετὰ
 συπτηρίας, καὶ ἀκακίας, καὶ σιδίων λείων: ἐπιτίθει δὲ
 καὶ τὴν δι' ἰτεῶν ἐμπλάστρον.

ΠΕΡΙ ΦΘΙΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΓ'.

Ἡ Φθίσις ἑλκωσίς ἐστι τοῦ πνεύμονος, μετὰ συντή-
 ξεως, καὶ λεπτύνσεως ὅλου τοῦ σώματος μετὰ τοῦ γρυ-
 ποῦσθαι καὶ τοὺς ὄνυχας αὐτῶν καὶ πυρέττειν, καὶ ἀνα-
 πτύειν αἱματῶδες πτύον, καὶ ἀφρώδες ἐξ αὐτῆς τῆς οὐ-
 σίας τοῦ πνεύμονος διαβεβρωσκομένου. Τοῦτους δὲ
 ὄνειον γάλα, ἢ γυναικῆιον διατρέφειν, ἐπιτιθέναι δὲ τῷ
 θώρακι

κύκλῳ] Exulat e codd. A. C. et E. ejus loco habent γύρι, quam
 lectionem agnoscit Martius.

συπτηρίας] Codd. A. et C. συπτηρίας καὶ ἀκακίας.

λείων] Codd. A. et C. λύους.

Cap. CXXXIII. Cod. E. ρζ'.

ἡ Φθίσις] Definitio [petita est ex Galeni Definit. Celsus lib. III.
 c. 22. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 8. Aetius lib. VIII.
 c. 75. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb. chron.
 lib. II. c. 14.

ἑλκωσίς] vid. Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV. ep. 73. p.
 383.

συντήξεως] Codd. A. et C. συντήξεως. Caelius Aurel. l. c. p. 42.
 Talis fuit morbus Thrasyluchi, quem describit Isocrates Aegi-
 net. p. 930.

λεπτύνσεως] Codd. A. et C. λεπτόσεως. Cod. E. λεπτάσεως.

μετὰ τοῦ] Cod. D. ὡσε. in Cod. E. τοῦ deest.

γρυποῦσθαι] Hippocrates Praenot. p. 9. et Coac. Praenot. p. 170.
 Galenus Lexic. p. 71. v. ἐγκάκλιον. Celsus lib. II. c. 7. in
 manibus sunt adunci unguis. Caelius Aurel. acut. morb. lib.
 II. c. 32. p. 149. articuloꝝum liton, unguium uncatio, quae
 γρύπασιν vocant. conf. morb. chron. lib. II. c. 14. Aetius
 lib. VIII. c. 74. ὄνυχες πελιδίαι καὶ γρυποῦσθαι. Alexander
 Aphrod. lib. II. probl. 18. διατί ἐπὶ τῷ φθιστικῷ γρυποῦσθαι
 οἱ

zinae polline, cum alumine, et acacia vel malicorio trito. Emplastrum novissime quod fit ex salicibus, Diatemon inducitur.

DE TABE

QVAM GRAECI Φθίσις NOMINANT.

CAP. CXXXIII.

Tabes exulceratio est pulmonis, cum colliquatione, et extenuatione totius corporis, unguis praeterea sunt adunci, febricitant, et cruentum pus excreant, et pulmonum ob ipsam pulmonum substantiam exesam. Hos asininum vel muliebri lacte nutrire oportet, pectori hero

D d 2 super-

οἱ ὄνυχες. Eriphanus Physiol. c. VI. p. 196. de Aquila: καὶ
γηράσκοντες γερυοῦνται ὁ προμυκτῆς.

καὶ τοῦς] Copulam delent Codd. A. et C.

ὄνυχας] Hinc intelligitur locus Plutarchi T. I. p. 74. πρὸς οὓς
ἐστὶν εἶπαι τὸ ὑπὸ Φιλοτίμου πρὸς τὸν ἔμπορον καὶ Φθισιῶντα
ἔηδεν. ἐπεὶ γὰρ ἐλάλησεν αὐτῷ Φαρμάκιον αὐτῶν πρὸς παρανο-
χίαν κ. τ. λ. quae aliter protulit p. 126.

αὐτῶν] Codd. A. et C. αὐτοῦ.

πύον] Codd. A. et C. πύον. Cod. D. πῦον. Interpres πῦον le-
git. Oribasius Collect. lib. II. p. 12. ταῖς δὲ πτυοῦσι πτωδῆ ἢ
μακρότερα προσφορά τοῦ γάλακτος προσφέρει. Ita refingo haec
verba.

αὐτῆς τῆς] Cod. D. αὐτῆς οὖν τῆς.

διαβεβρωσκόμενον] Leg. διαβιβρωσκόμενον, ut habet Cod. E.
Codd. A. et C. διαβεβρωσκόμενον. Cod. D. διαβιβρωσκόμενον
αὐτοῦ.

δῆ] Codd. A. et C. δῆ.

ὄσιον] Codd. A. et C. ὄσιον. Sextus Placit. c. 12. Schola Saler-
nitana c. 34.

Lac hecticis sanum caprinum, post camelinum,

At nutritivum plus omnibus est asininum.

conf. Primerosius de Vulgi error. lib. III. c. 11. et 29. et Vi-
gneuil - Marsille Melanges etc. T. III. p. 227.

γυναικίον] N. Blegny Zodiac. Medico Gall. p. 111.

διαιτῆσιν] inepte Cod. E. διατῆσιν.

θώρακι κηρωτάς τὰς διὰ βουτύρου καὶ θαφνίνου ἐλαίου
 σκευαζομένας, καὶ τερεβινθίνης· καὶ ἀλειφάς τὰς διὰ
 τοῦ μαρμιάτου καὶ πηγαίνου, καὶ ἀνηθίνου ἐλαίου. μετὰ
 ταῦτα καὶ τοῦ μνασαίου τὴν ἔμπλαστρον χρῆσθαι. Τῶν
 δὲ πινομένων Φαρμάκων, μελίκρατον, σισάμου ἢ γλυ-
 κυρρίζης ἀφέψημα· δίδοναι δὲ καὶ τὸ βόειον γάλα, ἢ τὸ
 αἴγειον· ἀποσρεφουμένης δηλονότι τῆς προσηρημένης γα-
 λακτοτροφίας. Ἐλογμα δὲ τούτοις ἀρμόδιον τὸ δι'
 ἀμυγδάλων καὶ κευκουγαρίων, καὶ πιστακίων, καὶ τραγα-
 κιάνης καὶ κρόκου καὶ μέλιτος. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ
 οὐγγ. α'. σισάμου οὐγγ. ας". κρόκου ἰδ'. Φοινίκων σαφ-
 νὸς οὐγγ. α'. μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, δίδου ἐκλείχεν· δίδου
 δὲ καὶ τὸν διὰ ῥόβου, ἀντίδοτον δὲ χρῆσασθαι τὴν τε
 ἀδα-

τάς] Codd. A. et C. ταῖς — σκευαζομέναις.

σκευαζομένας] Cod. E. κατασκευαζομένας.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβίνθου.

ἀλειφάς] Codd. A. et C. ἀλειφαῖς ταῖς. 1. ἀλοιφάς.

τοῦ μαρμιάτου] *Alexander lib. VII. c. 2. p. 357. articulum delent*
codd. Mff. Codd. A. et C. χρῆσθαι addunt.

πηγαίνου] Codd. A. et C. πηγαίνα καὶ ἀνηθίνα ἐλαίου.

μετὰ ταῦτα] Cod. E. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τῆ ἔμπλαστρου τοῦ Μνα-
 σαίου χρῆσθαι.

Φαρμάκων] addit Cod. D. ἔγω. Ab alio videtur additum, nam
 verbum substantivum non isto subauditur. *Galenus de Of-
 sib. c. 4. p. 13. εἰ δὲ εἰς ἐλάχισον ἀριθμὸν συτέλλοι, μὴ πλείω
 τῶν ὀκτώ, subaudiend. εἰσὶ, neque est quod cum Hoffmanno
 εὐρήσει deesse suspiceris.*

σισάμου] Codd. A. et C. σισαμίλω. Cod. E. οὐ, ἀμύλω omiffa
 voce σισάμου.

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκυρίζης.

καὶ τὸ] Delent articulum Codd. A. et C.

βόειον] Codd. A. et C. βόιον. De lacte vaccino et caprino *Are-
 taeus cur. morb. acut. lib. II. c. 7. p. 103. E. Kamazinus
 de morb. artif. c. 21. p. 153. Lac ergo asinum ad prae-
 tum humores expurgandos primo conveniet, mox vaccinum ad motiens
 reparandum; haec enim vera est methodus lac exhibendi in
 tate. Eandem hanc methodum jam praeccepit Rasis Ephes.
 de*

superimponere cerata, ex butyro et oleo laurino confecta, et terebinthina, unguenta item quale est Marciaton, et rutaceum, vel anethinum oleum. Novissime autem et Mnafaeo emplastro uti. Potu vero profunt remedia, mulla, sesami, vel dulcis radiculae decoctum, vel bovillum seu caprillum lac, cum priorem illam ex lacte nutritionem plerique averfentur. Delinctus etiam his convenit, ex amygdalis, nucleis pineis, pistaciis, tragacantho, croco et melle. Aliud. Amygdalarum amararum uncia, sesami uncia una et semissis, croci drachmae quatuor, carnis palmularum uncia, mellis quantum satis est, delingendum exhibeto. Medicamentum item quod ex ervis confiat, et quae Athanasia dicitur an-

Dd 3 tido-

de renum affectu. c. XII. p. 10. Conf. Schol. Salernitana c. 34.

αἴγριον] Lacte caprino potissimum utebantur veteres, vid. *Aelianus* H. A. lib. XVI. c. 31. *Synesius* ep. 149. p. 95. *Jo. Chrysostronus* T. I. p. 91. Cod. D. hic mutilus est, deficit namque finis hujus capituli, cum duobus ultimis hujus libri, item totus liber quartus ac libri quinti capita 22. priora, ut me monuit Vir graece doctissimus *Jo. Bapt. Bolla*.

ἀποστρεφόμενος] Codd. A. et C. ἀποστρεφόμενον. Cod. B. ἀποστρεφόμενος. Cod. E. εἰς τὸ ἀποστρέφασθαι.

ἐλιγμα] Cod. E. ἐλίγματα.

ἀρμόδιον τὸ] Cod. E. ἀρμόδια omisso τὸ.

τῆς προσηρημένης] Cod. E. τῆ προσηρημένη γαλακτοτροφία.]

κονκουαρίων] Cod. B. κοκκοναρίων.

τραγακάνθου] Codd. A. et C. τραγακάνθου. et E.] qui addit praeterea οὐγΓ. α'.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον.

εἰταμου] Cod. B. ἀστάμου, τραγακάνθου ἀπὸ οὐγΓ. α'.

σαρκίς] Codd. A. et C. σάρκας.

δίδου δὲ καὶ] Exulat δὲ ex cod. E.

τὸν] Codd. A. et C. τῆν δὲ ἐρέθου, ac sic quoque Codd. B. et E.

ἀντιδότου] Cod. E. ἀντιδότοις.

χρήσασθαι] Exulat e Codd. A. et C. Cod. E. χρήσασθαι τῆ τε ἀθανασίᾳ.

ἀθανασίαν, καὶ τὴν ἰσότητον, καὶ τὴν θεοδώρητον, καὶ
τοῦ ἑσθρα καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

παθῶν.

Κ Ε Φ. ΡΑΔ'.

Ἡ καρδία οὔτε φλεγμονὴν, οὔτε ἀπόστημα, οὔτε ἔλ-
κους, οὔτε τι τοιοῦτον πάσχει· προλαμβάνει γὰρ ὁ θά-
νακτος, ἐπειδὴ κυριώτατον μέρος ἐστὶ. Θερμαίνεται δὲ ἐν
τοῖς πυρετοῖς ἢ καρδίᾳ, διὸ καὶ τὰ ληξοπύρετα προσ-
άγομεν αὐτῇ. συμπάσχει δὲ καὶ τὸ σῶμα τῆς γαστρὸς
ἐν ταῖς συγμοπαῖς, ἀθρόαν κατάπτωσιν τῆς δυνάμεως,
καὶ λειποθυμίαν καὶ μικροσφυξίαν, καὶ τῶν ἀκρων ψύ-
ξιν καὶ ἰδρώτας ψυχροῦς ἐπιφέρουσα, καὶ δαί ἐπὶ τοῦ-
των τρίφεις τῶν ἀκρων, καὶ θέρμανσις· ἀλείφειν δὲ ὅλον
τὸ σῶμα μυρσίνῳ ἐλαίῳ, ἢ σχινίνῳ, καὶ ἐμπλαστῶν τέ
τοῖς

καὶ τὴν] Codd. A. et C. καὶ ἰσότητον θεοδώρητον. Cod. E. καὶ τῆ
ἰσότητον, καὶ τῆ θεοδώρητον.

θηριακὴν] Cod. E. θηριακὴν.

τοῦ ἑσθρα] Leg. τὴν ἑσθρα. ita c. 131. ἢ μηθιδάτου.

Cap. CXXXIV. Cod. E. ρή. et περὶ τῆς καρδίας πάθος,
inficete.

Περὶ] Hippocrates Aphor. VI. 18. Anonymus Introd. Anatom.
c. 39. Sextus Empir. adv. Mathem. lib. VII. p. 247. Plinius
lib. XI. c. 37. Ovidius Epist. ex Ponto ep. III. vs. 22. Soli-
nus Polyh. c. IV. p. 29. Contrarium testantur Bald. Ronsseus
Epist. Medicinal. VIII. p. 30. Hegenitius Itiner. Frisio-Hol-
land. p. 4. Petr. Borellus Hist. et Observ. cent. I. obs. 88. p.
94. N. Blegny Zodiac. Medico-Gall. p. 126. p. 13c. et p. 156.
Anecdotes de Medecine T. I. p. 283. D'Artigny Nouveau Me-
moires etc. T. IV. p. 41. Hieron. Bardi apud Th. Bartholinum
Epist. Med. Cent. I. ep. 71. p. 294.

οὔτε τι τοιοῦτον] Codd. A. et C. οὔτε τοιοῦτον. Rectius Cod.
B. οὔτε τοιοῦτόν τι.

tidotus, et Isotheon, et Theodoretum, et Esdra, et Theriaca.

DE CORDIS

AFFECTIVVS.

C A P. CXXXIV.

Cor nec inflammationem, nec abscessum, nec ulcus, nec quiquam simile patitur. Mors enim praeoccupat, cum sit pars maxime princeps. Calefit autem in febre, et tunc medicamenta, quae febrim cessare faciunt offerimus. Consortii etiam lege afficitur os ventriculi in subito virium collapsu, qui syncope dicitur, et animae defectum et pulsuum parvitatem, et extremarum partium frigus et sudores frigidus inducit. In his frictione extremorum et calefactione opus est, corpus vero inun-

D d 4 gi

προλαμβάνου] *Aretaeus* morb. acut. lib. II. c. I. et morb. chron. lib. I. c. II.

μέγρος] Codd. A. C. et E. μέγρος.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὴν.

ληξοπέρετα] Codd. A. et C. ληξοπέρετα.

συμπύσχυ] Quae sequuntur hausta sunt ex *Pauli* lib. III. c. 34. adde *Caelii Aurelii* acut. morb. lib. II. c. 30. *Plinius* I. c. ubi vid. *Harduinus*.

τὸ σῶμα] *Paulus* τῷ σῶματι.

μικροσφυζίαν] Cod. B. μικροσφυζίαν.

ἐν τοῖς] Cod. E. καὶ τοῖς.

συγκοπίαι] *Diodorus Siculus* lib. III. p. 226. συγκοπὸν γένεσθαι, καὶ κατενέχθῃσαν εἰς ὕπνον, ἰδῶν ὄψιν. conf. *Galenus* Method. Med. lib. XII. p. 367. et e recentioribus cel. *Grænerus* morb. antiquit. p. 258.

ἀθρόαν] Cod. E. εἰς ἀθρόαν.

ἐπιφέρουσα] Cod. E. ἐπιφέρων.

θερμάνου] Codd. A. et C. θερμάνου. Cod. E. θερμάνου.

δὲ ὅλον τὸ] Cod. E. τὸ ὅλον, omisso δὲ.

ἀμπλυστον] Leg. ex Codic. A. et C. ἀμπλυστον, qui te delet, cum Cod. E.

τοῖς ὑδροῦσι τοῦ σώματος μέρεσι μυρσίνης λείαν, ἢ σίδια μετὰ μάννης, ἢ σαμίαν γῆν μετὰ κόμμεως. τροφή δὲ ἄρτος ἐξ ὕδατος ψυχροῦ, καὶ οἴνου βραχέως· κατάπλασμα εἰς τὸ σπλαγγχον διὰ Φοινίκων, καὶ ῥόδων, οἰνάνθης τε καὶ ἀκανίας, καὶ ὑποκύσιδος, καὶ ζυπτηρίας. Τοὺς δὲ κατὰ τὴν καρδίαν παλμούς Φλεβοτομίας εἶται.

ΠΕΡΙ

ὑδροῦσι] Leg. ὑδροῦσι ac sic Codd. A. et C. Cod. E. ἰδρῶσι σώμασι. omisso μέρεσι.

τοῦ σώματος] σώμασι Codd. A. et C.

σίδια] Codd. A. et C. σιδίαν. Reddendam opinor hanc vocem Polyacno lib. IV. p. 357. κικεῶνος ἐκιδαν ὄξεν. leg. ἐκ σιδίων

μάννης] Codd. A. et C. μάνης.

κόμμεως] Cod. E. κόμμεος.

τροφή] Codd. A. et C. τροφήν. Cod. B. τροφή δὲ ἔτω.

ἄρτος] Typothetae incuria hanc vocem in versione omnissam puto. Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 27. οὐδὲ γὰρ ἰατρὸς πάντα ἐφ' ἐν τοῖς κάμνουσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν προστάτη· ἀλλ' ὅταν μὲν ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ κατέχωνται τῆς στερῆός αὐτοῖς ἀπέργη τροφῆς. Intelligit noster panem, quo quotidie utebantur, quem describit Psellus de vict. ratione lib. II. p. 24. add. Lud. Nonnius de re cibar. lib. I. c. 6. Augustus apud Suetonium lib. II. p. 274. pro potione sumebat perfusum aqua frigida panem. Pane sicco frequenter veteres utebantur, ut docent Casaubonus ad Gallicanum p. 453. et Salmastius ad Capitolinum p. 284. et ad Lampridum p. 933.

ψυχροῦ] Frigidam adhibendam esse vult noster quod medici frequenter calidam propinarent. vid. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 8. et noster c. 37. Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 106.

οἴνου βραχέως] Miscela maxime probabatur apud veteres, quam laudat Aristophanes Equit. v. 1185.

Ἐχε καὶ πικρὸν κικεῶνον τρία καὶ δύο.

ubi Schol. κρίση δὲ κικεῶνος, οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία, unde noster βραχέως adhibendum monet. Hesiodus Op. et D. v. 596.

Τρις

gi debet, oleo myrtheo, vel lentiscino. Et emplastra sudore manantibus corporis particulis, ex myrtheo trita adhiberi. Vel malicorium cum manna, vel samia terra cum gummi, cibus vero aqua frigida, et vinum pauxillum esto, praecordiis vero cataplasmata admoventi debent, ex palmulis, rosis, oenanthe, acacia, hypocisthidae et alumine, palpitationibus vero cordis, sanguinis detractio per venas medetur.

Dd 5

DE

Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τετρατὸν ἴμεν οἴνου.
 conf. Galenus Method. Therap. lib. X. p. 141. Antholog. lib. II. c. 47. epigr. 44. Car. Neapolis ad Ovidii Fast. lib. I. vs. 404. Xenophontis sententia est Oeconom. c. 17. p. 81. τῶ μὲν οἴνῳ νομιζῶ τῶ ἰσχυροτέρῳ πλείον ἐπιχέειν ὕδατος, quod κρέμα vocabatur. Plutarchus T. I. p. 244. ὡσπερ τὸ κρέμα, καὶ τοὶ ὕδατος μετρίχον πλείονος, οἶνος καλοῦμεν. Romanos vinum aqua dilutum bibisse notat Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 102.

κατάπλασμα] Cod. B. καταπλάττει.

eis τὸ] Codd. A. et C. δὲ τὸ. Cod. E. ἐν τῷ σπλάγγνῳ.

διὰ Φοινίκων] Cod. B. ἐν Φ.

ῥοῖδαν] Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 37. p. 162. Cod. E. ῥοῖδαν.

οἰνάθης] De oenanthe vid. Schol. Aristophonis ad Ran. vs. 1355. et ad Av. vs. 589. Scalpart van der Wiel Obs. rar. cent. I. obs. 43. Theophrastus H. P. lib. VI. c. 7. p. 681. et ad eum Bodaeus. Salmastus Homon. Hyl. Jarr. c. 29.

παλμούς] Glossae Jarricae Mss. παλμός, πῆδα. Nemesius de nat. homin. c. 16. p. 181. ἡ μὲν κατὰ τοὺς σφυγμοὺς κίνησις, ἐνεργητὴ ἐστίν· ἡ δὲ κατὰ τοὺς παλμούς πάθος, ἐξ αὐτῆς (καρδίας) μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἡ κατὰ τοὺς παλμούς κίνησις, ἀλλ' οὐ κατὰ φύσιν. conf. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 744. et quae ex Galeno adfert Paulus I. c. et Aëtius lib. VIII. c. 64. Quam fausta autem portendat cordis palpitatio, docet Melampus p. 107. conf. Freund Hist. Medic. P. I. p. 141. et Anecdotas de Medecine T. I. c. 110. p. 285. Venae sectionem non semper profuisse in palpitatione probat casus relatus a Nic. Tulpio Obs. Medic. lib. IV. c. 20. conf. Car. Piso obs. et Consil. Sect. III. c. 2. p. 194.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

πυρετῶν.

Κ Ε Φ. ΡΛΕ'.

Ὅτι μὲν τοῦτον τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ ἐμφύτου θερ-
μοῦ τροπή ἐστὶν ὁ πυρετός, πᾶσιν ὁμολόγηται. καὶ διὰ
τοῦτο ἐν τοῖς πάθεσιν αὐτῆς ἀριθμητέον καὶ τούτους.
ἀλλὰ πρόγε τούτων εἶπομεν τί ἐστὶ πυρετός. Πυρετός
ἐστὶ παρα φύσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐπὶ τὸ πᾶν σῶμα φερα-
μένη θερμασία· τούτου δὲ διαφοραὶ πολλαί.

ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΩΝ

πυρετῶν καὶ πολυημέρων.

Κ Ε Φ. ΡΔς'.

Εφήμερος πυρετός εὐλυτός ἐστὶ· μίαν γὰρ ἡμέραν κρα-
τεῖ· γίνεταί δὲ ἐπὶ θυμοῖς, ἢ λύπαις, ἢ νόποις, ἢ φροντίσει, ἢ
ἡλιο-

C o p. CXXXV.

ἐμφύτου] Quid per hunc calorem intelligat *Couvingius*, vide
apud *Th. Bartholinum* Epist. Med. Cent. III. ep. 72. p.
299.

τροπή] ἐπίστασι mavult dicere *Cassius* Quaest. Med. 56. Sed
τροπή vocabulum medicis familiare. *Aetius* de caus. chro-
nic. lib. I. c. 16. p. 47. E. Συμπάστω ὁμοῦ παθεῖν καχε-
ξίη τροπή, ubi cl. *Trillerus* rescribit πλοκή, male omnino.
nam subintelligitur ἐς παντὸς, ut p. 47. B. quod etiam omisit
p. 45. E.

πᾶσι] *Aëtius* lib. V. c. 7. *Alexander Trall.* lib. XII. c. 1.
Alexander Aphrod. lib. I. probl. 88. *Polladius* de febr. c. 1.
Aëtianus de dignot. morb. lib. II. c. 1. *Theod. Priscianus*
lib. II. c. 1. De definitione hac vid. *Bald. Rousseus* Epist.
Medicinal. I. XV. p. 238. *Jac. Primerosius* de Vulgi error.
lib. II. c. 32. de voce πυρετός consul. *Maximus Tyr.* Dif-
fert. XXXIV. p. 405. et *Gisb. Cuperus* Obi. lib. II. c.
15. p. 239. Cod. E. πάλιν. Fortasse erat πάλαι, jam dudum.
Cores.

αὐτῆς] Cod. A. αὐτοῖς. Cod. E. ἐν πάθεσιν αὐτοῖς.

τούτους] nempe πυρετούς.

DE FEBRIVM

DIFFERENTIA.

C A P. CXXXV.

Quod igitur febris permutatio quaedam caloris nativi in corde fit, omnibus in confesso est, ob hoc itaque illius affectibus quoque annumerari debet. Sed dicamus prius, quid sit febris. Febris est calor praeter naturam, quae a corde ad singulas corporis partes fertur. Ejus autem differentiae sunt multae.

DE FEBRIBVS DIARIIS

ET MVLTORVM DIERVM.

C A P. CXXXVI.

Diaria febris facile solvitur. Diem enim tantum durat, sic ex ira, moestitia, lassitudine, curis, solis aestu, et

ἄλλᾳ] Ex *Palladio* leg. ἀλλ' ἄγε πρό γε.

τούτων] Cod. A. τούτοις.

εἴπομεν] Cod. A. εἴπωμεν. ac sic recte editum apud *Palladium*

πυρετός ἐστὶ] πυρετός ἢ Cod. A.

παρά] Cod. A. ἢ παρά.

πᾶν] iterum pro ὅλον. *Seneca* Natural. Quaest. lib. VI. c. 14. Neque enim in nobis febris alias partes moderatius impellit, sed per omnes pari aequalitate discurrit.

θερμασία] ita quidem medici, *Sextus Empir.* adv. Mathemat. p. 175. sed vocem hanc proscribit *Phrynichus* p. 44. *Aristoteles* Problem. Sect. I. 20. ἢ γὰρ παντός τοῦ σώματος υπερβάλλουσα θερμότης ἐστὶ πυρετός. De qua definitione consul. Th. *Bartholinus* Epist. Med. Cent. III. ep. 71. p. 293. adde verborum epistolam Jac. *Holstii* Cent. IV. ep. 46. p. 208. et Th. *Bartholini* responsum.

Cap. CXXXVI. Cod. E. γί.

Περὶ] Cod. B. ἀρχὴ συνθεῶν τοῦ τετάρτου λόγου. Cod. A. περὶ ἐφ' ἡμερῶν. Codd. B. et C. ut ieditum. Cod. D. ἐφ' ἡμέραι.

ἡλιοκαίαις, καὶ τοῖς τοιούτοις. ὄθεν καὶ οὖρα ἐπ' αὐτῶν
κατὰ φύσιν εἰσι. ἑραπεία δὲ τούτων μετὰ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν ἐπὶ λουτρὸν ἄγειν, καὶ ἀλείφειν ἐλαίῳ, καὶ
λουσάντα τρέφειν, καὶ ἐπὶ τὰ συνήθη ἔργα ἀπολύειν·
ἔστιν ὅτε οὐ μίαν ἡμέραν, κρατεῖ, ἀλλὰ καὶ τρίτην ἢ τε-
τάρτην, καὶ λέγεται πολυήμερος. Τὰ δὲ αἰτια τὰ αὐτά,
καὶ ἡ ἑραπεία ὁμοίως.

ΠΕΡΙ

εαν. Plurali numero usus est pro singulari more graecis sole-
ni vid. quae ad Anonymum de hydrophobia notavi p. 26. Ev.
Lucas A. A. c. XXVIII. 3.

[Ἐφήμερος] Codices omnes praefigunt articulum ε. Cod. A. folus
ὁ ἐφήμερος. Alex. lib. XII. c. 1. Aëtius lib. V. c. 58. Pan-
lus lib. II. c. 15. Palladius de febr. c. XIV. Aëtianus ide
dignot. morb. lib. II. c. 1. Symesius de febr. c. I. p. 6. Va-
lerius Max. lib. I. c. 8. p. 125. Poëta Antipater Sidonius,
omnibus annis uno tantum modo die, quo genitus erat, febrī im-
plicabatur.

κόποις] Cod. A. ἢ φροντίσι ἢ κόποις.

ἡλιοκαίαις] Cod. A. ἡλιοκαία. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
III. c. 2. οἷον τὴν ἐπιτεταμένην ἡλιωσιν, πυρετοῦ. Cod. B. ad-
dit ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ βουβάσιν.

καὶ οὖρα] Cod. A. καὶ τὰ οὖρα ac Cod. B. sed ignorat haec ver-
ba Cod. E. et ἐπ' αὐτὸν habet: prave. est autem ἐπ' αὐτῶν ἰ-
lorum omnium vel singularium sumptorum, ut apud Jo. Chryso-
stomum in A. A. c. IV. Serm. X. p. 665. διὰ τοῦτο οὐκ ἐπ'
αὐτῶν αὐτοῦς ἐξετάζουσι, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν. conf. Serm. XXI.
p. 731. et Serm. XLIV. p. 853.

εἰσι] εἰσι. Codd. A. et B. Deest in Cod. E.

ἑραπεία] Cod. A. ἑραπεία.

τούτων] addit Cod. B. αὐτῶν.

μετὰ] Cod. A. μετὰ δὲ.

πρῶτη] Cod. B. μίαν. Conjectio hinc in codice antiquiore, unde
apographa fluxerunt, exaratum fuisse α, quod huic librario
visum fuit significare unam, illi vero primam.

τρέφειν] Cod. B. εἶτα τρέφειν εὐχόμεν τινὲ τροφῶν. Veteres post
balneum cibum capiebant ut docuit Hier. Mercurialis de
arte

et id genus aliis. Unde et urinae illorum secundum naturam habent. Curantur, cum a tertio die in balneum ducuntur, et oleo inunguntur, et a lotionibus cibum capiunt, et ad operationes consultas ablegantur. Fit interdum, ut non unum tantum diem, sed ad tertium et quartum duret, et tum dicitur multorum dierum febris. Causam vero et curandi rationem eandem habet.

DE

arte gymnast. lib. I. p. 38. et post eum doct. *Gruy* Itiner. T. I. p. 209.

ἐργα] Forte noster opus rusticum innuit, quod conjicio quod solis aestus meminerit, conf. *Markland* ad *Maximum* Tyr. p. 707. et *N. Heinsius* ad *Ovidii* Heroid. Ep. X. v. 60. conf. ramenta c. 33. *Longus* lib. II. II. p. 31. λάβροται τῶν συνήθων χειρῶν.

ἀπολύει] Cod. B. τρέψιν. Similiter post peractam sanationem sed brevius *Ev. Lucas* c. XIV. 4. καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. Pro ἐπι maluit *eis* *Diodorus* Sicul. lib. II. p. 115. et p. 135.

ἔστιν ὅτε] Cod. A. ἕτερος οὖν. Cod. B. ὁ αὐτὸς δὲ ποτὲ. Cod. E. ἔστιν ὅτε δὲ.

καὶ τρίτη] Cod. A. καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας. Cod. B. καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας.

λέγεται] Cod. B. καλεῖται.

πολυήμερος] Cod. E. πολυήμερον.

τὰ δὲ] δὲ caret Cod. E.

τὰ αὐτὰ] τὰ exulat e Cod. E.

ὁμοίως] Leg. ὁμοίως. Eandem maculam abstergi velim apud *Pollucem* lib. IV. c. 19. ἴσην, 141. ἢ δὲ ἐπὶ τῶν κούριμων πάθοντες, τὰ ἄλλα ὁμοίως, non ὁμοίως. quem errorem quoque in *Hesiodo* lib. III. p. 231. detexisse sibi videntur viri docti. *Aretaeus* morb. acut. lib. I. c. 7. p. 6. A. ἐνίοισι δὲ ἐς πνεύμονα ἢ ζώνδουσι ἐπιθίωσι. I. ἐπιθίωσι. Τὸ ὁμοίως hic apud nostrum est aequalis, de qua significatione egit *Scaliger* ad *Manilianum* p. 47.

ΠΕΡΙ ΣΤΝΕΧΟΪΣ ΠΥΡΕΤΟΥ

καὶ συνόχου.

Κ Ε Φ. ΡΑΖ'.

Συνεχῆς πυρετός ἐστίν ὁ μὴ ἔχων διάλειμμα, ὕφε-
σιν δὲ μόνον καὶ μειοπυρεξίαν ἐν τῇ παρακμῇ τῶν παρο-
ξυσμῶν. Σύνοχος δὲ ὁ μηδεμίαν μειοπυρεξίαν ἔχων.
τούτου δὲ τρία εἶδη τὰ σύμπαντα, ἀκμασικός, ἐπακμα-
σικός, παρακμασικός. Γίνονται δὲ οἱ σύνοχοι, καὶ οἱ
συνεχεῖς πάντες ἔσω τῶν ἀγγείων, τῆς ὕλης σηπομένης
τὲ καὶ ζεύσεως καὶ δεῖ σχεδὸν ἐπὶ πάντων, καὶ μάλιστα
τῶν συνοχῶν φλεβοτομῆν, καὶ τρέφειν τὰς ὑγρὰς καὶ
ψυχούσας τροφὰς, οἶον θριδακίνας, ἵντιβα, καὶ τὰ τοι-
αῦτα, καὶ ὕδωρ ψυχρὸν δοτέον, εἰ μὴ σπλάγγχον τι
κακο-

C a p. CXXXVII. Cod. E. ρια'.

σινόχου] Galenus de differ. febr. lib. II. c. 2. et de crisi lib. II.
c. 1. Aëtius lib. V. c. 70. Alex. lib. XII. c. 2. Paulus lib.
II. c. 26. Palladius c. 15. Synesius c. VII. p. 204. Cod. E.
πυρετούς καὶ συνόχους.

μειοπυρεξίαν] Reddenda haec vox Synesio de febr. c. III. p. 114.
μὴ ἀπυρεξία γίνεται, leg. ad doctum cod. Mf. μειοπυρεξία γί-
νεται. Cod. A. μειοπυρεξίαν.

παρακμῇ] Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. II. c. 22. ὁ δὲ ἰατρός
διαλύεται τὸ σέψισμα, εἶδὲς ὅτι παρακμῆ λέγεται διχῶς, ἢτε
τοῦ ὅλου νοσήματος, καὶ ἢ ἐκάστης ἐπιτάσεως μερικῆς ἀπὸ τῆς
ἐκμῆς ῥεπὴ πρὸς τὸ κρεῖσσει κ τ. λ.

προξυσμῶν] addit Cod. B. ποιούμενος.

δὲ] omissum in Cod. A.

μηδεμίαν] Cod. A. μὴ δὲμίαν. Cod. B. μηδὲμίαν.

μειοπυρεξίαν] Cod. A. μειοπυρεξίαν.

τούτου] Cod. B. τούτων.

εἶδη] ἤδη Cod. A.

ἀκμασικός] Cod. A. ἐκμασικός, ἐπακμασικός et omittit παρακμα-
σικός. Cod. B. ἀκμασικός, παρακμασικός καὶ ἐπακμασικός.
Cod. E. omittit ἐπακμασικός.

παρακμασικός] Excusoris culpa ita puto legi in editione Martii.

DE FEBRE CONTINENTI

ET CONTINVO.

CAP. CXXXVII.

Febris continens est, quae nullum habet caloris intervallum, sed remissionem tantum et inclinationem in vigore accessionum. Continua vero quae nullam prorsus habet quietem. Hujus tres sunt species. Alias enim calor par, sui que similis toto febris decursu manet, et *σύνοχος ἀκμασιμός* dicitur, vel calor continuo incremento invalescit, et *ἐπακμασιμός*, id est, increfcens vocatur, vel statim a summo vigore incipit, et sensim minuitur, dum finem integrum habet, et fit *σύνοχος παρακμασιμός*. In universum vero et continuas et continentes febres fiunt, cum materia intra vasa vel putrescit, vel effervescit, et in singulis fere, maxime vero continuis sanguinem mittere oportet, et cibis frigidis et humidis nutrire, ut lactuca, intybo, et similibus, et frigidam offerre, nisi praecordia male fuerint affecta. Ex-

trins-

γίνονται] Alex. lib. XII. c. 2.

οἱ συνεχῶς] delet articulum Cod. A.

ἕλης] Cod. A. *χολῆς*.

τε καὶ] Cod. A. *δὲ καὶ*.

ζεύσεως] Cod. A. *ζεύσεως*. Cod. E. *σπόμενοι τε καὶ ζεύσεως*.

μάλλισα] Cod. A. *μάλλισα*.

ἄγχι] Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 27. *οὐδὲ γὰρ ἰατρὸς πάντα ἰφ' ἐν τοῖς κριμοῦσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν κριμὸν προστάσσει· ἀλλ' ὅταν ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ κατέχοιται τῆς σφραγῆς αὐτοῦ ἀπειργεῖ τροφῆς κ. τ. λ.*

ἰτίβια] Codd. A. et E. *ἰτίβια*. Salmasius ad Solinum p. 583.

θριδάκνας] Cod. B. *θριδάκνας*. vid. Phrynicus p. 52. et quae ibi notarunt viri docti.

ἕδαρ] Anecdotes de Medecine T. I. c. 111. p. 291.

σπλάγγιον] Cod. E. *τὸ σπλάγγιον*.

κακοπραγῆ, ἔξωθεν δὲ ἀλείφειν τοῖς ληξοπυρέτοις, οἷον ἀμαράντου χυλῶ. σρύχου, κολοκύνθης, καὶ τῶν τοιούτων. Τὸ δὲ σπλάγχχνον τὸ διὰ λιγροσπέρμου, καὶ ψυλλίου, καὶ ἀλθαίας, καὶ χαμαιμήλων, ἰριγέροντος, ἢ ἀνδράχνης, ἢ σρύχου, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν ὑδάτων Φακὴν συνεπίς, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΑΙΟΥ

πυρετοῦ.

Κ Ε Φ. ΡΛΗ.

Τριταῖος ἐστὶ διαλείπων πυρετός, ὃ διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰσβαλὼν γίνεται δὲ ἐπὶ ξανθῆς χολῆς, σηπομένης ἐξ ὧ τῶν ἀγγείων, εἰσβάλλει δὲ μετὰ ῥίγους, ἀποπαύεται δὲ μετὰ ἰδρώτων· ἔπεται δὲ αὐτῷ καὶ χολῆς ἔμετος, καὶ

κακοπραγῆ] Cod. A. κακοπραγῆ.

ληξοπυρέτοις] Cod. A. λυξοπυρέτοις.

χυλῶ] Codd. A. et E. χυλόν.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκίνθης.

τὸ δὲ σπλάγχχνον τὸ] Cod. E. ἐπιτίθειαι δὲ τὰ σπλάγχχνα τὰ. Deesse videtur κατάπλασσειν, aut simile verbum, ut μελάττειν, ut c. 140.

ἀλθαίας] Cod. A. ἀλθέας.

ἰριγέροντος] Bene Cod. A. ἡριγέροντος. Glossae Jatric. Mss. ἡριγερων, βοτάνη ἐστὶ γινόμενη εἰς τὰ καταλύματα ἐπάνω τῶν νεφρῶν, ὡς περὶ κίτριον (i. κίτριον) ἔχων τὸ αἶδος.

Φακὴν] Cod. E. Φακόν. Leg. Φακῶν. Coves.

ὑδάτων] De lente palustri Lev. Lemnius de occulte natur. miracul. lib. III. c. 9. p. 326. conf. c. 127. Matthiolum ad Dioscoridis lib. IV. p. 459.

Cap. CXXXVIII. Cod. E. ριβ.

Περί] Codd. Mss. περὶ τριταίου, nec addunt πυρετοῦ.

τριταῖος] Galenus in Hippocratis Epidem. lib. I. comment. 3. Aetac. Trall. lib. XII. c. 6. Aetius lib. V. c. 79. Paulus lib. II.

trinsecus vero inungere aliquo ex medicamentis, quae febrem cessare faciunt, ut amaranti succo, vel solani, vel cucurbitae sylvestris et similibus. Praecordiis vero cataplasmata adhibere. ex semine lini, psyllo, althea, chamaemelo, senecione, portulaca et solano, aut lenticula aquae cum ovo, et quaecunque his sunt similia.

DE FEBRE

TERTIANA.

CAP. CXXXVIII.

Tertiana febris est intermittens, quae altero die accedit. Fit ex flava bile, extra vasa putrescente, et cum rigore invadit, terminatur vero sudore. Hanc quoque subsequuntur bilis vomitio, dejectiones ventris cum inappetitu

II. c. 18. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 83. *Palladius* c. 20. *Synesius* c. III. p. 110. *Meletius* de natur. homin. p. 145.

- διαλείπων] Cod. E. ὁ διαλείπων, omisso πυρετός.
- ἐστὶ] Cod. A. ἐστὶν.
- διὰ] Cod. B. ὁ μίαν ἡμέραν διαλείπων, καὶ διὰ τῆς ἐτέρας εἰς βέλλαν.
- εἰσβάλλων] Cod. E. εἰσβάλλων, recte.
- ἐπὶ] Cod. B. ἐπὶ χολῇ ζαῖθῃ σ. Cod. E. χολῆς ζαῖθῆς.
- χολῆς] Jo. *Chrysostom.* Statuar. Or. IX. p. 524. χολῆς ἀξάνομένης τικτεται πυρετός.
- ἀγγεῖαν] Pergit Cod. A. εὐρα πυρὰ ἢ ὑπόπυρα· εἰσβάλλει δὲ μετὰ ῥήγους, ἀποπάβεται (ἢ ἀποπαύεται) ἢ μετὰ δρότων (sic).
- εἰσβάλλει δὲ] malletur τε.
- ῥήγους] addit Cod. B. ὑπτόντος καὶ κενῶντος. forte leg. καὶ κενῶντος.
- ἀποπαύεται δὲ] migrit δὲ in Cod. E.
- αὐτῶ] Cod. B. τοῖς ἰσοῦσι. Cod. E. αὐτοῖς.
- καὶ — καὶ] delet Cod. B.
- χολῆς ἕμετος] Cod. E. χολῆ. et caret voce ἕμετος.

E e

καὶ κατάρρηξις γαστρὸς χολῶδων, καὶ οὖρα θριμῆα· τὸ δὲ μέγιστον μῆκος τοῦ παροξυσμοῦ ἔστιν ὡρῶν δώδεκα, καὶ ἀποπαύεται. Τούτοις συμφέρει ὑγραίνουσα καὶ ψύχουσα δίαίτια, καὶ ὑδροποσία, καὶ τὸ μὲν εἰς γαστέρα συρρέον χολῶδες δι' ἐμέτων, ἢ κάτω προτρέπειν διὰ μιλανῶν κλισμῶν· ἐν τοῖς οὖροις δὲ σελήνου καὶ ἀνήθου τοῖς πόμικσιν ἀποξεννυμένων δίδοναι, ἔπειτα καὶ τοῦ ἀψινθίου δίδοναι, καὶ εἰς λουτρὸν ἄγειν ποτίμων ἰδάτων. Τούτῳ δὲ φιλολούτρους, οὐδὲ εἰ δις λούεις, ἀμαρτανόεις ἀν.

ΠΕΡΙ

θριμῆα] Cod. A. θριμῆα. *Theophilus de urinis* c. 7. p. 90.

μέγιστον] delet Cod. B.

ψύχουσα] Cod. A. ψύχου.

συρρέον] Cod. A. συρρον.

κάτω] Cod. A. ἢ καὶ π. Cod. B. ἢ κατατρέπειν.

κλισμῶν] Cod. A. κλισμῶν.

ἐν τοῖς] Cod. B. τοῖς οὖροις δὲ ποδηγῶν.

ἀποξεννυμένων] Codd. A. et E. ἀποξεννύων. Cod. B. ἀποβραζύωντας, quo usus est *Aliciphron* lib. 1. ep. 23.

δίδοναι — δίδουαι] migrant e Codd. A. et E.

τούτῳ δὲ] τοῖς δὲ φιλολούτροις Cod. A.

φιλολούτρους] Cod. B. φιλολουτρούοντας.

οὐδὲ] Cod. B. καί.

δις] Cod. A. διελούεις et mox ἀμαρτανόεις. Cod. B. δις τῆς ἡμέρας λούεις, ἀμαρτησεὺς οὐδὲν· δίδουαι δὲ καὶ τῆν αὐτῆν πῖσιν. Cod. E. εἰ καὶ διαλύσας, οὐκ ἀν' ἀμαρτανόεις.

δις] *Pauli* sunt verba l. c. Quae balneis cautelae adhibendae sint, docet *Hippocrates* de rat. vict. in morb. acut. p. 65. Delicatiores non tantum quotidie balneo urebantur, ut observat *Dorville* ad *Chaviron*. p. 107. verum etiam saepius. *Plutarchus* T. I. p. 119. ψέγουσι δὲ ἀργίαν καὶ γυνιασίαν καὶ λουτρὰ συνεχῶς.

petu, biliosae et urinae acres: spacium vero maximum accessionis duodecim horarum est, et tum desinit. His victus humidus et frigidus salubris est, et aquae potio, et quod in ventriculum confluit biliosum, id vomitionibus, vel infra clysteriis mollibus evocari debet. Urina vero potionibus, in quibus apium et anethum maduerunt, exhibitis et absynthio etiam, sunt etiam in balneo aquarum potabilium ducendi. Et si qui balneis admodum gaudent, eos etiam si bis die laveris, haud peccabis.

E e 2

DE

χρ. et Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 87. refert inter luxurias, uti ἁστυροῖς διαίτησι. Seneca Epist. 86. et Whelerus Itiner. T. I. p. 138. De Galatea Synesius ep. 122. p. 74. Menander apud Athenaeum lib. IV. p. 166. Simonides apud Stobaeum Serm. LXXI. p. 433.

Δούται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ὑπότου
Δις, ἄλλοτε τρις καὶ μύροισ ἀλείφεται.

De Gallieno Trebellio p. 239. Lavit ad diem septimo aestate vel sexto, hyeme secundo vel tertio. et Macrianus apud eundem p. 287. Lavandum est mihi frequentius. De Commodo Lamprius p. 504. Lavabat per diem septies, atque octies. De Tito Plutarchus T. I. p. 214. de sacerdotibus Aegyptiorum Porphyrius de Abstin. lib. IV. p. 317. Mundicie et continentiae gratia hoc faciebant veteres, ut auctor est Photius Biblioth. p. 168. De Persis vid. Dorville ad Chariton. p. 538. De Isacio Angel. Nicetas Choniast. Annal. p. 478. Jo. Chrysostomus in Pauli epist. II. ad Timoth. Serm. VI. p. 358. μεγάλη γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐν τοῖς κακοῖς τῆς συνήθειας ἡ τυρανία.

ἑμαρτήριος] Placet lectio Codd. A. et E. ἑμαρτήριος, pro ἑμαρτήριος ut exhibet Cod. B. quod interpolatori deberur, ut praesens pro futuro adhiberi indicaret, vid. notata ad c. I. Lectioni vulgatae favet Rufus Ephes. de renum affect. c. XII. p. 11. et p. 43. Subaudiendum vero τῆ γνώμης, quod addidit Arrianus lib. I. c. 19. p. 39.

1181

ΠΕΡΙ ΝΟΘΟΥ ΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. ΡΑΘ.

Ἐπὶ δὲ τῶν νόθων τριταίων οὐ δὲ λούειν κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ὅταν φανῶσι σημεῖα πέψεως· καὶ εἰ αἵματος ἀφαιρέσεως χρεῖα, μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν· δίκαιαν δὲ μὴ τὴν ψύχουσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς τριταίου εἴρηται, ἀλλὰ τμητικωτέροις, οἷον πτυσσάνης χυλοῦ ἐμβυβαλομένου πεπέρεως, ἢ ὑσσώπου, ἢ θριγάνου, καὶ καρδόςαχου· διδόναι καὶ τῶν διουρητικῶν, οἷον σελήνου ἀφέψημα, ἢ μαράθρου, ἢ ἀδιάντου· διδόναι δὲ καὶ τὸ ἔξυμελι, μετὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ τὸ ἀψίνθιον. Ταῖς δὲ χρονίζουσι συμφέρει καὶ ὁ ἀπὸ τροφῆς ἔμετος, καὶ ἡ διὰ γαστρὸς κένωσις.

Cap. CXXXIX. Cod. E. ριγ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ τριταίου νόθου.

ἐπὶ] Cod. B. ἔθος τριταῖος καλεῖται, ὃ τὰ ἴδια τοῦ τριταίου τοῦ ἀκριβοῦς ὑπονοθεύει καὶ ἐλλειπῶν· ἐφ' ὧν οὐ δηλοῦται. Aetius lib. V. c. 81. Paulus lib. II, c. 20.

οὐ δὲ] Cod. A. οὐ δηλοῦται.

πέψεως] Codd. A. et E. γαστρὸς. Cod. B. πέψης κατὰ γαστέρα.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ ἢ.

χρεῖα] Cod. B. δίκαια.

παραλιπεῖν] Cod. A. bene παραλείπειν.

δίκαιαν] Cod. A. δι' αἰτίας.

ψύχουσαν] Cod. A. ψύχαιναν. Leg. ψυχραίνουσαν, quam formam amant recentiores, ut Moschis de morb. mulier. c. 136. et alibi, ad analogiam verbi θερμαίνουσαν, ut observat Contr. Genetius p. 56.

ἀλλὰ τμ.] ἀλλὰ τὸ εἰς ἑτέρας Cod. A. sed videtur deesse γρηστέον vel simile.

τμητικωτέροις] Cod. E. τμητικότερα.

πτυσσάνης] πτισάνης. Cod. A. πτυσάνης. Cod. B. πτισάνης.

ΠΕΡΙ

DE TERTIANA SPURIA,

CAP. CXXXIX.

In febre porro tertiana spuria non inter initia, sed cum signa coctionis apparuerint, lavari debent, et si sanguinis mittendi necessitas inciderit, neque illud praetermitti. Victu vero uti oportet non refrigerante, tantum, ut in tertiana exquisita dictum fuit, sed qui magis incidat, quemadmodum cremore ptifanae pipere injecto, vel hyssopo vel origano, vel spica nardi. Dare item quae urinas movent, ut decoctum apii vel foeniculi, vel capilli veneris, et post septimum, acetum mulsam etiam et absynthium. Moram vero trahentibus conducit a cibo vomitus et per alvum purgatio,

χυλοῦ] Codd. A. et E. χυλόν.

πεπέρεως] Galenum sequitur, quod improbat *Alexander* lib. XII. c. 6. p. 738. conf. *Anatus Luitan.* Curat. medicinal. Cent. VII. cur. 43.

σελήνου] Cod. E. σελήνης. conf. quae in praefat. ad *Syuesium* monui.

μακράθρου] Cod. A. μακράθρου. conf. c. 119.

αδιδάκτου] Cod. B. ἀδιδάκτου. *Theocritus* Idyll. XIII. vs. 41. ubi vid. Schol. *Minius* lib. XXII. c. 21. *Aelianus* H. A. lib. I. c. 35.

μετά] Cod. A. μετ' ἑπτὰ ἡμέρας. Cod. B. μετὰ τὴν ζ' ἡμέραν.

τοῖς δὲ] Cod. A. εἰ δὲ.

καὶ ὁ] Codd. A. et E. καὶ ἐπὶ τῆ. et Cod. B. Hinc nefarium dictum intelligitur *Agathoclis* tyranni Siciliae apud *Polyaenum* lib. V. c. 3. p. 464.

ἔμετος] De consuetudine vomendi vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* lib. VII. p. 629. et *Raderus* ad *Martialis* lib. V. epigr. 75. De veterum medicamentis, quibus vomitum provocabant vid. *Hebenstreit* *Palaeol. Therap.* 588.

Ὁ δὲ τεταρταῖος πυρετός ἐστι διαλείπων διὰ δύο
 ἡμερῶν εἰσβάλλων· γίνεται δὲ ἐπὶ μὲν μελαγχολικῶν
 χυμῶν, σηπομένῳ ἔξω τῶν ἀγγείων. ἔχει δὲ ῥίγος ἐν τῇ
 εἰσβολῇ, καὶ σφυγμούς ἀραιούς, καὶ οὖρα λεπτά, καὶ
 λευκὰ ἢ μέλαινα, καὶ παχέαν ὑπόσασιν ἔχοντα. ἐπὶ τούτων
 καὶ σπλὴν κικουρῆ. Τούτοις κατ' ἀρχὰς μὴτε Φάρμακον
 δοτέον, μὴτε κένωσιν· εἰ πλεονόζει δὲ αἷμα, τηλικαῦτα χρὴ
 Φλεβοτομίην, καὶ χρῆσιν προσάγειν διαίταν, καὶ ὑπομα-
 λάσσειν τὴν κοιλίαν δι' ἀποζέματος ἐπιθύμου καὶ γλήχωνος,
 καὶ δι' ἡμερῶν τριῶν διδόναι τὸ διὰ τριῶν πεπέρσεων, ἢ
 τὰ

Cap. CXL. Cod. E ριδ'.

ῥ δὲ] Cod. A. ὁ τεταρταῖος π. Cod. B. εταρταῖος δὲ π. Aetius
 lib. V. c. 83. Alexander lib. XII. c. 8. p. 757. Paulus lib.
 II. c. 21. Palladius c. 22. Synesius c. 8. p. 244. Meletius
 de nat. homin. p. 145. Hanc febrem laudavit Favorinus teste
 A. Gellio N. A. lib. XVII. c. 11.

διαλείπων] Cod. A. διὰ λείπων. Delet Cod. E.

διὰ] Cod. B. ἐ διὰ.

γίνεται] Cod. B. ἐς γίνεται.

μὲν] delet Codd. A. B. et E.

μελαγχολικῶν] Hippocrates de nat. homin. p. 10. Cod. E. με-
 λαγχολικῶν χυμῶν.

σηπομένῳ] Cod. E. σηπομένη.

ἔξω] Cod. E. ἔκαθεν.

δὲ ῥίγος] Cod. A. δὲ καὶ ῥίγος. Horatius Serm. lib. II. Satyr. 3.
 vi. 290.

Frigida si puerum quartana reliquerit.

ἐν τῇ] Cod. B. κατὰ τὴν εἰσβολὴν.

σφυγμούς] Cod. A. σφυγμούς. Cod. B. σφιγμούς.

ἀραιούς] Cod. B. ἀρραίους.

λεπτά] Cod. B. λευκὰ καὶ λεπτά.

μέλαινα] Cod. A. μέλαινα.

ὑπόσασιν] Thomas Mag. p. 472. et ibi Witterus.

DE QVARTANA.

CAP. CXL.

Quartana febris intermittens est, et singulo quoque biduo invadit. Fit ex humore melancholico, extra vasa putrescente. Accessio rigorem obtinet, pulsus rari sunt, urinae tenues et albae vel nigrae, subsidentia crassa, praeterea lien quoque in his male habet, et inter initia nec medicamentum trahens exhibendum, nec evacuatio tentanda est. Quod si sanguis exuperat, tam venam incidere, et optimum cibum offerre oportet, et alvum emollire epithymi et pulegii decocto, et triduo integro medicamentum, quod ex triplici pipere constat, et quod

E e 4

Dios-

ἐχοιτα] Cod. A. ἐχοιτες.

ἐπὶ τούτων] Cod. A. ἐπὶ τούτοις. Cod. E. ἐπὶ δὲ τούτων.

σπλήν] *Anecdotes de Medecine T. I. c. 182. p. 112. Car. Pifo Obs. et Consil. Sect. I. p. 34.*

κακουργῆ] Codd. A. B. et E. κακοπραγῆ. sed ita emendatum in Cod. E. pro κακοπραγῆ notat cl. *Cores.* De medicis *Hierodiani* lib. III. c. 49. ἀπέκλιθε τε τοὺς ἰατροὺς καὶ κηρέτας κακοεργῆσαι τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος. conf. c. 50. *Hippocrates* de nat. homin. p. 10 De sudore *Xenophon Memorab.* lib. I. c. 4. p. 36. de veneno serpentum *Nicander Ther. v. III.* Pro vitio aliquo laborare ut noster, *Xenophon Oeconom.* c. 3. p. 16. καὶ ἴππος ὡς ἐπιτοπολὸν ἢ κακουργῆ.

κίωσι] An κενῶσι?

εἶ] Codd. B. et E. εἶ δὲ πλεονάζει.

αἷμα] Cod. A. αἷματι.

τηνικαῦτα] Cod. B. αὐτίκα.

χερῆ] Absent a Cod. E.

ἐπιθύμου] Cod. E. ἀπεθύμου.

γλίχανος] Cod. A. γλίχανος.

τριῶν] Cod. B. τριῶν.

διδόναι] deest in Cod. A.

διὰ τριῶν] Cod. διὰ Γ' Compositionem dat noster cap. 294.

τὸ διοσπολιτικόν, ἢ πέπερι μόνον σὺν ὕδατι θερμῷ λαμβάνειν πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ. χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς διουρετικοῖς Φαρμάκοις, οἷον ἐς τὸ σέληνον, καὶ τὸ ἄσαρον καὶ τὸ ἀδιάντον· μαλαίττειν δὲ καὶ τὸ σπλάγγχον δι' ἐμπλάστρου, τὴν τε κοπτὴν καὶ τὴν χρυσὴν, καὶ τὰ πολυάρεχια. μετὰ δὲ τὴν πέψιν τοῦ νοσήματος δίδοναι ἀντιδότους τὴν τε διὰ θείου καὶ τὴν μουσαν, δηλόντι προκινώσαντες διὰ γαστρὸς τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν, εἶτα δίδοναι τῆς θηριακῆς, καὶ τὸ δι' ὀποῦ τοῦ κυρηναίου Φάρμακον, δίδου δὲ καὶ ταριχευτὰ ἐσθίειν καὶ νάπιος, Ἐς τὸ νόσημα χρόνιον, θανατῶδες δὲ οὐ.

τὸ διοσπολιτικόν] Cod. A. τοῦ διοσπολίτου. Compositionem habes infra c. 292. Cod. E. τὸν διοσπολίτην.

μόνον] Cod. A. μίην.

χρῆσθαι] Cod. A. χρῆσθαι.

διουρετικοῖς] Cod. A. δι' οὐρητικοῖς.

ἄσαρον] Cod. A. ἄσαρ.

μαλαίττειν] Cod. E. μαλάσσειν.

σπλάγγχον] Cod. B. τὸν σπλῆνα. Cod. E. τὰ σπλάγγχνα.

ἐμπλάστρου] Cod. B. ἐμπλάστρου τοῦ τε κοπτῆ. Cod. E. ἐμπλάστρου τῆς τε κοπτῆς, τῆς χρυσῆς καὶ τοῦ πολυάρεχου.

χρυσὴν] Ejus compositionem dat noster c. 296. Cod. B. τῆς χρυσῆς.

τὰ πολυάρεχια] Cod. A. τὴν πολυαρχίαν. Cod. B. τοῦ πολυαρχίου.

πέψιν] Cod. E. πέμψιν. *Fœtus* Oecon. Hippocr. p. 304.

ἀντιδότους] Cod. E. ἀντιδοτον.

πέψιν] Cod. A. πέμψιν.

μουσαν] *Leg. Μούσα.* Est Antoninus *Musa* Augusti medicus, de quo vid. *Xiphilinus* Augusto p. 71. conf. c. 46.

ΠΕΡΙ

Diospolites appellatur, vel piper solum ex aqua tepida fumere ante accessionem. Uti praeterea medicamentis quae urinam movent, quale est apium, asarum, capillus veneris. Visteri vero prospiciendum malagmate, quale est copton et quod aureum dicitur et polyarchion. Ubi vero coctionis notae apparuerint, eam quae ex sulphure constat, et musae antidotum, prius tamen per sedem atra bile évacuata, et theriacam novissime, et medicamentum ex liquore cyrenaico exhibere, et falsamentis ac sinapi in cibo uti oportet. Est enim hic morbus longus quidem, sed neminem jugulat.

προεισάσκατες] Cod. B. προεισάσκατος.

διὰ γαστρός] Corrupta haec; requiritur compositio fortiter purgans, quae vero illa sit, nunc non divinare licet. forte leg. δι' αγγαριού.

τῆς θηριακῆς] Cod. A. τῆς θηριακῆς.

καὶ τὸ] Cod. F. ἢ τὸ διὰ τὸ ἕκτου. Cod. E. διὰ τοῦ ὀκτοῦ.

τοῦ κυρηναίου] Cod. E. τὸ κυρηναίου. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 62. p. 298.

Φάρμακον] Cod. A. Φάρμακον.

ταριχευτά] Cod. A. ταριχευτά. Cod. B. τριείχον. Glossae Jatric. MS. ταριχευτά, κρέμα (κρέμα) καὶ ἰχθύες. Cod. E. τὰ τριείχον.

νάπυος] Cod. A. νάπι. Cod. B. νάπυ. Cod. E. νάπυος.

τὸ ἴσσημα] Cod. A. τὸ ἴσσημα.

χρόνιον] Cod. B. χρόνιον καὶ οὐ θανάσιμον. Hippocrates Aphor. II. 25. et Epidem. lib. I. Sect. III. p. 671. Galenus ad Glaucon. lib. I. p. 438. Favorinus apud A. Gellium N. A. lib. XVII. c. 12. Nic. Tulpius obs. medic. lib. IV. c. 53.

οὐ] Cod. A. οὐχί. omissa particula δέ.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΗΜΕΡΙΝΟΥ

πυρετού.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Α'.

Αμφημερινός ἐστὶν διαλείπων πυρετός, ὃ καθ' ἡμέραν εἰσβάλλων, καὶ ἔχει τὸν παροξυσμὸν ἑρῶν ἡ. Γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι σηπομένῳ ἔξω τῶν ἀγγείων, καὶ μάλιστα ἐπὶ κακοπραγίᾳ σομάχου. ποιεῖ δὲ περιψύξιν τῶν ἄκρων ἐν τῇ εἰσβολῇ, καὶ οὐ φρίκην, φλέγματος ἔμετον, οὖρα ἢ λεπτὰ καὶ λευκὰ, ἢ παχέα καὶ θολερά. γίνεται δὲ παιδίσι καὶ γυναιξὶν ὡς ἐπίπαν. τούτοις δίδονται κατ' ἀρχὰς μὲν ὀξύμελι, καὶ τοῖς διουρητικοῖς χρῆσθαι, οἶον σελήνω, ἀσάρω; ἀδιάντω. εἶτα ὀξύμελι μετὰ ραφανίδων διδοῦν ἐσθίειν, καὶ ἑμῆν κέλευε, εἶτα καθάρσιον διὰ κολοκυνθίδος, ἢ ἀγάριου, καὶ ἔσα φλέγματος ἀγωγὰ εἰσὶν. Τροφή δὲ λεπτοτέρα, εἶον διὰ κυμίνου

Cap. CXLI. Cod. E. ριε'.

Περί] Cod. A. περί ἀφ' ἡμερινῶν. Codd. B. D. et E. περί ἀμφημερινῶν. omisso πυρετού. Celsus lib. III. c. 5. Aëtius lib. V. c. 85. Paulus lib. II. c. 33. Aëtianus de dignot. morb. lib. II. c. 1. Palladius c. 19. cujus scriptura hic compilavit poster. Alex. lib. XII. c. 7. Galenus de differ. febr. lib. II. c. 7. Synefius c. IV. p. 142.

ἀμφημερινός] Cod. A. ἀφ' ἡμερινός. Cod. B. φημερινός.

ἐστὶν] Cod. A. ἐστ.

ὃ] Cod. A. οὐ. Cod. E. καὶ καθ'.

εἰσβάλλων] Cod. A. εἰσβάλλων. Cod. B. μὲν εἰσβάλλων, μετὰ πρὸν ψύξεως.

ἔχων] Cod. E. ἔχων δὲ.

φρίκην] addit Cod. E. αἵματος.

φλέγματος] Cod. A. φλέγματι. Cod. B. ἐπὶ τούτῳ.

ἔμετον] Cod. E. ἔμετος.

ἢ λεπτὰ] Cod. A. ἢ λεπτὰ λευκὰ Cod. E. delet ἢ. vid. Theophrastus de Urinis c. 5. p. 80.

θολερά] consul. de hac voce cl. Gesnerus ad Orpheum de Lapid. c. 12. p. 353. Polyaeus lib. III. c. 9. 61. p. 271. ἢα τὸ ἐκ τῆς δια-

DE FEBRE

QUOTIDIANA.

CAP. CXLI.

Quotidiana febris et ipsa intermittens est, quae quotidie invadit, sed accessio ultra horarum octodecim spacium non extenditur. Fit ex pituita putrescente extra vasa, sed maxime cum ventriculus non vite suo munere fungitur. In accessione porro extrema frigus occupat, sine horrore tamen cum pituitae vomitu, urinis tenuibus, albis crassis turbidis, pueris et mulieribus, ut plurimum accidere solet. His inter initia acetum mulsum dandum, et medicamentis quae urinam eliciunt, quale est apium, asarum, capillus veneris, utendum erit. Acetum mulsum deinde cum radícula in cibo offerendum, et vomitus imperandus erit. Denique purgatio molienda per colocynthidem et agaricum, seu ea quae pituitam e corpore educunt. Victus ratio ex extenuantibus,

διαβάσεως τοῦ πλήθους θολερῶν διὰ νυκτὸς παρεδεῦσαι, λάθη τοὺς ἐν τῇ πόλει.

γίνεται] Cod. E. γίνονται.

ἐπίπαι] Cod. A. ἐπὶ πᾶν.

διδόται] Cod. E. post διδόται ponit μὲν.

ὄζυμελι — ὄζυμελι] absunt a cod. B.

τοῖς] Cod. A. τὰ διουρητικὰ omisso verbo χρᾶσθαι. Cod. E. agnoscit quidem χρᾶσθαι, tamen τὰ διουρητικὰ dat.

σελήνη] Cod. A. σελήνου — ἀδιάκτου. Codd. B. et E. σελήνης, ἀσάρου καὶ ἀδιάκτου.

ὄζυμελι] Cod. A. ὄζυμελιτος.

καθάρσιον] Thomas Mag. p. 480. καθάρσια, πόματα, τὰ καθάρσιως εἰεκα πινόμενα.

μετὰ] Cod. A. διὰ. ἐσφαιδίων. Cod. B. ἐσφαιδίας.

ἐσθίειν] Cod. B. addit ἐπίδος καὶ ἀγάριον.

καὶ ἐμῶν — καὶ] migrant e cod. B.

εἶσιν] Cod. A. εἶσι.

τροφῇ] Cod. A. τροφή δὲ λεπτῆς τικότερα. Cod. B. λεπτοντικότερα, ἔγω, ἄς sic quoque Cod. E. omisso ἔγω.

μίνου καὶ πεπέρειως, καὶ τῶν τοιούτων ἐπιμειλητέον δὲ
καὶ τοῦ σώματος τῆς γαστρὸς διὰ τε καταπλάσματων,
καὶ ἐμπλάσρων, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγωγοῖς.

ΠΕΡΙ ΗΜΙΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Β'.

Ἡμιτριταῖος σύνθετός ἐστιν ἐκ τριταίου διαλείποντος,
καὶ συνεχούς ἀμφιμερινοῦ συνιστάμενος, ἐπὶ χολῇ καὶ
Φλέγματι σηπομένων. Καὶ δὲ ἐπὶ τούτου καὶ τὴν θερμὴν
πειάν σύνθετον εἶναι. καὶ εἰ μὲν ἐπικρατέστερον εἴη τὸ
Φλέγμα, τοῖς ἐπὶ τοῦ ἀμφιμερινοῦ λελεγμένοις μάλιστα
χρησώμεθα βοηθήμασι. εἰ δὲ ξανθὴ χολή, τοῖς ἐπὶ τρι-
ταίου, καθόλου πρὸς τὸ κατεπεῖργον ἐνιστάμενοι.

κυαίνου] Cod. A. κημίνου.

δὲ] ignorat Cod. A.

τοῦ σώματος] Cod. B. τὸ σῶμα.

καὶ ἐμπλάσρων] ignorat Cod. E.

καὶ τοῖς] Cod. A. καὶ τῆς λοιπῆς ἀγωγῆς, quam lectionem probo.
Cod. E. προσἀγωγῆς. Vocem ἀγωγῆς exposuit simplicissimus
Cuperus ad Petronii c. 127. p. 611. διαγωγῆς habet cod. B. cap.
32. Lexicon Biblioth. Coislin. p. 472. καθόδοις, ἀγωγαῖς, πε-
ριόδοις. De medicamentis vocem illam adhibet auctor glossa-
rum Mff. in proverbis Salomonis: παιδεῖται, ἀγωγῆν ἀφελίμοι
Φρενήσεως τῆς ἀκριβοῦς καταλήψεως τῶν Φαρμάκων.

ἀγωγοῖς] vid. Phrynichus p. 140.

C a p. CXLII. Cod. E. εἰς.

ἡμιτριταῖος] Aëtius lib. V. c. 81. Paulus lib. II. c. 33. Aëtius
de dignor. morb. lib. II. c. 1. Palladius c. 21. Celsus
lib. III. c. 8.

ΠΕΡΙ

tibus, quale est cuminum, piper et id genus alia constat, ventriculi quoque orificii curam habere oportet, et cataplasmatibus et emplastris, et reliquis ducentibus.

DE SEMITERTIANA.

CAP. CXLII.

Semitertiana febris composita est ex tertiana intermittente et quotidiana continua, putrescentibus et bile et pituita. Itaque curandi rationem quoque compositam esse oportet. Si enim pituita sit superior, praesidiis maxime utemur, quae in quotidiana exposuimus, si autem flava bilis, iis quae in tertiana comprehensa sunt, in totum ei quod urget incumbentes.

- διαλείποντες] Cod. A. διαλείποντα. Cod. E. διαλείπομενος.
- ἀμφημερινοῦ] Cod. A. ἀφ' ἡμερινοῦ.
- ἐπί] Cod. A. ἐπὶ χολῆς φλέγματος.
- σηπομένην] Leg. ex Palladio σηπομένης et Cod. E.
- τούτου] Cod. A. τούτων. Cod. E. τούτοις.
- καὶ εἰ] Cod. A. καὶ επικρατέστερον.
- ἀμφημερινοῦ] Cod. A. ἀφ' ἡμερινοῦ.
- λελεγμέναις] Cod. A. γινόμεναις.
- μάστιχα] Cod. A. μάλλιχα.
- βοηθήματα] Cod. A. βοηθήματα.
- εἰ δὲ] Cod. A. ἡ δὲ. Cod. E. εἰ δὲ ἡ ἑαυτῆ.
- πρὸς τὸ] Cod. B. πρὸς τὸ ἐπιγινώσκοντες καὶ μὴδὲ θάπτεον παρτάπται ἀμελοῦντες. Cod. A. πρὸς τὸ κατεπνεύζομενοι σώμενοι. Jo. Chrysostomus T. I. p. 72. ἐπαδά πρὸς τὰ κατεπείγοντα τῶν νοσημάτων ἐσημεν.

DE

ΠΕΡΙ ΛΟΙΜΟΥ

ἢ λοιμῶδους πυρετοῦ.

ΚΕΦ. ΡΜΓ'.

Τούτου ἡ γένεσις ποτὲ μὲν ἀπὸ ἐδεσμάτων μοχθη-
ρῶν καὶ κακοχύμων ἐστίν, ἢ ὑδάτων τοιούτων· ποτὲ δὲ ἐξ
ἀναθυμιάσεως δηλητηριῶδων, οἷον ἀπὸ ἐλωδῶν χωρίων,
ἢ βαράθρων παρακειμένων· ποτὲ δὲ ἐξ ἀέρος τραπέν-
τος εἰς δυσκρασίαν παρὰ φύσιν ψυχροτέραν, ἢ ξηροτέ-
ραν, ἢ θερμότεραν, ἢ ὑγροτέραν καὶ διὰ τῆς εἰσπνοῆς τῆ
καρ-

Cap. CXLIII. Cod. E. ριζ'.

Τούτου] Cod. B. οὐ λοιμῶδους πυρετοῦ ἢ γένεσις. Hippocrates
Epidem. lib. III. Aëtiis lib. V. c. 94. Paulus lib. II. c. 34.
Celsus lib. III. c. 7.

ἐδεσμάτων] vid. Agathias Hist. lib. II. p. 34. sed Petro Monacho
id non verisimile videtur epist. Medicinal. ep. 200. p. 327.

μοχθηρῶν] Cod. A. delet usque ad τοιούτων.

ποτὲ δὲ] Cod. B. ἢ ἐξ. Vulgatam tamen lectionem non mutō:
non enim protinus variae lectiones, quas codices Mss. suppe-
ditant absque delectu sunt admittendae. Consentientem habeo
Nic. Heinsium in epistola inedita ad Jo. Schefferum quam me-
cum communicavit Nob. Gerardus van Hasselt. „Mihī pluri-
„mas veterum scriptorum membranas contigit evolvere, nullas
„tamen inspexi hactenus, quae naevis omnino essent vacuae.
„quapropter delectus adhibendus, ne coeca credulitate videamur
„ferri in amplectenda omnia, quae codices utcumque praestati-
„ssimi subinde suggerunt.„ Qua in re peccavit doct. Merrick
apud Tryphiodorum v. 526.

Αἶψ' ἀπὸ οὐν ἕκαμον πολυχαιδέες ἐδοθεὶ σίμβλον,

Κέρων ἔφαίνουσαι μελιχδέα

ita hunc locum edidit frater auctoritate codicis Reimari, cum
ipso fatente ante legeretur

πολυχαιδέες ἐδοθεὶ ἵππου

quae lectio vera est, licet certatim viri docti eam iverunt mu-
tatum; adludit enim poeta ad opinionem veterum pervulga-
rem, quam ipse tamen insicete pervertit, equo Trojano tribuens
ea, quae de tauris perhibent, Nicander Ther. v. 741. Aelianus
H. A. lib. I. c. 28. Antigenus Caryst. c. 23. alii: licet
rectius de ea re senserint recentiores ut Aetnarius de affectu
spir. animal. lib. I. c. 1. p. 6. et Georg. Pisides in Hexaem.
v. 1312. et frustra fabulam hanc tabula aenea expresserit Petr.

Pomus

DE PESTE

SEV PESTILENTE FEBRE.

CAP. CXLIII.

Hujus febris origo ex pravis et viciosis succi alimentis est, vel aquis ejusmodi, quandoque etiam ex evaporatione pestifera, ut e locis paludosis, et quae barathrum vicinum habent, nonnunquam ex aëre, ut cum intemperiem praeter naturam acquirit, vel frigidiorē, vel sicciorem, vel calidiorē, vel humidiorē, et in spiratu

Pomet Histoire generale des drogues Part. II. lib. I. c. 23. p. 47. Solent recentiores antiquiorum tum verba, tum etiam sententias vertere. Pythagoræ præceptum refert Theophrastus Therap. VIII. p. 110. *ὡς χρὴ τῶν σιμῆων προτιθέναι τὰς μοῦσας*, quod ad mentem suam adcommodavit Theophrastus Simoc. ep. XXI. *σιμῆων γὰρ ἢ μούσων ὀδυρμένων ἀκούσομεν*, quod etiam respicere videtur Juvenalis Sat. XIV. vs. 19. *consilium Aristænetus lib. I. ep. XXIII. et quae ibi notat Mercerus. et Cellarius ad Plinii lib. IV. ep. VII. Herodotus lib. I. p. 4. ἄτα γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποισι ἔοντα ἀπιστέτερα ὀφθαλμῶν* quod vertit Thucydides lib. III. p. 195. *ὡς τὸ θεῶν πιστέτερον ὄψιν λάβοιτες ἢ τὸ ἀποσθέν*. Sic quae habet Nonnus Evang. Joann. c. III. vs. 74. protulit contra historiam quae existat Numeri V. 9. ut adnotavit in margine sui exemplaris G. Sopingius.

ἀναθυμιάσεως] Schol. Homeri ad Iliad. A. vs. 50. Cod. A. *ἀνεθυμιάσεως*. Cod. B. *ἀναθυμιάσεων*. δηλητηριαδῶν. Cod. E. *ἀναθυμιάσεων*.

ἐλωδῶν] Strabo lib. XVII. p. 1143. Polyænus lib. II. c. 30. 3. p. 200. conf. Lancisius de noxiis palud. effluvi. p. 189.

βαρῶν] Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 27.

ἀέρος] Heliodorus lib. III. p. 141. sed et absque praegressa intemperie, vid. Tacitus Annal. lib. XVI. p. 255. Sidon. Apollinaris Epistol. lib. I. ep. V. p. 11. Jo. Chrysostomus in A. A. Serin. XXXVIII. p. 324.

ξηρότερα] ignorat Cod. A.

θερμοτέρα] Col. A. *ξηρότερα ἢ θερμοτέρα*. Cod. B. *ἢ θερμοτέρα ἢ ξηρότερα*, ἢ ὑγρότερα.

κα] Cod. B. *ὅς*: ex monitu doct. *Bolla* legend. *ὅς διὰ τῆς εἰσπνοῆς*.

τῆ] Cod. B. *εἰς τὴν καρδίαν*. Cod. II. *τῆς καρδίας*.

καὶ δὴ εἰσφερόμενος, τὸν λοιμὸν εἰργάσκητο. ἐπὶ πύ-
των ἐπιμελεῖσθαι δὲ τῆς γαστρὸς διὰ κλυσμῶν· καὶ εἰ
Φλέγμα ἔχει κατὰ τὴν ἄνω κοιλίαν, ἐμέτοις κενούῃν. καὶ
εἰ αἷμα πλεονάζει, Φλεβοτομεῖν· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ διὰ
οὔριον κἀθάρασις. Τοῖς δὲ καυσαυμένοις ψυχρὸν προ-
σφέρειν, μὴ κατὰ μικρὸν, ἀλλὰ ἀθρόως, ὥστε σβέσαι τὴν
Φλόγα. Διδόναι δὲ τό, τε ἀπόμελι πίνειν, ἢ χυλοὶ
πτυσσάνης μετὰ κινέου σπέρματος, ἢ τὴν ἀρμενίαν βῶ-
λον πίνειν ἢ τὸν λαζούριν.

ΠΕΡΙ

εἰσφερόμενος] Leg. εἰσφερομένου, συνεισφερόμενος: *Heliodorus* l. c.
confr. *Plutarchus* T. IV. p. 260.

δὲ] Cod. E. δὲ.

διὰ κλυσμῶν] Cod. B. κλυτῆσαι.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ εἰς.

ἔχει] Cod. B. ἔχειεν.

ἐμέτοις] *Experientissimus Mackenzie* probat vomitoria in pestilen-
tia, sed rejicit venae sectionem apud *Guys Itiner.* T. II. p.
144.

καὶ εἰ αἷμα] Cod. E. καὶ εἰς αἷμα,

δὲ καὶ] δε διὰ τῶν Cod. A.

προσφέρειν] Verbum *προσφέρειν* significat *edere* jam notavit
Cajaubonus ad *Athenaei* lib. VIII. c. 14. p. 622. Sed *προσ-
φέρειν* medicis est *obferre* alicui sive medicamentum sive cibum,
quem medicorum modum loquendi imitatus est *Aelianus* V.
H. lib. IX. c. 23. *μηδὲ χωρὶς αἰτίας προσφέρειν*, quod non
mutandum in *προφέρειν* cum *Perizonio*. Ev. *Lucæ* c. XXIII.
36. junge *Kusterum* ad *Jamblichi* V. P. p. 172. Capite vero
Nonni 196. *προσφέρειν*, quod obscure vertit *Martius* et
apud *Poulum Guinterius*, idem est quod formulis nostris sub-
scribere solemus *D. uti*, pro quo etiam dicunt *δίδου* ut no-
ster c. 183. Confr. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 7. et *Xeno-
phon Memor.* lib. III. c. 11. p. 156. *Aeg. Menagius* ad *Dio-
genem Laert.* lib. III. c. 43.

μὴ κατὰ] Cod. B. καὶ μὴ κατὰ.

ἀθρόως] i. e. *αὐτῶς*. ut *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 51. et lib.
XIV. c. 16. vid. *Munckerus* ad *Ovidii Metamorph.* lib. V. p.
554. et ad *Anthonii Liberal.* c. 24. *Guys Itinerar.* T. I. p.

ratu ad cor defertur, et ita pestem excitat, in his ventris per clysteres habenda ratio est. Et si superior ventriculus pituitam continet, vomitu evacuare, sin vero sanguis exuperat venam incidere oportet. Quae per urinam quoque fit purgatio, salubris est. In perurentibus autem febribus, frigidam quoque offerre, non per intervalla, sed confertim et copiose, ut fervor extinguatur oportet. Mulfum denique in potu dare, vel pitisanæ cremotem cum cnici semine, vel bolum armenaur, vel lazuli lapidem.

DE

369. quod alias indecans pronuntiabat Socrates apud Xenophontem Sympos. c. 3. p. 128.

δε τό] Cod. A. καὶ ἀπόμελι.

κίρκου] Glossae Jatric. Mss. κήκος, ὁ ἄγριος κρόκος.

πυρσάνης] leg. πτισσάνης. Cod. A. πτυσάνης. Cod. B. πτισάνης.

τὴν ἀρμενίαν] τὸν ἀρμένιον Cod. B. Boli saepe meminit noster, sed quo genere illam usus fuerit adparet nullibi nisi hinc loci. Moeris Aetia. p. 27. βάλια, Ἰνδικὰς, Ἀπτικὰς, ἀρμενίαν, ἑλληνικὰς.

βάλιον] Cod. A. βέλιον. Bolum Lemniam quoque adhibuit Quaquelbenas apud Busbequian. Ep. I. p. 117. Galenum secutus, sed Turcas ea non uti adfirmat Crato epist. medicinal. ep. 130. et 159.

τὸν λαζούριον] Cod. A. τὸ λαζούριον. Cod. E. τὸν λαζούριον ponit post prius πίνει. Adde praeterea: ἀλάς μέρη β. ἀμυγδαλοῦ θυμιακίου μέρη β. σμύρνης μέρος α. ἐκ τούτων δίδου καὶ σὺν αἰσὶ ὀλίγα κατ' ἑκάστη δίδου καὶ Ἰνδικὰ καὶ τὴν ἀρμενίαν. Similiter Cod. B. ubi exaratum λωπς et post σμύρνης ἴσα, pro δίδου, δίδου et μὲν κατ' ἑκάστη et δίδου δὲ καὶ τὴν θ. In Cod. E. est ἀλλο ἀλόης σπέρμα μέρη β. μὲν ἐκ τούτων δίδου et δίδου δὲ τὴν Ἰνδικὰν. De hoc laude consul. Tournefort Itiner. T. II. p. 119. De Ganze Glossar. p. 782. Observat doct. Guys Itiner. T. II. p. 125. Les medecins Grecs dont il nous a esté les écrits, ne nous prescrivent aucun remede contre la peste. Contra melancholiam et quartanam commendat eam Albertus Magnus De Virtut. Lapid. p. 141.

FF

ΠΕΡΙ ΕΚΤΙΚΩΝ

πυρετών.

Κ Ε Φ. ΡΜΔ.

Τρεῖς εἰσὶ τούτων αἱ διαφοραὶ· ἐκτικὸς, μαρ-
 ασμὸς, περιφρυγῆς μαρρασμὸς. ἴδιον δὲ δι' ἐκτικῶν πυρετῶν
 τὸ μετὰ τὴν τροφὴν ἐπαύξαι τὴν θερμότητα, ὡς ἐπὶ τῆς
 ἀσβέσου ἐπιβλασμένου γὰρ ἐν αὐτῇ τοῦ ὕδατος, ἀνα-
 ζέει ἢ ἐν αὐτῇ ἀποκειμένη θερμότης. καὶ χρὴ τούτους
 λούειν, καὶ βάλπειν ψυχρῶ ὕδατι, ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ πίνειν
 τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, εἰ μὴ ἀσθενὲς ὑπόκειται μέρων,
 ἢ πᾶν ἰσχυρὸν ἢ τὸ σῶμα. Λαμβάνειν δὲ δεῖ αὐτοὺς,
 καὶ γάλα γυναικῶν ἢ ὄνειον· ἀλείφας δὲ τοῦ σώματος

C a p. CXLIV.

ἐκτικῶν] Cod. A. περὶ ἐκτικῶν πυρετῶν. Cod. E. τῶν ἐκτικῶν,
 vid. Schol. Aristophanis ad Rhit. v. 195.

τρεῖς] Aëtius lib. V. c. 29. Alexander lib. XII. c. 4. Paulus lib.
 II. c. 31. Aetianus de dignot. morb. lib. II. c. 1. conf. Th.
 Guaietius ad Theophilum de Urinis p. 173.

περιφρυγῆς] Cod. E. περιφρυγῆς.

ἴδιον] Hadr. Janius epist. 226. p. 439.

δὲ δι'] Leg. δὲ δι'. fed Codd. A. et B. haec omittunt; Cod. E.
 δὲ εἰς.

ἐπὶ τῆς] Cod. A. ἐπὶ τοῦ.

ἐν αὐτῇ] Cod. A. ἐν αὐτῇ et mox iterum. Cod. B. ἐπ' αὐτῇ.
 redundat praepositio ἐν vid. noſter c. 186. 224. et 285. Sal-
 masius ad Tertullianum de pallio p. 115. Cod. E. ἐν αὐτῇ ἢ
 ὑποκειμένη. Theodorus H. E. lib. II. c. 19. p. 71. ἐν ἢ ὄ-
 στας καὶ τὸ προσθεῖναι τι χαλεπὸν καὶ σφαιρῶν. unde eundem
 l. c. cap. 27. p. 81. G. emendandum cenſeo: καὶ αἷμα λέγων
 ἐπέδακται ἐκθεσιν, ἢ πρὸς ἀλλοῖς πολλοῖς δυσσεβέσι, καὶ ταῦτα
 προσέκειτο. leg. ἐν ἢ. Sed in graviore mendo cubant verba,
 quae haec praecedunt, quibus simul opem ferre liceat. Καὶ
 αὐτὴν (τὴν ἱερὰν σοφίαν) τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς θυμέλης λογιζομένων, περι-
 αμένον, περιβαλίσθαι μὲν, ἐρχομένον δὲ περὶ καὶ συντριβῆσαι καὶ
 θανάτῳ παραδοθῆναι. leg. λογισομένων, et verend, qui corpus
 varie

DE FEBRIBVS

HECTICIS.

CAP. CXLIV.

Tres harum sunt differentiae, una enim a marcora μαρασμός graecis appellatur, altera in totum consumpta et torrefacta dicitur. Hoc autem proprium habent hae febres, ut a cibo caloris incrementum habeant, perinde ac in calce videre est, injecta enim in eam aqua, calor in ea reconditus seu delitescens ebullit seu effervescit. Hos itaque lavare et in frigida immergere, et hanc ipsam quandoque in potu dare oportet, cum videlicet nulla pars imbecilla est, vel corpus admodum extenuatum. Lac praeterea muliebre, vel alinum sumere,

Ff 2 corpus

varie flectunt saltantes. conf. quae ad *Tertullianum* l. c. p. 329. notavit *Salmasius* et ad *Porphyrinum* de Abstinencia lib. I. p. 56. cl. *De Rhoer.*

ὑποκειμένη] Cod. A. ὑποκειμένη. et Cod. B. ἀναζέει ἢ ὑποκειμένη θερμότης αὐτῆ.

λούειν] vid. *Bushequius* Epist. I. p. 108.

ψυχρῶ] Cod. A. ψυχροῦ.

τοῦ ψυχροῦ] Cod. B. τὸ ψυχρὸν ἕδωρ.

ἐὰν μὴ] Cod. B. εἰ μὴ τι.

ἢ] Cod. A. ἢ. Cod. B. ἢ σπλάγγιον, ἢ αὐτὸ τὸ σπλάγγιον.

λαμβάνειν] Cod. A. λαμβάνειν. παρέχει δὲ αὐτοῖς.

δὲ] delet Cod. B. Cod. E. delet δὲ.

ἴσκιον] Cod. A. ἴσκιον. addit [Cod. B. ἢ καὶ τὸ αἶγμα θερμόν.

ἀλοιφῆς] ἀλοιφῆς. Cod. B. ἀλοιφῆς δὲ τὸ σῶμα. Cod. E. ἀλοιφῆς omisso δὲ.

τό τε] τὸ τ' εἶλεον Cod. A.

τοιαῦτα] Honorificam olim erat medico, quum plurima olea in promptu haberet, quibus corpus splendide norat inungere. Cyrum medicum ea propter celebrat inscriptio apud *Whelerum* Itiner. T. I. p. 138.

τό, τε ἔλαιον παλαιόν, καὶ τὰ βίβρακα, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ

πυρετοῖς ἀγρυπνίας.

ΚΕΦ. ΡΜΕ.

Τῶν δὲ εἰς ὑπερβολὴν ἀγρυπνούντων σιδήρῳ καὶ χεῖρας δεῖ δεσμεῖν, ὅποτα ἐπὶ τῶν ὕπνου εἰσθῆσι τρέψασθαι, ἢ τριβῆν τοὺς πόδας ἀπὸ τῶν μερῶν ἀνωθέν κάτω· εἶτα ἐξαίφνης λύσαντες τοὺς δεσμοὺς, καὶ τὸν λύγον αἶροντες ἡσυχίαν εἶναι κελεύομεν· ἰσχυρὰς δὲ οὖσης τῆς ἀγρυπνίας, κωδίων ἀφεψήματα τὸ πρόσωπον κατω-

παλαιόν]. Cod. E. ἔλαιον. Cod. A. καὶ τὸ βίβρακα καὶ τὸ παλαιόν. Cod. B. τὸ τε παλαιόν καὶ τὸ βίβρακα. Ultimam hanc vocem ignorat Glossarium Du Cange. Fortè leg. μενέβρα, quæm vocem ex Cod. M. Regio protulit Du Cange p. 965. Literæ β et κ ἰσχυρῶς permixtae non est: ita cap. 40. Cod. B. σιμῶνα habet pro σαβίνα. et c. 250. ἡ ἐπισημὸν στίγμα ubi Cod. A. et C. ἐπισηβον habent. Glossæ Mss. κελάδισσα, βέβρα ἢ βόβρασα, βέβρασα. leg. βούσα, ἀμαζούσα. addè Gronovii notata ad Arriani de Exped. Alex. M. lib. I. c. 20. p. 41. et ad lib. II. p. 75. et Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 123. Casaubonum ad Polygeni lib. VII. c. 28. p. 660. Etruscis has literas sæpe confundi observat Salmasius Epistol. lib. I. ep. 87. p. 195. Rogatus a me doct. Boha, ut verum codicum scripturam examinaret, respondit perhumaniter: „Dona sunt, quæ de voce βίβρακα scilicet nosque iis, donec meliora proferantur, adquirecere debere cenleo. Cum tamen codicis utriusque clara sit scriptura, forte nihil mutandum est.“ Cod. E. καὶ τὸ βίβρακα (vel βέβρασα) καὶ τὸ παλαιόν.

C a p. CCXLV.

Περί] Cod. A. περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνούντων. Cod. D. περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνίας. Cod. E. περὶ ἀγρυπνίας]. Scaligeranus prima p. 26. Τῶν δὲ] Aetius lib. V. c. 116. Paulus lib. II. c. 41.

corpus vero unguere, oleo veteri et rosaceo, et id genus aliis.

DE VIGILIIS IN

FEBRIBUS.

C A P. CXLV.

At vero eorum, qui immodicis torquentur vigiliis, cura et manus deligare oportet, eo potissimum tempore cum ad somnum converti solent, et pedes fricare, incipiendo sursum ab humeris et descendendo deorsum. Inde subito vincula solvimus, lycernamque tollimus et silentium summum imperamus. Perseverantibus vero vigiliis, et modum fere excedentibus faciem decocto papa-

Ff 3 veris

eis] Cod. B. καθ'.

δὲ] Suo iudicio utus est nosker, nam hoc verbum de suo addidit, cum ex Pauli exemplaribus exulat recte, nam infinitivi illi a sequenti verbo κελεύμεν pendunt. Solent autem recentiores veterum verba dum laudant mutare, quod de Virgilio observat Dan. Heinsius Lect. Theocrit. c. IV, p. 303. conf. quae notavi ad c. 4. 13. et 26. δὲ transponit Cod. B. δὲ χείρας καὶ σκέλη, Cod. E. omisit.

ἐπὶ τὸν] Cod. B. ὑπὸ τῶν.

εἰδῶσι] Cod. A. εἰδῶ.

μηρῶν] Cod. A. μακρῶν.

λύσαστες] Cod. B. λύσαστας.

καὶ τὸν] Cod. A. ἢ τὸν.

αἴραιτες] Codd. A. et E. αἴραιτες. Cod. B. αἴραιτας. conf. Porphyrius de Abstinencia lib. I. p. 43.

ἡσυχίαν] Non aegris tantum verum etiam adstantibus; de Chariclea Heliodorus lib. III. p. 140. ἡσυχίαν τὰς θεραπεύουσας ἐπιτάξας.

κελεύμεν] Cod. B. κελεύειν. Plena locutio, nam verbum κελεύειν haud raro omittitur, ut in illis locutionibus εὐδῶμι εἰς, vel εὐθῦμόν εἰς, nisi statuamus cum Comelino notis in Heliodorum p. 17. εἰς imperandi sim obtinere. vid. L. Bos Ellips. p. 239. et Jac. Gronovius ad Arriani lib. V. c. 11. p. 210.

πλοῦμεν, ἢ ὕδωρ τοὺς πόδας καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ χεῖρας
καταντλητέον. Χρίειν δὲ τῷ μετώπῳ μανδραγόρου χυ-
λὸν ἢ ὄπιον, ἢ τὸν πάγχρησον τροχίσκιον, ἢ τὴν διὰ
σπερμάτων, ἢ κωδίας σπέρμα, καὶ ωκίμου ἢ μανδραγο-
ρίνου ελαίου ἀλειφε τὴν κεφαλὴν. ἢ τῷ ὄξυρρόδιῳ, δι-
δόναι δὲ ῥοφᾶν καὶ ὕδωρ, καὶ τὴν διὰ κωδίων. ἄλλο.
ὑπνωτικὸν διαχρισμ. λάδανον, ὄπιον, ἴσα λειώσας
ἐπίχρει τῷ μετώπῳ. ἄλλο. Σελήνου σπέρμα, ὄπιον,
μανδραγόρου χυλὸν λειώσας, σὺν οἴνῳ ἐπίχρει.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΦΟΡΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΜς.

Τοὺς δὲ καταφερομένους εἰς ὕπνον πολὺν, δεῖ ἀπε-
σπογγίζειν τῷ προσώπῳ ὄξυρρότῳ χλιαρῷ, ἢ δεῖ κρα-
τῆν

ὕδωρ] Addunt Codd. A. et E. θερμὸν.

πόδας] Cod. B. πόδας καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον.

χεῖρας] Cod. E. τὰς χεῖρας.

καταντλητέον] delet Cod. A. λούμεν Cod. B.

χρίειν] Cod. B. χρίομεν δε τὸ πρόσωπον καὶ τὸ μέτωπον.

μετώπῳ] leg. τὸ μέτωπον. Q. Ser. Saponicus c. LVI. v. 10.

μανδραγόρου] Cod. A. μανδραγόρας.

ἢ τὴν] Cod. A. ἢ τῶν. Cod. B. ἢ τὸν. Cod. E. delet τὴν.

ἢ κωδίας] Cod. A. ἢ κωδίσπερμα. Cod. B. κωδίας σπ.

μανδραγορίνου] Cod. A. μανδραγορίνη ελαίῳ. Cod. B. μανδραγο-
ρίνης ελαίου. Cod. E. μανδραγορίνοι.

ἀλειφε] Cod. B. ἀλειφομεν. Cod. E. ἀλειφειν.

τῷ] Cod. B. τὸ ὄξυρρόδιον.

διδόναι] Cod. B. δίδομεν.

ῥοφᾶν] Pro ῥοφᾶν, sic αἰτεῖν et ἀντᾶν apud Homerum, vid. Dan.
Hymnibus lect. Theocr. c. XXI. p. 369.

καὶ τὴν] Cod. A. καὶ τὸ. Cod. E. καὶ τῶν διὰ κωδίων.

ἄλλο] Delect codd. Mill. ac hic novum caput faciunt, cujus lem-
ma in Cod. A. tale est: ὑπνωτικὸν διαχρισμ. in Cod. E. ὑπνω-
τικὸν et adscriptum ῥα.

ὑπνωτικόν] Editio Martii ὑπνωτικόν.

veris calicum irrigamus, vel aqua et pedes et manus et faciem perfundimus. Vel mandragorae succo faciem illinimus, vel opio vel pastillo panchresto, vel qui ex feminibus constat. Huc facit et papaveris semen et ocyimi, vel caput oleo quod ex mandragora constat, inungimus, vel oxyrhodo. Aquam praeterea sorbendam damus, et quod ex papaveris calicibus constat, decoctum. Aliud, quod somnum provocat unguentum. Ladani, opii, singulorum pares portiones, tritae et fronti inductae. Aliud. Apii semen, opium, mandragorae succum terito, et cum vino inungito.

DE GRAVI SOPORE

ῥῆνι καταφορὰ GRAECIS DICITVR.

CAP. CXLVI.

Eorum vero qui in gravem somnum sunt delapsi, faciem posca tepida cum spongia fovere, et summas

Ff 4

cor-

λάδανον] Cod. B. ἀδάσον. Cod. A. λαδάνα

ῥῆνα] Cod. A. transponit post λυώσας.

ἐπίχρηε] Cod. B. χρεῖ.

ἄλλο] delent codd. Mff.

σελήνου] Cod. A. σελίον.

ὄπιο] Cod. E. ponit ante σελήνου. *Macrobius Saturnal. lib. VII. c. 5. p. 688. Insanum medici frigidis oblinunt, modo papaveris succo, modo mandragora, vel similibus, in quibus est et vinum.*

μανδραγόρου] Cod. A. μανδραγοῦρας. Cod. B. μανδραγόρας.

ἐπίχρηε] Cod. A. χρεῖ. Cod. B. χρεῖ.

Cap. CXLVI. Cod. E. ρηνι.

καταφορὰς] Frequens usus hujus vocis apud nostrum, vid. index: est autem metaphora delumta ab aquis ab alto deciduis, *Aeschines Axiach. p. 158. αἰμούς τε, καὶ καταφορὰς ἐμβρων, καὶ πρησῆσαν ἐξαισίους συμεύς. Aëtius lib. V. c. 117. Paulus lib. II. c. 42.*

ῥῆνι] Cod. A. τὸ πρόσωπον, recte, nam et sic Codd. B. et E.

τὴν εὐτόμως τὰ ἄκρα, καὶ ὁσφραίνεσθαι γλήχωνα συν
 δξει, ἢ ὕσσωπον, ἢ ὀρίγανον, καὶ σικύας κολλητέον κατὰ
 μεταφρέων καὶ ῥάχως καὶ πταρμικὰ ἐν ἀνέσει τῶν πα-
 ρόξυσμῶν προσάγεσθω καὶ διαίταν τμητικὴν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ

τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Ζ.

Κεφαλαλγίας δὲ ὀχλοῦσης ἐν πυρετοῖς, μετὰ τὴν
 προσήκουσαν τῶν πυρετῶν κένωσιν, κατὰ τὰς ἀνέσεις
 τῶν παρόξυσμῶν αλείφειν τὴν κεφαλὴν δεῖ ὀμοτριβῆς
 ἔλαιον ἢ ὀξυρρόδιον. θέρου μὲν καὶ καυσώδους πυρετοῦ
 ὄντος, ψυχρὸν· χειμῶνος δὲ, θερμὸν, ἐνέψασθω δὲ τῶ
 ἔλαιω,

δὲ κ.] Codd. A. et E. διακροτῶν.

γλήχωνα] Cod. A. γλίχωνα. Alexander Aphrod. lib. II. probl.
 Pinius lib. XXI. c. 14. Antholog. lib. II. c. 50. epigr. I.
 Apollonius de V. S. p. 7. Solmosius ad Solinum p. 899.

ὕσσωπον] Codd. B. et E. ὕσσωπα ἢ ὀρίγανον.

σικύας] addunt codd. Mff. κοῖφας.

κατὰ] Cod. A. καὶ τὰ τοῦ μεταφρέου. Cod. B. κατὰ τε τοῦ
 μεταφρέου.

μεταφρέων] Recentiores plurali numero efferre solent, vid. Solmo-
 sius ad Terullianum de pallio p. 75. Hyratus p. 150. μετα-
 φρέα, ἢ ῥάχης. Nicetus Choniata. Annal. p. 589. ἀλλὰ καὶ
 εἰψασα τὰ μεταφρέα τοῖς ἐπιδύσκου θύλοντι.

ῥάχως] Cuiusmodi μεταφρέων et ῥάχως junxerit, in causa esse
 suspicor, ut clarius mentem suam aperiat, quod vulgus doctum
 ῥάχης appellare soleret. Thomas Mag. p. 637. τὸ κατὰ
 εὐχὴ ὁ ἴσως, ὡς τὸ κατὰ τοὺς παλεμιοὺς ἴσως· τὸ μὲν τοῦ ῥά-
 χης, κοῖφον. Dodonus Sicul. lib. II. p. 163. de camelopardali:
 τὸ δὲ κατὰ τὴν ῥάχην κέρταμα. ῥάχης ἄστυμ quoque apud
 Homerum Iliad. I. vl. 208. quid vocabulum reddendum An-
 taeo Cappad. acut. lib. II. c. 8. p. 21. A. ἢ δὲ παρὰ τὴν ῥά-
 χην, ita leg. non ῥάχην.

προσάγεσθω] Cod. B. προσάγειν. Cod. E. προσάγεσθαι.

διαίταν] Cod. A. ὀνοκτα τμητικὰ. Codd. B. et E. καὶ ἡ ὀνοκτα
 τμητικὴ ἐστίν.

corporis partes valide ligare, et pulgiam cum aceto, vel hyssopum vel origanum odorari oportet. Cucurbitulas denique praecordiis et spinæ admove, et in accessionum remissione, ea quæ sternutamenta movent, et cibum incidendi facultate praeditum, offerre.

CURATIO DOLORIS

CAPITIS IN FEBRIBVS.

CAP. CXLVII.

Si capitis dolor in febribus affligit, post convenientem febrium vacationem, in accessionum declinationibus, caput inungi debet oleo acerbo, vel rosa cum aceto, æstate quidem et cum febris ardens est, frigidis, hyeme vero calidis, incoquatur etiam oleo serpyllum, vel papaveris

FF 5

Cap. CXLVII. Cod. E. ρκβ.

τῆς ἐν] Cod. A. τοῖς ἐν πυρετοῖς κεφαλαλγία. Paulus lib. II. c. 43. Cod. D. περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας τοῖς ἐπιλάτ. Cod. E.

δὲ] Codd. A. et E. διουλεύσης.

μετὰ τὴν] Cod. A. μετὰ τε.

περὶ τὴν] Cod. A. περὶ τῆς. Eleganter Codd. B. et E. τῶν περιτῶν. Medicus apud Heliodorum lib. IV. p. 171. οὗ γὰρ χυμῶν τις περιττεῖται. Aelianus H. A. lib. V. c. 46. Reddendum quoque hoc adjectivum Theophrasto Bulg. ep. 31. f. 55. ὃ τὸ γράμμα διακομίζω, ἢ περὶ τὸ γράμμα ταῦτα ἐκδιηγέσασθαι. leg. ἢ περιττὸν γράμμα, τ. ε.

δᾶ] Cod. A. τὸ.

ἐμοτριβὲς] leg. ἄμοτριβὲς, nam oleum quod ex olivis immutatis paratur, ἄμοτριβὲς dicitur, inquit Lud. Nonnius de re cibar. lib. I. c. 42. Cod. A. ἄμοτριβι. Cod. E. τὸ ἐμοτριβὲς. Tale oleum unguentorum compositionibus magis idoneum esse monet Jo. Garraeus ad Nicandri Ther. v. 105.

ἢ δζ.] Cod. B. ἢ τὸ δζ. Cod. A. ὄξυροδίνον.

θέρων] Leg. θέρων, ac ita codd. Mss.

καυσάδων] Synefius de febr. c. 11. p. 66.

ψυχρῶν] Cod. E. Ψυχρῶν.

ἐλαίῳ, καὶ ἔρπυλλος, ἢ κωδία, ἢ πευκέδανον· θέρους δὲ
ἐμβλητέον τῷ ἐλαίῳ χυλὸν πολυγόνου, ἢ κολοκύνθης,
Ἐπί δὲ τοῦ μετώπου καταπλαστέον ἐξ ἄρτου, πολυγόνου
ἢ ὠκίμου ἢ σκορπιούρου, ἢ κωδίων, ἢ ῥόδων, ἢ κριθί-
νον μετὰ ψυλλίου ἢ κυρηναίου ὄπῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΗΘΕΜΕΝΩΝ

τοῖς σπλάγχχναις ἐν πυρετοῖς.

Κ Ε Φ. ΡΜΗ.

Εἰ μὲν οὖν ἀρρώστος εἴη ὁ σόμαχος, τοῖς τουοῦν δυ-
ναμένοις ἐπιπλάττειν, οἷον τὰ τῶν Φοινίκων ἐσὶ καὶ ῥό-
δων, καὶ κρόκου, καὶ οἰνάνθης, καὶ ἀψινθίου καὶ μελιό-
ταν, καὶ μασιγῆς, καὶ ἀλόης, καὶ κυπέρου, καὶ οἴνου, καὶ
ἀλφίτου. Ἐπιβρέχειν δὲ καὶ ἀλείφειν τοῖς δι' ἀψιν-
θίου, καὶ μηλίνου καὶ μασιγίνου. Εἰ δὲ ἐγκαίοντο, μη-
γύναμ

δε] omittit Cod. A.

θερμόν] Απονημικ de V. S. p. 8. ἐπίθετος ἐλαίου καὶ χλιαρὸν ὕδωρ
καὶ πυρεκοσι αὐτῆν, ἐὰν ἢ χεῖμων· εἰ δὲ ἐστὶ θέρους, ψυχρὸν
ὕδωρ καὶ ἐλαίου ἐπίθετος.

ἐνεψέσθω] Cod. A. ἀνεψέσθω. Cod. E. ἐνεψέσθω τὸ ἐλαίου.

ἔρπυλλος] codices Miss. ἔρπυλος. Schol. Aristophanis ad Pac. v. 167.

κωδίας] Cod. E. κωδίας.

πευκέδανον] Codd. A. et E. πευκεδάνασσα.

ἐμβλητέον] Cod. E. ἐμβλήτω.

χυλὸν] Cod. A. χυλός.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκύνθη.

ἄρτου] Panem in cataplasmatibus adhiberi supra c. 86. monuit
conf. c. 151. malim tamen hic legere ἐξ ἄρτου, propter reliqua
quae subnectantur, conf. c. 77.

σκορπιούρου] Cod. A. σκορπιούρα.

κριθίων] Cod. E. κριθίων.

ψυλλίου] Cod. E. ψίλου.

ἢ κυρηναίου] ἢ κοριάου. Codd. A. et E.

veris capita vel peucedanum. Aestate etiam in oleum injiciatur sanguinalis herbae, quam *πολύγονον* Graeci vocant. succus vel cucurbitae sylvestris. Fronti vero conveniunt cataplasmata ex pane, polygono, ocymino, scorpiode, papaveris capitibus, rosis, farina hordeacea, cura ptylio vel liquore cyrenaico.

DE HIS QVAE VISCERIBVS

IN FEBRIBVS IMPONI SOLENT.

CAP. CXLVIII.

Quod si itaque stomachus imbecillis fuerit, iis, quae robor ipsi addere possunt, oblinetur, e quorum numero sunt, palmarum, rosae, crocus, oenanthe, absynthium, melilotum, mastiche, aloë, cyperus, vinum et polenta. Irrigabitur autem et inungetur, oleis ex absynthio, melino, masticino. Quod si ardorem quoque patiantur viscera,

Cap. CXLVIII. Cod. E. ρηγ'.

ἐπιθεμελιων] Cod. A. ἐπιθετίτων. Cod. D. πιδεμέλιων.

ἐν πυρετοῖς] Cod. E. πυρετικοῖς.

εἰ μὲν] Integrum caput ex *Pauli* lib. II. c. 44. sed videtur nosse codice meliore usus esse.

εἶη] Cod. A. ὁ στόμαχος εἶη.

τοιοῦν] Cod. A. τὸν τοῦν. *Actuarius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16.

ἀψιθίου] omissum in cod. A.

κυπερου] Cod. E. κυπερίου. I. κυπερείου.

ἀλφίτου] Cod. B. ἀλφίτων. Glossae *Jatr. Mff.* ἀλφίτος (I. ἀλφίτων) τὸ λεπτόν τῆς κριθῆς ἀλευροῦ. conf. *Plato* Polit. lib. II. p. 23. *Aristoteles* Problem. Sect. I. 36. et e recentioribus *Lud. Nonnius* de re cibar. lib. I. c. 7.

μηλίου] *Dioscorides* lib. I. c. 53. *Plinius* lib. XIII. c. 1. Quomodo paratur docet *Paulus* lib. VII. c. 20. p. 297. Cod. E. κυμίου.

μασίχινον] Cod. E. μασίχνη.

ἐγκλίσητο] Cod. B. ἐκκαίσητο.

μύνη, τὴ τῶν ἐμφυχόντων, οἷον κολοκύνθης, χαλόν, ἢ
 θριδάκινης, ἢ ἀνδρακίνης, ἢ σφύγγου, ἢ ἰντίβου· εἰ δὲ
 φλεγμονώδες τὸ περὶ τὰ σπλάγχνα φαίνεται καὶ σκλη-
 ρώδες, ταῖς μὲν ἐπιβροχῶς ἐκείνου χαμαμηλίνου, καὶ
 κυπρίνου καὶ ἀνηθίου, καὶ σάκτων χηνείου τὸ καὶ ὄρνι-
 θείου. Τοῖς δὲ καταπλάσμασι λινοσπέρμου, καὶ τή-
 λεως, καὶ ἀλθαίας, καὶ χαμαμηλίων ἀνθους, καὶ μελι-
 λώτου, καὶ ψυλλίου, καὶ Φοινίκων, καὶ ῥόδων, καὶ
 ἀψινθίου.

Ι Δ Ρ Ω Τ Ο Π Ο Ι Α .

Νίτρον μετ' ἐλαίου χαμαμηλίνου συγχριόμενον, ἢ
 ὁ ἡλιακὸς τροχίσκος σὺν χαμαμηλίνῳ ἐλαίῳ συγχριό-
 μενος.

θριδάκινης] Cod. A. θριδάκινη.
 ἰντίβου] Cod. A. ἐντίβου.
 εἰ] Cod. A. ἢ φλ. omiffa particula δε.
 φλεγμονώδες] Cod. A. φλεγμαινώδη τὰ σπλάγχνα, φαίει τι.
 τι περὶ] Ρόμης τὸ περὶ, et addit, καὶ τῶν χαλαστῶν τῶν προ-
 λετέον. leg. προσπλεκτίον. Cod. E. τὸ περὶ.
 φαίνεται] Hoc est est. nam est nonnunquam φαίνεται significat,
 φαίει et φαίνεται ponitur pro est. vid. Sextus Empir. adv. Mathe-
 mat. lib. X. p. 441. Cod. E. φλεγμαινόντο. Antonius de Ex-
 ped. Alex. M. lib. IV. c. 44. p. 187. ἵνα οἱ κλέσει τῶν ἰσχυ-
 ρῶν φαίνοντο.
 σκληρώδες] Cod. B. σκληρῶδες.
 ταῖς μὲν] Cod. A. τοὺς μὲν.
 ἐπιβροχῶς] Cod. B. ἐμβροχῶς, quod nōstatum magis.
 κυπρίνου] Cod. E. κυπρίου.
 ὄρνιθίου] Cod. A. ὄρνιθειῶν I. ὄρνιθίων.

ΠΡΟΣ

viscera, aliquid ex refrigerantibus miscere oportet, cucurbitae nimirum succum vel lactucae vel portulacae, vel solani, vel cichorii. Si vero inflammationi aliquid, vel scyrrho simile apparuerit, asperionibus oleum chamaemelinum, cyprinum, anethinum, gallinae item seu anseris adipem, adiungendi sunt. Cataplasmatibus autem lini semen, foeniculae, altheae, chamaemelorum flos, melilotum, psyllium, pahnulae, rosae, absinthium.

QVAE SVDOREM

MOVENT.

CAP. CXLIX.

Nitrum cum oleo chamaemelino illitum, vel pastillus Heliacus eodem modo adhibitus.

τοῖς δε] Cod. E. ignorat δε.

καταπλάσματα] addit Cod. B. μικτέον. non male.

λιωσπέριμον] Cod. A. λιωσπέριμα. Cod. E. λιωσπέριμεις.

τήλεως] Cod. B. τίλεως.

Φυλλίου] Cod. A. Φιλλίου.

C a p. CXLIX.

ιδρωτόποια] Cod. D. περι ιδρώτων. Cod. E. ερδ. ιδρωσιώ.

Νίτρον] Paulus lib. I. c. 48.

συγχεύμενον] Cod. B. χεύμενον. ιδρώτας άγν. Compositum hoc frequentatum medicis recentioribus in primis Hippictris.

εὐν] Cod. B. μετά χαμαιμηλίνου ελαίου. et addit; νίτρον εὐγ. α. χαμαιμηλίνον άθου, καγχενος, ελαίου κραιου και υδατος μαλακου (1. μαλακως) περιεψήσας, έπιχρη. Au περιψήσας pro περιεψήσας? Cod. E. χαμαιλίνου.

AD

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΔΡΩΤΑΣ

ἀκαίρους παύσαι.

Κ Ε Φ. ΡΝ.

Ἄηρ ψυχρότερος, καὶ ῥίπισις· ἀλειφέσθω δὲ τὸ
ἔλον σῶμα μυρσίνῳ ελαίῳ, ἢ ὄμφακίνῳ, ἢ σχινίνῳ. ἐμ-
πάσσέσθω δὲ τῷ σώματι μυρσίνη λεῖα, ἢ κηκίς, ἢ
πίτυος Φλοιός, ἀποσπογγίζέσθω δὲ δι' ὄξυκρατου
ψυχροῦ.

Cap. CL.

πρὸς τὸ] delet Cod. E.

Ἄηρ.] *Aretaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 3. Paulus lib. II. c.*
46. *Synesius c. V. p. 174. Cod. B. πρὸ δὲ τῶν περιόδων*
ιδρώτας παύει ἀηρ κ. τ. λ. Ex lemmate repetendum ιδρώτας
ακαίρους παύει. Veteres medicorum coryphaeos in dignoscen-
dis aegrotorum morbis plus fudoris calorem, odorem et taro-
rem, quam lotii differentias observasse, notat Jo. *Longius*
Epitt. Medic. lib. II. ep. 26.

Ψυχρότερος] Cod. E. ψυχρός τε. Hinc. Jo. *Chrysostomus* in
Risam. 124. p. 794. καθάπερ γὰρ οἱ πυρεττοίτες, ἐκιδάει ἀπαλο-
λαγῶσι τοῦ ἰσχύματος, αἴρος δέεται καθαροῦ.

ῥίπισις] vid. *Aretaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 102. D.*
Cod. A. ῥύπισις.

ἀλειφέσθω] Cod. B. ἀλειφε. Cod. A. ἀλειφέσθαι.

ἔλον] Cod. B. πᾶν.

AD INTEMPESTIVOS

EVDORES COERCENDOS.

C A P. CL.

Aër frigidior et eventilatio. Totum verò corpus myrtheo oleo perungitur, vel acerbo, vel lentiscino. Inspergatur praeterea myrthus in pollinem redacta, vel galla, vel piceae cortex, vel posca frigida per spongiam adhibeatur.

μυρσίνη] Cod. B. μύρσινον ἔλαιον ἢ ἀμφόκωνον. ἢ σχίσειον.

σχίσειν] Cod. A. σχισίω. Cod. E. σχίω.

ἐμπασσέσθω] Cod. A. ἐμπασσέσθω. Cod. E. ἐμπλαστέσθω. Cod. B. ἐπιπασσέσθω. Plutarchus T. III, p. 1757. ψύχει δὲ καὶ τὰ τῶν ἀθλητῶν ἢ κόνις σώματα, καὶ κατασβέννυσι τοὺς ἰδρώτας. conf. Hippocrates lib. II. de victus rat. p. 32. Heliodorus lib. X. p. 504.

τῷ σώματι.] Cod. B. τὸ σῶμα.

κηκίς] Cod. A. κικίς.

Φλοιός] exulat ex cod. A.

ἀποσπογγίζέσθω] Cod. A. ἀποσφογγίζέσθω. Cod. B. ἀποσπογγίζεσθαι.

ἄξυκράτου] Cod. A. ἄξυκράτου ψυχρῶ. Addit Cod. B. ἀλειφε δὲ καὶ τὸ ῥοδίσιον καὶ ἴσα τῶν (i. τῶν) σφοδρῶν· δίδου δὲ ὁμασθαι ὅσα ἐσώθη, οἷον κνύθια καὶ τὰ ὅμοια, καὶ αὐτὰ τῶν μυρσινῶν λευκῶν.

Thannet. f.